

Europeiska unionens officiella tidning

C 117 E

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtiofjärde årgången

6 maj 2010

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

I *Resolutioner, rekommendationer och yttranden*

RESOLUTIONER

Europaparlamentet

SESSIONEN 2008–2009

Sammanträdena den 24–26 mars 2009

Protokollen för denna session har publicerats i EUT C 236 E, 1.10.2009.

ANTAGNA TEXTER

Tirsdag 24 mars 2009

2010/C 117 E/01	EU:s prioriteringar för den sextiofjärde sessionen i FN:s generalförsamling Europaparlamentets rekommendation till rådet av den 24 mars 2009 om EU:s prioriteringar för den sextiofjärde sessionen i FN:s generalförsamling (2009/2000(INI))	1
2010/C 117 E/02	Ett år efter Lissabon: Det praktiska genomförandet av partnerskapet Afrika-EU Europaparlamentets resolution av den 24 mars 2009 om Ett år efter Lissabon: Det praktiska genomförandet av partnerskapet Afrika-EU (2008/2318(INI))	7
2010/C 117 E/03	Avtal i samband med millennieutvecklingsmålen Europaparlamentets resolution av den 24 mars 2009 om millennieutvecklingsmålavtalen (2008/2128(INI))	15
2010/C 117 E/04	Konststudier i Europeiska unionen Europaparlamentets resolution av den 24 mars 2009 om konststudier inom Europeiska unionen (2008/2226(INI))	23
2010/C 117 E/05	Aktiv dialog med medborgarna om EU Europaparlamentets resolution av den 24 mars 2009 om en aktiv dialog med medborgarna om EU (2008/2224(INI))	27

SV

(forts. på nästa sida)

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2010/C 117 E/06	Arbetet i AVS-EU:s gemensamma parlamentariska församling under 2008 Europaparlamentets resolution av den 24 mars 2009 om arbetet i den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen under 2008 (2008/2303(INI))	33
2010/C 117 E/07	Bästa praxis inom regionalpolitiken och hinder för användning av strukturfonderna Europaparlamentets resolution av den 24 mars 2009 om bästa praxis inom regionalpolitiken och hinder för användning av strukturfonderna (2008/2061(INI))	38
2010/C 117 E/08	Komplementaritet och samordning av sammanhållningspolitiken med åtgärder för landsbygdsutveckling Europaparlamentets resolution av den 24 mars 2009 om komplementaritet och samordning av sammanhållningspolitiken med åtgärder för landsbygdsutveckling (2008/2100(INI))	46
2010/C 117 E/09	Kampen mot kvinnlig könsstypning inom EU Europaparlamentets resolution av den 24 mars 2009 om kampen mot kvinnlig könsstypning inom EU 2008/2071(INI)	52
2010/C 117 E/10	Flerspråkighet: en tillgång för Europa och ett gemensamt åtagande Europaparlamentets resolution av den 24 mars 2009 om flerspråkighet: en tillgång för Europa och ett gemensamt åtagande (2008/2225(INI))	59
2010/C 117 E/11	Grönboken om den territoriella sammanhållningen och en lägesanalys av debatten om den framtida reformen av sammanhållningspolitiken Europaparlamentets resolution av den 24 mars 2009 om grönboken om territoriell sammanhållning och läget i debatten om den kommande reformen av sammanhållningspolitiken (2008/2174(INI))	65
2010/C 117 E/12	Den urbana dimensionen i sammanhållningspolitiken Europaparlamentets resolution av den 24 mars 2009 om den urbana dimensionen av sammanhållningspolitiken under den nya programperioden (2008/2130(INI))	73
2010/C 117 E/13	Genomförande av strukturfondsförordningen 2007-2013 Europaparlamentets resolution av den 24 mars 2009 om genomförandet av strukturfondsförordningen 2007-2013: resultatet av samrådet om sammanhållningspolitikens nationella strategier och program (2008/2183(INI))	79
2010/C 117 E/14	Ett europeiskt initiativ för mikrokrediter för att främja tillväxt och sysselsättning Europaparlamentets resolution av den 24 mars 2009 med rekommendationer till kommissionen om ett europeiskt initiativ för mikrokrediter för att främja tillväxt och sysselsättning (2008/2122(INI))	85
	BILAGA	89
Onsdag 25 mars 2009		
2010/C 117 E/15	ABB-ABM-metoden som förvaltningsinstrument för tilldelning av budgetmedel Europaparlamentets resolution av den 25 mars 2009 om ABB-ABM-metoden som förvaltningsinstrument för tilldelning av budgetmedel (2008/2053(INI))	91
2010/C 117 E/16	Halvtidsöversyn av budgetramen 2007-2013 Europaparlamentets resolution av den 25 mars 2009 om halvtidsöversynen av budgetramen 2007-2013 (2008/2055(INI))	95

Tisdag 24 mars 2009

I

(Resolutioner, rekommendationer och yttranden)

RESOLUTIONER

EUROPAPARLAMENTET

EU:s prioriteringar för den sextiofjärde sessionen i FN:s generalförsamling

P6_TA(2009)0150

Europaparlamentets rekommendation till rådet av den 24 mars 2009 om EU:s prioriteringar för den sextiofjärde sessionen i FN:s generalförsamling (2009/2000(INI))

(2010/C 117 E/01)

Europaparlamentet utfärdar denna rekommendation

- med beaktande av förslaget till rekommendation till rådet från Alexander Graf Lambsdorff för ALDE-gruppen om Europeiska unionens prioriteringar inför FN:s generalförsamlings sextiofjärde session (B6-0034/2009),
- med beaktande av Europaparlamentets rekommendation till rådet av den 9 juli 2008 om EU:s prioriteringar inför FN:s generalförsamlings 63:e session ⁽¹⁾,
- med beaktande av EU:s prioriteringar inför FN:s generalförsamlings sextiotredje session som antogs av rådet den 16 juni 2008 (9978/2008),
- med beaktande av Förenta nationernas sextiotredje generalförsamling och framför allt följande resolutioner från detta organ: "Cooperation between the United Nations and the Inter-Parliamentary Union" ⁽²⁾, "Convention on the Prohibition of the Use of Nuclear Weapons" ⁽³⁾, "Comprehensive Nuclear Test Ban Treaty" ⁽⁴⁾, "Convention on the Prohibition of the Development, Production and Stockpiling of Bacteriological (Biological) and Toxin Weapons and on Their Destruction" ⁽⁵⁾, "Moratorium on the use of the death penalty" ⁽⁶⁾, "Protection of human rights and fundamental freedoms while countering terrorism" ⁽⁷⁾, "Situation of human rights in the Democratic People's Republic of Korea" ⁽⁸⁾ "Situation of human rights in the Islamic Republic of Iran" ⁽⁹⁾, "Doha Declaration on Financing for Development: outcome document of the Follow-up International Conference on Financing for Development

⁽¹⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0339.⁽²⁾ A/RES/63/24.⁽³⁾ A/RES/63/75.⁽⁴⁾ A/RES/63/87.⁽⁵⁾ A/RES/63/88.⁽⁶⁾ A/RES/63/168.⁽⁷⁾ A/RES/63/185.⁽⁸⁾ A/RES/63/190.⁽⁹⁾ A/RES/63/191.

Tisdag 24 mars 2009

- to Review the implementation of the Monterrey Consensus" ⁽¹⁾, "Situation of human rights in Myanmar" ⁽²⁾, "Development-related activities" ⁽³⁾, "Strengthening the Department of Political Affairs" ⁽⁴⁾, "Programme budget for the biennium 2008–2009" ⁽⁵⁾ och "Proposed programme budget outline for the biennium 2010-2011" ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 14 januari 2009 om utvecklingen för FN:s råd för mänskliga rättigheter, inbegripet EU:s roll ⁽⁷⁾,
  - med beaktande av sin resolution av den 18 december 2008 om utvecklingsperspektiv för freds- och nationsbyggande efter konflikter ⁽⁸⁾,
  - med beaktande av artikel 114.3 och artikel 90 i arbetsordningen,
  - med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikes frågor och yttrandet från utskottet för utveckling (A6-0132/2009), och av följande skäl:
- A. Efter fyra år bör FN:s medlemsstater påminnas om sitt åtagande att uppnå de ambitiösa målen som fastställdes i slutdokumentet från 2005 års världstoppmöte, som antogs i New York den 16 september 2005.
- B. Endast genom ett globalt, effektivt och öppet multilateralt system kan vi ta itu med de många och sammanlänkade utmaningarna och hoten som nationer, samhällen och medborgare står inför, till exempel de som handlar om fred, stabilitet och människans säkerhet, utmaningarna i samband med fattigdomen, klimatförändringarna och trygg energiförsörjning samt följderna av den globala ekonomiska och finansiella krisen.
- C. Den sextiotredje generalförsamlingen har fattat viktiga beslut i ett antal frågor som gäller reformprogrammet, inklusive den förbättrade förvaltningen av de mänskliga resurserna och rättskipningen, den delvisa förstärkningen av avdelningen för politiska frågor (DPA) och inledandet av mellanstatliga förhandlingar om reformen av säkerhetsrådet.
- D. Generalförsamlingen har, efter ett förslag från dess tredje utskott, antagit en rad viktiga resolutioner om frågor inom ett stort område som rör de mänskliga rättigheterna, sociala och humanitära frågor, inklusive tre landspecifika resolutioner samt det fakultativa protokollet till den internationella konventionen om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter.
- E. Tack vare initiativet "Delivering as One" och det arbete som har utförts av de båda mötesledarna har konkreta framsteg gjorts, i praktiken genom att fullfölja några av FN:s systemomfattande reformer för att uppnå koherens. Det är nödvändigt att befästa det som har uppnåtts och göra ytterligare framsteg inom de områden som identifierades av FN:s sextiotredje generalförsamling.
- F. Misslyckandet med att reformera organ som FN:s säkerhetsråd och FN:s ekonomiska och sociala råd (Ecosoc) skulle kunna leda till att informella grupperingar som G8 eller G20 försöker att vara en ersättning för globala institutionella arrangemang.
- G. Europeiska unionen måste främja vad den betraktar som universella värden och samtidigt göra ansträngningar att förhindra att ställningarna polariseras.
- H. Däremot har samarbetet mellan Förenta nationernas sekretariat och EU-institutionerna aldrig varit så nära, vilket återspeglar de båda organisationernas gemensamma värderingar, målsättningar och intressen.

⁽¹⁾ A/RES/63/239.

⁽²⁾ A/RES/63/245.

⁽³⁾ A/RES/63/260.

⁽⁴⁾ A/RES/63/261.

⁽⁵⁾ A/RES/63/264 A-C.

⁽⁶⁾ A/RES/63/266.

⁽⁷⁾ Antagna texter, P6_TA(2009)0021.

⁽⁸⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0639.

Tirsdag 24 mars 2009

- I. FN:s operativa kapacitet inom området för fred och säkerhet behöver stärkas ytterligare. Samarbetet mellan EU och FN i fredsbevarande insatser utgör en hörnsten för fred och säkerhet i världen.
- J. Det har skett en ökning av dödsfallen bland FN:s fredsbevarande personal. Alla tänkbara åtgärder måste vidtas för att skydda denna personal.
- K. EU och Förenta staterna är strategiska partner, och det är i deras gemensamma intresse att tillsammans, och utifrån folkrätten och genom multilaterala institutioner, särskilt FN, möta gemensamma hot och utmaningar i det nya globala scenariot. Uttalandet av Förenta staternas nye ständige representant i FN, Susan Rice, verkar tyda på ett förnyat åtagande för ett konstruktivt samarbete med Förenta nationerna.
- L. Europeiska unionen angav i sitt uttalande till FN:s råd för mänskliga rättigheter den 19 september 2008 att följande fyra delar av resultatdokumentet från konferensen för översyn av åtagandena från Durban skulle vara oacceptabla (EU:s s.k. "absoluta gränser"): 1) att särskilt peka ut en region i världen, 2) att åter öppna Durbanförklaringen från 2001 genom att införa ett förbud mot "förtal av religion" avsedd att begränsa yttrandefriheten och påtvinga den censur som ingår i islamsk lagstiftning mot hädelse, 3) att upprätta en prioritetsordning bland offren och 4) att politisera och polarisera diskussionen.
- M. Mot bakgrund av en allt djupare global recession betonar Europaparlamentet att utvecklingsländer skulle kunna slungas decennier bakåt i utvecklingen som en följd av fallande råvarupriser, minskade investeringsflöden, finansiell instabilitet och minskade löneöverföringar från utlandet. Värdet på EU:s nuvarande stödåtaganden kommer att sjunka med nästan 12 000 miljoner USD per år, eftersom de uttrycks som en andel av medlemsstaternas BNP.

1. Europaparlamentet riktar följande rekommendationer till rådet:

EU i FN

- a) Rådet uppmanas att inom Förenta nationernas system framstå som en ärlig medlare mellan olika medlemsgruppers intressen och värderingar för att främja gemensam förståelse och större sammanhållning kring de tre nära förbundna pelare som FN vilar på, nämligen fred och säkerhet, ekonomisk och social utveckling och mänskliga rättigheter.
- b) Rådet uppmanas att, tillsammans med kommissionen, säkerställa att frågor som gäller den multilaterala dagordningen tas upp systematiskt i de bilaterala dialoger som EU och EU:s medlemsstater för med andra länder och regionala grupper.
- c) Rådet uppmanas att, tillsammans med Förenta staternas nya regering, noga undersöka hur samarbetet mellan de båda parterna kan stärkas till stöd för deras gemensamma prioriteringar i Förenta nationerna.

Fred och säkerhet

- d) Rådet uppmanas att främja den debatt som inleddes på initiativ av FN:s generalsekreterare, Ban Ki-moon, om genomförandet av principen om skyldigheten att skydda (R2P) för att uppnå förstärkt samförstånd om och utveckla en mer operativ strategi för denna hörnsten i FN-doktrinen och samtidigt motarbeta försöken att minska dess räckvidd.
- e) Rådet uppmanas att se till att R2P-principens preventiva karaktär betonas på ett adekvat sätt i ovan nämnda debatt och att man på lämpligt sätt ser till att bistå sårbara och instabila länder att utveckla förmågan att ta på sig ett sådant ansvar, och att därvid särskilt inrikta sig på regionala aktörer såsom de mest effektiva samtalspartnerna i instabila situationer.

Tirsdag 24 mars 2009

- f) Rådet uppmanas att se till att R2P-principen tillämpas i krissituationer då den berörda staten inte skyddar sin befolkning mot folkmord, krigsförbrytelser, etnisk rensning och brott mot mänskligheten.
- g) Rådet uppmanas att dels uppmuntra Afrikanska unionen att vidareutveckla sin krishanteringskapacitet, dels uppmana aktörer knutna till såväl EU som FN att stödja detta arbete och att utveckla sitt samarbete med Afrikanska unionen i strävan att skapa fred och säkerhet i Afrika.
- h) Rådet uppmanas att med kraft uppmana medlemsstaterna att vidta alla åtgärder som krävs för att förhandlingarna om den övergripande konventionen om internationell terrorism kan slutföras.

Mänskliga rättigheter

- i) Rådet uppmanas att i alla resolutioner som debatteras och antas i generalförsamlingen tydligt hävda grundsatserna i den internationella humanitära rätten och att otvetydigt fördöma alla kränkningar av denna, framför allt när det gäller säkerheten och tryggheten för alla medarbetare vid FN och andra frivilligarbetare.
- j) Rådet uppmanas att rikta sig till andra regionala grupper för att främja ökad kunskap om och förståelse för de inneboende principerna i den av EU stödda deklARATIONEN om sexuell läggning och könsidentitet som har undertecknats av 66 av FN:s medlemsstater.
- k) Rådet uppmanas att uppmana FN:s generalsekreterare att rapportera till FN:s generalförsamlings sextiofemte session om medlemsstaternas efterlevnad av förbudet mot dödsstraff för unga, och i denna rapport inbegripa uppgifter om antalet unga lagöverträdare som för närvarande är dömda till döden och det antal som har avrättats under de senaste fem åren.
- l) Rådet uppmanas att, före granskningen 2011 av FN:s råd för mänskliga rättigheter, inleda en debatt för att belysa komplementariteten mellan tredje utskottet, ett mellanstatligt organ i generalförsamlingen med universellt medlemskap, och kommittén för mänskliga rättigheter, vars sammansättning är begränsad och vars mandat är mer operativt.
- m) Rådet uppmanas att uppmana medlemsstaterna att överväga sitt deltagande i konferensen för översyn av åtagandena från Durban i Genève i april 2009 om överträdelsen av alla de fyra "absoluta gränser" som avses i förslaget till resultatdokument av den 20 februari 2009 bekräftas i de förhandlingar som leder fram till konferensen.
- n) Rådet uppmanas att främja och stödja insatser för att se till att FN:s terrorismrelaterade sanktions-system underställs insynsvänliga och rättvisa förfaranden, framför allt genom införande av ett effektivt anmälningsförfarande och fastställande av en oberoende rättslig prövning, i överensstämmelse med EG-domstolens rättspraxis.
- o) Rådet uppmanas att med kraft uppmana säkerhetsrådet och dess kommitté mot terrorism att samarbeta med de relevanta FN-organen för mänskliga rättigheter för att oavbrutet övervaka efterlevnaden av skyldigheter enligt internationell människorättslagstiftning, flyktinglagstiftning och humanitär rätt.
- p) Rådet uppmanas att kräva att FN:s medlemsstater, och i första hand de länder som ingår i säkerhetsrådet, ratificerar Romstadgan för Internationella brottmålsdomstolen (ICC) samt att, med beaktande av den översynskonferens om ICC som ska hållas under 2009, aktivt ge sitt stöd till ansträngningarna att nå en överenskommelse om den ännu så länge icke fastställda definitionen av aggressionsbrott och de villkor under vilka Internationella brottmålsdomstolen kan utöva sin domsrätt, i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 5.2 i Romstadgan.

FN-reformen

- q) Rådet uppmanas att främja den pågående processen att skapa överensstämmelse mellan framgångar som har uppnåtts på landsnivå vid genomförandet av reformen "Delivering as One" och de olika affärsmetoder som tillämpas vid högkvarteren för FN:s kontor och program, som hittills har hämmat närmare samarbete och samordning på fältet.

Tirsdag 24 mars 2009

- r) Rådet uppmanas att utveckla samordningen med EU, inberipet samordning mellan donatorer, i förbindelser med FN-kontor, medel och program på såväl högkvarters- som landsnivå, inbegripet genom deltagande i FN-ledda fonder som finansieras av flera donatorer, och att även till FN-kontor och program utvidga den redan väletablerade dialogen med FN:s sekretariat.

Miljön

- s) Rådet uppmanas att främja en debatt om den kommande partskonferensen för FN:s ramkonvention om klimatförändringar (COP15) i Köpenhamn i december 2009 för att skapa ett samförstånd om och sätta kraft bakom antagandet av en ny internationell överenskommelse om klimatförändringarna för perioden efter 2012, och att i detta sammanhang samla stöd för ett ekonomiskt och tekniskt paket riktat till utvecklingsländerna för att underlätta deras stöd för en ny bindande överenskommelse.
- t) Rådet uppmanas att stödja antagandet vid generalförsamlingens nästa session av en mer sammanhängande struktur för global miljöstyrning, vilket har förespråkats av styrelsen/globala miljöministerforumet vid FN:s miljöprogram, ett ledningssystem som är i stånd att möta de enorma utmaningarna framöver.

Global styrning

- u) Rådet uppmanas att ta ledningen i den nuvarande diskussionen om global styrning, inbegripet ekonomisk och finansiell styrning för att stärka mandatet och förbättra de metoder som tillämpas av Internationella valutafonden och Världsbanken och samtidigt blåsa nytt liv i Ecosoc.
- v) Rådet uppmanas att utnyttja de kommande mellanstatliga förhandlingarna om reformen av säkerhetsrådet, på grundval av generalförsamlingens arbetsordning, såsom ett tillfälle att inrikta sig på gemensamma frågor och uppnå konkreta framsteg när det gäller klargörandet av säkerhetsrådets behörigheter i förhållande till andra FN-organ, tillkomsten av nya ständiga och icke-ständiga medlemmar – eventuellt på tillfällig bas – för att förbättra säkerhetsrådets representativitet och legitimitet och granskningen av säkerhetsrådets arbetsmetoder.
- w) Rådet uppmanas att understryka att det är ett mål på lång sikt för Europeiska unionen att EU blir medlem i säkerhetsrådet.

Icke-spridning och nedrustning

- x) Rådet uppmanas att främja villkoren för en framgångsrik översynskonferens 2010 för parterna i icke-spridningsavtalet (NPT), i första hand genom att stödja och föra fram den föreslagna modellen för en kärnvapenkonvention, att uppnå samförstånd om det planerade avtalet om produktionsstopp för klyvbart material ("Fissile Material Cutoff Treaty"), att sträva efter att nedrustningskonferensen antar ett konkret arbetsprogram för att göra detta organ operativt, att multilateralt och bilateralt samarbeta med FN:s medlemsstater för att åter ta itu med ratificeringen av fördraget om fullständigt förbud mot kärnsprängningar, och slutligen att uppmuntra ytterligare ansträngningar för att få till stånd förhandlingar om ett avtal om vapenhandel.

Ledningsreformen

- y) Rådet uppmanas att till fullo utnyttja sitt ekonomiska inflytande inom FN för att se till att budgeten för 2010–2011 på ett bättre sätt inriktas på de operativa behoven hos denna organisation och att bevilja FN:s generalsekreterare större möjligheter att anslå mänskliga resurser i enlighet med behoven och mot bakgrund av operativa beslut som har fattats av relevanta FN-organ, framför allt av säkerhetsrådet och generalförsamlingen.
- z) Rådet uppmanas att i samband med diskussionerna om en översyn av bedömningsskalorna för beräkning av FN:s omkostnader fastställa en tydlig koppling mellan bättre representation inom de olika FN-organen och rättvisare fördelning av den ekonomiska bördan.

Tisdag 24 mars 2009

- aa) Rådet uppmanas att utveckla en mer samordnad EU-politik för tillsättning av personal vid FN för att uppnå större öppenhet och effektivitet i rekryteringsförfarandena och se till att rekryteringsvillkoren förblir tillräckligt lockande för EU-medborgarna.

Millennieutvecklingsmålen

- ab) Rådet uppmanas att utöva ett globalt ledarskap för att driva på internationella insatser för att se till att utfästelserna om millennieutvecklingsmålen ger resultat, mot bakgrund av de alltför tecknen på att världen är långt ifrån att uppfylla de löften som gavs i samband med millennieutvecklingsmålen.
- ac) Rådet uppmanas att stödja initiativet att arbetsgruppen "MDG gap task force" ska följa det internationella arbetet rörande bistånd, handel, skuldlettning och tillgång till nödvändig medicin och teknik.
- ad) Rådet uppmanas att förespråka att det utan dröjsmål ska anordnas en FN-konferens på hög nivå om finanskrisen och den ekonomiska krisen i världen och dess följder för utvecklingen, något man kom överens om vid konferensen om utvecklingsfinansiering i Doha 2008.
- ae) Rådet uppmanas till fortsatta diskussioner om initiativet "Business Call to Action" och åtagandena att finansiera och stödja insatser för millennieutvecklingsmålen, inbegripet hur detta skulle kunna följas av en ökning av företagens redovisningsskyldighet.
- af) Rådet uppmanas att förespråka att det parallellt med alla dessa initiativ sker en uppslutning bakom principerna i Parisförklaringen om biståndseffektivitet och handlingsprogrammet från Accra, för att kvaliteten på och tillhandahållandet av bistånd ska kunna förbättras.
- ag) Rådet uppmanas att utnyttja tillfället i och med generalförsamlingens sextiofjärde session för att redogöra för de framsteg som har gjorts för att uppnå de riktmärken som fastställts i EU:s handlingsplan för millennieutvecklingsmålen.
- ah) Rådet uppmanas att uppmana kommissionen att redogöra för de framsteg som har gjorts för att genomföra kontrakt som rör millennieutvecklingsmålen och att uppmantra andra givare att tillhandahålla mer av sitt stöd på långsiktig och förutsägbar basis i form av budgetstöd.

Slutliga rekommendationer

- ai) Rådet uppmanas att med kraft uppmana EU-medlemsstaterna att fullfölja sitt engagemang för effektiv multilateralism genom att säkerställa en systematisk och snabb ratificering av alla FN-konventioner och fördrag.
- aj) Rådet uppmanas att stödja det beslut som har fattats av generalförsamlingen i dess ovannämnda resolution om "Cooperation between the United Nations and the Interparliamentary Union" att införa en separat punkt på den preliminära dagordningen för FN:s generalförsamlings sextiofemte session om samarbete mellan Förenta nationernas organisation, de nationella parlamenten och den interparlamentariska unionen, under förutsättning att punktens rubrik också inbegriper en hänvisning till "regionala parlamentariska församlingar", samt att främja en debatt om hur parlamentariker, nationella parlament och regionala parlamentariska församlingar kan spela en mer aktiv roll i Förenta nationerna.

*

* *

2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna rekommendation till rådet och, för kännedom, till kommissionen.

Tisdag 24 mars 2009

Ett år efter Lissabon: Det praktiska genomförandet av partnerskapet Afrika-EU

P6_TA(2009)0151

Europaparlamentets resolution av den 24 mars 2009 om Ett år efter Lissabon: Det praktiska genomförandet av partnerskapet Afrika-EU (2008/2318(INI))

(2010/C 117 E/02)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av den gemensamma Afrika-EU-strategin ("den gemensamma strategin") och den första handlingsplanen (2008–2010) för ett genomförande av det strategiska partnerskapet Afrika-EU, som antogs av EU:s och Afrikas stats- och regeringschefer vid ett möte i Lissabon den 8–9 december 2007,
- med beaktande av kommissionens meddelande med titeln "Ett år efter Lissabon: Det praktiska genomförandet av partnerskapet Afrika-EU" (KOM(2008)0617),
- med beaktande av slutsatserna från rådet (allmänna frågor och yttre förbindelser) av den 10 november 2008 om "Ett år efter Lissabon: Det praktiska genomförandet av partnerskapet Afrika-EU",
- med beaktande av den gemensamma lägesrapporten om genomförande av den gemensamma Afrika-EU-strategin och den första handlingsplanen (2008–2010) som antogs vid ministertrojkamötet mellan Afrika och EU i Addis Abeba, Etiopien, den 21 november 2008,
- med beaktande av meddelandet av den 17 december 2008 från panafrikanska parlamentets tillfälliga utskott för förbindelser med Europaparlamentet och Europaparlamentets tillfälliga delegation för förbindelser med det panafrikanska parlamentet till rådets ordförandeskap och kommissionen i Afrikanska unionen (AU) och EU om den roll som det panafrikanska parlamentet och Europaparlamentet har i genomförandet och övervakningen av den gemensamma strategin,
- med beaktande av sin resolution av den 25 oktober 2007 om läget i förbindelserna mellan EU och Afrika ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 17 november 2005 om en utvecklingsstrategi för Afrika ⁽²⁾,
- med beaktande av partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stilla havsområdet (AVS-staterna), å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å den andra, undertecknat i Cotonou den 23 juni 2000 ⁽³⁾, ändrat genom avtalet om ändring av partnerskapsavtalet ("Cotonouavtalet"), som undertecknades i Luxemburg den 25 juni 2005 ⁽⁴⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1905/2006 av den 18 december 2006 om upprättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete ⁽⁵⁾,
- med beaktande av artiklarna 177–181 i EG-fördraget,
- med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utveckling och yttrandet från utskottet för internationell handel (A6-0079/2009), och av följande skäl:

⁽¹⁾ EUT C 263 E, 16.10.2008, s. 633.

⁽²⁾ EUT C 280 E, 18.11.2006, s. 475.

⁽³⁾ EGT L 317, 15.12.2000, s. 3.

⁽⁴⁾ EUT L 209, 11.8.2005, s. 27.

⁽⁵⁾ EUT L 378, 27.12.2006, s. 41.

Tisdag 24 mars 2009

- A. Målet att utrota fattigdomen måste i allra högsta grad fortsätta vara centralt i den gemensamma strategin.
- B. Hälften av Afrikas befolkning lever fortfarande i fattigdom, och Afrika är den enda kontinent som inte gör några framsteg i fråga om att uppnå millennieutvecklingsmålen, särskilt fattigdomsutrotning, barn-
adödlighet, mödrahälsa och bekämpning av hiv/aids och malaria.
- C. Målet är att den gemensamma strategin ska nå "utöver utveckling", "utöver Afrika" och "utöver institu-
tioner" för att täcka en större omfattning av Afrika och de globala frågorna än vad som har varit fallet
tidigare, som t.ex. energi, klimatförändringar och säkerhet, och för att involvera ett bredare spektrum av
icke-institutionella aktörer.
- D. Den största delen av den institutionella strukturen och de innovativa arbetsmetoderna för den gemen-
samma EU–Afrika-strategin har inrättats under det senaste året, men få framsteg har gjorts ute på fältet.
- E. Trots det uttryckliga erkännandet i den gemensamma strategin av det panafrikanska parlamentets och
Europaparlamentets grundläggande roll när det gäller att utvärdera de framsteg som gjorts och ge
partnerskapet politisk vägledning, har de ännu inte involverats på något strukturellt och meningsfullt
sätt i inrättandet, anpassningen och övervakandet av den gemensamma strategin.
- F. Det civila samhället och de lokala myndigheterna har involverats i minsta tänkbara grad i genomförandet
av den gemensamma strategin, framför allt på den afrikanska sidan.
- G. Det har tillhandahållits mycket begränsade nya medel för genomförande av den gemensamma strategin,
och de relevanta finansieringskällorna hade faktiskt fastställts helt innan den gemensamma strategin
antogs.
- H. Parlamentet har vid upprepade tillfällen efterlyst att Europeiska utvecklingsfonden ska ingå i EU-budge-
ten, eftersom detta skulle möjliggöra ökad politisk samstämmighet och parlamentarisk kontroll över
utgifterna för utvecklingspolitiken.
- I. Afrikas andel av världsmarknaden minskar, och Afrika utesluts från de möjligheter som globaliseringen
erbjuder.
- J. Kapitalflykt, särskilt olaglig kapitalflykt, kostar de afrikanska ekonomierna miljarder euro varje år, och
kompetensflykten berövar kontinenten en stor del av de intellektuella resurser som krävs för dess
framtida utveckling.
- K. Livsmedelsproduktionen och livsmedelssäkerheten i Afrika är politiska prioriteringar på tillbakagång,
som har påverkats av bristande investeringar under det senaste decenniet. Detta kan få katastrofala
följder, vilket belystes nyligen av krisen i fråga om livsmedelspriser.
- L. Afrika är underrepresenterat i de internationella organisationer och de multilaterala forum som beslutar
om många av de frågor som påverkar kontinentens framtid.
- M. De långvariga förbindelserna mellan EU och Afrika får en ny innebörd i och med uppkomsten av icke-
traditionella givare, vars program och prioriteringar för Afrika medför nya risker och utmaningar.
- N. Det är nödvändigt att finna synergieffekter och undvika överlappning mellan institutionerna i den
gemensamma strategin och i befintliga förbindelser, exempelvis Cotonouavtalet, Europa–Medelhavsstra-
tegin och det strategiska partnerskapet mellan EU och Sydafrika.
- O. Syftet med 2009 års översyn av Cotonouavtalet är att klargöra de framtida förbindelserna mellan AVS-
länderna och Afrikanska unionen (AU).
- P. Kunskapsnivån om den gemensamma strategins syften och åtgärder är oroväckande låg, och allmänhe-
tens medvetenhet om och stöd till det strategiska partnerskapet Afrika–EU hänger – framför allt i Afrika
– direkt samman med den gemensamma strategins möjligheter att ta fram omedelbara och påtagliga
resultat, som kan förbättra levnadsstandarden för Afrikas befolkning.

Tisdag 24 mars 2009

Q. Även om "ett partnerskap mellan likvärdiga parter" innebär att EU och AU är likställda när det gäller deltagande i diskussionerna om och fastställandet av politiska prioriteringar, bör partnerskapet även ta hänsyn till den bistra verkligheten, det vill säga att de båda kontinenterna och deras institutioner fortfarande är långtifrån likställda när det gäller institutionell utveckling, beslutskapacitet och resurser.

Upprättande av en europeisk–afrikansk struktur

1. Europaparlamentet välkomnar att huvudkomponenterna i den institutionella strukturen för genomförande av den gemensamma strategin äntligen är på plats och har börjat fungera, ett år efter antagandet av strategin, förstärkta av en handlingsplan med resultat och tidsplaner, och att det har gjorts vissa framsteg mot ett genomförande av den gemensamma strategin och dess tematiska partnerskap. Parlamentet beklagar emellertid att man inom vissa partnerskap vid slutet av det första året av genomförandet fortfarande håller på att utforma arbetsmetoderna och ännu inte har fastställt målsättningar, tidsplaner och budgetanslag.
2. Europaparlamentet välkomnar att EU och AU aldrig förr har mötts lika ofta som under det första året efter undertecknandet av den gemensamma strategin för EU och Afrika.
3. Europaparlamentet uppmanar EU:s och AU:s kommissioner och medlemsstater att prioritera ett fullbordande av denna institutionella struktur genom att utveckla de parlamentariska komponenterna och de komponenter inom det civila samhället och de lokala myndigheterna som ska driva och upprätthålla processen genom att göra den öppen och ge den egenansvar och demokratisk legitimitet.
4. Europaparlamentet välkomnar inrättandet av genomförandegrupper inom EU med deltagande av de berörda medlemsstaterna. Detta är enligt parlamentet fördelaktigt inte enbart för att finansieringen av den gemensamma strategin i stor utsträckning är beroende av bidrag från medlemsstaterna, utan även för att medlemsstaternas direkta engagemang i processen kommer att bidra till ökad kunskap, kontinuitet och hållbarhet när det gäller de åtgärder som planeras inom ramen för handlingsplanen.
5. Europaparlamentet uppmanar med kraft institutionerna inom den gemensamma strategin att helt och fullt koncentrera sig på de resultat som ska uppnås, med tanke på att den första handlingsplanen bara sträcker sig över mindre än tre år (2008–2010).

Parlamentens roll

6. Europaparlamentet upprepar sin uppmaning till EU:s och AU:s kommissioner att vidta aktiva åtgärder för att involvera Europaparlamentet och det panafrikanska parlamentet i genomförande, övervakning och tillhandahållande av politiska riktlinjer för den gemensamma strategin, i linje med deras status som huvudkomponenter i den institutionella strukturen.
7. Europaparlamentet betonar den roll som interparlamentariska organ mellan Europaparlamentet och de afrikanska parlamenten – såsom den gemensamma AVS-EU-församlingen och den parlamentariska Euro-med-församlingen – kan spela för att stärka fred, säkerhet, god förvaltning och demokrati, samt för att fungera som effektiva plattformar för samarbete och för att hantera frågor av gemensamt intresse.
8. Europaparlamentet noterar att det elfte ministertrojkamötet mellan Afrika och EU stödde den första årliga lägesrapporten om genomförande av den gemensamma strategin och den första handlingsplanen, där ovannämnda meddelande från kommissionen utgör EU:s bidrag.
9. Europaparlamentet beklagar dock att rapporten har utarbetats utan samråd med eller formellt bidrag från Europaparlamentet eller det panafrikanska parlamentet.
10. Europaparlamentet föreslår att ordförandena för det panafrikanska parlamentet och Europaparlamentet systematiskt ska delta och engagera sig i toppmötena mellan EU och Afrika, för att lägga fram parlamentens slutsatser om genomförandet av handlingsplanen och förslag om den framtida inriktningen för den gemensamma strategin.

Tisdag 24 mars 2009

11. Europaparlamentet uppmanar medlemmarna av ministertrojkan att omedelbart före trojkans vårmöte föra en diskussion med företrädarna för de behöriga organen från det panafrikanska parlamentet och Europaparlamentet, i samband med vilken parlamenten kan lägga fram sina förslag och rekommendationer om den senaste gemensamma årliga lägesrapporten. Parlamentet föreslår att diskussionen om parlamentets förslag och rekommendationer ska tas med på föredragningslistan för det ministertrojkamötet och förväntar sig att den efterföljande gemensamma årliga lägesrapporten – som antas under trojkamötet följande höst – ska ange hur dessa förslag och rekommendationer har beaktats. Parlamentet uppmanar även de parlamentära företrädarna att sammanträda med trojkans ministrar i anslutning till höstens trojkamöte.

12. Europaparlamentet anser att det panafrikanska parlamentet och Europaparlamentet bör delta på lämplig nivå i såväl de gemensamma expertgrupperna som i AU-EU-arbetsgruppen.

13. Europaparlamentet välkomnar att kommissionen inrättat en budgetpost på 55 miljoner euro för ett stödprogram inom ramen för den nionde Europeiska utvecklingsfonden (EUF) i syfte att stärka kapaciteten hos AU-institutionerna. Parlamentet insisterar återigen på att delar av denna budget måste göras tillgängliga för att stärka det panafrikanska parlamentets administrativa och operativa kapacitet. Parlamentet uppmanar kommissionerna att ta fram handlingsplaner för användningen av dessa budgetmedel i nära samråd med det panafrikanska parlamentet och i samarbete med Europaparlamentet.

14. Europaparlamentet rekommenderar att den del av budgeten som öronmärks för det panafrikanska parlamentet ska administreras direkt till detta parlament så snart som det har byggt upp den nödvändiga administrativa kapacitet som detta förutsätter och har uppfyllt kraven i EG:s budgetförordning (särskilt artikel 56) ⁽¹⁾ för att möjliggöra för kommissionen att genomföra budgeten genom indirekt, centraliserad förvaltning.

15. Europaparlamentet uppmanar EU:s och AU:s kommissioner att förenkla förfarandena för att se till att dialogen med parlamenten är direkt och effektiv i syfte att undvika oacceptabla förseningar, med vederbörlig hänsyn till deras förfarandemässiga särdrag.

16. Europaparlamentet framför återigen sitt krav på att Europeiska utvecklingsfonden ska integreras i budgeten, och uppmanar kommissionen att under tiden hålla Europaparlamentet och det panafrikanska parlamentet informerade om alla skeden i budgetprocessen.

Det civila samhället och icke-statliga aktörer

17. Europaparlamentet anser att det civila samhället och de lokala myndigheterna måste involveras i den gemensamma strategin och att deras effektiva deltagande i genomförandeorganens arbete måste underlättas om strategin ska bli ett verkligt "brett och omfattande partnerskap på mellanfolklig grund".

18. Europaparlamentet beklagar att betoningen nästan helt ligger på statliga åtgärder trots att det anges i handlingsplanen att alla Afrika-EU-partnerskap är öppna för en rad olika åtgärder. Parlamentet betonar att parlamentens och de icke-statliga aktörernas (såsom civilsamhälleliga organisationer, lokala myndigheter och andra icke-statliga aktörer) bidrag till och deltagande i processen måste fördjupas och klargöras ytterligare.

19. Europaparlamentet välkomnar Afrikanska unionens ekonomiska, sociala och kulturella råd (ECO-SOCC) som ett medel för att bygga upp ett partnerskap mellan de afrikanska regeringarna och det civila samhället. Parlamentet anser dock att den låga graden av engagemang från det afrikanska civila samhällets sida i genomförandet av den gemensamma strategin är oroande och kräver omedelbara insatser, framför allt från den afrikanska sidan, för att man i nära samarbete med berörda aktörer ska kunna upprätta förfaranden för identifiering, kartläggning och effektiv involvering av representativa afrikanska icke-statliga aktörer.

20. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta fram lämpliga verktyg för kapacitetsbyggnad för afrikanska civilsamhälleliga organisationer, som särskilt inriktas på att stärka deras förmåga att delta i genomförandet av den gemensamma strategin.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget (EGT L 248, 16.9.2002, s. 1).

Tirsdag 24 mars 2009

Partnerskapen

21. Europaparlamentet noterar att man inom den gemensamma strategin också bör ta upp frågor som påverkar Afrikas framtid på ett betydande sätt och som formar förbindelserna mellan de två kontinenterna, även om dessa frågor formellt sett hör hemma inom en annan institutionell struktur, exempelvis de ekonomiska partnerskapsavtalen (EPA) och förbindelserna mellan de regionala grupperingarna inom EPA och andra befintliga regionala grupperingar i Afrika (däribland de regionala ekonomiska gemenskaperna), den andra revideringen av Cotonouavtalet, Europa–Medelhavsstrategin, det strategiska partnerskapet mellan EU och Sydafrika och Afrikas förbindelser med nya globala aktörer, t.ex. Kina och Brasilien.

22. Europaparlamentet anser att en hållbar ekonomisk, social och miljömässig utveckling endast är möjlig i länder som kan garantera fred, demokrati och mänskliga rättigheter.

23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, rådet och parterna i Afrika att se till att det råder samstämmighet mellan denna strategi och annan politik, särskilt handels-, miljö-, migrations- och jordbrukspolitiken, som kan ha en negativ inverkan på främjandet av ett nytt strategiskt partnerskap mellan EU och Afrika. Parlamentet betonar vidare att dessa frågor bör ingå i den politiska dialogen mellan EU och Afrika.

24. Europaparlamentet betonar att det strategiska partnerskapet Afrika–EU måste bidra till att stimulera en hållbar ekonomisk och social utveckling, locka utländska investeringar, främja rättvis internationell handel och bidra till att skapa de villkor enligt vilka de afrikanska länderna gradvis ska kunna etablera sig i den globala ekonomin, för att fattigdomen ska kunna bekämpas på ett effektivt sätt, vilket också fortsättningsvis måste vara ett centralt syfte med den gemensamma strategin.

Fred och säkerhet

25. Europaparlamentet välkomnar de framsteg som gjorts i fråga om partnerskapet för fred och säkerhet och noterar den politiska dialogen mellan AU och EU om krissituationerna i Afrika och på andra platser. Parlamentet betonar att man i denna dialog måste ta upp samtliga freds- och säkerhetsfrågor, från förebyggande av konflikter och konfliktlösning till återuppbyggnad och fredsskapande efter en konflikt, inklusive en djupgående dialog om genomförande av principen om skyldigheten att skydda.

26. Europaparlamentet kräver att man på vederbörligt sätt bör prioritera genomförandet av den afrikanska freds- och säkerhetsstrukturen, och betonar återigen att EUF inte är en tillräcklig finansieringskälla för framtida komplettering av den fredsbevarande resursen för Afrika. Parlamentet anser att EUF-medlen bör uppfylla de kriterier som utarbetats av OECD:s kommitté för utvecklingsbistånd (OECD/DAC) i fråga om offentligt utvecklingsbistånd. Parlamentet upprepar sitt krav på en slutlig lösning för finansieringen av den fredsbevarande resursen för Afrika.

27. Europaparlamentet välkomnar att FN:s generalsekreterare Ban Ki-Moon i september 2008 inrättade en AU–FN-panel med framstående personligheter för att se hur världssamfundet kan stödja AU:s fredsbevarande insatser som inrättats enligt ett FN-mandat.

Demokratiskt styre och mänskliga rättigheter

28. Europaparlamentet påpekar att begreppet demokratiskt styre borde utgöra ett mått på hur väl ett samhälle fungerar genom lag och ordning, respekt och ett aktivt främjande av mänskliga rättigheter, bekämpning av korruption, skapande av välbefinnande och en öppen och rättvis fördelning av tillgångarna, samt en nödvändig hälso- och sjukvård och nödvändiga sociala tjänster. Parlamentet betonar att de externa aktörerna inte enbart får bedöma det demokratiska styret utifrån kriterier som påtvingats utifrån, utan snarare på grundval av värderingar och standarder som man delar och har enats om ömsesidigt.

29. Europaparlamentet betonar vikten av en hållbar demokrati med god förvaltning och demokratiska val. Viktiga inlag i detta är enligt parlamentet stöd för parlamentariskt kapacitetssuppletering, involvering av det civila samhället och lokala myndigheters engagemang i den politiska dialogen.

30. Europaparlamentet betonar att förvaltningen måste förbättras på båda sidor och att detta inte enbart är en prioritering för Afrika, utan även den europeiska sidan. Enligt parlamentet måste EU förbättra förvaltningen och ansvarsskyldigheten när det gäller biståndsåtaganden och förbättra samordningen mellan givarna för att ta större hänsyn till länder som försummas ur biståndssynvinkel. Parlamentet betonar att nationella och kontinentala parlament, icke-statliga aktörer och lokala myndigheter har en viktig roll att spela på detta område.

Tisdag 24 mars 2009

31. Europaparlamentet efterlyser ökat stöd för befintliga afrikanska initiativ, såsom Afrikanska unionens mekanism för inbördes granskning (African Peer Review Mechanism, APRM), som är den mest seriösa insatsen hittills från de afrikanska ländernas sida för att förbättra styrelseformerna på kontinenten, och de olika instrument som AU inrättat, vilka kommer att bidra till att öka Afrikas egenansvar i processen.

32. Europaparlamentet uttrycker allvarlig oro över att de "förvaltningsprofiler" som tagits fram av kommissionen för varje AVS-land, och som kommer att styra programplaneringen för utvecklingsbiståndet när det gäller ett ytterligare anslag på 2,7 miljarder euro från den tionde Europeiska utvecklingsfonden, har utarbetats utan deltagande av andra parter. Parlamentet konstaterar att mottagarländernas ytterligare stödberättigande har bedömts enligt en rad kriterier av vilka endast ett är direkt kopplat till millennieutvecklingsmålen. Parlamentet är bestört över att kommissionens "profiler" riskerar att urholka APRM-processen, och uppmanar kommissionen att samråda med och informera parlamentet och rådet om uppföljningen och genomförandet av dessa medel för att se till att de anslås för förvaltningsinitiativ, i syfte att stödja AU:s agenda för god förvaltning och APRM-processen.

33. Europaparlamentet kräver att man i dialogen inom ramen för partnerskapet om styre och mänskliga rättigheter ska ta upp straffrihet för brott mot de mänskliga rättigheterna, genom att beakta bästa metoder inom ramen för nationell eller internationell lagstiftning, inklusive arbetet inom de internationella brottmålsdomstolar som inrättats i Sierra Leone och Rwanda.

Handel, ekonomisk utveckling och regional integration

34. Europaparlamentet anser vad gäller partnerskapet om handel och regional integration att ökad handel på korrekta villkor är en nödvändig drivkraft för ekonomisk tillväxt, förutsatt att handelspolitiken är samstämmig med utvecklingsmålen. Parlamentet välkomnar därför att målen med detta partnerskap är att stödja Afrikas regionala integration och stärka kontinentens handelskapacitet.

35. Europaparlamentet ser fram emot ett snabbt slutförande av Doharundan inom WTO, men betonar att de huvudsakliga målen fortfarande måste vara utveckling samt att främja de afrikanska nationernas integration i den globala ekonomin, effektivt minska de handelshindrande jordbruksstöden och avskaffa jordbruksexportbidragen.

36. Europaparlamentet anser att EU bör hjälpa de afrikanska staterna att se till att deras jordbruk är självförsörjande och främja grundläggande tjänster och sårbara inhemska industrier.

37. Europaparlamentet insisterar på att de slutliga avtal om ekonomiskt partnerskap som har ingåtts med afrikanska stater först och främst måste vara verktyg för en utveckling där de olika mottagarnas varierande kapacitet och utvecklingsnivå respekteras.

38. Europaparlamentet understryker att den afrikanska regionala integrationen måste främjas snarare än undergrävas av avtalen om ekonomiskt partnerskap. Parlamentet stöder AU:s insatser för att stärka de regionala ekonomiska gemenskaperna som grundläggande byggstenar för kontinentens regionala integration.

39. Europaparlamentet insisterar på att kommissionen och medlemsstaterna ska uppfylla sitt åtagande att 2010 bidra med minst 2 miljarder euro per år i verkligt "handelsrelaterat bistånd", av vilket den största andelen måste gå till Afrika. Parlamentet efterlyser ett snabbt beslut om utbetalning av medlen för agendan för bistånd och handel ("Aid for Trade"), och betonar att dessa medel måste vara nya, så att man inte bara stugar om i EUF-finansieringen.

40. Europaparlamentet uppmanar partnerskapet att ta itu med den bredare agendan för bistånd för handel, inklusive infrastrukturutvecklingen och främjandet av företagsutveckling och bättre reglering, bland annat enklare och användarvänliga ursprungsregler.

41. Europaparlamentet uppmanar partnerskapet att också ta itu med ekonomiska aspekter som är betydelsefulla för de afrikanska ekonomierna, fastän de inte nödvändigtvis är handelsrelaterade, exempelvis nödvändigheten att vidta åtgärder för att hejda olaglig kapitalflykt och främja internationell reglering av skatteparadis.

42. Europaparlamentet anser att man inom ramen för den gemensamma strategin bör erkänna och stödja den viktiga roll som migranter och fördrivna personer kan spela för utvecklingen i sina hemländer, genom att göra det enklare för dem att investera i hemländerna och minska kostnaderna för penningöverföringar.

Tisdag 24 mars 2009

Viktiga utvecklingsfrågor

43. Europaparlamentet insisterar på att det i fråga om partnerskapet om millennieutvecklingsmålen kommer att bli svårt, även med mer och bättre stöd, att uppnå dessa mål, och uppmanar därför EU:s medlemsstater att respektera de åtaganden som de nyligen upprepade vid Dohakonferensen om utvecklingsfinansiering, liksom vid högnivåforumet i Accra om biståndseffektivitet, framför allt vad gäller stödvolym, politisk sammanhållning, ägarskap och arbetsfördelning mellan givarna.

44. Europaparlamentet noterar att en grundläggande hälsa och grundskole- och gymnasieutbildning är avgörande katalysatorer för att uppnå millennieutvecklingsmålen, och uppmanar följaktligen de afrikanska länderna att göra dessa områden till en av huvudprioriteringarna inom strategierna för fattigdomsminskning. Parlamentet uppmanar partnerskapet att stödja en sådan utveckling med tanke på kommissionens åtagande att anslå minst 20 procent av gemenskapens biståndsbudget för dessa sektorer. Parlamentet uppmanar kommissionen att utvidga detta åtagande till att även omfatta EUF. Parlamentet påminner om att alla insatser på detta område måste omfatta personer med funktionshinder, och välkomnar i detta sammanhang resultatet av den gemensamma expertkommitténs första möte. Parlamentet uppmanar de berörda intressenterna att se till att framsteg görs under det kommande året.

45. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vidta snabba åtgärder för att genomföra sina åtaganden på hälsoområdet när det gäller slutsatserna och rekommendationerna i revisionsrättens rapport från januari 2009 "EG:s utvecklingsstöd till hälso-tjänster i Afrika söder om Sahara". Parlamentet betonar vidare att det är viktigt att kommissionen ökar sitt bistånd till hälsosektorn i Afrika söder om Sahara inom ramen för halvtidsöversynen av den tionde Europeiska utvecklingsfonden i syfte att stödja sina åtaganden att uppnå millennieutvecklingsmålen om hälsa.

46. Europaparlamentet uppmanar EU:s och AU:s medlemsstater att fästa större vikt vid Afrikas livsmedelssäkerhet och livsmedelssuveränitet och stödja åtgärder för att öka det afrikanska jordbrukets produktivitet och konkurrenskraft, särskilt livsmedelsproduktion för lokala marknader, samt främja "gröna bälten" kring städer.

47. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att i sina diskussioner, inom ramen för och utöver den gemensamma strategin, ta upp frågan om rättvist välstånd och en rättvis fördelning av inkomsterna från exploatering av naturresurser. Parlamentet insisterar på att nationella intäkter från naturresurser som en prioriterad fråga bör fördelas mer rättvist för att tillgodose befolkningens grundläggande behov, särskilt på områdena hälsa, utbildning, bevarande av naturresurser och miljö, vilket i sin tur skulle bidra till att uppnå millennieutvecklingsmålen.

48. Europaparlamentet är oroat över att den period av rekordartad tillväxt som Afrika nyligen haft kommer att vändas till följd av den globala ekonomiska nedgången, och betonar att kontinentens utveckling kan gå tillbaka flera årtionden till följd av de fallande priserna på basvaror, minskade investeringsflöden, finansiell instabilitet och en minskning i penningförsändelserna.

Andra aspekter av strategin

49. Europaparlamentet påminner i fråga om klimatförändringar om att industriländerna bär det yttersta ansvaret för klimatförändringarna, samtidigt som de negativa effekterna drabbar utvecklingsländerna hårdast. Parlamentet insisterar därför på att det krävs nytillskott av kapital för att afrikanska stater ska kunna undvika att tvingas betala ett oproportionerligt pris för anpassning till och minskning av konsekvenserna. Parlamentet stöder vidare EU:s och Afrikas gemensamma förklaring om klimatförändringarna, som lades fram vid konferensen om FN:s ramkonvention om klimatförändringar i Poznan i december 2008.

50. På området för partnerskap för migration och sysselsättning kräver Europaparlamentet en rättvis och fungerande lösning på "kunskapsflykten" som berövar många afrikanska nationer ett stort antal kvalificerade arbetstagare, framför allt inom hälso- och sjukvårdssektorn.

51. Europaparlamentet påpekar att syftet med EU:s system med "blå kort" måste vara att förhindra att sektorer i utvecklingsländer där det råder brist på arbetskraft töms på kvalificerade arbetstagare, särskilt på hälso- och utbildningsområdet.

52. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utnyttja EU-Afrika-partnerskapet för att hjälpa afrikanska länder att tillämpa de flexibilitetsinstrument som tillhandahålls genom Dohaförklaringen om Trips och folkhälsa, i syfte att främja tillgången till basläkemedel till överkomliga priser i Afrika.

Tisdag 24 mars 2009

53. Europaparlamentet uppmanar båda sidor att inom ramen för partnerskapet om vetenskap och teknik arbeta för att överbrygga den digitala klyftan genom att utöka samarbetet om teknikutveckling och tekniköverföring, särskilt telefoni och Internet.

54. Europaparlamentet förväntar sig att man inom den gemensamma strategin vidtar specifika åtgärder för att förbättra kvinnors, barns och funktionshindrades möjligheter i Afrika, eftersom dessa grupper möter särskilt allvarliga svårigheter i utvecklingsländer.

55. Europaparlamentet betonar att EU och Afrika borde arbeta för att göra internationella institutioner som Världsbanken, Internationella valutafonden och WTO mer demokratiska och mer representativa om den gemensamma strategin ska sträcka sig "utöver Afrika", med ett mer omfattande samarbete mellan Europa och Afrika inom internationella organ och i multilaterala förhandlingar om frågor som handel, mänskliga rättigheter och klimatförändringar, och se till att Afrika slutligen kan utöva inflytande i linje med sin storlek och status.

56. Europaparlamentet uppmanar än en gång EU-institutionerna att inrätta ett särskilt finansiellt instrument för att genomföra den gemensamma strategin och att alla befintliga finansieringskällor centraliseras på ett tydligt, förutsägbart och programmerbart sätt. Parlamentet ifrågasätter i vilken utsträckning man kommer att kunna nå de högt satta målen för strategin eller skapa verkligt mervärde utan några nya medel överhuvudtaget, och påpekar att man till och med bör överväga att omprogrammera befintliga medel.

57. Europaparlamentet uppmanar regeringarna i EU och Afrika att mer effektivt och systematiskt informera sina medborgare om åtgärderna och resultaten av den gemensamma strategin, och sträva efter att öka medierapporteringen.

Vägen framåt

58. Efter erfarenheterna från toppmötet mellan EU och Afrika i Lissabon den 8–9 december 2007 ser Europaparlamentet fram emot ett betydelsefullt engagemang från Europaparlamentets och det panafrikanska parlamentets sida samt från civilsamhälleliga organisationer och lokala myndigheter inför det tredje toppmötet mellan EU och Afrika 2010 och ett aktivt deltagande i själva toppmötet.

59. Europaparlamentet uppmanar EU:s och AU:s kommissioner och ordförandeskap att godkänna de förslag som anges ovan och som syftar till att öka det parlamentariska deltagandet i genomförandet och övervakningen av den gemensamma strategin.

60. Europaparlamentet har för avsikt att skapa den samordning och synergi som krävs mellan alla organ i parlamentet för att stödja genomförandet och övervakningen av den gemensamma strategin. Parlamentet upprepar i detta sammanhang sin avsikt att omvandla sin tillfälliga delegation för förbindelser med det panafrikanska parlamentet till en heltäckande interparlamentarisk delegation.

*

* *

61. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, AU:s ekonomiska, sociala och kulturella råd, AU:s kommission, AU:s verkställande råd, det panafrikanska parlamentet, ministerrådet för AVS och den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen.

Tisdag 24 mars 2009

Avtal i samband med millennieutvecklingsmålen

P6_TA(2009)0152

Europaparlamentets resolution av den 24 mars 2009 om millennieutvecklingsmålvtalet (2008/2128(INI))

(2010/C 117 E/03)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av FN:s millenniedeklaration av den 18 september 2000 genom vilken det internationella samfundet åtagit sig att uppfylla millennieutvecklingsmålen för att fram till 2015 halvera fattigdomen i världen, en deklaring som har bekräftats under flera av FN:s konferenser, bland annat konferensen i Monterrey om utvecklingsfinansiering,
- med beaktande av de åtaganden som medlemsstaterna gjorde under Europeiska rådets möte i Barcelona den 15-16 mars 2002,
- med beaktande av sin resolution av den 20 juni 2007 om millennieutvecklingsmålen i halvtid ⁽¹⁾,
- med beaktande av den gemensamma förklaringen från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, Europaparlamentet och kommissionen om Europeiska unionens utvecklingspolitik: "Europeiskt samförstånd" ⁽²⁾ som undertecknades den 20 december 2005,
- med beaktande av kommissionens "millennieutvecklingsmålspaket" från 2005,
- med beaktande av kommissionens meddelande om snabbare framsteg i strävan att nå millennieutvecklingsmålen – utvecklingsfinansiering och effektivitet i biståndet (KOM(2005)0133),
- med beaktande av kommissionens årliga meddelande om att hålla Europas löften om utvecklingsfinansiering (KOM(2007)0164),
- med beaktande av kommissionens meddelande om EU:s bistånd: Mer, bättre och snabbare (KOM(2006)0087),
- med beaktande av sin resolution av den 23 september 2008 om uppföljningen av Monterreykonferensen 2002 om finansiering av utvecklingsinsatser ⁽³⁾,
- med beaktande av resultatet av och slutdokumentet om den internationella konferensen om utvecklingsfinansiering för att se över genomförandet av Monterreykonferensen (Doha, Qatar, den 29 november–2 december 2008) ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 22 maj 2008 om uppföljningen av Parisförklaringen från 2005 om biståndseffektivitet ⁽⁵⁾,
- med beaktande av kommissionens dokument av den 19 juni 2007 om millennieutvecklingsmålsavtal – en strategi för ett långsiktigare och förutsägbarare budgetstöd,
- med beaktande av det nya strategiska partnerskapet Afrika–EU,

⁽¹⁾ EUT C 146 E, 12.6.2008, s. 232.

⁽²⁾ EUT C 46, 24.2.2006, s. 1.

⁽³⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0420.

⁽⁴⁾ A/Conf.212/L.1/Rev1 av den 9 december 2008.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0237.

Tisdag 24 mars 2009

- med beaktande av sin resolution av den 25 oktober 2007 om läget i förbindelserna mellan EU och Afrika ⁽¹⁾,
- med beaktande av Parisförklaringen om biståndseffektivitet av den 2 mars 2005 och slutsatserna från högnivåforumet i Accra som ägde rum den 2–4 september 2008 om uppföljningen av denna förklaring,
- med beaktande av sin resolution av den 6 april 2006 om biståndets effektivitet och korruptionen i utvecklingsländerna ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 4 september 2008 om mödradödlighet inför FN:s högnivåmöte den 25 september 2008 om översyn av millennieutvecklingsmålen ⁽³⁾,
- med beaktande av kommissionens dokument med titeln "The Aid Delivery Methods. Guidelines of the Programming, Design & Management of General Budget Support" ⁽⁴⁾,
- med beaktande av bestämmelserna i Cotonouavtalet av den 23 juni 2000, särskilt artikel 58 i 2005 års version som räknar upp de institutioner som är berättigade till stöd,
- med beaktande av OECD:s rekommendationer beträffande god sed för budgetstöd i dess dokument om att harmonisera biståndet för att förbättra dess effektivitet ⁽⁵⁾,
- med beaktande av revisionsrättens särskilda rapport nr 2/2005 om EUF:s budgetstöd till AVS-länderna: kommissionens förvaltning av området "reformen av de offentliga finanserna", samt kommissionens svar ⁽⁶⁾,
- med beaktande av revisionsrättens särskilda rapport nr 10/2008 om EG:s utvecklingsbistånd till hälso- och sjukvård i Afrika söder om Sahara, samt kommissionens svar,
- med beaktande av granskningsrapporten, med en allmän utvärdering av budgetstödet ⁽⁷⁾, som offentliggjordes i maj 2006,
- med beaktande av sin resolution av den 16 februari 2006 om en ny finansieringsmekanism för millenniemålen ⁽⁸⁾,
- med beaktande av FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionshinder av den 13 december 2006, som har undertecknats av Europeiska gemenskapens och dess medlemsstater,
- med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utveckling (A6–0085/2009), och av följande skäl:

⁽¹⁾ EUT C 263 E, 16.10.2008, s. 633.

⁽²⁾ EUT C 293 E, 2.12.2006, s. 316.

⁽³⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0406.

⁽⁴⁾ Offentliggjord på engelska i januari 2007 av kommissionen, byrån för samarbete EuropeAid – generaldirektoratet för bistånd – generaldirektoratet för yttre förbindelser.

⁽⁵⁾ DAC Reference Document, Volume 2, 2006.

⁽⁶⁾ EUT C 249, 7.10.2005, s. 1.

⁽⁷⁾ IDD and Associates, maj 2006.

⁽⁸⁾ EUT C 290 E, 29.11.2006, s. 396.

Tisdag 24 mars 2009

- A. Genom att ansluta sig till 2000 års millenniedeklaration åtog sig Europeiska unionen att tillsammans med hela det internationella samfundet halvera den extrema fattigdomen i världen fram till 2015, och att därvid särskilt inrikta sig på att uppnå de åtta millennieutvecklingsmålen,
- B. Enligt aktuella uppskattningar lever omkring 1,4 miljarder personer fortfarande under fattigdomsgränsen (det vill säga 1,25 US-dollar per dag), vilket motsvarar mer än en fjärdedel av utvecklingsvärldens befolkning.
- C. Kommissionen och EU:s medlemsstater har under 2007 gjort nya åtaganden för att i hög grad bidra till att inhämta förseningar när det gäller att uppfylla dessa mål.
- D. Bristen på tillgång till hälsovård och bastjänster orsakar flera miljoner dödsfall och befäster fattigdomen, medan tillgången till dessa tjänster och till en grundläggande utbildning utgör en mänsklig rättighet. Regeringarna är skyldiga att säkerställa att den respekteras och tillämpas.
- E. Möjligheten finns att millennieutvecklingsmålavtalen ska utgöra ett instrument bland andra som svar på de utmaningar som uppstår i utvecklingsländerna till följd av den globala livsmedelkrisen, särskilt inom jordbrukssektorn.
- F. Trots de stora ansträngningar som utvecklingsländerna samtyckt till hittills, har de flesta av utvecklingsländerna inte de resurser som krävs för att ta itu med utmaningarna vad gäller hälsa och utbildning, och därför krävs det stöd utifrån.
- G. Europaparlamentet bör bevilja Europeiska utvecklingsfonden (EUF) ansvarsfrihet.
- H. Kommissionen har för avsikt att avsevärt öka användningen av budgetstödet under den tionde EUF för att göra stödet effektivare och uppnå de fastställda målen.
- I. Lärare och sjukvårdsanställda i utvecklingsländerna arbetar för närvarande under beklagliga förhållanden, och det behövs närmare två miljoner lärare och mer än fyra miljoner sjukvårdsanställda för att nå millennieutvecklingsmålen. Ett tillräckligt budgetstöd, i form av budgetstöd knutet till ett millennieutvecklingsmålavtal, skulle kunna göra det möjligt att anställa och utbilda dem.
- J. Den återkommande bristen på arbetskraft inom sjukvård och lärare förvärras av den kompetensflykt som de rika länderna organiserar.
- K. EU har för avsikt att fortsätta att höja sina utgifter för budgetstöd, bland annat genom att avsevärt höja det sektorsinriktade budgetstödet för hälsa och utbildning, särskilt i de afrikanska länderna.
- L. I millennieutvecklingsmålavtalen fastställs konkreta resultat som ska uppnås i fråga om millennieutvecklingsmålen rörande hälsa och grundutbildning, men millennieutvecklingsmålavtal kan också komma att ingås för andra prioriterade sektorer.
- M. Enligt den officiella hållning om utvecklingsstöd som parlamentet gav uttryck för i punkt 6 i sin ovan nämnda resolution av den 16 februari 2006 om en ny finansieringsmekanism för millenniemålen måste ökad kvantitet "gå hand i hand med ökad kvalitet. Det betyder att biståndseffektiviteten måste förbättras med hjälp av samordning, komplementaritet och konsekvens (det som på engelska kallas 'the 3 Cs'). Hit hör också att förvaltningskostnaderna måste sänkas, biståndsmekanismerna göras mera förutsägbara och hållbara, biståndet måste komma fram snabbare samt i än högre grad frikopplas från villkor och slutligen att man måste lösa problemen med skuldbördor som inte kan hanteras, främja ett gott styrelseskick, bekämpa korrruptionen och ge biståndsmottagarna ökad kapacitet att ta emot biståndet".
- N. Ett förutsägbart och långsiktigt bistandsflöde kan på ett direkt och effektivt sätt bidra till det konkreta genomförandet av de strategier för avskaffandet av fattigdom, som fastställs i millennieutvecklingsmålen.

Tisdag 24 mars 2009

- O. Trots de åtaganden som gjorts vid konferenserna i Monterrey (2002), Gleneagles (2005), Paris (2005) och Accra (2008) för att öka kvantiteten och höja kvaliteten hos utvecklingsbidraget, beviljar fortfarande inte många av unionens medlemsstater alltid allt det stöd som de har åtagit sig att tillhandahålla, och när det tillhandahålls visar sig en del av detta stöd vara olämpligt.
- P. Det verkar som om utbetalningar av budgetstöd som tillhandahålls av kommissionen försenas i 30 procent av fallen på grund av dess orimliga administrativa bördor.
- Q. Budgetstödet oförutsägbarhet framgår särskilt av det faktum att de flesta villkor för tillhandahållande av detta stöd är årliga, och denna oförutsägbarhet tvingar ibland mottagarländerna att använda stödet innan det faktiskt har tillhandahållits och utan att med bestämdhet veta om stödet kommer fram.
- R. EU:s oförutsägbara utvecklingsstöd berör också mottagarländer med en viss rättssäkerhet och en stabil lagstiftning.
- S. Kommissionen är den främsta multilaterala givaren av utvecklingsstöd, och en av de största givarna av budgetstöd, och den använder sig i allt större utsträckning av denna stödform som har styrt en femtedel av det stöd som kommissionen har gett under de senaste åren.
- T. Om budgetstödet redan är ett av de instrument som möjliggör ett förbättrat stöd från unionen, bör det vara mer synligt och beviljas på längre sikt.
- U. Det budgetstöd som kommissionen för närvarande tillhandahåller planeras vanligen för en treårsperiod i taget, eller för ett år i taget för vissa byråer.
- V. Förslaget till millennieutvecklingsmålavtal påverkar inte budgeten och millennieutvecklingsmålavtalet är inte ett nytt instrument, utan ett sätt att genomföra de befintliga instrumenten.
- W. För närvarande är det inte klart vilken status kommissionens dokument om millennieutvecklingsmålavtal ska ha.
- X. Kommissionen anser att det har blivit dags att genomföra idén om ett avtal som knyts till märkbara resultat i fråga om millennieutvecklingsmålen, i stället för att varje år kontrollera att varje enskild givares sedvanliga villkor uppfylls.
- Y. Avtalets löptid innebär ett finansiellt åtagande som ger givarlandet större förutsägbarhet i utbyte mot ett djupare engagemang från mottagarlandets sida i fråga om de konkreta resultat som måste uppnås.
- Z. Kommissionen planerar att ingå de första millennieutvecklingsmålavtalen för en sexårsperiod, det vill säga fram till slutet av den tionde EUF.
- AA. Kommissionens förslag att ingå avtal på sex år är mer omfattande än den aktuella tendensen hos övriga givare på internationell nivå.
- AB. Kommissionen uppmanar medlemsstaterna att samfinansiera millennieutvecklingsmålavtalen genom ytterligare bidrag till EUF på frivillig grund.
- AC. I millennieutvecklingsmålavtalen om det allmänna instrumentet för budgetstöd som utarbetats på grundval av de kriterier som fastställs i Cotonouavtalet krävs inga ändringar av besluten om de löpande programmen eller skillnaderna i genomförandet av det allmänna budgetstödet. Millennieutvecklingsmålavtalen innebär inte att ett nytt finansiellt instrument ska upprättas, utan bestämmelserna om budgetstöd i Cotonouavtalet ska även i fortsättningen ligga till grund. Likaså förblir millennieutvecklingsmålavtalen förenliga med de interna riktlinjer som nyligen fastställdes för allmänt budgetstöd.

Tisdag 24 mars 2009

- AD. Ett av kriterierna för att kunna ingå ett millennieutvecklingsmålavtal är att det aktuella landet respekterar Cotonouavtalets artikel 9 om de mänskliga rättigheterna, de demokratiska principerna och rättsstaten.
- AE. Ett effektivt budgetstöd bör göra det möjligt för mottagarländerna att finansiera sina egna, mycket konkreta strategier och program för att förbättra tillgången till effektiva allmänna tjänster inom hälsovårds- och utbildningssektorn.
- AF. Kommissionen har inte hållit sina löften om att alltid låta parlamentsledamöter och företrädare för civila samhällsorganisationer delta i kommissionens dialoger med utvecklingsländernas regeringar. Dessutom är det idag allmänt känt att utveckling av effektivitetsskäl uteslutande borde vara en fråga för utvecklingsländernas regeringar, tillsammans med dessa länders parlament och civila samhällsorganisationer.
- AG. Kommissionen vill att de länder som ska kunna ingå avtal är länder som kunnat uppvisa tillfredsställande resultat på makroekonomisk nivå och när det gäller budgetförvaltningen i samband med genomförandet av budgetstödet. Därigenom skiljer sig kommissionen från andra givare av budgetstöd, exempelvis IMF och Världsbanken, som ställer ett antal villkor för att bevilja stöd, i strid med principen om mottagarländernas egenansvar.
- AH. Många länder som har ett akut behov av ett större och effektivare stöd för att skynda på deras framsteg i fråga om millennieutvecklingsmålen uppfyller idag inte de kriterier som kommissionen fastställt för att ingå ett millennieutvecklingsmålavtal.
- AI. Som millennieutvecklingsmålavtalen är utformade idag avser de endast AVS-länderna.
- AJ. Insynen när det gäller kommissionens budgetstöd är synnerligen bristfällig, budgetstödet är dåligt anpassat till de fattiga länderna och finansieringen offentliggörs sällan.
- AK. Den grundläggande principen för utvecklingsstöd är att det ska tillhandahållas stöd för dem som behöver det mest och till de platser där det kan användas på det mest effektiva sättet.
- AL. I till exempel Burkina Faso kände ingen på plats till de pågående förhandlingarna om ett millennieutvecklingsmålavtal mellan Burkina Faso och kommissionen, och inga uppgifter finns för närvarande tillgängliga om detta på webbplatsen för kommissionens delegation i Burkina Faso.
- AM. I det europeiska samförståndet om utveckling åtog sig EU att anta en strategi som grundar sig på resultat och användning av resultatindikatorer.
- AN. Kommissionen måste fortsätta att knyta sitt budgetstöd till mottagarländernas uppvisade resultat beträffande jämställdhet mellan kvinnor och män och främjandet av kvinnors rättigheter.
- AO. När det gäller budgetstöd har avtal redan ingåtts mellan kommissionen och Burkina Faso (2005–2008), Etiopien (2003–2006), Ghana (2007–2009), Kenya (2004–2006), Madagaskar (2005–2007), Malawi (2006–2008), Mali (2003–2007), Moçambique (2006–2008), Tanzania (2006–2008), Uganda (2005–2007) samt Zambia (2007–2008).
- AP. Det finns 650 miljoner människor med funktionshinder, av vilka 80 procent lever i utvecklingsländer och en femtedel lever i extrem fattigdom. De utgör en av de största grupperna av fattiga och utsätts för diskriminering på flera grunder och får sällan tillgång till utbildning och hälsovård.

Tisdag 24 mars 2009

- AQ. Enligt allmänna skyldigheter, och särskilt artikel 32 i FN:s ovannämnda konvention om rättigheter för personer med funktionshinder, är de parter som har undertecknat konventionen skyldiga att beakta funktionshinder i sitt utvecklingssamarbete.
- AR. Millennieutvecklingsmålen kommer inte att nås före 2015 om inte integrering och deltagande av funktionshindrade personer beaktas.
- AS. I genomföranderapporten om Afrika–EU-partnerskapet av den 22 november 2008, och särskilt i punkt 37, fastställs den uppenbara bristen på åtgärder för funktionshindrade personer inom ramen för insatserna för att nå millennieutvecklingsmålen.

Millenniemål – Utvecklingssamarbete

1. Europaparlamentet bekräftar på nytt att utvecklingsstöd bör vara grundat på behov och resultat och att utvecklingspolitiken bör utformas i samarbete med mottagarländerna.
2. Europaparlamentet bekräftar att för att uppnå millennieutvecklingsmålen måste givarländerna respektera alla sina åtaganden och förbättra kvaliteten på det stöd de tillhandahåller.
3. Europaparlamentet betonar att det måste utvecklas nya instrument för ett mer förutsägbart och stabilare stöd.
4. Europaparlamentet påminner om målet i Abujaförklaringen, där det fastställs att 15 procent av statsbudgeten ska anslås till hälso- och sjukvård, och målet i den världsomfattande kampanjen för utbildning, där det fastställs att 20 procent av statsbudgeten ska anslås till utbildningssektorn.

Prioriterade sektorer

5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta att knyta sitt stöd inom hälsovårds- och utbildningssektorerna, särskilt vad gäller grundläggande hälsovård och grundutbildning, till uppvisade resultat i dessa sektorer. Europaparlamentet uppmanar också kommissionen att ange vilken vikt man kommer att fästa vid de resultat som uppvisas inom dessa sektorer i förhållande till en samling indikatorer som ger en fullständig bild, och hur kommissionen kommer att utvärdera de framsteg som gjorts på dessa områden.

Effektivt stöd – Stabilitet och förutsägbarhet

6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att förbättra budgetstödet förutsägbarhet genom att ingå millennieutvecklingsmålavtal, genom att se till att de principer som fastställs i dessa avtal utökas så att de omfattar ett större antal länder och genom att bevilja sektorsinriktat budgetstöd.
7. Europaparlamentet påminner kommissionen om behovet av att avsevärt minska de onödiga förseningar som orsakas av alltför stora administrativa bördor.
8. Europaparlamentet uppmanar utvecklingsländernas regeringar att höja sina utgifter för hälso- och sjukvård till 15 procent av statsbudgeten, i enlighet med rekommendationerna i Abujaförklaringen, och sina utgifter för utbildning till 20 procent av statsbudgeten, vilket rekommenderas i den världsomfattande kampanjen för utbildning.

Budgetstöd

9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa en hög utgiftsnivå när det gäller budgetstöd, samtidigt som man särskilt bör genomföra en avsevärd höjning av budgetstödet i AVS-ländernas sociala sektor, och höja det sektorsinriktade budgetstödet i övriga regioner.

Tirsdag 24 mars 2009

Millennieutvecklingsmålavtal

10. Europaparlamentet konstaterar med intresse att det i kommissionens förslag om millennieutvecklingsmålavtal fastställs att de länder som ingår ett sådant avtal säkerställs ett visst minimalt stöd (70 procent av det totala åtagandet).
11. Europaparlamentet är emellertid besviket över att dokumentet om millennieutvecklingsmålavtalen inte innehåller någon tidsplan för genomförandet av de första avtalen som ska pågå under den tionde EUF:s sexårsperiod och uppmanar därför kommissionen att fastställa en detaljerad tidsplan.
12. Europaparlamentet konstaterar att det huvudsakliga syftet med millennieutvecklingsmålavtalen är att bidra till ett effektivt stöd och skynda på framstegen vad gäller att uppfylla millennieutvecklingsmålen i de länder som behöver det mest.
13. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att anta ett meddelande som formaliserar initiativet rörande millennieutvecklingsmålavtalen och att utöka initiativet till att gälla även de icke-AVS-länder som uppfyller kriterierna för att få ingå ett avtal.

Parlamenten och det civila samhället – Anpassning – Öppenhet

14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och mottagarländerna att se till att deras parlament och civila samhällen, inbegripet handikappsorganisationer, engageras i samtliga steg i dialogen om budgetstöd, inbegripet utarbetandet, genomförandet och utvärderingen av planeringen som fastställs i millennieutvecklingsmålavtalen.
15. Europaparlamentet betonar att givarländerna inte bör kräva att mottagarna uppfyller vissa strikta villkor unilateralt, utan istället bör främja goda styrelseformer, demokrati och stabilitet i mottagarländerna genom insynsvänliga kriterier som fastställs i samarbete med dessa länder.
16. För att förbättra insynen anser Europaparlamentet att villkoren för utbetalning av den del som kan variera bör grundas på uppnådda resultat, om detta uppmuntrar givarländerna och mottagarländerna att analysera den verkliga effekten som de använda medlen har medfört, och om det förbättrar insynen vad gäller användningen av allmänna medel.
17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att regelbundet se över resultatet från sina program och att delge parlamentet dessa resultat.
18. Europaparlamentet rekommenderar att kommissionen arbetar för att förstärka dialogen mellan givarländerna och mottagarländerna, särskilt för att fastställa de verkliga behoven och de områden där stödet är nödvändigt.
19. Europaparlamentet begär att den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen bör spela en aktivare roll när det gäller fastställandet av prioriteringar, i förhandlingarna om millennieutvecklingsmålavtalen och i alla övriga steg i processen.

Urvalskriterier – Kreativitet och flexibilitet

20. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ställa som krav för sitt budgetstöd att länderna uppvisar resultat i fråga om goda styrelseformer och insyn, samt även i fråga om skydd och respekt av de mänskliga rättigheterna, särskilt när det gäller de fattigaste och mest marginaliserade grupperna, som personer med funktionshinder, minoriteter, kvinnor och barn, och att se till att budgetstödet inte spenderas inom andra områden än de som anges i millennieutvecklingsmålavtalen.
21. Europaparlamentet bekräftar åter att de nationella vägledande programmen bör upprättas i samarbete med parlamenten i de berörda länderna, den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen och det civila samhället.
22. Europaparlamentet påpekar att förslaget om millennieutvecklingsmålavtalen inte nämner vilka länder som kommer att omfattas av de första millennieutvecklingsmålavtalen, och konstaterar att som millennieutvecklingsmålavtalen är utformade idag avser de endast AVS-länderna.

Tisdag 24 mars 2009

23. Europaparlamentet beklagar att EU:s stödpolitik gentemot utvecklingsländerna i allt högre grad underställs villkor som IMF föreskriver för erhållandet av utvecklingsstöd från EU. Parlamentet anser vidare att ställandet av sådana villkor dessutom strider mot mottagarländernas anpassningspolitik.
24. Europaparlamentet betonar behovet av att utveckla andra upplägg för budgetstöd för de länder som inte kan ingå något millennieutvecklingsmålavtal och särskilt för de länder som befinner sig i utsatta situationer. Parlamentet betonar att de mest utsatta länderna naturligtvis inte har möjlighet att uppfylla de kriterier som för närvarande ställs för att kunna ingå ett avtal.
25. Europaparlamentet rekommenderar att millennieutvecklingsmålen också bör finnas tillgängliga för de länder som omfattas av finansieringsinstrumentet för utvecklingsarbete.
26. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att tydligt och klart förklara hur den har tänkt att de föreslagna millennieutvecklingsmålavtalen ska fungera i kombination med andra stödformer.
27. Europaparlamentet varnar för en urskillningslös och överdriven tillämpning av millennieutvecklingsmålavtalen, och för att de ska betraktas som den enda effektiva stödformen, och uppmanar kommissionen uppmanas att välja den bäst lämpade stödformen för varje enskild situation.
28. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att förbättra kapaciteten hos mottagarländernas parlament vad gäller deras förmåga att delta i budgetförarbetet och kapaciteten hos parlamenten och det civila samhället vad gäller deras förmåga att delta i utarbetandet av den nationella politiken, genom att förstärka deras kapacitet med ett utökat finansiellt stöd och genom att insistera på att de deltar i kommissionens politiska dialoger med mottagarländerna, samt genom att kommissionen inriktar sig på de indikatorer rörande förvaltningen av offentliga medel, vilka avser att stärka regeringarnas ansvar gentemot medborgarna.

Utvärdering – Resultatindikatorer

29. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i samarbete med partnerländerna matcha varje millennieutvecklingsmålavtal med ett antal resultatindikatorer för att utvärdera de framsteg som gjorts genom avtalet, och anser att integreringen av personer och barn med funktionshinder också bör mätas med dessa indikatorer.

Genusperspektivet

30. Europaparlamentet anser att kommissionen absolut bör fortsätta att knyta sitt budgetstöd till de resultat som mottagarländerna kan uppvisa i fråga om jämställdhet mellan kvinnor och män och främjande av kvinnors rättigheter, och begär att resultatindikatorerna på detta område förstärks i millennieutvecklingsmålavtalen och utvidgas till att även omfatta andra områden, som kvinnors och funktionshindrade personers rättigheter. Parlamentet uppmanar kommissionen att förstärka de resultatindikatorer som är knutna till budgetstödet genom att låta dem innefatta andra områden som funktionshindrade personers och kvinnors rättigheter, och särskilt främjandet av kvinnors tillgång till heltäckande information och tjänster på området för sexuell och reproduktiv hälsa, ökad tillgång och bättre möjligheter till familjeplanering, fortsatt främjande av utbildning och medinflytande för kvinnor, samt bekämpande av diskriminering och främjande av jämställdhet mellan kvinnor och män.

*

* *

31. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, AVS-EU-rådet, samt medlemsstaternas och AVS-ländernas regeringar och parlament.

Tisdag 24 mars 2009

Konststudier i Europeiska unionen

P6_TA(2009)0153

Europaparlamentets resolution av den 24 mars 2009 om konststudier inom Europeiska unionen (2008/2226(INI))

(2010/C 117 E/04)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution,

- med beaktande av artiklarna 149 och 151 i EG-fördraget,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets rekommendation 2006/962/EG av den 18 december 2006 om nyckelkompetenser för livslångt lärande ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 1350/2008/EG av den 16 december 2008 om Europeiska året för kreativitet och innovation (2009) ⁽²⁾,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 24–25 maj 2007 och av den 21–22 maj 2008 om den kulturella och den kreativa sektorns bidrag till uppnåendet av Lissabonmålen,
- med beaktande av rådets och kommissionens gemensamma lägesrapport 2008 om genomförandet av arbetsprogrammet "Utbildning 2010 – Livslångt lärande som grundval för kunskap, kreativitet och innovation" ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 7 juni 2007 om konstnärers sociala ställning ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 10 april 2008 om en europeisk agenda för en kultur i en alltmer globaliserad värld ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 10 april 2008 om kulturindustrin i Europa ⁽⁶⁾,
- med beaktande av rekommendationerna i Unescos konvention om främjande av och skydd för mångfalden av kulturella uttryck av den 20 oktober 2005,
- med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utbildning och kultur (A6-0093/2009), och av följande skäl:
  - A. Europeiska unionen, som lever upp till sitt motto "förenade i mångfalden", måste erkänna sin gemensamma historia. Den europeiska konsthistorien med sin naturligt allmängiltiga karaktär är en bra utgångspunkt för detta.
  - B. Skolorna bör återigen bli den huvudsakliga platsen för demokratiseringen av tillgång till kultur.
  - C. Konstutbildningen och kulturutbildningen, som bildkonstundervisningen tillhör, är en grundläggande utmaning för medlemsstaternas utbildningssystem.

⁽¹⁾ EUT L 394, 30.12.2006, s. 10.

⁽²⁾ EUT L 348, 24.12.2008, s. 115.

⁽³⁾ EUT C 86, 5.4.2008, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT C 125 E, 22.5.2008, s. 223.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0124.

⁽⁶⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0123.

Tisdag 24 mars 2009

- D. Konstutbildningen utgör en viktig komponent i barn- och ungdomsutbildningen eftersom den bidrar till att utveckla den fria viljan, mottagligheten och öppenheten gentemot andra. Den spelar en avgörande roll på området lika möjligheter och är en förutsättning för en verklig demokratisering av tillgången till kultur.
- E. För att anta utmaningen med att demokratisera kulturen är det lämpligt att på samtliga nivåer och i alla åldrar främja konstintresset, erkänna hur viktigt det är med kollektiva utövanden och amatörverksamhet och att främja tillgången till konstutbildning.
- F. De ekonomiska kraven leder tyvärr ofta till att medlemsstaterna inte ger någon större plats åt konsten i den allmänna utbildningspolitiken.
- G. Konstutbildning utgör grunden för yrkesutbildningen inom detta område och främjar kreativiteten och den fysiska och intellektuella utvecklingen, vilket i sin tur skapar närmare och mer givande band mellan utbildningen, kulturen och konsten.
- H. Konstskolor och konstutbildnings- och formgivningscentrum bidrar till att utveckla konstnärliga inriktningar, skapa nya stilarter och konstformer samt öppna olika kulturvärldar, vilket förstärker EU:s framtoning i världen.
- I. Utbildningen är mycket viktig för framgången för de yrkesverksamma inom den konstnärliga och kreativa sektorn.
- J. Konststudier som inriktas på karriär- och yrkesutveckling kräver, förutom talang, att eleverna har en gedigen kulturell grund att bygga på som endast är möjlig att förvärva genom en tvärvetenskaplig och systematisk utbildning. Detta ökar möjligheten att ta sig in på arbetsmarknaden inom denna sektor eftersom eleverna förvärvar allmänna kulturella kunskaper, forskningsmetoder, företagarkunskaper och affärskunskaper samt kompetenser inom olika verksamhetsområden som är relevanta för den samtida konsten.
- K. Den ekonomiska potentialen hos de företag och industrier som är verksamma inom det kreativa, kulturella och konstnärliga området i EU och de arbetstillfällen som de skapar påverkar konstsektorn i stor utsträckning.
- L. Den tekniska revolutionen har lett till att konkurrensen inom och mellan länder har ökat, och bidragit till att intellektuell och kreativ förmåga blivit en viktig faktor inom ramen för Lissabonstrategin.
- M. De snabba och ständiga förändringarna inom dagens samhällen kräver en ökad anpassningsförmåga, flexibilitet, kreativitet, innovation och kommunikation i arbetet. Dessa egenskaper bör främjas i medlemsstaternas utbildningssystem, vilket även överensstämmer med målen i det ovan nämnda programmet "Utbildning 2010".
- N. Det finns stora skillnader i medlemsstaternas befintliga konstundervisningsmodeller.
- O. Till följd av globaliseringen, medborgarnas ökade rörlighet och de successiva utvidgningarna av EU är utbildning i kultur och kulturell mångfald en viktig faktor för att bevara identiteten och främja interkulturell och interreligiös förståelse. Insatserna för att främja kultur och kulturell förståelse inom ramen för Europeiska året för interkulturell dialog bör fortsätta även efter 2008.
1. Europaparlamentet anser att konstämnen bör vara obligatoriska i utbildningsprogrammen på alla utbildningsnivåer så att demokratiseringen av tillgång till kultur främjas.

Tisdag 24 mars 2009

2. Europaparlamentet betonar vikten av att både läroplaner, yrkesutbildning och program för livslångt lärande för fortbildningskurser främjar och utvecklar kreativitet i alla åldrar som en del av processen med livslångt lärande.
3. Europaparlamentet påminner om att det i konst- och kulturutbildningen finns en ambition att utbilda medborgarna och om att den bidrar till individers tänkande och utveckling både på det intellektuella och känslomässiga planet och på det fysiska planet.
4. Europaparlamentet erkänner att konst i stor omfattning bidrar till innovation i samhället och ekonomin inom ramen för Europeiska året för kreativitet och innovation 2009.
5. Europaparlamentet uppmärksammar rådet och medlemsstaterna på den europeiska kulturens och den kulturella mångfaldens vikt för integrationen samt vikten av konst- och kulturstudier på EU-nivå, inbegripet tryggheten av traditionella kulturella värden i olika regioner.
6. Europaparlamentet konstaterar att allt fler elever inom konstutbildningar visar intresse för att studera i en annan medlemsstat än den egna, och uppmanar följaktligen medlemsstaterna att samordna sin politik för konstundervisning på EU-nivå, utbyta bästa praxis samt att förstärka rörligheten både för studenter och för lärare inom denna sektor.
7. Europaparlamentet föreslår att rörligheten för yrkesverksamma inom konstsektorn ska ökas genom att mer uppmärksamhet ges åt frågan om erkännande av yrkeskvalifikationer. Detta bör göras genom att uppmantra utbildningsinstitutioner och arbetsgivare att hänvisa till den europeiska ramen för kvalifikationer så att kompetenserna och kvalifikationerna kan jämföras på europeisk nivå.
8. Europaparlamentet uppmanar i detta sammanhang kommissionen att arbeta tillsammans med medlemsstaterna för att inrätta en rörlighetsram för européer som är verksamma inom konst och kreativitet, med särskild betoning på rörlighet för unga konstnärer och konststuderande.
9. Europaparlamentet erkänner medlemsstaternas behörighet men anser att politiken för konstutbildning bör samordnas på EU-nivå, särskilt när det gäller
  - beskrivning av konststudiernas karaktär, innehåll och längd för de olika "målgrupperna",
  - kopplingen mellan konststudier, kreativitet och innovation,
  - konstutbildningspolitikens effektivitet när det gäller socioekonomisk påverkan,
  - jämvikten mellan teorikurser och förberedande kurser för konstutövande så att en abstrakt undervisning undviks,
  - tillämpningen och utvecklingen av metoder och strategier för undervisning i konstämnen i enlighet med informationssamhällets krav,
  - utbildningen av konstlärarna och av "konstnärsingenjörerna" för de nya medierna vid sidan om utbildningen för de traditionella konstlärarna.
10. Europaparlamentet uppmanar rådet, kommissionen och medlemsstaterna att
  - erkänna vikten av att främja utbildning i konst och kreativitet inom ramen för kunskapsekonomin i enlighet med Lissabonstrategin,

Tirsdag 24 mars 2009

- fastställa konstutbildningens roll som ett mycket viktigt pedagogiskt verktyg för att ge värde åt kulturen i den globaliserade och mångkulturella världen,
  - utforma gemensamma strategier för att främja politik för konstutbildning och utbilda ämneslärarna,
  - erkänna den viktiga roll som konstnärer spelar i samhället och behovet av att fastställa särskilda kompetenser för konstundervisningen inom utbildningen,
  - uppmuntra de nationella representanterna i den nyligen inrättade arbetsgruppen för utbildning och kultur inom ramen för den öppna samordningsmetoden för kultur att diskutera konstens roll i olika utbildningssammanhang (formell, informell och icke-formell utbildning) och på samtliga utbildningsnivåer (från förskolan till fortbildning och därutöver inom högre konstnärlig utbildning) samt utbildning för konstlärare,
  - uppmuntra de nationella representanterna i arbetsgrupperna för kulturindustrin inom den öppna samordningsmetoden att hantera frågan om yrkesutbildning och fortlöpande yrkesutbildning av konstnärer, direktörer, lärare, facilitatorer och andra yrkesverksamma i kultursektorn som en central fråga,
  - uppmuntra de relevanta intressenterna i det civila samhället att dela med sig av sin kunskap och expertis på området avseende den process som äger rum i den öppna samordningsmetoden,
  - förbättra tillhandahållandet av fortbildning i konstsektorn genom att erkänna högre konstnärlig utbildning på samtliga tre nivåer i enlighet med processen i Bolognadeklarationen (filosofie kandidat, magister, doktorat) och på så sätt förbättra rörligheten för konstnärer inom EU,
  - införa särskilda arrangemang för att främja konstutbildning i samband med det fleråriga kulturprogrammet,
  - erkänna vikten av kollektiva utövanden och amatörverksamhet.
11. Europaparlamentet insisterar på att utbildning i konsthistoria även bör inbegripa möten med konstnärer och deras verk och besök på kulturella platser för att väcka elevernas nyfikenhet och få dem att reflektera.
12. Europaparlamentet understryker vikten av att utnyttja de resurser som den nya informations- och kommunikationstekniken och Internet erbjuder som kanaler för en modern och nutidsanpassad undervisning när det gäller att införa den konstnärliga dimensionen i läroplanerna.
13. Europaparlamentet betonar att i detta avseende bidrar projekt som Europeana och det europeiska digitala biblioteket starkt.
14. Europaparlamentet rekommenderar att en europeisk portal för konst- och kulturutbildning utvecklas gemensamt och att konstämnen ska ingå i medlemsstaternas läroplaner för att garantera utvecklingen och främjandet av den europeiska kulturella modellen, som är särskilt uppskattad internationellt sett.
15. Europaparlamentet uppmanar rådet, kommissionen och medlemsstaterna att övervaka framstegen när det gäller att införa konstämnen i skolornas läroplaner och föreslår särskilt att kommissionen genomför nödvändiga undersökningar för att få tillförlitlig information om hur konstundervisningen påverkar elevernas utbildning och kompetenser i EU.
16. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaternas regeringar och parlament.
-

Tisdag 24 mars 2009

Aktiv dialog med medborgarna om EU

P6_TA(2009)0154

Europaparlamentets resolution av den 24 mars 2009 om en aktiv dialog med medborgarna om EU (2008/2224(INI))

(2010/C 117 E/05)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Europaparlamentets, rådets och kommissionens gemensamma förklaring "Samarbete för kommunikation om Europa", som undertecknades den 22 oktober 2008 ⁽¹⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 2 april 2008 med titeln "Debattera EU: Bygga vidare på erfarenheterna från Plan D som i demokrati, dialog och debatt" (Plan D) (KOM(2008)0158),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 24 april 2008 om kommunikation om Europa med audiovisuella medier (SEK(2008)0506),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 21 december 2007 med titeln "Kommunicera om Europa via Internet – Engagera medborgarna" (SEK(2007)1742),
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument "Förslag till interinstitutionellt avtal om samarbete för kommunikation om Europa" av den 3 oktober 2007 (KOM(2007)0569),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 1904/2006/EG av den 12 december 2006 om inrättande av programmet "Ett Europa för medborgarna" för åren 2007–2013 i syfte att främja ett aktivt europeiskt medborgarskap ⁽²⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 1 februari 2006 med titeln "Vitbok om EU:s kommunikationspolitik" (KOM(2006)0035),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 13 oktober 2005 med titeln "Kommissionens bidrag under och efter perioden av eftertanke: Plan D som i demokrati, dialog och debatt" (KOM(2005)0494),
- med beaktande av sin resolution av den 16 november 2006 om vitboken om EU:s kommunikationspolitik ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 12 maj 2005 om genomförandet av Europeiska unionens informations- och kommunikationsstrategi ⁽⁴⁾,
- med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för kultur och utbildning och yttrandena från utskottet för konstitutionella frågor, utskottet för utrikesfrågor, utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd, utskottet för regional utveckling, utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män samt utskottet för framställningar (A6-0107/2009), och av följande skäl:

⁽¹⁾ EUT C 13, 20.1.2009, s.3.

⁽²⁾ EUT L 378, 27.12.2006, s. 32.

⁽³⁾ EUT C 314 E, 21.12.2006, s. 369.

⁽⁴⁾ EUT C 92 E, 20.4.2006, s. 403.

Tisdag 24 mars 2009

- A. Vägen till ett demokratiskt och öppet EU går genom en förstärkt dialog mellan medborgarna och EU:s institutioner, däribland parlamentet, men också genom en ständig diskussion om EU på europeisk, nationell och lokal nivå.
- B. Av den irländska befolkningen röstade vid en folkomröstning 53,4 procent mot en ratificering av Lissabonfördraget, efter att Frankrike och Nederländerna förkastat förslaget till fördrag om upprättande av en konstitution för Europa. Människor med bristande kunskaper om EU-politiken och fördragen tenderar oftare att vara emot dem.
- C. Eurobarometerundersökning 69 visade att 52 procent av EU-medborgarna anser att hemlandets EU-medlemskap är positivt, och bara 14 procent anser motsatsen.
- D. Kunskap om EU och om unionens politik och funktionssätt, liksom om de rättigheter som garanteras i fördragen, kommer att utgöra grunden i arbetet med att återupprätta medborgarnas förtroende för EU:s institutioner.
- E. År 2004 utsågs för första gången en särskild kommissionsledamot för kommunikationsstrategi, men någon kommunikationspolitik som sådan har ännu inte antagits på grund av att det saknas en lämplig rättslig grund i fördragen.

Den allmänna opinionen

1. Europaparlamentet erinrar om att undersökningar visar att ju lägre utbildad och mindre förmögen en EU-medborgare är, desto mer sannolikt är det att personen i fråga är emot ytterligare europeisk integration, vilket tyder på att Europatanken främst når fram till de välutbildade, välbärgade skikten i det europeiska samhället, trots alla tidigare ansträngningar. Parlamentet anser att det är mycket viktigt med en aktiv dialog mellan EU och dess medborgare för att förverkliga principerna och värderingarna i EU-projektet, men erkänner att kommunikationen hittills inte har varit särskilt framgångsrik.
2. Europaparlamentet beklagar att framstegen i försöken att öka unionsmedborgarnas kunskap om och intresse för EU-frågor har varit mycket begränsade trots kommissionens ansträngningar och goda idéer, vilket tyvärr visade sig i den irländska folkomröstningen.
3. Europaparlamentet betonar att det är särskilt viktigt att upprätta sammanhängande kommunikationslänkar som innehållsmässigt fokuserar både på förbindelserna mellan EU och regioner med särskilda karaktärsdrag, och på förbindelserna mellan EU och särskilda samhällsgrupper.
4. Europaparlamentet noterar att nyligen genomförda undersökningar visar att en stor majoritet av EU-medborgarna är för ett EU som driver en enhetlig och motsägelsefri utrikespolitik. Ett uttalande i denna riktning fanns på unionsmedborgarnas begäran med i den öppna skrivelsen med rekommendationer från deltagarna i slutkonferensen för de sex Plan D-projekten för allmänheten den 9 december 2007. I denna öppna skrivelse med 27 rekommendationer begär man bland annat att EU agerar effektivare inom socialpolitiken och politiken för social sammanhållning, framför allt för att minska löneskillnaderna och främja jämställdheten mellan kvinnor och män. Mer allmänt begär man att särskild uppmärksamhet fästs vid jämställdhetsfrågor, som ofta åsidosätts. Därför är det också viktigt att titta på vad som kommuniceras genom olika åtgärder och att undersöka på vilket sätt detta skiljer sig från det budskap som EU vill ge sina medborgare.
5. Europaparlamentet påminner om att en majoritet av kvinnorna röstade nej i de senaste folkomröstningarna om EU: 56 procent i Frankrike (Eurobarometerundersökning 171), 63 procent i Nederländerna (Eurobarometerundersökning 172) och 56 procent i Irland (Eurobarometerundersökning 245). Parlamentet anser att detta negativa röstresultat bland annat beror på EU-institutionernas bristande engagemang i den politik som direkt påverkar kvinnor och som ligger till grund för den ännu rådande ojämställdheten mellan män och kvinnor, till exempel när det gäller att förena arbete och familjeliv eller att ge stöd till personer i beroendeställning.

Tisdag 24 mars 2009

Konstitutionella och interinstitutionella aspekter

6. Europaparlamentet betonar behovet av att fullborda ratificeringsprocessen för Lissabonfördraget, som ytterligare kommer att öka öppenheten i EU och medborgarnas delaktighet i beslutsprocessen. Parlamentet påminner om de nya möjligheter till deltagardemokrati som Lissabonfördraget skulle medföra, särskilt medborgarinitiativet.

7. Europaparlamentet understryker behovet av samordnade insatser och gemensamma åtgärder från alla EU-institutioner och medlemsstater för att kommunicera med unionsmedborgarna om EU-frågor. Parlamentet välkomnar ovan nämnda gemensamma förklaring av den 22 oktober 2008, som innehåller tydliga mål för en förbättrad EU-kommunikation från parlamentets, rådets, kommissionens och medlemsstaternas sida, men anser samtidigt att den kunde vara ambitiösare eftersom parlamentet hade begärt ett interinstitutionellt avtal om kommunikationspolitik mellan samtliga institutioner.

8. Europaparlamentet anser att EU-institutionerna bör ta initiativ till fler diskussioner om Europa och genast tillämpa de koncept i praktiken som fastställs i ovan nämnda gemensamma förklaring, i kommissionens meddelande av den 1 februari 2006 och i kommissionens arbetsdokument av den 3 oktober 2007.

9. Europaparlamentet delar kommissionens ståndpunkt att deltagardemokrati kan vara ett bra komplement till den representativa demokratin, men understryker att deltagardemokrati inte bara handlar om att lyssna på medborgarna, utan också om att ge dem verkliga möjligheter att påverka EU-politiken. För att nå dessa mål krävs det avsevärt större öppenhet från institutionernas sida. Institutionerna måste införa de system som krävs för att medborgarna och organisationerna i det civila samhället effektivt ska kunna delta i alla skeden av diskussioner om EU-frågor. En av de grundläggande förutsättningarna för medborgarmedverkan är att principen om allmänhetens tillgång till institutionernas handlingar tillämpas i så stor utsträckning som möjligt.

10. Europaparlamentet understryker hur viktig och värdefull samrådsprocessen är, i det att den utgör ett effektivt redskap för att öka medborgarnas inflytande genom att ge dem en möjlighet att direkt bidra till den politiska processen på EU-nivå. Parlamentet uppmanar kommissionen att vidta ytterligare åtgärder för att i tid sprida information om framtida EU-samråd vid media och andra lämpliga forum på nationell, regional och lokal nivå, att låta fler synpunkter från de berörda parterna höras vid samråd om EG-lagstiftning och att göra mer reklam för Internetsamråden om EU-politik och EU-initiativ, för att se till att alla intressenter, särskilt små och medelstora företag och lokala icke-statliga organisationer, deltar i debatten. Det är viktigt att företrädare för det civila samhället, exempelvis nätverk av yrkesfolk och konsumenter, deltar på samtliga nivåer, från den gränsöverskridande till den lokala. Detta skapar plattformar för en välunderbyggd debatt om EU:s politik och bidrar till en EG-lagstiftning av bättre kvalitet. Parlamentet noterar att det finns problem kopplade till genomförandet och tillämpningen av lagstiftningen, och uppmanar konsumenter och företag att utöva sina rättigheter och rapportera om förekommande problem till EU-institutionerna.

11. Europaparlamentet anser att EU-institutionerna och medlemsstaterna bör samordna sina kommunikationsstrategier och upprätta ett samarbete med det civila samhället för att utnyttja eventuella synergieffekter. Parlamentet betonar att det är nödvändigt med samordning mellan institutionerna och att det vore lämpligt att sammankoppla kommissionens och parlamentets tv-kanaler. Kommissionen uppmanas att förbättra samarbetet och samordningen mellan dess representationer i medlemsstaterna och parlamentets informationskontor, och kommissionens och parlamentets representationer i medlemsstaterna uppmanas att förbättra samarbetet när det gäller att lyssna till allmänheten, att utbyta information, kunskap och åsikter om EU med medborgarna och att ge väljare möjlighet att möta EU-tjänstemän och de personer som i olika länder har valts till ledamöter av Europaparlamentet.

12. Europaparlamentet ser positivt på att kommissionen stöder parlamentets och de europeiska politiska partiernas roll. Klyftan mellan den nationella politiken och EU-politiken måste överbryggas, särskilt under valkampanjen inför valet till Europaparlamentet.

13. Europaparlamentet uppmanar de tre största institutionerna att överväga möjligheten att hålla gemensamma och öppna debatter som ett komplement till parlamentets öppna debatter. Under dessa gemensamma debatter bör man diskutera frågor som berör konsumenterna och deras vardag, för att på så sätt stärka deras förtroende för den inre marknaden och konsumentskyddet. Parlamentet understryker att parlamentets tvärvärdiska grupper spelar en betydelsefull roll för kontakten med medborgarna och därmed utgör ett viktigt instrument i förbindelsen mellan den politiska sfären och det civila samhället.

Tisdag 24 mars 2009

14. Europaparlamentet ser positivt på att kommissionen har tagit hänsyn till många av de idéer som parlamentet tidigare har fört fram, till exempel angående medborgarforum på både EU-nivå och nationell nivå, en mer framträdande roll för organisationer från det civila samhället och innovativ användning av nya medier.

Lokala insatser

15. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utvidga sin dialog till alla nivåer genom att anpassa sitt budskap till olika målgrupper efter deras sociala bakgrund. Parlamentet föreslår därför en förstärkt dialog mellan EU och medborgarna, som innebär att man ger alla medborgare samma information, om än anpassad efter målgrupp, och främjar debatten med och bland dessa välinformerade medborgare. Parlamentet anser att EU-institutionerna bör integrera slutsatserna från de lokala debatter som anordnats inom ramen för Plan D i sin politik och ta hänsyn till de förväntningar som medborgare har på EU när ny lagstiftning antas.

16. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att inleda effektiva kampanjer om EU-kommunikation på såväl nationell som regional och lokal nivå. Parlamentet uppmanar kommissionen att sprida den bästa praxis som har identifierats genom sådana kampanjer och föreslår att det skapas ett permanent interaktivt kommunikationssystem mellan EU-institutionerna och medborgarna, där EU ofta och med stöd av de regionala medierna anordnar kampanjer av lokal eller regional karaktär, i vilka det civila samhället, icke-statliga organisationer, handelskammare samt fack- och yrkesorganisationer deltar aktivt.

17. Europaparlamentet understryker att EU:s sammanhållningspolitik utgör grundvalen för den europeiska integrationen och den sociala solidariteten. Därför bör EU-politikens mål och konkreta resultat för medborgarnas vardag demonstreras för medborgarna, och EU:s bidrag och fördelarna med det gemensamma europeiska projektet betonas. Parlamentet uppmanar de lokala myndigheterna att i större utsträckning uppfylla sina skyldigheter när det gäller att informera om stöd som erhållits från EU. Parlamentet understryker att handlingskraften hos lokala och regionala förtroendevalda är avgörande för att det ska vara möjligt att utveckla information och utbildning, och välkomnar i detta sammanhang inrättandet av ett Erasmusprogram för förtroendevalda på lokal och regional nivå.

18. Europaparlamentet understryker att involveringen av olika partner i förberedelser och genomförande av operativa program enligt artikel 11 i den allmänna förordningen om strukturfonderna (ESF) 2007–2013 på ett väsentligt sätt bidrar till att främja EU:s sammanhållningspolitik och föra denna politik närmare medborgarna. Dessa partner har en unik möjlighet att bilda sig en förstahandsuppfattning om vilka frågor som medborgarna verkligen uppfattar som mest angelägna. Kommissionen uppmanas därför att se till att principen om partnerskap genomförs korrekt på nationell, regional och lokal nivå. Parlamentet uppmärksammar vikten av att nationella och regionala myndigheter utnyttjar de befintliga finansieringsmöjligheter som ESF tillhandahåller, i syfte att höja nivån på dessa partners färdigheter, särskilt vad gäller utbildning. Strukturfonderna har på ett avgörande sätt främjat det gränsöverskridande samarbetet genom gemenskapsprojekt och gemenskapsprogram, vilket har stimulerat utvecklingen av aktivt medborgarskap och deltagardemokrati. Kommissionen uppmanas att fortsätta stödja och samarbeta med sådana projekt och program.

19. Europaparlamentet framhåller i anslutning till det kommande valet till Europaparlamentet behovet av information till medborgare på lokal och regional nivå, särskilt information som är riktad till unga medborgare och förstagångsväljare. Parlamentet understryker allmänt vikten av att ledamöterna i Europaparlamentet deltar i samråd med medborgarna i sina regioner, i samarbete med de förtroendevalda på lokal och regional nivå, eftersom ledamöterna är medborgarnas stämma i EU. Parlamentet stöder Regionkommitténs insatser för att stärka regionala samråd och inbegripa regionala nätverk och lokala och regionala aktörer i dem, så att dessa kan förmedla sina åsikter och intressen, i syfte att uppmuntra en diskussion som förs närmare medborgarna.

20. Europaparlamentet understryker att det krävs ett större engagemang från ledamöterna i kommunikationen med EU-medborgarna. Det krävs även organisatoriska förändringar i parlamentets arbete av ett slag som möjliggör en dialog mellan ledamöterna och medborgarna på lägsta lokala nivå. Parlamentet uppmanar sina ledamöter att parallellt med de politiska partiernas kampanjer även delta aktivt lokalt i kampanjen inför valet till Europaparlamentet.

Tisdag 24 mars 2009

21. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inleda lokala, småskaliga kommunikationskampanjer med medverkande lokala aktörer, att främja verksamhet som gör att allmänheten blir bättre informerad om invandrarnas ursprungsländer och att informera invandrarna bättre om de rättigheter och skyldigheter som följer av ett unionsmedborgarskap, eftersom detta är det mest effektiva och meningsfulla sättet att uppnå kommunikationsmålen på. Kommissionen uppmanas även att fortsätta med de insatser som gjordes i samband med Europeiska året för interkulturell dialog 2008.

Utbildning, media, informations- och kommunikationsteknik samt aktivt medborgarskap

22. Europaparlamentet betonar vikten av att man i medlemsstaternas läroplaner inför kurser i såväl europeisk politik som Europas historia för att befästa europeiska värderingar. Det är även viktigt att institutioner för Europa-studier inrättas inom ramen för universitetsprogram. Kommissionen uppmanas att genom ekonomiskt stöd främja dessa projekt, och medlemsstaterna uppmanas att främja en studiekurs i skolan om den europeiska integrationens historia och EU:s funktion i syfte att skapa grunden för en gemensam europeisk kunskap.

23. Europaparlamentet framhåller att medborgarutbildning är en väsentlig drivkraft för ett aktivt medborgarskap. Det behövs stöd till en aktiv modell för medborgarutbildning, så att ungdomar kan delta i det offentliga livet och direkt interagera med sina politiska företrädare på nationell, lokal och europeisk nivå och med företrädare för icke-statliga organisationer samt genom medborgarinitiativ. Parlamentet föreslår att kommissionen ska stödja pilotprojekt som främjar en sådan modell för medborgarutbildning i medlemsstaterna.

24. Europaparlamentet rekommenderar att programmen Erasmus, Leonardo da Vinci, Grundtvig och Comenius främjas bättre genom utökad kommunikation och organiseras effektivare för att uppmuntra så många människor som möjligt, inte minst mindre välbärgade medborgare, att delta i dessa program och underlätta deras rörlighet inom EU. Parlamentet påpekar att just dessa program har fått ett mycket positivt gensvar hos unga människor och utgör ett viktigt bidrag till en lyckad europeisk integration.

25. Europaparlamentet välkomnar ovan nämnda meddelande från kommissionen av den 21 december 2007, där tydliga mål anges för att göra webbplatsen Europa till en serviceinriktad webb 2.0-webbplats. Parlamentet uppmanar kommissionen att färdigställa den nya webbplatsen redan 2009 och anser att den kan utgöra ett forum där medborgarna delar med sig av sina åsikter och deltar i opinionsundersökningar online, och där alla icke-statliga organisationer, offentliga institutioner och enskilda personer kan dela med sig av sina erfarenheter från EU:s kommunikationsprojekt. Kommissionen uppmanas att på denna webbplats samla och offentliggöra erfarenheter från personer som har gynnats av den verksamhet som finansierats inom ramen för Plan D.

26. Europaparlamentet välkomnar initiativet EU Tube, som med sina nästan 1,7 miljoner tittare är ett unikt verktyg för att sprida information om EU-politiken bland Internetanvändare. Parlamentet uppmanar även kommissionen att utarbeta riktlinjer för effektiva Internetkampanjer och låta andra EU-institutioner ta del av dessa riktlinjer.

27. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att bättre utnyttja det audiovisuella material om Europa som finns tillgängligt via satellit genom att upprätta förbindelser med lokala tv-kanaler och icke-kommersiella medier som är intresserade av att få tillgång till sådant material för utsändning, i syfte att nå en bredare publik.

28. Europaparlamentet anser att nätverket Europe direct är ett viktigt verktyg för att svara på medborgarnas frågor via e-post och kostnadsfria telefonsamtal inom hela EU, och att det är ett verktyg som man bör göra mer reklam för.

29. Europaparlamentet anser att politikområdena konsumentskydd och den inre marknaden är mycket viktiga när det gäller att föra fram EU bland konsumenter och företag. Medlemsstaterna uppmanas att öka sina ansträngningar för att informera om fördelarna med den inre marknaden på nationell, regional och lokal nivå. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas att främja och stärka interaktiv kommunikation och information för att med hjälp av olika elektroniska hjälpmedel och den senaste tekniken skapa en effektiv dialog mellan konsumenter, företag och institutioner, och för att bidra till utvecklingen av e-handeln.

Tisdag 24 mars 2009

30. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att satsa mer på samordningen av konsumentutbildning och information om konsumenters rättigheter och skyldigheter genom att skjuta till mer ekonomiska medel och personalresurser. Medlemsstaterna uppmanas att öka de ekonomiska och mänskliga resurserna till nätverket av Europeiska konsumentcentrum (ECC-net) för att höja medvetandenivån och säkerställa att konsumenträtten tillämpas i EU. Mot bakgrund av den nuvarande globala finanskrisen och det allt större antalet skuldsatta konsumenter uppmanas medlemsstaterna att arbeta för att förbättra konsumenternas kunskaper om ekonomi, särskilt vad gäller deras rättigheter och skyldigheter, liksom deras möjligheter till prövning när det gäller besparingar och lån.

31. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att utöka de mänskliga och ekonomiska resurserna till Solvit, nätverket som gör det möjligt att kostnadsfritt lösa problem på grund av bristfällig eller obefintlig tillämpning av gemenskapslagstiftningen. Kommissionen uppmanas att påskynda effektiviseringen av de olika tjänster som ger information och råd om den inre marknaden. Därför stöder parlamentet konceptet med ett integrerat sätt för att erbjuda supporttjänster på den inre marknaden via en webbplats med en enda kontaktpunkt ("single entry point"), vilket beskrivs i kommissionens meddelande av den 20 november 2007 med titeln "En inre marknad för framtidens Europa" (KOM(2007)0724). Parlamentet noterar kommissionens initiativ för att minska de administrativa bördorna och förbättra lagstiftningen, och efterlyser framför allt förbättringar av stödet till små och medelstora företag, som är viktiga när det gäller att skapa fler arbetstillfällen i EU.

32. Europaparlamentet konstaterar att ett europeiskt år för frivilligarbete skulle vara en utmärkt möjlighet för EU-institutionerna att skapa kontakter med medborgarna. Parlamentet påpekar att det finns mer än 100 miljoner frivilligarbetare i EU. Kommissionen uppmanas att inleda förberedelser så att 2011 kan utses till Europeiska året för frivilligarbete och att snarast möjligt lägga fram ett lämpligt lagstiftningsförslag om detta.

33. Europaparlamentet betonar att man måste ta hänsyn till medborgarnas åsikter om EU som en global aktör och särskilt tänka på parlamentets allt mer framträdande roll i dessa frågor. Det vore därför bra om parlamentets och rådets ledamöter kunde medverka när kommissionens ledamöter kommer på besök inom ramen för Plan D, eftersom de spelar en viktig roll när det gäller att nå ut till de nationella parlamenten, civilsamhället, näringslivet och fackföreningsledare samt regionala och lokala myndigheter i medlemsstaterna.

34. Europaparlamentet gläds över att världen i stort nu visar ett än större intresse för den europeiska integrationen och att EU och dess medborgare även blir allt mer medvetna om fördelarna med att få dela sina överstatliga erfarenheter med andra länder och regioner, särskilt med EU:s grannländer. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att genom sina delegationer i tredjeländer utarbeta metoder för att nå fram till dessa länders medborgare och informera dem om möjligheterna i Europeiska unionen, till exempel om olika medier och andra former av kultur, utbildning, språkinläring och rörlighets- eller utbytesprogram såsom Erasmus mundus.

35. Särskilt i samband med det ökade antalet tredjelandsmedborgare i EU och framväxten av multikulturella samhällen, som dessa också har bidragit till, bör enligt Europaparlamentet ökade ansträngningar göras för att ombesörja invandrarnas integration i EU och ge dem konkret tillgång till information om vad ett unionsmedborgarskap innebär, till exempel genom starkare partnerskap mellan olika styrandenivåer (lokala, regionala och nationella) och icke-statliga aktörer (t.ex. arbetsgivare, civilsamhället, invandrarförningar, medier och icke-statliga organisationer som stöder migranter). En lyckad integration kommer att vara till stöd för fortsatt utveckling av en multikulturell europeisk medvetenhet grundad på tolerans, dialog och jämlikhet.

36. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja program och kampanjer (t.ex. "Världen genom kvinnors ögon") som uppmuntrar kvinnor till socialt, politiskt och kulturellt engagemang och att ta hänsyn till kvinnornas roll i dialogen mellan generationerna samt hållbarheten och välbefindandet i samhället. Parlamentet efterfrågar därför bättre information till unga flickor och kvinnor om det europeiska medborgarskapet och de rättigheter som är knutna till detta, särskilt i socialt och geografiskt isolerade regioner. Dessa upplysningskampanjer bör genomföras med målet att få kvinnor att delta mer i det politiska livet och i beslutsfattandet. Parlamentet understryker behovet av att främja åtgärder för att överbrygga den digitala klyftan mellan män och kvinnor, så att kvinnor får lika tillgång till de instrument som krävs för deltagande

Tisdag 24 mars 2009

i dialogen om Europa. Parlamentet lyckönskar kommissionen och dess representationer till valet av medfinansierade projekt inom ramen för Plan D, vilka omfattar ett stort antal projekt som drivs av kvinnoorganisationer och projekt som rör kvinnor. Parlamentet insisterar på att man måste främja medborgarnas delaktighet i frågor som könsrelaterat våld eller människohandel, där ett engagemang från samhället är oundgängligt för att man ska kunna komma närmare en lösning på problemet. Parlamentet uppmärksammar kvinnors färdigheter inom problemlösning och konflikthantering och uppmanar kommissionen att se till att fler kvinnor ingår i insats- och arbetsgrupper som arbetar med frågor som familjeliv, barnomsorg, utbildning osv.

*
*   *

37. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till Europeiska rådet, kommissionen, rådet, Europeiska gemenskapernas domstol, revisionsrätten, Regionkommittén, Europeiska Ekonomiska och sociala kommittén samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.

Arbetet i AVS-EU:s gemensamma parlamentariska församling under 2008

P6_TA(2009)0155

Europaparlamentets resolution av den 24 mars 2009 om arbetet i den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen under 2008 (2008/2303(INI))

(2010/C 117 E/06)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet (AVS) å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater å andra sidan, undertecknat i Cotonou den 23 juni 2000 ⁽¹⁾ (Cotonouavtalet),
- med beaktande av den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingens arbetsordning av den 3 april 2003 ⁽²⁾, senast ändrad i Port Moresby (Papua Nya Guinea) den 28 november 2008 ⁽³⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1905/2006 av den 18 december 2006 om upprättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete ⁽⁴⁾,
- med beaktande av Kigaliförklaringen (Rwanda), antagen av den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen den 22 november 2007, om utvecklingsvänliga avtal om ekonomiskt partnerskap (EPA) ⁽⁵⁾,
- med beaktande av Port Moresbyförklaringen, antagen av den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen den 28 november 2008, om de globala livsmedels- och finanskriserna ⁽⁶⁾,
- med beaktande av de resolutioner som den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen antagit under 2008 om
  - de sociala och miljömässiga konsekvenserna av strukturanpassningar ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ EGT L 317, 15.12.2000, s. 3.

⁽²⁾ EUT C 231, 26.9.2003, s. 68.

⁽³⁾ AVS-EU/100.291/08.

⁽⁴⁾ EUT L 378, 27.12.2006, s. 41.

⁽⁵⁾ EUT C 58, 1.3.2008, s. 44.

⁽⁶⁾ EUT C 61, 16.3.2009, s. 42.

⁽⁷⁾ EUT C 271, 25.10.2008, s. 20.

Tisdag 24 mars 2009

- erfarenheter av den europeiska regionala integrationsprocessen av betydelse för AVS-länderna ⁽¹⁾,
- frågor i anslutning till en tryggad livsmedelsförsörjning i AVS-länder och AVS-EU-samarbetets roll ⁽²⁾,
- situationen i Kenya ⁽³⁾,
- skydd av civila vid FN:s och regionala organisationers fredsbevarande insatser ⁽⁴⁾,
- biståndseffektivitet och definition av offentligt utvecklingsbistånd ⁽⁵⁾,
- de sociala konsekvenserna av barnarbete och strategierna för att bekämpa barnarbete ⁽⁶⁾,
- situationen i Mauretanien ⁽⁷⁾,
- situationen i Zimbabwe ⁽⁸⁾,
- med beaktande av den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingens kommuniké från Windhoek (Namibia) av den 29 april 2008 ⁽⁹⁾,
- med beaktande av den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingens kommuniké från Port Vila (Vanuatu) av den 1 december 2008 ⁽¹⁰⁾,
- med beaktande av förklaringen från den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingens presidium av den 25 november 2008 om EU:s franska ordförandeskap ⁽¹¹⁾,
- med beaktande av det europeiska samförståndet om humanitärt bistånd, undertecknat den 18 december 2007 ⁽¹²⁾,
- med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utveckling (A6-0081/2009), och av följande skäl:
  - A. Under 2008 undertecknades ekonomiska partnerskapsavtal (EPA) med vissa regioner eller länder i AVS-området, och diskussioner fördes inom den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen, i mars 2008 i Ljubljana (Slovenien) och i november 2008 i Port Moresby, om läget i förhandlingarna om de ekonomiska partnerskapsavtalen.
  - B. I förordning (EG) nr 1905/2006 anges tematiska program som även gäller AVS-länderna, liksom ett program med kompletterande åtgärder för de AVS-länder som undertecknat sockerprotokollet.
  - C. Kommissionsledamoten med ansvar för utveckling och humanitärt bistånd lovade vid den gemensamma parlamentariska församlingens session i Wiesbaden i juni 2007 att lägga fram de nationella och regionala strategiska dokumenten för AVS-länderna (perioden 2008–2013) för demokratisk granskning i parlamenten. Glädjande nog håller detta löfte på att infrias.

⁽¹⁾ EUT C 271, 25.10.2008, s. 27.

⁽²⁾ EUT C 271, 25.10.2008, s. 32.

⁽³⁾ EUT C 271, 25.10.2008, s. 37.

⁽⁴⁾ EUT C 61, 16.3.2009, s. 19.

⁽⁵⁾ EUT C 61, 16.3.2009, s. 26.

⁽⁶⁾ EUT C 61, 16.3.2009, s. 31.

⁽⁷⁾ EUT C 61, 16.3.2009, s. 37.

⁽⁸⁾ EUT C 61, 16.3.2009, s. 40.

⁽⁹⁾ APP 100.288.

⁽¹⁰⁾ APP 100.452.

⁽¹¹⁾ APP 100.448.APP 100.448.

⁽¹²⁾ Gemensam förklaring från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, Europaparlamentet och kommissionen med titeln "Europeiskt samförstånd om humanitärt bistånd" (EUT C 25, 30.1.2008, s. 1).

Tisdag 24 mars 2009

- D. Den nya översyn av Cotonouavtalet som planeras till 2010 utgör ett viktigt tillfälle att utveckla den regionala dimensionen i den gemensamma parlamentariska församlingen och förbättra den parlamentariska kontrollen på regional nivå i AVS-området, men även för att stärka den gemensamma parlamentariska församlingen som institution och stödja dess verksamhet.
- E. Den gemensamma parlamentariska församlingens två regionala möten under 2008 i Namibia och Vanuatu innebar en avsevärd framgång och ledde till att de ovannämnda kommunikéerna från Windhoek och Port Vila antogs.
- F. Situationen i Zimbabwe förvärrades ytterligare under 2008, trots att val hölls i juli månad. Det är dock glädjande att den gemensamma parlamentariska församlingen vid sin sextonde session i Port Moresby lyckades enas om och anta en resolution om Zimbabwe.
- G. Konflikten i Demokratiska republiken Kongo fortsätter, med allvarliga och upprepade kränkningar av de mänskliga rättigheterna. Därför krävs ett effektivt humanitärt bistånd och ett ökat engagemang från världssamfundet.
- H. Panafrikanska parlamentet har arbetat vidare, och förbindelserna mellan Europaparlamentet och Panafrikanska parlamentet har formaliserats. Europaparlamentets talman meddelade under ett anförande vid Panafrikanska parlamentets tionde session den 28 oktober 2008 sin avsikt att inrätta en interparlamentarisk delegation inför nästa valperiod.
- I. Den gemensamma parlamentariska församlingens sextonde session i Port Moresby hölls nästan samtidigt som den internationella konferensen om finansiering av utvecklingsbiståndet i Doha, vilket tvingade många av Europaparlamentets ledamöter till ett svårt val.
- J. EU:s slovenska ordförandeskap (från januari till juni 2008) och Papua Nya Guineas regering har på ett förtjänstfullt sätt bidragit till den gemensamma parlamentariska församlingens ovannämnda sessioner i Ljubljana respektive Port Moresby.
- K. Under 2008 har den gemensamma parlamentariska församlingens presidium genomfört undersökningsresor
- till Seychellerna, och
  - till Surinam, Saint Vincent och Grenadinerna samt Saint Lucia.
1. Europaparlamentet finner det glädjande att den gemensamma parlamentariska församlingen under 2008 fortsatt gav möjlighet till en öppen, demokratisk och fördjupad dialog om förhandlingarna om de ekonomiska partnerskapsavtalen mellan Europeiska unionen och AVS-länderna.
2. Den gemensamma parlamentariska församlingen har uttryckt oro över flera inslag i förhandlingarna, såväl när det gäller formen som innehållet. Europaparlamentet framhåller att debatten fortsätter efter att det ekonomiska partnerskapsavtalet med Cariforum ("Caribbean Forum of States") och interimsavtalen med vissa länder i andra regioner ingåtts.
3. Europaparlamentet välkomnar att den nye kommissionsledamoten med ansvar för handelsfrågor, i linje med uttalandena från kommissionens ordförande, gett ett positivt svar på den begäran som kommit från flera länder och regioner i AVS-området om att se över de omstridda frågorna.
4. Det behövs en noggrann parlamentarisk kontroll under förhandlingarna, liksom när de ekonomiska partnerskapsavtalen genomförs. Det är beklagligt att den gemensamma parlamentariska församlingens verksamhet och funktion hotas av ett eventuellt nytt organ (det parlamentariska utskottet) inom ramen för de ekonomiska partnerskapsavtalen, utan att förhållandet mellan detta organ och den gemensamma parlamentariska församlingen klargjorts. Europaparlamentet kräver att det parlamentariska utskottet blir en del av den gemensamma parlamentariska församlingen, så att man undviker att sammanträdena sprids ut på ett kostsamt och komplicerat sätt. På så sätt skulle man också dra nytta av erfarenheterna från den gemensamma parlamentariska församlingen och uppnå samordningsvinster mellan samtliga regioner inom de ekonomiska partnerskapsavtalen. Det är ytterst önskvärt att utskottet arbetar på ett flexibelt sätt och kan tillgodogöra sig den sakkunskap i såväl handels- som utvecklingsfrågor som besitts av Europaparlamentets ledamöter med ansvar för granskningen av de ekonomiska partnerskapsavtalen i utskotten.

Tisdag 24 mars 2009

5. När det gäller uppföljningen och förvaltningen av de ekonomiska partnerskapsavtalen har parlamenten i AVS-länderna, de icke-statliga aktörerna samt de lokala myndigheterna en avgörande roll att spela. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att alla dessa aktörer görs delaktiga i den pågående förhandlingsprocessen. Detta kräver en tydlig dagordning för de fortsatta förhandlingarna, som godkänns av AVS-länderna och EU och som bygger på ett aktivt deltagande.
6. Den gemensamma parlamentariska församlingen har uttryckt oro över den aktuella finanskrisens återverkningar. Europaparlamentet välkomnar församlingens förklaring från Port Moresby om den globala finans- och livsmedelskrisen och uppmanar den att regelbundet diskutera ämnet.
7. Europaparlamentet välkomnar att kommissionsledamoten med ansvar för utveckling och humanitärt bistånd vid den ovannämnda sessionen i Kigali lovade att lägga fram de nationella och regionala strategiska dokumenten för AVS-länderna (perioden 2008–2013) för demokratisk granskning av dessa parlament. Det arbete som redan genomförts av vissa parlament i AVS-länderna för att analysera dessa dokument välkomnas också.
8. Europaparlamentet påminner i detta sammanhang om behovet att knyta parlamenten närmare till den demokratiska processen och till de nationella utvecklingsstrategierna. Parlamenten spelar en avgörande roll för att genomföra, följa upp och granska utvecklingspolitiken.
9. Europaparlamentet uppmanar parlamenten i AVS-länderna att kräva av sina regeringar och av kommissionen att få knytas till förberedelserna inför och genomförandet av de nationella och regionala strategiska dokumenten rörande samarbetet mellan EU och respektive land (perioden 2008–2013).
10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lämna all tillgänglig information till parlamenten i AVS-länderna och att bistå dem i att utöva denna demokratiska kontroll, bland annat genom att stärka deras kapacitet.
11. Europaparlamentet ställer sig positivt till att Europeiska utvecklingsfonden (EUF) integreras i EU:s budget, så att enhetligheten, insynen och effektiviteten i politiken för utvecklingssamarbete stärks och den demokratiska kontrollen säkerställs. Integreringen av EUF i EU:s budget är också ett relevant svar på de svårigheter som förekommit med att genomföra och ratificera de olika EUF som följt efter varandra.
12. Europaparlamentet uppmanar parlamenten att utöva en noggrann parlamentarisk kontroll över EUF. Den gemensamma parlamentariska församlingen har en privilegierad ställning i denna diskussion och uppmanas tillsammans med parlamenten i AVS-länderna att delta aktivt i debatten, särskilt i samband med den översyn av Cotonouavtalet som planeras till 2010. Den gemensamma parlamentariska församlingen måste knytas till hela förhandlingsprocessen vid denna översyn.
13. Europaparlamentet konstaterar med tillfredsställelse att den gemensamma parlamentariska församlingen fått en alltmer parlamentarisk – och därmed politisk – karaktär. Ledamöternas engagemang och kvaliteten på debatten har ökat, vilket på ett avgörande sätt bidrar till partnerskapet AVS-EU.
14. Europaparlamentet anser att de ovannämnda resolutionerna om situationen i Kenya och i Zimbabwe från den gemensamma parlamentariska församlingen utgör viktiga tecken på att dialogen har stärkts.
15. Europaparlamentet uppmanar den gemensamma parlamentariska församlingen att ta upp situationen i Sudan, särskilt i Darfur, genom att bedöma EU:s och AVS-ländernas ståndpunkter i fråga om häktningsbesluten från Internationella brottmålsdomstolen.
16. Europaparlamentet uppmanar den gemensamma parlamentariska församlingen att fortsätta att ta upp situationen i Somalia, som utgör en överhängande fara för det somaliska folket, ett hot mot säkerheten i regionen och en källa till instabilitet i hela världen på grund av den ökande laglösheten, extremismen och piratverksamheten.
17. Europaparlamentet uppmanar den gemensamma parlamentariska församlingen att fortsätta att diskutera den illavarslande situationen i Zimbabwe, där valet i juli 2008 inte ledde till något återupprättande av demokratin och där det ekonomiska läget utgör ett verkligt hot mot miljoner människors liv och hälsa. Situationen i Zimbabwe hotar stabiliteten i hela regionen.

Tisdag 24 mars 2009

18. Europaparlamentet uppmanar den gemensamma parlamentariska församlingen att fortsätta att bidra till ansträngningarna för att öka världssamfundets medvetenhet om de konflikter som hemsöker den östra delen av Demokratiska republiken Kongo, att främja en politisk förhandlingslösning på krisen och att stödja alla insatser som kan komma att föreslås inom ramen för en förhandlingslösning.
19. Europaparlamentet uppmanar den gemensamma parlamentariska församlingen att fortsätta och fördjupa dialogen med Panafrikanska parlamentet och parlament i regionala organisationer, eftersom regional integration har stor betydelse för fred och utveckling i AVS-länderna.
20. Europaparlamentet beklagar att den gemensamma parlamentariska församlingen inte rådfrågats tillräckligt under förberedelserna för den gemensamma strategin EU/Afrika men hoppas att församlingen blir aktivt involverad i verkställandet av denna strategi.
21. Det är glädjande att de regionala möten som fastställs i Cotonouavtalet och i den gemensamma parlamentariska församlingens arbetsordning började hållas under 2008. Dessa möten möjliggör en givande diskussion om regionala utmaningar, inklusive frågan om att förebygga och lösa konflikter, och EU:s politik bidrar till en ökad regional sammanhållning. Mötena kommer vid en tidpunkt som är särskilt lämplig för att förhandla fram, ingå och genomföra de ekonomiska partnerskapsavtalen, och de bör prioriteras. Europaparlamentet gratulerar dem som anordnat de två mycket framgångsrika mötena i Namibia och Vanuatu och ger sitt stöd till de kommande mötena i Västindien och Västafrika under 2009.
22. Europaparlamentet uppmanar den gemensamma parlamentariska församlingen att stärka den roll som dess utskott för politiska frågor spelar, så att det blir ett verkligt forum för att förebygga och lösa konflikter inom ramen för partnerskapet AVS-EU. Församlingen bör för detta ändamål bredda debatten om nödsituationer i ett visst land. Det arbete som utförts på området skydd av civilbefolkningen inom ramen för fredsbevarande insatser, liksom AVS-ländernas föresatser att verka för bättre samhällsstyrning, hälsas med tillfredsställelse av parlamentet.
23. Europaparlamentet välkomnar vidare betänkandet från den gemensamma församlingens utskott för politiska frågor om de erfarenheter från den europeiska regionala integrationsprocessen som är av betydelse för AVS-länderna, antaget i Ljubljana i mars 2008, där de viktigaste fördelarna med integrationen betonas, till exempel fred och säkerhet, förebyggande av potentiella konflikter så att de inte blir till väpnade konflikter, välstånd, välbefinnande, demokrati samt respekt för mänskliga rättigheter.
24. Europaparlamentet välkomnar att den gemensamma parlamentariska församlingens utskott för ekonomisk utveckling, finanser och handel uttryckt en avsikt att inleda en analys av de regionala strategiska dokumenten för regionerna i AVS-länderna.
25. Europaparlamentet understryker den roll som den gemensamma parlamentariska församlingens utskott för sociala frågor och miljö spelar på området barnarbete. Utskottet avser att genomföra en undersökning om ungdomars sociala situation i AVS-länderna.
26. Europaparlamentet välkomnar vidare betänkandet från utskottet för sociala frågor och miljö om strukturanpassningarnas sociala och miljömässiga konsekvenser, antaget i Ljubljana, där det fastslås att praxisen att sätta upp villkor kopplade till den ekonomiska politiken för lån från Världsbanken och Internationella valutafonden (IMF) fått katastrofala sociala och miljömässiga konsekvenser för AVS-länderna och att denna praxis bör ersättas med en landsspecifik lånepolicy som är inriktad på fattigdomsbekämpning.
27. Europaparlamentet uppmanar den gemensamma parlamentariska församlingen att kräva att få vara nära involverad i det arbete inför översynen av Cotonouavtalet som kommer att inledas under 2009, för att säkra en starkt roll och verksamhet för församlingen i framtiden.
28. Europaparlamentet konstaterar med tillfredsställelse att allt fler icke-statliga aktörer deltar i den gemensamma parlamentariska församlingens sessioner. Deras medverkan blev tydlig under diskussionen som ledde till den ovannämnda Port Moresbyförklaringen i november 2008 om den aktuella globala finans- och livsmedelskrisen samt i och med de ekonomiska och sociala parternas rapport om de ekonomiska partnerskapsavtal som presenterades vid församlingens session i Ljubljana i mars 2008.
29. Utöver den årliga rapporten om verksamheten i den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen efterlyser Europaparlamentet en gemensam reflektion mellan AVS-sekretariatet och Europaparlamentet om villkoren för den gemensamma parlamentariska församlingens funktionssätt, bland annat vad gäller omröstning i två kammare, likvärdig behandling av parlamentariker samt gemensamma uppdrag för undersökning och övervakning av val.
30. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, AVS-rådet, den gemensamma parlamentariska församlingens presidium samt till regeringarna och parlamenten i Slovenien och i Papua Nya Guinea.

Tisdag 24 mars 2009

Bästa praxis inom regionalpolitiken och hinder för användning av strukturfonderna

P6_TA(2009)0156

Europaparlamentets resolution av den 24 mars 2009 om bästa praxis inom regionalpolitiken och hinder för användning av strukturfonderna (2008/2061(INI))

(2010/C 117 E/07)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Urbactprogrammet, som inletts inom ramen för gemenskapsinitiativet Urban, och som underlättar och utvecklar både bästa praxis och utbytet av erfarenheter mellan fler än 200 städer i Europeiska unionen,
- med beaktande av sin resolution av den 21 oktober 2008 om styrelseformer och partnerskap på nationell och regional grundval samt på projektbasis inom regionalpolitiken ⁽¹⁾,
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 av den 11 juli 2006 om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden ⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1080/2006 av den 5 juli 2006 om Europeiska regionala utvecklingsfonden ⁽³⁾,
- med beaktande av artiklarna 158 och 159 i EG-fördraget,
- med beaktande av ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådets möte i Lissabon den 23 och 24 mars 2000,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 19 juni 2008 med titeln "Den femte rapporten om ekonomisk och social sammanhållning – Tillväxt i regionerna, tillväxt i Europa" (KOM(2008)0371),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 6 oktober 2008 med titeln "Grönbok om territoriell sammanhållning – Att omvandla territoriell mångfald till styrka" (KOM(2008)0616),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 8 november 2006 med titeln "Regioner för ekonomisk förändring" (KOM(2006)0675),
- med beaktande av den studie som genomförts av parlamentets utredningsavdelning (struktur- och sammanhållningspolitik) om bästa praxis inom regionalpolitiken och hinder för användning av strukturfonderna,
- med beaktande av den offentliga utfrågning som anordnades av Europaparlamentets utskott för regional utveckling den 17 juli 2008,
- med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för regional utveckling och yttrandet från budgetutskottet (A6-0095/2009), och av följande skäl:

⁽¹⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0492.

⁽²⁾ EUT L 210, 31.7.2006, s. 25.

⁽³⁾ EUT L 210, 31.7.2006, s. 1.

Tirsdag 24 mars 2009

- A. Sammanhållningspolitiken är ett av EU:s viktigaste politikområden, inte bara när man ser till dess budgetanslag utan i synnerhet när man ser till det faktum att den är en grundpelare i den europeiska integrationsprocessen och till dess betydelse för den sociala, ekonomiska och territoriella sammanhållningen i Europeiska unionen och för en harmonisk utveckling i de totalt 268 regionerna för att på så sätt minska skillnaderna och bristerna i utvecklingen samt för ett bättre liv för EU-medborgarna.
- B. Samtidigt som de utmaningar som Europeiska unionens regioner står inför i hög grad liknar varandra, kommer de att påverka de olika regionerna på olika sätt beroende på regionernas särdrag i fråga om deras karaktär (exempelvis öregioner eller bergsregioner) och i fråga om deras befolkning. Utmaningarna utgörs av globaliseringen med dess ekonomiska omstruktureringar som sker i allt snabbare takt, nya handelsförbindelser, följderna av den tekniska revolutionen, klimatförändringarna, den kunskapsbaserade ekonomins utveckling, den demografiska förändringen, avfolkningen och den ökande invandringen.
- C. De bästa resultaten, som ökar den ackumulerade kunskapsbasen och förbättrar konkurrensen, uppnås ofta genom samarbete mellan den offentliga sektorn, näringslivet, utbildningssektorn och de lokala aktörerna.
- D. Sammanhållningspolitiken kan inte utnyttjas fullt ut för att möta dessa utmaningar, eftersom potentiella projektsökande står inför stora svårigheter när det gäller utnyttjandet av EU:s strukturmedel. Svårigheterna är bland annat
- att de byråkratiska hindren är alltför stora,
  - att det finns alltför många bestämmelser som i vissa fall är tillgängliga endast på Internet, vilket gör att många potentiella förmånstagare inte har tillgång till dessa resurser,
  - att vissa medlemsstater ofta ändrar kriterierna för berättigande till stöd och gör ändringar i förteckningen över erforderliga handlingar,
  - att insynen i beslutsförfaranden och samfinansieringssystem är bristfällig och att betalningar är försenade,
  - att medlemsstaterna har långsamma, besvärliga och centralt styrda förvaltningar och tillämpar regler på ett sätt som leder till ökad byråkrati och bristfälligt tillhandahållande av information,
  - att den decentraliserade förvaltningskapaciteten är otillräcklig och att olika modeller tillämpas för medlemsstaternas regionala förvaltning, vilket gör det omöjligt att få fram jämförbara uppgifter och att utbyta bästa praxis,
  - små möjligheter till interregional samordning,
  - brist på en fungerande samarbetsordning mellan de nationella, regionala och lokala myndigheterna.
- E. Dessa hinder orsakas av det stora antalet felaktigheter som fortfarande förekommer inom sammanhållningspolitiken.
- F. Förseningarna i genomförandet av strukturpolitiken beror delvis på alltför stela förfaranden. Förfarandena bör därför förenklas och det bör göras en tydlig ansvars- och befogenhetsfördelning mellan EU, medlemsstaterna och de regionala och lokala myndigheterna.
1. Europaparlamentets framhåller att spridning av bästa praxis till den breda allmänheten innebär ett mervärde i form av förbättrad kommunikation och förbättrad lönsamhet. Detta bör tas i beaktande, samtidigt som försöken att införa denna praxis för EU:s regionalpolitik i första hand bör inriktas på att hjälpa genomförandeorgan i utarbetandet av regler om tillgång till strukturella resurser, så att utbyte av information och erfarenheter kan bidra till en betydande förbättring av projektkvaliteten, genom att tillhandahålla lösningar på gemensamma problem och välja effektivare och mer riktade åtgärder.

Tisdag 24 mars 2009

2. Förfarandena för genomförandet av projekt och program som finansieras genom strukturfonderna bör förenklas, i synnerhet vad gäller styrnings- och kontrollsystemen. Europaparlamentet välkomnar därför den uppsättning ändringar av bestämmelserna för att förenkla strukturfondsörfarandena som kommissionen föreslagit som svar på dagens finanskris och väntar otåligt på nästa uppsättning förslag från kommissionen på detta område, som är avsedda att läggas fram inom de närmaste månaderna.

Avskaffande av hinder

3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att avskaffa de nämnda hindren bland annat genom
- att fastställa långsiktiga utvärderingskriterier för projekt som samfinansierats med EU:s strukturmedel,
  - att inte utvärdera innovativa projekt enligt samma utvärderingskriterier som används för andra projekt, utan att utarbeta särskilda kriterier som är anpassade efter innovativa projekt och som i praktiken tillåter en större felmarginal,
  - att förkorta den längsta period under vilken projekthandlingar ska behöva bevaras för kommissionens kontroll, från nuvarande tio år till tre år,
  - att utarbeta särskilda politiska åtgärder och nya kvalitativa indikatorer för regioner med särskilda geografiska särdrag, såsom bergsregioner, glesbefolkade regioner, regioner i yttre randområden, gränsregioner och öregioner, och att anpassa de politiska åtgärdernas geografiska omfattning efter dessa, i syfte att främja den territoriella sammanhållningen i Europeiska unionen,
  - att förenkla kontrollsystemet och sträva mot införandet av ett enhetligt kontrollsystem,
  - att ändra bestämmelserna för offentliga upphandlingar i syfte att förenkla och harmonisera dem,
  - att tillsammans med medlemsstaterna samordna bestämmelserna för berättigande till kostnadsersättning,
  - att i större utsträckning betala ut förskott till förmånstagarna,
  - att bättre samordna de åtgärder som vidtas och samfinansieras inom ramen för sammanhållningspolitiken och den gemensamma jordbrukspolitikens andra pelare (landsbygdsutveckling),
  - att göra programmen för tekniskt bistånd flexibla,
  - att införa mekanismer för att främja nätverkssamarbete och förenkla förvaltningen av gruppprojekt,
  - att lätta den administrativa börda som dessa projekt medför och se till att den är proportionerlig i förhållande till projektens storlek,
  - att förenkla, förtydliga och skynda på projektarbetet och göra det mer resultatriktat,
  - att aktivt uppmantra medlemsstaterna att inrätta ett effektivt system för samarbete och ansvarsdelning mellan de nationella, regionala och lokala nivåerna,
  - att underlätta tillträdet till medel genom ett närmare samarbete med de nationella regeringarna för att förkorta handläggningstiden,
  - att utarbeta en tidtabell för att vidta konkreta åtgärder för att avskaffa hinder och förbättra tillträdet till medel.
4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att dessutom utveckla en samordnad och allmänt tillgänglig strategi för det interregionala utbytet av bästa praxis, så att sammanhållningspolitikens aktörer kan använda sig av andras erfarenheter.

Tisdag 24 mars 2009

5. Europaparlamentet påpekar uttryckligen att fastställandet av bästa praxis inte får leda till ökad byråkrati för projektsökande och projektansvariga.
6. Europaparlamentet begär att byråkratin i samband med användningen av strukturfonderna ska minimeras och inte i onödan utökas genom särskilda krav från medlemsstaterna.
7. Europaparlamentet bekräftar sitt stöd för bästa praxis, vars syfte är att varje medlemsstat ska utarbeta en årlig nationell revisionsförklaring som inbegriper gemenskapsfonderna inom delad förvaltning, och anser att denna metod bör göras till allmän praxis.

Allmänna och specifika kriterier för att fastställa bästa praxis

8. Europaparlamentet uppskattar den idé som presenteras i initiativet "Regioner för ekonomisk förändring", bland annat om att årligen dela ut och offentliggöra RegioStars-utmärkelsen för bästa praxis och att skapa en särskild hemsida för bästa praxis. Parlamentet uppmärksammar att enbart en hemsida har begränsad effektivitet.
9. Europaparlamentet ställer sig kritisk till den bristfälliga insynen när det gäller kommissionens tillämpning av objektiva kriterier för fastställandet av bästa praxis.
10. Med tanke på den omfattande användningen av begreppet "bästa praxis", liksom "god praxis" och "framgångshistoria" som är begrepp som ofta likställs med bästa praxis, uppmanar Europaparlamentet kommissionen att utarbeta en samling kriterier som är särskilt avsedda för sammanhållningspolitiken och som gör det möjligt att särskilja dem från kriterier som avser andra projekt.
11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fastställa bästa praxis på grundval av följande kriterier:
  - Projektets kvalitet.
  - Tillämpning av principen om partnerskap.
  - De aktuella åtgärdernas hållbarhet.
  - Främjande av lika möjligheter för kvinnor och män och integrering av jämställdhetsperspektivet.
  - Projektets innovationsgrad.
  - Främjande av samordning mellan EU:s politik för olika sektorer och territorier.
  - Ändamålsenlig användning av medel.
  - Tidsåtgång fram till att projektet inleds.
  - Tidsmässig och organisatorisk effektivitet i genomförandet av projektet.
  - Betydelse som pådrivande faktor i regionen eller för hela EU.
  - Inverkan på sysselsättningen.
  - Resurser för små och medelstora företag.
  - Underlättande av nätverksaktiviteter och territoriellt samarbete mellan olika regioner.
  - Möjlighet att genomföra projektet även i andra EU-regioner.
  - Åtgärdernas mervärde inom de EU-politiska områdena.
  - Projektets positiva inverkan på medborgare, regioner, medlemsstater och samhället i stort.

Tisdag 24 mars 2009

12. Europaparlamentet betonar att de kriterier som väljs som utgångspunkt för bästa praxis måste vara klart mätbara och fullständigt pålitliga, så att man undviker motsättningar, oönskade effekter och subjektiva bedömningar som kan underminera hela arbetet med att gradera projekten utifrån dessa kriterier. Kommissionen uppmanas därför att klart och tydligt beskriva både innehållet i dessa kriterier och hur de bör tillämpas.

13. Europaparlamentet rekommenderar att vissa kompletterande kriterier används för att fastställa bästa praxis, detta mot bakgrund av en analys som har gjorts av ett stort antal projekt från flera olika EU-regioner, vilka rör sammanhållningspolitiken, är av stor betydelse för den fortsatta utvecklingen både i de enskilda regionerna och i hela EU, och genomförs på mycket olika sätt.

14. Europaparlamentet rekommenderar att man på området "forskning och utveckling/innovation" använder följande kriterier:

- Kvalitativt betydelsefulla investeringar i vetenskap och forskning.
- Koppling mellan näringslivet, den akademiska världen och forskningsinstituterna, med särskild tonvikt vid stärkandet av små och medelstora företag, inte minst som ett sätt att få fart på den territoriella utvecklingen.
- Koppling mellan institut som arbetar med vetenskap och forskning.
- Utveckling och/eller vidareutveckling av ny teknik och/eller praktisk tillämpning av ny teknik.
- Tillämpning av ny teknik i traditionella sektorer.
- Relevans för näringslivet.
- Lösningar för EU:s nyckelsektorer, t.ex. miljö och energ.

15. Europaparlamentet rekommenderar att man på området "miljöskydd, klimatskydd och hållbar energipolitik" använder följande kriterier:

- Skyddsåtgärder för särskilt utsatta områden. Dessa åtgärder ska vara särskilt anpassade efter dessa områden (känslighet), i synnerhet vattenområden.
- Skydd och effektivt utnyttjande av knappa resurser.
- Ansvarsfull hantering av resurser.
- Åtgärder för att ta itu med energifattigdom.
- Avsevärt förbättrad energieffektivitet.
- Avsevärd minskning av energiförbrukningen.
- Ökning av andelen förnybara energikällor.
- Åtgärder för att minska koldioxid-utsläppen.
- Resurssnåla metoder och/eller förfaranden för att hantera knappa eller hotade resurser.

Tisdag 24 mars 2009

16. Europaparlamentet rekommenderar att man på området "skapande av högkvalitativa arbetstillfällen" använder följande kriterier:

- Förbättring av arbetsvillkoren.
- Ökat antal högkvalitativa arbetstillfällen.
- Hållbart skapande av framtidsorienterade arbetstillfällen.
- Garanti för likvärdigt tillträde till arbetsmarknaden för kvinnor och män.
- Ökad produktivitet.
- Ökad konkurrenskraft.
- Skapande av arbetstillfällen som inte är knutna till någon bestämd plats, såsom e-handel.
- Åtgärder för att ge arbetskraften en högre specialiseringsgrad.
- Användning av modern informations- och kommunikationsteknik.
- Möjlighet att kombinera familjeliv och arbetsliv.
- Åtgärder för särskilt utsatta befolkningsgrupper (exempelvis ungdomar, kvinnor, personer med funktionshinder, invandrare, långtidsarbetslösa, arbetslösa i åldrar över 45 år, personer utan utbildning).
- Förbättrat tillträde och förbättrad tillgång till transport, telekommunikation, utbildning och hälso- och sjukvård.

17. Europaparlamentet rekommenderar att man på området "livslångt lärande" använder följande kriterier:

- Förbättrade utbildningsvillkor och fler utbildningsplatser i synnerhet för att förbättra möjligheterna för särskilt missgynnade eller utsatta befolkningsgrupper (exempelvis ungdomar, kvinnor, personer med funktionshinder, invandrare, långtidsarbetslösa, arbetslösa i åldrar över 45 år, personer utan utbildning).
- Koppling mellan grundutbildning, yrkesutbildning och näringslivets behov.
- Krav på kvalitativt och kvantitativt anpassade projekt på utbildningsområdet.
- Införande och användning av modern teknik och moderna metoder.
- Åtgärder för att skapa och bevara beredvilligheten att genomgå utbildning.
- Ökat deltagande i vidareutbildningar.
- Livslång språkinläring.

Tisdag 24 mars 2009

18. Europaparlamentet rekommenderar att man på området "integrerad stadsutveckling" använder följande kriterier:

- Långsiktig och integrerad politik för kollektivtrafik, fotgängare, cyklister och biltrafik för att åstadkomma en effektiv integrering mellan de olika transportmedlen, såväl offentliga som privata.
- Effektiv trafikförvaltning.
- Främjande av den ekonomiska utvecklingen i städerna.
- Ökade företagsinvesteringar, åtgärder för att öka och bevara sysselsättningen – med särskild tonvikt vid ungdomssysselsättningen och företagandet – och förbättra det sociala livet.
- Återställande av nergångna kvarter och avindustrialiserade områden.
- Förbättrade levnadsförhållanden i städerna, exempelvis genom tillträde och tillgång till offentliga tjänster.
- Skapande av grönområden och rekreationsområden, och effektivare användning av vatten och energi, i synnerhet i bostadssektorn.
- Resurser för personer med funktionshinder.
- Främjande av åtgärder för att få befolkningen, i synnerhet ungdomarna, att stanna kvar i sina städer.
- Beaktande av bostadsmiljön i städer, förorter och den närmaste landsbygden.
- Minskad markanvändning, genom att återanvändningen av ödemark utökas väsentligt och oplanerad stadsutbredning förhindras.
- Förbättrat tillträde till urbana tjänster och transporttjänster för personer med nedsatt rörelseförmåga.
- Ökat samspel mellan städer och landsbygdsområden.
- Tillämpning av en integrerad ansats.

19. Europaparlamentet rekommenderar att man på området "demografisk utveckling" använder följande kriterier:

- Allmän tillgång till tjänster.
- Utökade åtgärder för att locka kvalificerad arbetskraft.
- Ökad integrering av särskilt utsatta befolkningsgrupper genom förbättrad grund- och yrkesutbildning.
- Åtgärder beträffande flexibla arbetstider.
- Åtgärder för att underlätta livet för arbetande föräldrar, och som gör det möjligt att förena familjeliv och arbetsliv.
- Åtgärder för att främja en smidig integrering av invandrare.
- Hänsyn till de särskilda behoven hos personer med funktionshinder och äldre medborgare.
- Främjande av upprätthållandet av befolkningsnivån (i områden som drabbas av avbefolkning).

Tisdag 24 mars 2009

20. Europaparlamentet rekommenderar att man på området "gränsöverskridande samarbete" använder följande kriterier:

- Utökning och förbättring av gränsöverskridande kontakter.
- Upprättande av varaktiga nätverk eller långsiktiga samarbetsformer.
- Harmonisering av olika system och förfaranden.
- Nya samarbetspartner.
- Skapande av finansiellt oberoende.
- Varaktig överföring och varaktigt utbyte av kunskap över gränserna.
- Gemensam utveckling av partnerregioners potentialer.
- Infrastrukturella förbindelser mellan olika partnerregioner.

21. Europaparlamentet rekommenderar att man på området "offentlig-privata partnerskap" använder följande kriterier:

- Ökad effektivitet och lönsamhet i genomförandet av projekt.
- Påskyndning av genomförandet av projekt.
- Tydlig mekanism för riskspridning.
- Förbättring av projektförvaltningen.
- Ökat deltagande av lokala och regionala myndigheter och aktörer i offentlig-privata partnerskap.
- Klara och tydliga förhållningsregler för verksamheten inom offentliga organ och företag.

22. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att beakta behovet av att främja bästa praxis för finansiella arrangemang, särskilt dem inom offentlig-privata partnerskap och partnerskap som erhåller stöd från Europeiska investeringsbanken och Europeiska investeringsfonden.

23. Europaparlamentet är medvetet om att det är mycket svårt för ett projekt att uppfylla alla ovan nämnda kriterier samtidigt och uppmanar därför kommissionen att, innan dessa kriterier tillämpas, gradera dem i prioriteringsordning och fastställa de kriterier som ska prioriteras, för att på så sätt göra det lättare att utse intressanta projekt som tillämpar bästa praxis. De gemensamt överenskomna kriterierna för att fastställa bästa praxis bör tillämpas på ett öppet och tydligt sätt som möjliggör en bättre förvaltning och förhindrar sammanblandning med andra liknande villkor.

24. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att för den fortsatta användningen av begreppen "bästa praxis", "god praxis" eller "framgångshistoria" utarbeta en tydlig och klar indelning eller gradering av dessa kriterier för projektbeskrivningarna.

Tisdag 24 mars 2009

Utbyte av bästa praxis

25. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att organisera och samordna utbyte av bästa praxis genom att samordna ett regionnätverk och genom att upprätta en hemsida som är allmänt tillgänglig på gemenskapens samtliga språk.

26. Europaparlamentet rekommenderar kommissionen att inom ramen för den nuvarande förvaltningen upprätta ett särskilt kontor inom generaldirektoratet för regionalpolitik som, i syfte att främja ett långsiktigt, kontinuerligt, tillförlitligt och framgångsrikt utbyte av bästa praxis på det sammanhållningspolitiska området och i samarbete med regionnätverket, ska se till att bästa praxis utvärderas, samlas in och utbyts, och ska utgöra ständig kontaktpunkt för både utbud och efterfrågan. Kommissionen uppmanas också att sprida denna tillämpning av bästa praxis inom kommissionens alla avdelningar.

27. Europaparlamentet föreslår att man i samband med utvärderingen bör studera och ta hänsyn till beprövade och pålitliga metoder som redan har tillämpats. Särskild tonvikt bör läggas vid samarbete med ett nätverk bestående av regionala myndigheter och specialiserade organ, eftersom de är den viktigaste källan till den direkta information om bästa praxis som behövs för utvärderingen.

28. Europeiska unionen tillhandahåller ekonomiska medel och bästa praxis, men det är upp till de nationella, regionala och lokala beslutsfattarna att utnyttja dem. Europaparlamentet finner det glädjande att ett Erasmusprogram har inrättats för lokalt och regionalt folkvalda representanter.

29. Europaparlamentet rekommenderar att kommissionen använder sig av de verktyg som finns att tillgå inom Regionkommittén, särskilt övervakningsplattformen för Lissabonstrategin och nätverket för övervakning av subsidiaritetsprincipen, för att utbyta bästa praxis mellan regionerna och medlemsstaterna i syfte att finna och gemensamt fastställa målen, därefter planera åtgärderna och slutligen göra en jämförande utvärdering av sammanhållningspolitikens resultat.

*

* *

30. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Komplementaritet och samordning av sammanhållningspolitiken med åtgärder för landsbygdsutveckling

P6_TA(2009)0157

Europaparlamentets resolution av den 24 mars 2009 om komplementaritet och samordning av sammanhållningspolitiken med åtgärder för landsbygdsutveckling (2008/2100(INI))

(2010/C 117 E/08)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artiklarna 158 och 159 i EG-fördraget,
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 av den 11 juli 2006 om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden ⁽¹⁾, särskilt artikel 9 i denna,

⁽¹⁾ EUT L 210, 31.7.2006, s. 25.

Tisdag 24 mars 2009

- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1698/2005 av den 20 september 2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) ⁽¹⁾,
- med beaktande av rådets beslut 2006/702/EG av den 6 oktober 2006 om gemenskapens strategiska riktlinjer för sammanhållningen ⁽²⁾,
- med beaktande av rådets beslut 2006/144/EG av den 20 februari 2006 om gemenskapens strategiska riktlinjer för landsbygdsutvecklingen (programperiod 2007–2013) ⁽³⁾,
- med beaktande av Europeiska unionens territoriella agenda och det första handlingsprogrammet för genomförande av den territoriella agendan,
- med beaktande av kommissionens grönbok av den 6 oktober 2008 om territoriell sammanhållning - Att omvandla territoriell mångfald till styrka (KOM(2008)0616),
- med beaktande av analysen från nätverket Observationsorgan i samverkan för europeisk regional utvecklingsplanering (ESPON) om territoriets framtid och territoriella scenarier för Europa,
- med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för regional utveckling och yttrandet från utskottet för jordbruk och landsbygdsutveckling (A6-0042/2009), och av följande skäl:
  - A. Begreppet landsbygdsområde har definierats av Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) och definitionen omfattar egenskaper såsom låg befolkningstäthet och bristande tillgång till tjänster. Denna definition används av kommissionen för att fastställa och utforma utvecklingsmål för dessa områden.
  - B. Landsbygdsområdena skiljer sig kraftigt åt mellan de olika medlemsstaterna. Även om dessa områden i vissa regioner och medlemsstater har upplevt ett demografiskt och ekonomiskt uppsving, flyttar invånarna från många av dessa områden in till städerna eller söker möjligheter att skola om sig, vilket skapar stora utmaningar för landsbygdsområdena.
  - C. Landsbygdsområdena täcker upp till 80 procent av EU:s territorium.
  - D. Behoven i de mellanliggande landsbygdsområdena, som kännetecknas av en ekonomisk struktur som liknar den i de närliggande stadsområdena, skiljer sig från behoven i de områden som huvudsakligen kan betraktas som landsbygdsområden, randområden och isolerade områden.
  - E. Ett av EU:s mål är att främja ekonomiska och sociala framsteg och höga sysselsättningsnivåer samt att uppnå en balanserad och hållbar utveckling.
  - F. Den ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållningen i EU kan ökas genom ekonomisk utveckling och främjande av sysselsättningen på landsbygden och i städerna samt genom att säkerställa lika tillgång till allmännyttiga tjänster.
  - G. Reformen av strukturpolitiken för perioden 2007–2013 medförde förändringar av fondernas struktur och villkoren för fördelning av stöd från dem. Man inrättade också den nya Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU), som är kopplad till den gemensamma jordbrukspolitiken och åtskild från sammanhållningspolitiken.
  - H. Leaderprogrammen har redan visat hur landsbygdsutvecklingen framgångsrikt kan främjas med hjälp av regionalpolitiska instrument.

⁽¹⁾ EUT L 277, 21.10.2005, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 291, 21.10.2006, s. 11.

⁽³⁾ EUT L 55, 25.2.2006, s. 20.

Tisdag 24 mars 2009

- I. För att EJFLU ska lyckas måste det absolut säkerställas att verksamhet som samfinansieras via EJFLU och verksamhet som samfinansieras via strukturfonderna ömsesidigt kompletterar varandra. Det måste alltså finnas en adekvat samordning av stödet från de olika fonderna, särskilt Europeiska regionala utvecklingsfonden (ERUF), Sammanhållningsfonden och Europeiska socialfonden (ESF), och dessa fonder måste komplettera varandra.
- J. Det faktum att EJFLU inrättats och att finansieringen av utvecklingen av landsbygden skilts från sammanhållningspolitiken, och därmed från ett brett regionalt utvecklingsperspektiv, får inte leda till att vissa mål (till exempel miljöskydd, transport eller utbildning) dubbleras alternativt förbises helt och hållet.
- K. Den permanenta resursöverföringen mellan Europeiska garantifonden för jordbruket (EGF) och EJFLU leder till planeringsosäkerhet för både jordbrukare och personer som driver landsbygdsutvecklingsprojekt.
- L. Till följd av budgetbegränsningar finns det en risk att finansieringen från ERUF i stor utsträckning kommer att användas för att gynna den ekonomiska konkurrenskraften i större tätortsområden eller i de mest dynamiska regionerna, medan EJFLU:s resurser kommer att inriktas på att förbättra jordbrukets konkurrenskraft, då jordbruket fortfarande är den främsta motorn på landsbygden, och även på stöd till annan verksamhet än jordbruk, till exempel stöd till utveckling av små och medelstora företag på landsbygden, vilket innebär att det krävs en bättre samordning för att undvika att några områden blir utan stöd.
- M. Små och medelstora företag, särskilt mikroföretag och hantverksföretag, spelar en viktig roll för att upprätthålla det ekonomiska och sociala livet på landsbygden och garantera dess stabilitet.
- N. De politiska målen för landsbygdsutveckling behöver inte strida mot Lissabonmålen, förutsatt att denna utveckling grundar sig på en tillämpning av mekanismen för relativ konkurrenskraft (bättre kostnadseffektivitet), särskilt inom lokal livsmedelsbearbetning och i samband med utveckling av små och medelstora företag och infrastruktur samt tjänster som turism, utbildning och miljöskydd.
- O. De naturliga förbindelserna mellan jordbrukspolitiken och landsbygdsutvecklingspolitiken måste erkännas.
1. Europaparlamentet anser att de traditionella kriterierna för att skilja landsbygdsområden från stadsområden (lägre befolkningstäthet och urbaniseringsnivå) kanske inte alltid är tillräckliga för att man ska kunna få en helhetsbild av situationen. Parlamentet anser därför att möjligheten att lägga till ytterligare kriterier bör undersökas och uppmanar kommissionen att göra en analys och lägga fram konkreta förslag på detta område.
  2. Eftersom landsbygdsområdena i Europeiska unionen, vilka utgör omkring 80 procent av dess yta, skiljer sig kraftigt åt i de olika medlemsstaterna anser Europaparlamentet att man måste anta och genomföra en anpassad och integrerad strategi för att utveckla dessa områden på ett hållbart sätt i syfte att utjämna de olikheter som finns och främja en ekonomisk dynamism i stadsområdena och på landsbygden. Parlamentet understryker att det är viktigt att anslå tillräckligt med medel för åtgärderna.
  3. Europaparlamentet erinrar i detta sammanhang om att alla regioner inom unionen, inklusive landsbygdsområden och avlägsna områden, i princip ska erbjudas samma utvecklingsmöjligheter för att undvika ytterligare regional marginalisering av de mest missgynnade områdena.
  4. Europaparlamentet understryker att det i många landsbygdsområden erbjuds färre utvecklingsmöjligheter, särskilt för ungdomar och kvinnor, på grund av svårigheterna att tillgå allmänna tjänster, bristen på arbetstillfällen och ålderspyramiden.
  5. Europaparlamentet påpekar att det i en del områden inte finns några alternativ till vissa former av jordbruksproduktion, en produktion som i många fall måste uppehållas med hjälp av stöd, vilken kostnaden än är, på grund av miljö- och regionalpolitiska skäl. Detta gäller särskilt jordbruksproduktion i avlägsna regioner och bergsområden som drabbats av ökenspridning.

Tisdag 24 mars 2009

6. Europaparlamentet påpekar att Europeiska rådet i Göteborg den 15–16 juni 2001 utvidgade Lissabonmålen till att omfatta hållbarhet och sammanhållning, och att politiken för utveckling av landsbygden har som mål att skapa ett hållbart jordbruk, upprätthålla annan landsbygdsverksamhet än jordbruk, främja den lokala utvecklingspotentialen, skydda miljön, säkra en balanserad fysisk planering och utveckla de små och medelstora företagen.
7. Europaparlamentet är övertygat om att åtgärder för landsbygdsutveckling, i ljuset av en långsiktig och hållbar strategi för landsbygdsutveckling, kräver att hänsyn tas till befintliga naturresurser och till regionernas särskilda förutsättningar, inklusive skydd, främjande och förvaltning av landsbygdens kulturarv och utveckling av förbindelser och samverkan med stadsområden.
8. Europaparlamentet understryker också betydelsen av att utvärdera de alternativa ekonomiska verksamhetsområdena och de möjligheter som dessa erbjuder när det gäller att diversifiera befolkningens yrkesverksamhet.
9. Europaparlamentet anser att de utmaningar som landsbygden kommer att stå inför kräver en balanserad utvecklingspolitik som omfattar alla ekonomiska och sociala aktörer, såväl småföretag som mikroföretag inom produktion och service, med tanke på den roll de spelar i den integrerade, lokala utvecklingen.
10. Europaparlamentet anser att politiken för landsbygdsutveckling, beträffande de nya medlemsstaterna, måste inriktas på att effektivisera jordbruket och minska skillnaderna i den ekonomiska utvecklingen mellan landsbygd och städer, bland annat genom att stödja verksamhet utanför jordbrukssektorn, vilket även kan göras genom att använda strukturfonderna.
11. Europaparlamentet gläder sig över de ambitioner som visades vid den andra europeiska konferensen om landsbygdsutveckling i Salzburg 2003, men beklagar att de medel som beviljats inom den gemensamma jordbrukspolitikens andra pelare genom den senaste budgetplanen avsevärt minskats, vilket kan medföra ökad ineffektivitet och skapa en klyfta mellan jordbrukarna och invånarna i landsbygdsområdena.
12. Europaparlamentet noterar att det finns ett behov av att utveckla en konsekvent och långsiktig strategi för landsbygdsutveckling i syfte att främja en så effektiv användning som möjligt av de tillgängliga stöden.
13. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och de regionala myndigheterna att i samarbete med kommissionen och i partnerskap med alla behöriga myndigheter och organ som företräder det civila samhället ta fram en öppen, långsiktig och hållbar strategi för landsbygdsutveckling på nationell och regional nivå, för att kunna fastställa tydliga mål och prioriteringar för landsbygdsutvecklingen samt garantera anpassning, samordning och komplementaritet av stöd från olika tillgängliga källor.
14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, medlemsstaterna och de regionala myndigheterna att direkt involvera de organisationer som företräder de små och medelstora företagen, mikroföretagen och hantverksföretagen i fastställandet av dessa prioriteringar i syfte att bättre tillgodose företagens behov och förväntningar.
15. Europaparlamentet konstaterar att åtgärder för landsbygdsutveckling är mycket viktiga för att hantera och tackla landsbygdsområdenas specifika problem, och anser att inrättandet av EJFLU för den gemensamma jordbrukspolitikens andra pelare utgör ett försök att införa en flexibel, strategisk, tematisk och integrerad strategi för att hantera de olika situationerna och omfattningen av de utmaningar som EU:s landsbygdsområden står inför och att förenkla finansieringsförfarandena och garantera att medel anslås till dessa områden.
16. Europaparlamentet påminner om att medlemsstaterna har uppmanats att för innevarande programplaneringsperiod förbereda två strategiska dokument: en nationell strategiplan för landsbygdsutveckling (EJFLU) och en nationell strategisk referensram för regionalpolitik (strukturfonderna). Parlamentet påminner om att medlemsstaterna har uppmanats att verka för synergier och inrätta operationella samordningsmekanismer mellan de olika fonderna. Parlamentet beklagar emellertid att tonvikten i denna process framför allt legat på att säkerställa åtskillnaden mellan de olika fonderna och programmen och inte på att skapa synergier mellan dem.

Tisdag 24 mars 2009

17. Europaparlamentet konstaterar att en effektiv landsbygdsutvecklingspolitik endast kan uppnås om åtgärder som genomförts inom EJFLU och den regionala utvecklingspolitiken samordnas och kompletteras för att undvika dubbelfinansiering och klyftor. Parlamentet är oroat över den bristande samordningen mellan dessa åtgärder under innevarande programplaneringsperiod i de enskilda medlemsstaterna. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att föreslå reformer i syfte att garantera bättre samordning av planeringen och genomförandet av verksamhet som samfinansieras inom ramen för sammanhållningspolitiken och den gemensamma jordbrukspolitiken. Parlamentet konstaterar att reformen efter 2013 av den gemensamma jordbrukspolitiken och EU:s strukturfonder kommer att erbjuda en möjlighet att omvärdera förhållandet mellan landsbygdsutveckling och jordbruks- och sammanhållningspolitik.
18. Europaparlamentet medger att landsbygdsutvecklingspolitikens främsta mål är att fortsätta att hålla kvar befolkningen på landsbygden och att garantera landsbygdsbefolkningen en skälig levnadsstandard.
19. Europaparlamentet anser att strategin som går ut på att separera landsbygdsutvecklingen från sammanhållningspolitiken genom inrättandet av EJFLU måste övervakas ingående för att bedöma dess verkliga konsekvenser för utvecklingen av landsbygdsområdena. Parlamentet noterar att det nya systemet infördes 2007 och att det därför är för tidigt för att dra några slutsatser beträffande framtiden för denna gemenskapspolitik.
20. Europaparlamentet betonar att en av prioriteringarna för politiken för landsbygdsutveckling är att utforma åtgärder som inte tvingar landsbygdsbefolkningen att överge jordbruket men som samtidigt bidrar till att bland annat främja konkurrenskraftiga företag, produktion av ekologiska produkter och traditionella högkvalitativa livsmedel och drycker.
21. Europaparlamentet noterar med intresse att axel 3 och 4 (Leader) inom den gemensamma jordbrukspolitikens andra pelare (landsbygdsutveckling), som representerar totalt 15 procent av EJFLU-utgifterna, rör annan verksamhet än jordbruk och främst fokuserar på diversifieringen av landsbygdsekonomierna. Parlamentet anser att det med hänsyn till den typ av åtgärder som finansieras inom ramen för dessa axlar (och som påminner om vissa åtgärder som finansieras genom strukturfonderna) finns risk för överlappningar mellan åtgärderna.
22. Europaparlamentet understryker dock att man främst måste beakta perspektiven för dem som är anställda inom jordbruket och som även i fortsättningen bör stå i centrum för stödåtgärderna inom ramen för politiken för landsbygdsutveckling.
23. Europaparlamentet betonar att det är viktigt att stödja unga jordbrukare så att de stannar på sin mark, även om de inte enbart håller på med jordbruksverksamhet, genom att ge dem incitament till utveckling och annan verksamhet, såsom landsbygdsturism, samt att stödja de små och medelstora företagen på landsbygden.
24. Europaparlamentet anser att det viktigaste målet för åtgärder för landsbygdsutveckling endast kan uppnås om denna politik erhåller tillräcklig finansiering och att dessa medel ska användas i linje med de prioriteringar som fastställts för landsbygden. Medel som frigörs genom modulering bör alltid fördelas till aktiva jordbrukssamhällen.
25. Europaparlamentet anser att en samordning av strukturpolitiken och landsbygdsutvecklingsåtgärder möjliggör projekt med ett större europeiskt mervärde. Parlamentet ser i detta en möjlighet att långsiktigt stärka landsbygden, t.ex. genom infrastrukturåtgärder eller miljöskyddsåtgärder.
26. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att presentera detaljerade uppgifter och prognoser om hur EJFLU och strukturfonderna används på landsbygden och att undersöka de synergier som kan skapas genom EJFLU och strukturfonderna i form av tillgänglig finansiering på landsbygden.
27. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka om de regionalpolitiska programmen kan bidra till att erbjuda jordbrukarna en tryggad inkomst, t.ex. genom verksamhet som går ut på miljöskydd, naturbevarande och landskapsförvaltning.
28. Europaparlamentet understryker att den hållbara utvecklingen, inkomstnivån per capita, tillgängligheten, tillgången till allmännyttiga tjänster och avfolkningen av landsbygden hör till de största utmaningarna för sammanhållningspolitiken, och det effektivaste sättet att ta itu med dem kan vara att ge stöd till ekonomisk verksamhet i landsbygdsområdena.

Tisdag 24 mars 2009

29. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att systematiskt ta hänsyn till landsbygdsområdena inom ramen för EU:s politik och att ge tillräckligt stöd till projekt som har som mål att utveckla humankapitalet med särskild tonvikt på möjligheter till fortbildning för jordbruksföretag och icke-jordbruksföretag i landsbygdsområden, med särskild inriktning på unga kvinnor, för att främja sysselsättning och skapande av arbetstillfällen.

30. Europaparlamentet understryker att utvecklingen i landsbygdsområden kräver större uppmärksamhet och ökat stöd till bevarandet av natur- och jordbrukslandskapet, ekoturism, produktion och användning av förnybar energi och lokala initiativ såsom lokala inköpsprogram för kvalitetslivsmedel och lokala jordbruksmarknader.

31. Europaparlamentet framhåller att små och medelstora företag har en viktig roll att spela för landsbygdsutvecklingen och bidrar till att utjämna skillnader på regional och lokal nivå. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna samt regionala och lokala myndigheter att lägga tonvikten vid att förstärka konkurrenskraften genom att även stödja andra produktionssektorer och att stödja företagsamheten på landsbygden, bland annat genom att undanröja administrativa, rättsliga och planeringsmässiga hinder och tillhandahålla lämplig IT-infrastruktur samt genom att öka incitamenten för att lansera ny företagsverksamhet och att erbjuda mer stöd till annan verksamhet än jordbruk för att främja en ekonomisk diversifiering i dessa områden.

32. Europaparlamentet fäster på nytt rådets, kommissionens, medlemsstaternas och de regionala myndigheternas uppmärksamhet vid den stora utmaning som det väntade försvinnandet av flera miljoner små landsbygdsföretag utgör, vilket kommer att få allvarliga konsekvenser för sysselsättningen och därmed för stabiliteten i landsbygdsområdena. Parlamentet kräver att alla nödvändiga åtgärder vidtas på alla nivåer och i nära samarbete med de ekonomiska och sociala parterna.

33. Europaparlamentet noterar att svårigheterna att genomföra åtgärder för landsbygdsutveckling beror på att sektorspolitiken inkräktar på den territoriella sammanhållningspolitiken och på att de ekonomiska och sociala dimensionerna konkurrerar med varandra inom de båda politikområdena. En annan orsak är att det finns så många organisationsmodeller för kompetensfördelning och samordning av åtgärder i medlemsstaterna. Parlamentet understryker än en gång i detta sammanhang behovet av att skapa synergier mellan EJFLU och struktur- och sammanhållningsfonderna och uppmanar kommissionen att hjälpa nationella, regionala och lokala myndigheter så att de klart och tydligt förstår de möjligheter som erbjuds genom dessa finansiella instrument. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att garantera en dialog mellan förvaltningsmyndigheter för att skapa synergier mellan interventioner genom olika medel och förbättra deras effektivitet.

34. Europaparlamentet anser att kommissionen före reformen av landsbygdsfinansieringen bör utföra grundliga undersökningar av all sektorspolitik som inverkar på landsbygdsområdena, särskilt den gemensamma jordbrukspolitiken och regionalpolitiken, ur ett sammanhållningsperspektiv och samla exempel på god praxis för landsbygdsutvecklingspolitiken som helhet.

35. Europaparlamentet uppmanar rådet att sammankalla ett gemensamt informellt möte med ministerråden för jordbruk och regional utveckling med målet att komma fram till optimala metoder för att samordna sammanhållningspolitiken med landsbygdsutvecklingen, och att bjuda in EU:s rådgivande organ (Regionkommittén och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén) samt företrädare för regionala och lokala organ till detta möte.

36. Europaparlamentet ber kommissionen att innan 2011 tillsätta en högnivågrupp, inom ramen för hälsokontrollen av den gemensamma jordbrukspolitiken, som ska lägga fram förslag för att säkra framtiden för landsbygdsekonomin och för dem som bor i dessa områden efter 2013.

37. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att införa eller stärka konkret styrning eller partnerskap på alla nivåer, med direkt involvering av samtliga aktörer, inbegripet små och medelstora företag och mikroföretag samt de ekonomiska och sociala parterna, för att fastställa prioriteringarna för de åtgärder som är bäst anpassade till utvecklingsbehoven i landsbygdsområdena.

38. Europaparlamentet noterar att utvecklingen av landsbygden måste vara förenlig med förortsområdenas intressen och nära samordnas med främjandet av utvecklingen av stadsområden, och betonar att synergien mellan utvecklingsstrategin för landsbygden och utvecklingsstrategin för stadsområden varken är tillräcklig eller effektiv.

Tisdag 24 mars 2009

39. Europaparlamentet erkänner landsbygdssamhällenas potential att på ett positivt sätt bidra till miljön genom sitt engagemang i miljövänlig verksamhet och utvecklingen av alternativa energikällor såsom bio-bränslen, särskilt med hänsyn till de fyra nya utmaningar som beskrivs i politiken för landsbygdsutveckling inom ramen för hälsokontrollen, till exempel biologisk mångfald och förnybara energikällor.

40. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Kampen mot kvinnlig könsstympning inom EU

P6_TA(2009)0161

Europaparlamentets resolution av den 24 mars 2009 om kampen mot kvinnlig könsstympning inom EU 2008/2071(INI)

(2010/C 117 E/09)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artiklarna 2, 3 och 5 i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna, som antogs 1948,
- med beaktande av artiklarna 2, 3 och 26 i FN:s internationella konvention om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter från 1966,
- med beaktande särskilt av artikel 5 a i konventionen om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor, som antogs 1979,
- med beaktande av artiklarna 2.1, 19.1, 24.3, 34 och 39 i konventionen om barnets rättigheter, som antogs av FN:s generalförsamling den 20 november 1989,
- med beaktande av FN:s konvention mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning från 1989,
- med beaktande av den afrikanska stadgan om barnets rättigheter och välfärd, som antogs 1990,
- med beaktande av artiklarna 1, 2 f, 5, 10 c, 12 och 16 i rekommendation nr 19 från FN:s kommitté för avskaffande av diskriminering av kvinnor, som antogs 1992,
- med beaktande av förklaringen och handlingsprogrammet från Wien, som antogs vid världskonferensen om de mänskliga rättigheterna i juni 1993,
- med beaktande av FN:s generalförsamlings deklARATION från december 1993 om avskaffande av våld mot kvinnor, det första internationella instrumentet för mänskliga rättigheter som enbart gäller våld mot kvinnor,
- med beaktande av förklaringen och handlingsprogrammet från FN:s konferens om befolkning och utveckling, som antogs i Kairo den 13 september 1994,

Tisdag 24 mars 2009

- med beaktande av förklaringen och handlingsplattformen från Peking, som antogs vid världskonferensen om kvinnor den 15 september 1995,
- med beaktande av sin resolution av den 15 juni 1995 om FN:s fjärde världskonferens om kvinnor i Peking: Jämställdhet, utveckling och fred ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 13 mars 1997 om kränkningarna av kvinnors rättigheter ⁽²⁾,
- med beaktande av det fakultativa protokollet till konventionen om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor, som antogs den 12 mars 1999 av FN:s kommission om kvinnors ställning,
- med beaktande av resolutionen om kvinnlig könsstympning från Europarådets kommitté för lika möjligheter för kvinnor och män, som antogs den 12 april 1999,
- med beaktande av sin ståndpunkt av den 16 april 1999 om det ändrade förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om antagande av ett åtgärdsprogram för gemenskapen (Daphneprogrammet) för att förebygga våld mot barn, ungdomar och kvinnor ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 18 maj 2000 om uppföljningen av handlingsplattformen från Pekingkonferensen ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 15 juni 2000 om resultaten av FN:s generalförsamlings extra möte "Kvinnor 2000: Jämställdhet, utveckling och fred på 2000-talet" (den 5–9 juni 2000) ⁽⁵⁾,
- med beaktande av partnerskapsavtalet AVS-EU (Cotonouavtalet), undertecknat den 23 juni 2000, och det därtill bifogade finansprotokollet,
- med beaktande av rådets, Europaparlamentets och kommissionens gemensamma proklamation av stadgan om de grundläggande rättigheterna vid Europeiska rådets möte i Nice den 7 december 2000,
- med beaktande av sitt beslut av den 14 december 2000 att inkludera kvinnlig könsstympning inom ramen för artikel B5-802 i 2001 års budget för Daphneprogrammet,
- med beaktande av resolution 1247 (2001) från Europarådets parlamentariska församling om kvinnlig könsstympning av den 22 maj 2001,
- med beaktande av rapporten om kvinnlig könsstympning från Europarådets parlamentariska församling, som antogs den 3 maj 2001,
- med beaktande av sin resolution av den 20 september 2001 om kvinnlig könsstympning ⁽⁶⁾,
- med beaktande av FN:s människorättskommissions resolution 2003/28 av den 22 april 2003, i vilken den 6 februari utnämns till den internationella dagen för "nolltolerans" mot kvinnlig könsstympning,
- med beaktande av artiklarna 2, 5, 6 och 19 i 2003 års protokoll till den afrikanska stadgan om de mänskliga rättigheterna och folkens rättigheter, även kallat Maputoprotokollet, som trädde i kraft den 25 november 2005,

⁽¹⁾ EGT C 166, 3.7.1995, s. 92.

⁽²⁾ EGT C 115, 14.4.1997, s. 172.

⁽³⁾ EGT C 219, 30.7.1999, s. 497.

⁽⁴⁾ EGT C 59, 23.2.2001, s. 258.

⁽⁵⁾ EGT C 67, 1.3.2001, s. 289.

⁽⁶⁾ EGT C 77 E, 28.3.2002, s. 126.

Tisdag 24 mars 2009

- med beaktande av Europaparlamentsledamoten Cristiana Muscardinis framställning nr 298/2007 av den 27 mars 2007,
- med beaktande av sin resolution av den 16 januari 2008 om en EU-strategi för barnets rättigheter ⁽¹⁾,
- med beaktande av artiklarna 6 och 7 i EU-fördraget, om respekten för de mänskliga rättigheterna (allmänna principer), och artiklarna 12 och 13 i EG-fördraget (icke-diskriminering),
- med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A6-0054/2009), och av följande skäl:
  - A. Enligt uppgifter från Världshälsoorganisationen (WHO) har mellan 100 och 140 miljoner kvinnor och flickor i världen utsatts för könsstympning, och enligt uppgifter från WHO och FN:s befolkningsfond riskerar varje år 2–3 miljoner kvinnor att utsättas för denna allvarligt invalidiserande praxis.
  - B. Omkring 180 000 kvinnor och flickor som invandrat till EU utsätts varje år eller riskerar att utsättas för könsstympning.
  - C. Enligt WHO är kvinnlig könsstympning vanligt förekommande i minst 28 afrikanska länder, i vissa länder i Asien samt i Mellanöstern.
  - D. Våld mot kvinnor, inklusive kvinnlig könsstympning, bottnar i sociala strukturer som bygger på ojämlikhet mellan könen, snedvridna maktförhållanden, dominans och kontroll, där påtryckningar från samhälle och släkt ligger till grund för brott mot den grundläggande rättighet som respekten för den personliga integriteten utgör.
  - E. Könsstympning som genomförs på unga flickor måste fördömas mycket kraftigt och innebär en klar överträdelse av internationella och nationella bestämmelser till skydd för barn och barns rättigheter.
  - F. WHO har identifierat fyra former av kvinnlig könsstympning, från klitoridektomi (delar av eller hela klitoris skärs bort) och excision (klitoris och de inre blygdläpparna skärs bort), som motsvarar ca 85 procent av fallen, till den mest extrema formen av könsstympning, det vill säga infibulation (hela klitoris, de inre blygdläpparna och de yttre blygdläpparnas inre delar skärs bort, varpå vulvan sys igen så att endast en smal vaginal öppning kvarstår), och introcision (prickning, perforering eller rispning av klitoris eller blygdläpparna).
  - G. Varje fall av kvinnlig könsstympning är en våldshandling riktad mot kvinnan som innebär en kränkning av hennes grundläggande rättigheter, särskilt rätten till hennes personliga integritet och fysiska och psykiska hälsa, och av hennes sexuella och reproduktiva hälsa. En sådan kränkning kan under inga omständigheter motiveras med respekt för olika kulturella traditioner eller invigningsriter.
  - H. I Europa berör könsstympningen omkring 500 000 kvinnor och är vanlig framför allt i invandrar- och flyktingfamiljer, och det förekommer rentav att flickor skickas tillbaka till sina hemländer för att könsstympas.
  - I. Kvinnlig könsstympning skadar allvarligt och irreparabelt den fysiska och psykiska hälsan hos de drabbade kvinnorna och flickorna på både kort och lång sikt och utgör ett allvarligt angrepp på deras person och integritet. I vissa fall kan det till och med vara livshotande. Användandet av bristfälliga instrument och bristen på antiseptiska förebyggande åtgärder har dessutom skadliga konsekvenser såtillvida att samlag och förlossningar kan vara smärtsamma och att inre organ får bestående skador. Det kan också uppstå andra komplikationer som blödningar, chocktillstånd, infektioner, överföring av hiv-viruset, stelkramp och godartade cystor, liksom allvarliga komplikationer under graviditeten och förlossningen.

⁽¹⁾ EUT C 41 E, 19.2.2009, s. 24.

Tisdag 24 mars 2009

- J. Kvinnlig könsstympning är ett brott mot kvinnors och flickors rättigheter enligt flera internationella konventioner, det är förbjudet enligt medlemsstaternas straffrättsliga lagstiftning och det är oförenligt med principerna i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna.
- K. I sin resolution av den 16 januari 2008 uppmanar parlamentet också medlemsstaterna att anta särskilda bestämmelser om kvinnlig könsstympning för att de som utför den på minderåriga ska kunna åtalas.
- L. I FN:s konvention om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor krävs det att samtliga konventionsstater vidtar lämpliga åtgärder för att ändra eller upphäva gällande lagar, sedvänjor eller bruk som innebär diskriminering av kvinnor, samt vidtar alla lämpliga åtgärder för att ändra mäns och kvinnors sociala och kulturella beteendemönster i syfte att avskaffa fördomar samt seder och bruk som grundar sig på föreställningen om det ena könets underlägsenhet eller överlägsenhet eller på stereotypa roller för män och kvinnor.
- M. Enligt 1989 års konvention om barnets rättigheter krävs det att konventionsstaterna respekterar de rättigheter som fastställs i konventionen och tillförsäkra varje barn inom deras jurisdiktion dessa rättigheter utan åtskillnad av något slag och oavsett kön. Vidare ska konventionsstaterna vidta alla effektiva och lämpliga åtgärder i syfte att avskaffa traditionella sedvänjor som är skadliga för barns hälsa.
- N. I den afrikanska stadgan om barnets rättigheter och välfärd rekommenderas de undertecknande staterna att utrota alla sociala och kulturella sedvänjor som skadar barnets välfärd, värdighet och normala fysiska och psykiska utveckling.
- O. I punkt 18 i förklaringen och handlingsprogrammet från Wien, som antogs i juni 1993, anges att kvinnors och flickors mänskliga rättigheter utgör en väsentlig och omistlig del av de universella mänskliga rättigheterna och att de inte kan särskiljas från dessa.
- P. I artikel 2 i 1993 års FN-deklaration om avskaffande av våld mot kvinnor hänvisas uttryckligen till kvinnlig könsstympning och andra traditionella seder genom vilka kvinnor skadas.
- Q. Enligt artikel 4 i deklarationen bör staterna fördöma våld mot kvinnor och bör inte undandra sig skyldigheten att avskaffa detta våld genom att åberopa sedvänjor, traditioner och religiösa hänsyn.
- R. I handlingsplattformen från FN:s internationella konferens om befolkning och utveckling som hölls i Kairo under 1994 uppmanas staterna att avskaffa kvinnlig könsstympning där den förekommer samt att stödja icke-statliga organisationer och religiösa institutioner som försöker bekämpa denna praxis.
- S. I det handlingsprogram som antogs vid den fjärde FN-konferensen i Peking uppmanas regeringarna att skärpa lagstiftningen, reformera institutionerna och främja normer och metoder som syftar till att avskaffa diskrimineringen av kvinnor, bland annat kvinnlig könsstympning.
- T. Partnerskapsavtalet AVS-EU (Cotonouavtalet) är grundat på liknande allmänna principer och innehåller bestämmelser mot kvinnlig könsstympning (artikel 9 om avtalets väsentliga delar, och artiklarna 25 och 31 om social utveckling och jämställdhetsfrågor).
- U. I den rapport som Europarådets parlamentariska församling antog den 3 maj 2001 krävs det att kvinnlig könsstympning förbjuds, och kvinnlig könsstympning betraktas där som en omänsklig och förnedrande behandling i enlighet med artikel 3 i Europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna. Enligt samma rapport får skyddet av kulturer och traditioner inte ha företräde framför respekten för de grundläggande mänskliga rättigheterna och behovet av att straffbelägga handlingar som gränsar till tortyr.

Tisdag 24 mars 2009

- V. Inom ramen för en gemensam europeisk invandrings- och asylpolitik erkänner rådet och kommissionen att könsstypning är en kränkning av de mänskliga rättigheterna. Allt fler asylansökningar från föräldrar motiveras med de hot som de kan komma att utsättas för i hemlandet för att de vägrat låta sitt barn genomgå kvinnlig könsstypning.
- W. Att bevilja föräldrar asylstatus är dessvärre ingen garanti för att deras barn ska undgå risken för kvinnlig könsstypning, som i vissa fall utförs efter det att familjen har bosatt sig i det mottagande EU-landet.
- X. I ett uttalande den 5 februari 2008 fördömde kommissionens ledamöter Benita Ferrero-Waldner och Louis Michel uttryckligen denna oacceptabla praxis, både i EU och i tredjeländer. De framhöll även att kränkningar av kvinnors rättigheter aldrig kan rättfärdigas genom hänvisning till kulturell relativism eller traditioner.
- Y. Nationella centrum eller inrättningar för ungdom och familj kan erbjuda familjer hjälp i rätt tid så att det kan vidtas förebyggande åtgärder mot kvinnlig könsstypning.
1. Europaparlamentet fördömer med kraft kvinnlig könsstypning som en kränkning av de grundläggande mänskliga rättigheterna och som ett hänsynslöst angrepp på kvinnors och flickors integritet och person, och anser därför att detta utgör ett allvarligt brott som bör fördömas av samhället.
  2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att utforma en helhetsstrategi tillsammans med handlingsplaner för att bannlysa kvinnlig könsstypning i EU och att genom rättsliga, administrativa, förebyggande, upplysningsinriktade och samhällsliga åtgärder, och framför allt genom omfattande informationsspridning om befintliga skyddsmekanismer för utsatta grupper, se till att offren och de som riskerar att drabbas får adekvat skydd.
  3. Europaparlamentet framhåller att alla asylansökningar som lämnas in av föräldrar med hänvisning till att de utsätts för hot i hemlandet på grund av att de vägrat låta sitt barn genomgå kvinnlig könsstypning måste behandlas från fall till fall och att sådana ansökningar måste underbyggas med ett gediget bevisunderlag som beaktar ansökans kvalitet, den asylsökandes personlighet och trovärdighet och frågan om huruvida motiven bakom ansökan är äkta.
  4. Europaparlamentet framhåller att kvinnor och flickor som på grund av risken för könsstypning beviljas asyl i EU bör undersökas regelbundet av sjuk- och hälsovårdsmyndigheter eller läkare i förebyggande syfte, så att de skyddas mot risken att utsättas för könsstypning i efterhand i EU. En sådan åtgärd skulle inte på något vis vara diskriminerande mot dessa kvinnor och flickor, utan ett sätt att säkerställa att kvinnlig könsstypning förbjuds i EU.
  5. Europaparlamentet begär att denna helhetsstrategi åtföljs av utbildningsprogram samt nationella och internationella informationskampanjer.
  6. Europaparlamentet stöder Europols initiativ om att samordna de europeiska poliskårernas insatser för att intensifiera kampen mot kvinnlig könsstypning och ta itu med problemet med den låga anmälningsgraden och svårigheterna med att samla in bevis och vittnesmål för att på ett effektivt sätt kunna ställa de skyldiga inför rätta. Parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna att undersöka ytterligare möjliga åtgärder för att skydda offren när de har trätt fram.
  7. Europaparlamentet hänvisar till att de åtgärder i det ovannämnda Maputoprotokollet som syftar till att övervinna skadliga sedvänjor som kvinnlig könsstypning omfattar informationskampanjer för att höja allmänhetens medvetenhet om fenomenet, formella och informella upplysningsinsatser och kampanjer, förbud genom lag och sanktioner mot varje form av kvinnlig könsstypning, även om den utförs av medicinskt utbildad personal, stöd till de drabbade med hjälp av hälsovårdstjänster, juridisk rådgivning, psykologisk krishjälp samt utbildning och skydd för kvinnor som kan falla offer för skadliga sedvänjor eller andra former av våld, utnyttjande eller intolerans.

Tisdag 24 mars 2009

8. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att beräkna hur många kvinnor som har utsatts för könsstympning och hur många som riskerar att drabbas i enskilda länder, med hänsyn till att det för många länder fortfarande saknas uppgifter och inte heller finns någon samordnad insamling.
9. Europaparlamentet efterlyser ett "europeiskt hälsoprotokoll" för övervakning samt en databank om kvinnlig könsstympning, som kan användas i statistiskt syfte samt för att informera berörda invandrargrupper.
10. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att ta fram ett vetenskapligt underlag som skulle kunna vara till stöd för WHO:s arbete med att bekämpa kvinnlig könsstympning i Europa och alla andra världsdelar.
11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i sina samarbets- och avtalsförhandlingar med berörda länder införa en klausul om avskaffande av kvinnlig könsstympning.
12. Europaparlamentet uppmanar till att sammanställa bästa metoder på olika nivåer och genomföra en analys av deras effekter (i lämpliga fall genom de projekt som finansieras och de resultat som har uppnåtts genom Daphne III) samt se till att dessa uppgifter sprids i stor skala och i det sammanhanget ta fasta på praktiska och teoretiska erfarenheter på experthåll.
13. Europaparlamentet påpekar att nationella centrum och inrättningar spelar en mycket viktig roll för att ta reda på vilka de drabbade är och vidta försiktighetsåtgärder mot bruket av kvinnlig könsstympning.
14. Europaparlamentet anser att befintliga europeiska nätverk för förebyggande av skadliga traditionella seder måste förstärkas, till exempel genom utbildning för icke-statliga organisationer, ideella regionala organisationer och personer som aktivt arbetar med frågan, och att inrättandet av sådana nätverk måste främjas.
15. Europaparlamentet ser positivt på de viktiga bidragen från många internationella och nationella icke-statliga organisationer, forskningsinstitut, det europeiska nätverket för motverkande av kvinnlig könsstympning i Europa och engagerade privatpersoner, som tack vare finansiering från bland annat FN:s organ och Daphne-programmet bedriver olika projekt för att skapa medvetenhet om samt förebygga och avskaffa kvinnlig könsstympning. Parlamentet påpekar att nätverksarbete bland icke-statliga organisationer och samhällsorganisationer på nationell, regional och internationell nivå är tveklöst mycket viktigt för att man ska kunna avskaffa kvinnlig könsstympning och utbyta information och erfarenheter.
16. Europaparlamentet påpekar att det i artikel 10 i rådets direktiv 2004/83/EG ⁽¹⁾ om miniminormer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer skall betraktas som flyktingar eller som personer som av andra skäl behöver internationellt skydd anges att könsaspekter kan beaktas men att dessa i sig inte räcker för att artikel 10 ska finna tillämpning.
17. Europaparlamentet anser att såväl Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter som Europeiska jämställdhetsinstitutet bör in ta en ledande roll i kampen mot kvinnlig könsstympning genom fleråriga och/eller årliga arbetsplaner. Parlamentet anser att dessa organ skulle kunna genomföra viktiga undersökningar och/eller skapa medvetenhet, vilket kan förbättra kunskapen om kvinnlig könsstympning på europeisk nivå.
18. Europaparlamentet anser att man i berörda länder måste ordna med forum för dialog, reformera traditionella rättsnormer, ta upp kvinnlig könsstympning i skolundervisningen och verka för samarbete med personer som inte utsatts för könsstympning.
19. Europaparlamentet kräver med eftertryck att EU och medlemsstaterna – i syfte att värna de mänskliga rättigheterna och rätten till integritet, samvetsfrihet och hälsa –samarbetar för att harmonisera befintlig lagstiftning och, om den befintliga lagstiftningen visar sig vara olämplig, föreslå specifik lagstiftning i frågan.

⁽¹⁾ EUT L 304, 30.9.2004, s. 12.

Tisdag 24 mars 2009

20. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att tillämpa sina befintliga rättsliga bestämmelser om kvinnlig könsstympning eller att lagstifta om påföljder för den grova misshandel som blir resultatet av den, om dessa förfaranden utförts inom EU, samt att förebygga och bekämpa fenomenet genom att se till att berörda yrkesverksamma (inbegripet socialarbetare, lärare, poliser och sjukvårdsanställda) har den kunskap som krävs för att identifiera fall av kvinnlig könsstympning, och att anstränga sig för att i möjligaste mån harmonisera den gällande lagstiftningen i alla 27 medlemsländer.
21. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att ålägga allmänpraktiserande läkare och mottagningspersonal att anmäla fall av kvinnlig könsstympning till hälsovårdsmyndigheterna och/eller till polisen.
22. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att antingen införa särskild lagstiftning mot kvinnlig könsstympning eller att i enlighet med sin befintliga lagstiftning åtala var och en som utför könsstympning.
23. Europaparlamentet begär av EU och medlemsstaterna att kvinnlig könsstympning ska utgöra grund för åtal, dom och påföljd, utifrån en helhetsstrategi som beaktar de rättsliga, hälsomässiga, sociala och integrationsmässiga aspekterna av invandrargruppernas liv. Parlamentet begär framför allt att det slås fast i de tillämpliga direktiven om invandring att det är ett brott att utföra könsstympning och att det fastställs lämpliga påföljder för dem som gör sig skyldiga till detta, om könsstympningen utförts inom EU.
24. Europaparlamentet föreslår att det inrättas fasta instanser för teknisk harmonisering och samordning mellan medlemsstaterna samt mellan medlemsstaterna och de afrikanska institutionerna. Parlamentet anser att dessa även bör bestå av områdesspecialister och representanter för de större europeiska och afrikanska kvinnoorganisationerna.
25. Europaparlamentet uppmanar till ett kraftfullt avståndstagande från "prickning" av klitoris och de alternativa medicinska ingrepp som föreslagits som en medelväg mellan omskärelse av klitoris och respekt för identitetsskapande traditioner, eftersom detta bara skulle leda till ett rättfärdigande och acceptering av kvinnlig könsstympning inom unionens gränser. Parlamentet upprepar sitt förbehållslösa och starka fördömande av kvinnlig könsstympning, eftersom det inte finns några sociala, ekonomiska, etniska, hälsomässiga eller andra skäl som skulle kunna rättfärdiga denna praxis.
26. Europaparlamentet kräver att kvinnlig könsstympning avskaffas genom åtgärder för stöd till och integrering av de kvinnor och familjer som tillhör en tradition där könsstympning förekommer, för att kvinnor, genom efterlevnad av lagen, respekt för grundläggande mänskliga rättigheter och respekt för sexuellt självbestämmande, ska kunna skyddas mot alla former av utnyttjande och våld.
27. Europaparlamentet slår fast att de orsaker som många samhällsgrupper åberopar för att behålla traditionella sedvänjor som skadar kvinnors och barns hälsa inte kan rättfärdigas.
28. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att
- betrakta alla former av kvinnlig könsstympning som straffbara handlingar, oberoende av om den berörda kvinnan har gett någon form av samtycke eller inte, samt att straffa personer som bistår, uppmanar, råder eller uppmuntrar en person att utsätta en kvinnas eller en flickas kropp för någon av dessa handlingar,
  - eftersöka, åtala och straffa varje invånare som har begått brottet kvinnlig könsstympning, även om det har begåtts utanför landets gränser (extraterritoriellt brott),
  - vidta rättsliga åtgärder som ger domare eller åklagare rätt att vidta förebyggande försiktighetsåtgärder om de känner till fall där kvinnor eller flickor riskerar att könsstympas.

Tisdag 24 mars 2009

29. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att inleda en förebyggande social handlingsstrategi för skydd av minderåriga flickor, vilken inte stigmatiserar invandrargrupperna, med hjälp av offentliga program och sociala tjänster för att både förebygga sådana ingrepp genom utbildning och medvetandegörande av riskgrupper och bistå de drabbade genom psykiskt och medicinskt stöd, inbegripet kostnadsfri medicinsk återställande behandling när detta är möjligt. Parlamentet uppmanar också medlemsstaterna att vara uppmärksamma på att det i enlighet med lagstiftningen om skydd för barn kan vara berättigat med ingripanden från myndigheternas sida om en minderårig hotas med eller riskerar att utsättas för könsstympning.

30. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att utarbeta riktlinjer för sjukvårdspersonal, lärare och socialassistenter i syfte att på ett respektfullt sätt informera och undervisa föräldrarna, om nödvändigt via tolk, om de mycket stora riskerna med kvinnlig könsstympning och det faktum att det är ett brott i medlemsstaterna. Parlamentet uppmanar också medlemsstaterna att samarbeta med och finansiera verksamheten inom de nätverk och icke-statliga organisationer som i nära kontakt med familjer och samhällsgrupper arbetar med utbildning, upplysning och medling i frågor som rör kvinnlig könsstympning.

31. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att sprida exakt och lättförståelig information till icke läskunniga personer, särskilt genom medlemsstaternas konsulat när visum utfärdas. Parlamentet anser att immigrationsmyndigheterna vid inresan till mottagarländerna även bör informera om skälen till det lagstadgade förbudet, för att förklara för familjerna att förbudet mot en traditionell handling inte på något sätt är ett uttryck för en fientlig kulturell inställning, utan ett rättsligt skydd för kvinnor och flickor. Parlamentet anser att familjerna bör informeras om att de rättsliga påföljderna för könsstympning kan inbegripa fängelsestraff.

32. Europaparlamentet kräver att kvinnor och flickor ska få en bättre rättslig ställning i de länder där kvinnlig könsstympning utförs, så att kvinnornas självförtroende, egeninitiativ och ansvar för sig själva kan stärkas.

33. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaternas regeringar och parlament.

Flerspråkighet: en tillgång för Europa och ett gemensamt åtagande

P6_TA(2009)0162

Europaparlamentets resolution av den 24 mars 2009 om flerspråkighet: en tillgång för Europa och ett gemensamt åtagande (2008/2225(INI))

(2010/C 117 E/10)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution,

- med beaktande av artiklarna 149 och 151 i EG-fördraget,
- med beaktande av artiklarna 21 och 22 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
- med beaktande av Unescos konvention om skydd för det immateriella kulturarvet från 2003,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 18 september 2008, "Flerspråkighet: en tillgång för Europa och ett gemensamt åtagande" (KOM(2008)0566), samt kommissionens åtföljande arbetsdokument (SEK(2008)2443, SEK(2008)2444 och SEK(2008)2445),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 13 april 2007, "Ramarna för den europeiska undersökningen om språkkunskaper" (KOM(2007)0184),

Tirsdag 24 mars 2009

- med beaktande av kommissionens arbetsdokument av den 15 november 2007, "Rapport om genomförandet av handlingsplanen 'Främjande av språkinlärning och språklig mångfald'" (KOM(2007)0554), samt det åtföljande arbetsdokumentet (SEK(2007)1222),
- med beaktande av sin resolution av den 10 april 2008 om en europeisk agenda för en kultur i en alltmer globaliserad värld ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 15 november 2006 om en ny ramstrategi för flerspråkighet ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 27 april 2006 om åtgärder för att främja flerspråkighet och språkinlärning i Europeiska unionen: Europeisk indikator för språkkunskaper ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 4 september 2003 med rekommendationer till kommissionen om europeiska regionala och mindre använda språk – minoritetsspråken inom EU mot bakgrund av utvidgningen och den kulturella mångfalden ⁽⁴⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets beslut 1934/2000/EG av den 17 juli 2000 om Europeiska språkåret 2001 ⁽⁵⁾,
- med beaktande av ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådet i Barcelona den 15 och 16 mars 2002,
- med beaktande av slutsatserna från rådet (utbildning, ungdom och kultur) den 21-22 maj 2008, särskilt avseende flerspråkighet,
- med beaktande av slutsatserna från mötet mellan rådet och företrädare för medlemsstaternas regeringar den 20 november 2008 om främjande av kulturell mångfald och interkulturell dialog i Europeiska unionens och dess medlemsstaters yttre förbindelser ⁽⁶⁾,
- med beaktande av Regionkommitténs yttrande om flerspråkighet av den 18–19 juni 2008 ⁽⁷⁾ och Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 18 september 2008 om flerspråkighet,
- med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för kultur och utbildning och yttrandet från utskottet för sysselsättning och sociala frågor (A6-0092/2009), och av följande skäl:
  - A. Språklig och kulturell mångfald påverkar i stor utsträckning EU-medborgarnas vardag tack vare mediernas räckvidd, den ökade rörligheten, migrationen och den ökande globaliseringen.
  - B. Att lära sig flera olika språk anses vara av största betydelse för alla EU-medborgare, eftersom det gör det möjligt för dem att utnyttja den fria rörlighetens alla ekonomiska, sociala och kulturella fördelar inom EU och i samband med EU:s förbindelser med tredjeländer.

⁽¹⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0124.

⁽²⁾ EUT C 314 E, 21.12.2006, s. 207.

⁽³⁾ EUT C 296 E, 6.12.2006, s. 271.

⁽⁴⁾ EUT C 76 E, 25.3.2004, s. 374.

⁽⁵⁾ EGT L 232, 14.9.2000, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT C 320, 16.12.2008, s. 10.

⁽⁷⁾ EUT C 257, 9.10.2008, s. 30.

Tisdag 24 mars 2009

- C. Flerspråkighet är allt viktigare i förbindelserna mellan medlemsstaterna, liksom i samexistensen i våra multikulturella samhällen och i EU:s gemensamma politik.
- D. Bedömningen av flerspråkighet måste ske genom erkända instrument, som till exempel den gemensamma europeiska referensramen för språk.
- E. Vissa europeiska språk är en viktig bro i kontakten med tredjeländer, liksom mellan folk och nationer i många olika regioner i världen.
- F. Språklig mångfald är en medborgerlig rättighet som tillerkänns medborgarna enligt artiklarna 21 och 22 i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna. Flerspråkighet bör också syfta till att främja respekt för mångfald och tolerans, så att eventuella aktiva eller passiva konflikter mellan olika språkgemenskaper i medlemsstaterna kan undvikas.
1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens meddelande om flerspråkighet och rådets uppmärksammande av det.
  2. Europaparlamentet upprepar sina tidigare ståndpunkter om flerspråkighet och kulturell mångfald.
  3. Europaparlamentet insisterar på att alla officiella språk i EU ska tillmätas samma värde på alla aspekter av den offentliga verksamheten.
  4. Europaparlamentet anser att den språkliga mångfalden i Europa i hög grad berikar kulturen och att det vore fel att inom EU begränsa sig till ett enda huvudspråk.
  5. Europaparlamentet anser att de olika organen i EU spelar en viktig roll för att värna om principen om språklig likställdhet, både i förbindelserna mellan medlemsstaterna och inom själva EU-institutionerna, och även i EU-medborgarnas kontakter med nationella förvaltningar och internationella institutioner och organ.
  6. Europaparlamentet understryker att flerspråkighetens betydelse för EU-medborgarna och en hållbar utveckling av EU inte bara omfattar ekonomiska och sociala aspekter, utan att även andra aspekter bör uppmärksammas, som kulturellt och vetenskapligt arbete och utbyte samt översättning, både litterär och fackteknisk sådan, och inte minst den roll som språk spelar för att forma och stärka identitet.
  7. Europaparlamentet betonar att flerspråkighet är ett gränsöverskridande ämne som i hög grad påverkar de europeiska medborgarnas liv. Därför uppmanas även medlemsstaterna att ta hänsyn till flerspråkighet inom andra politikområden än utbildning, till exempel livslångt lärande, social delaktighet, sysselsättning, medier och forskning.
  8. Europaparlamentet anser att det är mycket viktigt att införa specifika program för att stödja översättning och flerspråkiga termdatabaser.
  9. Europaparlamentet påminner om att informations- och kommunikationsteknik ska användas för att främja flerspråkighet och vill därför lyfta fram lämplig internationell standard (ISO 10646) och uppmana till användning av denna – eftersom den omfattar alfabet på alla språk – i EU:s och medlemsstaternas administrativa system och medier.
  10. Europaparlamentet föreslår att instifta en europeisk dag för översättare och tolkar, eller att man på Europeiska språkdagen, som firas den 26 september varje år, uppmärksammar och värdesätter den funktion som översättare och tolkar har.
  11. Europaparlamentet betonar hur viktigt det är att bevara flerspråkigheten i länder eller regioner där det finns två eller flera officiella språk.

Tirsdag 24 mars 2009

12. Europaparlamentet betonar hur viktigt det är att bevara flerspråkigheten i länder eller regioner där det finns två eller flera officiella språk och att kunna garantera att alla dessa språk används som undervisnings-språk på alla utbildningsnivåer.
13. Europaparlamentet uppmuntrar statstjänstemän som i sitt arbete kommer i kontakt med medborgare från andra medlemsstater att lära sig ett andra EU-språk.
14. Europaparlamentet anser att det är nödvändigt och lämpligt att, genom yrkesutbildning och program för livslångt lärande, skapa möjligheter till språkinläring i vuxen ålder för den personliga och yrkesmässiga utvecklingens skull.
15. Europaparlamentet betonar att det är oerhört viktigt att elever som inte kan få undervisning på sitt modersmål ges särskild uppmärksamhet och stöd i skolan, och välkomnar varmt kommissionens förslag om att främja "modersmålet plus ytterligare två språk". Därför bör inget skolbarn bli utan undervisning på landets officiella språk.
16. Europaparlamentet beklagar att kommissionen varken har inrättat något flerårigt program eller något gemenskapsorgan för språklig mångfald och språkinläring, något som Europaparlamentet efterlyste i den ovannämnda resolutionen som antogs med stor majoritet den 4 september 2003.
17. Europaparlamentet betonar vidare betydelsen av en god inläring av mottagarlandets officiella språk så att invandrare och deras anhöriga kan integreras fullt ut. Särskilda språkkurser, särskilt för kvinnor och äldre personer, måste främjas effektivt av de nationella regeringarna. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att agera på ett ansvarsfullt sätt gentemot invandrare genom att förse dem med nödvändiga medel för att lära sig mottagarlandets språk och få kunskap om dess kultur, samtidigt som de tillåts och uppmuntras att bevara sitt eget språk.
18. Europaparlamentet påminner om att det därför är viktigt att värna om kvaliteten i detta sammanhang, bland annat vid utbildning av lärare.
19. Europaparlamentet betonar att det är värdefullt med språkinläring i förskolan, särskilt av språket i det land där barnen går i skola.
20. Europaparlamentet anser att barn bör kunna tala språket i landet där de bor, för deras egen skull, för att inte utsättas för diskriminering under skoltiden eller senare utbildning och för att kunna delta i all verksamhet på lika villkor.
21. Europaparlamentet föreslår att medlemsstaterna ska undersöka möjligheterna till utbyte av lärare på olika undervisningsnivåer, i syfte att undervisa olika skolämnen på olika språk. Denna möjlighet skulle i synnerhet kunna utnyttjas i gränsregioner och därmed kunna förbättra arbetskraftens rörlighet och medborgarnas språkkunskaper.
22. Europaparlamentet anser att det är av yttersta vikt att främja rörligheten för och utbyten bland språklärare och språkstuderande och understryker att en smidig rörlighet för språklärare i EU skulle bidra till att så många som möjligt av dem får kontakt med språkmiljön för det språk de undervisar i.
23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att uppmuntra rörligheten för lärare och samarbetet mellan skolor i olika länder för att genomföra tekniskt och kulturellt innovativa utbildningsprojekt.
24. Europaparlamentet uppmuntrar och stöder införandet av minoritetsspråk, inhemska språk och främmande språk som valmöjlighet i skolornas studieplan och/eller i studieverksamhet öppen för alla.
25. Europaparlamentet uppmanar rådet att ta fram en årlig rapport om de framsteg som görs avseende flerspråkighet i medlemsstaternas formella och informella utbildningssystem, i yrkes- och vuxenutbildning, med fokus på förhållandet mellan nationella språk, landsdels- och minoritetsspråk och invandring.

Tisdag 24 mars 2009

26. Europaparlamentet upprepar sitt mångåriga åtagande att främja språkinläring, flerspråkighet och språklig mångfald i EU, bland annat landsdels- och minoritetsspråk eftersom dessa är kulturtillgångar som måste skyddas och vårdas. Flerspråkighet är nödvändigt för en effektiv kommunikation och bidrar till att underlätta förståelsen mellan personer och därmed acceptansen av mångfald och minoriteter.
27. Europaparlamentet rekommenderar att medlemsstaternas kursplaner innehåller möjligheten att lära sig ett tredje främmande språk från och med högstadiet.
28. Europaparlamentet betonar betydelsen av att lära sig grannländernas språk som ett sätt att förbättra kommunikationen och öka den ömsesidiga förståelsen i EU samt stärka Europeiska unionen.
29. Europaparlamentet rekommenderar att inläring av grannländers språk och landsdelspråk ska stödjas, särskilt i gränsregionerna.
30. Europaparlamentet påpekar än en gång behovet av att främja och stödja utvecklingen av innovativa pedagogiska modeller och metoder för språkundervisning för att uppmuntra språkinläring och öka medborgarnas medvetenhet och motivation.
31. Europaparlamentet föreslår att det på alla undervisningsnivåer, oavsett geografisk miljö, ska finnas behöriga lärare i främmande språk.
32. Europaparlamentet förordar samråd med europeiska språkläraryrkeförbund och språkläraryrkeföreningar om vilka program och metoder som bör tillämpas.
33. Europaparlamentet framhåller att det är viktigt med en politik som stimulerar till läsande och kreativt skrivande för att kunna nå dessa mål.
34. Europaparlamentet välkomnar kommissionens planer på att genom massmedierna och modern teknik inleda informations- och upplysningskampanjer om fördelarna med språkinläring. Parlamentet uppmanar kommissionen att ta hänsyn till de slutsatser som dragits efter samråden om språkinläring för invandrarbarn och undervisning i ursprungslandets språk och kultur i värdmedlemsstaten.
35. Europaparlamentet rekommenderar och uppmuntrar användningen av informations- och kommunikationsteknik, som är ett viktigt verktyg i språkundervisningen.
36. Europaparlamentet upprepar sin politiska prioritering om att främja språkfärdigheter genom inläring av andra EU-språk, varav ett ska vara ett språk som talas i ett grannland och ett annat ett "lingua franca". Detta skulle ge medborgarna kvalifikationer och meriter för att delta i ett demokratiskt samhälle genom aktivt medborgarskap, anställningsbarhet och kunskap om andra kulturer.
37. Europaparlamentet föreslår vidare att massmedierna och Internet bör ha en lämplig mängd flerspråkigt innehåll, särskilt som språkpolicy på europeiska och EU-anknutna webbsidor och portaler där flerspråkighet måste respekteras till fullo, åtminstone vad gäller EU:s 23 officiella språk.
38. Europaparlamentet konstaterar att textning av tv-program kommer att underlätta inläring och övning av EU-språk och förbättra förståelsen för den kulturella bakgrunden till audiovisuella produktioner.
39. Europaparlamentet uppmuntrar EU att utnyttja den europeiska språkfördelen i sina yttre förbindelser och efterlyser en vidareutveckling av denna tillgång i den kulturella, ekonomiska och sociala dialogen med övriga världen, för att på så vis stärka och skapa mervärde åt EU:s roll på den internationella scenen och gynna tredjeländer, inom ramen för den utvecklingspolitik som EU driver.

Tirsdag 24 mars 2009

40. Europaparlamentet föreslår att rådet, tillsammans med det civila samhället, organiserar en första Europeisk konferens om språklig mångfald för att grundligt diskutera denna fråga, mot bakgrund av rekommendationen från FN:s internationella expertgrupp för inhemska språk, vilken antogs i maj 2008 vid det sjunde mötet för FN:s ständiga forum för frågor som rör urbefolkningar (rapport från sjunde mötet (E/2008/43)).
41. Europaparlamentet anser att medborgarna, oavsett ålder, inom ramen för livslångt lärande bör ges tillräckligt stöd för att kontinuerligt utveckla och förbättra sina språkfärdigheter genom att de ges tillgång till lämpliga språkinlärningsmöjligheter eller andra hjälpmedel som underlättar kommunikationen, bland annat språkinlärning i tidig ålder, så att de kan förbättra sin sociala delaktighet, anställbarhet och välfärd.
42. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att främja åtgärder för att underlätta språkinlärning för utsatta personer och personer som tillhör nationella minoriteter samt invandrare, för att dessa personer ska kunna lära sig värdlandets eller värdregionens språk för att på detta sätt åstadkomma social integration och bekämpa social utslagning. Invandrare måste kunna använda sitt första språk för att utveckla sina språkfärdigheter. Medlemsstaterna uppmanas därför att uppmuntra inte bara inlärningen av det språk som talas i respektive medlemsstat, utan även användningen av en persons första språk.
43. Europaparlamentet efterlyser ett ökat stöd till ett internationellt synliggörande av de europeiska språken, eftersom de är en tillgång i det europeiska projektet mot bakgrund av de språkliga, historiska och kulturella band som förenar EU och tredjeländer och för strävandena att främja demokratiska värderingar i dessa länder.
44. Europaparlamentet anser att europeiska företag, särskilt små och medelstora företag, måste erbjudas ett effektivt stöd i språkhandledning och språkanvändning, så att deras tillträde till världsmarknaderna främjas, särskilt till tillväxtmarknaderna.
45. Europaparlamentet understryker konsumenternas rätt att få information om de produkter som säljs på marknaden i det land där de bor på det eller de officiella språken i detta land.
46. Europaparlamentet framhåller särskilt de eventuella riskerna med kommunikationsklyftan mellan personer med olika kulturell bakgrund och sociala skillnader mellan flerspråkiga och enspråkiga personer. Parlamentet uppmärksammar det faktum att bristfälliga språkfärdigheter fortfarande utgör ett allvarligt hinder mot att arbetstagare från andra länder integreras i samhället och på arbetsmarknaden i många medlemsstater. Parlamentet uppmanar därför kommissionen och medlemsstaterna att vidta åtgärder för att minska klyftan mellan flerspråkiga personer som har större möjligheter i EU och enspråkiga personer som inte har samma möjligheter.
47. Europaparlamentet anser att stöd bör ges till inlärning av tredjeländers språk, även inom EU.
48. Europaparlamentet begär att indikatorerna för språkkunskap inom en snar framtid ska tillämpas på alla officiella EU-språk, samtidigt som de används på andra språk som talas och studeras inom EU.
49. Europaparlamentet vill uppmärksamma att datainsamlingen om språkkunskaper bör innefatta tester av de fyra språkfärdigheterna, det vill säga läsförståelse, hörförståelse, skriftlig språkfärdighet och muntlig språkfärdighet.
50. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att öka sina insatser för ett bättre samarbete mellan medlemsstaterna, genom att utnyttja den öppna samordningsmetoden, för att underlätta utbytet av erfarenheter av och god praxis inom flerspråkighet. Man bör även beakta de positiva ekonomiska effekter som kunnat konstateras exempelvis inom företag som tillämpar flerspråkighet.
51. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaternas regeringar och parlament.
-

Tisdag 24 mars 2009

Grönboken om den territoriella sammanhållningen och en lägesanalys av debatten om den framtida reformen av sammanhållningspolitiken

P6_TA(2009)0163

Europaparlamentets resolution av den 24 mars 2009 om grönboken om territoriell sammanhållning och läget i debatten om den kommande reformen av sammanhållningspolitiken (2008/2174(INI))

(2010/C 117 E/11)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens femte rapport av den 19 juni 2008 om ekonomisk och social sammanhållning – ”Tillväxt i regionerna, tillväxt i Europa” (KOM(2008)0371) (femte rapporten),
- med beaktande av kommissionens grönbok av den 6 oktober 2008 om territoriell sammanhållning – ”Att göra den territoriella mångfalden till en styrka” (KOM(2008)0616) (grönbok),
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument av den 14 november 2008 om ”Regions 2020 – an assessment of future challenges for EU regions” (SEK(2008)2868) (kommissionens regionrapport 2020),
- med beaktande av artiklarna 158 och 159 och artikel 299.2 i EG-fördraget,
- med beaktande av kommissionens fjärde rapport av den 30 maj 2007 om ekonomisk och social sammanhållning (KOM(2007)0273),
- med beaktande av EU:s territoriella agenda - Mot ett mer konkurrenskraftigt och hållbart Europa och mångfald i regionerna (territoriella agendan) - och Leipzigstadgan om hållbara europeiska städer (Leipzigstadgan), samt det första av handlingsprogrammet för genomförande av den territoriella agendan,
- med beaktande av sin resolution av den 21 februari 2008 om fjärde rapporten om den ekonomiska och sociala sammanhållningen⁽¹⁾ (resolution om den fjärde rapporten), sin resolution av den 21 februari 2008 om uppföljning av den territoriella agendan och Leipzigstadgan – ”Mot ett europeiskt handlingsprogram för fysisk utveckling och territoriell sammanhållning”⁽²⁾ och sin resolution av den 21 oktober 2008 om styrelse reformer och partnerskap⁽³⁾,
- med beaktande av rapporten från observationsorganet i samverkan för europeisk regional utvecklingsplanering (Espon) med titeln ”Territorial futures: Spatial scenarios for Europe” (Espons rapport) och Europaparlamentets studie ”Regionala skillnader och sammanhållning: Strategier inför framtiden”,
- med beaktande av slutsatserna från konferensen om territoriell sammanhållning och sammanhållningspolitikens framtid, som hölls i Paris den 30–31 oktober 2008,
- med beaktande av sin resolution av den 28 september 2005 om den territoriella sammanhållningens betydelse för den regionala utvecklingen⁽⁴⁾,
- med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för regional utveckling (A6-0083/2009), och av följande skäl:

⁽¹⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0068.

⁽²⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0069.

⁽³⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0492.

⁽⁴⁾ EUT C 227 E, 21.9.2006, s. 509.

Tisdag 24 mars 2009

- A. Lissabonfördraget, i vilket territoriell sammanhållning bekräftas som en av de viktigaste prioriteringarna för unionen vid sidan av ekonomisk och social sammanhållning, har ännu inte ratificerats av alla medlemsstaterna.
- B. Begreppet "territoriell sammanhållning" har från början varit underförstått i sammanhållningspolitiken och utgjort kärnan i dess utveckling. Med Lissabonfördraget och grönboken om territoriell sammanhållning har man lyckats göra detta begrepp mer synligt och uttalat.
- C. EU:s sammanhållningspolitik är fortfarande en av den europeiska integrationsprocessens grundstenar och en politik som hör till de framgångsrikaste. Den skapar sammanhållning mellan regioner, som skiljer sig alltmer sinsemellan och stimulerar tillväxt och sysselsättning. EU:s sammanhållningspolitik är det mest synliga, påtagliga och mätbara uttrycket för europeisk solidaritet och rättvisa. Den territoriella sammanhållningen, som en viktig del av EU:s sammanhållningspolitik, grundar sig på samma principer.
- D. Trots de stora framsteg som har gjorts när det gäller konvergens inom EU visar de senaste sammanhållningsrapporterna att de territoriella skillnaderna mellan de europeiska regionerna håller på att öka, t.ex. vad gäller tillgänglighet, särskilt för strukturellt missgynnade EU-regioner men också på en mellan-regional nivå och inom medlemsstaterna, något som kan leda till regional segregation och öka skillnaderna i levnadsstandard mellan de olika EU-regionerna.
- E. Genom EU:s sammanhållningspolitik har man redan lyckats skapa vissa viktiga synergier med andra EU-politikområden, med syftet att öka dess inverkan i praktiken och till nytta för medborgarna i unionen. De synergier som exempelvis har skapats mellan sammanhållningspolitiken och forsknings- och innovationsinsatser eller med Lissabonstrategin och synergier på gränsöverskridande nivå har medfört positiva konkreta resultat som bör bekräftas och utökas.

Läget i debatten om EU:s framtida sammanhållningspolitik

1. Europaparlamentet stöder de viktigaste slutsatserna från det offentliga samrådet om EU:s framtida sammanhållningspolitik, som läggs fram i den femte rapporten om ekonomisk och social sammanhållning. Parlamentet är tillfredsställt med det stora intresse som olika berörda parter på det regionalpolitiska området, i synnerhet lokala och regionala myndigheter, redan har visat för debatten.
2. Europaparlamentet välkomnar att dessa slutsatser i mycket stor utsträckning överensstämmer med de åsikter som parlamentet framförde i sin ovannämnda resolution om den fjärde rapporten om ekonomisk och social sammanhållning. Denna resolution utgjorde parlamentets första bidrag till den offentliga debatten.
3. Europaparlamentet konstaterar att följande rekommendationer ingår i dess resolution om den fjärde rapporten: För det första avvisar parlamentet alla försök till åternationalisering och anser att det bör finnas ett åtagande om en enhetlig och flexibel EU-politik, som är möjlig att anpassas på bästa möjliga sätt utifrån nivån på insatserna och som även bör göra det möjligt att hantera gemensamma utmaningar som globalisering, klimatförändringar, demografiska förändringar (den åldrande befolkningen, migration och avfolkning), fattigdom och energiförsörjningen. För det andra är parlamentet fast övertygat om att EU:s sammanhållningspolitik bör omfatta alla EU-regioner, inbegripet regioner med särskilda geografiska egenskaper, och bör ge ett mervärde åt alla. För det tredje anser parlamentet att det finns ett behov av att fastställa prioriteringar för utgifterna inom EU:s strukturpolitik och strukturåtgärder och med reservationer godkänna systemet för öronmärkning. För det fjärde finns det ett behov av synergier och en helhetsstrategi för de olika sektorsvisa politikområdena för att man ska kunna nå ett optimalt resultat för tillväxt och utveckling i praktiken.
4. Europaparlamentet är övertygat om att den territoriella sammanhållningen är en central faktor för att nå målen för EU:s sammanhållningspolitik genom att förstärka både den ekonomiska och sociala sammanhållningen. Parlamentet understryker att den territoriella sammanhållningen bidrar effektivt till att minska utvecklingsklyftor mellan medlemsstater och regioner men också inom dem. Den kommande reformen av EU:s regionalpolitik bör därför ta till sig de slutsatser som dras från debatten om grönboken.

Tisdag 24 mars 2009

Bedömning av grönboken om territoriell sammanhållning

5. Europaparlamentet välkomnar kommissionens antagande av grönboken om territoriell sammanhållning, vilket utgör ett svar på ett gammalt krav från parlamentets sida. Parlamentet stöder helt beslutet att fortsätta med analysen av begreppet territoriell sammanhållning, som länge har stått i förgrunden i alla regionalpolitiska debatter, trots att Lissabonfördraget ännu inte har ratificerats.

6. Europaparlamentet anser dock att det saknas ambitioner i grönboken, eftersom den inte föreslår någon konkret definition av eller ett mål för begreppet territoriell sammanhållning, och därmed inte på ett väsentligt sätt bidrar till att främja förståelsen av detta nya begrepp, så att det effektivt kan bidra till att minska skillnaderna mellan regioner. Parlamentet beklagar dessutom att kommissionen i grönboken inte förklarar hur den territoriella sammanhållningen ska integreras i den nuvarande sammanhållningspolitiken och med vilka metodverktyg och redskap den ska omvandlas från en principram till en operativ mekanism som ska omsättas i praktiken under nästa programperiod.

7. Europaparlamentet välkomnar analysen i grönboken, där kommissionen definierar tre nyckelbegrepp som bör ligga till grund för utvecklingen av territoriell sammanhållning: koncentration, sammanbindning och samarbete. Dessa begrepp kan bidra till att lösa vissa grundläggande problem som hindrar EU:s harmoniska, balanserade och hållbara utveckling, såsom de negativa effekterna i samband med koncentration av ekonomisk verksamhet till i synnerhet vissa nationella och regionala huvudstäder, skillnader i tillgång till marknader och tjänster på grund av avstånd eller koncentration och brister i infrastruktur, och de skiljelinjer som skapas av gränserna mellan medlemsstaterna, men även mellan regioner.

8. Europaparlamentet anser att man i grönboken inte tar vederbörlig hänsyn till åtagandena i den territoriella agendan och i Leipzigstadgan, som är ett uttryck för en strategisk och operativ syn på territoriell sammanhållning, särskilt principen om polycentrism och det nya partnerskapet stad-landsbygd. Parlamentet anser att dessa mål bör vara centrala i debatten om territoriell sammanhållning.

9. Europaparlamentet välkomnar ett offentligt samråd om territoriell sammanhållning, som begärs i grönboken. För att ett offentligt samråd ska bli framgångsrikt krävs ett så brett deltagande som möjligt av de olika berörda parterna och det civila samhället. Parlamentet uppmanar behöriga nationella, regionala och lokala myndigheter att utan dröjsmål sprida lämplig information, för att öka medvetenheten om betydelsen av detta nya begrepp.

10. Europaparlamentet anser att samordningen av EU:s samtliga sektorsvisa politikområden som har stora territoriella effekter är central för utvecklingen av territoriell sammanhållning och för att stärka den ekonomiska och sociala sammanhållningen. Parlamentet beklagar därför att kommissionen i sin analys av detta i grönboken begränsar sig till att räkna upp dessa EU-politikområden, utan att föreslå sätt att förbättra synergier mellan dem eller ens metoder att faktiskt mäta deras territoriella effekter.

11. Europaparlamentet samtycker till att man i grönboken och i den pågående debatten undviker alla hänvisningar till budgetmässiga och finansiella konsekvenser av territoriell sammanhållning. Så länge begreppet i sig inte är tydligt definierat och förstått av alla berörda parter skulle det vara för tidigt att göra en sådan analys. Parlamentet anser dock att en sådan debatt inte går att skilja från de övergripande förhandlingarna om och utformningen av EU:s framtida sammanhållningspolitik. Parlamentet kräver att resultatet av denna debatt ska utgöra grunden för nästa budgetram.

12. Europaparlamentet anser att en stark och välfinansierad EU-regionalpolitik är ett absolut nödvändigt villkor för att klara kommande utvidgningar och kunna skapa social, ekonomisk och territoriell sammanhållning i ett utvidgat EU.

Tisdag 24 mars 2009

Analys av begreppet territoriell sammanhållning

13. Europaparlamentet stöder ställningstagandet i grönboken om att territoriell sammanhållning i enlighet med principen om lika möjligheter handlar om att se till att hela EU utvecklas som polycentrisk helhet samt att områden med olika kännetecken och särdrag utvecklas på ett balanserat och hållbart sätt samtidigt som de bevarar sin mångfald. Parlamentet stöder också ställningstagandet om att den territoriella sammanhållningen bör garantera att medborgarna till fullo kan utnyttja och utveckla sina regioners fördelar och möjligheter. Parlamentet betonar att territoriell sammanhållning är ett övergripande begrepp som bidrar till att stärka EU:s utveckling. Parlamentet är starkt övertygat om att den territoriella sammanhållningen på ett effektivt sätt bör bidra till att minska klyftorna mellan och inom EU:s regioner och på så sätt förhindra risken för asymmetri. Parlamentet framhåller att den territoriella sammanhållningen omfattar såväl land- som havsområden.

14. Europaparlamentet anser att territoriell sammanhållning är ett distinkt begrepp som bidrar med ett konkret mervärde till den ekonomiska och sociala sammanhållningen och utgör en lösning på de ökade utmaningarna i EU:s regioner. De tre delarna av sammanhållningen (den ekonomiska, den sociala och den territoriella delen) bör komplettera och stärka varandra men samtidigt behålla sin egen roll inom det övergripande begreppet. Parlamentet anser därför att det inte får finnas någon inbördes hierarki eller intresseavvägning mellan dessa mål. Parlamentet understryker att den territoriella sammanhållningen måste inbegripas i den gällande ramen och den får inte leda till att sektorinriktade åtgärder splittrar EU:s sammanhållningspolitik.

15. Europaparlamentet välkomnar slutsatserna i Espons rapport om framtida utvecklingsscenarier för EU-territoriet fram till 2030, som tillför konkreta data till stöd för den politiska debatten om utformningen av EU och nationella politikområden, för att skapa de rätta instrumenten för att möta nya utmaningar som har stor lokal eller regional inverkan, såsom den demografiska utvecklingen, koncentrationen till städerna, migrationen och klimatförändringen, och utvecklar optimala förhållanden för att skapa livskvalitet för invånarna.

16. Europaparlamentet betonar att ett av de viktigaste målen för territoriell sammanhållning är att se till att de framsteg och den tillväxt som skapas i ett visst territorium ger fördelar för hela regionen och för hela EU. Parlamentet anser i detta avseende att bl.a. expertcentra och kluster för forskning och innovation kan vara nödvändiga för ekonomisk framgång, vetenskapliga upptäckter, teknikkinnovationer, nya arbetstillfällen och regional utveckling. Parlamentet efterlyser en förstärkt samverkan och kunskapsöverföring mellan dessa centra, universiteten, företagarorganisationer och företagen själva, inklusive de allra minsta företagen. Parlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en konsekvensbedömning av hur kluster och expertcenter påverkar de omgivande områdena.

17. Europaparlamentet betonar att begreppet territoriell sammanhållning även omfattar sammanhållning inom territorierna och vill att politik för att främja en verkligt polycentrisk utveckling av territorierna ska prioriteras för att lätta trycket på huvudstäderna och främja uppkomsten av sekundära centrum. Parlamentet konstaterar att detta också bör vara ett sätt att motverka de negativa effekterna från städer (exempelvis trafikträngsel, föroreningar, social utslagning och fattigdom) eller okontrollerad urbanisering som påverkar invånarnas livskvalitet. Parlamentet anser att man inte får glömma stödet till landsbygdsområdena och den viktiga roll som de små och medelstora företag som finns i dessa regioner spelar.

18. Europaparlamentet understryker den gemensamma marknadens avgörande betydelse för ekonomisk, social och territoriell sammanhållning. Parlamentet betonar vikten av offentliga tjänster för hållbar ekonomisk och social utveckling och behovet av socialt och regionalt rättvis tillgång till tjänster av allmänt intresse, särskilt inom utbildning och hälsovård. När det gäller att garantera en "rättvis tillgång" framhåller parlamentet att detta inte bara är en fråga om det geografiska avståndet, utan att tillgången och tillgängligheten är av avgörande betydelse. Parlamentet anser att ansvaret för att fastställa, organisera, finansiera och övervaka tjänster av allmänt intresse i enlighet med subsidiaritetsprincipen och EU:s konkurrenslagstiftning bör ligga hos nationella, regionala och lokala myndigheter. En reflektion över medborgarnas rättvisa tillgång till tjänster bör innefattas i debatten om territoriell sammanhållning.

Tisdag 24 mars 2009

19. Europaparlamentet konstaterar att de stora utvecklingsutmaningarna i tre särskilda typer av regioner med särskilda geografiska egenskaper lyfts fram i grönboken: bergsregioner, öregioner och glesbygder. Utan att föringa den territoriella sammanhållningens viktiga betydelse när det gäller att bemöta problemen i dessa regioner uttrycker parlamentet åsikten att politiken för territoriell sammanhållning inte endast och uteslutande ska inriktas på regionerna med geografiska handikapp. Man bör dock ta särskild hänsyn till hur man kan kompensera deras handikapp och göra det möjligt för dem att omvandla regionernas potential till fördelar och reella möjligheter samt stimulera utveckling, vilket är viktigt för hela EU.

20. Europaparlamentet noterar också att andra regioner står inför särskilda politiska utmaningar i fråga om ekonomisk och social utveckling, tillgänglighet och konkurrenskraft. Dessa utmaningar omfattar de yttersta regionerna i artikel 299.2 i EG-fördraget, gränsområden, de yttersta randområdena, kustområden, samt områden som avfolkas. Parlamentet anser i synnerhet att de särskilda kännetecknen för avlägset läge bör erkännas som särskilda geografiska kännetecken som kräver en särskild politik för dessa regioner. Parlamentet noterar de särskilda utmaningar som små ömedlemsstater som Cypern och Malta står inför i sin utveckling.

21. Europaparlamentet anser att territoriell sammanhållning inte bara bör begränsas till effekterna av EU:s regionalpolitik på EU:s område, utan även inriktas på den territoriella dimensionen hos gemenskapens övriga sektorsvisa politikområden med stor territoriell inverkan. Parlamentet understryker i fråga om territoriell sammanhållning betydelsen av att förbättra synergierna mellan EU:s olika politikområden, för att samordna och maximera deras territoriella inverkan i praktiken. Parlamentet påpekar dock att alla EU:s politikområden alltid kommer att behålla sin självständighet, och att denna process inte innebär att ett politikområde underordnas ett annat.

Rekommendationer för den territoriella sammanhållningens framtid

22. Europaparlamentet förväntar sig att det offentliga samrådet leder till en tydlig och tillräckligt flexibel definition av begreppet territoriell sammanhållning, som alla berörda parter på området godtar, delar och förstår och som bör leda till klarhet och insyn vad gäller konceptet. Parlamentet noterar i detta avseende det franska rådsordförandeskapets förslag till definition. Parlamentet anser dock att den territoriella sammanhållningen måste omfattas av subsidiaritetsprincipen på alla områden. För att bättre definiera och förstå territoriell sammanhållning, bör gemensamma definitioner för begrepp som "territorium", "stadsområde" och "bergsområde" också fastställas.

23. Europaparlamentet anser att ett antal faktorer bör stå i centrum för den framtida definitionen av territoriell sammanhållning, däribland tanken att den territoriella sammanhållningen omfattar mer än ekonomisk och social sammanhållning och att dess övergripande karaktär och integrerade synsätt ska bidra till att främja åtgärder som går utöver territorier och gränser. Parlamentet anser att territoriell sammanhållning syftar till att minska skillnader mellan medlemsstater och regioner och bör garantera en samstämmig och hållbar utveckling av geografiska områden med olika egenskaper och särdrag genom att utvärdera hur EU:s sammanhållningspolitik och annan sektorspolitik bäst kan anpassas till deras situation. Parlamentet betonar vidare att man i en framtida definition även bör klargöra att den territoriella sammanhållningen främst bör inriktas på god samhällsstyrning, även när det gäller partnerskap mellan offentliga och privata aktörer och aktörer inom det civila samhället, för att skapa rättvisa möjligheter när det gäller levnadsvillkor och livskvalitet för unionens medborgare.

24. Europaparlamentet uppmanar bestämt kommissionen att fortsätta arbetet med att offentliggöra en vitbok om territoriell sammanhållning när denna samrådsprocess är avslutad. Parlamentet anser att endast en vitbok kan bereda vägen för att begreppet territoriell sammanhållning och dess mervärde för sammanhållningspolitiken preciseras och konsolideras, och omsätts i konkreta bestämmelser och politiska åtgärder som kommer att lösa de problem som byggts upp inom EU-regionerna och som bör införas i lagstiftningspaketet om strukturfonder och den relaterade budgetplanen efter 2013. Parlamentet anser att ett inledande uttalande om budgetmässiga och finansiella följder av den territoriella sammanhållningen också bör tas med i en sådan vitbok.

25. Europaparlamentet välkomnar offentliggörandet av kommissionens rapport om regioner 2020. Parlamentet uppmanar kommissionen att inbegripa resultaten och analyserna från detta arbetsdokument i vitboken om territoriell sammanhållning, särskilt i samband med beskrivningen av den ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållningen.

Tisdag 24 mars 2009

26. Europaparlamentet förutsätter att de tre begreppen koncentration, sammanbindning och samarbete, som grönbokens analys av territoriell sammanhållning grundades på, kommer att vidareutvecklas och omsättas i konkreta politiska alternativ. Parlamentet uppmanar kommissionen att förklara hur dessa begrepp kommer att införlivas i lagstiftningspaketet efter 2013.

27. Europaparlamentet efterlyser en väsentlig förstärkning av målet "europeiskt territoriellt samarbete" inför nästa programperiod. Parlamentet är övertygat om att detta mål tillför Europeiska unionen ett mer värde, inte minst på grund av att regionala och lokala myndigheter är direkt delaktiga i planeringen och genomförandet av de berörda programmen för gränsöverskridande, transnationellt och interregionalt samarbete. Parlamentet anser dock att detta inte bör ske på bekostnad av de två övriga målen. Parlamentet betonar därför också betydelsen av den integrerade utvecklingen av havsområden samt den gränsöverskridande dimensionen och de relevanta operationella programmen inom den europeiska grannskapspolitiken, som är särskilt viktig med tanke på framtida utvidgningar av EU.

28. Europaparlamentet anser att den territoriella sammanhållningen bör utvecklas på ett övergripande sätt och förstärka alla EU:s politikområden och åtgärder. Utvecklingen av principen om hållbar utveckling och miljöskydd bör tjäna som en förebild för hur man kan införliva territoriell sammanhållning i den kommande utvecklingen av alla relevanta politikområden i EU, eftersom den måste ingå i alla politikområden med anknytning till sammanhållningsfrågor. Parlamentet anser dock att den territoriella sammanhållningen, med en sådan övergripande karaktär, inte får inskränkas till en allmän och abstrakt värdering. Parlamentet uppmanar EU att vidta alla nödvändiga initiativ för att omsätta den territoriella sammanhållningen i förslag till lagstiftning och politik.

29. Europaparlamentet påminner om att även könsperspektivet, lika möjligheter och funktionshinder och äldres behov måste integreras i alla faser av genomförandet och utvärderingen av EU:s sammanhållningspolitik.

30. Europaparlamentet betonar behovet av att man i samband med den territoriella sammanhållningen utarbetar ytterligare kvalitativa indikatorer i syfte att på bättre sätt utforma och genomföra motsvarande politik i praktiken genom att ta hänsyn till territoriernas olika särdrag. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att omgående sammanställa de nödvändiga undersökningarna och att överväga möjligheten att fastställa nya, tillförlitliga indikatorer samt sättet att införliva dessa i systemet för utvärdering av regionala skillnader.

31. Europaparlamentet noterar att BNP har varit det enda kriteriet för att avgöra om regionerna är berättigade till stöd enligt mål 1 (konvergens), medan andra indikatorer redan kan användas för regioner som får stöd enligt målet för regional konkurrenskraft och sysselsättning. Parlamentet understryker dock sin oro över att de obestridliga framstegen med konvergensen mellan länderna ofta döljer allt större skillnader mellan och inom regionerna, och kräver därför att man grundligt överväger om BNP är lämpligt som det huvudsakliga kriteriet för berättigande till stöd från strukturfonderna.

32. Europaparlamentet anser att problemet med skillnader mellan olika regioner inom Nuts II bättre kan observeras på Nuts III-nivå. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att undersöka om en framtida definition av stödområden enligt Nuts III kan bidra till att motverka problemet med inbördes skillnader inom ramen för Nuts II. Parlamentet betonar i samband med den territoriella sammanhållningen medlemsstaternas betydelse för att avgöra vilken territoriell enhet som motsvarar lämplig interventionsnivå vid utformning och genomförande av strukturfondsprogrammen. Parlamentet rekommenderar därför en geografisk analys av EU:s hela territorium i början av varje programperiod.

33. Europaparlamentet anser att det för att bättre kunna samordna den territoriella inverkan av gemenskapens sektorsvisa politikområden krävs en bättre förståelse och mätning av denna inverkan. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att göra en territoriell konsekvensbedömning av denna politik och att utöka befintliga konsekvensbedömningsmekanismer såsom den strategiska miljöbedömningen till territoriella aspekter. Parlamentet uppmanar kommissionen att också lägga fram konkreta förslag på hur man skapar synergier mellan den territoriella och sektoriella politiken och utvärdera Lissabon- och Göteborgsstrategiernas bidrag till den territoriella sammanhållningen.

Tisdag 24 mars 2009

34. Europaparlamentet upprepar sitt gamla krav på att en övergripande EU-strategi för regioner med särskilda geografiska egenskaper ska utarbetas, som gör det möjligt för dem att på ett bättre sätt hantera de problem och utmaningar som de ställs inför. Man bör i en EU-strategi betona sammanhållningspolitikens territoriella dimension samt ta upp frågan om hur man ska anpassa EU-politiken till dessa territoriers särskilda behov och tillgångar. Parlamentet understryker att genomförandet av en sådan strategi är en nödvändig förutsättning för ekonomisk och social utveckling av dessa territorier. Parlamentet anser att utarbetandet av nya indikatorer för att bättre beskriva situationen och problemen på ort och ställe är mycket viktigt för ett framgångsrikt genomförande av EU:s strategi på detta område.

35. Europaparlamentet understryker dock att utarbetandet av ytterligare indikatorer och genomförandet av territoriella bedömningar inte får leda till mer byråkrati eller ytterligare förseningar i genomförandet av ny politik och insatser till stöd för territoriell sammanhållning. Parlamentet betonar behovet av direkta resultat som en följd av införlivandet av territoriell sammanhållning i nästa programpaket om strukturfonder.

36. Europaparlamentet påminner om den viktiga roll som små och medelstora företag, mikroföretag samt hantverksföretag spelar för den ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållningen och pekar på deras betydelse för att öka konkurrenskraften och sysselsättningen i regionerna. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att göra en särskild analys av strukturfondernas inverkan och effektivitet, av EU:s politiska åtgärder för små och medelstora företag i regionerna och av de administrativa och finansiella svårigheter som dessa företag möter.

37. Europaparlamentet uppmanar därutöver kommissionen, medlemsstaterna och regionerna att driva en aktiv politik som stöder innovation och konkurrenskraft i företag och som tillåter ömsesidigt samarbete mellan företag, den offentliga sektorn, skolor och universitet, och att se till att organisationer som företräder små och medelstora företag direkt kan delta i att fastställa territorialpolitik.

38. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att förstärka sina insatser för att uppfylla målen i avdelning 4 i det första handlingsprogrammet för genomförande av EU:s territoriella agenda, i syfte att ta fram kunskap om territoriell sammanhållning och hållbar fysisk planering genom att skapa perspektiv och analysera effekter och erkänner den centrala roll som spelas av Espon i denna process.

39. Europaparlamentet betonar att klimatförändringarna kommer att få stora återverkningar för den territoriella sammanhållningen. Parlamentet kräver att kommissionen analyserar de negativa effekterna av klimatförändringen i olika regioner, mot bakgrund av att konsekvenserna kommer att vara olika i olika delar av EU. Parlamentet anser att den territoriella sammanhållningen bör ta vederbörlig hänsyn till klimatförändringsmålen och stimulera hållbar utveckling i EU:s regioner. Parlamentet anser dock att klimatförändringen i stor utsträckning även bör bekämpas via annan EU-politik.

40. Europaparlamentet noterar med stort intresse att man i den femte lägesrapporten för första gången uttryckligen hänvisar till "övergångsregioner", som befinner sig mellan "konvergensregioner" och "regioner som omfattas av målet regional konkurrenskraft och sysselsättning". Parlamentet medger behovet av en separat hantering av dessa regioner som nu är utspridda som "infasnings- eller utfasningsregioner" mellan de två målen. Parlamentet uppmanar kommissionen att inom ramen för den territoriella sammanhållningen införa ett mer övergripande system för gradvisa övergångsstöd till regioner vars BNP är på väg att hamna över tröskelvärdet på 75 procent av EU-genomsnittet, för att ge dem en tydligare status och en tryggare utveckling. Parlamentet anser att ett övergångssystem också bör införas för medlemsstater som inte längre ingår i Sammanhållningsfonden.

41. Europaparlamentet anser att ett integrerat arbetssätt har större möjlighet till framgång om de regionala och lokala myndigheterna och berörda parter, särskilt näringslivet och arbetsmarknadens organisationer samt andra aktörer i enlighet med artikel 11 i rådets förordning (EG) nr 1083/2006 av den 11 juli 2006 om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden ⁽¹⁾, som kan tillföra ett övergripande perspektiv och förståelse för ett givet territoriums behov och egenskaper, från början deltar i att utforma och genomföra varje territoriums utvecklingsstrategier. Parlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta riktlinjer för att hjälpa medlemsstaterna samt regionala och lokala myndigheter att genomföra en integrerad strategi så effektivt som möjligt och inrätta effektiva partnerskap vid utveckling av framtida strategier för de berörda territorierna.

⁽¹⁾ EUT L 210, 31.7.2006, s. 25.

Tisdag 24 mars 2009

42. Europaparlamentet medger att begreppet territoriell sammanhållning bör leda till förbättringar i styrningen av sammanhållningspolitiken. Parlamentet instämmer i åsikten att olika territoriella måttstockar behövs för olika problem och att upprättandet av verkliga partnerskap mellan alla berörda parter i den regionala och lokala utvecklingen på europeisk, nationell, regional och lokal nivå därför är en förutsättning för att man ska kunna skapa territoriell sammanhållning. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att göra allt de kan för att främja sådana territoriella styrelseformer på flera nivåer. Territoriell sammanhållning bör fokusera på att varje politisk insats eller åtgärd inriktas på den rätta territoriella nivån och så nära medborgarna som möjligt.

43. Europaparlamentet understryker att EU:s politiska åtgärder, och särskilt sammanhållningspolitiken, har gett upphov till en förändring av styrelseformerna. Från ett ofta centraliserat system har utvecklingen gått mot ett alltmer integrerat system med flera nivåer. Parlamentet uppmanar aktörer, offentliga myndigheter och medborgarna att inrätta ett formellt system för territoriellt styre som grundar sig på en sektorsövergripande, territoriell och integrerad strategi som börjar underifrån för att på ett sammanhängande och effektivt sätt svara på medborgarnas eller användarnas samfälliga behov inom ett område som motsvarar detta behov. Parlamentet påminner i detta avseende om de framgångsrika försöken med EU-initiativ som Urban I och Urban II för stadsområden och Leader i landsbygdsområden.

44. Europaparlamentet erinrar om att problemen i genomförandet av strukturpolitiken bland annat beror på att förfarandena är överdrivet strikta och komplexa, och att det följaktligen är nödvändigt att förenkla dessa förfaranden och införa en tydlig befogenhetsfördelning mellan EU, medlemsstaterna och de regionala och lokala myndigheterna. Parlamentet anser att det territoriella styret till stor del kommer att bero på införandet av sådana klara regler. Parlamentet upprepar sin uppmaning till kommissionen om att omedelbart lägga fram konkreta förslag i detta avseende.

45. Europaparlamentet rekommenderar att de informella strukturer som länge har styrt den territoriella sammanhållningen och den fysiska planeringen i rådet bör ersättas av formella ministermöten för de ministrar som är ansvariga för regionalpolitik i EU med tanke på den territoriella sammanhållningens ökade vikt inom ramen för regionalpolitiken, men även för annan sektorsinriktad EU-politik. Parlamentet anser att en sådan institutionell utveckling i rådet kan garantera ett bättre informationsflöde samt en snabb utveckling av den territoriella sammanhållningspolitiken.

46. Europaparlamentet uppmanar även medlemsstaterna att nu börja överväga hur de bättre kan konsolidera och tillämpa begreppet territoriell sammanhållning i sina nationella program och inom den nationella politiken. Parlamentet anser i detta sammanhang att de grundläggande principerna för polycentrisk utveckling och partnerskap mellan stadsområden och landsbygden, samt genomförandet av Natura 2000 redan borde ha integrerats i den fysiska planeringen.

*

* *

47. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Tisdag 24 mars 2009

Den urbana dimensionen i sammanhållningspolitiken

P6_TA(2009)0164

Europaparlamentets resolution av den 24 mars 2009 om den urbana dimensionen av sammanhållningspolitiken under den nya programperioden (2008/2130(INI))

(2010/C 117 E/12)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artiklarna 158 och 159 i EG-fördraget,
- med beaktande av det första handlingsprogrammet för genomförande av Europeiska unionens territoriella agenda ("första handlingsprogrammet") som antogs vid det informella ministerrådsmötet om fysisk planering och utveckling i Ponta Delgada (Azorerna) den 23–24 november 2007,
- med beaktande av EU:s territoriella agenda - Mot ett konkurrenskraftigt och hållbart Europa och mångfald i regionerna ("territoriella agendan") och Leipzigstadgan om hållbara europeiska städer ("Leipzigstadgan"), vilka båda antogs vid det informella ministerrådsmötet om fysisk planering och stadsutveckling i Leipzig den 24–25 maj 2007,
- med beaktande av Bristolavtalet som antogs vid det informella ministerrådsmötet om hållbara samhällen i Bristol den 6–7 december 2005,
- med beaktande av den lagstiftning för städer "Urban acquis" som antogs vid det informella ministerrådsmötet om fysisk planering i Rotterdam den 29 november 2004,
- med beaktande av den nya stadgan från Aten 2003, som proklamerades vid ETCP:s (Europeiska rådet för stadsplanerare) möte i Lissabon den 20 november 2003 och dess framtidsvision för de europeiska städerna,
- med beaktande av det handlingsprogram från Lille som antogs vid det informella ministerrådsmötet om stadsfrågor i Lille den 3 november 2000,
- med beaktande av EU:s övergripande regionala utvecklingsplanering, som antogs vid det informella ministerrådsmötet om fysisk planering i Potsdam den 11 maj 1999,
- med beaktande av Europeiska stadgan för städer för uppnåendet av hållbar utveckling som antogs vid Europeiska konferensen om hållbara städer i Ålborg, Danmark, den 27 maj 1994,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 6 oktober 2008 med titeln "Grönbok om territoriell sammanhållning: Att omvandla territoriell mångfald till styrka" (KOM(2008)0616),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 19 juni 2008 med titeln "Femte rapporten om ekonomisk och social sammanhållning: Tillväxt i regionerna, tillväxt i Europa" (KOM(2008)0371),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 14 maj 2008 om resultatet av samrådet beträffande sammanhållningspolitikens strategier och program för programperioden 2007–2013 (KOM(2008)0301),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 30 maj 2007 med titeln "Fjärde rapporten om ekonomisk och social sammanhållning" (KOM(2007)0273),

Tirsdag 24 mars 2009

- med beaktande av kommissionens riktlinjer "The urban dimension in Community policies for the period 2007–2013" som antogs den 24 maj 2007,
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument "The territorial and urban dimension in the national strategic reference frameworks and operational programmes (2007–2013): A first assessment" från maj 2007,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 13 juli 2006 med titeln "Sammanhållningspolitiken och städerna: städernas och tätorternas bidrag till tillväxt och sysselsättning i regionerna" (KOM(2006)0385),
- med beaktande av rådets beslut 2006/702/EG av den 6 oktober 2006 om gemenskapens strategiska riktlinjer för sammanhållningen ⁽¹⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 5 juli 2005 med titeln "En sammanhållningspolitik för att stödja tillväxt och sysselsättning: Gemenskapens strategiska riktlinjer för perioden 2007–2013" (KOM(2005)0299),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 14 juni 2002 med titeln "Strukturfondernas programplanering 2000–2006: en första bedömning av Urban-initiativet" (KOM(2002)0308),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 6 maj 1997 "Mot ett program för städer inom Europeiska unionen" (KOM(1997)0197),
- med beaktande av resultaten av ESPON:s (observationsorgan i samverkan för europeisk regional utvecklingsplanering) arbetsprogram för 2006 och ESPON:s antagna arbetsprogram för 2013,
- med beaktande av resultaten av pilotprojekten Urban (1989–1999), gemenskapsinitiativet Urban I (1994–1999) och Urban II (2000–2006),
- med beaktande av uppgifterna från databasen Urban Audit (kartläggning av läget i städerna) som med hjälp av 330 indikatorer tillhandahåller statistik om 358 europeiska städer,
- med beaktande av sin resolution av den 21 februari 2008 om en uppföljning av EU:s territoriella agenda och Leipzigstadgan – ett europeiskt handlingsprogram för fysisk planering och territoriell sammanhållning ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 10 maj 2007 om bostäder och regionalpolitik ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 13 oktober 2005 om den urbana dimensionen och utvidgningen ⁽⁴⁾,
- med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för regional utveckling (A6-0031/2009), och av följande skäl:

A. Även om det är vedertaget att frågor som rör städer är nationella, regionala och lokala myndigheters ansvar spelar stadsområden icke desto mindre en viktig roll när det gäller att genomföra Lissabon- och Göteborgsstrategierna och de intar därför en framträdande plats i sammanhållningspolitiken, för vilken EU:s institutioner bär ansvaret.

⁽¹⁾ EUT L 291, 21.10.2006, s. 11.

⁽²⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0069.

⁽³⁾ EUT C 76 E, 27.3.2008, s. 124.

⁽⁴⁾ EUT C 233 E, 28.9.2006, s. 127.

Tisdag 24 mars 2009

- B. De EU-mål som fastställs i Leipzigstadgan går ut på att garantera ett integrerat synsätt på genomförandet av stadsutvecklingspolitiken i syfte att skapa stadsområden av god kvalitet, modernisera kommunala tjänster, transport-, energi- och informationsnät samt främja livslångt lärande, utbildning och förnyelse, inte minst i eftersatta innerstadsområden.
- C. Både utarbetandet av en flexibel, anpassningsbar och dynamisk checklista för genomförandet av Leipzigstadgan – en grundförutsättning för att bemöta de mycket skilda behoven i de olika europeiska städerna – något som redan har dragits igång av det franska ordförandeskapet, och varje medlemsstats utarbetande av integrerade stadsutvecklingsplaner kan visa sig vara mycket användbart för att kasta ljus över de olika situationerna och följaktligen göra det möjligt att genomföra initiativ med precisa mål.
- D. Det måste göras skillnad mellan städer och stadsområden.
- E. 80 procent av EU:s 492 miljoner invånare lever i städer, men skillnaderna mellan medlemsstaterna är emellertid avsevärda när det gäller befolkningens fördelning mellan stadsområden, förorts- och ytterområden samt landsbygdsområden. Unionen kännetecknas likväl av sin polycentriska utveckling. Stadsbefolkningens behov och intressen är dåligt tillvaratagna i strukturfonderna verksamhetsprogram, vilket skapar problem.
- F. I stadsområdena genereras 70–80 procent av EU:s BNP, och städer erkänns som centrum för innovation och som motorer för utveckling på regional, nationell och EU-nivå.
- G. Städerna bär dock också ansvaret för mer än 75 procent av världens energikonsumtion och 80 procent av alla växthusgaser till följd av energiproduktion, transport, industrier och uppvärmning.
- H. Urbaniseringstrenden förvärras av intern migration till huvudstäder och andra storstäder. Den resulterande befolkningsökningen medför en enorm börda för de växande städerna, som måste klara av de ökande behoven i fråga om avfallshantering, bostäder, utbildning och sysselsättningsmöjligheter. Den ökande urbaniseringstrenden innebär en enorm utmaning för landsbygdsområdena, som måste hantera frågor som bristen på humankapital, arbetstagar, konsumenter och studenter.
- I. Den senaste utvidgningen av EU, utan tidigare motsvarighet, har lett till en exceptionell ökning av de regionala olikheterna och till en ökning av antalet städer med utbrett förfall.
- J. Trots att de politiska, institutionella och konstitutionella systemen i medlemsstaterna skiljer sig åt, står EU:s stadsområden inför samma typer av utmaningar och har samma slags möjligheter att bemöta dem, vilket understryker behovet av å ena sidan detaljerade statistiska uppgifter och å andra sidan ömsesidigt samarbete och utbyte av god praxis för att EU:s städer ska kunna bemöta den internationella konkurrensen.
- K. Ekonomisk omstrukturering, kraftiga fluktuationer på arbetsmarknaden, otillgänglig och hårt belastad kollektivtrafik, begränsad användbar yta (förvärrat av oplanerad stadsutbredning), minskande och åldrande befolkning, avfolkning av landsbygd och småstäder till förmån för storstadsområden, social utslagning, höga och ökande brottnivåer, ghettoisering av vissa områden i städerna, låginkomsthushåll, försämring av livskvaliteten i eftersatta områden, brist på parker och friluftsområden, miljöförorenningar, kontroll av vatten- och avfallshantering samt behovet av säker energi är utmaningar för EU:s fysiska planering.
- L. En förvaltning som utnyttjar modern IT-teknik, i synnerhet Internetbaserad förvaltning, och som samordnas mellan alla relevanta aktörer skulle väsentligt kunna minska befintliga problem och leda till att stadsutbredningen tacklas på ett integrerat sätt genom samarbete med förorts- och ytterområden som gränsar till landsbygden, och med hänsyn tagen till sådana områden, i linje med moderna synsätt på stadsplanering såsom smart tillväxt, ny fysisk planering och intelligent urbanism.

Tisdag 24 mars 2009

- M. Små och medelstora företag, inte minst inom tjänstesektorn, är särskilt väl lämpade att delta i verksamhet för stadsutveckling, och sammanhållningspolitiken har kommit att bli alltmer inriktad mot att främja städers konkurrensmässiga fördelar.
- N. Små och medelstora företag, i synnerhet små- och mikroföretag samt hantverkare och köpmän, är mycket viktiga för att upprätthålla verksamheten i stads kärnorna och upprätthålla en balans i stadsdelarna. Den stadspolitik som avser transporter, företagsverksamhet, fastighetstransaktioner och höjda bostadspriser eller, i omvända fallet, frånvaron av en balanserad politik på dessa områden, har ofta lett till att ekonomisk verksamhet försvunnit och till att utbudet av personliga tjänster blivit alltmer sällsynt.
- O. Partnerskapet mellan stadsområden och landsbygdsområden behöver stärkas ytterligare, eftersom stadsområdena spelar en viktig roll för en harmonisk och integrerad utveckling av förstäderna i syfte att uppnå territoriell sammanhållning och balanserad regional utveckling.
1. Europaparlamentet betonar vikten av hållbar stadsutveckling och stadsområdenas bidrag till regional utveckling, och uppmanar kommissionen att regelbundet utvärdera, mäta, riktmärka och diskutera effekterna av EU:s politik på ekonomin och de sociala aspekterna – särskilt frågor som rör utbildning och kultur – samt på folkhälsan, transporterna, miljön och säkerheten i stadsområden.
  2. Europaparlamentet beklagar att medlemsstaterna uppmanas men inte är skyldiga att främja hållbar utveckling i städerna som en prioriterad strategi. Parlamentet är därför oroat över att den urbana dimensionen inte beaktas i tillräcklig utsträckning i vissa medlemsstater i samband med genomförandet av sammanhållningspolitiken, och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att i samarbete med regionala och lokala myndigheter analysera och utvärdera effekterna av att införliva initiativet Urban i all politik och att regelbundet övervaka och granska effekterna av utnyttjandet av EU-medel i stadsområden.
  3. Europaparlamentet hänvisar till de positiva erfarenheterna av gemenskapsinitiativet Urban när det gäller partnerskap, ett integrerat tillvägagångssätt samt nedifrån-och-upp-principen, som bidragit avsevärt till att göra de projekt som fått stöd effektiva och lämpliga. Parlamentet kräver att hänsyn ska tas till dessa framsteg inom strukturfondsstödet urbana dimension och att liknande mekanismer ska införas för den generella finansiering som är tillgänglig för en hållbar stadsutveckling, så att fler städer kan dra nytta av framstegen.
  4. Europaparlamentet anser att det vore olämpligt och dessutom problematiskt att anta en gemensam definition av "stadsområden" och mer allmänt av det första ledet av denna term, eftersom det är svårt att jämföra samman de skilda förhållanden som råder i medlemsstaterna och regionerna. Parlamentet anser således att det i enlighet med subsidiaritetsprincipen bör vara upp till medlemsstaterna att eventuellt införa ett krav på att definiera och utse stadsområden på grundval av gemensamma EU-indikatorer.
  5. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att vidta alla nödvändiga åtgärder för att stödja sina huvudstäder och andra storstäder i ansträngningarna för att klara av de ökande utmaningar i fråga om avfallshantering, bostäder, utbildning och sysselsättningsmöjligheter som uppstår till följd av urbaniseringen och den därtill kopplade befolkningsökningen. I en vidare kontext anser parlamentet att befolkningsfluktuationer medför arbetsmarknadsrelaterade utmaningar för både stads- och landsbygdsområden, och dessutom när det gäller utbildning och omskolning av arbetstagare som blivit arbetslösa samt landsbygdens avfolkning.
  6. Europaparlamentet anser i detta sammanhang, och med tanke på att det är uppenbart att medlemsstaternas olika konstitutionella mekanismer till sin natur inte är förenliga med ett harmoniserat synsätt, trots den effektivitet som råder på de olika styresnivåerna, att det vore lämpligt att medlemsstaterna från fall till fall, via offentliga samråd, definierar den urbana dimensionen sådan de uppfattar den, i syfte att stärka den interna harmoniseringen och förbättra samverkan med kommissionen.

Tisdag 24 mars 2009

7. Europaparlamentet betonar att medlemsstaterna har möjlighet att till städerna delegera förvaltningen av de strukturfonder som är avsedda för genomförande av åtgärder som syftar till att få till stånd en hållbar utveckling i städerna. Parlamentet anser att vidaredelegering har ett dubbelt mervärde: å ena sidan skulle det vara mycket effektivare för tillväxten på regional nivå och EU-nivå att städerna tar ansvaret från planering till genomförande av åtgärder, samtidigt som i grunden lokala utmaningar tillmötesgås, och å andra sidan skulle den utgöra ett värdefullt verktyg för att förbättra den lokala förvaltningskapaciteten. Parlamentet beklagar emellertid att möjligheten att vidaredelegera, eventuellt genom övergripande stöd till kommunala myndigheter inom de operativa program som finansieras via Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf), inte har utnyttjats till fullo, och är övertygat om att stadsområden bör ges en tydlig roll som förmedlande organ inom ramen för en förvaltningsorganisation på flera plan under kommande programplaneringsperiod. Parlamentet anser att den urbana dimensionen och vidaredelegering bör vara obligatoriska inslag i regionalpolitiken. Vidaredelegeringen får emellertid inte leda till en uppsplittring av regionalpolitiken, och därför är det lämpligt att noggrant definiera de olika formerna för vidaredelegering.

8. Europaparlamentet betonar vikten av ett integrerat synsätt på stadsutvecklingsplanering. Parlamentet föreslår att allt offentligt stöd till stadsplanering bör utgå från integrerade stadsplaneringsplaner, och förespråkar att detta integrerade synsätt snarast möjligt, men senast under kommande programplaneringsperiod ska göras till ett bindande kriterium för beviljande och utnyttjande av resurser ur strukturfonderna och även för att erhålla lån från Europeiska investeringsbanken. Parlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta riktlinjer med rekommendationer och exempel på god praxis när det gäller integrerade stadsplaneringsplaner och att främja utbytet av god praxis mellan nationella, regionala och lokala myndigheter.

9. Europaparlamentet uppmanar med eftertryck medlemsstaterna att i sina strategiska referensramar och nationella operativa program prioritera finansieringen av projekt som förverkligar planerna på en hållbar utveckling i städerna.

10. Europaparlamentet rekommenderar att planerna för hållbar stadsförvaltning omfattar åtminstone några av följande element: avfallsplaner, bullerkartor och åtgärdsplaner, lokala program för luftföroreningar och miljö, utsikter för demografisk tillväxt, efterfrågan på nya utvecklingsbara områden, ianspråktagande av ödetomter och övergivna byggnader, återställande av nedgångna bostadsområden och före detta industriområden, tillgänglighet av och tillgång till allmännyttiga tjänster, städernas struktur och andel grönområden, hjälpmedel för personer med funktionshinder, tillvaratagande av kultur- och naturarvet samt det historiska arvet, uppskattning av vatten- och energibehov samt effektiv förbrukning av dessa tillgångar, kollektivtrafikens tillgänglighet, effektiv trafikledning, integration av utsatta grupper (invandrare, minoriteter, personer med låga kvalifikationer, personer med funktionshinder, kvinnor, etc.), tillgång till människovärdiga bostäder till överkomliga priser samt brottsbekämpningsplaner.

11. Endast om det finns tillräckliga medel för hållbar stadsplanering anser Europaparlamentet att det kommer att vara lönsamt att utarbeta integrerade stadsutvecklingsplaner, och rekommenderar följaktligen att tillgängliga resurser ska koncentreras på specifika insatser. Parlamentet föreslår en miniminivå för strukturfondsutgifter per invånare i ett stadsområde per programplaneringsperiod, där minimibeloppet ska fastställas på ett sätt som gör att avsättandet av detta belopp inte innebär en orealistisk belastning för regionen.

12. Europaparlamentet inser att det finns ett akut behov av att stärka både den vertikala och horisontella stadsförvaltningens administrativa kapacitet, och uppmärksammar medlemsstaterna på det brådskande behovet av att anta ett integrerat angreppssätt för genomförandet av stadsutvecklingspolitiken (som tar upp grundläggande frågor med anknytning till invånarnas vardag, såsom transporter, allmännyttiga tjänster, livskvalitet, sysselsättning och lokal ekonomisk verksamhet, säkerhet, etc.), genom att i detta arbete involvera nationella regeringar tillsammans med regionala och lokala myndigheter samt alla övriga relevanta offentliga och privata aktörer, på grundval av partnerskapsprincipen.

13. Europaparlamentet inser att det är svårt för myndigheter i städerna att förena de områden som täcks av Europeiska socialfonden (ESF) och samtidigt eftersträva ekonomisk och social utveckling, och Eruf-områdena samtidigt som de planerar investeringar i infrastruktur. Parlamentet anser att principen "ett program, en fond" bör ses över. Parlamentet uppmanar de lokala och regionala myndigheterna att bättre utnyttja synergierna i stödet från Eruf och ESF och att stärka ett integrerat stöd. På lång sikt uppmanar parlamentet kommissionen att granska möjligheten att slå samman de två fonderna om detta kan garantera att förfarandena blir enklare.

Tisdag 24 mars 2009

14. Europaparlamentet stöder idén med den princip om flexibilitet som kännetecknar Jessica och programmets potential för ekonomisk tillväxt i stadsområden. Under nästa programplaneringsperiod anser parlamentet att regionalpolitiken måste utnyttja fördelarna med att i större utsträckning använda finansieringstekniska åtgärder som flexibla fonder, som erbjuder förmånliga lån, i stället för att enbart förlita sig på stöd, vilket är fallet i dagsläget.
15. Europaparlamentet noterar den privata sektorns stadsutvecklingspotential, och anser att offentlig-privata partnerskap systematiskt bör genomföras och uppmuntras för inrättandet av innovativa finansieringssystem och projekt i syfte att lösa viktiga ekonomiska och sociala problem i stadsområdena, i synnerhet för uppförande av infrastruktur och bostäder. Parlamentet betonar att detta förutsätter klara och öppna regler, särskilt i fråga om offentliga myndigheters verksamhet. Det är nämligen dessa myndigheter som, med iakttagande av subsidiaritetsprincipen, måste fatta de strategiska besluten avseende metoder för tillhandahållande av tjänster, utarbetande av specifikationer samt upprätthållande av ett visst mått av kontroll.
16. Europaparlamentet belyser den urbana dimensionens genomförandenaspekter och administrativa aspekter, och efterlyser ytterligare insatser för att förenkla genomförandebestämmelserna för sammanhållningspolitiken och en övergripande minskning av onödig byråkrati när det gäller förvaltning och kontroll av medel och enskilda projekt.
17. Europaparlamentet konstaterar att det utöver sammanhållningspolitiken också finns annan gemenskapspolitik som finansiellt stöder stadsområden, och uppmanar således kommissionen att utveckla och föreslå en bättre samordning av berörd politik, i syfte att sammanföra samtliga EU-resurser för stadsområden, för att på så sätt säkerställa genomförandet av det integrerade synsättet i praktiken, dock alltid med beaktande av sammanhållningspolitiken.
18. Europaparlamentet anser att medlemsstaternas ledningsstrukturer fortfarande är dåligt anpassade för att främja horisontellt samarbete, och uppmanar med eftertryck kommissionen att främja principen om en sektorsöverskridande förvaltningsstruktur.
19. Europaparlamentet förespråkar ett effektivare utnyttjande av finansiella, personella och organisatoriska resurser för att skapa och stärka de nätverk som inrättats av tätorter och städer när det gäller hållbar stadsutveckling eftersom de spelar en viktig roll i det territoriella samarbetet. I detta sammanhang betonar parlamentet behovet av infrastruktur som bidrar till bevarandet av särskilda särdrag (t.ex. historiska resurser), modernisering (t.ex. innovationsgrupper), ekonomisk tillväxt (t.ex. små och medelstora företag) och säsongsverksamhet, och uppmanar kommissionen att stärka stadsområdenas ställning i initiativet "Regioner för ekonomisk förändring".
20. Europaparlamentet konstaterar att ett gott genomförande av den regionala utvecklingspolitiken och en hållbar strategi för territoriell utveckling kräver en jämvikt mellan de åtgärder som rör stads-, förorts- och ytterområden och som därmed påverkar utvecklingen av verklig regional sammanhållning. Parlamentet utrepar att landsbygdsutvecklingspolitiken avsevärt påverkar den fysiska planeringen och att de olika politikområdena för stads- respektive landsbygdsutveckling inte är tillräckligt integrerade. Parlamentet understryker behovet av verklig synergi mellan dessa politikområden som i slutändan leder till verklig utvecklingspotential och främjandet av landsbygdsområdenas attraktions- och konkurrenskraft. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och regionerna att utnyttja instrumentet för partnerskap mellan stadsområden och landsbygdsområden i syfte att uppnå målet med balanserad territoriell utveckling.
21. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vidareutveckla och regelbundet uppdatera den så kallade Urban Audit och samtidigt tillhandahålla information om skillnaderna mellan städer och landsbygd i samtliga medlemsstater i syfte att få en tydlig bild av läget och kartlägga de specifika behoven för en välvägd stads- och landsbygdsutveckling.
22. Europaparlamentet rekommenderar att kommissionen och medlemsstaterna inrättar en EU-högnivågrupp om stadsutveckling och tillämpar den öppna samordningsmetoden på politiska strategier för stadsutveckling på EU-nivå.
23. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt medlemsstaternas regeringar och parlament.

Tisdag 24 mars 2009

Genomförande av strukturfondsförordningen 2007-2013

P6_TA(2009)0165

Europaparlamentets resolution av den 24 mars 2009 om genomförandet av strukturfondsförordningen 2007–2013: resultatet av samrådet om sammanhållningspolitikens nationella strategier och program (2008/2183(INI))

(2010/C 117 E/13)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av EG-fördraget särskilt artiklarna 2 och 3.2,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 14 maj 2008 om resultatet av samrådet beträffande sammanhållningspolitikens strategier och program för programperioden 2007–2013 (KOM(2008)0301),
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 av den 11 juli 2006 om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden ⁽¹⁾ (den allmänna förordningen om Eruf, ESF och Sammanhållningsfonden),
- med beaktande av rådets beslut 2006/702/EG av den 6 oktober 2006 om gemenskapens strategiska riktlinjer för sammanhållningen ⁽²⁾ (de strategiska riktlinjerna för sammanhållningen),
- med beaktande av resultatet av samrådet om sammanhållningspolitikens strategier och program 2007–2013 – medlemsstaternas faktablad,
- med beaktande av den fjärde rapporten om ekonomisk och social sammanhållning (KOM(2007)0273) ("den fjärde sammanhållningsrapporten"),
- med beaktande av förslaget till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1083/2006 om Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden i fråga om vissa bestämmelser om den ekonomiska förvaltningen (KOM(2008)0803),
- med beaktande av förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1080/2006 om Europeiska regionala utvecklingsfonden vad gäller stödberättigande för investeringar i energieffektivitet och förnybar energi i bostäder (KOM(2008)0838),
- med beaktande av förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1081/2006 om Europeiska socialfonden för att utöka typerna av utgifter som berättigar till stöd från fonden (KOM(2008)0813),
- med beaktande av sin resolution av den 21 oktober 2008 om styrelseformer och partnerskap på nationell och regional grundval samt på projektbasis inom regionalpolitiken ⁽³⁾,
- med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för regional utveckling och yttrandena från utskottet för industrifrågor, forskning och energi och utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A6-0108/2009), och av följande skäl:

⁽¹⁾ EUT L 210, 31.7.2006, s. 25.

⁽²⁾ EUT L 291, 21.10.2006, s. 11.

⁽³⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0492.

Tisdag 24 mars 2009

- A. Kommissionen har offentliggjort det ovan nämnda meddelandet på grundval av resultatet av samråden med medlemsstaterna om de nationella strategiska referensramverken och verksamhetsprogrammen.
- B. I syfte att stärka den ekonomiska och sociala sammanhållningen gör gemenskapen i enlighet med artikel 158 i fördraget insatser för att minska skillnaderna mellan de olika regionernas utvecklingsnivåer och eftersläpningen i de minst gynnade regionerna eller på de minst gynnade öarna, inklusive landsbygdsområdena.
- C. De två senaste utvidgningarna av EU har resulterat i en betydande ökning av regionala skillnader inom gemenskapen. Kraftfulla åtgärder måste vidtas för att främja en harmonisk, balanserad och hållbar utveckling.
- D. I de senaste rapporterna om sammanhållningen framhålls det att vissa av de territoriella olikheterna har en tendens att förvärras mellan EU:s regioner samt på lokal nivå. Dessa olikheter kännetecknas av fenomen som territoriell segregering, som leder till uppkomsten av vissa typer av ghetton, och ett kontinuerligt förfall i vissa främst jordbruksdominerade och perifera landsbygdsområden.
- E. I oktober 2006 antog rådet de ovan nämnda strategiska riktlinjerna för sammanhållning som ett vägledande initiativ för medlemsstaterna i förberedelserna för de nationella strategiska referensramverken och verksamhetsprogrammen för perioden 2007–2013.
- F. Av de tre prioriteringar som fastställts i de strategiska riktlinjerna för sammanhållning framgår det att man vill göra EU och dess regioner till attraktivare platser att investera och arbeta i, öka tillväxten genom kunskap och nytänkande och skapa fler och bättre arbetstillfällen.
- G. Genom att införliva dessa prioriteringar i verksamhetsprogram bör regionerna få möjlighet att hantera utmaningar i form av globalisering samt strukturella, demografiska och klimatmässiga förändringar, och att stärka den hållbara utvecklingen.
- H. Det finns stora skillnader i de sätt på vilka medlemsstaterna har genomfört ovan nämnda prioriteringar i sina verksamhetsprogram, och dessa skillnader beror på vilket regionalt utvecklingsmål, konvergensmål eller regionalt konkurrenskrafts- och sysselsättningsmål som en viss region sorterar under.
- I. I den allmänna förordningen om Eruf, ESF och Sammanhållningsfonden krävs att de medlemsstater som anslöt sig till EU före den 1 maj 2004 öronmärker 60 procent av de totala utgifterna för konvergensmålet och 75 procent för det regionala konkurrenskrafts- och sysselsättningsmålet för prioriteringar knutna till Lissabonstrategin. De medlemsstater som anslöt sig till unionen den 1 maj 2004 eller därefter uppmanades att tillämpa samma förhållningssätt.
- J. Hållbarhet, förebyggande av all slags diskriminering, god styrning och tillämpning av samarbetsprincipen är jämsides med en stark institutionell och administrativ kapacitet grundläggande för framgångsrikt genomförande av sammanhållningspolitiken.
- K. Sammanhållningspolitiken måste vara så stark och flexibel att den kan spela en avgörande roll i EU:s insatser för att motverka effekterna av dagens globala ekonomiska kris.
1. Europaparlamentet erkänner alla medlemsstaters insatser för att införliva de tre prioriteringar som fastställts i de strategiska riktlinjerna för sammanhållning, vilka sammanfaller med målen i Lissabonagendan, med sina verksamhetsprogram.
  2. Europaparlamentet noterar att den nya programplaneringsperioden har inletts relativt långsamt i många medlemsstater, vilket kan äventyra ett effektivt resursutnyttjande. Parlamentet anser emellertid att de åtaganden som ingåtts under samrådet om verksamhetsprogrammen och godkännandet av dessa säkert kommer att respekteras, till förmån för regionerna och hela unionen.

Tirsdag 24 mars 2009

Minskning av regionala skillnader

3. Europaparlamentet noterar den beslutsamhet med vilken medlemsstaterna genom att utarbeta strategier för att minska obalanser inom och mellan regioner möter sina särskilda lokala behov, vilka varierar beroende på landets geografiska placering och dess ekonomiska och institutionella utveckling. Parlamentet erinrar i detta sammanhang om de åtgärder som medlemsstaterna föreslagit för att möta de specifika utvecklingsutmaningarna för regioner med särskilda geografiska drag, såsom bergsområden, öar, de yttersta randområdena, avlägsna gränsstäder, avfolkningsregioner och gränsregioner, och upprepar att en ekonomiskt och miljömässigt sund utveckling samt minskning av regionala skillnader förblir det främsta målen med EU:s regionalpolitik.

4. Europaparlamentet beklagar att principerna om hållbarhet, lika möjligheter och icke-diskriminering samt om partnerskap inte har tillämpats och dokumenterats i tillräcklig utsträckning i många av de nationella strategierna och verksamhetsprogrammen. Parlamentet är kritiskt till att kommissionen likväl har godkänt verksamhetsprogram med sådana brister och inte har krävt förbättringar från medlemsstaternas eller regionernas sida.

5. Europaparlamentet framhäver att erfarenheterna visat att konvergensen mellan länderna kan dölja en ökning av olikheterna mellan och inom regionerna. Parlamentet konstaterar dessutom att dessa regionala och lokala olikheter är synliga på olika områden, t.ex. när det gäller sysselsättning, produktivitet, inkomster, utbildningsnivåer och innovationskapacitet. Parlamentet understryker hur viktig sammanhållningens territoriella dimension är för att lösa dessa problem.

Sammanhållningspolitik i enlighet med Lissabonagendan

6. Europaparlamentet välkomnar de nationella myndigheternas insatser för att se till att den genomsnittliga budgeten för att fullfölja Lissabonagendan utgör 65 procent av tillgängliga medel i konvergensregionerna och 82 procent i konkurrenskrafts- och sysselsättningsregionerna, vilket faktiskt är mer än vad som ursprungligen krävdes.

7. Europaparlamentet är övertygat om att det krävs mycket större investeringar på detta område. Parlamentet anser i ljuset av halvtidsöversynen av genomförandet av strukturfonderna att det krävs mer kraftfulla EU-riktlinjer, att mer medel måste anslås för dessa ändamål och i synnerhet att minst 5 procent av finansieringen via strukturfonderna måste användas till att förbättra energieffektiviteten i befintliga bostäder. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang kommissionen att följa upp slutsatserna från rådets (konkurrenskraft) möte den 9 och 10 oktober 2008 om energieffektivitet. Parlamentet understryker den nyckelroll och utvecklingspotential som förnybar energi utgör för EU:s regioner, både när det gäller att skapa sysselsättning och främja en hållbar lokal utveckling.

8. Europaparlamentet uppmanar regionerna att fortsätta sina ansträngningar för att uppnå målen i Lissabonstrategin genom grundligt och effektivt genomförande av sina verksamhetsprogram. Parlamentet uppmanar också kommissionen att noggrant övervaka genomförandet och se till att målen förverkligas samt informera parlamentet om de problem som uppstår.

9. Europaparlamentet anser att de anslag som öronmärkts för de transeuropeiska energinäten är otillräckliga, eftersom näten är livsviktiga för fullbordandet av den inre energimarknaden.

10. Europaparlamentet påminner om småföretags och mikroföretags, inte minst hantverksföretags, viktiga roll för den ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållningen, tack vare deras stora bidrag till tillväxten och sysselsättningen. Parlamentet kräver följaktligen att det ska bedrivas en aktiv politik för att stöda alla former av innovation i dessa företag, och uppmanar likaså kommissionen att skapa möjligheter till ömsesidigt samarbete mellan företag, den offentliga sektorn, skolor och universitet i syfte att inrätta regionala innovationskluster i Lissabonstrategins anda.

Hantering av globaliseringsprocessen och strukturella förändringar

11. Europaparlamentet välkomnar att samtliga medlemsstater har avsatt en betydande del av sina totala ekonomiska anslag till att investera i forskning, utveckling och innovation, till att utveckla en kunskapsbaserad tjänsteekonomi, till att främja företagande och affärsstöd och till att hjälpa företag och arbetstagare att anpassa sig till nya villkor. Parlamentet konstaterar att de flesta av EU:s konvergensregioner har fortsatt problem med att säkerställa tillgängligheten eftersom de lider brist på transportinfrastruktur.

Tisdag 24 mars 2009

12. Europaparlamentet anser att industripolitiken måste stödjas genom strukturfonderna för att öka medlemsstaternas och unionens konkurrenskraft. Parlamentet stöder därför prioriteringarna inom sammanhållningspolitiken, det vill säga att frigöra företagens potential, särskilt när det gäller små och medelstora företag.

Demografiska förändringar och mer integrerade arbetsmarknader

13. Europaparlamentet berömmar medlemsstaternas insatser för att prioritera investeringar som syftar till att öka andelen förvärvsarbete och säkra lika möjligheter, och därmed stöda åtgärderna inom ramen för ESF och Progress-programmet (2007–2013), vilka syftar till att undanröja diskriminering och förbättra kvinnors situation på arbetsmarknaden. Parlamentet uppskattar medlemsstaternas åtgärder för att i sina ESF-finansierade program öka människors kompetens och bekämpa fattigdom och social utslagning. Parlamentet understryker vikten och nödvändigheten av att fortsätta insatserna till stöd för sysselsättningen mot bakgrund av den ökande ekonomiska krisen, med särskild hänsyn till funktionshindrades och äldre människors särskilda behov i varje del av genomförandet och utvärderingen av sammanhållningspolitiken.

14. Europaparlamentet stöder "partnerskapsprincipen" som kommissionen infört i sammanhållningspolitiken och uppmanar kommissionen att involvera lokala och nationella kvinnoorganisationer i förhandlingarna och genomförandet.

Åtgärder i samband med hållbar utveckling, klimatförändringar och energiförsörjning

15. Europaparlamentet anser att åtgärder som syftar till att skydda miljön, bekämpa klimatförändringar och främja energieffektivitet bör införlivas i alla verksamhetsprogram. Parlamentet välkomnar medlemsstaternas engagemang för att hantera dessa frågor genom att avsätta ungefär en tredjedel av den totala budgeten för sammanhållningspolitiken till dessa åtgärder. Parlamentet anser dock att den del som avsätts specifikt för att bekämpa klimatförändringar och främja energieffektivitet inte räcker för att täcka de verkliga behoven.

16. Europaparlamentet anser att det är mycket viktigt att utveckla konkurrenskraftiga centrum inom ramen för strukturfonderna, eftersom de erbjuder en avsevärd potential för att skapa välbetalda jobb och generera tillväxt, men också för att minska trycket på de större stadsområdena. Parlamentet välkomnar i detta sammanhang att Urbanprogrammet fortsätter, och anser att återuppbyggnaden av stadsområden och renoveringen av äldre infrastruktur i stadsområdena är nödvändig.

17. Europaparlamentet betonar att medlemsstaterna och kommissionen enligt strukturfondsbestämmelserna ska se till att jämställdhet mellan män och kvinnor och integreringen av jämställdhetsperspektivet främjas under de olika etapperna av fondernas genomförande.

18. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att till fullo informera medborgare, lokala myndigheter, icke-statliga organisationer och kvinnoorganisationer om möjligheterna till finansiering, särskilt genom information om specifika program, berättigande till samfinansiering från strukturfonderna, samfinansierings- och återbetalningsregler och ansökningsomgångar inom ramen för programperioden 2007–2013.

19. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att överdrivna administrativa svårigheter inte hindrar icke-statliga organisationer från att tillämpa projektfinansiering, särskilt de organisationer som är avsedda att stödja kvinnor som lever under ekonomiskt ofördelaktiga omständigheter, invandrarkvinnor, kvinnor i etniska minoriteter, funktionshindrade kvinnor, kvinnor som vårdar anhöriga och kvinnor som är offer för våld eller tortyr.

20. Europaparlamentet konstaterar att storleken på anslagna resurser inom miljöskyddsområdet skiljer sig avsevärt mellan medlemsstaterna i EU-15 respektive EU-12. Parlamentet anser att de nya medlemsstaterna behöver avsätta betydligt mer resurser för att uppnå EU:s mål när det gäller miljö, klimat och biologisk mångfald i enlighet med vad som fastställs i gemenskapens regelverk.

Tisdag 24 mars 2009

21. Europaparlamentet betonar vikten av att man med alla medel, såsom utbyten av bästa metoder, informationskampanjer, gemensamma åtgärder, utbyte av ny teknik och utveckling av partnerskap, konsoliderar samarbetskapaciteten och förmågan att effektivt utnyttja tillgängliga anslag, eftersom detta kommer att bidra till effektivt genomförande av de pågående samarbetsprogrammen och framför allt till att öka utnyttjandeförmågan i de nya medlemsstaterna.

22. Europaparlamentet anser att medlemsstaterna i ekonomiska kristider bör utnyttja möjligheten att uppnå samverkans effekter mellan miljöskydd och sysselsättningsskapande åtgärder i enlighet med vad som fastställs i de strategiska riktlinjerna för sammanhållningen samt avsätta mer resurser för projekt som främjar grön ekonomi, gröna jobb och grön innovation.

Förbättrat flernivåstyre och partnerskap

23. Europaparlamentet anser att flernivåstyre och partnerskapsprincipen är grundläggande faktorer för verksamhetsprogrammets legitimitet, deras öppenhet och deras effektivitet på programplaneringsstadiet och särskilt under genomförandeprocessen. Parlamentet välkomnar därför de insatser som alla medlemsstater, i enlighet med sina egna institutionella ramar och traditioner, har gjort för att stärka partnerskapsprincipens roll i programmen under innevarande period i enlighet med artikel 11 i den allmänna förordningen om Eruf, ESF och Sammanhållningsfonden. Parlamentet rekommenderar särskilt att nya medlemsstater med liten erfarenhet av att bygga upp effektiva partnerskap förstärker partnerskaps- och öppenhetsprincipen under hela genomförandet av verksamhetsprogrammen.

24. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att undvika alltför sena återbetalningar av kostnaderna för avslutade projekt och noterar att det obestånd som sådan praxis ofta medför hindrar mottagarna – huvudsakligen lokala myndigheter och icke vinstdrivande organisationer – från att genomföra ytterligare åtgärder inom sitt verksamhetsområde.

25. Europaparlamentet påpekar att förseningarna i genomförandet av strukturpolitiken bl.a. är en följd av alltför stelbenta förfaranden, och att det följaktligen är nödvändigt att förenkla dessa förfaranden och fastställa en tydlig ansvars- och kompetensfördelning mellan EU, medlemsstaterna och de regionala och lokala myndigheterna.

26. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna till nära samarbete med de regionala och lokala myndigheterna redan vid planeringen av de nationella strategiska referensramarna i syfte att säkerställa optimalt genomförande av de nationella strategierna och till fullo leva upp till de ideal som ligger till grund för begreppet flernivåstyre.

27. Europaparlamentet betonar behovet av att främja samarbete mellan den privata och den offentliga sektorn i form av offentlig-privata partnerskap, i syfte att göra det möjligt att genomföra flera viktiga projekt för att stärka investeringseffekterna.

28. Europaparlamentet noterar att det krävs en utvärdering av samordningen av strukturfondsprogram och landsbygdsutvecklingsprogram samt hur dessa program kompletterar varandra. Parlamentet noterar att erfarenheter på lokal nivå gör gällande att samverkans effekter mellan de två programmen inte utnyttjas i tillräckligt hög grad.

Uppbyggnad av institutionell kapacitet

29. Europaparlamentet välkomnar den ökade medvetenheten om vikten av att förstärka den institutionella och administrativa kapaciteten för effektivt genomförande av offentlig politik och förvaltning av EU-stöd. Parlamentet efterlyser kraftfulla åtgärder för att stärka den institutionella kapaciteten och öka yrkeskunskapen hos offentliga myndigheter i samtliga konvergensregioner.

Tisdag 24 mars 2009

30. Europaparlamentet understryker behovet av att sammanhållningspolitiken även riktas mot landsbygdsområden, eftersom territoriell sammanhållning endast kan uppnås genom att det skapas balans mellan städer och landsbygdsområden.

Integrering av framgångsrik politik, kompetenshöjning och spridning av god praxis

31. Europaparlamentet välkomnar särskilt att de nya medlemsstaterna har integrerat resultaten från gemenskapens initiativ Urban och Equal i sina verksamhetsprogram för perioden 2007–2013. Parlamentet stöder medlemsstaterna i deras strävan att införa integrerade planer för hållbar stadsutveckling, eftersom städer utgör säten för industrierna, som är grunden till ekonomisk tillväxt och som skapar arbetstillfällen. Dessutom bör programmen för europeiskt territoriellt samarbete utnyttjas till fullo, inklusive instrumenten Jessica, Jaspers, Jeremie och Jasmine, i syfte att påskynda utvecklingen och uppnå en högre tillväxttakt.

32. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att i samband med alla strukturfondsprojekt ta hänsyn till hur kvinnor påverkas och till jämställdhetsperspektivet.

Slutsatser

33. Europaparlamentet anser att man inte kan bedöma värdet av hur medlemsstaterna valt att genomföra det ramverk som de fått genom de strategiska riktlinjerna för sammanhållningen vid utarbetandet av de nationella strategiska referensramarna och verksamhetsprogrammen. Parlamentet välkomnar att samtliga medlemsstater i alla skeden har gjort stora insatser för att uppnå de sammanhållningspolitiska prioriteringarna, i enlighet med den enskilda statens särskilda behov och villkor.

34. Europaparlamentet anser att insyn i tilldelningen av medel och administrativ förenkling så att de potentiella mottagarna av strukturfondsstöd får tillgång till information är en förutsättning för att uppnå det övergripande målen för sammanhållningspolitiken.

35. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att stärka de metoder de använder för att se till att en fullt fungerande integrerad strategi tillämpas vid genomförandet av sammanhållningspolitiken, dvs. att se till att alla aspekter av ett visst program noggrant övervägs.

36. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i sina insatser se till att medlemsstaterna har effektiva kontrollsystem i syfte att kunna tillämpa en sund ekonomisk förvaltning av gemenskapens utgifter.

37. Europaparlamentet konstaterar att dagens globala ekonomiska kris har försatt alla medlemsstater i en ny situation som kräver omvärdering och eventuellt anpassning av investeringsprioriteringarna. Parlamentet välkomnar kommissionens ovan nämnda förslag till ändring av förordningarna i syfte att tillgodose EU:s behov under dessa speciella förhållanden, och bekräftar sin synpunkt att sammanhållningspolitiken är mycket viktig för att ekonomin ska kunna återhämta sig i hela EU. Parlamentet motsätter sig därför varje försök till åternationalisering av sammanhållningspolitiken.

*

* *

38. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt medlemsstaternas regeringar och parlament.

Tisdag 24 mars 2009

Ett europeiskt initiativ för mikrokrediter för att främja tillväxt och sysselsättning

P6_TA(2009)0166

Europaparlamentets resolution av den 24 mars 2009 med rekommendationer till kommissionen om ett europeiskt initiativ för mikrokrediter för att främja tillväxt och sysselsättning (2008/2122(INI))

(2010/C 117 E/14)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av meddelande från kommissionen av den 20 december 2007 om ett europeiskt initiativ för mikrokrediter för att främja tillväxt och sysselsättning (KOM(2007)0708),
- med beaktande av sin resolution av den 11 juli 2007 om politiken på området finansiella tjänster (2005–2010) – vitbok ⁽¹⁾, särskilt punkt 35,
- med beaktande av kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag ⁽²⁾,
- med beaktande av meddelande från kommissionen av den 20 juli 2005 om gemensamma insatser för tillväxt och sysselsättning: gemenskapens Lissabonprogram (KOM(2005)0330),
- med beaktande av meddelande från kommissionen av den 5 juli 2005 om en sammanhållningspolitik för att stödja tillväxt och sysselsättning: Gemenskapens strategiska riktlinjer för perioden 2007–2013 (KOM(2005)0299),
- med beaktande av meddelande från kommissionen av den 11 december 2007 med titeln ”Medlemsstaternas och regionernas genomförande av Lissabonstrategin för tillväxt och sysselsättning med hjälp av EU:s sammanhållningspolitik, 2007–2013” (KOM(2007)0798),
- med beaktande av meddelande från kommissionen av den 11 december 2007 med titeln ”Förslag till gemenskapens Lissabonprogram 2008–2010” (KOM(2007)0804),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 1639/2006/EG av den 24 oktober 2006 om att upprätta ett ramprogram för konkurrenskraft och innovation (2007-2013) ⁽³⁾,
- med beaktande av meddelandet från kommissionen av den 25 juni 2008 med titeln ”Tänk småskaligt först – En ’Small Business Act’ för Europa” (KOM(2008)0394),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (omarbetning) ⁽⁴⁾ och kommissionens förslag av den 1 oktober 2008 till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG vad gäller banker anslutna till centrala kreditinstitut, vissa frågor som gäller kapitalbasen, stora exponeringar, tillsynsrutiner och krishantering (KOM(2008)0602),

⁽¹⁾ EUT C 175 E, 10.7.2008, s. 392.

⁽²⁾ EUT L 124, 20.5.2003, s. 36.

⁽³⁾ EUT L 310, 9.11.2006, s. 15.

⁽⁴⁾ EUT L 177, 30.6.2006, s. 1.

Tirsdag 24 mars 2009

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG av den 26 oktober 2005 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism ⁽¹⁾,
- med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1998/2006 av den 15 december 2006 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i fördraget på stöd av mindre betydelse ⁽²⁾,
- med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1535/2007 av den 20 december 2007 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse inom sektorn för produktion av jordbruksprodukter ⁽³⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/17/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid upphandling på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster (försörjningsdirektivet) ⁽⁴⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggentreprenader, varor och tjänster ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin förklaring av den 8 maj 2008 om mikrokrediter ⁽⁶⁾,
- med beaktande av artikel 192 andra stycket i EG-fördraget,
- med beaktande av artiklarna 39 och 45 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor och yttrandena från budgetutskottet, utskottet för industrifrågor, forskning och energi, utskottet för rättsliga frågor och utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A6-0041/2009), och av följande skäl:
  - A. Kommissionens nuvarande definition på mikrokredit är ett lån på 25 000 EUR eller mindre och i rekommendation 2003/361/EG föreskrivs att ett mikroföretag är ett företag som sysselsätter färre än 10 personer och vars årsomsättning eller årsbokslut totalt inte överstiger 2 000 000 EUR per år. Dessa definitioner verkar inte vara relevanta för alla nationella marknader och möjliggör inte en klar åtskillnad mellan mikrokrediter och mikrolån till mikroföretag, mikrokrediter till låntagare som inte har någon tillgång till banktjänster och mikrokrediter för mikroföretag med tillgång till banktjänster.
  - B. Svårigheter att få tillgång till lämpliga former av finansiering nämns ofta som ett mycket stort hinder för entreprenörskap och det finns en betydande potentiell efterfrågan på mikrokrediter inom EU som för närvarande inte kan tillfredsställas.
  - C. Kommissionen har inte vidtagit åtgärder mot bakgrund av vad parlamentet begärt i sin resolution av den 11 juli 2007 om att utarbeta en handlingsplan för mikrofinansiering, att samordna olika politiska åtgärder och att optimalt använda bästa metoder i EU och i tredjeländer.
  - D. År 2008 godkände parlamentet, för andra året i rad, anslag som syftar till att garantera fortsättningen av pilotprojektet "Främjande av bättre villkor för mikrokrediter i Europa". Dessa anslag kan med fördel användas för att skapa en kapitalbas som kan tjäna som startkapital även om dessa anslag inte nämns i kommissionens ovannämnda meddelande av den 20 december 2007.

⁽¹⁾ EUT L 309, 25.11.2005, s. 15.

⁽²⁾ EUT L 379, 28.12.2006, s. 5.

⁽³⁾ EUT L 337, 21.12.2007, s. 35.

⁽⁴⁾ EUT L 134, 30.4.2004, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 134, 30.4.2004, s. 114.

⁽⁶⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0199.

Tisdag 24 mars 2009

- E. Det finns mycket som skiljer mikrokrediter från vanliga krediter, inbegripet krediter till små och medelstora företag, och företag som söker vanliga krediter får i allmänhet dessa genom olika typer av finansinstitut. Man bör inte glömma att det viktiga yttersta målet är att inkludera alla medborgare i det formella finansiella systemet.
- F. Mikrokrediter medför högre driftsomkostnader på grund av låga lånebelopp, bristen på (tillräckliga) säkerheter och höga administrationskostnader.
- G. Affärsverksamheten med mikrokrediter har innovativa och subjektiva beståndsdelar, exempelvis alternativa eller inga krav på säkerhet och icke-traditionell kreditprövning, och beviljas ofta inte bara i vinstsyfte utan tjänar också ett sammanhållningssyfte, genom att det strävar efter att (åter)integrera mindre gynnade personer i samhället.
- H. Mikrokrediter är av definitionen små men möjligheten att "återanvända" dem (bevilja ytterligare sådana lån efter återbetalning) till följd av att de i allmänhet har kort löptid, mångfaldigar deras verkan. Man bör beakta målet att på nytt integrera mottagarna i det traditionella banksystemet.
- I. Ett stort antal tillhandahållare kan erbjuda mikrokrediter eller underlätta tillgången till finansiering, exempelvis informella tillhandahållare av finansiella tjänster (auktoriserad låneverksamhet mellan personer (P2P)), medlemsägda organisationer (till exempel kreditföreningar), icke-statliga organisationer, ömsesidiga bolag och sjuk- och pensionskassor, finansinstitut för utveckling av lokalsamhällen, garantibankar och garantifonder samt kooperativa banker och spar- och affärsbanker, och samarbetet mellan dessa olika tillhandahållare kan vara till fördel.
- J. Det finns ett behov av att erkänna den unika strukturen för tillhandahållare av finansiella tjänster i EU, såsom kreditföreningar som är finansinstitut men inte banker som använder medlemmarnas depositioner för mikrolån och dessa unika strukturer bör inte på förhand utesluta dem från relevanta program för finansiering med mikrokrediter.
- K. Den nuvarande finanskrisen och dess återverkningar i ekonomin som helhet visar på nackdelarna med komplexa finansiella produkter och behovet av att diskutera vägar för att förbättra effektiviteten och att ha alla möjliga kanaler till hands för att tillhandahålla finansiering när företagen har minskad tillgång till kapital till följd av likviditetskrisen, särskilt i ekonomiskt och socialt eftersatta regioner, och samtidigt betona vikten av institutioner som inriktar sin affärsverksamhet på lokal utveckling och som har en stark lokal anknytning och erbjuder allomfattande banktjänster till alla ekonomiska aktörer.
- L. Företagarandan bör främjas.
- M. Alla tänkbara kraftansträngningar bör göras för att minska den administrativa bördan för mikroföretag till ett absolut minimum och kommissionen uppmanas att handla i enlighet med detta.
- N. Räntetak kan avhålla långivare från att tillhandahålla mikrokrediter om sådana restriktioner hindrar dem från att täcka utlåningskostnaderna.
- O. Stödet till mikrokrediter bör spela en framträdande roll i den reviderade Lissabonstrategin.
- P. I ganska många fall kan de som vill anhölla om medel enligt EU:s sammanhållningspolitik för att starta små familjeföretag ha svårt att få den medfinansiering som krävs.
- Q. Ett EU-initiativ för mikrokrediter bör inriktas på mindre gynnade människor - t.ex. (långtids)arbetslösa, socialbidragstagare, invandrare, etniska minoriteter som romerna, människor som är aktiva inom den informella ekonomin eller lever i eftersatta landsbygdsområden samt kvinnor - som önskar etablera ett mikroföretag.

Tirsdag 24 mars 2009

- R. Även om privat deltagande bör säkerställas så långt som möjligt, är medverkan av den offentliga sektorn inom mikrokreditsverksamheten nödvändig.
  - S. Det existerar flera EU-initiativ som innebär stöd för mikrokrediter men ett rationellt och mer fokuserat tillvägagångssätt, genom att samla sådana initiativ i ett enda system, skulle vara till fördel.
  - T. Det är av avgörande betydelse att grundare av mikroföretag får tillgång till stöd för att lära sig driva affärsverksamhet (som utbildning, handledning och kapacitetsutveckling) och utbildning bör vara obligatorisk för mottagare av mikrokrediter. Finansiell utbildning för konsumenter och ett ansvarsfullt låntagande bör utgöra en viktig del av verksamheten vid alla mikrofinansinstitut.
  - U. De potentiella mottagarna av mikrokrediter bör ha tillgång till lämplig juridisk rådgivning i samband med bland annat ingående av kreditavtal, nyetablering av företag, indrivning av fordringar, förvärv och utnyttjande av immateriella och industriella rättigheter, särskilt när det berörda mikroföretaget avser eller har möjlighet att göra affärer i andra EU-medlemsstater.
  - V. Tillgång till potentiella låntagares kredituppgifter skulle underlätta tillhandahållandet av mikrokrediter.
  - W. Forskning och utbyte av bästa metoder beträffande mikrokrediter bör främjas, till exempel när det gäller innovativ teknik för beviljande, garantier och riskreducering i samband med mikrokrediter, och det bör bedömas i vilken omfattning och med vilka målgrupper sådana tillvägagångssätt fungerar i ett EU-sammanhang.
  - X. Man bör se närmare på mellanhändernas roll för att förhindra missbruk, samt överväga alternativa sätt att upprätta trovärdighet med låntagare (till exempel genom grupper för inbördes stöd).
  - Y. En EU-ram för mikrofinansinstitut utanför banksektorn bör inrättas, och kommissionen bör utveckla mekanismen för stöd till mikrokredit som ska förbli neutral bland dessa tillhandahållare av mikrokrediter.
  - Z. Människor som inte har en fast adress eller personliga identifieringsdokument bör inte uteslutas från att få mikrokrediter på grund av lagstiftning mot penningtvätt och terroristfinansiering.
  - AA. EG:s konkurrensregler bör anpassas i syfte att minska hindren för beviljande av mikrokrediter.
  - AB. EG:s regler för offentlig upphandling bör bistå mottagare av mikrokrediter.
1. Europaparlamentet uppmanar kommissionen på grundval av artiklarna 44, 47.2 eller 95 i EG-fördraget förelägga parlamentet ett eller flera lagförslag som omfattar de frågor som behandlas i de detaljerade rekommendationer som bifogas.
  2. Europaparlamentet konstaterar att rekommendationerna står i överensstämmelse med subsidiaritetsprincipen och medborgarnas grundläggande rättigheter.
  3. Europaparlamentet anser att förslagets eller de begärda förslagens ekonomiska konsekvenser, vid behov, bör täckas av EU:s budgetanslag.
  4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution och bifogade detaljerade rekommendationer till kommissionen, rådet och medlemsstaternas parlament och regeringar.
-

Tisdag 24 mars 2009

BILAGA

BILAGA TILL RESOLUTIONEN: DETALJERADE REKOMMENDATIONER OM INNEHÅLLET I DE BEGÄRDA FÖRSLAGEN**1. Rekommendation 1: om att öka kunskaperna om mikrokrediter**

Europaparlamentet anser att den eller de rättsakter som ska antas bör syfta till att reglera följande:

- (a) Kommissionen bör ombesörja att begreppet mikrokredit införs i relevant statistik och lagstiftning avseende finansinstitut. Statistik om mikrokrediter bör beakta BNP per capita-belopp i medlemsstaterna och skilja mellan egenföretagare eller familjebaserade företag och företag med anställda för att möjliggöra en positiv diskriminering till förmån för de förstnämnda.
- (b) Kommissionen bör uppmana medlemsstaterna att standardisera den statistiska presentationen av mikrokrediter, inbegripet insamling och analys av uppgifterna uppdelade efter kön, ålder och etniskt ursprung.
- (c) Kommissionen bör utarbeta en kommunikationsstrategi för att främja egenföretagande som ett alternativ till lönearbete och, särskilt, som ett sätt att undgå arbetslöshet för missgynnade målgrupper.
- (d) Kommissionen bör uppmana medlemsstaterna att tillämpa skatteincitament för privat deltagande i mikrokreditverksamheten.
- (e) Kommissionen bör uppmana medlemsstaterna att begränsa tillämpningen av räntetak på konsumentlån. Medlemsstaterna bör dock kunna tillämpa en mekanism som utesluter överdrivet höga räntesatser.
- (f) Kommissionen bör i ljuset av den senaste sub-prime-krisen analysera fördelarna och nackdelarna med direkta mikrokrediter jämfört med värdepapperiserade kreditjänster.
- (g) Kommissionen bör begära att medlemsstaterna specifikt ska analysera och rapportera om sina insatser och resultat när det gäller mikrokrediter i sina årliga rapporter om de nationella reformprogrammen i samband med den reviderade Lissabonstrategins integrerade riktlinjer för tillväxt och sysselsättning. Kommissionen bör uttryckligen behandla mikrokrediter i sin årliga framstegsrapport.

2. Rekommendation 2: om EU-finansieringen

Europaparlamentet anser att den eller de rättsakter som ska antas bör syfta till att reglera följande:

- (a) Kommissionen bör ombesörja att (sam)finansiering av projekt som omfattas av följande under förutsättning att sådan finansiering specifikt inriktas på att främja tillgången till mikrokrediter för alla människor och företag som inte har direkt tillgång till krediter, vilka medlemsstaterna vanligtvis fastställer, inom sina jurisdiktioner, som missgynnade målgrupper (exempelvis romer, invandrare, människor som lever i eftersatta landsbygdsområden, människor med osäker arbetssituation samt kvinnor):
  - (i) Ge garantier åt tillhandahållare av mikrokrediter genom nationella fonder eller EU-fonder.
  - (ii) Tillhandahålla stödtjänster för att driva företag såsom extratjänster för mottagare av mikrokrediter, antingen genom tillhandahållarna av mikrokrediter eller genom tredje man, och detta ska omfatta obligatorisk riktad utbildning med regelbundna utvärderingar för mottagare av mikrokrediter, med möjlighet att finansiera denna utbildning genom strukturfonderna.
  - (iii) Forskning och utbyte av bästa metoder inom verksamhetsområdet, till exempel när det gäller alternativa krav på säkerheter, metoder för icke-traditionell kreditprövning, värderingssystem och mellanhandernas roll.
  - (iv) Skapandet av en webbplats där potentiella mottagare av mikrokrediter kan beskriva sina projekt för dem som är villiga att låna pengar för att stödja dem.
  - (v) Inrättande av en EU-täckande databas med positiva och negativa kredituppgifter om mottagare av mikrokrediter.

Tisdag 24 mars 2009

- (b) För att undvika dubbelarbete bör kommissionen
  - (i) utse en enda samordningsenhet där all EU-finansieringsverksamhet avseende mikrokrediter samlas och
  - (ii) enbart (sam)finansiera projekt då de kan kombineras med bibehållna socialförsäkringsrättigheter, exempelvis arbetslöshetsunderstöd och inkomststöd, på grundval av en analys av tillhandahållaren av företagstjänster, som ska beakta företagets resultat och den nationella minimilevnadsstandarderna.

3. Rekommendation 3: om en harmoniserad EU-ram för mikrofinansinstitut som är banker och mikrofinansinstitut utanför banksektorn

Europaparlamentet anser att den eller de rättsakter som ska antas bör syfta till att reglera följande:

Kommissionen bör lägga fram lagstiftning för att tillhandahålla en EU-täckande ram för mikrofinansinstitut inom banksektorn och mikrofinansinstitut utanför banksektorn. Ramen för mikrofinansinstitut utanför banksektorn bör omfatta följande:

- (a) En tydlig definition av tillhandahållare av mikrokrediter, som föreskriver att de inte tar emot insättningar och därför inte utgör finansinstitut enligt direktiv 2006/48/EG.
- (b) Förmåga att bedriva enbart kreditverksamhet.
- (c) Förmåga att bedriva vidareutlåning.
- (d) Harmoniserade, riskbaserade regler när det gäller godkännande, registrering, rapportering och ekonomisk tillsyn.

4. Rekommendation 4: om direktiv 2005/60/EG

Europaparlamentet anser att den eller de rättsakter som ska antas bör syfta till att reglera följande:

När kommissionen ser över direktiv 2005/60/EG, bör den se till att bestämmelserna i detta direktiv inte utgör ett hinder för människor utan fast adress eller personliga identifieringshandlingar att få tillgång till mikrokrediter, genom att den möjliggör undantag från bestämmelserna om grundliga undersökningar av kundens situation.

5. Rekommendation 5: om EG:s konkurrensregler

Europaparlamentet anser att den eller de rättsakter som ska antas bör syfta till att reglera följande:

- (a) När kommissionen ser över reglerna för stöd av mindre betydelse, bör den ombesörja
  - (i) en differentiering av gränserna för stöd av mindre betydelse mellan medlemsstater när det gäller ekonomiskt stöd till tillhandahållare av mikrokrediter,
  - (ii) ett avskaffande av diskrimineringen av stöd av mindre betydelse som beviljas ett företag inom jordbrukssektorn om stödet beviljas i samband med mikrokrediter, och
  - (iii) en minskning av den administrativa bördan om stödet beviljas i samband med mikrokrediter.
- (b) Kommissionen bör specificera att den roll som tillhandahållare av mikrokrediter spelar och, om tillämpligt, statligt stöd till sådana institut, är i linje med EG:s konkurrensregler.
- (c) Kommissionen bör införa regler som gör det möjligt att ge en förmånlig behandling av varor och tjänster som tillhandahålls av en mottagare av mikrokrediter i samband med förfaranden för offentlig upphandling.

Onsdag 25 mars 2009

ABB-ABM-metoden som förvaltningsinstrument för tilldelning av budgetmedel

P6_TA(2009)0173

Europaparlamentets resolution av den 25 mars 2009 om ABB-ABM-metoden som förvaltningsinstrument för tilldelning av budgetmedel (2008/2053(INI))

(2010/C 117 E/15)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution,

- med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från budgetutskottet (A6-0104/2009), och av följande skäl:
  - A. Som en följd av vitboken om reformen av kommissionen år 2000 ("Kinnock-reformen") införde EU-institutionerna aktivitetsbaserad förvaltning (ABM), verksamhetsbaserad budgetering (ABB) och strategisk planering och programplanering (SPP) som en del av en ny satsning för en mer resultatnriktad styrning av kommissionen och EU-program i allmänhet.
  - B. Dessa koncept introducerades således i praktiken under Prodi-kommissionen och dess strategiska femårs mål för 2000–2005 och omfattade både en årlig SPP och en motsvarande ABM/ABB-period på resurssidan.
  - C. Slutmålet var otvivelaktigt att se till att de knappa resurserna från skattebetalarna skulle utnyttjas på bästa möjliga sätt för att genomföra ett paket med beslutade politiska prioriteringar genom bättre samordning av de politiska åtgärderna och resursfördelningsprocessen, vilket innebar att EU:s institutioner skulle bli tvungna att införa mekanismer för att uppnå detta på ett byråkratiskt och effektivt sätt.
  - D. Samtidigt syftade reformen till effektivare förvaltning och genomförande, större handlingsfrihet och en tydligare definition av personlig ansvarsskyldighet och personligt ansvar.
  - E. Budgetmyndigheten fäste naturligtvis mycket stor vikt vid det bästa utnyttjandet av knappa resurser och anser nu att det är dags att göra en utvärdering av den hittillsvarande utvecklingen och driva på ytterligare förbättringar som skulle kunna ge EU-institutionerna resultatnriktade system av hög kvalitet.
  - F. Avsevärda positiva förändringar har redan skett inom den övergripande strategin och inställningen när det gäller dessa frågor, men samtidigt finns det alltjämt betydande utrymme för ytterligare förbättringar inom förvaltningen av existerande resurser.

Allmänt

1. Europaparlamentet anser att genomförandet av ABM/ABB har varit framgångsrikt och medfört en betydande kulturförändring inom kommissionen medan det samtidigt bidrar till att klargöra personlig ansvarsskyldighet och personligt ansvar och gör förvaltningen effektivare, mer resultatnriktad och transparent.
2. Europaparlamentet framhåller att det alltjämt råder en reell risk för att kommissionen byråkratiseras på grund av den stora ökningen av betungande bestämmelser och besvärliga förfaranden och efterlyser därför fortsatt utveckling av förfaranden och förvaltning på alla nivåer inom kommissionen.
3. Europaparlamentet anser att kommissionens strategiska femårs mål, som är den politiska basen för dess övergripande programplanering, och deras årliga omvandling till den årliga strategiska planeringen och programplaneringen (APS), borde kopplas betydligt bättre till de fleråriga budgetramarna i syfte att effektivisera tidsplanen för och införandet av dessa i en sammanhängande strategi med motsvarande resurser och anser därför att också de fleråriga budgetramarna borde ha en löptid på fem år.

Onsdag 25 mars 2009

4. Europaparlamentets uppfattning är att EU-program för närvarande granskas utförligt när det gäller kontroll och lagenlighet, men att samma uppmärksamhet tyvärr inte ägnas åt vilka faktiska resultat som uppnåtts under den överenskomna perioden. Parlamentet anser att mycket större uppmärksamhet borde ägnas åt vilka resultat som uppnåtts när kommissionens årliga samlade prestationer utvärderas, inklusive i förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet.

Ansvar

5. Europaparlamentet framhåller att en tydlig identifiering och uppdelning av ansvar är av avgörande betydelse för att uppnå resultat i EU:s politik och få ordentlig valuta för pengarna i budgeten. Parlamentet betonar att det politiska ansvaret ligger hos kommissionsledamöterna och betonar även att de i förhållande till parlamentet också har hela ansvaret för genomförandet av en sund och effektiv förvaltning inom sina respektive avdelningar och inom kommissionen i dess helhet. Goda relationer mellan institutionerna i en anda av ömsesidigt förtroende och öppenhet är avgörande för framgång.

6. Europaparlamentet anser att det är av största vikt att kommissionen, såsom verkställande organ med genomförandansvar, har tillräckliga medel och tillräckligt utrymme för att agera, men att kommissionen bör rapportera mycket tydligt om vilka mål som uppnåtts och hur tilldelade ekonomiska resurser och personalresurser har använts. Parlamentet anser att det – ur en budgetmyndighets perspektiv – är mindre viktigt exakt hur målen har uppnåtts och hur kommissionen har arbetat internt och förespråkar därför en motsvarande grad av större frihet i det avseendet. Kommissionen uppmanas att analysera den nuvarande ABB/SPP-cykeln för att se till att den är konsekvent i detta avseende och att lägga fram relevanta förslag till förändringar.

7. Europaparlamentet menar att kommissionen bör fastställa tydliga kvantitativa och kvalitativa indikatorer för mätning av politiska och administrativa mål och göra dem jämförbara över tid.

8. Europaparlamentet påminner om att en ansvarsnivå för förvaltning och administration, som definieras genom de relevanta bestämmelserna i tjänsteföreskrifterna och av principen om sund ekonomisk förvaltning i budgetförordningen, även ligger hos kommissionens generaldirektörer (delegerade utanordnare) med avseende på effektivt, ändamålsenligt och naturligtvis rättsligt korrekt genomförande av program och politiska åtgärder.

9. Europaparlamentet anser att på de flesta områden kan frågan om en tydlig ansvarskedja som varken har för många nivåer eller är för byråkratisk fortfarande vara orsaken till den bristande "hemmahörigheten" för vissa frågor inom kommissionen och skulle vilja se tydliga riktlinjer i detta hänseende som berör genomförandet av program/budget och hur frågan om ABM och ABB inverkar på denna fråga.

10. Europaparlamentet välkomnar i detta avseende fortsatt arbete för att klargöra enskilda aktörers ansvar och öka ansvarskänslan inom organisationen och anser i detta avseende även att effektiv användning och integration av ABM/ABB som ett "verktyg för framgång" kan få avgörande betydelse snarare än att vara en administrativ börda. Kommissionen uppmanas därför att fortsätta driva denna process och lägga fram relevanta förslag för att främja den.

Feedback

11. Europaparlamentet anser att den praktiska presentationen och sammanställningen av resultat och tilldelade resurser i årliga aktivitetsrapporter (AAR) alltså är eftersatt jämfört med den tid som ägnas åt administrativa uppgifter för att presentera mål och begärda resurser på de förberedande stadierna, t.ex. APS, årliga förvaltningsplaner och verksamhetsförklaringar, och anser att det i detta avseende krävs ytterligare utveckling där kommissionens samlade avdelningar tar ansvar för denna process på ett positivt sätt.

12. Europaparlamentet betonar behovet av att få förbättrade, användarvänliga resultatrapporter för att parlamentet ska kunna genomföra sina uppgifter när det gäller budget, lagstiftning och granskning. Parlamentet anser att en mer kortfattad version av de relevanta årliga aktivitetsrapporterna och deras sammanfattande rapporter med resultat och kostnader bör göras tillgängliga för parlamentet och rådet i det årliga budgetförfarandet.

Onsdag 25 mars 2009

13. Europaparlamentet anser att det är en allvarlig brist att APS och den parallella budgetinformation som ingår i det preliminära budgetförslaget (PDB) hitintills har medfört att nya prioriteringar har införts utan att några "negativa prioriteringar" har identifierats, och att hela förloppet följaktligen leder till att den ena prioriteringen efter den andra läggs till utan att några politiska beslut fattas rörande frågor som med hänsyn till de begränsade resurserna från skattebetalarna måste tonas ned för att lämna plats för de allra viktigaste prioriteringarna. Parlamentet betonar att detta står i strid med reformens grundläggande principer. Parlamentet konstaterar med oro att de strikta begränsningarna i de fleråriga budgetramarna lämnar mycket litet manöverutrymme.

14. Europaparlamentet noterar förslagen för att förbättra samordningen mellan årliga förvaltningsplaner och de verksamhetsförklaringar som publiceras tillsammans med PDB så att den administrativa bördan i SPP-processen minskas medan kopplingen mellan mål och mätbara prestationer behålls. Den årliga förvaltningsplanen behöver reformeras och uppmanar kommissionen att agera skyndsamt.

15. Europaparlamentet är således fortfarande inte övertygat om att SPP/ABM-processen i tillräcklig grad tar hänsyn till erfarenheter och tidigare resultat och hur dessa ska tillvaratas i systemet under kommande år. Parlamentet påpekar att detta även hänger samman med hur den långa rad av studier och utvärderingar som genomförts av kommissionen tas med i beräkningen och i vederbörlig mån inverkar på resursfördelningsprocessen. Därför föreslår parlamentet att man i reglerna för utvärderingarna tydligare ska begära en koppling till programmets översyn och budgetförandet. Dessutom bör de årliga aktivitetsrapporterna innehålla ett kapitel om vunna erfarenheter.

16. Europaparlamentet anser att SPP/ABM-cykeln också bör innehålla en utvärdering av riskerna i samband med arbetet för att uppnå de politiska målen.

17. Som ett praktiskt förslag för att förbättra EU-programmens resultat anser Europaparlamentet att det är nödvändigt att de aktuella förvaltnings- och budgetperioderna utnyttjas bättre när den nya budgeten förbereds. I tekniska termer innebär detta att för det aktuella förandet (budgeten för 2010) måste de årliga aktivitetsrapporterna för 2008 och sammanfattningen av dem, som innehåller uppgifter om huruvida målen uppfylldes, bli tillgängliga i tid och genomgående utnyttjas i större omfattning i de förslag som kommissionen lägger fram under 2009. Parlamentet understryker sitt önskemål om att det borde bli "systematiska konsekvenser" till följd av hur tidigare prioriteringar och mål utvecklas och kritiserar det faktum att det från ett år till nästa inte tillräckligt lyfts fram vad som har gjorts med avseende på dessa och hur det bör avspeglas under följande år.

18. Europaparlamentet välkomnar vissa förbättringar i de verksamhetsförklaringar som tillhandahålls med PDB för att motivera begärda resurser, men beklagar att denna information ibland fortfarande inte har den kvalitet som krävs för att motivera låt oss säga en budgetökning och måste tyvärr även säga att budgetmyndigheten hittills inte har ansett det vara riktigt lämpligt att belöna "goda aktörer" eller tvärtom; att inte öka eller till och med minska budgeten för de avdelningar som uppvisar otillräckliga resultat.

Inom kommissionen

19. Europaparlamentet anser att de långsiktiga målen och planerna, t.ex. de fleråriga budgetramarna och de strategiska femårsmålen liksom APS även behöver förklaras bättre och kopplas till enskilda generaldirektorats och tjänsteavdelningars verksamhet som ett viktigt inslag i att motivera deras personal och få dem att känna att de är delaktiga i och bidrar till hela organisationens övergripande mål. Därför uppmanar parlamentet kommissionen att göra en tydligare koppling mellan de positiva och negativa prioriteringarna i sin årliga förvaltningsplan och årliga aktivitetsrapporter för de övergripande fleråriga och strategiska målen.

20. Europaparlamentet anser även att dessa strategiska mål på det hela taget tyvärr inte är underkastade några riktiga försök till utvärdering av framsteg. Parlamentet anser att till exempel en halvtidsöversyn av hur dessa strategiska mål har uppfyllts skulle kunna genomföras och att varje generaldirektorat skulle kunna bidra till den processen genom att ange vilka åtgärder som har vidtagits, vilka resurser som har utnyttjats och hur detta har bidragit till att uppfylla de allmänna målen. För att i praktiken uppnå detta skulle det även krävas att de mål och indikatorer som används för att mäta prestationer så långt som möjligt definieras inom denna strategiska ram.

21. Europaparlamentet betonar att denna integration även är avgörande för en ansvarsfull resursförvaltning på verksamhetsnivåer och till exempel även är en avgörande faktor för att motivera enheter att sträva efter effektiva arbetsmetoder, hitta möjliga besparingar, samarbeta med andra avdelningar etc.

Onsdag 25 mars 2009

22. Europaparlamentet anser att ABB/ABM måste utvecklas på ett sådant sätt att större transparens uppnås och förklaringar av ansvarsfördelningen mellan centrala och decentraliserade funktioner inom kommissionen görs tillgängliga. Viktigt är att ge tydlig orientering om antal och kostnader när det gäller personal/resurser som avsätts för administrativt stöd och samordnande funktioner inklusive stöd för själva ABB/ABM-cykeln och att på detta sätt bidra till att hitta rätt balans mellan en centraliserad och decentraliserad strategi.

Avslutande kommentarer

23. Europaparlamentet begär att kommissionen integrerar och effektiviserar SPP-ABM-cykeln ytterligare så att de faktiska resultaten av hur politiken och verksamheten har genomförts kan beaktas på lämpligt sätt vid tilldelningen av personalresurser och ekonomiska resurser och betonar att detta även bör leda till upptäckt av eventuella "negativa prioriteringar".

24. Europaparlamentet anser att man i ökad utsträckning bör överväga att göra den årliga politiska strategin till ett förfarande där resultaten för föregående år systematiskt beaktas och man därigenom bidrar till att minska kommissionens administrativa börda.

25. Europaparlamentet betonar att presentationen bör förenklas och förbättras även när det gäller innehållet i nyckeldokumenterna för SPP-ABM, t.ex. kommissionens årliga aktivitets- och verksamhetsrapporter, så att de bättre svarar mot budgetmyndighetens och ansvarsfrihetsmyndighetens behov.

26. Europaparlamentet hävdar att denna åtgärd inte skulle leda till en ökad administrativ arbetsbörda och uppmanar därför kommissionen att göra en detaljerad analys av de administrativa kostnaderna för SPP/ABM-cykeln för att identifiera möjliga administrativa förenklingar och att ingående övervaka lämpligheten vid tilldelningen av personalresurser, särskilt till programplanering och budgetaktiviteter.

27. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att rapportera om resultaten av sådana analyser till parlamentet i nästa undersökningsrapport liksom om de åtgärder som genomförts och framsteg som gjorts när det gäller de krav som framställts i föreliggande resolution före parlamentets första behandling av budgeten för 2010.

28. Europaparlamentet anser att man borde ägna mer uppmärksamhet åt att etablera kvalitetskriterier som skulle gälla för resultatrapporteringen.

29. Europaparlamentet uppmanar dessutom kommissionen att hålla parlamentet underrättat om de åtgärder som vidtas för att bedöma och förbättra organisatorisk effektivitet och ändamålsenlighet särskilt med avseende på fördelningen av administrativa stöd- och samordningsfunktioner mellan centrala nivåer och operativa nivåer inom kommissionen.

30. Europaparlamentet betonar att det bör finnas ett tydligare samband mellan AAR, APS och kommissionens preliminära budgetförslag och att närmandet mellan programplanering och budgetaktiviteter bör främjas i ett flerårigt perspektiv genom en bättre koppling mellan de fleråriga budgetramarna, kommissionens strategiska plan och APS.

31. Europaparlamentet anser att dessa förbättringar skulle göra ABB-ABM till ett effektivt instrument för en resultatriktad budget och främja ansvar och ansvarsskyldighet inom kommissionen.

32. Europaparlamentet menar att det bör se över hur man använder resultatrapporteringen från SPP/ABM dokumenten för att förstärka dialogen med kommissionen.

*

* *

33. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Onsdag 25 mars 2009

Halvtidsöversyn av budgetramen 2007–2013

P6_TA(2009)0174

Europaparlamentets resolution av den 25 mars 2009 om halvtidsöversynen av budgetramen 2007–2013 (2008/2055(INI))

(2010/C 117 E/16)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution,

- med beaktande av EG-fördraget, särskilt artiklarna 268–280,
- med beaktande av den pågående ratificeringsprocessen för Lissabonfördraget,
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 8 juni 2005 om politiska utmaningar och budgetmedel i ett utvidgat EU 2007–2013 ⁽²⁾,
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument av den 3 november 2008 om budgetreform för ett Europa i förändring (SEK(2008)2739),
- med beaktande av resultaten från den konferens om budgetreform för ett Europa i förändring som anordnades av kommissionen den 12 november 2008,
- med beaktande av sina resolutioner av den 13 december 2007 ⁽³⁾ och den 18 december 2008 ⁽⁴⁾,
- om förslagen till Europeiska unionens allmänna budget för budgetåren 2008 respektive 2009 (alla avsnitt), med beaktande av sin resolution av den 29 mars 2007 om framtiden för Europeiska unionens egna medel ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sina resolutioner av den 12 december 2007 om det ändrade förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om ändring av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning med avseende på den fleråriga budgetramen ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin ståndpunkt av den 4 december 2008 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av en snabbinsatsmekanism för att hantera de kraftigt stigande livsmedelspriserna i utvecklingsländerna ⁽⁷⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 21 februari 2008 om fjärde rapporten om den ekonomiska och sociala sammanhållningen ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 124 E, 25.5.2006, s. 373.

⁽³⁾ EUT C 323 E, 18.12.2008, s. 454.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0622.

⁽⁵⁾ EUT C 27 E, 31.1.2008, s. 214.

⁽⁶⁾ EUT C 323 E, 18.12.2008, s. 263.

⁽⁷⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0576.

⁽⁸⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0068.

Onsdag 25 mars 2009

- med beaktande av sin resolution av den 12 mars 2008 om "hälsokontrollen" av den gemensamma jordbrukspolitiken ⁽¹⁾,
- med beaktande av slutsatserna från Europeiska rådets möten den 15-16 december 2005, den 21-22 juni 2007 och den 11-12 december 2008,
- med beaktande av revisionsrättens svar på kommissionens meddelande "Budgetreform för ett Europa i förändring" (SEK(2007)1188),
- med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från budgetutskottet och yttrandena från utskottet för utrikesfrågor, utskottet för utveckling, budgetkontrollutskottet, utskottet för industrifrågor, forskning och energi, utskottet för regional utveckling och jordbruksutskottet (A6-0110/2009), och av följande skäl:
  - A. Europaparlamentet, rådet och kommissionen kom överens om det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (nedan "det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006") efter intensiva förhandlingar med utgångspunkt i Europaparlamentets förhandlingsposition av den 8 juni 2005, vilken grundades på en djupgående behovsanalys för att fastställa politiska prioriteringar, och på den överenskommelse som uppnått av medlemsstaterna 2005.
  - B. I det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 fastställs att kommissionen ska lägga fram en rapport om hur det interinstitutionella avtalet fungerar före slutet av 2009. Kommissionen uppmanas att genomföra en fullständig och omfattande översyn som täcker alla aspekter av EU:s utgifter, inbegripet den gemensamma jordbrukspolitiken och Förenade kungarikets rabatt, och lägga fram en rapport om detta 2008-2009.
  - C. Kommissionen inledde ett omfattande offentligt samråd i september 2007, där mer än 300 bidrag lades fram, och anordnade en konferens om "Budgetreform för ett Europa i förändring" den 12 november 2008, vilket utgjorde ett första steg i översynsförfarandet.
  - D. Kommissionen avser att lägga fram ett meddelande om de huvudlinjer som bör forma nästa budgetram senast under hösten 2009 och väntas lägga fram en rapport om hur det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 fungerar (steg 2 i förfarandet). Förslag till nästa fleråriga budgetram och interinstitutionella avtal kommer att utarbetas av nästa kommission (steg 3) under 2010.
  - E. Ratificeringsprocessen för Lissabonfördraget är ännu inte slutförd.
  - F. I de finansiella bestämmelserna i Lissabonfördraget fastslås att den fleråriga budgetramen ska ha rättsligt bindande status enligt fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och fastställas för en period på "minst fem år".
  - G. Genom Lissabonfördraget möjliggörs en utvidgning av Europeiska unionens befogenheter. Följderna av detta kan komma att resultera i ett antal nya politikområden som kan komma att kräva lämplig rättslig grund och finansiering.
  - H. Institutionerna bör se till att tidsplanen för nästa budgetram så långt det är möjligt möjliggör demokratisk legitimitet och överensstämmelse med kommissionens och parlamentets mandatperioder, med beaktande av en eventuell förlängning och justering av den nuvarande fleråriga budgetramen till 2015/2016.
  - I. Utnämningen av en ny kommission och de utfrågningar som kommer att äga rum i samband med detta bör vara ett tillfälle för det nyvalda parlamentet att fråga ut och bedöma de nya ledamöterna av kommissionen angående deras respektive politiska prioriteringar och de budgetar som anses vara nödvändiga för detta syfte.

⁽¹⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0093.

Onsdag 25 mars 2009

J. Halvtidsöversynen av de pågående lagstiftningsprogrammen, som kommer att äga rum 2010–2011, bör utgöra en viktig grund för en framtida utvärdering av pågående program och framtida prioriteringar, och bör tillbörligen beaktas inför en eventuell förlängning och justering av den nuvarande budgetramen till slutet av 2015/2016.

1. Europaparlamentet erinrar om att parlamentet har bidragit intensivt till upprättandet av den fleråriga budgetramen 2007–2013, och det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006, medan det samtidigt möjliggjorde kontinuitet i EU:s lagstiftning genom att inleda ett mycket stort antal fleråriga program. Parlamentet anser att de flesta av rekommendationerna i parlamentets betänkande fortfarande är giltiga eftersom de baserades på ett underifrånperspektiv som kopplade samman uppgifter och löften med de nödvändiga budgetmedlen. I detta sammanhang anser parlamentet att vissa allmänna principer och riktlinjer grundade på tidigare erfarenheter bör överföras till det kommande parlamentet.

En trestegsstrategi

2. Europaparlamentet välkomnar kommissionens initiativ att anordna ett omfattande öppet samråd som syftar till att hitta nya idéer och framväxande trender. Parlamentet förbehåller sig dock rätten, inom ramen för varje institutions institutionella befogenheter, att utforska andra lösningar och överväganden på grundval av samråd och utfrågningar som parlamentet självt tagit initiativ till.

3. Europaparlamentet anser att det under de senaste två åren efter ikraftträdandet av den nuvarande fleråriga budgetramen (2007–2013) och det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 har gjorts vissa framsteg med de tre pelare som parlamentet utarbetade i sin resolution av den 17 maj 2006 om ingående av det interinstitutionella avtalet⁽¹⁾: stämna av de politiska prioriteringarna mot de ekonomiska behoven, modernisera budgetstrukturen, och förbättra kvaliteten på EU-budgetens genomförande. Parlamentet konstaterar emellertid att det fortfarande finns utrymme för förbättringar, till exempel när det gäller avgivandet av den då överenskomna årliga revisionsförklaringen (DAS), förenkling av regler och förbättring av användningen av redan tillgängliga men i stor utsträckning underutnyttjade medel.

4. Europaparlamentet erinrar om att parlamentet är medvetet om att ett antal underskott förblev olösta i den slutliga överenskommelsen, såsom införandet av regionala och nationella förvaltningsförklaringar. Parlamentet betonar att det uppkom ett behov av ytterligare finansiering för EU:s politiska prioriteringar, i synnerhet för Galileo, Europeiska institutet för innovation och teknik och livsmedelsmekanismen, och att man kom fram till en lösning genom de befintliga instrumenten i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006. Parlamentet konstaterar att rådet självt har varit oförmöget att tillämpa Europeiska rådets överenskommelse om att anslå 5 000 000 000 EUR av EU:s budget till återhämtningsplanen och konjunkturstöd. Parlamentet anser att ytterligare justeringar kommer att krävas inom den nuvarande fleråriga budgetramen och det nuvarande interinstitutionella avtalet, grundade på en tillräcklig och ambitiös översyn.

5. Europaparlamentet påpekar att man bör göra skillnad mellan översynen av vissa program inom den nuvarande fleråriga budgetramen, som grundas på halvtidsutvärderingen av lagstiftningen som kommer att äga rum 2010–2011, de befintliga utmaningarna som beror på den otillräckliga finansieringen av rubrik 4 och rubrik 1a, och nya utmaningar som energifrågor och klimatförändringar, medborgarskap, frihet, säkerhet och rättvisa, kampen mot organiserad gränsöverskridande brottslighet, den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken och andra politikområden med koppling till de nya befogenheter som införs genom Lissabonfördraget, och förberedandet av den nya fleråriga budgetramen. Parlamentet betonar att en förlängning av den befintliga fleråriga budgetramen medför att en ambitiös halvtidsöversyn blir en ännu viktigare förutsättning.

6. Europaparlamentet betonar att det nuvarande läget, med å ena sidan ett antal osäkerhetsmoment kopplade till ratificeringsprocessen för Lissabonfördraget, och å andra sidan slutet på det nuvarande parlamentets mandatperiod, resultatet av valen till Europaparlamentet och inrättandet av den nya kommissionen i den nuvarande ekonomiska situationen, gör att det inte är möjligt att inta detaljerade ståndpunkter med sikte på en omfattande översyn under de kommande månaderna. Parlamentet betonar dock att en ambitiös översyn bör vara en ytterst viktig prioritering för det nya parlamentet och den nya kommissionen.

⁽¹⁾ EUT C 297 E, 7.12.2006, s. 182.

Onsdag 25 mars 2009

7. Europaparlamentets åsikt är därför att en realistisk halvtidsöversyn bör genomföras i tre steg:
- a) (i) lösning av underskott och återstående frågor inom ramen för de årliga budgetförfarandena, om möjligt genom mer flexibilitet och om nödvändigt genom att använda en del av den marginal som finns kvar under taket för egna medel,
  - (ii) en bedömning av halvtidsutvärderingen,
  - b) (i) utarbetande av en eventuell justering och förlängning av den nuvarande fleråriga budgetramen till 2015/2016 för att möjliggöra en smidig övergång till ett system med en flerårig budgetram på fem år som skulle ge varje parlament och kommission det politiska ansvaret för den fleråriga budgetramen under deras respektive mandatperioder,
  - (ii) möjliga justeringar och förlängningar av de nuvarande programmen i enlighet med lagstiftningen (2010–2011), i linje med en eventuell förlängning av den fleråriga budgetramen, som redan begärts flera gånger av parlamentet,
  - c) förberedelse av den nya fleråriga budgetramen som börjar 2016/2017; denna fas kommer det parlament som väljs 2014 att ansvara för.

Allmänna principer

8. Europaparlamentet erinrar om att taket för egna medel utgör 1,31 procent av EU:s BNI i åtaganden och 1,24 procent av EU:s BNI i betalningar. Parlamentet erinrar även om att avsevärda marginaler varje år lämnas under det tak som fastställs genom budgetramen, framför allt i betalningar (8 300 000 000 EUR 2007, 13 000 000 000 EUR 2008 och 7 800 000 000 EUR 2009), och vidare om att det finns mycket stora marginaler mellan taket för den fleråriga budgetramen och taket för EU:s egna medel⁽¹⁾ (36 600 000 000 EUR 2010, 44 200 000 000 EUR 2011, 45 000 000 000 EUR 2012 och 50 600 000 000 EUR 2013)⁽²⁾.

9. Europaparlamentet bekräftar sin ståndpunkt såsom uttryckt i ovannämnda resolution av den 29 mars 2007 där det betonade att "en politisk koppling mellan en reform av inkomsterna och en översyn av utgifterna är oundviklig och fullständigt rimlig". Parlamentet anser att dessa två processer bör genomföras parallellt i syfte att sammansmältas i en allomfattande och integrerad reform för ett nytt system för EU:s finansiering och utgifter senast för den fleråriga budgetram som gäller från och med 2016/2017, vilket skulle kräva att det förberedande arbetet, även ratificeringen, görs innan dess. Parlamentet begär att man överväger ett system som innebär att stöden och bördorna mellan medlemsstaterna hamnar på en generell sett mera tillbörlig nivå.

10. Europaparlamentet anser att den allmänna omfattningen av EU:s medel inte får påverkas av den nuvarande världsekonomiska krisen, även om medlemsstaternas BNI kommer att upphöra att följa en ständigt stigande kurva. Parlamentet är därför övertygat om att EU:s utgifter bör inriktas på politikområden med tydligt europeiskt mervärde, helt i linje med subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna. Parlamentet påminner om att detta mervärde, inte minst i kristider, vilar på den grundläggande principen om solidaritet mellan europeiska folk.

11. Europaparlamentet betonar att sund ekonomisk förvaltning, förbättrad förvaltning från medlemsstaternas och kommissionens sida och en avstämning av de politiska prioriteringarna mot de ekonomiska behoven bör förbli en prioritering under de kommande åren, och att detta mål bör eftersträvas genom att i förhand fastställa positiva och negativa prioriteringar snarare än genom självpåtagna tak. Parlamentet anser därför att den fleråriga budgetramen bör ha en större grad av flexibilitet. Parlamentet betonar att de utmaningar som EU står inför (i samband med livsmedels-, energi- och finanskrisen) knappast har varit så stora någon gång tidigare i dess historia. Parlamentet menar att ett svar i verklig gemenskapsanda på denna kris kräver internationella lagstiftnings- och budgetåtgärder.

⁽¹⁾ Rådets beslut 2000/597/EG, Euratom av den 29 september 2000 om systemet för Europeiska gemenskapernas egna medel (EGT L 253, 7.10.2000, s. 42).

⁽²⁾ 1,24 procent taket för egna medel kontra taket för den fleråriga budgetramen baserat på uppskattad BNI för EU27 2009.

Onsdag 25 mars 2009

12. Europaparlamentet menar att unionens politiska prioriteringar stadigt utvecklas till följd av globaliseringen, de demografiska förändringarna, de tekniska framstegen, behovet av en säker och diversifierad energiförsörjning och klimatförändringarna, och därför måste EU se över sina utgifter och optimera dem för att ge högsta möjliga mervärde och största möjliga effektivitet åt sina insatser.

13. Europaparlamentet är övertygat om att större flexibilitet inom och mellan rubriker är en absolut nödvändighet för att EU ska kunna fungera, inte enbart när det gäller att möta EU:s nya utmaningar, utan även för att underlätta beslutsfattandeprocessen inom institutionerna. Parlamentet förväntar sig att kommissionen i sina kommande förslag, grundat på förklaring 1 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006, kommer att ta relevanta initiativ i denna riktning.

14. Europaparlamentet påminner om att artikel 21 i det interinstitutionella avtalet föreskriver att budgetramen får budgetramen "utan att taket för egna medel överskrids, revideras för att täcka de behov som uppstår i samband med oförutsedda händelser". Parlamentet kritiserar återigen rådets irrationella beteende att gång på gång motsätta sig ett utnyttjande av denna möjlighet att revidera budgetramen.

15. Europaparlamentet upprepar sin önskan att få se en konkret och snabb förbättring av medlemsstaternas och kommissionens genomförande av EU:s politik, särskilt av sammanhållningspolitiken. Parlamentet hyser en stark förväntan att det gemensamma åtagande som gjordes av kommissionen och rådet på medlemsstaternas vägnar i november 2008 kommer att förenkla förfarandena (särskilt de som gäller "Management Control Systems", MCS) så att betalningar kan ske snabbare, och så att kommande budgetar påverkas positivt. Parlamentet är redo att vidta politiska och administrativa åtgärder om den nuvarande situationen skulle förbli oförändrad. Parlamentet anser att en förenkling av förfarandena måste vara en prioritering även på andra områden, till exempel på områdena forskning och innovation, politiken för små och medelstora företag.

16. Europaparlamentet konstaterar att hög prioritet bör ges åt en effektiv förvaltning av EU:s utgifter. Särskilt viktigt är det att medelstildelningen baseras på objektiva kriterier och på en kontinuerlig utvärdering av resultaten. Parlamentet anser att starka och effektiva offentlig-privata partnerskap bör främjas i detta avseende.

17. Europaparlamentet beklagar förseningarna i överläggningarna om en reform av finansieringen av EU:s budget, något som blivit ännu mer akut genom den ekonomiska krisen. Parlamentet beklagar särskilt att införandet av ett system för tilldelning av utsläppsrätter inte utnyttjades som ett tillfälle att inleda en grundläggande politisk debatt om fördelning av nya offentliga medel som tillkommit genom EU:s beslut. Parlamentet insisterar på att denna debatt verkligen inleds vid nästa halvtidsöversyn av den nuvarande budgetramen.

18. Europaparlamentet konstaterar att medlemsstaterna i sina nationella budgetar tagit hänsyn till en stor del av EU:s mål. Europaparlamentet insisterar på att de anslag som tillförts på detta sätt ska redovisas och offentliggöras i varje medlemsstat så att man bättre kan mäta varje medlemsstats ansträngningar och uppskatta de belopp som krävs i EU:s budget på de områden där medlemsstaternas ansträngningar behöver uppmuntras eller kompletteras.

Särskilda kommentarer

19. Europaparlamentet är fast beslutet att hitta lämplig finansiering för de nya eller ytterligare politikområden som kan komma att bli följden av det möjliga ikraftträdandet av Lissabonfördraget (som energi och rymdpolitik och forskning under rubrik 1a; rättsligt samarbete under rubrik 3a; ungdom, idrott, informations- och kommunikationspolitik och folkhälsa under rubrik 3b; humanitärt bistånd och den europeiska avdelningen för yttre åtgärder under rubrik 4).

20. Europaparlamentet erinrar om att rubrikerna 1a, 3 och 4 redan är underfinansierade i den nuvarande fleråriga budgetramen. Parlamentet betonar att ytterligare politikområden inte bör förändra balansen mellan de huvudsakliga kategorierna i den nuvarande fleråriga budgetramen eller äventyra befintliga prioriteringar. Parlamentet betonar även att om vissa medlemsstater skulle fortsätta att insistera på en "1-procentsmetod" kommer det inte att vara möjligt att finansiera de nya prioriteringarna via budgeten, vilket bör vara oacceptabelt för rådet och inte alls acceptabelt för parlamentet.

Onsdag 25 mars 2009

21. Europaparlamentet anser att frågan om att förse EU med medel för att kunna förverkliga sina politiska ambitioner på områdena för energisäkerhet och kampen mot klimatförändringar bör vara en del i en kortsiktig översyn, oberoende av ikraftträdandet av Lissabonfördraget. Parlamentet är redo att undersöka möjligheten att inrätta en särskild fond i detta syfte. Parlamentet betonar att detta måste ha högsta prioritet även i nästa fleråriga budgetram, helst genom en övergripande överenskommelse om finansieringen av politiken mot klimatförändringar. Parlamentet anser att på längre sikt bör en ny kategori inrättas som samlar alla budgetmässigt relevanta åtgärder i kampen mot klimatförändringarna.

22. Europaparlamentet betonar att det är nödvändigt med samstämmighet mellan de olika politikområdena i detta avseende, och påpekar behovet att genomföra en klimatkonsekvensbedömning för alla viktiga program, särskilt på områdena jordbruk, sammanhållning, transport- och energinät samt utveckling.

23. Europaparlamentet upprepar sin villighet att inleda förhandlingar med rådet om kommissionens förslag om att finansiera energi- och nätverksprojekt (bredband) inom ramen för EU:s återhämtningsplan.

24. Europaparlamentet betonar att den nuvarande ekonomiska nedgången inte bör användas som förevändning för att skjuta upp investeringar, utan tvärtom ses som ett tillfälle att öka investeringarna i miljövänlig teknik.

25. Europaparlamentet insisterar på att fortsätta eftersträva målet att öka forsknings- och innovationsutgifterna till 3 procent av EU:s BNI senast år 2010, och betonar att vetenskaplig forskning, vetenskaplig infrastruktur, teknisk utveckling och innovation är centrala delar i Lissabonstrategin och avgörande faktorer för tillväxt, skapande av arbetstillfällen, hållbar utveckling och konkurrenskraft inom EU.

26. Europaparlamentet understryker den potential som finns i utbildnings-, kultur- och ungdomsprogram när det gäller att föra Europa närmare medborgarna, och främja både kulturella skillnader och ömsesidig förståelse. Parlamentet påpekar också den roll som utbildning spelar för att uppnå Lissabonmålen och för att anpassa kompetensen till de nya utmaningar och möjligheter som följer av den finansiella och ekonomiska krisen och av klimatförändringarna.

27. Europaparlamentet erinrar om att rubrik 4, "EU som global partner", fortfarande är kroniskt underfinansierad. Parlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram förslag om en långsiktig finansiering för att bidra till att millennieutvecklingsmålen kan uppnås, för att uppfylla de åtaganden som ingåtts till följd av en internationell klimatförändringsöverenskommelse som är oberoende av utvecklingsstöd, för att förebygga konflikter och främja mänskliga rättigheter och grundläggande friheter, för att föra en trovärdig grannskapspolitik, och när det gäller Gusp/ESFP (som omfattas av ansvarsfrihetsförfaranden), för att undvika upprepade och oändliga förhandlingar med rådet under de årliga budgetförfarandena. Parlamentet understryker att nya behov måste finansieras med nya resurser.

28. Europaparlamentet erinrar om de åtaganden som gjordes av medlemsstaterna 2005 i syfte att uppnå målet att använda 0,7 procent av EU:s BNI till offentligt utvecklingsbistånd (ODA) 2015. Parlamentet anser att stöd från EU:s budget kan vara ett användbart incitament för att hjälpa medlemsstaterna att hålla sig till detta mål. Europaparlamentet upprepar på nytt sin önskan att integrera Europeiska utvecklingsfonden i den allmänna budgeten för att fonden ska omfattas av de parlamentariskt kontrollerade beslutsförfarandena.

29. Europaparlamentet uppmanar det parlamentet som väljs 2009 att av skäl som har med insyn att göra, införliva medel som för närvarande inte omfattas av budgeten i den allmänna budgetstrukturen.

*

* *

30. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Onsdag 25 mars 2009

Avtal om ekonomiskt partnerskap EG-Cariforum-staterna

P6_TA(2009)0175

Europaparlamentets resolution av den 25 mars 2009 om avtalet om ekonomiskt partnerskap mellan Cariforum-staterna, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan

(2010/C 117 E/17)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina resolutioner av den 25 september 2003 om WTO:s femte ministerkonferens i Cancún ⁽¹⁾, av den 12 maj 2005 om utvärderingen av Doharundan efter beslutet av WTO:s allmänna råd av den 1 augusti 2004 ⁽²⁾, av den 1 december 2005 om förberedelserna inför WTO:s sjätte ministerkonferens i Hongkong ⁽³⁾, av den 23 mars 2006 om utvecklingspåverkan av avtalen om ekonomiskt partnerskap ⁽⁴⁾, av den 4 april 2006 om bedömningen av Doharundan efter WTO:s ministerkonferens i Hongkong ⁽⁵⁾, av den 1 juni 2006 om handel och fattigdom: Utformning av en handelspolitik som maximerar handelns bidrag till fattigdomslindringen ⁽⁶⁾, av den 7 september 2006 om beslutet att tills vidare skjuta upp förhandlingarna om utvecklingsagendan från Doha ⁽⁷⁾, av den 23 maj 2007 om avtal om ekonomiskt partnerskap ⁽⁸⁾, av den 12 juli 2007 om Trips-avtalet och tillgång till läkemedel ⁽⁹⁾, av den 12 december 2007 om avtal om ekonomiskt partnerskap ⁽¹⁰⁾ och sin ståndpunkt av den 5 juni 2008 om förslaget till rådets förordning om tillämpning av allmänna preferenssystemet under perioden 1 januari 2009–31 december 2011 samt om ändring av förordningarna (EG) nr 552/97 och (EG) nr 1933/2006 och av kommissionens förordning (EG) nr 964/2007 och (EG) nr 1100/2006 ⁽¹¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 26 september 2002 om Europaparlamentets rekommendationer till kommissionen om förhandlingarna om ekonomiska partnerskapsavtal med AVS-länderna och regionerna ⁽¹²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 5 februari 2009 om utvecklingspåverkan av avtalen om ekonomiskt partnerskap ⁽¹³⁾,
- med beaktande av avtalet om ekonomiskt partnerskap mellan Cariforum-staterna, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan,
- med beaktande av den gemensamma förklaringen om undertecknandet av det ekonomiska partnerskapsavtalet,
- med beaktande av partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stilla havsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, undertecknat i Cotonou den 23 juni 2000 (Cotonouavtalet),
- med beaktande av rådets (allmänna frågor och yttre förbindelser) slutsatser från april 2006, oktober 2006, maj 2007, oktober 2007, november 2007 och maj 2008,

⁽¹⁾ EUT C 77 E, 26.3.2004, s. 393.

⁽²⁾ EUT C 92 E, 20.4.2006, s. 397.

⁽³⁾ EUT C 285 E, 22.11.2006, s. 126.

⁽⁴⁾ EUT C 292 E, 1.12.2006, s. 121.

⁽⁵⁾ EUT C 293 E, 2.12.2006, s. 155.

⁽⁶⁾ EUT C 298 E, 8.12.2006, s. 261.

⁽⁷⁾ EUT C 305 E, 14.12.2006, s. 244.

⁽⁸⁾ EUT C 102 E, 24.4.2008, s. 301.

⁽⁹⁾ EUT C 175 E, 10.7.2008, s. 591.

⁽¹⁰⁾ EUT C 323 E, 18.12.2008, s. 361.

⁽¹¹⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0252.

⁽¹²⁾ EUT C 273 E, 14.11.2003, s. 305.

⁽¹³⁾ Antagna texter, P6_TA(2009)0051.

Onsdag 25 mars 2009

- med beaktande av kommissionens meddelande av den 23 oktober 2007 om avtal om ekonomiskt partnerskap (KOM(2007)0635),
- med beaktande av det allmänna tull- och handelsavtalet (Gatt), särskilt dess artikel XXIV,
- med beaktande av ministerdeklarationen från WTO:s fjärde ministerkonferens, som antogs den 14 november 2001 i Doha,
- med beaktande av ministerdeklarationen från WTO:s fjärde ministerkonferens, som antogs 18 december 2005 i Hongkong,
- med beaktande av rapporten och rekommendationerna från arbetsgruppen för Aid for Trade, som antogs av WTO:s allmänna råd den 10 oktober 2006,
- med beaktande av FN:s millenniedeklaration av den 8 september 2000, i vilken millennieutvecklingsmålen formuleras som kriterier vilka kollektivt fastställts av det internationella samfundet för att utrota fattigdomen,
- med beaktande av Gleneagleskommunikén som antogs vid G8-mötet den 8 juli 2005,
- med beaktande av artikel 108.5 jämförd med artikel 103(2) i arbetsordningen, och av följande skäl:
  - A. Från och med den 1 januari 2008 är EU:s tidigare avtal om handel med AVS-länderna, som gav AVS-länderna förmånstillträde till EU:s marknader på icke ömsesidig grund, inte längre förenligt med WTO:s bestämmelser.
  - B. Avtalen om ekonomiskt partnerskap (EPA) är WTO-kompatibla avtal som syftar till att stödja regional integration och främja successiv integrering av AVS-ländernas ekonomier i världsekonomin, och därigenom främja dessa länders hållbara sociala och ekonomiska utveckling och bidra till de övergripande insatserna för att utrota fattigdomen i AVS-länderna.
  - C. EPA bör användas för att bygga upp en långsiktig relation genom vilken handel stöder utveckling.
  - D. Den rådande finansiella och ekonomiska krisen betyder att handelspolitiken kommer att bli viktigare än någonsin för utvecklingsländerna.
  - E. De komplexa och vittomfattande åtagandena i avtalen kan komma att få väldigt stor inverkan på ett land eller en region.
  - F. EPA kommer oundvikligen att styra räckvidden för och innehållet i framtida avtal mellan Cariforum-staterna och andra handelspartner och regionens position i förhandlingarna.
  - G. Var och en av Cariforum-staterna har en separat tidsplan för avregleringen, med viss överlappning mellan olika länder. Senare löper planerna samman och omvandlas till ett regionalt schema. Den karibiska gemenskapen (Caricom) har som mål att ha en inre marknad senast 2015.
  - H. Den totala inverkan av de handelsbestämmelser som fastställs genom avtalen om ekonomiskt partnerskap kan bli mycket större än borttagandet av tullar.
  - I. Förbättrade handelsbestämmelser måste åtföljas av ökat stöd för handelsrelaterat bistånd.

Onsdag 25 mars 2009

- J. Syftet med EU:s strategi för handelsbistånd "Aid for Trade" är att stödja utvecklingsländernas kapacitet att utnyttja nya handelsmöjligheter.
- K. Den sista meningen i artikel 139.2 i avtalet lyder: "Inget i detta avtal ska tolkas som ett hinder för parternas och de avtalslutande Cariforum-staternas möjligheter att främja tillgång till läkemedel".
- L. Avtalet om ekonomiskt partnerskap innehåller en förklaring om utvecklingssamarbete men inga juridiskt bindande finansieringsåtaganden.
1. Europaparlamentet betonar att EPA inte kan betraktas som tillfredsställande såvida de inte uppnår följande målsättningar: ge AVS-länderna stöd till en hållbar utveckling, främja deras deltagande i världshandeln och förstärka regionaliseringsprocessen, återuppliva handelsutbytet mellan Europeiska unionen och AVS-länderna och främja den ekonomiska diversifieringen i AVS-länderna.
  2. Europaparlamentet påminner om att avtalet om ekonomiskt partnerskap måste stödja Cariforum-staternas utvecklingsmål, politik och prioriteringar, inte bara till struktur och innehåll utan även genom det sätt och det engagemang som gäller vid genomförandet.
  3. Europaparlamentet påpekar att EPA bör bidra till att millennieutvecklingsmålen uppnås.
  4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att klargöra sin ståndpunkt i fråga om EU:s uttalade mål att motarbeta befintliga skatteparadis. Parlamentet påminner i detta avseende om att åtta av de sammanlagt fjorton Cariforum-stater som undertecknat EPA upptas på OECD:s förteckning över skatteparadis och att det i EPA med Cariforum-staterna fastställs en avreglering av transaktionskonton för alla invånare (artikel 122), en avreglering av kapitalkonton för investerare (artikel 123) och nästan obegränsad gränsöverskridande verksamhet i fråga om finansiella tjänster, inbegripet "förvaltning av anförtrodda medel" och "over-the-counter"-handel med derivat (artikel 103, B-6).
  5. Europaparlamentet betonar att det huvudsakliga målet med EG/Cariforum-EPA är att genom utvecklingsmål, fattigdomsminskning och respekt för grundläggande mänskliga rättigheter bidra till att uppnå millennieutvecklingsmålen.
  6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att göra sitt yttersta för att återuppta förhandlingarna om utvecklingsagendan från Doha och säkerställa att avtal om avreglering av handeln fortsätter att främja utvecklingen i fattiga länder.
  7. Europaparlamentet är övertygat om att fullständiga EPA bör komplettera ett avtal om utvecklingsagendan från Doha och inte vara ett alternativ för AVS-länderna.
  8. Europaparlamentet lyfter fram hur viktig den interna handeln inom regionerna är och att det behövs ökade regionala handelsförbindelser för att kunna garantera hållbar tillväxt i regionen. Parlamentet framhåller vikten av samarbete och samstämmighet mellan de olika regionala områdena.
  9. Visserligen föreskriver kommissionens förhandlingsmandat för EPA som godkändes av rådet den 17 juni 2002 att man under förhandlingarna i synnerhet skulle beakta de särskilda intressen som gemenskapens yttersta randområden kan ha. I detta hänseende kan det i EPA föreskrivas särskilda åtgärder till förmån för produkter från dessa regioner så att de snabbt kan integreras i den interregionala handeln, i enlighet med WTO:s regler. Europaparlamentet oroas ändå av att de yttersta randområdenas intressen inte har beaktats tillräckligt i ett flertal frågor som de regionala råden har uppmärksammat kommissionen på, och att en snabb integration av de yttersta randområdena i den interregionala handeln därmed har försummats.
  10. Europaparlamentet ser gärna en ytterligare sänkning av tarifferna mellan utvecklingsländer och regionala grupper, som för närvarande står för 15–25 procent av handelsvärdet, så att syd-syd-handeln, ekonomisk tillväxt och regional integration främjas ytterligare.

Onsdag 25 mars 2009

11. Europaparlamentet påminner om att en verklig regional marknad är en grundläggande förutsättning för ett lyckat genomförande av EPA, och att regional integration och samarbete är avgörande för Cariforum-staternas sociala och ekonomiska utveckling.
12. Europaparlamentet betonar att genomförandet av avtalet måste ta vederbörlig hänsyn till integrationsprocessen i Cariforum-staterna, inklusive till målen för Caricoms gemensamma marknad och ekonomi (CSME) i enlighet med det reviderade Chaguaramasfördraget.
13. Europaparlamentet är medvetet om att de Cariforum-stater som är medlemmar av Caricom har gjort åtaganden inom ämnesområden som ännu inte fastställts eller fullständigt antagits i CSME, inklusive finansiella tjänster, andra tjänster, investeringar, konkurrens, offentliga upphandlingar, elektronisk handel, immaterialrätt, fri rörlighet för varor och miljön. Parlamentet uppmanar till att vederbörlig hänsyn tas till CSME vid genomförandet av förordningar inom dessa ämnesområden, i enlighet med artikel 4.3 i EG/Cariforum-EPA.
14. Europaparlamentet uppmanar de berörda länderna att lämna klar och tydlig information om den ekonomiska och politiska situationen och utvecklingen i dessa länder för att förbättra samarbetet med gemenskapen.
15. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att klargöra den faktiska fördelningen av medel i hela AVS-regionen som härrör från de prioriterade utgifterna som utlovats inom ramen för den ökade budgeten för Aid for Trade.
16. Europaparlamentet framhåller att i överensstämmelse med Parisprinciperna om effektivt bistånd måste biståndet bland annat vara efterfrågedrivet. Parlamentet uppmanar därför AVS-länderna att ange vilka ytterligare anslag kopplade till avtalet om ekonomiskt partnerskap som behövs, framför allt när det gäller regelverk, skyddsåtgärder, åtgärder som underlättar handeln, stöd för att uppfylla internationella sanitära och fytosanitära standarder och immaterialrättsliga standarder samt sammansättningen av övervakningsmekanismer för avtalet om ekonomiskt partnerskap.
17. Europaparlamentet påminner om att EU:s strategi för handelsbistånd "Aid for Trade" antogs i oktober 2007, med åtagandet att öka EU:s samlade handelsrelaterade bistånd till 2 miljarder EUR per år senast 2010 (1 miljard EUR från gemenskapen och 1 miljard EUR från medlemsstaterna). Parlamentet insisterar på att Cariforum-staterna ska få en lämplig och rättvis andel.
18. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att klargöra fördelningen av medel i hela regionen. EU:s medlemsstater uppmanas ta fram ytterligare finansiering efter budgetåtagandena för 2008–2013.
19. Europaparlamentet begär att det tidigt beslutas om och säkras för en rättvis andel av resurserna för Aid for Trade. Parlamentet betonar att kommissionen och EU:s medlemsstater bör se till att dessa medel utgör ytterligare resurser och inte enbart blir en förändrad modell för medel från Europeiska utvecklingsfonden, att medlen anpassas efter Cariforum-staternas prioriteringar och i största möjliga mån kommer från Europeiska regionala utvecklingsfonden, samt att utbetalningarna sker i tid, är förutsebara och följer tidsplanerna för genomförandet av nationella och regionala strategiska utvecklingsplaner. Parlamentet rekommenderar kommissionen och Cariforum-staterna att effektivt utnyttja dessa medel för att hjälpa till att kompensera ett eventuellt bortfall av tullintäkter och möta behovet av ökad konkurrenskraft och utveckling.
20. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att klargöra vilka medel som har tillkommit utöver dem i den tionde europeiska utvecklingsfonden. Kommissionen uppmanas att se till att alla bestämmelser om utvecklingssamarbete, inklusive deras finansiering, börjar genomföras snabbt, korrekt och effektivt.
21. Europaparlamentet konstaterar att man i Bahamas, Antigua och Barbados prioriterar förluster i tullintäkter som uppstått i samband med handelsavregleringen. Parlamentet medger att för andra Cariforum-stater är en väsentlig del av EU:s export till Cariforum-staterna antingen redan befriad från handels hinder eller så kommer det mesta av avregleringen att ske under år 10–15 i tidtabellen för genomförandet.
22. Europaparlamentet betonar att tull- och kvotfriheten vid behov bör kompletteras med betydande förändringar av ursprungsreglerna, för att avsevärt öka varuexporten. Parlamentet välkomnar i detta avseende kommissionens uttalanden nyligen om att ursprungsreglerna skulle kunna uppgraderas enligt artikel 10 i enlighet med principen om kumulation.

Onsdag 25 mars 2009

23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att sammanställa regelbundna rapporter till parlamentet om omfattningen av patentansökningar och rättstvister i enlighet med konventionen om patentsamarbete. Kommissionen uppmanas också att sammanställa regelbundna rapporter om genomförandet av åtagandena för tekniköverföring i avtalet, samt att inte sträva efter att harmonisera immaterialrättsstandarder utöver vad som är lämpligt för Cariforum-staternas utvecklingsnivå. Parlamentet betonar vikten av att hjälpa Cariforum-staterna att övervaka beteenden som strider mot konkurrensreglerna i läkemedelsbranschen.
24. Europaparlamentet uppmanar dem som förhandlar om varje fullvärdigt EPA att lämna fullständiga redogörelser för den transparenta förvaltningen av naturresurserna och huvuddragen i den bästa praxis som krävs för att AVS-länderna ska få maximal nytta av dessa resurser.
25. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att bestämmelserna om tillämpning av den immateriella äganderätten inte används för att förhindra berättigad konkurrens från leverantörer av generiska läkemedel och/eller för att hindra statliga upphandlande enheter från att förvärva generiska produkter.
26. Europaparlamentet respekterar behovet av ett kapitel om handelsförsvaret med bilaterala skyddsåtgärder. Parlamentet uppmanar båda parter att undvika en onödig användning av dessa skyddsåtgärder.
27. Europaparlamentet uppmärksammar att det har införts ett kapitel om utvecklingssamarbete i det fullständiga EPA. Detta omfattar samarbete om varuhandel, leverantörernas konkurrenskraft, infrastruktur som främjar handeln, handel med tjänster, handelsrelaterade frågor, institutionellt kapacitetsbyggande och skatteanpassningar. Parlamentet uppmanar båda parter att stå fast vid sitt åtagande att inte slutföra förhandlingar om konkurrenskraft och offentlig upphandling förrän man har byggt upp tillräcklig kapacitet.
28. Europaparlamentet betonar att hänsyn bör tas till de specifika intressena hos båda parter små och medelstora företag i EPA.
29. Europaparlamentet önskar att Europeiska unionen ska tillämpa principen om mest gynnad nation på AVS-ländernas alla subregionala grupper.
30. Europaparlamentet erkänner att Cariforum och andra subregionala grupper gör en selektiv tillämpning av principen om mest gynnad nation på Europeiska unionen.
31. Europaparlamentet anser att man, med hänsyn till de bestämmelser om särskild och differentierad behandling som finns i artikel 5 i EPA, och i syfte att uppnå målet att minska fattigdomen, bör ta fram lämpliga utvecklingsindikatorer inom EPA. Dessa utvecklingsindikatorer bör uppfylla tre huvudsyften: att sätta i gång genomförandet av åtagandena enligt avtalet om ekonomiskt partnerskap av Cariforum-staterna eller att kvalificera dem för undantag, att övervaka hur genomförandet av EPA påverkar den hållbara utvecklingen och minskningen av fattigdomen, att övervaka genomförandet av gemenskapens åtaganden, särskilt ersättning och en effektiv leverans av utlovat ekonomiskt och tekniskt bistånd.
32. Europaparlamentet understryker behovet av att använda utvecklingsindikatorer för att mäta de förväntade ekonomiska och sociala resultaten (såsom minskning av fattigdomen, bättre levnadsstandard och öppnande av ekonomin) då EPA tillämpas.
33. Europaparlamentet noterar den stora klyftan mellan nivåerna på de offentliga utgifterna för jordbrukssubventioner och ekonomiskt och tekniskt stöd.
34. Europaparlamentet konstaterar att detta missgynnar jordbrukare i AVS-länderna genom att minska deras konkurrenskraft både i deras egna länder och utomlands eftersom deras produkter är dyrare i reala termer jämfört med subventionerade produkter från EU och USA.
35. Europaparlamentet stöder därför de avtalade tullpositionsundantagen inriktade på jordbruksvaror och vissa bearbetade jordbruksvaror med tanke på att de främst är baserade på behovet av att skydda nyetablerade industrier eller känsliga produkter i dessa länder.

Onsdag 25 mars 2009

36. Europaparlamentet understryker vikten av lämpliga och transparenta övervakningsmekanismer, med en klar roll och påverkan, för att följa upp effekterna av EPA, med ett ökat ansvarstagande från AVS-länderna och omfattande samråd med intressenterna.

37. Europaparlamentet begär att kommissionen stöder inrättandet av en oberoende övervakningsmekanism inom Cariforum-staterna, med nödvändiga resurser för att göra den analys som behövs för att avgöra i vilken utsträckning EPA uppfyller sina mål.

38. Europaparlamentet anser att det är viktigt att det vid genomförandet av EPA inrättas ett lämpligt övervakningssystem som samordnas av en ansvarig parlamentarisk kommitté, som består av ledamöter av utskottet för internationell handel och utskottet för utveckling, i syfte att säkerställa en god balans mellan en upprätthållen ledande roll för utskottet för internationell handel och en övergripande samstämmighet inom handels- och utvecklingspolitiken. Den parlamentariska kommittén ska arbeta flexibelt och fungera som aktiv samordnare tillsammans med den gemensamma parlamentariska församlingen.

39. Europaparlamentet belyser den avgörande roll som Cariforums parlament och icke-statliga aktörer har i övervakningen och förvaltningen av EPA. För att dessa verkliga ska kunna bli delaktiga krävs det en tydlig och inkluderande agenda mellan EU och Cariforum-staterna.

40. Europaparlamentet uppmanar Europeiska rådet att samråda med de regionala råden i gemenskapens yttersta randområden i Västindien (Martinique, Guadeloupe och Guyana) före ratificeringen av EPA mellan Cariforum-staterna och EU:s medlemsstater.

41. Europaparlamentet välkomnar den ovannämnda gemensamma förklaringen och det faktum att en omfattande obligatorisk översyn av avtalet inte kommer att göras senare än fem år efter det att avtalet undertecknats och därefter vart femte år, i syfte att kunna fastställa avtalets inverkan, inklusive kostnaderna och konsekvenserna av dess genomförande. Parlamentet påpekar att parterna åtog sig att ändra avtalets bestämmelser och om nödvändigt justera sin tillämpning. Parlamentet begär att Europaparlamentet och Cariforum-staternas parlament ska delaktiggöras i varje översyn av EPA.

42. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas och AVS-ländernas regeringar och parlament, AVS-EU-s ministerråd och den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen.

Inledande avtal om ekonomiskt partnerskap EG-Elfenbenskusten

P6_TA(2009)0176

Europaparlamentets resolution av den 25 mars 2009 om det inledande avtalet om ekonomiskt partnerskap mellan Elfenbenskusten, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan

(2010/C 117 E/18)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av Allmänna tull- och handelsavtalet (GATT), särskilt artikel XXIV,

— med beaktande av partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet (AVS) å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater å andra sidan, undertecknat i Cotonou den 23 juni 2000 (Cotonouavtalet),

Onsdag 25 mars 2009

- med beaktande av FN:s millenniedeklaration av den 8 september 2000, i vilken världssamfundet gemensamt fastställde kriterier för fattigdomsutrotning, de s.k. millenniutvecklingsmålen,
- med beaktande av förklaringen från WTO:s fjärde ministerkonferens, som antogs den 14 november 2001 i Doha,
- med beaktande av sin resolution av den 25 september 2003 om WTO:s femte ministerkonferens i Cancún ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 12 maj 2005 om bedömningen av Doharundan efter beslutet i WTO:s allmänna råd den 1 augusti 2004 ⁽²⁾,
- med beaktande av Gleneagles-kommunikén som G8-mötet antog den 8 juli 2005 från G8-mötet i Gleneagles,
- med beaktande av sin resolution av den 1 december 2005 om förberedelserna inför WTO:s sjätte ministerkonferens i Hongkong ⁽³⁾,
- med beaktande av förklaringen från WTO:s sjätte ministerkonferens, som antogs den 18 december 2005 i Hongkong,
- med beaktande av sin resolution av den 23 mars 2006 om utvecklingspåverkan av avtalen om ekonomiskt partnerskap ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 4 april 2006 om bedömningen av Doharundan efter WTO:s ministerkonferens i Hongkong ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 1 juni 2006 om handel och fattigdom: Utformning av en handelspolitik som maximerar handelns bidrag till fattigdomslindringen ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 7 september 2006 om beslutet att tills vidare skjuta upp förhandlingarna om utvecklingsagendan från Doha ⁽⁷⁾,
- med beaktande av den rapport och de rekommendationer från WTO:s arbetsgrupp för handelsrelaterat bistånd "Aid for Trade" som antogs av WTO:s allmänna råd den 10 oktober 2006,
- med beaktande av sina resolutioner av den 23 maj 2007 ⁽⁸⁾ och av den 12 december 2007 ⁽⁹⁾ om avtal om ekonomiskt partnerskap,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 23 oktober 2007 om avtal om ekonomiskt partnerskap (KOM(2007)0635),
- med beaktande av slutsatserna från rådets möten (allmänna frågor och yttre förbindelser) i april 2006, oktober 2006, maj 2007, oktober 2007, november 2007 och maj och juni 2008,

⁽¹⁾ EUT C 77 E, 26.3.2004, s. 393.

⁽²⁾ EUT C 92 E, 20.4.2006, s. 397.

⁽³⁾ EUT C 285 E, 22.11.2006, s. 126.

⁽⁴⁾ EUT C 292 E, 1.12.2006, s. 121.

⁽⁵⁾ EUT C 293 E, 2.12.2006, s. 155.

⁽⁶⁾ EUT C 298 E, 8.12.2006, s. 261.

⁽⁷⁾ EUT C 305 E, 14.12.2006, s. 244.

⁽⁸⁾ EUT C 102 E, 24.4.2008, s. 301.

⁽⁹⁾ EUT C 323 E, 18.12.2008, s. 361.

Onsdag 25 mars 2009

- med beaktande av sin ståndpunkt av den 5 juni 2008 om förslaget till rådets förordning om tillämpning av en ordning med allmänna tullförmåner för perioden mellan den 1 januari 2009 till den 31 december 2011 och om ändring av förordning (EG) nr 552/97 och (EG) nr 1933/2006 samt kommissionens förordning (EG) nr 964/2007 och (EG) nr 1100/2006 ⁽¹⁾,
- med beaktande av interimsavtalet om ekonomiskt partnerskap mellan Elfenbenskusten, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å den andra sidan,
- med beaktande av artikel 108.5 jämförd med 103.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
  - A. Europeiska unionens tidigare avtal om handel med AVS-länderna fram till den 31 december 2007, som gav AVS-länderna förmånstillträde till EU:s marknader på icke ömsesidig grund, utgjorde ett undantag från WTO:s allmänna regler.
  - B. Avtalen om ekonomiskt partnerskap (EPA) är WTO-kompatibla avtal som syftar till att stödja regional integration och främja successiv integrering av AVS-ländernas ekonomier i världsekonomin, och därigenom främja dessa länders hållbara sociala och ekonomiska utveckling och bidra till de övergripande insatserna för att utrota fattigdomen och skapa välstånd i AVS-länderna.
  - C. "Interimsavtal" om ekonomiskt partnerskap (IEPA) är av naturen WTO-kompatibla avtal om varuhandel som inbegriper omfattande åtaganden och som syftar till att förhindra avbrott i AVS-handeln med EU, och de bör ses som en tillfällig lösning medan förhandlingar om att ingå ett heltäckande avtal om ekonomiskt partnerskap med den västafrikanska regionen pågår.
  - D. Handelsreglerna i IEPA bör åtföljas av ett ökat stöd till handelsrelaterat bistånd såsom uppbyggande av administrativ kapacitet och åtgärder som främjar goda styrelseformer.
  - E. Elfenbenskusten är på 151:a plats av 163 i Transparency Internationals korruptionsindex 2008.
  - F. Syftet med EU:s strategi för handelsbistånd "Aid for Trade" är att stödja utvecklingsländernas kapacitet att utnyttja nya handelsmöjligheter.
  - G. I förhandlingarna om EPA har vissa AVS-stater strävat efter att det införs en klausul om mest gynnad nation, enligt vilken en normal och icke-diskriminerande tullkvot för varuimport fastställs, i syfte att garantera att alla exportörer behandlas lika väl som den mest gynnade exportören.
  - H. Det råder begränsad konkurrens mellan EU:s och AVS-ländernas ekonomier eftersom den allra största delen av EU:s export består av varor som AVS-länderna själva inte producerar men som de behöver antingen för direkt konsumtion eller som insatsvaror i den inhemska industrin. Detta är inte fallet när det gäller handel med jordbruksvaror där EU:s exportbidrag utgör ett allvarligt hinder för AVS-producenterna inom jordbruks-, boskaps- och mejerisektorerna som stör och ofta förstör både lokala och regionala marknader. EU bör därför snarast fasa ut alla slags exportbidrag.
  - I. Det har genomförts förhandlingar mellan Europeiska gemenskapen och AVS-länderna om nya förbättrade ursprungsregler som är flexibla och som skulle kunna ge AVS-länderna avsevärda förmåner om de tillämpas korrekt och med vederbörlig hänsyn till dessa länders reducerade kapacitetsnivåer.
    - 1. Europaparlamentet betonar att EPA inte kan betraktas som tillfredsställande såvida de inte uppnår tre målsättningar, nämligen att erbjuda AVS-länderna stöd för hållbar utveckling, främja deras medverkan i världshandeln och förstärka regionaliseringsprocessen.
    - 2. Europaparlamentet betonar att det huvudsakliga målet med detta avtal är att genom handel och utveckling, fattigdomsminskning och respekt för grundläggande mänskliga rättigheter bidra till att uppnå millennieutvecklingsmålen.

⁽¹⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0252.

Onsdag 25 mars 2009

3. Europaparlamentet påminner om att även om interimsavtalet är förenligt med WTO:s regler och kan ses som ett första steg i processen så måste det inte nödvändigtvis leda fram till ett "fullvärdigt" EPA.
4. Europaparlamentet rekommenderar en flexibel och pragmatisk hållning under de pågående förhandlingarna om ett fullvärdigt EPA. Kommissionen uppmanas i detta sammanhang att särskilt beakta Elfenbenskustens begäran rörande avtalets utvecklingsaspekter. Parlamentet välkomnar i detta avseende slutsatserna från rådet (allmänna frågor och yttre förbindelser) från maj 2008.
5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att överväga varje begäran från Elfenbenskusten om att omförhandla bestämmelser om kontroversiella frågor som landet önskar ändra eller dra tillbaka.
6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att nära övervaka den ekonomiska utveckling som kan kopplas till avtalet. Parlamentet stöder därför kommissionens avsikt att granska alla aspekter av avtalet under förhandlingarna om ett fullvärdigt EPA. Parlamentet betonar att det fullvärdiga EPA bör innehålla en översynsklausul och en konsekvensanalys, som bör utföras inom tre till fem år efter undertecknandet av avtalet, i syfte att bedöma avtalets socioekonomiska effekter, inbegripet kostnaderna och konsekvenserna av genomförandet. Parlamentet bör vara delaktigt i en eventuell översyn av avtalet.
7. Europaparlamentet påminner om att EPA måste vara förenliga med WTO-reglerna, vilka inte kräver eller förbjuder att avtalen innehåller avregleringsåtaganden eller regleringskyldigheter avseende tjänster, skydd av immaterialrätter och de s.k. Singaporefrågorna.
8. Europaparlamentet begär att en regelram upprättas för tjänster under övergångsperioden från ett EPA till ett fullvärdigt avtal om ekonomiskt partnerskap. Parlamentet begär att man vidtar åtgärder för att om möjligt se till att bestämmelser om samhällsomfattande tjänster finns på plats, inklusive bestämmelser om grundläggande offentliga tjänster. I detta sammanhang understryker parlamentet än en gång de synpunkter man redovisade i sin resolution av den 4 september 2008 om handel med tjänster ⁽¹⁾.
9. Europaparlamentet anser att ett fullvärdigt EPA bör innehålla ett avsnitt om politisk dialog och försvar av mänskliga rättigheter.
10. Europaparlamentet uttrycker en förhoppning om att en ansvarstagande och demokratiskt vald regering så snart som möjligt kommer att finnas på plats i Elfenbenskusten. Därför välkomnas allt förarbete som utförts av den oberoende valkommissionen men denna uppmanas att offentliggöra en ny och realistisk tidpunkt för valen så snart som möjligt. Parlamentet anser att dess stöd för ett fullvärdigt EPA mellan EU och Elfenbenskusten bör beakta huruvida valen ägt rum och huruvida det finns en demokratiskt vald regering vid makten. Parlamentet begär att bli konsulterat så tidigt som möjligt.
11. Europaparlamentet lovordar undertecknarna av avtalet för att de underlättat utvecklingen av tullreformer i den västafrikanska regionen, särskilt med tanke på Elfenbenskustens ställning i den västafrikanska regionen som en av de mest utvecklade och blomstrande ekonomierna och även dess ledande ställning inom handel och ekonomisk utveckling.
12. Europaparlamentet välkomnar utvecklingen av en tullunion inom den västafrikanska regionala gruppen, särskilt med tanke på de fördelar en integrering av den västafrikanska regionen skulle medföra för Elfenbenskusten i form av utvecklingen av en större marknad, ökad handel och ökade möjligheter till stordriftsfördelar.
13. Europaparlamentet påminner om att den interregionala handeln utgör en liten del av Elfenbenskustens handel och understryker behovet av ökade regionala handelsförbindelser för att garantera en hållbar utveckling i regionen. Kommissionen uppmanas därför att vederbörligen beakta åtgärderna inom den regionala gruppen Västafrikanska staters ekonomiska gemenskap (Ecowas).

⁽¹⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0407.

Onsdag 25 mars 2009

14. Europaparlamentet understryker att ett potentiellt framtida regionalt EPA med Västafrika under inga omständigheter får äventyra sammanhållningen eller försvaga dessa länders regionala integration.

15. Europaparlamentet anser att det fullvärdiga EPA bör uppmuntra till export av bearbetade produkter med enklare och förbättrade ursprungsregler, särskilt inom centrala sektorer såsom textil, fiske och jordbruk.

16. Europaparlamentet uppmanar Europeiska unionen att ge ökat och adekvat tekniskt och administrativt bistånd till Elfenbenskusten, inbegripet den privata sektorn och det civila samhället, för att underlätta anpassningen av landets näringsliv efter att IEPA har undertecknats.

17. Europaparlamentet påminner om att EU:s strategi för handelsbistånd "Aid for Trade" antogs i oktober 2007, med åtagandet att öka EU:s samlade handelsrelaterade bistånd till 2 miljarder EUR (2 000 000 000 EUR) per år senast 2010 (1 miljard EUR från gemenskapen och 1 miljard EUR från medlemsstaterna). Parlamentet kräver att Elfenbenskusten får en tillräcklig och rättvis andel. Parlamentet begär att det tidigt fastställs och beslutas om en andel av resurserna för det handelsrelaterade biståndet "Aid for Trade". Parlamentet betonar att dessa medel bör vara extra resurser och inte enbart vara en ompaketering av medel från Europeiska utvecklingsfonden, att medlen bör anpassas efter Elfenbenskustens prioriteringar och att utbetalningarna bör ske i tid, vara förutsebara och följa tidsplanerna för förverkligandet av nationella och regionala strategiska utvecklingsplaner. Parlamentet motsätter sig att några former av villkor knyts till ratificeringen av detta EPA när det gäller beviljandet av EU-stöd och uppmanar kommissionen att garantera att tillgången till medel i den tionde europeiska utvecklingsfonden ska hållas åtskild från förhandlingarnas resultat och takt.

18. Europaparlamentet understryker vikten av en transparent förvaltning av naturresurser eftersom dessa är nyckeln till utveckling. Parlamentet uppmanar dem som förhandlar om ett slutligt EPA att verkligen se till att en sådan mekanism tas med och att ange god praxis för att Elfenbenskusten ska kunna dra största möjliga nytta av sådana resurser. I detta sammanhang påminns om synpunkterna i Europaparlamentets resolution av den 13 mars 2007 om företagens sociala ansvar⁽¹⁾, och kommissionen ombedes att tillse att EU-baserade transnationella företag med produktionsanläggningar i AVS-länderna följer ILO:s grundläggande normer, sociala och miljömässiga avtal och internationella överenskommelser för att åstadkomma jämvikt mellan ekonomisk tillväxt och högre sociala och miljömässiga standarder i hela världen.

19. Europaparlamentet uppmanar Elfenbenskustens myndigheter att uppmuntra och skydda små och medelstora företag inför undertecknandet av IEPA. Parlamentet prisar IEPA för att det ger små och medelstora företag 15 år att anpassa sig till förändringarna.

20. Europaparlamentet anser att en utveckling av de mänskliga resurserna i regionen är av största vikt för att vinsterna från ett reviderat handelssystem ska kunna befastas och uppmanar till utveckling av stimulansåtgärder för att behålla och få fram kvalificerad och utbildad arbetskraft till den ivorianska arbetsstyrkan.

21. Europaparlamentet ger sitt fortsatta stöd till ett fullvärdigt avtal om ekonomiskt partnerskap mellan Europeiska gemenskapen och Elfenbenskusten. Parlamentet anser att följande nyckelfrågor bör ingå i förhandlingarna:

- i) Regler för skydd av betydande lokala nyetablerade industrier för utvecklingsändamål.
- ii) Det viktiga området med förhandlingar om immaterialrätt som täcker inte bara västvärldens tekniska produkter utan också biologisk mångfald och traditionell kunskap. Dessutom får inte förhandlingarna om immaterialrätt gå längre än WTO-reglerna och inte kräva åtaganden enligt Trips+ från västafrikanska WTO-medlemmar eller icke WTO-medlemmar.
- iii) En klausul om mänskliga rättigheter.

⁽¹⁾ EUT C 301 E, 13.12.2007, s. 45.

Onsdag 25 mars 2009

- iv) Ett kapitel om skydd av biologisk mångfald och skogen vid Guineabukten, vilket sålunda skulle förstärka Flegt-mekanismen.
  - v) Tillåta skatter i berättigade fall för utvecklingsändamål.
  - (vi) Transparens i offentliga upphandlingar och en öppenhet gentemot europeiska avtalsparter på en nivå som är anpassad efter behoven i Elfenbenskusten.
  - (vii) Arbetsvisum, som måste vara tillgängliga för medborgare från Elfenbenskusten för perioder på minst 24 månader, för att göra det möjligt för dem att arbeta som anhörigvårdare och inom liknande yrken.
22. Europaparlamentet beklagar att många produkter, bland annat cement, bensin och bilar, där lägre kostnader för importen kan vara mycket viktiga för lokala företagare och nyetablerade industrier högre upp i värdekedjan, har uteslutits från avregleringen.
23. Europaparlamentet betonar att varje fullvärdigt EPA också bör innehålla bestämmelser om grundläggande standarder för goda styrelseformer, transparens och respekt för mänskliga rättigheter.
24. Europaparlamentet anser att ett fullvärdigt EPA helt och fullt kommer att komma medborgarna i Elfenbenskusten till nytta om en ansvarstagande och demokratiskt vald regering finns på plats i detta land. Parlamentet uttrycker en förhoppning om att en sådan regering tids nog kommer att finnas på plats i Elfenbenskusten.
25. Europaparlamentet anser att det är viktigt att det vid genomförandet av EPA inrättas ett lämpligt övervakningssystem som samordnas av en relevant parlamentarisk kommitté bestående av ledamöter från utskottet för internationell handel och från utskottet för utveckling, i syfte att säkerställa en lämplig balans mellan bibehållandet av den ledande rollen för utskottet för internationell handel och övergripande samstämmighet i handels- och utvecklingspolitiken. Denna parlamentariska kommitté ska arbeta på ett flexibelt sätt och aktivt samordna sitt arbete med den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen. Parlamentet anser att övervakningen bör inledas efter det att vart och ett IEPA antagits.
26. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att informera Europaparlamentet i god tid under övergångsförhandlingarna.
27. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att erbjuda genomförbara alternativ som garanterar marknadstillträde för de länder som inte önskar skriva under det fullvärdiga EPA.
28. Europaparlamentet understryker i synnerhet den avgörande roll som AVS-parlamenten och de icke-statliga aktörerna spelar i övervakningen och förvaltningen av avtal om EPA och uppmanar kommissionen att främja deras deltagande i de pågående förhandlingarna. Detta kräver en tydlig agenda, präglad av delaktighet, mellan EU och AVS-länderna.
29. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas och AVS-ländernas regeringar och parlament, AVS-EU:s ministerråd samt den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen.
-

Onsdag 25 mars 2009

Inledande avtal om ekonomiskt partnerskap EG-Ghana

P6_TA(2009)0177

Europaparlamentets resolution av den 25 mars 2009 om det inledande avtalet om ekonomiskt partnerskap mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater å ena sidan, och Ghana å andra sidan

(2010/C 117 E/19)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina resolutioner av den 25 september 2003 om WTO:s femte ministerkonferens i Cancún ⁽¹⁾, av den 12 maj 2005 om utvärderingen av Doha-rundan efter beslutet av WTO:s allmänna råd av den 1 augusti 2004 ⁽²⁾, av den 1 december 2005 om förberedelserna inför WTO:s sjätte ministerkonferens i Hongkong ⁽³⁾, av den 23 mars 2006 om utvecklingspåverkan av avtalen om ekonomiskt partnerskap ⁽⁴⁾, av den 4 april 2006 om bedömningen av Doharundan efter WTO:s ministerkonferens i Hongkong ⁽⁵⁾, av den 1 juni 2006 om handel och fattigdom: Utformning av en handelspolitik som maximerar handelns bidrag till fattigdomslindringen ⁽⁶⁾, av den 7 september 2006 om beslutet att tills vidare skjuta upp förhandlingarna om utvecklingsagendan från Doha ⁽⁷⁾, av den 23 maj 2007 om avtal om ekonomiskt partnerskap ⁽⁸⁾, av den 12 december 2007 om ekonomiskt partnerskap ⁽⁹⁾, och sin ståndpunkt av den 5 juni 2008 om förslaget till rådets förordning om tillämpning av Allmänna preferenssystemet under perioden 1 januari 2009–31 december 2011 samt om ändring av förordningarna (EG) nr 552/97 och (EG) nr 1933/2006 och av kommissionens förordningar (EG) nr 964/2007 och (EG) nr 1100/2006 ⁽¹⁰⁾,
- med beaktande av interimsavtalet om ekonomiskt partnerskap mellan Ghana å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater å den andra sidan,
- med beaktande av partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillaohavsområdet (AVS) å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater å andra sidan, undertecknat i Cotonou den 23 juni 2000 (Cotonouavtalet),
- med beaktande av slutsatserna från rådets (allmänna frågor och yttre förbindelser) möten i april 2006, oktober 2006, maj 2007, oktober 2007, november 2007 samt maj och november 2008,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 23 oktober 2007 om avtal om ekonomiskt partnerskap (KOM(2007)0635),
- med beaktande av Allmänna tull- och handelsavtalet (GATT), i synnerhet artikel XXIV,
- med beaktande av förklaringen från WTO:s sjätte ministerkonferens, som antogs den 18 december 2005 i Hongkong,
- med beaktande av den rapport och de rekommendationer från WTO:s arbetsgrupp för handelsrelaterat bistånd "Aid for Trade" som antogs av WTO:s allmänna råd den 10 oktober 2006,

⁽¹⁾ EUT C 77 E, 26.3.2004, s. 393.

⁽²⁾ EUT C 92 E, 20.4.2006, s. 397.

⁽³⁾ EUT C 285 E, 22.11.2006, s. 126.

⁽⁴⁾ EUT C 292 E, 1.12.2006, s. 121.

⁽⁵⁾ EUT C 293 E, 2.12.2006, s. 155.

⁽⁶⁾ EUT C 298 E, 8.12.2006, s. 261.

⁽⁷⁾ EUT C 305 E, 14.12.2006, s. 244.

⁽⁸⁾ EUT C 102 E, 24.4.2008, s. 301.

⁽⁹⁾ EUT C 323 E, 18.12.2008, s. 361.

⁽¹⁰⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0252.

Onsdag 25 mars 2009

- med beaktande av FN:s millenniedeklaration av den 8 september 2000, i vilken världssamfundet gemensamt fastställde kriterier för fattigdomsutrotning, de s.k. millenniutvecklingsmålen,
- med beaktande av Gleneagleskommunikén som antogs av G8-mötet 8 juli 2005,
- med beaktande av förklaringen från WTO:s fjärde ministerkonferens, som antogs den 14 november 2001 i Doha,
- med beaktande av artikel 108.5 jämförd med artikel 103.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
  - A. Europeiska unionens tidigare handelsförbindelser med AVS-länderna, fram till den 31 december 2007 – som gav de senare förmånligt tillträde till EU:s marknader på icke ömsesidig grund – stämde inte överens med WTO:s bestämmelser.
  - B. Avtalen om ekonomiskt partnerskap (EPA) är WTO-kompatibla avtal som syftar till att stödja regional integration och främja successiv integrering av AVS-ländernas ekonomier i världsekonomin, och därigenom främja dessa länders hållbara sociala och ekonomiska utveckling och bidra till de övergripande insatserna för att utrota fattigdomen i AVS-länderna.
  - C. WTO-reglerna kräver inte att EPA-länderna avreglerar följande områden: tjänster, investeringar, offentlig upphandling, immateriella rättigheter, konkurrens, handelslättnader, uppgiftsskydd, kapitalrörelser och skatter. Förhandlingar om dessa områden bör äga rum först när båda parter är villiga till detta. De uttalade målen med EPA, att skynda på utvecklingen och minska fattigdomen, måste uppnås genom progressiv och lämpligt utformad avreglering av handeln baserad på utvecklingsriktmärken, vilket kan spela en roll för främjandet av marknadsdiversifiering, ekonomisk tillväxt och utveckling.
  - D. I slutsatserna från rådet (allmänna frågor och yttre förbindelser) av den 26–27 maj 2008 underströks behovet av en flexibel ansats samtidigt som man ser till att processen framskrider på lämpligt sätt. I slutsatserna uppmanades kommissionen att använda sig av all den flexibilitet och asymmetri som är förenlig med WTO-bestämmelserna för att ta hänsyn till olika utvecklingsbehov och utvecklingsnivåer i AVS-länderna och deras regioner.
  - E. Tidigare handelspreferenssystem har inte kunnat bidra till att avsevärt förbättra den ekonomiska situationen i dessa länder.
  - F. Interimsavtal om ekonomiskt partnerskap (IEPA) är avtal om varuhandel i syfte att förhindra avbrott i AVS-handeln med unionen, och de bör ses som en tillfällig lösning medan förhandlingar om att ingå ett fullständigt avtal om ekonomiskt partnerskap med den västafrikanska regionen pågår.
  - G. De totala effekterna av de handelsbestämmelser som ingår i IEPA kan bli mycket mer vittgående än att tullarna avskaffas.
  - H. Enligt artikel 37.6 i Cotonouavtalet har AVS-länderna rätt att söka alternativ till EPA.
  - I. IEPA är ett viktigt steg på vägen mot fullvärdiga EPA.
  - J. Europeiska unionen erbjuder AVS-länderna ett 100-procentig kvotfritt och tullfritt tillträde till EU:s marknader, med övergångsperioder för ris (2010) och socker (2015).
  - K. Kapacitetsnivåerna varierar stort mellan olika AVS-länder och mellan AVS och unionen.

Onsdag 25 mars 2009

- L. Det råder begränsad konkurrens mellan EU:s och AVS-ländernas ekonomier eftersom den allra största delen av EU:s export består av varor som AVS-länderna själva inte producerar men som de behöver antingen för direkt konsumtion eller som insatsvaror i den inhemska industrin.
- M. Den rådande finansiella och ekonomiska krisen innebär att handelspolitiken kommer att vara viktigare än någonsin för utvecklingsländerna, så att de fullt ut kan utnyttja möjligheterna i den internationella handeln.
- N. En klausul om mest gynnad nation, vilket innebär en normal, icke diskriminerande tariff för varuimport, ingår i avtalstexterna om ekonomiskt partnerskap med syftet att garantera att alla exportörer behandlas på samma sätt som den mest gynnade exportören.
- O. EG och AVS-länderna har förhandlat fram nya förbättrade ursprungsbestämmelser, vilka potentiellt kan ge AVS-länderna väsentliga fördelar om de tillämpas ordentligt och med lämplig hänsyn till AVS-ländernas lägre kapacitetsnivåer.
- P. Syftet med EU:s strategi för handelsbistånd "Aid for Trade" är att bidra till utvecklingsländers förmåga att ta vara på nya handelsmöjligheter.
- Q. De fullvärdiga EPA kommer ofrånkomligen att utgöra en bas för räckvidd och innehåll i framtida avtal mellan AVS-länderna och andra handelspartner samt regionens position i förhandlingarna.
- R. Handelsbalansen mellan EU och de västafrikanska staternas ekonomiska gemenskap (Ecowas) väger jämnt vad gäller handel mellan regionerna.
- S. Ghana är medlem i Ecowas som består av 15 stater. De enskilda staterna i regionen varierar kraftigt vad gäller storlek och BNP.
- T. 12 av de 15 länder som utgör Ecowas betraktas som minst utvecklade länder.
- U. Ghana, Elfenbenskusten och Nigeria räknas inte som minst utvecklade länder. Svårigheter kan därför eventuellt uppstå p.g.a. de stora skillnaderna i statliga resurser och statlig kapacitet i den regionala gruppen Ecowas, med tanke på att majoriteten av dess medlemmar räknas som minst utvecklade länder.
1. Europaparlamentet bekräftar på nytt sin inställning att om avtalen om ekonomiskt partnerskap utformas på rätt sätt kan de vitalisera handelsförbindelserna mellan AVS och EU, främja AVS-ländernas ekonomiska diversifiering och regionala integration samt minska fattigdomen i AVS-länderna.
  2. Europaparlamentet inser vilka fördelar som slutandet av IEPA mellan Europeiska gemenskapen å ena sidan, och AVS-länderna å andra sidan har haft för exportörerna genom att utvidga möjligheterna för exporten till Europeiska unionen efter det att den förmånliga tullbehandlingen enligt Cotonouavtalet upphörde den 31 december 2007, och på så sätt bevarat och väsentligt utvidgat Ghanas möjligheter att exportera till unionen, både genom fullt marknadstillträde och förbättrade ursprungsregler.
  3. Europaparlamentet välkomnar att europeiska gemenskapen erbjuder AVS-länderna fullt tillträde, utan tullar och kvoter, till marknaderna i unionen för majoriteten av deras produkter, för att stödja avregleringen av handeln mellan AVS och unionen.
  4. Europaparlamentet understryker att ett EPA med Ghana under inga omständigheter får äventyra sammanhållningen eller försvaga Ecowas regionala integration.
  5. Europaparlamentet påminner om att även om interimsavtalet är förenligt med WTO:s regler och kan ses som ett första steg i processen så måste det inte nödvändigtvis leda fram till ett fullvärdigt EPA.

Onsdag 25 mars 2009

6. Europaparlamentet påminner om att WTO-bestämmelserna inte kräver eller förbjuder avtal om tjänster eller om de så kallade Singaporefrågorna.
7. Europaparlamentet stöder införandet av övergångsperioder för små och medelstora företag i IEPA, för att de ska kunna anpassa sig till de förändringar som avtalet medför. Parlamentet uppmanar ländernas myndigheter att fortsätta att stödja de små och medelstora företagens intressen i sina förhandlingar om ett fullständigt EPA.
8. Europaparlamentet uppmanar enträget AVS-länderna att fortsätta avregleringen och uppmuntrar utvidgningen av sådana reformer till andra områden än handel med varor, och en ytterligare avreglering av handeln med tjänster.
9. Kommissionen uppmanas att inte utöva otillbörliga påtryckningar på Ghana att acceptera liberaliseringsåtaganden för offentliga tjänster och Singaporefrågorna.
10. Europaparlamentet uppmanar unionen att ge ökat och lämpligt stöd både till myndigheterna inom AVS och till den privata sektorn, för att underlätta omvandlingen av ekonomierna efter undertecknandet av IEPA.
11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att klargöra hur medel faktiskt fördelas inom AVS-regionen, med utgångspunkt från de utlovade prioriterade utgifterna inom den utökade budgeten för handelsrelaterat bistånd.
12. Europaparlamentet påminner om att EU:s strategi Aid for Trade antogs i oktober 2007, med ett åtagande att öka EU:s samlade handelsrelaterade bistånd till 2 miljarder EUR (2 000 000 000 EUR) per år senast 2010 (1 miljard EUR från gemenskapen och 1 miljard EUR från medlemsstaterna). Parlamentet kräver att den västafrikanska regionen får en tillräcklig och rättvis andel.
13. Europaparlamentet kräver att man snabbt fastställer och anslår en andel av resurserna för det handelsrelaterade biståndet Aid for Trade. Parlamentet betonar att dessa medel bör vara extra resurser och inte enbart vara en ompaketering av medel från europeiska utvecklingsfonden (EUF), att medlen bör anpassas efter Ghanas prioriteringar och att utbetalningarna bör ske i tid, vara förutsebara och följa tidsplanerna för genomförande av nationella och regionala strategiska utvecklingsplaner. Parlamentet motsätter sig att några som helst former av villkor knyts till EPA då EU-stöd beviljas, och uppmanar kommissionen att garantera att tillgången till medel i den tionde EUF inte ska kopplas samman med förhandlingarnas resultat och takt.
14. Europaparlamentet uppmanar enträget de berörda länderna att ge tydlig och transparent information om den ekonomiska och politiska situationen och utvecklingen i dessa länder så att samarbetet med Europeiska unionen kan förbättras.
15. Europaparlamentet understryker vikten av en transparent förvaltning av naturresurser eftersom dessa är nyckeln till utveckling. Parlamentet uppmanar dem som förhandlar om ett fullvärdigt EPA att verkligen se till att en sådan mekanism tas med och att ange bästa praxis för att Ghana ska kunna dra största möjliga nytta av sådana resurser. I detta sammanhang bekräftar parlamentet åter sin resolution av den 13 mars 2007 om företagens sociala ansvar: ett nytt partnerskap⁽¹⁾, och uppmanar kommissionen att se till att EU-baserade transnationella företag med produktionsanläggningar i AVS-länderna följer ILO:s grundläggande normer, sociala och miljömässiga avtal och internationella överenskommelser för att åstadkomma jämvikt mellan ekonomisk tillväxt och högre sociala och miljömässiga standarder i hela världen.
16. Europaparlamentet betonar vikten av handel inom regionen och behovet av fler regionala handelsförbindelser för att en hållbar tillväxt i regionen ska kunna garanteras. Parlamentet understryker hur viktigt det är med samarbete och samstämmighet mellan olika regionala enheter.
17. Europaparlamentet uppmuntrar ytterligare sänkningar av tarifferna mellan utvecklingsländer och regionala grupper, som i dag svara för 15–25 procent av handelsvärdet, för att ytterligare gynna handeln mellan sydliga länder, ekonomisk tillväxt och regional integration.

(1) EUT C 301E, 13.12.2007, s. 45.

Onsdag 25 mars 2009

18. Europaparlamentet välkomnar utvecklingen av en tullunion inom västafrikagruppen och arbetet med att skapa en monetär union, särskilt med tanke på de fördelar för företagen som en synkronisering av den västafrikanska regionen skulle medföra, såsom en större marknad, ökad handel och bättre möjligheter till stordriftsfördelar.
19. Europaparlamentet efterlyser transparenta övervakningsmekanismer, med tydlig roll och påverkan, som kan följa effekterna av EPA, med ökat ansvarstagande från AVS-länderna och omfattande samråd med intressenterna. Parlamentet betonar att en omfattande översyn av IEPA ska göras senast fem år efter undertecknandet, avseende de socioekonomiska effekterna, inbegripet kostnaderna för och konsekvenserna av genomförandet, så att man kan föreslå ändringar av avtalets bestämmelser och justeringar av deras tillämpning.
20. Europaparlamentet vidhåller att enligt Parisprinciperna om biståndseffektivitet ska bistånd bl. a. styras av efterfrågan och uppmanar därför AVS att specificera för vilket syfte ytterligare medel som hör samman med EPA behövs, särskilt med hänsyn till regelverk, skyddsåtgärder, underlättande av handel, stöd för uppfyllandet av internationella sanitära och fytosanitära normer och normer för immateriella rättigheter samt inrättandet av övervakningsmekanismen för EPA.
21. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att göra sitt yttersta för att förhandlingarna om utvecklingsagendan från Doha skall kunna återupptas och för att se till att avregleringsavtalen fortsätter att främja utvecklingen i fattiga länder.
22. Europaparlamentet är övertygat om att fullvärdiga EPA bör vara ett komplement till ett avtal om utvecklingsagendan från Doha, och inte ett alternativ för AVS-länderna.
23. Europaparlamentet respekterar behovet av ett kapitel om handelsskyddsåtgärder med bilaterala skyddsmekanismer. Parlamentet uppmanar båda parter att undvika onödigt användning av dessa skyddsmekanismer. Kommissionen uppmanas, inom de löpande förhandlingarna som syftar till att ingå ett fullständigt EPA, att acceptera en översyn av skyddsmekanismerna i interimsavtalet så dessa kan tillämpas på ett lämpligt, tydligt och snabbt sätt, förutsatt att kriterierna för dess tillämpning är uppfyllda.
24. Europaparlamentet noterar den stora klyftan mellan nivåerna på offentliga anslag till bidrag och stöd till jordbruket. Medan EU spenderar 55 miljarder EUR per år och USA 55 miljarder USD per år, så har Ghanas regering sedan 1980 inte gett några bidrag till sina jordbrukare/producenter av jordbruksprodukter.
25. Europaparlamentet anser att trots att produkter från Ghana har förmånstillträde till EU:s marknad, kan ett EPA inte åstadkomma en utveckling av Ghanas produktion om inte produktionskapaciteten förbättras och moderniseras genom tekniska och finansiella investeringar.
26. Europaparlamentet konstaterar att detta missgynnar jordbrukare i AVS-länderna genom att minska deras konkurrenskraft både i hemlandet och utomlands, eftersom deras produkter är dyrare i reala termer jämfört med produkter från EU och USA som fått statligt stöd.
27. Europaparlamentet stöder därför de överenskomna tulltaxepostundantagen som koncentreras på jordbruksprodukter och vissa bearbetade jordbruksprodukter, givet att de huvudsakligen grundar sig på behovet att skydda nystartade företag eller känsliga produkter i dessa länder.
28. Europaparlamentet konstaterar att Ghana har fått tulltaxepostundantag för kyckling och annat kött, tomat, lök, socker, tobak och öl.
29. Europaparlamentet anser att det fullvärdiga EPA bör uppmuntra till export av bearbetade produkter med enklare och förbättrade ursprungsregler, särskilt inom centrala sektorer såsom jordbruk.

Onsdag 25 mars 2009

30. Europaparlamentet uppmärksammar att IEPA redan innehåller ett kapitel (rubrik 2) som täcker utvecklingsamarbete, skatteanpassning, konkurrens på utbudssidan och företagsfrämjande infrastrukturer, vilket måste genomföras helt och hållet. Parlamentet betonar att det är angeläget att inom ramen för de fullständiga regionala avtalen snarast avsluta förhandlingarna om tjänster, investeringar och handelsrelaterade bestämmelser. Parlamentet uppmanar båda parter att hålla fast vid sina överenskomna åtaganden att slutföra förhandlingarna om konkurrens och offentlig upphandling först när adekvat kapacitet har byggts upp.
31. Europaparlamentet betonar att varje fullvärdigt EPA också måste innehålla bestämmelser om gott styre, transparens i samband med politiska poster samt mänskliga rättigheter.
32. Europaparlamentet påpekar att EPA bör bidra till att uppnå millennieutvecklingsmålen.
33. Europaparlamentet uppmanar de förhandlande parterna att ta med bindande arrangemang för investeringar, konkurrens och offentlig upphandling, vilket snabbt skulle kunna utveckla Ghana till en plats för företagande och investeringar. Eftersom dessa bestämmelser kommer att tillämpas överallt kommer de att gynna både konsumenter och lokala statstjänstemän.
34. Europaparlamentet konstaterar hur viktigt det är med bidrag från icke-statliga aktörer och andra berörda intressenter i Ecowas-regionen, liksom en analys av effekterna av EPA som kan bidra till att bygga upp det genuina partnerskap som behövs för att övervaka EPA.
35. Europaparlamentet begär ett snabbt ratificeringsförfarande för att fördelarna med IEPA ska bli tillgängliga för partnerländerna utan onödigt dröjsmål.
36. Europaparlamentet rekommenderar ett flexibelt, skräddarsytt och pragmatiskt angreppssätt för de pågående förhandlingarna om ett fullvärdigt EPA. Kommissionen uppmanas i detta sammanhang att särskilt beakta Ghanas begäran avseende utvecklingsaspekterna av avtalet. Parlamentet välkomnar i detta avseende rådets (allmänna frågor och yttre förbindelser) slutsatser från maj 2008.
37. Europaparlamentet uppmuntrar förhandlingsparterna att avsluta förhandlingarna som planerat under 2009. Parterna bör vidta alla åtgärder som krävs för att som planerat kunna fullborda ett fullvärdigt EPA mellan AVS-länderna och Europeiska unionen före slutet av 2009.
38. Europaparlamentet betonar att det fullvärdiga EPA bör innehålla en översynsklausul och en global konsekvensanalys, som bör genomföras inom 3 till 5 år efter undertecknandet av avtalet. Europaparlamentet och Ghanas parlament bör vara delaktiga i varje översyn av avtalet.
39. Europaparlamentet understryker särskilt den viktiga roll som AVS-parlamenten och de icke-statliga aktörerna spelar i övervakningen och förvaltningen av EPA och uppmanar kommissionen att se till att de involveras i de pågående förhandlingarna. Detta kräver en tydlig agenda mellan unionen och AVS-länderna, som präglas av delaktighet.
40. Europaparlamentet anser att det är viktigt att man vid genomförandet av EPA inrättar ett lämpligt övervakningssystem som samordnas av en parlamentarisk kommitté som ska vara sammansatt av ledamöter från ledamöter från utskottet för internationell handel och från utskottet för utveckling, för att skapa lämplig balans mellan den ansvariga roll som utskottet för internationell handel har och en övergripande samstämmighet i handels- och utvecklingspolitiken. Denna parlamentariska kommitté ska ha ett flexibelt arbetssätt och aktivt samordna sin verksamhet med den gemensamma parlamentariska AVS-EU församlingen. Denna övervakning bör inledas efter det att varje EPA antagits.
41. Europaparlamentet måste absolut vara fullt informerat och delaktigt under förhandlingarna om övergång från IEPA till slutligt EPA.
42. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas och AVS-ländernas regeringar och parlament, AVS-EU:s ministerråd samt den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen.
-

Onsdag 25 mars 2009

Interimsavtal om ekonomiskt partnerskap EG-Stillahavsområdet

P6_TA(2009)0178

Europaparlamentets resolution av den 25 mars 2009 om interimsavtalet om partnerskap mellan Stillahavsstaterna, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen, å andra sidan

(2010/C 117 E/20)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina resolutioner av den 25 september 2003 om WTO:s femte ministerkonferens i Cancún ⁽¹⁾, av den 12 maj 2005 om utvärderingen av Doha-rundan efter beslutet av WTO:s allmänna råd av den 1 augusti 2004 ⁽²⁾, av den 1 december 2005 om förberedelserna inför WTO:s sjätte ministerkonferens i Hongkong ⁽³⁾, av den 23 mars 2006 om utvecklingspåverkan av avtalen om ekonomiskt partnerskap ⁽⁴⁾, av den 4 april 2006 om bedömningen av Doharundan efter WTO:s ministerkonferens i Hongkong ⁽⁵⁾, av den 1 juni 2006 om handel och fattigdom: Utformning av en handelspolitik som maximerar handelns bidrag till fattigdomslindringen ⁽⁶⁾, av den 7 september 2006 om beslutet att tills vidare skjuta upp förhandlingarna om utvecklingsagendan från Doha ⁽⁷⁾, av den 23 maj 2007 om avtal om ekonomiskt partnerskap ⁽⁸⁾, av den 12 december 2007 om ekonomiskt partnerskap ⁽⁹⁾ och sin ståndpunkt av den 5 juni 2008 om förslaget till rådets förordning om tillämpning av Allmänna preferenssystemet under perioden 1 januari 2009–31 december 2011 samt om ändring av förordningarna (EG) nr 552/97 och (EG) nr 1933/2006 och av kommissionens förordningar (EG) nr 964/2007 och (EG) nr 1100/2006 ⁽¹⁰⁾,
- med beaktande av interimsavtalet om ekonomiskt partnerskap mellan Stillahavsstaterna, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen, å andra sidan,
- med beaktande av partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet (AVS), å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, undertecknat i Cotonou den 23 juni 2000 (Cotonouavtalet),
- med beaktande av slutsatserna från möten i rådet (allmänna frågor och yttre förbindelser) (GAERC) i april 2006, oktober 2006, maj 2007, oktober 2007, november 2007 och maj 2008,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 23 oktober 2007 om avtal om ekonomiskt partnerskap (KOM(2007)0635),
- med beaktande av Allmänna tull- och handelsavtalet (GATT), särskilt artikel XXIV,
- med beaktande av förklaringen från WTO:s fjärde ministerkonferens, som antogs den 14 november 2001 i Doha,
- med beaktande av förklaringen från WTO:s sjätte ministerkonferens, som antogs den 18 december 2005 i Hongkong,

⁽¹⁾ EUT C 77 E, 26.3.2004, s. 393.

⁽²⁾ EUT C 92 E, 20.4.2006, s. 397.

⁽³⁾ EUT C 285 E, 22.11.2006, s. 126.

⁽⁴⁾ EUT C 292 E, 1.12.2006, s. 121.

⁽⁵⁾ EUT C 293 E, 2.12.2006, s. 155.

⁽⁶⁾ EUT C 298 E, 8.12.2006, s. 261.

⁽⁷⁾ EUT C 305 E, 14.12.2006, s. 244.

⁽⁸⁾ EUT C 102 E, 24.4.2008, s. 301.

⁽⁹⁾ EUT C 323 E, 18.12.2008, s. 361.

⁽¹⁰⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0252.

Onsdag 25 mars 2009

- med beaktande av den rapport och de rekommendationer från WTO:s arbetsgrupp för handelsrelaterat bistånd "Aid for Trade" som antogs av WTO:s allmänna råd den 10 oktober 2006,
- med beaktande av FN:s millenniedeklaration av den 8 september 2000, i vilken världssamfundet gemensamt fastställde kriterier för fattigdomsutrotning, de s.k. millennieutvecklingsmålen,
- med beaktande av Gleneagleskommunikén som antogs vid G8-mötet den 8 juli 2005,
- med beaktande av artikel 108.5 jämförd med artikel 103.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
  - A. Från och med den 1 januari 2008 är EU:s tidigare avtal om handel med AVS-länderna, som gav AVS-länderna förmånstillträde till EU:s marknader på icke ömsesidig grund, inte längre förenligt med WTO:s bestämmelser.
  - B. Avtalen om ekonomiskt partnerskap (EPA) är WTO-förenliga avtal som syftar till att stödja regional integration och främja successiv integrering av AVS-ekonomierna i världsekonomin, och därigenom främja dessa länders hållbara sociala och ekonomiska utveckling och bidra till de övergripande insatserna för att utrota fattigdomen i AVS-länderna.
  - C. EPA bör användas för att bygga upp en långsiktig relation genom vilken handel stöder utveckling.
  - D. Interimsavtal om ekonomiskt partnerskap (IEPA) är avtal om varuhandel i syfte att förhindra avbrott i AVS-handeln med EU.
  - E. Den rådande finansiella och ekonomiska krisen innebär att handelspolitiken kommer att vara viktigare än någonsin för utvecklingsländerna.
  - F. IEPA är inriktat på varuhandel och förenlighet med WTO:s bestämmelser.
  - G. Enligt WTO-reglerna finns det inga krav på eller förbud mot att EPA-länderna ingår åtaganden att avreglera tjänstesektorn.
  - H. De nationella och regionala effekterna av åtagandena i avtalen kan bli mycket omfattande.
  - I. Av 14+1 (Östtimor) AVS-stater i Stilla havet har hittills bara Papua Nya Guinea och Republiken Fijiöarna paraferat IEPA.
  - J. IEPA kan förmodligen påverka omfattningen av och innehållet i kommande avtal mellan Papua Nya Guinea och Republiken Fijiöarna och andra handelspartner och regionens ställning i förhandlingarna.
  - K. Konkurrenten mellan EU och Stillahavsstaterna är begränsad eftersom den allra största delen av EU:s export huvudsakligen består av varor som Stillahavsstaterna inte producerar, men som de ofta behöver, antingen för direkt konsumtion eller som insatsvaror i den inhemska industrin.
  - L. Med tanke på den rådande politiska situationen på Fiji, som styrs av en militärledd regering, måste ett eventuellt fullvärdigt EPA vara beroende av en färdplan för demokratiska val som alla de relevanta politiska grupperna på Fiji godkännt.
  - M. Rådet har manat till ett omedelbart och fullständigt återupprättande av demokratin liksom återinförande av ett civilt styre så snart som möjligt.

Onsdag 25 mars 2009

- N. Den regionala Stillehavsggruppen av AVS-länder består av 14 vitt spridda östater plus Östtimor med en sammanlagd befolkning på mindre än åtta miljoner invånare. Stillehavsstaterna uppvisar betydligt större variationer i storlek och egenskaper än någon annan region, med det största, Papua Nya Guinea, tretusen gånger större än det minsta, Niue.
- O. Fiske och fiskerirelaterade verksamheter och branscher uppvisar den största potentialen för framtida exportökningar.
- P. Nya handelsregler måste åtföljas av ett ökat stöd till handelsrelaterat bistånd.
- Q. Syftet med EU:s strategi för handelsbistånd "Aid for Trade" är att bidra till utvecklingsländers förmåga att ta vara på nya handelsmöjligheter.
- R. Nya och mer flexibla förbättrade ursprungsregler har förhandlats fram mellan EU och AVS-länderna. De nya reglerna kommer att leda till avsevärda fördelar om de tillämpas på lämpligt sätt och med vederbörlig hänsyn till AVS-ländernas lägre kapacitetsnivåer.
- S. Tidsplanen för de pågående förhandlingarna om att gå från ett IEPA till ett fullvärdigt EPA mellan EU och Stillehavsstaterna bygger på att avtalet kommer att ingås före utgången av 2009.
1. Europaparlamentet betonar att avtalen inte kan betraktas som tillfredsställande såvida inte tre målsättningar infrias: att man stöder AVS-ländernas hållbara utveckling, främjar deras deltagande i världshandeln och stärker regionaliseringsprocessen.
  2. Europaparlamentet betonar att huvudsyftet med detta avtal är uppnå millennieutvecklingsmålen genom utvecklingspolitiska mål, minskning av fattigdomen och respekt för de grundläggande mänskliga rättigheterna samt följande mål: ge AVS-länderna stöd till hållbar utveckling, främja deras medverkan i världshandeln, förstärka regionaliseringsprocessen, ge ny kraft åt handelsförbindelserna mellan EU och AVS-länderna och främja AVS-ländernas ekonomiska diversifiering.
  3. Europaparlamentet betonar att för att undvika möjliga negativa följder av öppnandet av ekonomier i Stillehavsländerna måste EU ge stöd och skapa verkliga fördelar genom handelspreferenser och genom att främja den ekonomiska och sociala utvecklingen.
  4. Europaparlamentet anser att detta EPA måste främja och öka handeln, den ekonomiska tillväxten, regional integration, ekonomisk diversifiering och minskad fattigdom.
  5. Europaparlamentet uppmanar parterna att slutföra förhandlingarna 2009 enligt planerna. Parlamentet uppmanar parterna att göra allt de kan för att slutföra ett fullständigt EPA mellan AVS-länderna och EU före utgången av 2009 såsom planerat.
  6. Europaparlamentet inser vikten och fördelarna av att avtal ingås mellan EU och dess AVS-partnerländer som uppfyller WTO:s regler. Utan dessa avtal skulle handelsförbindelserna mellan EU och AVS-länderna och utvecklingen av dessa störas kraftigt. Fördelarna för exportörer har visats genom den ökade handeln till EU efter det att den förmånliga tullbehandlingen enligt Cotonou-avtalet upphörde den 31 december 2007.
  7. Europaparlamentet välkomnar att EU erbjuder AVS-länderna ett fullständigt tull- och kvotfritt tillträde för de flesta produkter till EU-marknaden i syfte att stödja avregleringen av handeln mellan AVS-länderna och EU.

Onsdag 25 mars 2009

8. Europaparlamentet betonar att undertecknandet av IEPA är ett nödvändigt steg mot hållbar tillväxt i hela denna region och understryker vikten av fortsatta förhandlingar mot ett fullständigt avtal som uppmuntrar ökad handel, fler investeringar och fördjupad regional integration.
9. Europaparlamentet konstaterar att övergångsperioder har inrättats inom ramen för IEPA för små och medelstora företag så att de ska kunna anpassa sig till de förändringar som sker i och med avtalet. Parlamentet uppmanar Stillehavsstaternas myndigheter att fortsätta att stödja de små och medelstora företagens intressen i sina förhandlingar om ett fullständigt EPA.
10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inte utöva påtryckningar på Stillehavsstaterna att acceptera avregleringsåtaganden för tjänster och de så kallade Singaporefrågorna.
11. Europaparlamentet uppmanar AVS-länderna att främja avregleringsprocessen, utvidga sådana reformer till att omfatta fler områden än handel med varor och öka avregleringen av handel med tjänster.
12. Europaparlamentet begär att ett starkt regelverk ska inrättas i det fall förhandlingar inleds om tjänster i syfte att säkerställa att samhällsomfattande tjänster tillhandahålls och att grundläggande offentliga tjänster hålls utanför förhandlingsramen.
13. Europaparlamentet uppmanar EU att tillhandahålla ökat och lämpligt stöd till AVS-ländernas myndigheter och till den privata sektorn för att främja ekonomiernas omställning efter ingåendet av IEPA.
14. Europaparlamentet uppmanar de berörda länderna att lämna tydlig och transparent information om den ekonomiska och politiska situationen och utvecklingen i dessa länder för att förbättra samarbetet med kommissionen.
15. Parlamentet uppmanar därför dem som leder förhandlingarna om fullständiga EPA att garantera en transparent förvaltning av naturresurser och rekommendera bästa praxis för att de berörda länderna ska kunna dra maximal nytta av sina naturresurser.
16. Europaparlamentet betonar betydelsen av interregional handel och behovet av ökade regionala handelsförbindelser för att garantera hållbar tillväxt i regionen. Parlamentet understryker även vikten av samarbete och samordning mellan olika regionala organ.
17. Europaparlamentet förordar ytterligare sänkningar av tulltarifferna mellan utvecklingsländer och regionala grupperingar, som i dag utgör 15–25 procent av handelsvärdet, och ökat främjande av syd-syd-handel, ekonomisk tillväxt och regional integration.
18. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att göra sitt yttersta för att förhandlingarna om utvecklingsagendan från Doha ska återinledas och se till att utvecklingen i fattiga länder fortsätter att främjas inom ramen för avtalen om handelsavregleringar.
19. Europaparlamentet är övertygat om att fullständiga EPA bör vara ett komplement och inte ett alternativ till ett avtal om utvecklingsagendan från Doha för AVS-länderna.
20. Europaparlamentet respekterar behovet av ett kapitel om skydd av handel och bilaterala skyddsåtgärder, och uppmanar båda parter att undvika onödigt användning av dessa åtgärder. Kommissionen uppmanas, inom ramen för de löpande förhandlingarna mot ett fullständigt EPA, att acceptera en översyn av skyddsmekanismerna i interimsavtalet så att dessa kan tillämpas på ett lämpligt, tydligt och snabbt sätt, förutsatt att kriterierna för deras tillämpning är uppfyllda.
21. Europaparlamentet stöder de överenskomna tariffpositionsundantagen för jordbruksvaror och vissa förädlade jordbruksprodukter, med tanke på att de främst baseras på behovet av att skydda nyetablerade industrier eller känsliga produkter i dessa länder.

Onsdag 25 mars 2009

22. Europaparlamentet efterlyser ett snabbt ratificeringsförfarande för att partnerländerna ska kunna utnyttja fördelarna med IEPA utan onödiga förseningar.
23. Europaparlamentet påminner om att även om interimsvtalet kan betraktas som ett första steg i processen, är det i rättslig bemärkelse ett fullständigt oberoende internationellt avtal som inte automatiskt måste leda fram till att ett fullvärdigt EPA undertecknas eller till att alla som paraferat IEPA också kommer att underteckna det fullvärdiga EPA.
24. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att erbjuda maximal flexibilitet i de fortsatta förhandlingar som avses i rådets (allmänna frågor och yttre förbindelser) slutsatser från maj och november 2008 om denna fråga.
25. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att överväga den begäran som Stillehavstaterna framfört om att inför det fullvärdiga EPA omförhandla vissa kontroversiella frågor i IEPA som man vill ändra eller dra tillbaka.
26. Europaparlamentet påpekar att Papua Nya Guinea och Republiken Fijiöarna är de enda länderna hittills i Stillehavregionen som ingått avtalet, medan de övriga länderna i den regionala Stillehavsgupperingen, eftersom de har liten varuhandel med EU, valde att inte underteckna avtalet.
27. Europaparlamentet påminner om att en verklig regional marknad är en nödvändig grund för att med framgång kunna genomföra EPA och att regional integration och regionalt samarbete är nödvändigt för den sociala och ekonomiska utvecklingen i Stillehavstaterna.
28. Europaparlamentet betonar att det är nödvändigt att tillse att IEPA inte minskar det politiska intresset för och allmänhetens vilja till ekonomisk integration i Stillehavsområdet.
29. Europaparlamentet betonar att genomförandet av IEPA och förhandlingarna om ett fullvärdigt EPA måste ske med vederbörlig hänsyn till integrationsprocesserna i Stillehavsområdet.
30. Parlamentet rekommenderar att en flexibel, asymmetrisk och pragmatisk strategi tillämpas i de pågående förhandlingarna om ett fullvärdigt EPA, och uppmanar i detta sammanhang kommissionen att särskilt ta hänsyn till de berörda Stillehavstaternas krav när det gäller utvecklingsaspekterna i avtalet. Parlamentet välkomnar i detta avseende rådets (allmänna frågor och yttre förbindelser) slutsatser från maj 2008.
31. Europaparlamentet påpekar att avtalet också kan påverka förbindelserna mellan Stillehavregionen och dess närmaste och största handelspartner Australien och Nya Zeeland och att man måste tillse att bestämmelserna i det nuvarande avtalet inte försvårar kommande handelsavtal med dessa länder.
32. Europaparlamentet uppmärksammar att ett kapitel om utvecklingssamarbete har tagits med i det fullständiga EPA. Kapitlet täcker samarbete om handel med varor, konkurrenskraft på utbudssidan, företagsfrämjande infrastrukturer, handel med tjänster, andra handelsrelaterade frågor, institutionellt kapacitetsbyggande och skattejusteringar. Parlamentet uppmanar båda parter att hålla fast vid sitt överenskomna åtagande att inte slutföra förhandlingarna om konkurrens och statlig upphandling förrän lämplig kapacitet har byggts upp.
33. Europaparlamentet påminner om att EPA måste bidra till Stillehavsländernas utvecklingsmål, politik och prioriteringar, inte bara till sin struktur och sitt innehåll utan även på det sätt och i den anda som det tillämpas.
34. Europaparlamentet påpekar att EPA bör bidra till att uppnå millennieutvecklingsmålen.
35. Europaparlamentet konstaterar att Europeiska unionen tillämpar principen om mest gynnad nation selektivt på AVS-ländernas alla subregionala grupper.

Onsdag 25 mars 2009

36. Europaparlamentet påminner om att EU:s strategi för det handelsrelaterade biståndet "Aid for Trade" antogs i oktober 2007, tillsammans med ett åtagande om att öka EU:s samlade handelsrelaterade bistånd till 2 miljarder EUR (2 000 000 000 EUR) per år senast 2010 (1 miljard EUR från gemenskapen och 1 miljard EUR från medlemsstaterna). Parlamentet kräver att Stillehavetsregionen får en tillräcklig och rättvis andel.
37. Europaparlamentet kräver att det tidigt fastställs och beslutas om en andel av resurserna för "Aid for Trade". Parlamentet betonar att dessa medel bör innebära ytterligare resurser och inte enbart vara en förändrad modell för medel från Europeiska utvecklingsfonden, att medlen bör anpassas efter Papua Nya Guineas och Republiken Fijiöarnas prioriteringar och att utbetalningarna bör ske i tid, vara förutsebara och följa tidsplanerna för förverkligandet av nationella och regionala strategiska utvecklingsplaner. Europaparlamentet påminner om att EPA måste bidra till Stillehavsländernas utvecklingsmål, politik och prioriteringar, inte bara till sin struktur och sitt innehåll utan även på det sätt och i den anda som det tillämpas.
38. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, med tanke på rådets åtaganden i september 2007 om avtalet om handelsrelaterade aspekter av immaterialrätter (Trips) och tillgång till läkemedel, att inte förhandla om läkemedelsrelaterade Trips-plusbestämmelser som berör folkhälsan och tillgången till läkemedel i det fullvärdiga EPA, att avstå från att begära att skyldigheterna i konventionen om patentsamarbete och patenträttskonventionen ska följas eller godtas och att avstå från att infoga villkoren från direktiv 2004/48/EG⁽¹⁾ och att inte införa exempelvis skydd av icke-originaldatabaser i det fullvärdiga EPA.
39. Europaparlamentet ger sitt fortsatta stöd till ett fullständigt EPA mellan Europeiska gemenskapen och Stillehavetsområdet, inbegripet det centrala området förhandlingar om immateriella rättigheter som inte bara täcker västliga tekniska produkter utan också biologisk mångfald och traditionell kunskap.
40. Europaparlamentet efterlyser lämpliga och transparenta övervakningsmekanismer, med klar roll och påverkan, för att följa upp effekterna av EPA, med ett ökat egenansvar för AVS-länderna och ett omfattande samråd med intressenterna.
41. Europaparlamentet anser att det är viktigt att man vid genomförandet av EPA inrättar ett lämpligt övervakningssystem som samordnas av en parlamentarisk kommitté som, för att skapa en lämplig balans mellan den ansvariga roll som utskottet för internationell handel har och en övergripande samstämmighet i handels- och utvecklingspolitiken, ska vara sammansatt av ledamöter från ledamöter från utskottet för internationell handel och från utskottet för utveckling. Denna parlamentariska kommitté ska ha ett flexibelt arbetssätt och en aktiv samordningsfunktion med den gemensamma parlamentariska AVS-EU församlingen. Denna övervakning bör inledas efter antagandet av enskilda IEPA.
42. Europaparlamentet understryker i synnerhet AVS-parlamentens och icke statliga aktörers viktiga roll i deltagande i övervakningen och styrningen av EPA och uppmanar kommissionen att verka för att de involveras i de pågående förhandlingarna. Detta kräver en tydlig agenda, präglad av delaktighet, mellan EU och AVS-länderna.
43. Europaparlamentet betonar att det fullvärdiga EPA bör innehålla en översynsklausul och omfatta en övergripande konsekvensbedömning som bör genomföras inom 3–5 år efter avtalets undertecknande så att de socioekonomiska effekterna av avtalet kan bedömas, inbegripet kostnaderna och konsekvenserna av genomförandet. Europaparlamentet och Stillehavsländernas parlament bör vara delaktiga i översynerna av avtalet.
44. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas och AVS-ländernas regeringar och parlament, AVS-EU:s ministerråd samt den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/48/EG av den 29 april 2004 om säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter (EUT L 157, 30.4.2004, s. 45).

Onsdag 25 mars 2009

Interimsavtal om ekonomiskt partnerskap EG-de avtalsslutande SADC-staterna

P6_TA(2009)0179

Europaparlamentets resolution av den 25 mars 2009 om ett interimsavtal om ekonomiskt partnerskap mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och de avtalsslutande SADC-staterna, å andra sidan

(2010/C 117 E/21)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sin resolution av den 25 september 2003 om WTO:s femte minsterkonferens i Cancún ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 12 maj 2005 om utvärderingen av Doharundan efter beslutet i WTO:s allmänna råd av den 1 augusti 2004 ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 1 december 2005 om förberedelserna inför WTO:s sjätte ministerkonferens i Hongkong ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 23 mars 2006 om utvecklingspåverkan av avtalen om ekonomiskt partnerskap ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 4 april 2006 om bedömningen av Doharundan efter WTO:s ministerkonferens i Hongkong ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 1 juni 2006 om handel och fattigdom: Utformning av en handelspolitik som maximerar handelns bidrag till fattigdomslindringen ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 7 september 2006 om beslutet att tills vidare skjuta upp förhandlingarna om utvecklingsagendan från Doha ⁽⁷⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 23 maj 2007 om avtal om ekonomiskt partnerskap ⁽⁸⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 12 december 2007 om ekonomiskt partnerskap ⁽⁹⁾,
- med beaktande av sin ståndpunkt av den 5 juni 2008 om förslaget till rådets förordning om tillämpning av Allmänna preferenssystemet under perioden 1 januari 2009–31 december 2011 samt om ändring av förordningarna (EG) nr 552/97 och (EG) nr 1933/2006 och av kommissionens förordningar (EG) nr 964/2007 och (EG) nr 1100/2006 ⁽¹⁰⁾,
- med beaktande av interimsavtalet om ekonomiskt partnerskap mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och de avtalsslutande SADC-staterna (Sydafrikanska utvecklingsgemenskapen), å andra sidan,
- med beaktande av partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet (AVS), å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, undertecknat i Cotonou den 23 juni 2000 (Cotonouavtalet),

⁽¹⁾ EUT C 77 E, 26.3.2004, s. 393.

⁽²⁾ EUT C 92 E, 20.4.2006, s. 397.

⁽³⁾ EUT C 285 E, 22.11.2006, s. 126.

⁽⁴⁾ EUT C 292 E, 1.12.2006, s. 121.

⁽⁵⁾ EUT C 293 E, 2.12.2006, s. 155.

⁽⁶⁾ EUT C 298 E, 8.12.2006, s. 261.

⁽⁷⁾ EUT C 305 E, 14.12.2006, s. 244.

⁽⁸⁾ EUT C 102 E, 24.4.2008, s. 301.

⁽⁹⁾ EUT C 323 E, 18.12.2008, s. 361.

⁽¹⁰⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0252.

Onsdag 25 mars 2009

- med beaktande av slutsatserna från möten i rådet (allmänna frågor och yttre förbindelser) i april 2006, oktober 2006, maj 2007, oktober 2007, november 2007 och maj 2008,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 23 oktober 2007 om avtal om ekonomiskt partnerskap (KOM(2007)0635),
- med beaktande av Allmänna tull- och handelsavtalet (GATT), särskilt artikel XXIV,
- med beaktande av förklaringen från WTO:s fjärde ministerkonferens, som antogs den 14 november 2001 i Doha,
- med beaktande av artikel 108.5 jämförd med artikel 103.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
  - A. Sedan den 1 januari 2008 är EU:s tidigare handelsavtal med AVS-länderna, vilket gett AVS-länderna förmånstillträde till EU:s marknader på icke ömsesidig grund, inte längre förenligt med WTO:s bestämmelser.
  - B. Avtalen om ekonomiskt partnerskap (EPA) är WTO-kompatibla avtal som syftar till att stödja regional integration och en successiv integrering av AVS-ländernas ekonomier i världsekonomin, och därigenom till att främja dessa länders hållbara sociala och ekonomiska utveckling och bidra till de övergripande insatserna för att utrota fattigdomen i AVS-länderna.
  - C. Den rådande finansiella och ekonomiska krisen innebär att handelspolitiken kommer att vara viktigare än någonsin för utvecklingsländerna.
  - D. Tidigare handelspreferenssystem har inte kunnat bidra till att avsevärt förbättra den ekonomiska situationen i dessa länder.
  - E. Interimsavtal om ekonomiskt partnerskap (IEPA) är avtal om varuhandel som syftar till att förhindra avbrott i AVS-handeln med Europeiska gemenskapen. I avtalen ingår flera omtvistade bestämmelser.
  - F. EU erbjuder AVS-länderna ett 100-procentigt kvotfritt och tullfritt tillträde till EU:s marknader, med övergångsperioder för ris (2010) och socker (2015).
  - G. En rätt genomförd avreglering av handeln kan främja marknadsdiversifiering, ekonomisk tillväxt och utveckling.
  - H. I förhandlingarna om EPA har vissa AVS-länder, i syfte att garantera att alla exportörer behandlas lika väl som den mest gynnade handelspartnern, velat tillämpa klausulen om mest gynnad nation, enligt vilken en normal och icke-diskriminerande tullkvot för varuimport fastställs.
  - I. Konkurrensen mellan EU:s och AVS-ländernas ekonomier är begränsad, eftersom EU:s export till största delen består av varor som AVS-länderna inte själva producerar, men som de antingen behöver för direkt konsumtion eller som insatsvaror i den inhemska industrin. Så är inte fallet när det gäller handel med jordbruksvaror där EU:s exportbidrag utgör ett allvarligt hinder för AVS-producenterna inom jordbruks-, boskaps- och mejerisektorerna, som stör och ofta förstör både de lokala och de regionala marknaderna. EU bör därför snarast avskaffa alla slags exportbidrag.
  - J. Framför allt för textilier, kläder, fiske och vissa jordbruksprodukter har nya förbättrade ursprungsbestämmelser förhandlats fram mellan Europeiska gemenskapen och SADC-staterna, som potentiellt kan ge SADC-staterna väsentliga fördelar om de tillämpas på rätt sätt och om vederbörlig hänsyn tas till dessa staters lägre kapacitetsnivåer. Om EPA ska kunna stödja regional kumulation och främja investeringar krävs det enklare och förbättrade ursprungsregler som gör det möjligt för företag i AVS-länderna att utveckla exporten av bearbetade produkter och dra fördel av de nya marknadsmöjligheter som uppstår genom avtalen.

Onsdag 25 mars 2009

1. Europaparlamentet upprepar sin åsikt att EPA ska bygga på AVS-ländernas behov och vara utformade så att de kan ge ny kraft åt handelsförbindelserna mellan AVS-länderna och EU. De ska även främja AVS-ländernas utveckling, den ekonomiska mångfalden, den regionala integrationen och respekten för de mänskliga rättigheterna samt minska fattigdomen. Sammantaget ska de således bidra till att millennieutvecklingsmålen uppnås.
2. Europaparlamentet betonar att det krävs stöd från EU för att undvika eventuella negativa följder av att SADC-regionernas ekonomier öppnas, och för att kunna skapa verkliga fördelar genom handelsförmåner och främja ekonomisk och social utveckling.
3. Europaparlamentet inser vilka fördelar som undertecknandet av interimsavtalet om ekonomiskt partnerskap har haft för exportörerna, i och med att man behållit status quo för exporten till EU efter det att den förmånliga tullbehandlingen enligt Cotonouavtalet upphörde den 31 december 2007 och på så sätt undvikit den skada som kunnat drabba AVS-exportörer om de hade varit tvungna att följa ett mindre gynnsamt handelssystem.
4. Europaparlamentet välkomnar att Europeiska gemenskapen erbjuder AVS-länderna fullt tillträde till marknaderna i EU för deras produkter, utan tullar och kvoter, i syfte att stödja avregleringen av handeln mellan AVS-länderna och EU.
5. Europaparlamentet välkomnar slutsatserna från rådets (allmänna frågor och yttre förbindelser) möten i maj, juni och november 2008, i vilka behovet betonas av att stödja pågående processer för regional integration och av att främja utvecklingen. Parlamentet uppmanar kommissionen att respektera detta i förhandlingarna. I detta avseende betonar parlamentet behovet av att förhindra att Södra Afrikas tullunion (SACU) upplöses.
6. Europaparlamentet betonar att undertecknandet av IEPA är ett nödvändigt steg mot hållbar tillväxt i regionerna och i dessa områden sammantaget. Parlamentet understryker vikten av fortsatta förhandlingar för att få till stånd ett fullständigt avtal som uppmuntrar till ökad handel, fler investeringar och fördjupad regional integration.
7. Europaparlamentet uppmanar EU att ge ökat och lämpligt stöd både till myndigheterna i AVS-länderna och till den privata sektorn, för att underlätta omvandlingen av ekonomierna efter undertecknandet av IEPA.
8. Europaparlamentet anser att de nuvarande interimsavtalen inte lämnar någon plats för eller tar någon särskild hänsyn till frågorna om inhemsk livsmedelssuveränitet och rätt till livsmedel samt att de inte främjar de verktyg inom jordbruks- och handelspolitiken som gör det möjligt att reglera marknaden och skydda hållbara familjejordbruk. Parlamentet betonar att dessa ämnen måste inta en central roll i förhandlingarna för att säkerställa att handelspolitiken och all annan EU-politik överensstämmer med principerna om livsmedelssuveränitet och rätt till livsmedel.
9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att klargöra hur de utlovade prioriterade utgifterna inom ramen för den ökade budgeten för Aid for Trade, EU:s strategi för handelsbistånd, för närvarande är fördelade inom AVS-regionen. Parlamentet påminner om att Aid for Trade antogs i oktober 2007, med åtagandet att öka EU:s samlade handelsrelaterade bistånd till två miljarder EUR (2 000 000 000 EUR) per år senast 2010 (en miljard EUR från gemenskapen och en miljard EUR från medlemsstaterna), och insisterar på att SADC-regionen får en tillräcklig och rättvis andel.
10. Europaparlamentet kräver att det tidigt beslutas om och sörjs för en andel av resurserna för Aid for Trade. Parlamentet betonar att dessa medel bör vara ytterligare resurser och inte enbart en förändrad modell för medel från Europeiska utvecklingsfonden. Medlen bör anpassas efter SADC-staternas prioriteringar och utbetalningarna bör ske i tid, vara förutsebara och följa tidsplanerna för genomförandet av nationella och regionala strategiska utvecklingsplaner. Parlamentet motsätter sig varje form av villkorade krav kopplade till EPA när det gäller att bevilja EU-bistånd och uppmanar kommissionen att se till att tillgången till medel från tionde Europeiska utvecklingsfonden är oberoende av förhandlingsresultaten och förhandlingstakten.

Onsdag 25 mars 2009

11. Europaparlamentet uppmanar alla som förhandlar om fullvärdiga EPA att utförligt redogöra för den transparenta förvaltningen av naturresurserna och att ange huvuddragen i de bästa metoder som krävs för att AVS-länderna ska kunna få maximal nytta av dessa resurser.
12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att EU-baserade transnationella företag med produktionsanläggningar i AVS-länderna följer ILO:s grundläggande normer, sociala och miljömässiga avtal och internationella överenskommelser för att åstadkomma jämvikt mellan ekonomisk tillväxt och högre sociala och miljömässiga standarder i hela världen.
13. Europaparlamentet betonar vikten av handel inom regionen och behovet av fler regionala handelsförbindelser så att en hållbar tillväxt kan uppnås i regionen. Parlamentet understryker hur viktigt det är med samarbete och samstämmighet mellan olika regionala enheter, och uppmanar kommissionen att inte undergräva den regionala dimensionen.
14. Europaparlamentet anser att det är viktigt att det vid genomförandet av EPA inrättas ett lämpligt övervakningssystem som samordnas av en ansvarig parlamentarisk kommitté bestående av ledamöter av utskottet för internationell handel och utskottet för utveckling, i syfte att säkerställa en god balans mellan en fortsatt ledande roll för utskottet för internationell handel och en övergripande samstämmighet inom handels- och utvecklingspolitiken. Den parlamentariska kommittén ska arbeta flexibelt och fungera som aktiv samordnare tillsammans med den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen. Övervakningen bör starta efter antagandet av de enskilda IEPA.
15. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att göra sitt yttersta för att förhandlingarna om utvecklingsagendan från Doha ska återupptas och för att se till att avregleringsavtalen fortsätter att främja utvecklingen i fattiga länder.
16. Europaparlamentet är övertygat om att fullvärdiga EPA bör vara ett komplement till avtalet om utvecklingsagendan från Doha och inte ett alternativ.
17. Europaparlamentet respekterar behovet och vikten av ett kapitel om handelsskyddsåtgärder med bilaterala skyddsmekanismer, och uppmanar båda parter att undvika missbruk av dessa skyddsmekanismer. Kommissionen uppmanas att, inom ramen för fortsatta förhandlingar om ett fullständigt EPA, godkänna en översyn av de skyddsmekanismer som föreskrivs i interimsavtalet om ekonomiskt partnerskap, så att dessa snabbt kan utnyttjas på korrekt och transparent sätt, förutsatt att kriterierna för deras tillämpning är uppfyllda.
18. Europaparlamentet stöder de överenskomna tariffundantagen som främst gäller jordbruksprodukter och vissa bearbetade jordbruksprodukter, med tanke på att de huvudsakligen grundar sig på behovet att skydda nyetablerad näringsverksamhet eller känsliga produkter i dessa länder.
19. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vara flexibel när den bemöter Angolas, Namibias och Sydafrikas viktigaste angelägenheter, som till exempel klausulen om mest gynnad nation, exportavgifter och skydd av nyetablerad näringsverksamhet.
20. Europaparlamentet uppmuntrar de förhandlande parterna att anta en flexibel, asymmetrisk och pragmatisk hållning under de pågående förhandlingarna om ett för båda parter tillfredsställande regionalt EPA som inte behäftas med oralistiska frister och som ger SADC-staterna möjlighet att omförhandla bestämmelserna om alla de kontroversiella frågor de vill ändra eller dra tillbaka.
21. Europaparlamentet noterar med tillfredsställelse de framsteg som gjorts under de tekniska förhandlingarna i Swakopmund (Namibia) i mars 2009, och välkomnar det faktum att kommissionen har accepterat att kontroversiella frågor ska lösas innan IEPA undertecknas. Parlamentet anser att ännu olösta frågor som klausulen om mest gynnade nation, den juridiska definitionen av parterna och återstående frågor om marknadstillträde för jordbruksprodukter bör lösas på ett sätt som gör det möjligt för samtliga SADC-stater att underteckna avtalet om ekonomiskt partnerskap.

Onsdag 25 mars 2009

22. Europaparlamentet värdesätter att IEPA mellan SADC och EU innehåller ett kapitel om utvecklings-samarbete, som täcker samarbete inom varuhandeln, konkurrens på utbudssidan, företagsfrämjande infra-strukturer, handel med tjänster, handelsrelaterade frågor, uppbyggnad av institutionell kapacitet samt skatte-anpassning. Parlamentet uppmanar båda parter att hålla fast vid sina överenskomna åtaganden att slutföra förhandlingarna om konkurrens och offentlig upphandling först när det finns tillräcklig kapacitet. Kommissi-onen uppmanas samarbeta nära med SADC-staterna för att nå de uppsatta målen i kapitlet om utveck-lingssamarbete.
23. Europaparlamentet betonar att varje fullvärdigt EPA också måste innehålla bestämmelser om en allmänt accepterad definition av goda styrelseformer, insynsvänliga politiska uppdrag samt mänskliga rät-tigheter, i enlighet med artiklarna 11b, 96 och 97 i Cotonouavtalet. Även särskilda bestämmelser för de mest utsatta grupperna måste ingå, som t.ex. lokala jordbrukare och kvinnor.
24. Europaparlamentet noterar att tidsschemat för de pågående förhandlingarna om övergången från IEPA till slutligt EPA mellan EU och SADC-staterna baseras på premisen att avtalet kommer att slutföras före utgången av 2009. Parlamentet uppmanar kommissionen att inte sätta onödigt stor press på SADC-staterna att acceptera åtaganden om avregleringar och regleringsskyldigheter avseende tjänster och de s.k. Singapore-frågorna.
25. Europaparlamentet kräver att ett starkt regelverk inrättas vid eventuella förhandlingar om tjänster, i syfte att se till att samhällsomfattande tjänster tillhandahålls.
26. Europaparlamentet stöder båda parterns insatser för att se till att Sydafrika deltar aktivt under hela förhandlingsprocessen. Parlamentet inser att Sydafrikas deltagande är av största vikt för att man ska kunna främja den ekonomiska samstämmigheten och den regionala integrationen samt fördjupa handels- och investeringsförbindelserna mellan regionen och EU. Kommissionen uppmanas att bevara och fördjupa denna associering genom att förhandla fram ett fullvärdigt och fullständigt EPA.
27. Europaparlamentet noterar att SADC-regionen har för avsikt att medverka till att skapa ett nytt frihandelsområde med (den östafrikanska gemenskapen) och Comesa (den gemensamma marknaden för östra och södra Afrika). Kommissionen uppmanas att följa utvecklingen för att se till att den är fullt förenlig med EPA.
28. Europaparlamentet välkomnar att en översynsklausul införts i EPA mellan SADC och EU, i vilken det fastställs att en omfattande översyn av avtalet ska genomföras senast fem år efter det att avtalet under-tecknats, och därefter vart femte år. Översynen inkluderar en analys av kostnaderna för och följderna av genomförandet av handelsåtagandena. Vid behov måste avtalets bestämmelser ändras och deras tillämpning anpassas, med respekt för och i enlighet med WTO:s bestämmelser och förfarande.
29. Europaparlamentet uppmanar förhandlingsparterna att avsluta förhandlingarna om ett fullvärdigt EPA som planerat under 2009.
30. Europaparlamentet insisterar på att vara fullt informerat och delaktigt i övergångsförhandlingarna, och önskar att detta sker genom en aktiv informell trepartsdialog med rådet och kommissionen. Rådet uppmanas att hänskjuta ärendet till parlamentet så snart som möjligt.
31. Europaparlamentet betonar framför allt den viktiga roll som AVS-parlamenten och icke-statliga aktörer har i övervakningen och förvaltningen av EPA, och uppmanar kommissionen att se till att de involveras i de pågående förhandlingarna, vilket kräver en tydlig agenda mellan EU och AVS-länderna, som präglas av delaktighet.
32. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas och AVS-ländernas regeringar och parlament, AVS-EU-ministerrådet samt den gemen-samma parlamentariska AVS-EU-församlingen.
-

Onsdag 25 mars 2009

Interimsvtal om ekonomiskt partnerskap EG-östra och södra Afrika

P6_TA(2009)0180

Europaparlamentets resolution av den 25 mars 2009 om interimsavtalet om ekonomiskt partnerskap mellan länderna i östra och södra Afrika, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan

(2010/C 117 E/22)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina resolutioner av den 25 september 2003 om WTO:s femte ministerkonferens i Cancún ⁽¹⁾, av den 12 maj 2005 om utvärderingen av Doha-rundan efter beslutet av WTO:s allmänna råd av den 1 augusti 2004 ⁽²⁾, av den 1 december 2005 om förberedelserna inför WTO:s sjätte ministerkonferens i Hongkong ⁽³⁾, av den 23 mars 2006 om utvecklingspåverkan av avtalen om ekonomiskt partnerskap ⁽⁴⁾, av den 4 april 2006 om bedömningen av Doharundan efter WTO:s ministerkonferens i Hongkong ⁽⁵⁾, av den 1 juni 2006 om handel och fattigdom: Utformning av en handelspolitik som maximerar handelns bidrag till fattigdomslindringen, ⁽⁶⁾ av den 7 september 2006 om beslutet att tills vidare skjuta upp förhandlingarna om utvecklingsagendan från Doha ⁽⁷⁾, av den 23 maj 2007 om avtal om ekonomiskt partnerskap ⁽⁸⁾, av den 12 december 2007 om ekonomiskt partnerskap ⁽⁹⁾, och sin ståndpunkt av den 5 juni 2008 om förslaget till rådets förordning om tillämpning av Allmänna preferenssystemet under perioden 1 januari 2009–31 december 2011 samt om ändring av förordningarna (EG) nr 552/97 och (EG) nr 1933/2006 och av kommissionens förordningar (EG) nr 964/2007 och (EG) nr 1100/2006 ⁽¹⁰⁾,
- med beaktande av interimsavtalet om ekonomiskt partnerskap mellan Komorerna, Madagaskar, Mauritius, Seychellerna, Zimbabwe och Zambia, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen, å andra sidan,
- med beaktande av partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillaavsområdet (AVS) å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater å andra sidan, undertecknat i Cotonou den 23 juni 2000 (Cotonouavtalet),
- med beaktande av slutsatserna från möten i rådet (allmänna frågor och yttre förbindelser) i april 2006, oktober 2006, maj 2007, oktober 2007, november 2007 och maj 2008,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 23 oktober 2007 om avtal om ekonomiskt partnerskap (KOM(2007)0635),
- med beaktande av Allmänna tull- och handelsavtalet (GATT), särskilt artikel XXIV,
- med beaktande av förklaringen från WTO:s fjärde ministerkonferens, som antogs den 14 november 2001 i Doha,
- med beaktande av förklaringen från WTO:s sjätte ministerkonferens, som antogs den 18 december 2005 i Hongkong,

⁽¹⁾ EUT C 77 E, 26.3.2004, s. 393.

⁽²⁾ EUT C 92 E, 20.4.2006, s. 397.

⁽³⁾ EUT C 285 E, 22.11.2006, s. 126.

⁽⁴⁾ EUT C 292 E, 1.12.2006, s. 121.

⁽⁵⁾ EUT C 293 E, 2.12.2006, s. 155.

⁽⁶⁾ EUT C 298 E, 8.12.2006, s. 261.

⁽⁷⁾ EUT C 305 E, 14.12.2006, s. 244.

⁽⁸⁾ EUT C 102 E, 24.4.2008, s. 301.

⁽⁹⁾ EUT C 323 E, 18.12.2008, s. 361.

⁽¹⁰⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0252.

Onsdag 25 mars 2009

- med beaktande av den rapport och de rekommendationer från WTO:s arbetsgrupp för handelsrelaterat bistånd "Aid for Trade" som antogs av WTO:s allmänna råd den 10 oktober 2006,
- med beaktande av FN:s millenniedeklaration av den 8 september 2000, i vilken världssamfundet gemensamt fastställde kriterier för fattigdomsutrotning, de s.k. millenniutvecklingsmålen,
- med beaktande av Gleneagles-kommunikén som antogs av G8-mötet den 8 juli 2005,
- med beaktande av artikel 108.5 jämförd med artikel 103.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
  - A. Europeiska unionens tidigare handelsförbindelser med AVS-länderna fram till den 31 december 2007 – som gav de senare förmånstillträde till EU:s marknader på icke ömsesidig grund – var inte förenliga med WTO:s bestämmelser.
  - B. Avtalen om ekonomiskt partnerskap (EPA) är WTO-kompatibla avtal som syftar till att stödja regional integration och främja successiv integrering av AVS-ländernas ekonomier i världsekonomin, och därigenom främja dessa länders hållbara sociala och ekonomiska utveckling och bidra till de samlade insatserna för att utrota fattigdom och sjukdomar i AVS-länderna.
  - C. Den rådande finansiella och ekonomiska krisen innebär att en rättvis och utvecklingsinriktad handelspolitik kommer att vara viktigare än någonsin för utvecklingsländerna.
  - D. Tidigare handelspreferenssystem kunde inte bidra till att på ett avgörande sätt förbättra den ekonomiska situationen i dessa länder.
  - E. Interimsavtal om ekonomiskt partnerskap (IEPA) är avtal om varuhandel som syftar till att förhindra avbrott i AVS-handeln med EU.
  - F. IEPA är helt oberoende WTO-kompatibla internationella avtal som inte nödvändigtvis behöver leda till fullvärdiga EPA.
  - G. Europeiska unionen erbjuder AVS-länderna ett 100-procentigt kvot- och tullfritt tillträde till EU:s marknader, med övergångsperioder för ris (2010) och socker (2015).
  - H. Kapacitetsnivåerna varierar stort mellan olika AVS-länder och Europeiska unionen.
  - I. Det råder begränsad konkurrens mellan EU:s och AVS-ländernas ekonomier eftersom den allra största delen av EU:s export består av varor som AVS-länderna själva inte producerar men som de behöver antingen för direkt konsumtion eller som insatsvaror i den inhemska industrin.
  - J. En riktigt utformad avreglering av handeln kan främja marknadsdiversifiering, ekonomisk tillväxt och utveckling.
  - K. En klausul om mest gynnad nation, vilket innebär en normal, icke diskriminerande tariff för varuimport, har eftersträövats av vissa AVS-länder under EPA-förhandlingarna med syftet att se till att alla exportörer behandlas på samma sätt som den mest gynnade exportören.
  - L. Nya förbättrade ursprungsbestämmelser har förhandlats med AVS-länderna, vilka kan ge AVS-länderna betydande fördelar om de tillämpas korrekt och med lämplig hänsyn till deras lägre kapacitetsnivåer.

Onsdag 25 mars 2009

- M. Förbättrade handelsregler måste åtföljas av ökat stöd till handelsrelaterat bistånd.
- N. Syftet med EU:s strategi för handelsbistånd "Aid for Trade" är att bidra till utvecklingsländers förmåga att ta vara på nya handelsmöjligheter.
- O. De fullvärdiga EPA kommer ofrånkomligen att avgöra hur mycket och vad framtida avtal mellan AVS-länderna och andra handelspartner kommer att innehålla och också vara avgörande för regionens position i förhandlingarna.
- P. Gruppen AVS-länder i östra och södra Afrika (ESA-gruppen) består av stater som uppvisar en stor variation över regionen vad gäller storlek och BNP.
- Q. De afrikanska staterna i den östra och södra delen av ESA-gruppen är fem till antalet och har en sammanlagd befolkning på 33,5 miljoner. Dessa stater varierar i storlek och har olika särdrag. Den största, Madagaskar, har en befolkning som är 250 gånger större än den minsta, Seychellerna.
- R. Hela regionen av länder i östra och södra Afrika, uppdelad i Östafrikanska gemenskapen och ESA-gruppen, kan återförenas så snart dessa grupper är beredda att göra det.
1. Europaparlamentet bekräftar på nytt sin inställning att om EPA utformas på rätt sätt och åtföljs av effektiv utvecklingsinriktad politik kan de vitalisera handelsförbindelserna mellan AVS och EU, främja AVS-ländernas ekonomiska utveckling och diversifiering och regionala integration samt minska fattigdomen i AVS-länderna.
  2. Europaparlamentet betonar att EPA inte kan betraktas som tillfredsställande såvida de inte uppnår tre målsättningar: ge AVS-länderna möjlighet till hållbar utveckling, främja deras integrering i världshandeln och förstärka regionaliseringsprocessen.
  3. Europaparlamentet betonar att ett av huvudmålen med detta avtal är att genom utvecklingsmål, fattigdomsminskning och respekt för grundläggande mänskliga rättigheter bidra till att uppnå millennie-utvecklingsmålen.
  4. Europaparlamentet inser vilka fördelar som undertecknandet av IEPA mellan EU och dessa länder har haft för exportörerna genom att man behållit status quo för exporten till EU efter det att den förmånliga tullbehandlingen enligt Cotonouavtalet upphörde den 31 december 2007, och på så sätt bevarat och väsentligt utvidgat ESA-ländernas exportmöjligheter till EU, både genom fullt marknadstillträde och förbättrade ursprungsregler.
  5. Europaparlamentet inser vikten av att uppnå avtal mellan EU och dess AVS-partner som är förenliga med WTO-regler, för utan sådana avtal skulle handelsförbindelserna och deras utveckling bli rejält störda.
  6. Europaparlamentet välkomnar att Europeiska gemenskapen erbjuder ESA-länderna fullt tillträde, utan tullar och kvoter, till marknaderna i EU för deras produkter, i syfte att stödja avregleringen av handeln mellan ESA-länderna och EU.
  7. Europaparlamentet betonar att undertecknandet av IEPA är ett nödvändigt steg mot hållbar tillväxt i regionerna, och i hela denna region sammantaget, och understryker vikten av fortsatta förhandlingar mot ett fullvärdigt EPA som främjar ökad handel, fler investeringar och fördjupad regional integration.

Onsdag 25 mars 2009

8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att ESA-regionen, om den så önskar, ska kunna omförhandla de bestämmelser om de kontroversiella frågorna som man önskar ändra eller dra tillbaka.
9. Europaparlamentet välkomnar att det i IEPA införts övergångsperioder för små och medelstora företag, så att de ska kunna anpassa sig till de förändringar som avtalet medför. Parlamentet uppmanar myndigheterna i de berörda länderna att fortsätta att stödja de små och medelstora företagens intressen i sina förhandlingar mot ett fullvärdigt EPA.
10. Europaparlamentet påpekar att det råder en enorm obalans mellan EU:s och ESA-ländernas ekonomier som aldrig, inte ens delvis, kan överbryggas med enbart frihandel.
11. Europaparlamentet uppmanar enträget AVS-länderna att fortsätta avregleringsprocessen och efterlyser att sådana reformer utvidgas till andra områden än handel med varor, så att handeln med tjänster kan avregleras ytterligare.
12. Europaparlamentet uppmanar EU att ge ökat och lämpligt stöd både till myndigheterna inom AVS-länderna och till den privata sektorn, för att underlätta omvandlingen av ekonomierna till följd av undertecknandet av IEPA, och att se till att åtgärder vidtas för att skydda sårbara grupper (äldre, personer med funktionshinder, ensamstående mödrar) under den ekonomiska övergångsperioden.
13. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att klargöra hur de utlovade prioriterade utgifterna inom ramen för den ökade budgeten för Aid for Trade för närvarande är fördelade inom AVS-regionen.
14. Europaparlamentet kräver att det tidigt fastställs och beslutas om en andel av resurserna för Aid for Trade.
15. Europaparlamentet påminner om att EU:s strategi för "Aid for Trade" antogs i oktober 2007, med ett åtagande om att öka EU:s samlade handelsrelaterade bistånd till 2 miljarder EUR (2 000 000 000 EUR) per år senast 2010 (1 miljard EUR från gemenskapen och 1 miljard EUR från medlemsstaterna). Parlamentet kräver att den västafrikanska regionen får en tillräcklig och rättvis andel.
16. Europaparlamentet uppmanar enträget de berörda länderna att ge klar och tydlig information om den ekonomiska och politiska situationen och utvecklingen i dessa länder så att samarbetet med EU kan förbättras.
17. Därför uppmanar Europaparlamentet dem som förhandlar om ett fullvärdigt EPA att lämna fullständiga redogörelser för den transparenta förvaltningen av naturresurserna och informera om huvuddragen i den bästa praxis som krävs för att de berörda länderna ska få maximal nytta av dessa resurser, och även för att bekämpa möjlig penningtvätt.
18. Europaparlamentet betonar vikten av handel inom regionen och behovet av fler regionala handelsförbindelser så att en hållbar tillväxt kan uppnås i regionen. Parlamentet understryker hur viktigt det är med samarbete och samstämmighet mellan olika regionala enheter. Europaparlamentet begär att inga avtal mellan EU och ESA-länderna får motsäga varandra eller förhindra regional integration i denna storregion.
19. Europaparlamentet efterlyser lämpliga och transparenta övervakningsmekanismer, med tydlig roll och påverkan, för att följa effekterna av EPA, med ökat ansvarstagande från AVS-länderna och omfattande samråd med intressenterna, inbegripet det civila samhället. Europaparlamentet betonar att en övergripande översyn av IEPA med ESA-länderna ska göras senast fem år efter undertecknandet, avseende de socioekonomiska effekterna, inbegripet kostnaderna och konsekvenserna av genomförandet, så att ändringar till avtalets bestämmelser och justeringar till tillämpningen möjliggörs.

Onsdag 25 mars 2009

20. Europaparlamentet anser att det är viktigt att det vid genomförandet av EPA inrättas ett lämpligt övervakningssystem som samordnas av en parlamentarisk kommitté bestående av ledamöterna av utskottet för internationell handel och utskottet för utveckling i syfte att säkerställa lämplig balans mellan den ansvariga roll som utskottet för internationell handel har och en övergripande samstämmighet i handels- och utvecklingspolitiken. Denna parlamentariska kommitté ska arbeta med den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen så att strukturen och erfarenheten från denna kan utnyttjas och synergieffekter mellan alla EPA-regioner kan främjas. Denna övervakning bör inledas efter antagandet av enskilda IEPA.
21. Europaparlamentet understryker i synnerhet den viktiga roll som AVS-parlamenten och icke-statliga aktörer spelar i övervakningen och styrningen av EPA och uppmanar kommissionen att se till att de involveras i den pågående förhandlingsprocessen. Detta kräver en tydlig agenda för förhandlingarna mellan EU och AVS-länderna som präglas av delaktighet.
22. Enligt Parisprinciperna om biståndseffektivitet ska bistånd bland annat styras av efterfrågan och Europaparlamentet uppmanar därför AVS-länderna att lägga fram (vid behov med lämpligt EU-stöd) detaljerade förslag om hur och varför ytterligare EPA-relaterade medel behövs, särskilt vad avser regelverk, skyddsåtgärder, underlättande av handel, stöd för uppfyllandet av internationella sanitära och fyto-sanitära normer och normer för immateriell egendom samt inrättandet av EPA-övervakningsmekanismen.
23. Europaparlamentet upprepar sitt stöd för ett omfattande EPA mellan gemenskapen och ESA-länderna, inbegripet det centrala området förhandlingar om immateriella rättigheter som inte bara täcker västliga tekniska produkter utan också biologisk mångfald och traditionell kunskap.
24. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att göra sitt yttersta för att förhandlingarna om utvecklingsagendan från Doha ska kunna återupptas och för att se till att avtalen om handelsavreglering fortsätter att främja utvecklingen i fattiga länder.
25. Europaparlamentet är övertygat om att fullvärdiga EPA bör vara ett komplement till ett avtal om utvecklingsagendan från Doha och inte ett alternativ.
26. Europaparlamentet respekterar behovet och vikten av ett kapitel om handelsskyddsåtgärder med bilaterala skyddsmekanismer. Parlamentet uppmanar båda parter att undvika onödigt missbruk av dessa skyddsmekanismer. Kommissionen uppmanas, inom ramen för de pågående förhandlingarna mot ett fullständigt EPA, att acceptera en översyn av skyddsmekanismerna i interimsavtalet så att dessa kan tillämpas på ett lämpligt, tydligt och snabbt sätt, förutsatt att kriterierna för deras tillämpning är uppfyllda.
27. Europaparlamentet anser att det fullvärdiga EPA bör uppmuntra till export av bearbetade produkter med enklare och förbättrade ursprungsregler, särskilt inom centrala sektorer såsom textil och jordbruk.
28. Europaparlamentet stöder därför de överenskomna tariffundantagen som koncentreras på jordbruksprodukter och vissa bearbetade jordbruksprodukter, givet att de huvudsakligen grundar sig på behovet att skydda nyetablerad näringsverksamhet eller känsliga produkter i dessa länder, och påminner om EU:s åtagande i samband med utvecklingsrundan från Doha att fasa ut exportbidragen för jordbruksprodukter.
29. Europaparlamentet noterar tidsschemat för de pågående förhandlingarna från interimsavtal till fullvärdigt avtal mellan EU och ESA-regionen på premisen att avtalet kommer att ingås före utgången av 2009. Kommissionen uppmanas att inte utöva överdrivna påtryckningar på ESA-regionen att acceptera liberaliseringar och att i detta sammanhang beakta ESA-parlamentets åsikter.
30. Europaparlamentet anser att en åtskillnad bör göras mellan kommersiella och offentliga tjänster. Parlamentet betonar att det är nödvändigt att upprätta offentliga tjänster som tillgodoser befolkningens grundläggande behov och som spelar en viktig roll för att bevara kulturell mångfald och att dessa därför bör undantas från alla förhandlingar.

Onsdag 25 mars 2009

31. Europaparlamentet noterar att det fullvärdiga EPA innehåller ett kapitel om utvecklingssamarbete som täcker samarbete inom varuhandeln, konkurrens på utbudssidan, företagsfrämjande infrastrukturer, handel med tjänster, handelsrelaterade frågor, uppbyggnad av institutionell kapacitet samt skatteanpassning. Parlamentet uppmanar båda parter att hålla fast vid sina överenskomna åtaganden att slutföra förhandlingarna om konkurrens och offentlig upphandling, med beaktande av ESA-ländernas kapacitet.
32. Europaparlamentet betonar att varje fullvärdigt EPA också måste innehålla bestämmelser om gott styre, transparens i samband med politiska uppdrag samt mänskliga rättigheter, i enlighet med artiklarna 11b, 96 och 97 i Cotonouavtalet.
33. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta upp de så kallade kontroversiella frågorna, såsom hur mycket handel som ska omfattas av avtalet, klausulen om mest gynnad nation, exportskatter, skyddsmekanismer och ursprungsregler, i samband med förhandlingarna mot fullvärdiga regionala EPA, på ett sätt som ligger i EU:s och dess medborgares intressen och som kommer att stöda en hållbar utveckling i EU och AVS-länderna.
34. Europaparlamentet understryker hur viktigt ett fullvärdigt EPA är för att stödja förbindelserna mellan regionerna genom att harmonisera handelsavtalen mellan AVS-länderna och Europeiska gemenskapen.
35. Europaparlamentet uttrycker djup oro över att den nuvarande situationen i Zimbabwe vad avser mänskliga rättigheter, demokrati och ekonomin utgör ett stort hot för invånarna där och en stor belastning för nuvarande och framtida samarbete mellan Europeiska unionen och Zimbabwe.
36. Europaparlamentet välkomnar utvecklingen av en tullunion inom ESA-gruppen och arbetet med att skapa en monetär union, särskilt med tanke på de fördelar för företagen som en harmonisering av regler inom ESA-regionen skulle medföra, såsom en större marknad, ökad handel och bättre möjligheter till skalfördelar.
37. Europaparlamentet uppmanar förhandlingsparterna att ta med bindande arrangemang för och offentlig upphandling, investeringar och konkurrens, vilket skulle kunna stimulera intresset för att göra affärer och investera i ESA-länderna. Dessa bestämmelser kommer att gynna både konsumenter och stater lokalt eftersom bestämmelserna kommer att gälla för alla och därför bidra till att attrahera affärsverksamhet och investeringar.
38. Europaparlamentet begär ett snabbt ratificeringsförfarande för att fördelarna med IEPA ska bli tillgängliga för partnerländerna utan dröjsmål.
39. Europaparlamentet uppmanar parterna att avsluta förhandlingarna om ett fullvärdigt EPA mellan ESA-länderna och Europeiska gemenskapen förutsatt att de ömsesidiga fördelarna av ett sådant avtal erkänns klart och tydligt av båda sidor.
40. Europaparlamentet måste absolut vara fullt informerat och delaktigt under övergångsperioden med förhandlingar. Europaparlamentet önskar att detta sker genom en aktiv informell trepartsdialog med rådet och kommissionen. Rådet uppmanas att hänskjuta ärendet till Europaparlamentet så snart som möjligt.
41. Europaparlamentet uppmärksammar den svåra belägenheten för folket på Chagosöarna som tvingats bort från sina öar och nu lever i fattigdom på Mauritius och Seychellerna. EU bör verka för att försöka finna en lösning för detta folk så att de kan få återvända till sitt legitima hemland.
42. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas och AVS-ländernas regeringar och parlament, AVS-EU:s ministerråd samt den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen.
-

Onsdag 25 mars 2009

Avtal om ekonomiskt partnerskap EG-EAC:s partnerstater

P6_TA(2009)0181

Europaparlamentets resolution av den 25 mars 2009 om ramavtalet för ett avtal om ekonomiskt partnerskap mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater å ena sidan, och partnerstaterna i Östafrikanska gemenskapen å andra sidan

(2010/C 117 E/23)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina resolutioner av den 25 september 2003 om WTO:s femte ministerkonferens i Cancún ⁽¹⁾, av den 12 maj 2005 om utvärderingen av Doha-rundan efter beslutet av WTO:s allmänna råd av den 1 augusti 2004 ⁽²⁾, av den 1 december 2005 om förberedelserna inför WTO:s sjätte ministerkonferens i Hongkong ⁽³⁾, av den 23 mars 2006 om utvecklingspåverkan av avtalen om ekonomiskt partnerskap ⁽⁴⁾, av den 4 april 2006 om bedömningen av Doharundan efter WTO:s ministerkonferens i Hongkong ⁽⁵⁾, av den 1 juni 2006 om handel och fattigdom: Utformning av en handelspolitik som maximerar handelns bidrag till fattigdomslindringen ⁽⁶⁾, av den 7 september 2006 om beslutet att tills vidare skjuta upp förhandlingarna om utvecklingsagendan från Doha ⁽⁷⁾, av den 23 maj 2007 om avtal om ekonomiskt partnerskap ⁽⁸⁾, av den 12 juli 2007 om TRIPS-avtalet och tillgång till läkemedel ⁽⁹⁾, av den 12 december 2007 om ekonomiskt partnerskap ⁽¹⁰⁾, och sin ståndpunkt av den 5 juni 2008 om förslaget till rådets förordning om tillämpning av Allmänna preferenssystemet under perioden 1 januari 2009–31 december 2011 samt om ändring av förordningarna (EG) nr 552/97 och (EG) nr 1933/2006 och av kommissionens förordningar (EG) nr 964/2007 och (EG) nr 1100/2006 ⁽¹¹⁾,
- med beaktande av avtalet om ekonomiskt partnerskap mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater å ena sidan, och partnerstaterna i Östafrikanska gemenskapen å andra sidan,
- med beaktande av partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet (AVS) å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater å andra sidan, undertecknat i Cotonou den 23 juni 2000 (Cotonouavtalet),
- med beaktande av slutsatserna från möten i rådet (allmänna frågor och yttre förbindelser) i april 2006, oktober 2006, maj 2007, oktober 2007, november 2007 och maj 2008,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 23 oktober 2007 om avtal om ekonomiskt partnerskap (EPA) (KOM(2007)0635),
- med beaktande av Allmänna tull- och handelsavtalet (GATT), särskilt artikel XXIV,
- med beaktande av förklaringen från WTO:s fjärde ministerkonferens, som antogs den 14 november 2001 i Doha,
- med beaktande av förklaringen från WTO:s sjätte ministerkonferens, som antogs den 18 december 2005 i Hongkong,

⁽¹⁾ EUT C 77 E, 26.3.2004, s. 393.

⁽²⁾ EUT C 92 E, 20.4.2006, s. 397.

⁽³⁾ EUT C 285 E, 22.11.2006, s. 126.

⁽⁴⁾ EUT C 292 E, 1.12.2006, s. 121.

⁽⁵⁾ EUT C 293 E, 2.12.2006, s. 155.

⁽⁶⁾ EUT C 298 E, 8.12.2006, s. 261.

⁽⁷⁾ EUT C 305 E, 14.12.2006, s. 244.

⁽⁸⁾ EUT C 102 E, 24.4.2008, s. 301.

⁽⁹⁾ EUT C 175 E, 10.7.2008, s. 591.

⁽¹⁰⁾ EUT C 323 E, 18.12.2008, s. 361.

⁽¹¹⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0252.

Onsdag 25 mars 2009

- med beaktande av den rapport och de rekommendationer från WTO:s arbetsgrupp för handelsrelaterat bistånd "Aid for Trade" som antogs av WTO:s allmänna råd den 10 oktober 2006,
- med beaktande av FN:s millenniedeklaration av den 8 september 2000, i vilken världssamfundet gemensamt fastställde kriterier för fattigdomsutrotning, de s.k. millenniutvecklingsmålen,
- med beaktande av Gleneagles-kommunikén som antogs av G8-mötet den 8 juli 2005,
- med beaktande av artikel 108.5 jämförd med artikel 103.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
  - A. Avtalen om ekonomiskt partnerskap (EPA) bör vara WTO-förenliga avtal som syftar till att stödja regional integration och främja successiv integrering av AVS-ländernas ekonomier i världsekonomin, och därigenom främja dessa länders hållbara sociala och ekonomiska utveckling och bidra till de övergripande insatserna för att utrota fattigdomen i AVS-länderna.
  - B. Enligt WTO-bestämmelserna behöver de länder som omfattas av avtal om ekonomiskt partnerskap inte göra åtaganden om avreglering på tjänsteområdet.
  - C. Avtalen om ekonomiskt partnerskap bör användas för att bygga upp en långsiktig relation genom vilken handel stöder utveckling.
  - D. Den rådande finansiella och ekonomiska krisen innebär att politiska förbindelser som syftar till rättvis handel kommer att vara viktigare än någonsin för utvecklingsländerna.
  - E. Interimsavtalet om ekonomiskt partnerskap (IEPA) är inriktat på varuhandel och förenlighet med WTO:s bestämmelser.
  - F. IEPA kommer att få avgörande inflytande på den framtida utvecklingen av ekonomin, de sociala förhållandena och miljön i partnerländerna i Östafrikanska gemenskapen (EAC) och deras handelspartner i östra och södra Afrika.
  - G. EAC:s partnerstater inrättade en tullunion 2005 och arbetar mot målen att etablera en inre marknad senast 2010, en monetär union senast 2012 och en politisk Östafrikansk federation.
  - H. IEPA kan troligen påverka räckvidd och innehåll i framtida avtal mellan EAC-staterna och andra handelspartner samt regionens position i förhandlingarna.
  - I. Det råder begränsad konkurrens mellan EU och AVS länderna eftersom den stora merparten av EU:s export i huvudsak består av varor som AVS länderna inte producerar men ofta behöver antingen för direkt konsumtion eller som insatsvaror i den inhemska industrin. Detta är däremot inte fallet för handeln med jordbruksprodukter, där EU:s exportsubventioner utgör ett allvarligt hinder för AVS-producenter inom jordbruket, djuruppfödningen och mejerisektorn, och som snedvrider och ofta förstör både de lokala och regionala marknaderna. Därför uppmanas EU med eftertryck att utan dröjsmål börja fasa ut alla typer av exportstöd.
  - J. EAC:s partnerländer har indikerat att de önskar omförhandla ett antal av de frågor som ingår i IEPA.
  - K. Ingen av liberaliseringsplanerna kräver att ett land ska börja avskaffa några tariffer före 2015. EAC-partnerstaterna har dessutom 24 år på sig att fullborda den avreglering som föreskrivs i IEPA.
  - L. Handelsåtaganden måste åtföljas av ökat stöd till handelsrelaterat bistånd.

Onsdag 25 mars 2009

- M. Syftet med EU:s strategi för handelsbistånd "Aid for Trade" är att stödja utvecklingsländernas kapacitet att utnyttja nya handelsmöjligheter och kompensera för anpassningskostnader och eventuella negativa effekter i samband med handelns avreglering.
- N. Ingenting i ett potentiellt fullvärdigt EPA bör försämra förmågan hos partnerländerna i EAC att främja tillgången till läkemedel.
1. Europaparlamentet anser att IEPA måste bidra till att vitalisera handelsutbytet mellan AVS-länderna och EU, ökad ekonomisk tillväxt, regional integration, ekonomisk diversifiering, minskad fattigdom och förverkligande av millennieutvecklingsmålen. Därför insisterar parlamentet på ett flexibelt genomförande som fullt ut beaktar den begränsade kapaciteten hos EAC:s partnerstater.
  2. Europaparlamentet betonar att sådana avtal inte kan anses tillfredsställande så länge de inte uppfyller följande tre kriterier: De erbjuder AVS-länderna stöd till hållbar utveckling, främjar deras deltagande i världshandeln och stärker regionaliseringsprocessen. För att förhindra negativa effekter när ekonomierna i EAC:s partnerstater öppnas upp måste man tillhandahålla EU-stöd så att man skapar konkreta fördelar genom handelspreferenser och lägger grunden till en ekonomisk och social utveckling.
  3. Europaparlamentet upprepar att det anser att EPA – om de är lämpligt utformade – innebär en möjlighet att vitalisera handelsförbindelserna mellan AVS-länderna och EU, främja AVS-ländernas ekonomiska diversifiering och regionala integration och minska fattigdomen i AVS-länderna.
  4. Europaparlamentet uppmuntrar förhandlingsparterna att slutföra förhandlingarna under 2009 som planerat. Parlamentet uppmanar parterna att göra allt de kan för att ett fullständigt EPA mellan AVS-länderna och Europeiska unionen ska kunna ingås före 2009 års utgång, som planerat.
  5. Europaparlamentet uppmärksammar hur fördelaktigt undertecknandet av ett IEPA har varit för exportörerna genom att deras möjligheter att exportera till Europeiska unionen har ökat sedan den förmånliga tullbehandlingen enligt Cotonouavtalet upphörde den 31 december 2007. Därmed har de undvikit de skador som AVS-exportörer kunde ha drabbats av om de hade varit tvungna att verka under mindre fördelaktiga handelssystem.
  6. Europaparlamentet välkomnar det faktum att Europeiska unionen erbjuder AVS-länderna fullständigt tull- och kvotfritt tillträde till Europeiska unionens marknad för de flesta produkter.
  7. Europaparlamentet betonar att IEPA är ett avtal om varuhandel i syfte att bevara och kraftigt öka möjligheterna för EAC:s partnerstater att exportera till Europeiska unionen, både genom fullt marknadstillträde och förbättrade ursprungsbestämmelser.
  8. Europaparlamentet betonar att undertecknandet av IEPA är ett nödvändigt steg mot hållbar tillväxt i hela denna region och understryker vikten av fortsatta förhandlingar mot ett fullständigt avtal som uppmuntrar ökad handel, fler investeringar och fördjupad regional integration.
  9. Europaparlamentet påminner om att EPA bör vara förenliga med WTO-reglerna, vilka inte kräver eller förbjuder att avtalen innehåller avregleringsåtaganden eller regleringskyldigheter avseende tjänster, skydd av immateriella rättigheter och de s.k. Singaporefrågorna.
  10. Europaparlamentet begär att en regleringsram inrättas under övergångsperioden från ett IEPA till ett fullvärdigt EPA när det gäller tjänster. Parlamentet framhåller att man om möjligt måste se till att bestämmelser om samhällsomfattande tjänster har införts, inklusive bestämmelser om grundläggande offentliga tjänster. I detta sammanhang understryker parlamentet än en gång de uppfattningar som man redovisade i sin resolution av den 4 september 2008 om handel med tjänster ⁽¹⁾.

(1) Antagna texter, P6_TA(2008)0407.

Onsdag 25 mars 2009

11. Europaparlamentet påminner om att en verklig regional marknad är en nödvändig förutsättning för att med framgång kunna genomföra IEPA, och att regional integration och regionalt samarbete är nödvändigt för den sociala och ekonomiska utvecklingen i EAC:s partnerstater.
12. Europaparlamentet kräver att inga avtal mellan Europeiska unionen och ESA-länderna får motsäga varandra eller förhindra regional integration i denna storregion.
13. Europaparlamentet konstaterar att det inom IEPA har införts övergångsperioder för små och medelstora företag för att dessa ska kunna anpassa sig till de förändringar som avtalet innebär. Parlamentet uppmanar myndigheterna i EAC:s partnerstater att fortsätta stödja små och medelstora företags intressen i sina förhandlingar mot ett fullständigt EPA.
14. Europaparlamentet uppmanar Europeiska unionen att tillhandahålla myndigheterna och den privata sektorn i AVS-länderna ökat och adekvat stöd för att underlätta omställningen av ekonomin efter under-tecknandet av IEPA.
15. Europaparlamentet stöder därför de överenskomna tullpostundantag som inriktas på jordbruksprodukter och vissa förädlade jordbruksprodukter eftersom dessa huvudsakligen baseras på behovet av att skydda nystartade företag eller känsliga produkter i dessa länder.
16. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att specificera hur anslagen till de utlovade prioriterade utgifterna inom den ökade budgeten för det handelsrelaterade biståndet "Aid for Trade" har fördelats i AVS-regionen.
17. Europaparlamentet uppmanar de berörda länderna att tillhandahålla klar och tydlig information om den ekonomiska och politiska situationen och utvecklingen i dessa länder för att förbättra samarbetet med kommissionen.
18. Europaparlamentet uppmärksammar att det har införts ett kapitel om utvecklingssamarbete i det fullständiga EPA. Detta omfattar samarbete om varuhandel, utbudssidans konkurrenskraft, infrastruktur som främjar handeln, handel med tjänster, handelsrelaterade frågor, institutionellt kapacitetsbyggande och skatteanpassningar. Parlamentet uppmanar båda parter att stå fast vid sitt åtagande att inte slutföra förhandlingar om konkurrenskraft och offentlig upphandling förrän man har byggt upp tillräcklig kapacitet.
19. Europaparlamentet påminner om att EPA måste bidra till utvecklingsmål, politik och prioriteringar i EAC:s partnerstater, inte bara till sin struktur och sitt innehåll utan även på det sätt och i den anda som det tillämpas.
20. Europaparlamentet påminner om att Europeiska unionens strategi för handelsrelaterat bistånd "Aid for Trade" antogs i oktober 2007, med åtagandet att öka EU:s samlade handelsrelaterade bistånd till 2 miljarder EUR (2 000 000 000 EUR) per år senast 2010 (1 miljard EUR från gemenskapen och 1 miljard EUR från medlemsstaterna). Parlamentet framhåller att EAC:s partnerstater måste få en lämplig och rättvis andel.
21. Europaparlamentet kräver att man snabbt fastställer och anslår en andel av resurserna för det handelsrelaterade biståndet Aid for Trade. Parlamentet betonar att dessa medel bör vara extra resurser och inte enbart vara en ompaketering av EUF-medel, att medlen bör anpassas efter EAC:s prioriteringar och att utbetalningarna bör ske i tid, vara förutsebara och följa tidsplanerna för genomförande av nationella och regionala strategiska utvecklingsplaner. Parlamentet motsätter sig att några som helst former av villkor knyts till EPA då EU stöd beviljas, och uppmanar kommissionen att garantera att tillgången till medel i den tionde europeiska utvecklingsfonden inte ska kopplas samman med förhandlingarnas resultat och takt.
22. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att förtydliga hur anslagen fördelas i regionen. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att dra upp riktlinjerna för ytterligare anslag efter budgetåtagandena för 2008–2013.

Onsdag 25 mars 2009

23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, med tanke på rådets åtaganden i september 2007 om avtalet om handelsrelaterade aspekter av immaterialrätter (TRIPS) och tillgång till läkemedel, att inte förhandla om läkemedelsrelaterade TRIPS-plusbestämmelser som berör folkhälsan och tillgången till läkemedel i det fullständiga EPA, att avstå från att begära att skyldigheterna i konventionen om patentsamarbete och patenträttskonventionen ska följas eller godtas, att avstå från att infoga villkoren från direktiv 2004/48/EG om säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter, och att inte införa t.ex. skydd av icke-orginaldatabaser i det fullständiga EPA.
24. Europaparlamentet uppmanar dem som förhandlar om ett fullständigt EPA att verkligen se till att naturresurserna förvaltas på ett transparent sätt och att ange den bästa praxis som krävs för att AVS-länderna ska kunna dra största möjliga nytta av dessa resurser.
25. Europaparlamentet betonar att varje fullständigt EPA även måste innehålla bestämmelser om goda styrelseformer, om transparens i samband med politiska uppdrag samt om mänskliga rättigheter.
26. Europaparlamentet framhåller hur viktig den interna handeln inom regionerna är och att det behövs fler regionala handelsförbindelser för att kunna garantera hållbar tillväxt i regionen. Parlamentet framhåller vikten av samarbete och samstämmighet mellan olika enheter i regionen.
27. Europaparlamentet ser gärna en ytterligare sänkning av tarifferna mellan utvecklingsländer och regionala grupper, som för närvarande står för 15–25 procent av handelsvärdet, så att handeln mellan sydliga länder, ekonomisk tillväxt och regional integration gynnas ytterligare.
28. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att göra allt den kan för att återuppta förhandlingarna om utvecklingsagendan från Doha och se till att avtal om avreglering av handeln även i fortsättningen gynnar utvecklingen i fattiga länder.
29. Europaparlamentet är övertygat om att fullständiga EPA bör ses som ett komplement till utvecklingsagendan från Doha och inte som ett alternativ för AVS-länder.
30. Europaparlamentet respekterar behovet av ett kapitel om försvar av handeln med hjälp av bilaterala skyddsmekanismer. Parlamentet uppmanar båda parter att inte i onödan använda sig av dessa skyddsmekanismer. Kommissionen uppmanas, inom ramen för de pågående förhandlingarna mot ett fullständigt EPA, att acceptera en översyn av skyddsmekanismerna i EPA så att dessa kan tillämpas på ett lämpligt, tydligt och snabbt sätt, förutsatt att kriterierna för deras tillämpning är uppfyllda.
31. Europaparlamentet efterlyser en snabb ratificering så att partnerländerna utan onödiga dröjsmål kan dra fördel av IEPA.
32. Europaparlamentet påminner om att även om IEPA kan betraktas som ett första steg i processen, är det i rättsligt hänseende ett helt fristående internationellt avtal som inte nödvändigtvis leder till ett fullvärdigt EPA.
33. Europaparlamentet betonar att parlamentets eventuella godkännande av IEPA inte föregriper parlamentets inställning till godkännande av ett fullvärdigt EPA, eftersom förfarandet för att sluta avtal hänförs sig till två olika internationella avtal.
34. Europaparlamentet påminner om att EAC är den enda region i vilken alla medlemmarna har anslutit sig till IEPA och erbjudit identiska avregleringsplaner. Dessa måste utvärderas regelbundet och revideras om de visar sig vara för betungande att genomföra.
35. Europaparlamentet påpekar att IEPA troligen kommer att påverka förbindelserna mellan regionen och dess närmaste handelspartner, och att man måste se till att bestämmelserna i det nuvarande avtalet bidrar till att underlätta kommande handelsavtal.
36. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att överväga Östafrikanska gemenskapens begäran om att inför det fullständiga EPA omförhandla vissa kontroversiella frågor i IEPA som man vill ändra eller dra tillbaka.

Onsdag 25 mars 2009

37. Europaparlamentet uppmanar AVS-länderna att driva på avregleringsprocessen och ser gärna att sådana reformer utvidgas till att inte bara omfatta handel med varor utan även en ökad avreglering av handeln med tjänster.
38. Europaparlamentet påpekar att EPA bör bidra till att uppnå millennieutvecklingsmålen.
39. Europaparlamentet noterar att vid förhandlingarna om EPA har vissa AVS-länder velat ha med en klausul om mest gynnad nation, i vilken det fastställs en normal, icke-diskriminerande tull på import av varor, för att se till att alla exportörer behandlas som mest gynnad handelspartner.
40. Europaparlamentet välkomnar att nya och flexibla ursprungsbestämmelser har förhandlats fram mellan Europeiska unionen och AVS-länderna. Om bestämmelserna tillämpas på rätt sätt och vederbörlig hänsyn tas till AVS-ländernas lägre kapacitet skulle detta kunna ge dessa länder stora fördelar.
41. Europaparlamentet betonar att exporten av gruvprodukter och träprodukter inte får skada ett sårbart ekosystem som spelar en avgörande roll för hela kontinenten, och att mekanismer för att ersätta kostnaderna för det miljöarbete som utförs av EAC:s partnerstater ska ingå i EPA.
42. Europaparlamentet anser att det är viktigt att man vid genomförandet av EPA inrättar ett lämpligt övervakningssystem som samordnas av en parlamentarisk kommitté som ska vara sammansatt av ledamöter från ledamöter från utskottet för internationell handel och från utskottet för utveckling, för att skapa lämplig balans mellan den ansvariga roll som utskottet för internationell handel har och en övergripande samstämmighet i handels- och utvecklingspolitiken. Denna parlamentariska kommitté ska ha ett flexibelt arbetssätt och aktivt samordna sin verksamhet med den gemensamma parlamentariska AVS-EU församlingen. Denna övervakning bör inledas efter det att varje IEPA antagits.
43. Europaparlamentet understryker i synnerhet den viktiga roll som AVS-parlamenten och de icke-statliga aktörerna spelar i övervakningen och styrningen av EPA och uppmanar kommissionen att se till att de involveras i de pågående förhandlingarna. Detta kräver en tydlig agenda, präglad av delaktighet, mellan EU och AVS-länderna.
44. Europaparlamentet efterlyser lämpliga och tydliga övervakningsmekanismer – med en tydlig roll och ett tydligt inflytande – för att följa upp vilka effekter EPA får, med ökat ansvarstagande i AVS-länderna och i brett samråd med de berörda parterna.
45. Europaparlamentet välkomnar att det har införts en översynsklausul i IEPA, i vilken det bekräftas att det ska genomföras en total översyn av avtalet senast fem år efter det datum avtalet undertecknas och vart femte år därefter, för att fastställa avtalets sociala och ekonomiska effekter, inklusive kostnaderna för och följderna av genomförandet av handelsåtagandena. Vid behov måste avtalets bestämmelser ändras och deras tillämpning anpassas, med respekt för och i enlighet med WTO:s bestämmelser och förfaranden.
46. Europaparlamentet uppmanar rådet att, när parlamentets samtycke krävs, höra parlamentet innan det fattar ett beslut om provisorisk tillämpning av internationella avtal – som EPA – med tanke på att parlamentet vid en senare tidpunkt kanske förkastar det internationella avtalet, vilket skulle få till följd att den provisoriska tillämpningen av avtalet måste upphöra.
47. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas och AVS-ländernas regeringar och parlament, AVS-EU:s ministerråd samt den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen.
-

Onsdag 25 mars 2009

Inledande avtal om ekonomiskt partnerskap EG-Centralafrika

P6_TA(2009)0182

Europaparlamentets resolution av den 25 mars 2009 om det inledande avtalet om ekonomiskt partnerskap mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater å ena sidan, och Centralafrika å andra sidan

(2010/C 117 E/24)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina resolutioner av den 25 september 2003 om WTO:s femte ministerkonferens i Cancún ⁽¹⁾, av den 12 maj 2005 om utvärderingen av Doha-rundan efter beslutet av WTO:s allmänna råd av den 1 augusti 2004 ⁽²⁾, av den 1 december 2005 om förberedelserna inför WTO:s sjätte ministerkonferens i Hongkong ⁽³⁾, av den 23 mars 2006 om utvecklingspåverkan av avtalen om ekonomiskt partnerskap ⁽⁴⁾, av den 4 april 2006 om bedömningen av Doharundan efter WTO:s ministerkonferens i Hongkong ⁽⁵⁾, av den 1 juni 2006 om handel och fattigdom: Utformning av en handelspolitik som maximerar handelns bidrag till fattigdomslindringen ⁽⁶⁾, av den 7 september 2006 om beslutet att tills vidare skjuta upp förhandlingarna om utvecklingsagendan från Doha ⁽⁷⁾, av den 23 maj 2007 om avtal om ekonomiskt partnerskap ⁽⁸⁾, av den 12 december 2007 om ekonomiskt partnerskap ⁽⁹⁾ och sin ståndpunkt av den 5 juni 2008 om förslaget till rådets förordning om tillämpning av Allmänna preferenssystemet under perioden 1 januari 2009–31 december 2011 samt om ändring av förordningarna (EG) nr 552/97 och (EG) nr 1933/2006 och av kommissionens förordningar (EG) nr 964/2007 och (EG) nr 1100/2006 ⁽¹⁰⁾,
- med beaktande av det inledande avtalet om ekonomiskt partnerskap mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Centralafrika, å andra sidan,
- med beaktande av partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stilla-havsområdet (AVS), å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, undertecknat i Cotonou den 23 juni 2000 (Cotonouavtalet),
- med beaktande av slutsatserna från möten i rådet (allmänna frågor och yttre förbindelser) i april 2006, oktober 2006, maj 2007, oktober 2007, november 2007 och maj 2008,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 23 oktober 2007 om avtal om ekonomiskt partnerskap (KOM(2007)0635),
- med beaktande av Allmänna tull- och handelsavtalet (GATT), särskilt artikel XXIV,
- med beaktande av förklaringarna från WTO:s fjärde ministerkonferens, som antogs den 14 november 2001 i Doha, och WTO:s sjätte ministerkonferens, som antogs den 18 december 2005 i Hongkong,
- med beaktande av de gemensamma strategin för handelsrelaterat bistånd som antogs av Europeiska unionens råd den 15 oktober 2007,

⁽¹⁾ EUT C 77 E, 26.3.2004, s. 393.

⁽²⁾ EUT C 92 E, 20.4.2006, s. 397.

⁽³⁾ EUT C 285 E, 22.11.2006, s. 126.

⁽⁴⁾ EUT C 292 E, 1.12.2006, s. 121.

⁽⁵⁾ EUT C 293 E, 2.12.2006, s. 155.

⁽⁶⁾ EUT C 298 E, 8.12.2006, s. 261.

⁽⁷⁾ EUT C 305 E, 14.12.2006, s. 244.

⁽⁸⁾ EUT C 102 E, 24.4.2008, s. 301.

⁽⁹⁾ EUT C 323 E, 18.12.2008, s. 361.

⁽¹⁰⁾ Antagna texter, P6_TA (2008)0252.

Onsdag 25 mars 2009

- med beaktande av den rapport och de rekommendationer från WTO:s arbetsgrupp för handelsrelaterat bistånd som antogs av WTO:s allmänna råd den 10 oktober 2006,
- med beaktande av FN:s millenniedeklaration av den 8 september 2000, i vilken världssamfundet gemensamt fastställde kriterier för fattigdomsutrotning, de s.k. millennieutvecklingsmålen,
- med beaktande av gemenskapens åtaganden avseende offentligt utvecklingsbistånd som ingicks i Monterrey-överenskommelsen, som antogs den 22 mars 2002 av FN vid den internationella konferensen om utvecklingsfinansiering, i Gleneagleskommunikén, som antogs den 8 juli 2005 av G8-gruppen, i slutsatserna från rådet och företrädare för medlemsstaternas regeringar församlade i rådet om offentligt utvecklingsbistånd, som antogs den 27 maj 2008 i Addis Abeba och i Dohaförklaringen om utvecklingsfinansiering, som antogs den 2 december 2008 av FN vid den internationella uppföljningskonferensen om utvecklingsfinansiering för att se över genomförandet av Monterrey-överenskommelsen,
- med beaktande av Accra-handlingsplanen, som antogs den 4 september 2008 av de stater som deltog i det tredje högnivåforumet om effektiviteten i utvecklingsbiståndet,
- med beaktande av artikel 108.5 jämförd med artikel 103.2 i arbetsordningen och av följande skäl:
  - A. Eftersom det inte var möjligt att före 2007 års utgång ingå ett regionalt avtal med samtliga centralafrikanska länder, paraferade Europeiska gemenskapen och Kamerun den 17 december 2007 ett inledande avtal om ekonomiskt partnerskap. Detta avtal undertecknades av parterna den 15 januari 2009 i Yaoundé.
  - B. Det främsta syftet med detta avtal, liksom med alla avtal om ekonomiskt partnerskap (EPA), är hållbar social och ekonomisk utveckling och utrotning av fattigdomen samt stöd till regional integration och en bättre integrering av AVS-ländernas ekonomier i världsekonomin.
  - C. Kommissionen fortsätter att förhandla om ett parallellt avtal med samtliga stater i Centralafrika.
  - D. Man måste ta hänsyn till att de åtta staterna i Centralafrika är socialt och ekonomiskt mycket olika där sex är ö- eller enklavstater och där fem ingår i gruppen av minst utvecklade länder och åtnjuter fritt tillträde till den europeiska marknaden inom ramen för initiativet "allt utom vapen".
  - E. Det är nödvändigt att ge dessa länder ett betydande utvecklingsbistånd och tekniskt bistånd i samband med att de öppnas för europeisk export.
  - F. Kommissionen och medlemsstaterna åtog sig i oktober 2007 att var och en ge ytterligare 1 miljard EUR (1 000 000 000 EUR) årligen som handelsrelaterat bistånd för att förbättra utvecklingsländernas handelskapacitet, oavsett om de undertecknat EPA eller inte. Den centralafrikanska regionen skulle därmed få en rättvis och skälig del av dessa belopp.
  - G. Det råder begränsad konkurrens mellan EU:s och AVS-ländernas ekonomier eftersom den allra största delen av EU:s export består av varor som AVS-länderna själva inte producerar men som de behöver antingen för direkt konsumtion eller som insatsvaror i den inhemska industrin. Detta är däremot inte fallet för handeln med jordbruksprodukter, där EU:s exportsubventioner utgör ett allvarligt hinder för AVS-producenter inom jordbruket, djuruppfödningen och mejerisektorn, och som snedvrider och ofta förstör både de lokala och regionala marknaderna. Därför uppmanas EU med eftertryck att ytan dröjsmål börja fasa ut alla typer av exportstöd. En möjlig ökning av exporten från EU till Kamerun efter interimsvtalet om ekonomiskt partnerskap (IEPA) bör inte hindra lokal tillverkning och nystartade industrier, eftersom EPA bör bidra till en diversifiering av AVS-ländernas ekonomier.

Onsdag 25 mars 2009

1. Europaparlamentet betonar att avtalen inte kan anses som tillfredsställande om de inte uppnår följande målsättningar: ge AVS-länderna stöd till hållbar utveckling, främja deras medverkan i världshandeln, främja regionaliseringsprocessen, ge ny kraft åt handelsförbindelserna mellan EU och AVS-länderna och främja AVS-ländernas ekonomiska diversifiering.
2. Europaparlamentet insisterar särskilt på avtalens ursprungliga syfte, nämligen att främja utveckling, minska fattigdomen och bidra till förverkligandet av millennieutvecklingsmålen.
3. Europaparlamentet anser att det, för att dessa mål ska kunna uppfyllas, kommer att krävas att AVS-länderna skyddas mot vissa eventuellt negativa följder av genomförandet av EPA, och att de måste få hjälp att dra verklig nytta av handelsförmånerna och främja sin ekonomiska och sociala utveckling. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ge ökat och adekvat stöd för att underlätta omvandlingen av ekonomin efter att IEPA har införts.
4. Europaparlamentet uppmanar förhandlingsparterna att slutföra förhandlingarna som planerat under 2009. Parlamentet uppmanar parterna att vidta alla åtgärder för att kunna slutföra ett fullständigt EPA mellan AVS-länderna och Europeiska unionen före utgången av 2009, såsom planerat.
5. Europaparlamentet känner till att efterlevnaden av WTO-bestämmelserna krävde att ett avtal skulle ha slutits senast den 31 december 2007. Parlamentet konstaterar dock att kommissionen pressade på för att sluta fullständiga EPA före detta datum, när en begränsning till att gälla endast varor skulle ha gjort det möjligt att leva upp till gemenskapens åtaganden gentemot WTO.
6. Europaparlamentet anser att kravet på liberalisering av 80 procent av handelsvärdet är en tolkning av artikel XXIV i Gatt-avtalet som inte i tillräcklig utsträckning beaktar att EU förhandlar med några av världens fattigaste länder, vilka befinner sig på olika utvecklingsnivåer och har skilda känsliga sektorer.
7. Europaparlamentet inser de fördelar som undertecknandet av IEPA har haft för exportörer, genom att öka möjligheterna att exportera till EU efter att den förmånliga tullbehandlingen enligt Cotonouavtalet upphörde den 31 december 2007. Därmed har man kunnat undvika den skada som skulle ha kunnat drabba AVS-exportörerna om de hade varit tvungna att verka under mindre gynnsamma handelssystem.
8. Europaparlamentet välkomnar det faktum att Europeiska unionen erbjuder AVS-länderna fullständig tullfri och kvotfri tillgång till Europeiska unionens marknad för flertalet produkter, till stöd för avregleringen av handeln mellan AVS-länderna och Europeiska unionen.
9. Europaparlamentet påpekar att om avtalet bekräftades skulle det krävas stora ansträngningar och omfattande bistånd och tekniskt stöd från EU för att ekonomin i Kamerun ska anses hålla måttet.
10. Europaparlamentet anser att trots att produkter från Kamerun har förmånstillträde till den europeiska marknaden, kan ett EPA inte åstadkomma en utveckling av Kameruns produktion om inte produktionskapaciteten förbättras och moderniseras genom tekniska och finansiella investeringar.
11. Europaparlamentet noterar att den stora klyftan mellan EU:s och AVS-ländernas ekonomier när det gäller nivån på offentliga utgifter för jordbruksstöd missgynnar jordbrukare i AVS-länderna genom att minska deras konkurrenskraft både i det egna landet och utomlands, eftersom deras produkter är dyrare i reella termer.
12. Europaparlamentet stöder därför de överenskomna tullpositionsundantagen som inriktar sig på jordbruksvaror och vissa bearbetade jordbruksvaror, då dessa främst grundas på behovet av att skydda nystartade företag eller känsliga produkter i dessa länder.

Onsdag 25 mars 2009

13. Europaparlamentet anser att för att kunna garantera säker livsmedelsförsörjning i Kamerun och i regionen, måste man börja föra en politik för långsiktigt stöd av det lokala jordbruket, inklusive handelspolitiska instrument, som möjliggör reglering av marknaden och skydd för ett hållbart familj jordbruk. Möjligheterna att vidta statliga interventioner inom detta område bör inte begränsas. Parlamentet betonar att dessa frågor bör placeras i centrum för förhandlingarna för att garantera samstämmighet i handelspolitiken och hela EU-politiken vad gäller principerna för en tryggad livsmedelsförsörjning och rätt till livsmedel.
14. Därför uppmanar Europaparlamentet dem som förhandlar om ett fullständigt EPA att verkligen se till att naturresurserna förvaltas på ett transparent sätt och att ange den bästa praxis som krävs för att de relevanta länderna ska kunna dra största möjliga nytta av dessa resurser.
15. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att förtydliga hur medel faktiskt fördelas inom AVS-regionen, med utgångspunkt från de utlovade prioriterade utgifterna inom den utökade budgeten för handelsrelaterat bistånd.
16. Europaparlamentet kräver att man snabbt fastställer och anslår en andel av resurserna för det handelsrelaterade biståndet Aid for Trade. Parlamentet betonar att dessa medel bör innebära ytterligare resurser och inte enbart vara en ompaketering av EUF-medel, att medlen bör anpassas efter den centralafrikanska regionens prioriteringar och att utbetalningarna bör ske i tid, vara förutsebara och följa tidsplanerna för förverkligandet av nationella och regionala strategiska utvecklingsplaner. Parlamentet motsätter sig att några som helst former av villkor knyts till de EPA då EU-stöd beviljas och uppmanar kommissionen att garantera att tillgången till medel i den tionde europeiska utvecklingsfonden inte ska kopplas samman med förhandlingarnas resultat och takt.
17. Europaparlamentet anser att tidsplanen för åtagandebemyndiganden och utbetalning av EU-medel måste respekteras, enligt överenskommelserna i de nationella och vägledande programmen, eftersom dessa medel är avgörande för stödet till AVS-länderna i avregleringsprocessen.
18. Europaparlamentet påminner om parlamentets upprepade påstötningar om att infoga EUF i EU:s budget. Parlamentet kritiserar utnyttjandet av EUF som den främsta finansieringskällan för regionala EPA-medel, när extra finansiering var planerad. De belopp som fördelades under det nationella vägledande programmet för Kamerun räcker inte till för att få ekonomin i Kamerun att nå en rimlig nivå, vilket skulle åstadkommas genom undertecknandet av ett EPA.
19. Europaparlamentet betonar att EU-finansieringen ska både bidra till moderniseringen av AVS-ländernas ekonomier och till att uppväga de förlorade tullinkomsterna. Kommissionen ombeds att snarast meddela vilka metoder man avser att använda för att räkna ut nettoskatteeffekterna av EPA.
20. Europaparlamentet insisterar på att biståndet, i enlighet med principerna i Parisdeklarationen om biståndseffektivitet, bland annat måste vara efterfrågestyrt. AVS-länderna uppmanas därför att uppge vilka ytterligare medel som krävs i samband med EPA, särskilt när det gäller regelverket, skyddsåtgärder, främjande av handel, stöd för att uppfylla internationella sanitära och fytosanitära normer och upphovsrättsnormer samt utformningen av tillsynsmekanismen för EPA.
21. Europaparlamentet uppmanar de berörda länderna att ge klar och överskådlig information om den ekonomiska och politiska situationen och utvecklingen i dessa länder, för att förbättra samarbetet med kommissionen.
22. Europaparlamentet betonar vikten av handel inom regionerna och behovet av ökade regionala handelsförbindelser för att hållbar tillväxt ska kunna säkras i regionen. Parlamentet understryker vikten av samarbete och överensstämmelse mellan olika regionala enheter.
23. Europaparlamentet uppmanar till en ytterligare sänkning av tullarna mellan utvecklingsländer och regionala grupper, vilka i dag står för 15–25 procent av handelsvärdet, för att ytterligare främja handeln mellan sydliga länder, ekonomisk tillväxt och regional integration.

Onsdag 25 mars 2009

24. Europaparlamentet tillstyrker att det framtida EPA med Centralafrika inte under några omständigheter får äventyra sammanhållningen och försvaga dessa länders regionala integration.
25. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att göra allt den kan för att återuppta förhandlingarna om utvecklingsagendan från Doha och se till att avtal om handelsavreglering fortsätter att främja utvecklingen i fattiga länder.
26. Europaparlamentet är övertygat om att fullständigt EPA bör vara ett komplement till ett avtal om utvecklingsagendan från Doha och inte ett alternativ för AVS-länder.
27. Europaparlamentet anser att osäkerheten rörande resultatet av Doharundan och lösningen av banan-konflikten inom WTO kräver att Europeiska unionen är särskilt uppmärksam och vidtar prioriterade åtgärder för att garantera banansektorns framtid i Kamerun och den centralafrikanska regionen.
28. Europaparlamentet välkomnar de skyddsåtgärder som föreskrivs i avtalet men understryker att mekanismerna för användningen av dessa är komplexa och att detta skulle kunna begränsa möjligheterna att genomföra åtgärderna. Parlamentet uppmanar båda parter att undvika onödigt missbruk av dessa skyddsåtgärder. Kommissionen uppmanas, inom de löpande förhandlingarna mot ett fullständigt EPA, att acceptera en översyn av skyddsmekanismerna i interimsavtalet så att dessa kan tillämpas på ett lämpligt, tydligt och snabbt sätt, förutsatt att kriterierna för deras tillämpning är uppfyllda.
29. Europaparlamentet understryker att det är nödvändigt att de nationella parlamenten, Europaparlamentet och civilsamhället genomför en total utvärdering av effekterna av EPA. Det bör vara möjligt att se över tidsplanen för avregleringen om det behövs.
30. Europaparlamentet efterlyser stöd för tillverkning av produkter med större mervärde, särskilt genom att göra bestämmelserna för ursprungsmärkningen enklare och mer flexibla, och låta dem beakta skillnaderna i industriell utveckling mellan EU och AVS-länderna och mellan AVS-länderna själva.
31. Europaparlamentet bekräftar inrättandet av övergångsperioder inom IEPA för små och medelstora företag, för att dessa ska kunna anpassa sig till de förändringar som avtalet medför, och uppmanar de olika staternas myndigheter att fortsätta stödja små och medelstora företags intressen i förhandlingar om ett fullständigt EPA.
32. Europaparlamentet uppmanar Europeiska unionen att ge ett ökat och tillräckligt stöd till AVS-ländernas myndigheter och till den privata sektorn, för att underlätta ekonomiernas omvandling efter undertecknandet av IEPA.
33. Europaparlamentet betonar att ett regionalt EPA inte bara kan överföra IEPA med Kamerun. Kamerun är inte representativt för diversifieringen bland de åtta länderna i regionen, vilka inte har samma prioriteringar och behov avseende tidsplaner för avregleringen, övergångsperioder och förteckning över känsliga produkter. Det regionala EPA måste vara tillräckligt flexibelt för att kunna ta hänsyn till dessa specifika särdrag.
34. Europaparlamentet anser att det föreliggande erbjudandet från centralafrikanska regionen om en avreglering av 71 procent av handelsutbytet under en 20-årsperiod, med en förberedande period på fem år, inte är förenligt med WTO:s bestämmelser, som föreskriver en avreglering på 80 procent under en 15-årsperiod.
35. Europaparlamentet rekommenderar en flexibel, asymmetrisk och pragmatisk strategi i de pågående förhandlingarna om ett fullständigt EPA. Kommissionen uppmanas att i detta sammanhang särskilt ta hänsyn till den centralafrikanska regionens begäran i fråga om avtalets utvecklingsaspekter. Parlamentet välkomnar i detta avseende rådets (allmänna frågor och yttre förbindelser) slutsatser från maj 2008.

Onsdag 25 mars 2009

36. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ge ett ovillkorligt och flexibelt svar på AVS-ländernas begäran om att se över tvistefrågorna i IEPA inklusive definitionen av "i stort sett all handel", klausulen om mest gynnad nation, skyldigheter angående eliminering av exportavgifter, standstill-klausulen samt bilaterala och särskilda skyddsåtgärder.
37. Europaparlamentet begär att kommissionen, om de stater i Centralafrika som inte ingår bland de minst utvecklade länderna inte skulle önska underteckna EPA, undersöker alla tänkbara alternativ för att erbjuda dessa länder en ny ram för handeln i enlighet med WTO:s bestämmelser.
38. Europaparlamentet påminner om att EPA bör vara kompatibla med WTO-bestämmelserna som inte kräver eller förbjuder åtaganden om avreglering av tjänster eller de så kallade Singaporefrågorna.
39. Europaparlamentet begär att kommissionen i EPA inte inkluderar bestämmelser om immateriella rättigheter vilka skulle utgöra hinder för tillgång till absolut nödvändiga läkemedel. Europeiska unionen uppmanas att använda EPA för att hjälpa AVS-länderna att genomföra den flexibilitet som föreskrivs i Dohaförklaringen avseende handelsrelaterade aspekter av immaterialrätter (Trips) och folkhälsa.
40. Europaparlamentet insisterar på att EPA ska innehålla fördjupade kapitel om utveckling för att kunna uppnå millennieutvecklingsmålen och främja och stärka de grundläggande sociala och mänskliga rättigheterna.
41. Europaparlamentet betonar att alla fullständiga EPA också måste innehålla bestämmelser om god förvaltning, om transparens när det gäller politiska poster samt om mänskliga rättigheter.
42. Europaparlamentet insisterar på att parlamentet regelbundet ska informeras och aktivt delta i förhandlingsprocessen i samband med EPA. Parlamentet påminner i detta sammanhang om parlamentets övervaknings- och varningsuppdrag och också om parlamentsledamöternas önskan att få till stånd en utökad dialog mellan EU-institutionerna, med företrädarna för AVS-länderna och med det civila samhället.
43. Europaparlamentet rekommenderar att parlamentets tidsplan, samtidigt som man behåller en viss flexibilitet, bör ta hänsyn till AVS-parlamentens yttranden om resultaten av förhandlingarna om EPA innan man ger sitt samtycke.
44. Europaparlamentet efterlyser lämpliga och öppna tillsynsmekanismer – med en tydlig roll och påverkan – för att följa effekterna av EPA, med ökad medverkan från AVS-ländernas sida och ett brett samråd med berörda parter.
45. Europaparlamentet betonar särskilt den avgörande roll som AVS-ländernas parlament och icke-statliga aktörer har i tillsynen och förvaltningen av EPA, och uppmanar kommissionen att garantera deras deltagande i de pågående förhandlingsprocesserna. Detta kräver en tydlig dagordning för fortsatta förhandlingar, som måste stödjas av AVS-länderna och Europeiska unionen och grundas på medverkan.
46. Europaparlamentet anser att det är viktigt att genomförandet av EPA inkluderar inrättandet av ett lämpligt övervakningssystem som samordnas av en parlamentarisk kommitté som ska vara sammansatt av ledamöter från utskottet för internationell handel och från utskottet för utveckling, för att skapa lämplig balans mellan den ansvariga roll som utskottet för internationell handel har och en övergripande samstämmighet i handels- och utvecklingspolitiken. Denna parlamentariska kommitté ska ha ett flexibelt arbetsätt och aktivt samordna sin verksamhet med den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen. Denna övervakning bör inledas efter det att varje EPA antagits.
47. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas och AVS-ländernas regeringar och parlament, AVS-EU:s ministerråd och den gemensamma parlamentariska församlingen AVS-EU.

Onsdag 25 mars 2009

EIB:s och EBRD:s årsrapporter för 2007

P6_TA(2009)0185

Europaparlamentets resolution av den 25 mars 2009 om årsrapporterna för 2007 för Europeiska investeringsbanken och Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling (2008/2155(INI))

(2010/C 117 E/25)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Europeiska investeringsbankens (EIB) årsrapport för 2007,
- med beaktande av årsrapporten från Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling (EBRD) för 2007,
- med beaktande av artiklarna 9, 266 och 267 i EG-fördraget och protokoll nr 11 om EIB:s stadga,
- med beaktande av avtalet om upprättande av Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling av den 29 maj 1990,
- med beaktande av artiklarna 230 och 232 i EG-fördraget om EG-domstolens roll,
- med beaktande av artikel 248 i EG-fördraget om revisionsrättens roll,
- med beaktande av rådets beslut 2006/1016/EG av den 19 december 2006 om beviljande av en gemenskapsgaranti till Europeiska investeringsbanken mot förluster vid lån till och lånegarantier för projekt utanför gemenskapen ⁽¹⁾,
- med beaktande av domstolens dom av den 6 november 2008 om den rättsliga grunden för beslut 2006/1016/EG ⁽²⁾,
- med beaktande av rådets beslut 2008/847/EG av den 4 november 2008 om berättigande för centralasiatiska länder till EIB-finansiering inom ramen för beslut 2006/1016/EG om beviljande av en gemenskapsgaranti till Europeiska investeringsbanken mot förluster vid lån till och lånegarantier för projekt utanför gemenskapen ⁽³⁾,
- med beaktande av rådets beslut 97/135/EG av den 17 februari 1997 om Europeiska gemenskapens tecknande av nya andelar kapital i Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling till följd av beslutet att fördubbla detta kapital ⁽⁴⁾,
- med beaktande av EBRD:s nuvarande översyn av kapitalresurserna (Capital Resources Review) från 2006 som omfattar perioden 2006-2010,
- med beaktande av kommissionens rapport till Europaparlamentet och rådet om Europeiska gemenskapernas upp- och utlåning 2007 (KOM(2008)0590),
- med beaktande av sin resolution av den 22 april 2008 om Europeiska investeringsbankens årsrapport för 2006 ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ EUT L 414, 30.12.2006, s. 95.

⁽²⁾ Mål C-155/07, Europaparlamentet mot Europeiska unionens råd, ännu inte publicerad i domstolens rättsfallssamling.

⁽³⁾ EUT L 301, 12.11.2008, s. 13.

⁽⁴⁾ EGT L 52, 22.2.1997, s. 15.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0132.

Onsdag 25 mars 2009

- med beaktande av sin resolution av den 15 februari 2007 om EIB:s årsrapport för 2005 ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 16 januari 2003 om verksamheten vid Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling (EBRD) ⁽²⁾,
- med beaktande av Europarådets parlamentariska församlings resolution av den 24 juni 2008 om Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling som en stark partner för förändringen i övergångsländerna,
- med beaktande av partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater å andra sidan, undertecknat i Cotonou den 23 juni 2000 ⁽³⁾ (Cotonou-avtalet),
- med beaktande av den gemensamma förklaringen från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar församlade i rådet, Europaparlamentet och kommissionen om Europeiska unionens utvecklingspolitik – ”Europeiskt samförstånd” ⁽⁴⁾,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 14 maj 2008 om en investeringsram för västra Balkan: Att öka enhetligheten bland de nuvarande finansieringsinstrumenten för regionen i syfte att främja tillväxt och stabilitet,
- med beaktande av kommissionens förslag av den 21 maj 2008 om en förordning om ändring av förordning (EG) nr 1638/2006 av den 24 oktober 2006 om fastställande av allmänna bestämmelser för upprättandet av ett europeiskt granskings- och partnerskapsinstrument (KOM(2008)0308),
- med beaktande av EG-domstolens dom av den 10 juli 2003 om befogenheterna för Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF) att genomföra utredningar inom EIB ⁽⁵⁾,
- med beaktande av det trepartsavtal som ingåtts mellan revisionsrätten, EIB och kommissionen vad gäller revisionsrättens kontrollmekanismer i enlighet med artikel 248.3 i EG-fördraget, och som förnyats i juli 2007,
- med beaktande av det avtal om samförstånd som undertecknades den 15 december 2006 mellan kommissionen, EIB och EBRD beträffande samarbete i Östeuropa och södra Kaukasus, Ryssland och Centralasien,
- med beaktande av det avtal om samförstånd som undertecknades den 27 maj 2008 mellan kommissionen och Europeiska investeringsbanken om att främja samordningen av Europeiska unionens externa lånepolitik,
- med beaktande av det avtal om deltagande i det europeiska centrumet för specialistkunskap på området för offentlig-privata partnerskap som undertecknades den 16 september 2008 mellan EIB, kommissionen och de nationella behöriga myndigheterna,
- med beaktande av EIB:s verksamhetsplan för 2008–2010 som godkändes av bankens styrelse den 20 november 2007,
- med beaktande av EIB:s offentliga samråd 2008 om dess förklaring om miljömässiga och sociala principer och standarder,

⁽¹⁾ EUT C 287 E, 29.11.2007, s. 544.

⁽²⁾ EUT C 38 E, 12.2.2004, s. 313.

⁽³⁾ EGT L 317, 15.12.2000, s. 3.

⁽⁴⁾ EUT C 46, 24.2.2006, s. 1.

⁽⁵⁾ Mål C-15/00, Europeiska gemenskapernas kommission mot Europeiska investeringsbanken (REG 2003, s. I-7141).

Onsdag 25 mars 2009

- med beaktande av EBRD:s miljö- och socialpolitik som godkändes av styrelsen den 12 maj 2008,
- med beaktande av EBRD:s politik för energiåtgärder som godkändes av styrelsen den 11 juli 2006,
- med beaktande av EIB:s översyn av sin energipolitik som godkändes av styrelsen den 31 januari 2006,
- med beaktande av EIB:s informationsmeddelande om förstärkta bidrag till EU:s energipolitik av den 5 juni 2007, som godkändes av styrelsen i juni 2007,
- med beaktande av ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådets möte i Bryssel den 11-12 december 2008 om ekonomiska och finansiella frågor,
- med beaktande av EIB:s rapport med titeln "Samråd med små och medelstora företag 2007/2008 – resultat och slutsatser", från maj 2008, och den efterföljande moderniseringen och förstärkningen av EIB-gruppens stöd till EU:s små och medelstora företag,
- med beaktande av EIB:s förklaring om miljömässiga och sociala principer och standarder, av den 18 mars 2008,
- med beaktande av rådets slutsatser från Ecofinrådet av den 7 oktober 2008 och den 2 december 2008 om EIB:s roll för stödet till små och medelstora företag,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 29 oktober 2008 med titeln "Från finanskris till återhämtning: ram för åtgärder på EU-nivå" (KOM(2008)0706),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 26 november 2008 med titeln "En ekonomisk återhämtningsplan för Europa" (KOM(2008)0800),
- med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor och yttrandet från budgetkontrollutskottet (A6-0135/2009), och av följande skäl:
  - A. EIB inrättades 1975 genom Romfördraget, och andelsägarna, det vill säga medlemsstaterna, har tecknat ett kapital som uppgår till 165 miljarder EUR.
  - B. EIB har sedan 1963 genomfört transaktioner utanför gemenskapen till stöd för gemenskapens utrikespolitik.
  - C. EBRD inrättades 1991 och dess andelsägare utgörs av 61 tredjeländer, Europeiska gemenskapen och EIB, som tillsammans har tecknat ett kapital som uppgår till totalt 20 miljarder EUR.
  - D. Medlemsstaterna, Europeiska gemenskapen och EIB har tillsammans tecknat 63 procent av andelarna i EBRD.
  - E. EIB:s lagstadgade mål är att genom att anlita kapitalmarknaderna och utnyttja egna medel bidra till en balanserad och störningsfri utveckling av den inre marknaden i gemenskapens intresse.

Onsdag 25 mars 2009

- F. Under den pågående finansiella oron och den enorma bristen på likviditet och krediter för företagen bör EIB spela en viktig roll i kommissionens och medlemsstaternas planer för den ekonomiska återhämtningen.
- G. EBRD:s lagstadgade mål är att genom att bidra till ekonomisk utveckling och återuppbyggnad gynna övergången till öppna marknadsorienterade ekonomier och att främja privata initiativ och företagande i de central- och östeuropeiska länder som bekänner sig till och som tillämpar principerna för demokratiskt flerpartisystem, pluralism och marknadsekonomi.
- H. EIB:s roll som utgivare av högt värderade AAA-obligationer för de internationella kapitalmarknaderna bör betonas och förstärkas.
- I. Enligt artikel 11 i avtalet om upprättandet av EBRD måste EBRD göra minst 60 procent av sina investeringar i den privata sektorn.
- J. Avtalet om upprättandet av EBRD föreskriver att styrelsen minst vart femte år ska företa en översyn av bankens kapital, och nästa översyn planeras äga rum 2010.
- K. En styrkommitté bestående av nio så kallade visa personer tillsattes den 1 oktober 2008 för att övervaka och sköta utvärderingen av halvtidsöversynen av EIB:s externa utlåningsmandat i enlighet med beslut 2006/1016/EG.
- L. Denna halvtidsöversyn bör göras i nära samråd med parlamentet, i enlighet med beslut 2006/1016/EC.
- M. I beslut 2006/1016/EG om EIB:s mandat för extern utlåning föreskrivs att lån till ett belopp av 25,8 miljarder EUR ska vara tillgängliga under perioden 2007–2013 fördelat på regioner enligt följande: föranslutningsländer, inklusive Kroatien och Turkiet, 8,7 miljarder EUR, Medelhavsländerna 8,7 miljarder EUR, Östeuropa, södra Kaukasus och Ryska federationen 3,7 miljarder EUR, Latinamerika 2,8 miljarder EUR, Asien 1 miljard EUR, och Republiken Sydafrika 0,9 miljarder EUR.
- N. De lån som EIB beviljat 2007 till stöd för EU:s politiska mål uppgick till 47,8 miljarder EUR, varav 41,4 miljarder EUR till länder i Europeiska unionen och Efta och 6,4 miljarder EUR till partner- och kandidatländer.
- O. EIB:s utlåningsverksamhet under 2007 utanför EU per geografiskt område såg ut på följande sätt: Asien och Latinamerika 925 miljoner EUR, Östeuropa, Södra Kaukasus, Ryssland och Centralasien 230 miljoner EUR, Medelhavsländerna 1 438 miljoner EUR, föranslutningsländer 2 870 miljoner EUR, AVS-länder 756 miljoner EUR och Sydafrika 113 miljoner EUR.
- P. EBRD:s årsomsättning uppgick under 2007 till 5,6 miljarder EUR och omfattade 353 projekt i 29 verksamhetsländer i Centraleuropa och de baltiska länderna ⁽¹⁾, sydöstra Europa ⁽²⁾, västra OSS och Kaukasus ⁽³⁾, Ryssland och Centralasien ⁽⁴⁾.
- Q. EBRD:s investeringar i Ryssland ökade under 2007 till 2,3 miljarder EUR (det totala beloppet i Ryssland uppgick till 5,7 miljarder EUR) och omfattade 83 projekt och utgjorde 42 procent av EBRD:s årliga åtaganden (jämfört med 38 procent 2006).
- R. EBRD:s kapitalinvesteringar ökade under 2007 från 1 miljard EUR 2006 till 1,7 miljarder EUR 2007, och den del av EBRD:s årsomsättning som utgörs av eget kapital ökade från 20 procent 2006 till 30 procent 2007.

⁽¹⁾ Kroatien, Tjeckien, Estland, Ungern, Lettland, Litauen, Polen, Slovakien och Slovenien.

⁽²⁾ Albanien, Bosnien och Hercegovina, Bulgarien, f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, Montenegro, Rumänien och Serbien.

⁽³⁾ Armenien, Azerbajdzjan, Vitryssland, Georgien, Moldavien och Ukraina.

⁽⁴⁾ Kazakstan, Kirgizistan, Mongoliet, Tadzjikistan, Turkmenistan och Uzbekistan.

Onsdag 25 mars 2009

- S. EBRD:s styrelse beslutade den 28 oktober 2008 att godkänna Turkiet som mottagare av EBRD-investeringar. EBRD planerar att ha investerat 450 miljoner EUR i slutet av 2010.
- T. EIB har finansierat projekt i Turkiet sedan 1965 och investerat ungefär 10 miljarder EUR i alla viktiga sektorer av Turkiets ekonomi.
- U. I enlighet med Cotonou-avtalet ska EIB utöver att låna ut från det egna kapitalet även finansiera insatser i AVS-länderna med hjälp av ett riskbärande investeringsinstrument vars anslag kommer från Europeiska utvecklingsfonden.
- V. EIB:s finansieringsstrategi bör bidra till det allmänna målet att utveckla och befästa demokratin och rättsstatsprincipen samt att iaktta internationella miljöavtal i vilka gemenskapen eller dess medlemsstater är parter.
- W. Kommissionen, medlemsstaterna, partnerländerna i den europeiska grannskapspolitiken, de internationella finansinstituterna och de europeiska regionala och bilaterala finansinstituterna samarbetar för närvarande inom ramen för ett investeringsinstrument för grannskapspolitiken för ytterligare finansiering av infrastrukturprojekt, huvudsakligen avseende energi, transporter och miljö, i hela det område som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken.
- X. EIB-gruppen fortsätter att aktivt ge stöd till små och medelstora företag genom lån samt genom riskkapital och lånegarantier. De två sistnämnda verksamheterna sker genom Europeiska investeringsfonden.

EIB:s mål och verksamhet

1. Europaparlamentet välkomnar EIB:s årsrapport för 2007, särskilt EIB:s finansieringsverksamhet i Europeiska unionen som inriktats på sex politiska prioriteringar (som säkerställer ekonomisk och social sammanhållning, genomförande av initiativet Innovation 2010, utveckling av transeuropeiska transport- och anslutningsnät, stöd till små och medelstora företag, skydd och förbättring av miljön samt hållbar, konkurrenskraftig och säker energi), och även genomförandet av EIB:s mandat för externa lån till tredjeländer.
2. Europaparlamentet välkomnar EIB:s mål att bland annat ta itu med utmaningarna i samband med klimatförändringarna i sin finansieringsverksamhet inom Europeiska unionen. Parlamentet påminner i detta sammanhang om att miljöanpassade finansieringskriterier måste vidareutvecklas i linje med Europeiska unionens strategiska mål att minska utsläppen av växthusgaser. Parlamentet uppmanar med kraft EIB att fokusera sin utlåning till energiändamål på energieffektivitet och förnybar energi samt investeringar i forskning och utveckling inom dessa två områden. Parlamentet uppmanar dessutom EIB att etablera och offentliggöra en metod för att bedöma de finansierade projektens klimatpåverkan samt en uppsättning bedömningskriterier som gör det möjligt för EIB att avvisa projekt på grund av deras negativa inverkan på klimatet.
3. Europaparlamentet noterar att EIB är det enda fördragsbaserade finansinstitutet och att majoriteten av dess verksamhet är koncentrerad till projekt i medlemsstaterna, samtidigt som banken också har en allt viktigare roll att spela i tredjeländer, i enlighet med beslut 2006/1016/EG.
4. Europaparlamentet noterar att EIB i sin verksamhet i tredjeländer hittills har genomfört de politiska mål som fastställts av rådet. Parlamentet anser att EIB:s låneverksamhet, inom bankens behörighetsområde, måste bedrivas konsekvent mellan länderna, erbjuda enkla mekanismer för kontakt mellan olika EU-aktörer och instrument, erbjuda flexibilitet avseende hur Europeiska unionen kan reagera på vitt skilda omständigheter i olika länder, säkerställa samstämmighet med uppnåendet av millenniemålen samt erbjuda redovisning både offentligt och gentemot parlamentet för hur de spenderade medlen har använts och hur effektiva de varit.
5. Europaparlamentet upprepar sin övertygelse att investeringar i kollektivtrafik är en viktig aspekt av planen för ekonomisk återhämtning i Europa. I detta sammanhang upprepar parlamentet sin övertygelse att EIB har potential att bli en nyckelaktör i omvandlingen av den europeiska transportsektorn i miljöanpassad riktning. Parlamentet uppmanar därför med kraft EIB att kraftigt öka sitt stöd till järnvägar, kollektivtrafik i tätorter, kombinerade transporter och transportförvaltning.

Onsdag 25 mars 2009

6. Europaparlamentet anser att EIB:s verksamhet även bör återspegla de mål som EU åtagit sig att uppfylla och de åtaganden som Europeiska unionen gjort inom ramen för FN (såsom Kyotoprotokollet). Parlamentet uppmanar därför EIB att årligen rapportera till Europaparlamentet om genomförandet av EU:s och FN:s mål i sin verksamhet i utvecklingsländerna.
7. Europaparlamentet konstaterar med tillfredsställelse den systematiska uppföljning av parlamentets rekommendationer som EIB gjort de senaste åren. Parlamentet rekommenderar att denna uppföljning görs tillgänglig för allmänheten inom ramen för EIB:s årsrapport.
8. Parlamentet uppmanar med kraft EIB att i samband med bankens globala lån för stöd till små och medelstora företag förbättra övervakningen och säkerställa insyn när det gäller typen av lån och slutlig mottagare av dessa.
9. När det gäller tillsynen av EIB
  - a) påminner Europaparlamentet om att EIB, vars uppgifter är politiskt definierade, inte är föremål för den normalt förekommande tillsynen, och anser att tillsyn över EIB:s arbetsmetoder inte desto mindre är nödvändig,
  - b) föreslår parlamentet att EIB:s revisionskommitté förstärks, närmare bestämt att de tre medlemmarna och de tre observatörerna utökas med två medlemmar som är verksamma vid nationella tillsynsmyndigheter,
  - c) välkomnar parlamentet EIB:s tekniska samarbete med de nationella tillsynsmyndigheterna i Luxemburg, men föreslår att samarbetet utvidgas,
  - d) uppmanar parlamentet kommissionen och medlemsstaterna att undersöka om det är möjligt att göra en mer omfattande revidering av arrangemangen för tillsyn över EIB:s finansiella verksamhet, som skulle kunna genomföras av en framtida europeisk banktillsynsmyndighet, för att kontrollera att EIB:s finansiella situation är god, att dess resultat mäts exakt och att reglerna för god praxis inom yrket efterlevs.
10. Europaparlamentet välkomnar utvecklingen och offentliggörandet under 2007 av EIB:s sektorsvisa operativa strategier i energi-, transport- och vattensektorerna som ett viktigt steg mot att öka insynen i EIB:s utlåningsverksamhet.
11. Europaparlamentet välkomnar översynen av EIB:s offentlighetsstrategi för att beakta de relevanta bestämmelserna i Århusförordningen ⁽¹⁾. Parlamentet välkomnar offentliggörandet av EIB:s rapport för 2007 om utvärdering av verksamheten och uppmanar EIB att vidareutveckla avdelningen för utvärdering av verksamheten.
12. Europaparlamentet välkomnar EIB:s uttalande om miljömässiga och sociala normer och principer. Parlamentet anser att EIB bör anslå tillräckliga medel för genomförandet av det reviderade uttalandet och utarbeta en rapport om dess tillämpning.
13. Europaparlamentet understryker att EIB bör föra en nolltoleranspolitik mot bedrägerier och korrup­tion och välkomnar i detta sammanhang översynen av dess politik för att bekämpa bedrägerier, korrup­tion, penningtvätt och terrorismfinansiering. Parlamentet är dock bekymrat över att denna politik i mångt och mycket tycks förbli passiv. Parlamentet upprepar sin uppmaning till EIB att vid antagandet av sin politik och sina förfaranden för bedrägeribekämpning inbegripa åtgärder som syftar till
  - a) administrativa förfaranden som utestänger företag som EIB eller andra multilaterala utvecklingsbanker funnit skyldiga till bedrägerier,

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1367/2006 av den 6 september 2006 om tillämpning av bestämmelserna i Århuskonventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor på gemenskapens institutioner och organ (EUT L 264, 25.9.2006, s. 13).

Onsdag 25 mars 2009

- b) en politik för att skydda personer som avslöjar missförhållanden, och
- c) en förstärkning av dess utredningsfunktion och av den därmed sammanhängande förebyggande och avslöjande rollen.

14. Europaparlamentet gläds åt att det finns en tillfällig etikkommitté (som framför allt ägnar sig åt frågor som är aktuella efter det att anställningsförhållandet upphört) och av en oberoende övervakningsansvarig. Parlamentet begär dock att få information om den övervakningsansvariges ställning och konkreta arbetsuppgifter.

15. Europaparlamentet gläds åt att EIB i Washington i oktober 2007 undertecknade en strategiförklaring om företagsstyrning på tillväxtmarknader. Parlamentet noterar att strategiförklaringen också har undertecknats av institutet för utvecklingsfinansiering och att den ger företagsstyrningen en framskjuten plats på institutens agenda för hållbar utveckling av tillväxtmarknaderna.

16. Europaparlamentet gläds åt att EIB:s direktion har godkänt EIB:s politik i samband med mekanismen för klagomål. Parlamentet uppmanar emellertid återigen EIB att se över sina interna förfaranden för att behandla klagomål och utfärda nya riktlinjer för att behandla klagomål som utsträcks till att omfatta all verksamhet som finansieras av EIB.

17. Europaparlamentet noterar det positiva externa revisionsuttalandet och slutsatserna i revisionskommitténs årsrapport. Parlamentet upprepar, med tanke på den nuvarande finansiella och ekonomiska krisen, sitt önskemål att EIB ska omfattas av samma tillsynsregler som kreditinstitutet och vara föremål för verklig tillsyn.

EBRD:s mål och verksamhet

18. Europaparlamentet välkomnar EBRD:s årsrapport för 2007, särskilt den omständigheten att EBRD:s investeringsverksamhet inriktats på länder som befinner sig i ett tidigt skede eller i ett mellanskede av en övergångsperiod, och välkomnar de framsteg som gjorts när det gäller finansieringen av projekt inom ramen för bankens initiativ för hållbar energi, för vilka energiprojekt som är av intresse för EU bör prioriteras.

19. Europaparlamentet konstaterar att EBRD främst är verksam i tredjeländer, men att det även i fortsättningen är viktigt med viss verksamhet i medlemsstaterna.

20. Europaparlamentet konstaterar dessutom att mycket har förändrats sedan 1991 när det gäller EBRD:s roll i ett internationellt och regionalt sammanhang, och att EBRD:s mandat måste tillämpas i denna nya miljö i takt med att EBRD reagerar på marknadsförhållandena och flyttar sin verksamhet längre söder- och österut.

21. Europaparlamentet konstaterar också att verksamhetsmiljön innebär allt större utmaningar eftersom företagsklimatet har blivit svårare på grund av att de lokala partnernas erfarenheter tenderar att minska och integritetsproblemen med tenderar att öka.

22. Europaparlamentet anser att EBRD måste förbättra sitt tekniska stöd och sin rådgivningsverksamhet för att främja standarder för god förvaltning och se till att projekten förvaltas på lämpligt sätt på lokal nivå i EU:s grannskapsländer.

23. Europaparlamentet välkomnar de framsteg som EBRD gjort under 2008 när det gäller att införa ett jämställdhetsperspektiv. Parlamentet uppmanar med kraft båda bankerna att förbättra integreringen av jämställdhetsperspektivet i sina institutionella strukturer och i sin externa politik.

Samarbete mellan EIB och EBRD och med andra internationella, regionala och nationella finansinstitut

24. Europaparlamentet konstaterar att EIB och EBRD i allt större omfattning finansierar verksamhet i samma geografiska områden utanför Europeiska unionen, såsom i Östeuropa, södra Kaukasus, Ryssland, länderna i västra Balkan och inom en snar framtid även Turkiet.

Onsdag 25 mars 2009

25. Europaparlamentet påpekar att i länder där båda bankerna bedriver verksamhet finns för närvarande tre olika typer av samarbete mellan EIB och EBRD: För östra Europa finns det ett avtal om samförstånd som EBRD ansvarar för och där gemensamma investeringar är den allmänna regeln, på västra Balkan har det skett en förskjutning från konkurrens eller parallell verksamhet till samarbete genom gemensamt utnyttjande av medlen, och nyligen, t.ex. när det gäller samarbetet i Turkiet, till ett avtal med utgångspunkt i särskilda gemensamma kompetensområden där huvudansvaret ska avgöras från fall till fall.

26. Europaparlamentet konstaterar att de två bankernas mål, expertkunskaper och arbetssätt skiljer sig åt och det inte är möjligt att dra någon klar skiljelinje mellan utlåningstransaktioner till de offentliga och privata sektorerna. Parlamentet påpekar att det i allt större utsträckning finns gemensamma områden där båda bankerna utvecklar kompetens, till exempel när det gäller finansiering av små och medelstora företag, energi och klimatförändringar och offentlig-privata partnerskapsprojekt. Parlamentet betonar i detta sammanhang att ett utökat samarbete därför är nödvändigt.

27. Europaparlamentet anser att EIB:s och EBRD:s verksamhet i de länder där båda är verksamma inte bör konkurrera, utan snarare komplettera varandra, att detta bör ske på grundval av varje banks komparativa fördelar, och att kunden inte bör drabbas av extra kostnad på grund av överlappningar.

28. I syfte att uppnå ett bättre strukturerat samarbete mellan EIB och EBRD i länder med gemensam verksamhet rekommenderar därför Europaparlamentet

- a) att båda bankerna förbättrar sin funktionella arbetsfördelning för att öka specialiseringen och inrikta sig på sina respektive kompetenser och styrkor,
- b) att EIB specialiserar sig mer på finansieringen av mer storskaliga privata och offentliga infrastrukturer och projekt, inbegripet offentlig-privata partnerskapsinvesteringar samt utländska direktinvesteringar från EU-företag, och att EBRD specialiserar sig mer på småskaliga investeringar, institutionell uppbyggnad, privatiseringar, underlättande av handel, finansiella marknader och direkta kapitalinvesteringar för att främja normer för bolagsstyrning,
- c) att man definierar vilka typer av projekt, sektorer och produkter som är av potentiellt intresse för båda bankerna och där de skulle kunna bygga upp gemensamma kunskaps- och resurspooler, såsom finansiering av små och medelstora företag, främjande av investeringar för att bekämpa klimatförändringar, t.ex. uppmuntran av energi från förnybara källor och minskning av växthusgasutsläppen, och begär ett pragmatiskt tillvägagångssätt som anpassas till varje enskilt fall på de områden där det finns gemensamma intressen, och där en institution är huvudansvarig för varje samfinansieringsprojekt i syfte att undvika överlappningar, och att detta sker på grundval av ett ömsesidigt erkännande av förfaranden; i detta sammanhang måste projekt som stöds av EU motsvara EU:s standarder, till exempel när det gäller klimatskyddet eller de sociala rättigheterna, oavsett om det är EIB eller EBRD som är den ansvariga institutionen,
- d) att tydliga samarbetsmekanismer införs i båda institutionerna, både uppifrån och ned och på fältet,
- e) att båda bankerna lägger fram ett konkret förslag om ett mer konsekvent samarbete, som även omfattar en reflektion över gemensamma standarder, vilket är till fördel för andelsägarna, de berörda parterna och de mottagande länderna,
- f) att båda bankerna regelbundet rapporterar till kommissionen om samarbetet,
- g) att kommissionen avlägger en årlig rapport till parlamentet och rådet om bedömningen av resultaten av EIB:s och EBRD:s finansieringsverksamhet och dess effektivitet samt respektive banks bidrag till uppfyllandet av Europeiska unionens utrikespolitiska mål, och om det ömsesidiga samarbetet mellan bankerna och med andra finansinstitut, och
- h) att årliga utfrågningar av båda bankernas ordförande tillsammans med kommissionsledamoten med ansvar för ekonomiska och monetära frågor anordnas i parlamentet.

Onsdag 25 mars 2009

29. Europaparlamentet rekommenderar EIB:s aktieägare att överväga en utvidgning av EIB:s ägarandel i EBRD, t.ex. i samband med en kapitalökning eller om en nuvarande aktieägare i EBRD överväger att avveckla sitt ägande i banken. Parlamentet anser att detta på längre sikt kan vara till stöd för bättre samordning av policyn och specialiseringen i de två bankerna, både från ett funktionellt och från ett geografiskt perspektiv.

30. Europaparlamentet anser att all överlappning av Europeiska unionens externa biståndsinstrument bör undvikas. Parlamentet uppmanar till ett utökat samarbete med regionala och nationella utvecklingsinstitut eller externa organ i Europeiska unionen för att uppnå en effektiv finansiering genom att undvika överlappningar och dubbelarbete och säkerställa att EU:s insatser blir mer synliga. Parlamentet stöder möjligheten till ömsesidig delegering och ömsesidigt erkännande av förfaranden i detta avseende.

31. Europaparlamentet påminner om vikten av den överenskommelse som fastställs i "det europeiska samförståndet" enligt vilken synergieffekterna bör öka mellan de program som stöds av EIB och andra finansinstitut och de som finansieras av gemenskapen, så att maximal effekt i mottagarländerna kan garanteras. Parlamentet betonar att man därvid måste ta särskild hänsyn till mottagarnas intressen.

32. Europaparlamentet inser att EIB och EBRD måste arbeta tillsammans med andra internationella eller regionala finansinstitut såsom Världsbanken, Asiatiska utvecklingsbanken och Afrikanska utvecklingsbanken för att ge större effekt i regioner längre bort från Europeiska unionen och för att undvika oönskade överlappningar och dubbelarbete i finansieringsverksamheten. Dock anser parlamentet att EIB bör spela en framträdande roll för att främja Europeiska unionens miljömål, sociala mål och utvecklingsmål bland de multinationella utvecklingsbankerna och utvecklingsinstituten.

33. Europaparlamentet noterar att multinationella utvecklingsbanker och utvecklingsinstitut har en positiv verkan för utvecklingsländerna. Parlamentet anser att det är nödvändigt att ytterligare analysera denna påverkan och att överväga ytterligare aktiviteter i samband med Europeiska utvecklingsfondens (EDF) mål och verksamhet. Parlamentet föreslår att finansieringen av ägandet av mark ska kunna vara en stödberättigad kostnad, enligt villkor som kopplas till miljömål och sociala mål, inom ramen för EIB:s mandat eftersom det är nyckeln till den lokala utvecklingen, särskilt i afrikanska länder.

Den globala oron på finansmarknaderna och konsekvenserna för EIB och EBRD

34. Europaparlamentet betonar den viktiga roll som EIB ges i återhämtningsplanen för Europa, särskilt med tanke på den utökade finansieringen för små och medelstora företag, energi från förnybara källor och rena transporter. Parlamentet välkomnar EIB:s beslut att öka sin totala utlåningsvolym med 30 procent (15 miljarder EUR) under 2009 och 2010 och beslutet att öka EIB:s tecknade kapital med 67 miljarder EUR till 232 miljarder EUR, i linje med Lissabonstrategin. Parlamentet uppmanar dock medlemsstaterna att ytterligare öka EIB:s kapital på ett sådant sätt att dess lånekapacitet motsvarar industrins och affärsvärldens finansiella behov på medellång sikt för att om det behövs stödja miljöanpassade och hållbara arbetstillfällen. Parlamentet betonar att dessa extra medel måste syfta till långsiktiga effekter. Parlamentet anser att ett utökat ansvar kräver både adekvata personalresurser och ekonomiska resurser och förbättrad insyn och redovisningsskyldighet i samband med EIB:s aktiviteter.

35. Europaparlamentet uppmanar till en förbättring av arrangemangen för riskdelning mellan affärsbanker och EIB vid finansieringsstöd till små och medelstora företag. Parlamentet uppmanar dock till vaksamhet när det gäller hur affärsbankerna använder lånen från EIB, och efterlyser en strikt uppförandekod för kontakterna mellan affärsbankerna och EIB. Parlamentet noterar även att förteckningen över förmedlande banker behöver uppdateras.

36. Europaparlamentet anser att EIB och kommissionen bör skynda på genomförandet av projekt i de medlemsstater och inom de sektorer som har drabbats hårdast av krisen. Parlamentet anser att det i detta sammanhang är viktigt att mobilisera den expertis som finns inom programmen för tekniskt stöd, t.ex. Jaspers, Jeremie, Jessica och Jasmine för att skynda på utdelningen av strukturstöd.

Onsdag 25 mars 2009

37. Europaparlamentet noterar att Europeiska unionen har uppmanat EIB att påskynda stödet till offentlig-privata partnerskapsprojekt som ett svar på finanskrisen. Parlamentet uppmanar med kraft EIB och EBRD att endast genomföra sådana projekt där kostnaderna är rimliga och projekten ger verkliga fördelar. Parlamentet anser i detta avseende att det krävs förbättringar när det gäller offentliggörande av information, kostnadseffektivitet och metoder för att bedöma om kostnaderna är rimliga.

38. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att till fullo utnyttja de instrument i form av riskkapital, globala lån och mikrokrediter som erbjuds genom EIB:s program och instrument.

39. Europaparlamentet konstaterar att EIB:s upp- och utlåningsverksamhet både inom och utanför Europeiska unionen har ökat progressivt och i dag utgör det viktigaste verktyget för upplånings- och utlåningsverksamhet på EU-nivå. Parlamentet konstaterar också att efterfrågan har varit stor, inklusive från Asien, på obligationer som EIB har gett ut. Parlamentet uppmanar därför EIB och dess styrelse att maximera denna upplåningspotential genom att ge ut obligationer - särskilt obligationer i euro - på den globala marknaden för att stödja långsiktiga mål och för att mildra den ekonomiska avmattningen både inom Europeiska unionen och dess grannländer, i egenskap av offentligstörd bank.

40. Europaparlamentet uppmanar enträget kommissionen och EIB att tillsammans undersöka hur lånekrisen i den reala ekonomin kan bemästras med hjälp av nya innovativa finansiella instrument.

41. Europaparlamentet välkomnar EBRD:s beslut att öka bankens årsomsättning 2009 med ca 20 procent till ca 7 miljarder EUR för att mildra den pågående finansiella och ekonomiska krisen, och konstaterar att hälften av de extra medlen på 1 miljard EUR 2009 är öronmärkta för Central- och Östeuropa.

42. Europaparlamentet betonar att i den nuvarande situationen med snäva kreditvillkor framhävs de två bankernas roll både i och utanför Europeiska unionen, och uppmanar båda bankerna att hålla sina utfästelser gentemot tredjeländer, även i ekonomiskt svåra tider.

43. Europaparlamentet föreslår att EIB, efter att noggrant ha studerat finanskrisens effekter på realekonomin, bör uppmanas att öka sitt stöd till de nya medlemsstaterna. Dessutom framhåller parlamentet hur viktigt det är att involvera den privata sektorn i återstabiliseringen av dessa ekonomier. Parlamentet välkomnar EBRD:s ökning av sin verksamhet i de nya medlemsstaterna och EBRD:s, EIB:s, Europeiska investeringsfondens och Världsbanksgruppen nyligen presenterade gemensamma handlingsplan för internationella finansinstitut för stöd av banksystem och utlåning till realekonomin i Central- och Östeuropa, för att stödja banksystemen och realekonomin i Central- och Östeuropa. Parlamentet föreslår dock att man vid lämplig tidpunkt gör en översyn av definitionen av "transitländer" samt utvärderar situationen för EBRD:s avveckling av sin verksamhet inom Europeiska unionen.

44. Europaparlamentet noterar med tillfredsställelse att EIB och EBRD har utsatts för den finansiella oron i ganska begränsad omfattning, även om EBRD redovisade sin första förlust 2008 under det här årtiondet till följd av nedgången på aktiemarknaderna.

Konsekvenserna av domstolens dom när det gäller EIB:s externa mandat

45. Europaparlamentet välkomnar domstolens dom av den 6 november 2008 om den rättsliga grunden för beslut 2006/1016/EG.

46. Europaparlamentet rekommenderar en snabb överenskommelse mellan parlamentet, rådet och kommissionen efter meddelandet av denna dom, med syftet att å ena sida garantera att parlamentets behörighet respekteras helt och fullt och å andra sidan garantera kontinuiteten för EIB:s externa finansiella verksamhet. Därför understryker parlamentet att denna snabba överenskommelse tjänar som tillfällig lösning med ett definierat slutdatum, fram till halvtidsöversynen 2010.

Onsdag 25 mars 2009

47. Europaparlamentet anser att det är mycket viktigt att anta ett beslut som ersätter beslut 2006/1016/EG i enlighet med EG-domstolens avgörande, och inser att den pågående halvtidsöversynen av EIB:s externa utlåningsverksamhet och samarbetsformer, som måste vara färdig 2010, måste erbjuda ett tillfälle till en verkligt bred debatt om unionens mål och om vilka resurser som EIB ska förfoga över, i vilken parlamentet kommer att spela sin fulla roll som medlagstiftare. Parlamentet uppmanar kommissionen att helt och fullt beakta rekommendationerna i denna resolution när man utarbetar ett nytt förslag till beslut om EIB:s externa utlåningsmandat efter halvtidsöversynen.

48. Europaparlamentet rekommenderar att styrkommittén avslutar sitt arbete i början av 2010, och uppmanar kommitténs ordförande att kort därefter rapportera till parlamentet om sina slutsatser. Parlamentet ser fram mot styrkommitténs slutsatser och uppmanar kommittén att beakta rekommendationerna i denna resolution och i parlamentets tidigare resolutioner. Parlamentet begär att styrkommittén regelbundet informerar parlamentet om utvecklingen.

*

* *

49. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, Europeiska investeringsbanken, Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling samt medlemsstaternas regeringar och parlament.

Bilindustrins framtid

P6_TA(2009)0186

Europaparlamentets resolution av den 25 mars 2009 om bilindustrins framtid

(2010/C 117 E/26)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådet i Lissabon den 23-24 mars 2000,
- med beaktande av ordförande Barrosos meddelande av den 2 februari 2005 "Att arbeta tillsammans för tillväxt och sysselsättning – Nystart för Lissabonstrategin" (KOM(2005)0024),
- med beaktande av slutsatserna i slutrapporten från högnivågruppen CARS 21 av den 12 december 2005 och slutsatserna från konferensen på hög nivå om halvtidsöversynen av CARS 21 av den 29 oktober 2008,
- med beaktande av sin resolution av den 15 januari 2008 om CARS 21: Ett konkurrenskraftigt motorfordonsregelverk ⁽¹⁾,
- med beaktande av ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådet den 15-16 oktober 2008,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 29 oktober 2008 med titeln "Från finanskris till återhämtning: ram för åtgärder på EU-nivå" (KOM(2008)0706),

⁽¹⁾ EUT C 41 E, 19.2.2009, s. 1.

Onsdag 25 mars 2009

- med beaktande av kommissionens meddelande av den 26 november 2008 med titeln "En ekonomisk återhämtningsplan för Europa" (KOM(2008)0800),
- med beaktande av sin ståndpunkt som antogs vid första behandlingen den 17 december 2008 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning om utsläppsnormer för nya personbilar som del av gemenskapens samordnade strategi för att minska koldioxidutsläppen från lätta fordon ⁽¹⁾,
- med beaktande av rådets och kommissionens uttalanden av den 4 februari 2009 om finanskrisens konsekvenser för bilindustrin,
- med beaktande av rådets (konkurrenskraft) slutsatser av den 5–6 mars 2009 om bilindustrin,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 25 februari 2009 med titeln "Insatser mot krisen i den europeiska bilindustrin" (KOM(2009)0104),
- med beaktande av slutsatserna från de europeiska industriministrarnas möte med kommissionens vice ordförande Günter Verheugen i Bryssel den 16 januari 2009 om situationen inom bilindustrin,
- med beaktande av den statistik som publicerades den 29 januari 2009 av Association of European car manufacturers (de europeiska biltillverkarnas sammanslutning) om bilförsäljningen 2008,
- med beaktande av artikel 103.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
  - A. Europa står inför en exceptionell och djup finansiell och ekonomisk kris och höga arbetslöshetsnivåer, med förluster av tusentals jobb inom alla relevanta industrisektorer.
  - B. Den europeiska finansmarknaden fungerar för närvarande inte som den ska, särskilt i fråga om dess låneverksamhet.
  - C. Den europeiska bilindustrin och dess leverantörskedja har drabbats särskilt hårt av den pågående krisen eftersom den är en central del av den europeiska ekonomin och bidrar till sysselsättning, innovation och konkurrenskraft för hela ekonomin.
  - D. Bilindustrin i EU har en strukturell överkapacitet. Under 2009 förväntas ännu en avsevärd minskning av efterfrågan på bilar och därmed också en produktionsminskning, vilket oundvikligen ökar trycket på sysselsättnings- och investeringsnivåerna i EU.
  - E. Den europeiska fordonsindustrin är den största privata investeraren i forskning och utveckling i Europeiska unionen, och de europeiska tillverkarna av personbilar och kommersiella fordon måste upprätthålla höga investeringsnivåer med hänsyn till lagstiftnings- och marknadskrav, särskilt för att garantera övergången till fordon med låga utsläppsnivåer.
  - F. Lagstiftningspaketet om förnybar energi och klimatförändringar som antogs i december 2008 kommer att spela en central roll för att främja gröna investeringar för att uppnå energibesparingar i bilbranschen.
  - G. Den europeiska bilindustrin sysselsätter direkt eller indirekt 12 miljoner människor, vilket motsvarar sex procent av den sysselsatta arbetskraften i Europeiska unionen. Flera miljoner av dessa arbetstillfällen är idag hotade, varav många högkvalitativa jobb som inte bör förloras.

⁽¹⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0614.

Onsdag 25 mars 2009

- H. Det finns stora möjligheter att skapa nya arbetstillfällen genom mer miljövänlig teknik inom bilindustrin.
- I. Den europeiska bilindustrin har en central betydelse för EU:s ekonomi på grund av sin multiplikator-effekt för andra sektorer och industrier, och framför allt för de hundratusentals små och medelstora företagen.
- J. Vissa medlemsstater har börjat vidta nationella åtgärder till stöd för bilindustrin.
- K. Det är industrin som bär huvudansvaret för hanteringen av denna kris.
- L. Kommissionen håller för närvarande på att förhandla om en ytterligare avreglering av handeln inom ramen för Doharundan och ett frihandelsavtal med Sydkorea.
1. Europaparlamentet bekräftar att bilindustrin är hårt ansträngd av den nuvarande ekonomiska och finansiella krisen, vilket framför allt visat sig i en kraftig minskning av efterfrågan på bilar men också i dess alltför höga produktionskapacitet, svårigheterna med att få tillgång till kreditfinansiering och de strukturella problemen, som härrör från tiden före krisen.
  2. Europaparlamentet betonar att det handlar om en europeisk kris. Parlamentet understryker därför betydelsen av att medlemsstaterna vidtar samstämda och samordnade åtgärder till förmån för den europeiska bilindustrin, och efterlyser en verklig europeisk handlingsram med konkreta förslag om hur både EU och medlemsstaterna kan vidta de kraftfulla åtgärder som krävs.
  3. Europaparlamentet noterar med växande oro att vissa kortsiktiga åtgärder som medlemsstaterna vidtagit på nationell nivå kan snedvrider konkurrensen på den inre marknaden och skada konkurrenskraften på lång sikt, och uppmanar därför medlemsstaterna att se till att framtida åtgärder är samstämmiga, effektiva och samordnade.
  4. Europaparlamentet välkomnar i detta sammanhang den tillfälliga gemenskapsramen för utvärdering av statliga stödåtgärder, som inrättats som en del av den ekonomiska återhämtningsplanen för Europa.
  5. Europaparlamentet välkomnar kommissionens insatser för att ge ett verkningsfullt politiskt svar på de svårigheter som General Motors Europe och dess underleverantörer har genom att samordna insatserna för berörda medlemsstater, bland annat anordnandet av ett ministermöte den 13 mars 2009 och ansträngningarna för att finna en skälig och rättvis lösning på frågan om immaterialrätten.
  6. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att påskynda, förenkla och öka det ekonomiska stödet till bilindustrin, särskilt med hjälp av Europeiska investeringsbanken (EIB), och genom att bevilja statliga garantier för lån med låg ränta. Rådet och kommissionen uppmanas att kräva en förenkling av de administrativa förfarandena i samband med låneansökningar. Parlamentet anser att det ekonomiska stödet, särskilt via lån, bör bidra till att stimulera efterfrågan på nya fordon till förmån för den ekonomiska tillväxten, miljön och trafiksäkerheten.
  7. Europaparlamentet uppmanar EIB att fästa tillräcklig uppmärksamhet vid de små och medelstora företag som är knutna till bilindustrin i syfte att upprätthålla deras tillgång till krediter, och uppmanar medlemsstaterna att öka EIB:s utlåningsförmåga så att den motsvarar bilindustrins finansiella behov på medellång sikt.
  8. Europaparlamentet vidhåller att alla budget- och skatteinitiativ, inklusive skrotningssystem, måste stödja och påskynda den nödvändiga tekniska omvandlingen av branschen, särskilt när det gäller motorernas energieffektivitet och minskningen av utsläppsnivåerna som måste överensstämma helt med den nyligen antagna lagstiftningen.

Onsdag 25 mars 2009

9. Europaparlamentet bekräftar på nytt att insatserna både på EU-nivå och nationell nivå bör bidra till att hantera den omstrukturerings- och omställningsfas som bilindustrin och dess leverantörskedja står inför på grund av ett mycket konkurrensutsatt företagsklimat, och uppmanar därför industrin att utarbeta en sammanhållen affärsstrategi och att göra dessa justeringar på ett socialt ansvarsfullt sätt i nära samarbete med fackföreningarna.
  10. Europaparlamentet betonar behovet av att till fullo involvera fackföreningarna i de pågående diskussionerna, och uppmanar kommissionen att stödja en verklig europeisk arbetsmarknadsdialog för denna sektor, särskilt i samband med den aktuella krisen.
  11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa bästa möjliga utnyttjande av tillgängliga EU-fonder för arbetsmarknadsstöd, såsom Sammanhållningsfonden, strukturfonderna, socialfonden och globaliseringsfonden, som ett led i ett välbalanserat genomförande av alla de så kallade Lissabonprioriteringarna, och att underlätta, förbättra och påskynda tillgången till dem. Dessa fonder bör bidra till vidareutbildning och omskolning av anställda på ett tidigt stadium, varhelst och närhelst arbetstidsbegränsningar ska tillämpas.
  12. Europaparlamentet bekräftar på nytt att fordonsindustrin behöver kontinuerliga investeringar i forsknings- och utvecklingsprogram för att ta fram bästa möjliga lösningar i fråga om kvalitet, säkerhet och miljöprestanda i syfte att skapa en hållbar konkurrensram, och uppmanar därför kommissionen att i detta avseende underlätta, förbättra och påskynda tillgången till EU:s stödinstrument för forskning, utveckling och innovation, såsom det sjunde ramprogrammet för forskning och teknisk utveckling.
  13. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta riktlinjer och rekommendationer för åtgärder för att främja en samordnad strategi för förnyelse av fordonsparken, till exempel skrotningssystem och annan marknadsstimulans, som får positiva effekter på kort sikt på konsumenternas efterfrågan på nya bilar, samt åtgärder för att stimulera billeasingmarknaden. Parlamentet uppmanar kommissionen att kontrollera de nationella åtgärder som redan vidtagits i detta avseende för att undvika snedvridningar på den inre marknaden.
  14. Europaparlamentet bekräftar behovet av att fördjupa dialogen och de pågående diskussionerna med tredjeländer och med EU:s huvudsakliga handelspartner om framtiden för bilindustrin, och uppmanar därför kommissionen att noggrant övervaka utvecklingen i länderna utanför EU, särskilt i Förenta staterna och Asien, för att garantera lika villkor på internationell nivå och att partnern avhåller sig från att vidta protektionistiska och diskriminerande åtgärder på den internationella bilmarknaden.
  15. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att garantera en välbalanserad och rättvis överenskommelse mellan Europeiska unionen och Sydkorea innan frihandelsavtalet ingås.
  16. Europaparlamentet välkomnar CARS 21-processen som innebär en långsiktig industripolitik på europeisk nivå. Parlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta att genomföra, övervaka och granska denna långsiktiga strategiska plan för att säkerställa den europeiska bilindustrins framtida konkurrenskraft och en hållbar sysselsättningsnivå.
  17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fullt ut tillämpa principerna om bättre lagstiftning och att därför göra en grundlig utvärdering av konsekvenserna av ny gemenskapslagstiftning för bilindustrin, i linje med rekommendationerna från CARS 21, för att därmed ge bilindustrin rättslig säkerhet och förutsägbarhet.
  18. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen samt medlemsstaternas regeringar och parlament.
-

Torsdag 26 mars 2009

Vitbok om skadeståndstalan vid brott mot EG:s antitrustregler

P6_TA(2009)0187

Europaparlamentets resolution av den 26 mars 2009 om vitboken om skadeståndstalan vid brott mot EG:s antitrustregler (2008/2154(INI))

(2010/C 117 E/27)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens vitbok av den 2 april 2008 om skadeståndstalan vid brott mot EG:s antitrustregler (KOM(2008)0165),
- med beaktande av sin resolution av den 25 april 2007 om Grönbok – Skadeståndstalan vid brott mot EG:s antitrustregler ⁽¹⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 13 mars 2007 om EU:s strategi för konsumentpolitiken (2007–2013) – starkare konsumenter, högre välbefinnande för konsumenterna och ett effektivt konsumentskydd (KOM(2007)0099),
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget ⁽²⁾, kommissionens förordning (EG) nr 773/2004 av den 7 april 2004 om kommissionens förfaranden enligt artiklarna 81 och 82 i EG-fördraget ⁽³⁾ och rådets förordning (EG) nr 139/2004 av den 20 januari 2004 om kontroll av företagskoncentrationer (EG:s koncentrationsförordning) ⁽⁴⁾,
- med beaktande av kommissionens tillkännagivande av immunitet mot böter och nedsättning av böter i kartellärenden ⁽⁵⁾ och kommissionens förordning (EG) nr 622/2008 av den 30 juni 2008 om förlikningsförfaranden i kartellärenden ⁽⁶⁾,
- med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor och yttrandena från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd och utskottet för rättsliga frågor (A6-0123/2009), och av följande skäl:
  - A. Konkurrenspolitiken gör att Europeiska unionens ekonomi fungerar bättre och bidrar i betydande utsträckning till att uppfylla målen i Lissabonstrategin.
  - B. För att garantera att artikel 81 i EG-fördraget tillämpas effektivt har Europeiska gemenskapernas domstol beslutat att enskilda personer och företag har rätt att väcka skadeståndstalan vid brott mot EG:s konkurrensbestämmelser.
  - C. Skadeståndstalan är bara en del i ett effektivt system för privata möjligheter att genomdriva lagstiftningen, och i lämpliga sammanhang är alternativa tvistlösningsmekanismer ett effektivt alternativ till kollektiv prövning, erbjuder rättvisa och snabba uppgörelser utanför domstolarna, och bör uppmuntras.

⁽¹⁾ EUT C 74 E, 20.3.2008, s. 653.

⁽²⁾ EUT L 1, 4.1.2003, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 123, 27.4.2004, s. 18.

⁽⁴⁾ EUT L 24, 29.1.2004, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT C 298, 8.12.2006, s. 17.

⁽⁶⁾ EUT L 171, 1.7.2008, s. 3.

Torsdag 26 mars 2009

- D. De frågor som tas upp i vitboken rör alla kategorier av offer och alla typer av överträdelser av artiklarna 81 och 82 i EG-fördraget samt alla sektorer i ekonomin.
- E. Varje förslag om att införa mekanismer för kollektiva prövningsmöjligheter vid brott mot EG:s konkurrensbestämmelser bör komplettera men inte ersätta de alternativa skyddsformer som redan finns i några medlemsstater (t.ex. företräddartalan och testfall),
- F. Syftet med privaträttslig skadeståndstalan måste vara att ersätta de drabbade fullt ut för den skada de lidit, och principerna avseende utomobligatoriskt ansvar, som förbjuder orättmätig berikning och utbetalning av flera skadestånd för samma skada och som stipulerar att skadestånd i bestraffningssyfte bör undvikas, måste respekteras.
- G. Kommissionens och medlemsstaternas genomförande av konkurrenslagstiftningen har en offentligrättslig prägel, och det är relativt få enskilda parter som har väckt skadeståndstalan inför nationella domstolar trots att många medlemsstater har vidtagit eller kommer att vidta åtgärder för att underlätta för enskilda att väcka skadeståndstalan vid brott mot EG:s konkurrensbestämmelser.
- H. Att enskilda väcker skadeståndstalan kan komplettera och stödja de nationella konkurrensmyndigheternas tillämpning av konkurrenslagstiftningen men får inte ersätta denna. De nationella konkurrensmyndigheterna måste därför få större personalstyrka och bättre ekonomisk kapacitet så att de effektivare kan bringa överträdelser av konkurrenslagstiftningen till åtal.
- I. Oberoende av hur en tvist blir löst är det mycket viktigt att införa förfaranden och skyddsmekanismer som garanterar att alla parter får en rättvis behandling samtidigt som systemet inte missbrukas, vilket inträffat i andra rättssystem, särskilt i Förenta staterna.
- J. Vid alla förslag som inte uteslutande faller inom gemenskapens behörighetsområde måste kommissionen ta hänsyn till subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna.
1. Europaparlamentet välkomnar vitboken och betonar att EG:s konkurrensbestämmelser, och särskilt en effektiv tillämpning av dem, kräver att de som drabbats av brott mot dessa bestämmelser måste kunna begära ersättning för den skada de lidit.
  2. Europaparlamentet konstaterar att kommissionen hittills inte har specificerat en rättslig grund för sina föreslagna åtgärder, och framhåller att kommissionen åter måste överväga vilken rättslig grund man vill använda för de föreslagna intrången i de nationella förfarandena vid utomobligatoriskt skadestånd och den nationella processrätten.
  3. Europaparlamentet anser att många hinder för effektiv kompensation för dem som drabbats av brott mot EG:s konkurrensbestämmelser, såsom masskador och enstaka skador, informationsasymmetri och andra problem vid genomdrivandet av skadeståndsanspråk, inte bara förekommer i förfaranden i samband med EG:s konkurrenslagstiftning utan även på områden som t.ex. produktansvar och andra konsumentanknutna frågor.
  4. Europaparlamentet påminner om att enskilda konsumenter, men även mindre företag, särskilt de som har lidit spridda skador med relativt små kostnader som följd, ofta avskräcks från att väcka skadeståndstalan på egen hand på grund av de kostnader, förseningar, osäkerhetsfaktorer, risker och bördor som detta medför. I detta sammanhang betonar parlamentet att kollektiv prövning, som tillåter att man lägger samman individuella skadeståndsanspråk avseende överträdelser av EG:s konkurrensbestämmelser, och ökar de skadelidandes möjligheter att få sina anspråk prövade i domstol, är ett viktigt avskräckningsmedel. Parlamentet välkomnar därför kommissionens förslag om att inrätta mekanismer för att förbättra möjligheterna till kollektiv prövning samtidigt som ett överutnyttjande av domstolsprövning undviks.

Torsdag 26 mars 2009

5. Kommissionens generaldirektorat för hälsa och konsumentskydd offentliggjorde i slutet av 2008 resultaten av två studier om mekanismer för kollektiv prövning i medlemsstaterna och eventuella hinder för den inre marknaden på grund av skillnader i medlemsstaternas lagstiftning. Kommissionen har dessutom publicerat en grönbok om olika handlingsalternativ för gemenskapen vad gäller konsumentskyddslagstiftningen, och har förklarat att man kommer att publicera ytterligare ett policydokument 2009. Europaparlamentet betonar att åtgärder på gemenskapsnivå inte får leda till en godtycklig och onödig uppstyckning av den nationella processrätten, och att man därför nog måste överväga huruvida och i vilken utsträckning en horisontell strategi bör väljas för att underlätta uppgörelser utanför domstolarna och genomdrivandet av skadeståndsanspråk. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att undersöka möjliga rättsliga grunder och hur man ska gå vidare på ett horisontellt eller integrerat vis, men inte nödvändigtvis med ett enda horisontellt instrument, och innan dess inte presentera några mekanismer för kollektiv prövning för dem som drabbats av överträdelse av EG:s konkurrensbestämmelser utan att låta parlamentet delta i antagandet av dessa mekanismer genom medbeslutandeförfarandet.

6. Europaparlamentet påpekar att skadeståndstalan avseende överträdelse av EG:s konkurrensbestämmelser i så stor utsträckning som möjligt bör behandlas på samma sätt som utomobligatoriska skadeståndskrav, och anser att ett horisontellt eller integrerat angreppssätt kan omfatta processrättsliga bestämmelser som är gemensamma för mekanismer för kollektiv prövning inom olika rättsområden, men betonar att detta angreppssätt inte får försena eller leda till att man undviker utvecklingen av förslag och åtgärder som har befunnits nödvändiga för att konkurrenslagstiftningen ska kunna genomdrivas fullt ut. Vidare noterar parlamentet den mer avancerade analysen av privaträttslig prövning i samband med konkurrenslagstiftningen och det avancerade nätverket av konkurrensmyndigheter, inklusive det europeiska konkurrensnätverket, och anser att detta, åtminstone avseende vissa frågor, gör det motiverat att snabbt gå vidare, med tanke på att några av de föreslagna åtgärderna kan tillämpas även inom andra områden än konkurrensrättsområdet. Sådana sektorsbestämmelser skulle redan nu kunna föreslås med hänsyn till den speciella komplexitet och de speciella svårigheter som de personer möter som drabbats av överträdelse av EG:s konkurrensbestämmelser.

7. Europaparlamentet noterar att det för den svarande är önskvärt att få till stånd ett slutgiltigt biläggande av tvisten, med syftet att minska osäkerheten och överdrivna ekonomiska konsekvenser som kan påverka anställda, leverantörer, underleverantörer och andra oskyldiga parter. Parlamentet efterlyser en utvärdering och ett eventuellt införande av ett tvistlösningsförfarande utanför domstol för masskadeståndsanspråk som kan inledas antingen av parterna innan de övergår till rättsliga åtgärder, eller efter en uppmaning från domstolen vid vilken talan väcks. Parlamentet anser att ett sådant tvistlösningsförfarande bör syfta till att avgöra tvisten utanför domstolen med möjlighet att begära rättsligt godkännande av ett förlikningsavtal som kan förklaras bindande för samtliga skadelidande som har valt att delta i förfarandet. Ett sådant förfarande får inte medföra en orimlig förlängning av ärendets behandling eller främja ett orättvist biläggande av skadeståndsanspråk. Kommissionen uppmanas att överväga metoder för att skapa större säkerhet, bl.a. genom att utvärdera huruvida personer som ställer skadeståndskrav vid senare tillfälle i princip inte bör kunna förvänta sig en större ersättning än den som uppnåtts i ett sådant tvistlösningsförfarande.

8. Europaparlamentet anser att den direkta och indirekta köparen, för att driva sitt enskilda skadeståndskrav eller uppföljningskrav, bör kunna väcka enskild talan, kollektiv talan eller företräddartalan, som också kan drivas som ett "testfall", men för att undvika att talan väcks flera gånger av en part med samma talegrund bör valet av en viss talan förhindra parten i fråga att delta i en annan talan, oavsett om det sker samtidigt eller senare. Om flera parter väcker talan separat bör man försöka lägga samma dem eller behandla dem i följd.

9. Europaparlamentet anser att medlemsstaterna, för att undvika onödiga tvister, bör ge offentliga organ såsom en ombudsman eller godkända inrättningar såsom konsumentorganisationer rätt att väcka grupptalan, i enlighet med artikel 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/27/EG av den 19 maj 1998 om förbuds föreläggande för att skydda konsumenternas intressen⁽¹⁾, och att tillfälliga befullmäktiganden att väcka sådan företräddartalan framförallt bör ges branschorganisationer som har hand om förfaranden avseende skadeståndsanspråk för företags räkning.

(1) EGT L 166, 11.6.1998, s. 51.

Torsdag 26 mars 2009

10. Europaparlamentet kräver att endast en tydligt begränsad personkrets ska ha rätt att ingå i en grupptalan och att identifieringen av medlemmarna i denna grupp när det gäller kollektiv talan med möjlighet att ansluta sig samt identifieringen när det gäller grupptalan som väcks av godkända inrättningar som är utsedda i förväg eller har ett tillfälligt befullmäktigande måste äga rum inom en tydlig tidsperiod utan onödigt dröjsmål, samtidigt som gällande lagstiftning som stipulerar ett senare datum respekteras. Parlamentet understryker att ersättning bara bör utgå för den faktiska skadan. Ett tilldömt skadestånd ska betalas ut till den identifierade personkretsen eller dess företrädare och den godkända inrättningen kan endast få ersättning för sina kostnader i samband med rättegången och får varken direkt eller indirekt ta emot skadestånd.

11. Europaparlamentet betonar att en framgångsrik enskild talan inte utesluter att de nationella konkurrensmyndigheterna i ett senare skede inleder en utredning om överträdelse av EG:s konkurrensbestämmelser. För att uppmuntra företag att ersätta dem som drabbats av deras olagligt beteende så snabbt och effektivt som möjligt uppmanas konkurrensmyndigheterna att, när man fastställer böterna som det svarande företaget ska betala, ta hänsyn till den ersättning som har betalats eller kommer att betalas. Detta får dock varken påverka den drabbades rätt till full ersättning för den skada som denne lidit eller behovet av att upprätthålla böternas avskräckande effekt, och får inte resultera i utdragen osäkerhet för företag när det gäller det slutgiltiga biläggandet av tvisten. Parlamentet uppmanar rådet och kommissionen att uttryckligen infoga dessa bötesprinciper i förordning (EG) nr 1/2003 samt ytterligare förbättra och specificera dem så att de överensstämmer med kraven för allmänna rättsprinciper.

12. En viss prima facie-värdering av fördelarna med kollektiv talan bör vara ett första steg, och Europaparlamentet betonar att de som utnyttjar kollektiva prövningsmöjligheter inte får behandlas bättre eller sämre än de som för enskild talan, och kräver att man inom ramen för mekanismerna för kollektiv prövning ska tillämpa principen om att bevisbördan ligger hos den part som hävdar att en överträdelse har skett, såvida inte medlemsstaternas tillämpliga nationella lagstiftning föreskriver lättnader i beviskraven eller underlättar tillgången till information och bevis som innehas av svaranden.

13. Europaparlamentet kräver att kommissionen ska vara tvungen att inom ramen för uppföljningen av en utredning ge dem som drabbas av överträdelser av EG:s konkurrensbestämmelser tillgång till den information som krävs för att väcka skadeståndstalan, och betonar att artikel 255 i EG-fördraget och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 fastställer rätten till tillgång till dokument från institutionerna, vilka kan neka tillgång endast enligt bestämmelserna i den förordningen, särskilt artikel 4. Därför måste kommissionen tolka förordning (EG) nr 1049/2001 i enlighet därmed eller föreslå en ändring av förordningen. Parlamentet betonar att när myndigheterna beviljar tillgång till dokument måste särskild hänsyn tas till skyddet för den svarandes eller tredje mans företags- och affärshemligheter, och konstaterar att det behövs riktlinjer för ansökning om eftergift.

14. Europaparlamentet anser att en nationell domstol inte bör vara bunden av ett beslut från en annan medlemsstats nationella konkurrensmyndighet, utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelser om bindande verkan av beslut som antagits av en medlem av det europeiska konkurrensnätverket som tillämpat artiklarna 81 och 82 i EG-fördraget på samma händelse. Utbildning och utbytesprogram bör leda till att besluten konvergerar, så att det blir norm att acceptera beslut från andra nationella konkurrensmyndigheter.

15. Europaparlamentet betonar att en medveten handling alltid måste krävas som förutsättning för skadeståndsanspråk och att överträdelser av EG:s konkurrensbestämmelser åtminstone måste ha begåtts med vårdslöshet, såvida inte den nationella lagstiftningen innehåller bestämmelser om förmodat fel eller motbevisbart förmodat fel vid överträdelser av EG:s konkurrensbestämmelser, vilket skulle säkerställa en konsekvent och enhetlig tillämpning av konkurrenslagstiftningen.

16. Europaparlamentet välkomnar att skadeståndet är utformat för att täcka såväl förluster som intäktsbortfall, inklusive alltför stora avgifter och ränta, och kräver att detta skadebegrepp fastställs för mekanismer för kollektiv prövning på gemenskapsnivå.

Torsdag 26 mars 2009

17. Europaparlamentet välkomnar kommissionens arbete med icke-bindande riktlinjer för beräkningen av skadestånd, vilka lämpligen kan innehålla råd avseende den information som behövs för att göra beräkningen, och användningen av sådana beräkningar i samband med alternativa tvistlösningsmekanismer när så är möjligt.
18. Det vore en fördel om ett gemensamt angreppssätt avseende övervältrade kostnader kunde utvecklas på gemenskapsnivå. Europaparlamentet anser att man ska godkänna argument från försvarets sida att käranden inte har lidit någon skada eftersom denne har övervältrat merkostnaderna på sina kunder, att bevisbördan vid denna invändning alltid ska ligga hos svaranden och att domstolarna ska kunna välja att tillämpa beprövade nationella kausalitets- och skadeståndsregler för att komma fram till korrekta beslut i enskilda fall. Man bör föreslå riktlinjer för i vilken utsträckning som indirekta köpare, och särskilt den sista indirekta köparen, kan åberopa det motbevisbara förmodandet att den olagliga merkostnaden övervältrades i sin helhet till dennes nivå.
19. Europaparlamentet välkomnar att preskriptionsfristen vid fortlöpande eller upprepade överträdelser ska börja när överträdelsen upphör eller rimligtvis kan förväntas vara känd av den skadelidande, beroende på vilket som inträffar senast. Preskriptionsbestämmelser är viktiga även av rättssäkerhetsskäl, och därför bör en preskriptionsfrist på 5 år gälla för fall där varken offentlig eller enskild skadeståndstalan har väckts. Parlamentet välkomnar också att preskriptionsfristen för enskild talan ska avgöras i enlighet med medlemsstaternas nationella lagstiftning, och kräver att detta även ska gälla för följdförfaranden. Medlemsstaternas lagar om upphävande eller avbrott av preskriptionstiden ska inte påverkas.
20. Europaparlamentet välkomnar att det är medlemsstaternas sak att fastställa regler för vem som ska stå för rättegångskostnaderna. Det är dessutom medlemsstaternas sak att bedöma huruvida man ska säkerställa att den ojämlika resursfördelningen mellan käranden och svaranden i rättsprocesser inte utgör något hinder för en välgrundad skadeståndstalan. Tillgången till rättssystemet måste också balanseras av kraftfulla åtgärder för att förhindra missbruk, t.ex. i form av skadeståndsanspråk som är grundlösa, görs på rent okynne eller i utpressningssyfte.
21. Europaparlamentet konstaterar att tillämpningen av eftergiftsprogrammet i betydande grad bidrar till att upptäcka karteller och därigenom i första hand gör det möjligt för privata parter att väcka talan. Parlamentet efterlyser en utredning av vad som krävs för att eftergiftsprogrammet ska kunna behålla sin attraktionskraft. Trots att det är viktigt att tillämpa eftergiftsprogrammet, strider det mot systemet att ge kronvittnen fullständig eftergift vad gäller det solidariska ansvaret, och därför förkastar parlamentet kategoriskt sådana eftergifter då de är till nackdel för många av dem som lidit skada på grund av överträdelser av EG:s konkurrensbestämmelser.
22. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inte underminera utan i stället underlätta de skadelidandes rätt att väcka talan, och därför som en prioritet undvika att ställa in kartell- och konkurrensförfaranden och korrekt avsluta alla viktiga förfaranden med ett entydigt avgörande.
23. Europaparlamentet insisterar på att man inom ramen för medbeslutandeförfarandet måste delta i alla lagstiftningsåtgärder som rör kollektiv prövning.
24. Europaparlamentet förordar att varje förslag till rättsakt föregås av en oberoende kostnadseffektivitetsanalys.
25. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament och arbetsmarknadens parter på gemenskapsnivå.
-

Torsdag 26 mars 2009

Frihandelsavtal mellan EU och Indien

P6_TA(2009)0189

Europaparlamentets resolution av den 26 mars 2009 om ett frihandelsavtal mellan EU och Indien (2008/2135(INI))

(2010/C 117 E/28)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av den gemensamma handlingsplanen för det strategiska partnerskapet mellan EU och Indien av den 7 september 2005, i synnerhet avsnittet om att utveckla handel och investeringar, samt dess omarbetade version,
- med beaktande av det gemensamma uttalandet av det fjärde näringslivstoppmötet mellan EU och Indien den 29 november 2003, i synnerhet det gemensamma initiativet mellan EU och Indien för ökning av handel och investeringar,
- med beaktande av slutsatserna från den nionde rundabordskonferensen mellan Indien och EU som hölls i Hyderabad den 18–20 september 2005,
- med beaktande av rapporten från högnivågruppen för handel mellan EU och Indien till det sjunde toppmötet mellan EU och Indien i Helsingfors den 13 oktober 2006,
- med beaktande av det gemensamma uttalandet från det nionde toppmötet mellan EU och Indien i Marseille den 29 september 2008,
- med beaktande av det gemensamma uttalandet från det nionde näringslivstoppmötet mellan EU och Indien i Paris den 30 september 2008,
- med beaktande av Världshandelsorganisationens (WTO) beslut om avtalet om handelsrelaterade aspekter av immaterialrätter (Trips) och folkhälsa, som antogs den 29 november 2005,
- med beaktande av sin ståndpunkt av den 1 december 2005 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om tvångslicensiering av patent för tillverkningen av läkemedel för export till länder med folkhälsoproblem ⁽¹⁾,
- med beaktande av samförståndsavtalet om bilateralt samarbete mellan Office of the Controller General of Patents, Designs and Trade Marks och Europeiska patentverket, som undertecknades den 29 november 2006,
- med beaktande av OECD:s riktlinjer för multinationella företag och ILO:s trepartsförklaring om riktlinjerna rörande multinationella företag och arbetsmarknad,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 22 mars 2006 med titeln "Genomförande av partnerskapet för tillväxt och sysselsättning: göra Europa till ett kompetenscentrum för företagens sociala ansvar" (KOM(2006)0136),
- med beaktande av OECD:s sysselsättningsstatistik 2008/2007,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 5 februari 2008 med titeln "En särskild plats för barnen i EU:s yttre åtgärder" (KOM(2008)0055),

⁽¹⁾ EUT C 285 E, 22.11.2006, s. 79.

Torsdag 26 mars 2009

- med beaktande av överenskommelsen "The Next Step Towards a Strategic Partnership" som Förenta staterna och Indien ingick 2004, samt det avtal om civil kärnverksamhet som förhandlades fram under president George W. Bushs statsbesök i Indien den 2 mars 2006,
- med beaktande av sin resolution av den 4 april 2006 om bedömningen av Doharundan efter WTO:s ministerkonferens i Hongkong ⁽¹⁾,
- med beaktande av ministerförklaringen vid Världshandelsorganisationens fjärde ministerkonferens som antogs i Doha den 14 november 2001, i synnerhet punkt 44 om särskild och differentierad behandling (SDT),
- med beaktande av energitoppmötet mellan EU och Indien i New Delhi den 6 april 2006,
- med beaktande av den tredje energipanelen mellan EU och Indien den 20 juni 2007,
- med beaktande av sin resolution av den 29 september 2005 om ett strategiskt partnerskap mellan EU och Indien ⁽²⁾,
- med beaktande av studien om klausulerna om mänskliga rättigheter och demokrati i Europeiska unionens internationella avtal, utförd på uppdrag av parlamentets underutskott för mänskliga rättigheter ⁽³⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 4 oktober 2006 med titeln "Ett konkurrenskraftigt Europa i världen – ett bidrag till EU:s tillväxt- och sysselsättningsstrategi" (KOM(2006)0567),
- med beaktande av kommissionens rapport om tullbeslag under 2007 av förfalskade varor vid EU:s yttre gränser, som offentliggjordes den 19 maj 2008,
- med beaktande av den kvalitativa analysen av ett möjligt frihandelsavtal mellan EU och Indien från Centre for the Analysis of Regional Integration at Sussex,
- med beaktande av den ekonomiska analysen av den 15 mars 2007 om den ekonomiska inverkan av ett möjligt frihandelsavtal mellan EU och Indien, utförd på uppdrag av Centre d'études prospectives et d'informations internationales (CEPII) och Centre d'initiatives et de recherches européennes en Méditerranée (CIREM),
- med beaktande av Ecorys' globala analysrapport och förslag till interimrapport, inom ramen för konsekvensbedömningen för handels hållbara utveckling av frihandelsavtalet mellan EU och Indien,
- med beaktande av sin resolution av den 28 september 2006 om EU:s ekonomiska och kommersiella förbindelser med Indien ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 12 juli 2007 om Trips-avtalet och tillgång till läkemedel ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 14 februari 2006 om klausulen om mänskliga rättigheter och demokrati i Europeiska unionens avtal ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 1 februari 2007 om människorättsläget för daliterna i Indien ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ EUT C 293 E, 2.12.2006, s. 155.

⁽²⁾ EUT C 227 E, 21.9.2006, s. 589.

⁽³⁾ DGExP/B/PolDep/Study/2005/06.

⁽⁴⁾ EUT C 306 E, 15.12.2006, s. 400.

⁽⁵⁾ EUT C 175 E, 10.7.2008, s. 591.

⁽⁶⁾ EUT C 290 E, 29.11.2006, s. 107.

⁽⁷⁾ EUT C 250 E, 25.10.2007, s. 87.

Torsdag 26 mars 2009

- med beaktande av sin resolution av den 22 maj 2007 om EU i världen – konkurrenskraftens externa aspekter ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 4 september 2008 om handel med tjänster ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 10 juli 2008 om den förmodade förekomsten av massgravar i den del av Kashmir som administreras av Indien ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 24 september 2008 om förberedelserna av toppmötet mellan EU och Indien (Marseille, den 29 september 2008) ⁽⁴⁾,
- med beaktande av strategidokumentet om Indien (2007–2013),
- med beaktande av det besöket i New Delhi som Europaparlamentets delegation (bestående av ledamöter från utskottet för internationell handel) genomförde i november 2008,
- med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för internationell handel och yttrandena från utskottet för utrikesfrågor och utskottet för utveckling (A6-0131/2009), och av följande skäl:
  - A. Europeiska unionen bör fortsätta prioritera ett regelbaserat multilateralt handelssystem som inrättats genom WTO, och som erbjuder de bästa utsikterna till en rättvis och likställd internationell handel genom att utarbeta lämpliga regler samt tillse att dessa följs.
  - B. Ett framgångsrikt och välbalanserat slutförande av utvecklingsagendan från Doha (DDA) är av avgörande betydelse för både EU och Indien. Ett sådant avtal utesluter inte bilaterala WTO+-avtal som komplement till multilaterala regler.
  - C. De politiska förbindelserna med Indien grundas på det strategiska partnerskapet från 2004, den gemensamma handlingsplanen från 2005 som antogs vid toppmötet mellan EU och Indien i september 2005 och reviderades vid det nionde toppmötet mellan EU och Indien i Marseille och samarbetsavtalet från 1994. Frihandelsavtalet bör bygga på och utvidga det samarbete som redan fastställts i artikel 24 i samarbetsavtalet.
  - D. EU är Indiens största källa till direkta utländska investeringar (FDI) med 10 900 miljoner euro investerade 2007, EU stod för 65 procent av alla utländska direktinvesteringar i Indien 2007 och Indiens direkta investeringar i EU ökade från 500 miljoner euro 2006 till 9 500 miljoner euro 2007.
  - E. Indien var EU:s 17:e viktigaste handelspartner år 2000 och låg på nionde plats 2007. Mellan 2000 och 2006 växte EU:s varuhandel med Indien med omkring 80 procent.
  - F. Indiens handel och lagstiftning är fortfarande relativt restriktiva. År 2008 placerade Världsbanken Indien på 122:a plats (av 178 ekonomier) när det gäller hur lätt det är att bedriva företagsverksamhet.
  - G. Enligt UNDP:s Human Development Report från 2007/2008 ligger Indien på 128:e plats på indexet för mänsklig utveckling (av 177 länder), och 35 procent av den indiska befolkningen lever på mindre än 1 USD om dagen medan 80 procent lever på mindre än 2 USD om dagen. Indien ligger på 62:a plats på fattigdomsindexet för utvecklingsländer, av de 108 utvecklingsländer för vilka indexet har beräknats. Indien har en av de högsta andelarna barnarbetare.

⁽¹⁾ EUT C 102 E, 24.4.2008, s. 128.

⁽²⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0407.

⁽³⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0366.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0455.

Torsdag 26 mars 2009

- H. Det finns ekonomiska obalanser mellan Indiens delstater, och den åtföljande ojämna fördelningen av välståndet och nationalinkomsten kräver att sunda kompletterande ekonomiska regler införs, bland annat harmonisering av skatter och inriktning av kapacitetsuppbyggnaden på de fattigaste delstaterna så att de kan utnyttja anslagen.
- I. Indien är den enskilt största förmånstagaren av det allmänna preferenssystemet. EU:s förmånsimport från Indien uppnådde 2007 värdet 11 300 miljoner euro jämfört med 9 700 miljoner euro 2006.
- J. Båda parter bekräftar åter sina åtaganden för tullsänkningar samt en ytterligare gradvis och ömsesidig liberalisering av etablering och handel med tjänster.
- K. Marknadstillgången måste åtföljas av öppna och effektiva regler och standarder som ser till att avregleringen av handeln blir till nytta.
- L. Marknadstillgången hindras av icke-tariffära handelshinder (NTB) såsom hälso- och säkerhetskrav eller tekniska hinder, kvantitativa begränsningar, överensstämelseförfaranden, handelsrelaterade försvarsmekanismer, tullförfaranden, inhemsk beskattning och underlåtenhet att anta internationella normer och standarder.
- M. Man bör i ännu högre grad ta hänsyn till villkoren för erkännande, tillämpligt och verksamt skydd, samt tillämpning och upprätthållande av immateriella rättigheter inbegripet patent, varu- och servicemärken, copyright och liknande rättigheter, geografiska uppgifter (bland annat ursprungs-beteckning), industride-sign och integrerade kretsars topografi.
- N. Indien är ett av de viktigaste ursprungsländerna vad gäller förfalskade läkemedel som beslagtas av medlemsstaternas tullmyndigheter (Indien svarar för 30 procent av den totala volymen). Undermåliga och förfalskade läkemedel leder till högre läkemedelsresistens och ökar sjukligheten och dödligheten.
- O. I artikel 1.1 i samarbetsavtalet föreskrivs respekt för mänskliga rättigheter och demokratiska principer. Detta utgör en grundläggande del av frihandelsavtalet.
- P. Enligt 2008 års index för global hunger ligger Indien på 66:e plats av 88 nationer (utvecklingsländer och övergångsländer). Enligt indexet för hunger i Indien faller inte en enda av Indiens delstater inom kategorierna "låg hunger" eller "måttlig hunger", tolv av delstaterna faller inom kategorin "oroande" och fyra delstater – Punjab, Kerala, Haryana och Assam – faller inom kategorin "allvarlig".
- Q. Frihandelsavtalet bör innehålla åtaganden för sociala och miljömässiga standarder och hållbar utveckling och ett effektivt genomförande av internationellt överenskomna standarder på social- och miljöområdet som ett nödvändigt villkor för att stödja främjandet av goda arbetsförhållanden genom ett effektivt inhemskt genomförande av ILO:s grundläggande arbetsvillkor.
- R. Indien har inte undertecknat icke-spridningsavtalet. Gruppen för kärnmaterialsleverantörer hävde embargo mot Indiens kärnhandel och avtalet för kärnsamarbete mellan Förenta staterna och Indien godkändes av den amerikanska kongressen.
- S. Ett övergripande luftfartsavtal undertecknades vid det nionde toppmötet mellan EU och Indien i Marseille och Indien kom på elfte plats när det gäller passagerartrafik mellan EU och länder utanför EU. EU och Indien antog en omarbetad gemensam handlingsplan där det strategiska partnerskapet från 2005 utvidgas till nya områden. Det europeiska näringslivs- och teknikcentrumet i Indien har inrättats.

Torsdag 26 mars 2009

Allmänna frågor

1. Europaparlamentet anser att frihandelsavtalet bör vara välavvägt och förenligt med WTO:s regler och föreskrifter. Parlamentet anser att en framgångsrik utvecklingsagenda från Doha även i fortsättningen ska utgöra EU:s handelsprioritering och att förhandlingar med Indien om frihandelsavtalet ska vara ett komplement till multilaterala regler.
2. Europaparlamentet påminner om att det strategiska partnerskapet mellan EU och Indien grundas på gemensamma principer och värderingar, vilket speglas i 1994 års samarbetsavtal mellan EG och Indien samt den gemensamma handlingsplanen från 2005. Det nya frihandelsavtalet grundat på konkurrenskraft bör komplettera 1994 års samarbetsavtal, som det bör vara rättsligt och institutionellt kopplat till.
3. Europaparlamentet välkomnar resultaten av det nionde toppmötet mellan EU och Indien och den omarbetade gemensamma handlingsplanen. Parlamentet uppmanar förhandlingsparterna att fortsätta att samråda med viktiga berörda parter. Parlamentet påminner om EU:s och Indiens löfte att påskynda förhandlingarna om ett frihandelsavtal och att göra påtagliga och effektiva framsteg i strävan att snarast ingå ett långtgående och välavvägt handels- och investeringsavtal på bred bas. Parlamentet är besviket över de långsamma förhandlingarna. Båda parter uppmanas att sluta ett övergripande, ambitiöst och välavvägt frihandelsavtal senast i slutet av 2010.
4. Europaparlamentet uppmanar de indiska federala och statliga regeringarna att samordna politik och förfaranden för att kunna maximera möjliga fördelar.
5. Europaparlamentet pekar med hänvisning till de båda ekonomiernas kompletterande natur på den framtida potentialen för en ökning av handel och investeringar mellan EU och Indien samt på de enorma affärsmöjligheter som ett frihandelsavtal skulle innebära. Parlamentet anser att frihandelsavtalet mellan EU och Indien är ett scenario som alla parter vinner på men rekommenderar dock att en utvärdering görs av de nuvarande sektorspecifika svårigheterna. Vidare betonar parlamentet att frihandelsavtalet bör säkerställa att den utökade bilaterala handeln är till fördel för största möjliga antal människor och att den bidrar till att Indien uppnår sina millennieutvecklingsmål, inbegripet målet att förhindra att miljön försämras.
6. Europaparlamentet uppmanar parterna att även beakta de potentiella nackdelarna hos frihandelsavtalet och de sätt på vilka mänsklig utveckling och jämställdhet mellan könen kan påverkas negativt när marknader snabbt öppnas.
7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att införa ett långtgående kapitel om hållbar utveckling som ska vara en väsentlig del av frihandelsavtalet och omfattas av den normala mekanismen för att lösa tvister.

Handel med varor

8. Europaparlamentet välkomnar resultaten från de många simuleringar av frihandeln som visar att frihandelsavtalet skulle öka den totala exporten och importen för både EU och Indien. Parlamentet betonar att den bilaterala handeln med nuvarande genomsnittliga tillväxttakt förväntas överstiga 70 700 miljoner euro år 2010 och 160 600 miljoner euro år 2015.
9. Europaparlamentet konstaterar att Indiens genomsnittliga tulltaxor har minskat till nivåer som nu är jämförbara med andra länder i Asien, och framför allt att Indiens genomsnittliga tulltaxa nu är 14,5 procent jämfört med genomsnittet inom EU som är 4,1 procent.
10. Enligt Europaparlamentet är det viktigt att man i frihandelsavtalet bekräftar bestämmelserna i avtalet om tekniska handelshinder och avtalet om sanitära och fytosanitära åtgärder. Parlamentet uppmanar kommissionen att i detta avseende ta itu med kvarvarande frågor, som exempelvis djurskydd.
11. Europaparlamentet konstaterar att Indien är oroat över bristen på harmonisering av mikrobiologiska standarder i EU, följderna av Reach, kostsamma certifieringar för export av frukt till EU, bristande harmonisering av mervärdesskatt och kostsamma överensstämmelseförfaranden för CE-märkning. Dessa frågor måste lösas i frihandelsavtalet. Parlamentet uppmanar båda parter att se till att regelverket och icke-tariffära handelshinder tillämpas på ett sådant sätt att handeln som helhet inte försvåras. Parlamentet uppmanar både EU och Indien att samarbeta närmare i de olika arbetsgrupperna i riktning mot ett mer öppet ramverk för tekniska bestämmelser och standarder. Parlamentet uppmanar dessutom kommissionen att lämna teknisk assistans som stöd för indiska producenter i deras arbete med att uppnå EU-standard, i synnerhet när det gäller produktionens hälso- och miljömässiga samt sociala dimensioner, för att på så sätt skapa situationer som alla vinner på.

Torsdag 26 mars 2009

12. Europaparlamentet medger att Indiens system av standarder fortfarande utvecklas. Parlamentet uppmanar Bureau of Indian Standards och centralorganisationen för kontroll av läkemedelsstandarder att höja sina standarder i enlighet med internationell standard, och att öka insynen genom att förbättra sina förfaranden för test och certifiering. Parlamentet uppmanar kommissionen att lämna erforderligt stöd för en förstärkning av kapaciteten och resurserna i form av kvalificerad personal hos de indiska tillsynsmyndigheterna. Parlamentet är bekymrat över genomförandet och övervakningen av sanitära och fytosanitära åtgärder och standarder. Parlamentet uppmanar kommissionen att lämna erforderligt stöd för en förstärkning av kapaciteten och resurserna i form av kvalificerad personal hos de indiska tillsynsmyndigheterna.

13. Europaparlamentet betonar att frihandelsavtalet bör innehålla en bindande mellanstatlig konfliktlösningsmekanism, bestämmelser för medling om icke-tariffära handelshinder, för antidumpnings- och utjämningsstullåtgärder och en allmän undantagsklausul grundad på artiklarna XX och XXI i allmänna tull- och handelsavtalet (Gatt).

Handel med tjänster och etablering

14. Europaparlamentet inser att tjänster är den snabbast växande sektorn i den indiska ekonomin. Indien har offensiva intressen i liberalisering enligt handelstyperna 1 och 4 i allmänna tjänstehandelsavtalet (Gats). EU skulle vilja fullfölja liberaliseringen av marknadstillträde och nationell behandling enligt handelstyp 3 för de flesta tjänster.

15. Europaparlamentet påpekar att avregleringen av tjänster inte på något sätt får hindra rätten att reglera tjänster, inbegripet tjänster för allmänheten.

16. Europaparlamentet konstaterar att enligt det indiska handels- och industrikammarförbundet förväntas den bilaterala handeln med tjänster överstiga 246 800 miljoner euro år 2015, då frihandelsavtalet beträffande tjänster har genomförts.

17. Europaparlamentet konstaterar att handeln med tjänster mellan EU och Indien är ganska obalanserad. EU exporterar 1,5 procent av sina tjänster till Indien, medan Indien exporterar 9,2 procent av sin totala export till EU.

18. För att göra det möjligt med överföring av personliga uppgifter från EU uppmanar Europaparlamentet Indien att ta fram tillämplig lagstiftning för uppgiftsskydd som bygger på och är förenlig med EU:s lagstiftning, så att Indien kan uppnå status som ett land med tillräcklig skyddsnivå.

19. Europaparlamentet konstaterar att Indien är världens femte största telekomtjänstemarknad och att telekommarknaden har växt med omkring 25 procent per år under de fem senaste åren. När det gäller telekomföretag välkomnar parlamentet att begränsningarna för utländskt ägande har minskats. Parlamentet anser därför att restriktionerna för tjänsteleverantörer bör minskas och att osäkerheten kring politiken om avgifts- och förmedlingsbestämmelser tas bort. Parlamentet betonar nödvändigheten av att de gamla lagar som reglerar sektorn ersätts med en mer framåtsyftande lagstiftning som innefattar cyberetiklagar och nya licenser. Europaparlamentet anser att telekom- och it-sektorerna är viktiga drivkrafter i den indiska ekonomin och att Indien bör göras till ett nav för telekomtillverkningen genom bildandet av telekomspecifika särskilda ekonomiska zoner. Parlamentet betonar att det finns enorma möjligheter inom tillverkningssektorn.

20. Beträffande satellitsektorn uppmanar Europaparlamentet Indien att inleda en dialog med och öppna sin marknad för EU-företag för att

- a) bättre stödja de inhemska utvecklingsmålen och tillgodose en ständigt ökande inhemsk efterfrågan på "direct to home"-TV och bredbandstjänster, samt
- b) bemästra säkerhetsproblemen kring mobila satellittjänster med nya tekniska lösningar som förser de inhemska myndigheterna med en mer än tillräcklig kontroll över mobil satellitkommunikation.

Torsdag 26 mars 2009

21. Europaparlamentet välkomnar det indiska löftet att låta utländska advokatfirmor verka i Indien eftersom denna möjlighet kommer att medföra avsevärda fördelar för den indiska ekonomin och juristkåren, liksom även för europeiska advokatbyråer med expertkunskaper inom internationell lagstiftning och för deras klienter. Parlamentet uppmanar kommissionen att i samråd med indiska myndigheter utreda möjligheterna till och omfattningen av en liberalisering av juridiska tjänster i frihandelsavtalet.

22. Europaparlamentet konstaterar att frihandelsavtalets fullständiga syfte inte kan uppnås utan åtaganden under handelstyp 4. Parlamentet betonar att det finns enorma fördelar med en landsomfattande och EU-omfattande ackreditering av yrkeskvalifikationer och med överenskommelser om ömsesidiga erkännanden och licensieringskrav inom den fria yrkesutövningen för både EU och Indien, och att dessa enkelt kan införas under frihandelsavtalet. Parlamentet begär trots detta en grundlig analys beträffande de enskilda medlemsstaterna.

23. Europaparlamentet uppmanar Indien att gradvis avreglera bank- och försäkringssektorerna.

24. Europaparlamentet uppmanar Indien att se till att det föreslagna utkastet till lagförslag gällande posten inte medför minskade möjligheter till marknadstillgång för expresstjänstleverantörer, och uppmanar kommissionen att utverka en fullständig förbindelse från Indiens sida när det gäller expresstjänster och egenhantering för expressfraktföretag vid flygplatser, även i syfte att skydda framtida möjligheter till marknadstillgång.

25. Europaparlamentet begär att Indien ska tillämpa ett öppnare tillvägagångssätt vid beviljande av visum till medborgare, affärsmän och politiker från medlemsstaterna, med flera inresor och med minst ett års giltighetstid.

Investeringar

26. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att infoga ett kapitel om investeringar i frihandelsavtalet, i vilket man skulle kunna föreskriva ett system med ett enda informationsställe för investerare.

27. Europaparlamentet välkomnar inrättandet av det europeiska näringslivs- och teknikcentrumet i New Delhi, som har till syfte att främja företags- och tekniksamarbete mellan Indien och medlemsstaterna.

28. Europaparlamentet erinrar om att investeringar för att bli till nytta måste åtföljas av väl utformade regelverk och reglementen. Parlamentet nämner i detta sammanhang på nytt sin resolution av den 13 mars 2007 om företagens sociala ansvar: ett nytt partnerskap ⁽¹⁾. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att verka för att regler för transnationella företag tas med i frihandelsavtalet, så att det säkerställs att investerarna följer ILO:s grundläggande standard, avtal inom social- och miljöområdet samt internationella överenskommelser så att man uppnår en världsomspännande balans mellan ekonomisk tillväxt och en högre social och miljömässig standard.

29. Europaparlamentet erinrar om att även om investeringskapitel i frihandelsavtal ofta är förenade med åtaganden om att avreglera kapitalrörelser och avstå från kontroll av kapitalet bör sådana bestämmelser tillämpas med yttersta försiktighet med tanke på vikten av kontroll av kapitalet – i synnerhet för utvecklingsländer – när det gäller att lindra verkningarna av finanskrisen. Europaparlamentet uppmanar med kraft EU att i internationella fora främja ett mer omfattande företagaransvar bland utländska företag etablerade i Indien och förespråkar samtidigt att EU ingår ett avtal med den indiska regeringen i syfte att inrätta ett effektivt system för att övervaka arbetstagarnas rättigheter i inhemska och utländska företag som är baserade i Indien.

30. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i frihandelsavtalet infoga ett kapitel om investeringar, vilket skulle utgöra en väsentlig del i avtalet, och därigenom underlätta processen att investera i varandras marknader genom att investeringsåtgärder främjas och skyddas samtidigt som omedelbara möjligheter kan utforskas. Parlamentet föreslår att ett sådant investeringsavtal skulle kunna innehålla införandet av ett system med ett enda informationsställe för investerare från båda ekonomierna där de kan få förklaringar av skillnaderna i investeringsregler och information om alla juridiska aspekter.

⁽¹⁾ EUT C 301 E, 13.12.2007, s. 45.

Torsdag 26 mars 2009

Offentlig upphandling

31. Europaparlamentet beklagar att Indien inte vill låta offentlig upphandling ingå i frihandelsavtalet. Parlamentet uppmanar kommissionen att förhandla fram effektiva och öppna upphandlingssystem. Parlamentet uppmanar Indien att tillämpa öppna och rättvisa förfaranden vid tilldelning av offentliga beställningar och att ge europeiska företag möjlighet att delta i offentliga upphandlingar.

Handel och konkurrens

32. Europaparlamentet stöder tillämpningen av den nya indiska konkurrenslagen. Parlamentet anser att EU bör införliva EG-fördragets artiklar 81 och 82 i frihandelsavtalet för att garantera åtaganden i fråga om konkurrenspolitik.

Immateriella rättigheter samt industri- och handelspolitik

33. Europaparlamentet välkomnar Indiens åtagande om ett starkt system för immateriella rättigheter och om att utnyttja Trips-flexibiliteterna för att uppfylla sina skyldigheter när det gäller folkhälsan, i synnerhet beträffande tillgången till läkemedel. Parlamentet stöder dess stränga tillämpning och genomdrivande. Parlamentet uppmanar kommissionen och berörda indiska myndigheter att samordna sina åtgärder för att effektivt föra kampen mot förfalskningar och i synnerhet mot förfalskade läkemedel.

34. Europaparlamentet uppmanar EU och Indien att se till att åtagandena i frihandelsavtalet inte utesluter tillgång till viktiga läkemedel under det att Indien utvecklar sin kapacitet från en generisk till en forskningsbaserad industri.

35. Europaparlamentet uppmanar EU och Indien att stödja åtgärder och initiativ som till exempel prisfonder, patentpooler och andra alternativa mekanismer i syfte att främja tillgång till och innovationer i läkemedel, i synnerhet mot försummade sjukdomar.

Handel och hållbar utveckling

36. Europaparlamentet anser att ett omfattande kapitel om utveckling är en väsentlig del av varje frihandelsavtal och att normala mekanismer för tvistlösning ska gälla.

37. Europaparlamentet uppmanar EU och Indien att se till att inte främja handel och utländsk direktinvestering på bekostnad av en sänkning standarderna för miljö, grundläggande arbetsnormer eller yrkeshälso- och säkerhetslagstiftning, och att samtidigt se till att upprätthålla en adekvat kontroll och övervakning av dessa standarder.

38. Europaparlamentet begär att ILO:s grundläggande konventioner ratificeras och tillämpas effektivt.

39. Europaparlamentet är bekymrat över utnyttjandet av barnarbete i Indien, ett arbete som mycket ofta sker under osäkra och ohälsosamma förhållanden. Parlamentet begär att kommissionen tar upp denna fråga under förhandlingarna om frihandelsavtalet och att den indiska regeringen maximerar sina försök att eliminera de underliggande orsakerna så att denna företeelse kan avvecklas.

40. Europaparlamentet välkomnar att det 2006 infördes en ny indisk lag om barnarbete, enligt vilken barn under 14 år inte får arbeta som tjänstefolk eller i matstånd, och uppmanar EU att fortsätta att uppmantra Indien att ratificera ILO:s konvention nr 182 om de värsta formerna av barnarbete, konvention nr 138 om minimiålder för tillträde till arbete samt konvention nr 98 om organisationsrätt och kollektiv förhandlingsrätt, vilket skulle innebära ett positivt steg mot att barnarbete avskaffas.

Torsdag 26 mars 2009

41. Europaparlamentet betonar att EU bör pressa den indiska regeringen att ta itu med frågan om det tvångsarbete som berör miljontals människor i Indien, i första hand daliter och adivasi (dvs delar av ursprungsbefolkningen). Det finns skäl att tro att denna fråga inte tas itu med ordentligt på grund av bristande administrativ och politisk vilja.

42. Europaparlamentet uppmanar med eftertryck EU att i sitt frihandelsavtal med Indien införa en bestämmelse som garanterar att EU-företag som utnyttjar särskilda ekonomiska områden inte kan undantas från skyldigheten att följa grundläggande arbetsrätt eller andra rättigheter på arbetsmarknaden som bygger på ILO-konventioner som Indien har ratificerat.

43. Europaparlamentet betonar att klausulen för mänskliga rättigheter och demokrati utgör en grundläggande del av frihandelsavtalet. Parlamentet är bekymrat över den fortlöpande förföljelsen av religiösa minoriteter och försvarare av mänskliga rättigheter i Indien samt den nuvarande situationen för mänskliga rättigheter och säkerhet i den del av Kashmir som administreras av Indien.

44. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, rådet och Indien att se till att frihandelsavtalet inte innebär nackdelar för missgynnade grupper som till exempel daliter och adivasi och att de potentiella fördelarna med frihandelsavtalet kommer alla i samhället till godo.

45. Europaparlamentet välkomnar EU:s och Indiens åtaganden att samarbeta inom civil kärnforskning. Indien har inte undertecknat icke-spridningsavtalet och gavs dispens av gruppen för kärnmaterialsleverantörer. Parlamentet uppmanar Indien att underteckna icke-spridningsavtalet.

Europaparlamentets roll

46. Europaparlamentet förväntar sig att rådet och kommissionen lägger fram frihandelsavtalet för parlamentets samtycke enligt artikel 300.3 andra stycket i EG-fördraget.

47. Europaparlamentet ber rådet och kommissionen att bekräfta Indiens åtagande att förhandla fram ett frihandelsavtal med EU hos den tillträdande indiska regeringen efter de kommande allmänna valen.

Andra överväganden

48. Europaparlamentet noterar den ökande inflationen i Indien. Parlamentet konstaterar att Indien behöver göra betydande investeringar i infrastruktur och bygga ut kraftverkskapaciteten i mycket stor skala om det ska förbli en konkurrenskraftig och allt mer betydelsefull handelspartner för EU. Parlamentet välkomnar den indiska regeringens plan att avsätta 500 miljarder USD i detta syfte under de nästkommande fem åren, och uppmanar såväl privata som offentliga organ att samarbeta helt och fullt i detta mycket omfattande projekt.

49. Europaparlamentet välkomnar den indiska premiärministerns invigning av den nya järnvägssträckan mellan Baramulla och Qazigund över Srinagar som ger tusentals nya arbetstillfällen åt lokalbefolkningen. Parlamentet anser att ekonomiska initiativ som detta kommer att förbättra utsikterna för större välbstånd och en fredlig framtid för folket i Kashmir.

50. Europaparlamentet välkomnar att det lyckats Indien att bli en givare och inte bara en mottagare av utvecklingsstöd.

51. Europaparlamentet uppskattar de framsteg som gjorts på forsknings- och utvecklingsområdet, inbegripet det EU-finansierade ramprogrammet. Parlamentet välkomnar de många indiska studenter som läser vid europeiska universitet genom Erasmus Mundusprogrammet.

52. Europaparlamentet anser att ett ekonomiskt samarbete mellan EU och Indien, understött av ett system som bygger på de universella värden som EU förespråkar, skulle kunna fungera som mall för samarbete med andra länder.

Torsdag 26 mars 2009

53. Europaparlamentet välkomnar att den särskilda åtgärden för kulturellt samarbete mellan EU och Indien för perioden 2007–2009 har dragits igång, i synnerhet när det gäller utbildning, studentutbyten, yrkesutbildning och interkulturell dialog.

54. Europaparlamentet är oroat över de stigande råvarupriserna i världen och de följer detta får för den fattigaste delen av befolkningen, bl.a. i Indien, vilket utgör en utmaning för den stabila tillväxten och ökar de globala orättvisorna. Parlamentet uppmanar EU och Indien att samordna en omfattande strategi för att tackla denna fråga på ett integrerat sätt.

55. Europaparlamentet välkomnar de avsevärda framsteg som Indien har gjort när det gäller allmän grundskoleutbildning, fattigdomsutrotning och ökad tillgång till säkert dricksvatten. Parlamentet konstaterar emellertid att Indien fortfarande är ur kurs när det gäller de flesta av de hälsorelaterade millennieutvecklingsmålen såsom spädbarnsdödlighet, mödravård, undernäring bland barn och minskning av malaria, tuberkulos och hiv/aids. Parlamentet är bekymrat över att daliter och adivasi (ursprungsbefolkningar) är de som har gagnats minst av de framsteg som har gjorts för att nå millennieutvecklingsmålen och fortfarande diskrimineras när det gäller tillgång till bostäder, utbildning, sysselsättning, sjukvård och andra tjänster.

56. Europaparlamentet konstaterar att det trots en konstant ekonomisk tillväxt fortfarande råder stora orättvisor och att fler än 800 miljoner människor lever på mindre än 2 USD per dag. Parlamentet är särskilt oroat över situationen för underprivilegierade befolkningsgrupper, i synnerhet kvinnor, barn, marginaliserade grupper och grupper som diskrimineras, t.ex. daliter och adivasi, samt landsbygdsbefolkningen. Parlamentet betonar att det måste säkerställas att frihandelsavtalet inte begränsar de befogenheter som den indiska regeringen behöver för att ta itu med fattigdom och orättvisor. Parlamentet uppmanar rådet och kommissionen att samarbeta med den indiska regeringen för att förbättra situationen för dessa grupper och undersöka möjligheterna till ett framtida samarbete för att stoppa könsdiskrimineringen och den kastrelaterade diskrimineringen, med hänvisning till parlamentets ovannämnda resolution om människorättsläget för daliterna i Indien.

57. Europaparlamentet betonar att den ökande miljöförstöringen i Indien är ett växande problem med ekonomiska, sociala och miljömässiga konsekvenser som är omöjliga att föreställa sig, i synnerhet för de många indier som lever i fattigdom. Parlamentet uppmanar därför med eftertryck EU att fortsätta att samarbeta med Indien på detta område.

58. Europaparlamentet är imponerat över vilka effekter den ekonomiska tillväxten har haft för utvecklingen i vissa regioner i Indien, och uppmanar kommissionen att stödja forskning rörande de främsta modeller och den nationella och regionala och lokala politik som ligger bakom dessa effekter, i syfte att underlätta utbyte av erfarenheter och bästa praxis över regiongränserna.

59. Europaparlamentet välkomnar Indiens åtagande att öka sina offentliga utgifter inom hälsoområdet och stöder denna strävan att säkerställa en tillräcklig tillgång till effektiv hälsovård, framför allt på landsbygden.

60. Europaparlamentet anser att EU särskilt måste uppmärksamma de små och medelstora företagen i Indien, och föreslår därför att alla program för utvecklingssamarbete mellan EU och Indien skulle kunna stärka sådana företag genom åtgärder för finansiering av marknadsdrivna lokala projekt som föreslås av enskilda medborgare.

61. Europaparlamentet välkomnar att mikrokrediter har blivit allt vanligare i hela Indien, något som har vunnit erkännande som ett effektivt sätt att skapa gräsrotsledd utveckling.

*

* *

62. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, regeringarna samt till medlemsstaternas och Indiens parlament.

Torsdag 26 mars 2009

Socialt ansvar för underleverantörsföretag i produktionskedjan

P6_TA(2009)0190

Europaparlamentets resolution av den 26 mars 2009 om underentreprenörernas sociala ansvar i produktionskedjan (2008/2249(INI))

(2010/C 117 E/29)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 31.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
- med beaktande av artiklarna 39, 49, 50 och 137 i EG-fördraget,
- med beaktande av rådets direktiv 94/45/EG av den 22 september 1994 om inrättandet av ett europeiskt företagsråd eller ett förfarande i gemenskapsföretag och grupper av gemenskapsföretag för information till och samråd med arbetstagare ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/14/EG av den 11 mars 2002 om inrättande av en allmän ram för information till och samråd med arbetstagare i Europeiska gemenskapen ⁽²⁾,
- med beaktande av förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om påföljder för arbetsgivare för tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i EU (KOM(2007)0249),
- med beaktande av sin resolution av den 26 oktober 2006 om tillämpningen av direktiv 96/71/EG angående utstationering av arbetstagare ⁽³⁾ och sin resolution av den 11 juli 2007 om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster ⁽⁴⁾,
- med beaktande av OECD:s riktlinjer för multinationella företag,
- med beaktande av ILO:s trepartsförklaring om principer för multinationella företag och socialpolitik,
- med beaktande av sin resolution av den 15 november 2005 om globaliseringens sociala dimension ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 13 mars 2007 om företagens sociala ansvar: ett nytt partnerskap ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 23 maj 2007 om anständigt arbete för alla ⁽⁷⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 9 oktober 2008 om kraftfullare åtgärder mot odeklarerat arbete ⁽⁸⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 11 juli 2007 om en modern arbetsrätt för att möta 2000-talets utmaningar ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ EGT L 254, 30.9.1994, s. 64.

⁽²⁾ EGT L 80, 23.3.2002, s. 29.

⁽³⁾ EUT C 313 E, 20.12.2006, s. 452.

⁽⁴⁾ EUT C 175 E, 10.7.2008, s. 411.

⁽⁵⁾ EUT C 280 E, 18.11.2006, s. 65.

⁽⁶⁾ EUT C 301 E, 13.12.2007, s. 45.

⁽⁷⁾ EUT C 102 E, 24.4.2008, s. 321.

⁽⁸⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0466.

⁽⁹⁾ EUT C 175 E, 10.7.2008, s. 401.

Torsdag 26 mars 2009

- med beaktande av domen från Europeiska gemenskapernas domstol av den 12 oktober 2004 i mål C-60/03 Wolff & Müller ⁽¹⁾,
- med beaktande av den undersökning om ansvar vid utläggande på entreprenad i den europeiska byggsektorn ("Liability in subcontracting processes in the European construction sector") som genomförts av Europeiska fonden för förbättring av levnads- och arbetsvillkor,
- med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för sysselsättning och sociala frågor (A6-0065/2009), och av följande skäl:
  - A. Utläggande på entreprenad kan betraktas som en viktig del av den ekonomiska verksamheten.
  - B. Den ekonomiska verksamheten har under de senaste 25 åren nått rekordhöga nivåer och haft stor betydelse för ökad sysselsättning i de flesta av EU:s ekonomier – en utveckling som har gynnat stora och små företag och främjat företagandet.
  - C. Globaliseringen, med ökad konkurrens som naturlig följd, medför förändringar för hur företagen organiserar sig, bland annat att icke-strategisk verksamhet läggs ut på entreprenad, nätverk upprättas och underentreprenörer anlitas i allt större utsträckning.
  - D. De invecklade förbindelserna mellan moderbolag och deras dotterbolag och mellan huvudentreprenörer och deras underentreprenörer gör det följaktligen svårare att få en tydlig överblick av de olika strukturerna, verksamheterna och strategierna, liksom de olika aktörernas ansvar i produktionskedjan.
  - E. Dessa förändringar har fått långtgående konsekvenser för relationerna mellan arbetsgivare och arbetstagare och gör det ibland svårt att tydligt avgöra vilket rättsområde som gäller för förhållandena mellan de olika aktörerna i en produktionskedja. Följaktligen styrs prissättningen och fördelningen av arbetskraft inte längre av industrins regelverk.
  - F. I flera industrier i dag sker produktionsprocessen i form av en fragmenterad produktionskedja som har blivit längre och bredare, en kedja som består av en logistikkedja (både horisontell och vertikal) samt en värdekedja av ekonomisk och produktionsmässig karaktär där enskilda specialområden eller -uppgifter ofta läggs ut på entreprenad till småföretag eller egenföretagare. Effekten på företagets balansräkning är att de direkta personalkostnaderna ersätts av kostnader för utläggande på entreprenad, tjänster eller leverantörer som bygger på fakturor och tjänstekontrakt.
  - G. Underentreprenörer spelas ofta ut mot varandra. Därmed pressas de anställda hos både den som begär in anbud och underentreprenörerna till sämre arbetsvillkor.
  - H. Europaparlamentet har tidigare påtalat problem med falska egenföretagare, vilket även förekommer när det gäller underentreprenörer.
  - I. Utläggande på entreprenad och underentreprenad till juridiskt oberoende företag leder inte till oberoende. Företag på en lägre nivå i värdekedjan, med undantag av specialiserade underentreprenörer med högteknologisk eller annan avancerad verksamhet, är oftast inte i en position där de kan agera på samma villkor som huvudentreprenörerna.
  - J. Även om det finns många fördelar med utläggande på entreprenad, som har lett till en ökad produktionskapacitet, har det också medfört vissa ekonomiska och sociala obalanser bland arbetstagare och kan leda till en dumpning av arbetsvillkoren, vilket är oroande.

⁽¹⁾ Mål C-60/03 Wolff & Müller [2004] REG I-9553.

Torsdag 26 mars 2009

- K. Utläggande på entreprenad kan också skötas av rena bemanningsföretag, som ibland drivs som så kallade brevlådeföretag, och ofta läggs bara en enskild arbetsuppgift ut på entreprenad eller rekryteras arbetstagare endast för detta syfte, vilket visar på att byggindustrin, liksom andra sektorer med ofta osäkra anställningsförhållanden, är en snabbskiftande sektor.
- L. I ett gränsöverskridande sammanhang försvåras problemen med anknytning till denna osäkra situation när till exempel arbetstagare utstationeras till en tredje medlemsstat.
- M. Anställningsförhållandena i byggsektorn har omdefinierats, och samtidigt har huvudentreprenörens direkta sociala ansvar minskat när arbetet har lagts ut på entreprenad hos underentreprenörer och bemanningsföretag, vilket har gjort att underentreprenörerna på låg nivå till stor del utgörs av billig, ofta okvalificerad arbetskraft.
- N. Vissa sektorer, framför allt byggsektorn, har varit särskilt drabbade av missförhållanden i de ofta invecklade underentreprenörskedjorna.
- O. Grundprincipen om lika lön för lika arbete på samma plats måste gälla alla arbetstagare, oavsett deras status och typ av kontrakt, och att den principen måste tillämpas.
1. Europaparlamentet uppmanar myndigheterna och samtliga aktörer att göra sitt yttersta för att öka arbetstagarnas medvetenhet om sina rättigheter enligt de olika instrument (t.ex. arbetsrätt, kollektivavtal, uppförandekoder) som reglerar deras anställningsförhållanden och arbetsvillkor i de företag som de arbetar för och kontraktförhållandet i underentreprenörskedjan.
  2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att öka företagets medvetenhet om god praxis, befintliga riktlinjer och standarder samt metoder för socialt ansvar, oavsett om de är huvudentreprenörer eller underentreprenörer.
  3. Europaparlamentet uppmanar på nytt kommissionen att lägga fram ett förslag om att bestämmelserna om anständigt arbete ska omfatta arbetstagare hos underentreprenörer, särskilt om uppfyllande av centrala arbetsnormer, sociala rättigheter, utbildning av personal och likabehandling.
  4. Europaparlamentet understryker vikten av att underentreprenörer i produktionskedjan använder ny teknik för att kunna höja både produktionens och arbetets kvalitet.
  5. Europaparlamentet uppmanar de nationella myndigheterna att anta eller vidareutveckla rättsliga bestämmelser som gör att företag som har brutit mot arbetsrätten, kollektivavtal eller uppförandekoder utesluts från offentliga upphandlingar.
  6. Europaparlamentet välkomnar antagandet av gränsöverskridande lagstiftning som enskilda multinationella företag och globala fackförbund har enats om och som är utformad för att skydda arbetsnormer i multinationella företag och deras underentreprenörer och dotterbolag i olika länder samt definierar statusen hos den beroende arbetstagaren och erbjuder social trygghet oavsett anställningsförhållande.
  7. Europaparlamentet noterar EG-domstolens dom i målet Wolff & Müller, där domstolen fann att det tyska nationella ansvarssystemet inte innebar någon överträdelse av gemenskapslagstiftningen, utan var avsedd att säkerställa skyddet av arbetstagare som var utstationerade utomlands.
  8. Europaparlamentet noterar resultatet av det offentliga samrådet om kommissionens grönbok "En modern arbetsrätt för att möta 2000-talets utmaningar" (KOM(2006)0708). Parlamentet stöder i detta hänseende kommissionens planer på att vidta de åtgärder som krävs för att klargöra rättigheterna och skyldigheterna hos parterna i underentreprenörskedjorna, så att inte arbetstagarna fråntas möjligheten att utöva sina rättigheter på ett effektivt sätt.

Torsdag 26 mars 2009

9. Europaparlamentet ser positivt på att åtta medlemsstater (Belgien, Finland, Frankrike, Italien, Nederländerna, Spanien, Tyskland och Österrike) har tagit itu med problemen när det gäller underentreprenörernas skyldigheter som arbetsgivare genom att upprätta nationella ansvarssystem. Parlamentet uppmuntrar andra medlemsstater att överväga liknande system. Parlamentet påpekar dock att det är särskilt svårt att genomföra bestämmelserna i gränsöverskridande underentreprenörskedjor när medlemsstaterna har olika system.
10. Europaparlamentet betonar att i den studie som gjorts av Europeiska fonden för förbättring av levnads- och arbetsvillkor anges att ansvar med ringa omfattning, som att det kan begränsas till enbart en del i kedjan, är en av orsakerna till att arrangemangen är ineffektiva.
11. Europaparlamentet betonar de särskilda utmaningarna för småföretagen och uppmanar beslutsfattarna att ta fram lämpliga verktyg för att öka medvetenheten bland mindre företag.
12. Europaparlamentet påminner alla aktörer om att det, i sin resolution av den 26 oktober 2006 om utstationering av arbetstagare, uppmanat kommissionen att utarbeta bestämmelser om de huvudsakliga företagets solidariska ansvar, för att man på det sättet ska kunna komma till rätta med missförhållanden i samband med gränsöverskridande utläggande på entreprenad och se till att den inre marknaden för alla företag kännetecknas av insyn och konkurrens.
13. Europaparlamentet upprepar sitt budskap genom att uppmana kommissionen att utarbeta en entydig gemenskapsrättsakt om att införa solidariskt ansvar på gemenskapsnivå, samtidigt som man respekterar medlemsstaternas olika rättssystem samt subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna.
14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att göra en konsekvensanalys av mervärdet av och möjligheten till ett gemenskapsinstrument om kedjeansvar för att öka insynen i underentreprenörskedjor och förbättra efterlevnaden av gemenskapens lagstiftning och den nationella lagstiftningen. Parlamentet betonar att en sådan analys bör vara sektorsöverskridande.
15. Europaparlamentet är övertygat om att en gemenskapsrättsakt om kedjeansvar skulle gynna inte bara arbetstagarna, utan även medlemsstaternas myndigheter, arbetsgivarna och särskilt små och medelstora företag i deras kamp mot den informella ekonomin, eftersom tydliga och insynsvänliga gemenskapsbestämmelser skulle få bort tvivelaktiga operatörer från marknaden och därmed få den inre marknaden att fungera bättre.
16. Europaparlamentet fastställer att samtliga åtgärder som upplyser arbetstagare om deras rättigheter och som stödjer dem vid utövandet av dessa rättigheter på ett avgörande sätt bidrar till att främja företagets sociala ansvar. Medlemsstaterna uppmanas att, som princip, se till att arbetstagare informeras om sina rättigheter och anser att arbetsmarknadens parter har ett särskilt ansvar i detta avseende.
17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att öka sina insatser för att främja mer och bättre samarbete och samordning mellan nationella förvaltningar, inspektioner, offentliga verkställande organ, socialförsäkringsmyndigheter och skattemyndigheter. Parlamentet uppmanar även medlemsstaterna att införa strängare kontrollförfaranden och främja närmare förbindelser mellan de nationella yrkesinspektionerna för att möjliggöra ett ökat samarbete mellan och samordning av dessa. Parlamentet uppmanar kommissionen att utveckla kvalitetsnormer för yrkesinspektionerna och att genomföra en hållbarhetsstudie av formerna för ett gemenskapsnätverk av yrkesinspektioner.
18. Europaparlamentet understryker behovet av att ge företagen incitament att vidta alla rimliga åtgärder med ärligt uppsåt för att sätta stopp för underentreprenörernas överträdelser av arbetsrätten, till exempel system för certifiering och uppförandekoder, däribland rapportera till myndigheterna och upphäva ett kontrakt med en underentreprenör som ägnar sig åt olagliga metoder, för att undvika att hållas solidariskt ansvariga för denna överträdelse.
19. Europaparlamentet uppmanar arbetsmarknadens parter att gå i spetsen för att främja samarbete vid utläggande på entreprenad av specifika engångsuppgifter och för att begränsa antalet underentreprenörer vid utläggande på entreprenad. Parlamentet ser positivt på utarbetandet av ramavtal där man definierar socialt ansvar i kedjan som ett komplement till den nödvändiga lagstiftningen.

Torsdag 26 mars 2009

20. Europaparlamentet varnar för konflikter samt för överlappning mellan och upprepning av bestämmelser i uppförandekoder, arbetsrätt, standarder och riktlinjer som antas av myndigheter, liksom i gällande kollektivavtal. Parlamentet betonar därför att det är viktigt att företagen håller sig till de uppförandekoder, standarder och riktlinjer som tagits fram på överstatlig (OECD, ILO), nationell eller sektorsspecifik nivå.

21. Europaparlamentet påminner alla berörda parter, särskilt arbetsgivarna, om deras skyldigheter när det gäller information till, samråd med och delaktighet för arbetstagarna, särskilt de skyldigheter som anges i gemenskapens och medlemsstaternas lagstiftning.

22. Europaparlamentet föreslår att möjligheten att förena familjeliv och arbete ska säkerställas genom lagstiftning på nationell nivå för arbetstagare hos underentreprenörer i produktionskedjan och att direktiven om föräldraledighet genomförs effektivt.

23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att direktiv 96/71/EG verkligen efterlevs och vid behov inleda överträdelseförfaranden. Parlamentet uppmanar dessutom både kommissionen och medlemsstaterna att vidta åtgärder för att förbättra tillgången till information för utstationerade arbetstagare, stärka samordningen och det administrativa samarbetet mellan medlemsstaterna, bland annat att klargöra sambandskontorens roll, samt lösa sådana problem i samband med det gränsöverskridande verkställandet av lagstiftningen som hindrar ett effektivt genomförande av direktiv 96/71/EG.

24. Europaparlamentet understryker att motverkandet av de potentiellt negativa sociala konsekvenserna av utläggande på entreprenad kan stärkas med hjälp av en förbättrad social dialog mellan arbetsgivarorganisationer och fackföreningar.

25. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaternas regeringar och parlament.

Livsmedelspriserna i Europa

P6_TA(2009)0191

Europaparlamentets resolution av den 26 mars 2009 om livsmedelspriserna i Europa (2008/2175(INI))

(2010/C 117 E/30)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 33 i EG-fördraget,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 9 december 2008 med titeln "Livsmedelspriser i Europa" (KOM(2008)0821),
- med beaktande av sin studie av den 20 oktober 2007 om klyftan mellan producent- och konsumentpriserna,
- med beaktande av kommissionens studie av den 28 november 2006 "Competitiveness of the European Food Industry. An economic and legal assessment",
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 20 maj 2008 med titeln "De stigande livsmedelspriserna – Riktlinjer för EU:s agerande" (KOM(2008)0321),

Torsdag 26 mars 2009

- med beaktande av sin förklaring av den 19 februari 2008 om utredning av och åtgärder mot det maktmissbruk som stormarknader med verksamhet i Europeiska unionen utövar ⁽¹⁾,
- med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 7 april 2005 om storskalig detaljhandel – tendenser och konsekvenser för jordbrukare och konsumenter ⁽²⁾,
- med beaktande av kommissionens grönbok av den 22 januari 1997 om vertikala begränsningar i EG:s konkurrenspolitik (KOM(1996)0721),
- med beaktande av sin resolution av den 25 oktober 2007 om stigande priser på foder och livsmedel ⁽³⁾,
- med beaktande av den pågående hälsokontrollen av den gemensamma jordbrukspolitiken,
- med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling (A6-0094/2009), och av följande skäl:
  - A. Under den senaste tiden har livsmedelspriserna fluktuerat kraftigt både i Europeiska unionen och i resten av världen. Detta har ibland även medfört stora prisökningar och fått betydande konsekvenser för jordbrukssektorn, där man i vissa fall dragit nytta av prisökningarna, och i andra fall – för det mesta inom jordbruk med boskapsuppfödning och livsmedelsförädlingen – råkat ut för ökade kostnader.
  - B. Det har även skett en avsevärd ökning av produktionskostnaderna inom jordbruket till följd av de höjda priserna på insatsvaror, såsom gödningsmedel och växtskyddsmedel. Även om producentpriserna för närvarande sjunkit lavinartat åtföljs denna nedgång inte av en lika omfattande och samtidig sänkning av produktionskostnaderna.
  - C. Nedgången i priserna på jordbruksprodukter ger, om den inte åtföljs av en nedgång i produktionskostnaderna, upphov till en ohållbar finansiell situation för jordbrukarna, av vilka många börjat lägga ner produktionen på grund av bristande lönsamhet.
  - D. I olika medlemsstater har det konstaterats att stora tillverkare har fastställt kraftigt varierande priser för samma produkter.
  - E. I hela EU har man upptäckt stora prisskillnader mellan konsument- och producentpriserna som i vissa fall inte kan förklaras genom de kostnader som är kopplade till bearbetningen, distributionen och försäljningen av produkter.
  - F. När priser och prisutveckling analyseras måste hela leveranskedjan beaktas. Livsmedelssektorn är uppsplittrad och leveranskedjan mycket komplex med många mellanhänder.
  - G. Vissa stora förädlingsföretag har ökat sina marknadsandelar under de senaste åren.
  - H. Under de senaste åren har det kunnat konstateras stora förändringar i livsmedelskedjans konkurrensstruktur och en ökad koncentrationsgrad bland såväl livsmedelsproducenter som grossister och detaljhandlare.

⁽¹⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0054.

⁽²⁾ EUT C 255, 14.10.2005, s. 44.

⁽³⁾ EUT C 263 E, 16.10.2008, s. 621.

Torsdag 26 mars 2009

- I. Undersökningar runt om i EU ger vid handen att stormarknader utnyttjar sin köpkraft och pressar ersättningarna till leverantörerna till ohållbara nivåer och ställer oskäligen villkor på dem. Stora detaljhandlare i hela EU håller snabbt på att förvandlas till "portvakter" som kontrollerar jordbrukarnas och andra leverantörers tillträde till konsumenterna.
- J. Konsumentpriserna i EU är i genomsnitt upp till fem gånger högre än priserna fritt gården. För femtio år sedan fick jordbrukarna i Europa uppskattningsvis hälften av detaljhandelspriset för livsmedel. I dag har denna andel – med en klart ökad bearbetningsgrad för livsmedlen – sjunkit drastiskt till mycket lägre nivåer.
- K. Finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitikens har under årens lopp visserligen bidragit till att säkerställa lägre priser för konsumenterna, men man kan ändå se att konsumentpriserna fortfarande är höga och inte blir lägre, trots att priserna i jordbrukssektorn har sjunkit.
- L. Det är strategiskt viktigt med en hög självförsörjningsgrad i EU. I detta sammanhang bör en stark ställning eftersträvas för de EU:s primärproducenter som pelare i vår livsmedelsförsörjning.
- M. Skillnaderna i förhandlingsstyrkan mellan jordbruksproducenterna och de övriga aktörerna i leveranskedjan har lett till att den kraftiga pressen på jordbruksproducenternas marginaler kvarstår.
1. Europaparlamentet anser att det i enlighet med EG-fördraget ligger i allmänhetens intresse i EU att bevara en lämplig nivå på producent- och konsumentpriserna och säkerställa en rättvis konkurrens, särskilt i fråga om strategiska varor såsom jordbruks- och livsmedelsprodukter.
  2. Europaparlamentet anser att om konsumenterna tack vare konkurrensen får tillgång till livsmedel till skäligen priser måste jordbrukarna garanteras en stabil inkomst genom priser som täcker produktionskostnaderna och en skäligen ersättning för sitt arbete, inte minst för att säkerställa ett utbud av livsmedel av hög kvalitet.
  3. Europaparlamentet anser att många olika faktorer påverkar prisöverföringsmekanismen och klyftan mellan producent- och konsumentpriser. Till dessa faktorer räknas de marknadsföringsmetoder som de olika aktörerna i leveranskedjan, däribland tillverkare, grossister och detaljhandlare, använder, andelen kostnader som inte är direkt relaterade till jordbruket (såsom energi och arbetskraft), lagstiftning och regelverk, produkternas fördärlighet, graden av bearbetning, marknadsföring och behandling av produkterna eller konsumenternas köppreferenser.
  4. Europaparlamentet anser att den ökande koncentrationen i hela livsmedelskedjan, graden av produktförädling och de prisökningar som är kopplade till andra externa kostnadsfaktorer samt spekulationer med jordbruksråvaror hör till de faktorer som mest påverkar prisöverföringsmekanismen och klyftan mellan konsument- och producentpriser. Parlamentet upprepar därför hur viktigt det är med instrument för marknadsreglering, i dagsläget mer nödvändigt än någonsin.
  5. Europaparlamentet håller med kommissionen om att utvecklingen i fråga om utbud och efterfrågan samt funktionsmässiga brister i livsmedelskedjan har avsevärt bidragit till de ökade livsmedelspriserna. Parlamentet betonar dock att även spekulation på finansmarknaderna i stor utsträckning har bidragit till störningar i prisbildningsmekanismen.
  6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att snarast möjligt låta genomföra en undersökning av fördelningen av vinstmarginalerna i produktions- och leveranskedjan såsom fastställts för budgeten för 2009 på grundval av ett tidigare förslag från parlamentets utskott för jordbruk och landsbygds utveckling i samband med budgetförslaget. Parlamentet anser att detta vore ett första steg för att främja insyn i kedjan.
  7. Europaparlamentet beklagar den progressiva avregleringen av EU:s interventionsåtgärder på jordbruksmarknaden, eftersom detta på ett avgörande sätt bidrar till kraftiga prissvängningar. Parlamentet anser att det är nödvändigt att införa nya marknadsförvaltningsåtgärder för att garantera ökad stabilitet i producenternas inkomster och ett acceptabelt pris för konsumenterna.

Torsdag 26 mars 2009

8. Europaparlamentet anser att det inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken krävs marknadsförvaltningsåtgärder för att skapa stabilitet inom jordbrukssektorn och livsmedelsmarknaden samt för att upprätthålla en hållbar europeisk jordbruksproduktion med rimliga priser och undvika stora och mycket oregelbundna fluktuationer, både när det gäller försäljningspriser och produktionsfaktorer.

9. Europaparlamentet anser att den jämförelse som kommissionen gör mellan EU och Förenta staterna i fråga om produktivitet visserligen är betydelsefull men att den samtidigt inte kan ligga till grund för en verklig mätning av produktiviteten i livsmedelssektorn (framför allt jordbruksproduktion och bearbetning) i EU. Parlamentet betonar att jordbruks- och livsmedelssektorn i EU skiljer sig avsevärt från motsvarande sektor i Förenta staterna såväl när det gäller de råvaror och områden som den omfattar som de förhållanden och bestämmelser som den styrs av.

10. Europaparlamentet anser att en förstärkning av konkurrenskraften och innovationsförmågan i primärjordbrukssektorn måste främjas, eftersom det ökar möjligheterna till diversifiering för primärproducenter i driften av deras verksamhet och minskar beroendet av andra led i produktions- och distributionskedjan.

11. Europaparlamentet anser att en koncentration av jordbruksproduktionens utbud via producentorganisationer, kooperativ eller liknande sammanslutningar skulle göra det möjligt att återupprätta balansen när det gäller jordbruksproduktionens roll i livsmedelskedjan genom att jordbrukarnas förhandlingsstyrka skulle öka, mervärdet för deras produkter skulle höjas och distributionskanalerna skulle föras närmare konsumenten.

Brister på livsmedelsmarknaden

12. Europaparlamentet fäster uppmärksamheten vid att stor marknadskraft särskilt lönar sig inom livsmedelssektorn, mot bakgrund av bristande priselasticitet i utbudet av jordbruksprodukter å ena sidan och konsumenternas efterfrågan å andra sidan.

13. Europaparlamentet är oroligt över vissa marknadsföringsmetoder, såsom att sälja varor under kostnadsnivån för att driva upp antalet besökare i stormarknader. Parlamentet stöder ett förbud mot att livsmedel säljs till priser under kostnadsnivån och stöder medlemsstater som redan infört sådana åtgärder. Parlamentet vill se fler EU-åtgärder mot denna aggressiva prissättning samt mot andra antikonkurrensmetoder, t.ex. att kunden binds till en viss produkt eller att en dominerande marknadsställning missbrukas.

14. Europaparlamentet anser att priser som understiger kostnaderna, och som i sig inte lönar sig för något företag, endast kan tillämpas av stora (diversifierade) företag under en kort period och endast för att tränga bort konkurrenter från marknaden. Parlamentet anser att en sådan praxis på lång sikt inte gagnar vare sig konsumenterna eller marknaden i dess helhet.

15. Därtill är Europaparlamentet oroat över andra instanser där handeln utnyttjar sin marknadskraft, bland annat alltför långa betalningsfrister, kostnader för att ha med en viss produkt i utbudet, kostnader för att få ut en viss produkt på hyllorna, hot om att sluta köpa in produkter, retroaktiva rabatter på sålda varor, orimliga avgifter för detaljhandelns omkostnader för extraerbjudanden eller krav på exklusivitet.

16. Europaparlamentet betonar att både inköps- och försäljningssidan på marknaden tenderar att vara lika koncentrerad i vissa medlemsstater, vilket förvärrar snedvridningen av marknaden.

17. I ljuset av reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken och särskilt frikopplingen understryker Europaparlamentet att jordbrukarnas beslut om vad de ska producera i högre grad kommer att påverkas av marknadssignaler som inte får störas av en överkoncentration i detaljhandeln. Parlamentet tror att en ökning av EU:s livsmedelsimport troligtvis kommer att minska gårdspriserna.

18. Europaparlamentet fäster uppmärksamheten vid att detaljhandlarna kan utnyttja märken såsom rättvisemärkta produkter för att öka vinstmarginalen. Parlamentet skulle därför gärna se att det utarbetas en stöd- och utvecklingsstrategi på EU-nivå för rättvisehandeln för att dessa affärsmetoder ska begränsas och användningen av sådan märkning kontrolleras.

Torsdag 26 mars 2009

19. Europaparlamentet noterar att på kort sikt kan konsekvenserna av marknadskoncentrationen på olika nivåer i livsmedelskedjan leda till lägre livsmedelspriser, men att man på medellång och lång sikt måste se till att den fria konkurrensen inte skadas och små producenter därmed trängs bort från marknaden och begränsar konsumentens valmöjligheter.

20. Europaparlamentet fäster uppmärksamheten vid att många små och medelstora företag i livsmedelssektorn är ytterst sårbara, i synnerhet om de i stor utsträckning är beroende av ett enda stort företag. Parlamentet noterar att stora företag i livsmedelskedjan ofta låter flera leverantörer bjuda under varandra. För att klara av konkurrens måste små företag skära ner på kostnaderna och marginalerna, vilket leder till mindre ersättning till jordbrukare, sämre tillträde till marknaden och färre distributionskanaler för små och medelstora företag, färre anställda och produkter av lägre kvalitet för konsumenterna.

21. Europaparlamentet är oroligt över de ökade spekulationerna med livsmedel på finansmarknaderna. Parlamentet uppmanar kommissionen att utreda denna fråga. Parlamentet väntar på slutsatserna från högnivågruppen om konkurrens inom livsmedelsindustrin och uppmanar gruppen att lägga fram effektiva förslag för att åtgärda obalansen på marknaden.

22. Europaparlamentet reserverar sig fortfarande mot kommissionens slutsatser att spekulation på finansmarknaderna inte har påverkat prisbildningen i någon större utsträckning. Parlamentet anser att kommissionen borde ta initiativ för att stärka övervakningen av marknaderna för jordbruksråvaruterminer.

23. Europaparlamentet anser att kommissionen för närvarande begränsar sig till en ensidig tolkning av de tillgängliga uppgifterna, eftersom den inte beaktar de möjliga konsekvenserna av spekulativa investeringar i terminsmarknaderna, såsom

- prisökningar för slutkonsumenterna (producenter och konsumenter) som orsakas av att det skapas felaktiga förväntningar i fråga om prisutvecklingen,
- hinder och ökad osäkerhet för nybildade och små tillverkningsföretag för huvudsakligen jordbruksprodukter som kan medföra att det uppstår hinder för inträdet på marknaden och för den process som ska stärka konkurrensen på vissa marknader,
- den orättvisa (socialt och geografiskt) omfördelningen av överskottet från försäljningen av jordbruksprodukter till jordbrukarnas/producenternas nackdel och till mellanhändernas och spekulanternas fördel.

24. Som motvikt till kommissionens bedömningar betonar Europaparlamentet att det är ännu mer brådskande att se över behovet av nya bestämmelser för terminsmarknaderna, eftersom det finns tecken på att spekuleringen redan medför problem i fråga om priserna på baslivsmedel och därmed även för de marknader och tillverkningsföretag som är beroende av dessa.

25. Europaparlamentet anser att kommissionen under de senaste fem åren förbättrat sin övervakning av karteller, både genom införande av bättre konkurrenslagstiftning och genomförande av befintlig lagstiftning. Parlamentet anser att åtgärder, såsom anhållan om förmånlig behandling, tvistlösningsförfaranden och kriminalteknisk datavetenskap, haft en betydelsefull inverkan. Parlamentet anser dock att innehållet i dem och medlemsstaternas genomförande av dem fortfarande måste förbättras.

26. Europaparlamentet uppmärksammar kommissionsledamoten med ansvar för konkurrens på den ovannämnda skriftliga förklaring som parlamentet antagit om en utredning av och åtgärder mot det maktmissbruk som stormarknader med verksamhet i EU utövar. Parlamentet uttrycker sin besvikelse över att kommissionen inte har följt de uppmaningar som framförs däri. Parlamentet efterlyser i detta sammanhang en undersökning av marknadskoncentration och kartellbildning i detaljhandeln och om påföljder vid oegentligheter.

27. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i sina årliga rapporter analysera klyftan mellan producent- och konsumentpriserna, prisskillnader mellan medlemsstaterna och prisskillnader mellan olika jordbruksprodukter.

Torsdag 26 mars 2009

28. Europaparlamentet påpekar att stora företag har klara och välkända ekonomiska fördelar (stordriftsfördelar och omfattning) som medför lägre kostnader och därmed lägre priser. Parlamentet understryker dock att åtgärder som syftar till att förbättra livsmedelskedjan bör främja skapandet av effektiva system (t.ex. kluster, nätverk och branschorganisationer), så att jordbrukssektorn kan utnyttja dessa fördelar så att företag i senare led ges möjlighet att stå emot pressen på sina vinstmarginaler.

29. Europaparlamentet uttrycker sin djupa oro över att kommissionen i sitt meddelande om livsmedelspriserna i Europa i översikten över de viktigaste metoderna som kan ge upphov till konkurrensproblem i livsmedelskedjan inte nämner det missbruk av en dominerande marknadsställning som kan konstateras i detaljhandeln samt i viss mån även i grossistledet. Parlamentet anser att konkurrenshämmande metoder som tillämpas av företag med en stor marknadsandel, exempelvis exklusiva avtal, eller som innebär att kunden obligatoriskt binds till en viss produkt utgör ett påtagligt bakslag mot en sund konkurrens i livsmedelskedjan.

Europeiska unionens roll

Reaktioner på obalansen på marknaden

30. Europaparlamentet stöder kommissionens beslut att föreslå ett effektivt EU-system för övervakning av marknaden som kan registrera pristendenserna och kostnaderna för insatsvaror genom hela leveranskedjan. Detta system bör säkerställa insyn och tillåta gränsöverskridande jämförelser mellan likartade produkter. Parlamentet anser att detta system måste införas i nära samarbete med Eurostat och nationella statistikmyndigheter och bör nära samarbeta med nätverket av europeiska konsumentcentrum. Parlamentet hänvisar till principen om att tilläggskostnader och bördor ska förbli rimliga.

31. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inrätta en rättslig gemenskapsram som bland andra åtgärder inbegriper en omfattande översyn av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/35/EG av den 29 juni 2000 om bekämpande av sena betalningar vid handelstransaktioner ⁽¹⁾ och uppmuntrar till jämlika förbindelser mellan de olika aktörerna i livsmedelskedjan samt undviker alla former av missbruk och gynnar en mer rättvis fördelning av handelsmarginalerna.

32. Europaparlamentet uppmanar konkurrensmyndigheterna på nationell och EU-nivå att undersöka och utvärdera konsumentpriserna i EU för att säkerställa att konkurrensbestämmelserna följs och att fastställa vilket ansvar de olika aktörerna i värdekedjan har. Parlamentet betonar att prisnedgångar på kort sikt måste gynna konsumenten, samtidigt som prisökningar måste komma producenten till godo.

33. Europaparlamentet konstaterar att bättre insyn i kostnadsstrukturen kan nås om det skapas en EU-databas som medborgarna enkelt kan få tillgång till och som skulle innehålla referenspriser för produkter och insatsvaror samt information om kostnader för energi, löner, hyror, avgifter och skatter från hela EU. Parlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta planer för ett sådant elektroniskt system som skulle grunda sig på de nationella modeller som redan finns, såsom den franska "observatoires des prix". Parlamentet anser vidare att det också är nödvändigt att i samarbete med FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation (FAO) inrätta ett internationellt observatorium för jordbruksprodukter, insatsvaror och livsmedelspriser i syfte att bättre övervaka dessa uppgifter på internationell nivå.

34. Europaparlamentet uppmanar de olika leden i produktions- och distributionskedjan att tillsammans utarbeta bästa metoder och resultatavlor för att främja insynen i prissättningen av jordbruksprodukter.

35. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaternas myndigheter och kommissionen att göra noggranna undersökningar och analyser av de prisöverföringar och marginaler som förekommer mellan priserna fritt gården och de slutliga konsumentpriserna samt en analys av var stormarknaderna finns, deras antal och omsättning samt deras specifika kostnader för logistik och energi. Parlamentet uppmanar medlemsstaternas myndigheter och kommissionen att undersöka huruvida kriterierna för att fastställa om en dominerande marknadsställning föreligger fortfarande är lämpliga med hänsyn till utvecklingen på detaljhandelsmarknaden. Parlamentet kräver att det återinrättas en arbetsgrupp vid kommissionen om livsmedelskedjan som skulle samarbeta med nationella konkurrensmyndigheter.

⁽¹⁾ EGT L 200, 8.8.2000, s. 35.

Torsdag 26 mars 2009

36. Europaparlamentet konstaterar att en av orsakerna till skillnaderna mellan producent- och försäljningspriserna är den bristande balansen i livsmedelskedjan, och att EU trots detta inte förfogar över tillräckligt med åtgärder för att via kooperativ och andra sammanslutningar stödja producentorganisationerna för att på detta sätt främja en koncentration av utbudet. Parlamentet uppmanar kommissionen att införa åtgärder, både inom den gemensamma jordbrukspolitiken och inom andra politikområden inom EU, för att uppmuntra sådana organisationer, vilket kommer att bidra till en bättre organisering av marknaden och en ökning av producentorganisationernas förhandlingsstyrka i förhållande till andra led av livsmedelskedjan.
37. Europaparlamentet föreslår att nationella konkurrensmyndigheter, som spelar en viktig roll i gemenskapens lagstiftning när det gäller att övervaka konkurrensen i livsmedelskedjans alla stadier, ökar sitt samarbete i samordning med kommissionen, genom den öppna metoden för samordning, om produktionskostnader och handel, för att säkerställa att den inre marknaden fungerar väl.
38. Europaparlamentet anser med hänsyn till att detaljhandeln framför allt präglas av nationellt rättsliga, ekonomiska, politiska och kulturella drag att det vore lämpligt att inom ramen för Europeiska konkurrensnätverket öka utbytet av information och eventuellt samordna sådana åtgärder som medlemsstaterna vidtar för att undersöka om konkurrenshämmande metoder tillämpas av företag som är verksamma på EU-nivå.
39. Europaparlamentet kräver, inom ramen för Lissabonstrategin, stöd för de nationella planer som syftar till att minska och avskaffa otillbörliga regleringsåtgärder i detaljhandeln som begränsar konkurrensen och livsmedelskedjans smidiga funktion till nackdel för kunderna.
40. Europaparlamentet anser att programmet för förmånlig behandling bör användas både på nationell nivå och på EU-nivå, så att behöriga konkurrensmyndigheter kan få kännedom om fler konkurrenshämmande metoder i livsmedelskedjan.
41. Europaparlamentet påpekar att det, förutom gemenskapens konkurrensregler, finns många andra bestämmelser på EU-nivå som styr detaljhandelns verksamhet, bland annat gemenskapens bestämmelser för den inre marknaden och gemenskapens konsumentlagstiftning. Parlamentet betonar att alla dessa bestämmelser måste vara förenliga med varandra och samordnas centralt på EU-nivå, så att bästa möjliga resultat kan uppnås i fråga om konsumentpriserna.
42. Europaparlamentet understryker att man även på internationell nivå bör reagera på den nuvarande livsmedelskrisen. Parlamentet kräver att det skapas ett internationellt nätverk runt FAO för att säkerställa tillräckligt med livsmedel i världslagren.
43. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att förhandla fram ett WTO-avtal som ger jordbrukssektorn tillräckligt med utrymme för att kunna klara sig i konkurrensen med tredjeländer. Parlamentet anser att icke kommersiella intressen på ett avgörande sätt bidrar till att bibehålla EU:s produktionsnormer och garantera att de respekteras.
44. Europaparlamentet kräver att det för vissa baslivsmedel, på samma sätt som för oljeprodukter, ska finnas en krisberedskap och lager på EU-nivå.
45. Europaparlamentet kräver att det införs mekanismer för att bekämpa spekulationer på finansmarknaden med jordbruksvaror och finansiella instrument som grundar sig på dessa varor. Parlamentet stöder kommissionens avsikt att undersöka vilka åtgärder som skulle kunna bidra till att minska prisvolatiliteten på marknaderna för jordbruksråvaror.
46. Europaparlamentet kräver åtgärder till stöd för samarbete mellan små jordbruksproducenter så att de kan konkurrera med stora producenter, förädlare och detaljhandlare. Parlamentet anser att medlemsstaterna och EU måste säkerställa olika handelsformer, och undvika en total avreglering av livsmedelsmarknaden, vilket skulle leda till ytterligare koncentration. Parlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta en grönbok om stärkande av producentorganisationer, effektiva koncept för hela kedjan och stora detaljhandlars marknadskraft.

Torsdag 26 mars 2009

47. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stärka övervakningen av importerade livsmedel och särskilt se till att de EU-normer för hygien och miljö följs, så att importprodukter inte innebär att konsumenterna i EU utsätts för ökade risker.

48. Europaparlamentet anser att man måste främja en större koncentration av utbudet på jordbruksområdet genom att stödja olika juridiska former av sammanslutningar, i syfte att justera maktbalansen i livsmedelskedjan, höja mervärdet på jordbrukarnas produktion och öka deras förhandlingsstyrka i förhållande till övriga kommersiella aktörer.

49. Europaparlamentet kräver att det införs en rådgivningstjänst för europeiska livsmedelsproducenter som skulle ge råd till jordbrukare och producentorganisationer om produktdistribution, detaljmarknaden och möjligheterna att producera vissa produkter.

50. Europaparlamentet kräver att det inrättas en telefonjour för konsumenter och jordbruksproducenter dit de kan rapportera om missbruk och där de kan få information om jämförbara produkter och priser inom EU. Parlamentet anser att denna åtgärd bör inrättas och fungera inom nationella europeiska konsumentcentrum.

51. Europaparlamentet välkomnar införandet av en resultattavla för konsumentmarknaderna som ett redskap att bättre övervaka den inre marknaden och ge konsumenterna mer information.

52. Europaparlamentet är oroligt över mellanhändernas inflytande på det slutliga konsumentpriset. Parlamentet uppmanar kommissionen att låta göra en analys av leveranskedjan för att bättre förstå vilken roll de olika aktörerna i kedjan har vid prissättningen.

Att föra producenterna närmare konsumenterna

53. Europaparlamentet kräver att det införs politiska riktlinjer som främjar en bredare och mer direkt kontakt mellan producenter och konsumenter, t.ex. det nyligen antagna EU-programmet för frukt i skolan, eftersom producenterna på så sätt kan få en mer relevant roll på marknaden och konsumenterna samtidigt erbjudas ett bättre och bredare produkturval. En sådan åtgärd är exempelvis att skapa och främja möjligheter för tillverkarna att direkt marknadsföra sina produkter.

54. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vidta åtgärder som syftar till att underlätta sammanslagningar av och samarbete mellan producentorganisationer, såsom kooperativ, och samtidigt undvika byråkratiska bördor och andra begränsningar, i syfte att öka producentorganisationernas storlek för att dessa ska kunna anpassa sig till de leveransvillkor som den globaliserade marknaden ställer.

55. Europaparlamentet anser att mer omfattande och bättre information till konsumenterna är av avgörande betydelse för att främja ett klimat som bygger på förtroende för systemet och att allt bör göras för att främja utbildning samt korrekt och neutral information till konsumenterna.

56. Europaparlamentet begär att man i konsumentinformationen särskilt ska betona de insatser som EU:s producenter gjort för att uppfylla gemenskapslagstiftningen på området för miljö, livsmedelssäkerhet och djurskydd.

57. Europaparlamentet betonar att konsumentskyddspolitikerna inte enbart omfattar priserna utan även livsmedlens mångfald och kvalitet. Parlamentet föreslår därför att kommissionen ska undersöka under vilka förhållanden förluster kan konstateras i livsmedelskedjan, särskilt i detaljhandeln, när det gäller produkternas kvalitet och mångfald.

58. Europaparlamentet konstaterar att lokala detaljhandelsföretag utgör ett mervärde, eftersom de på ett avgörande sätt bidrar till att överbygga klyftan mellan producenter och konsumenter och även förbättrar livskvaliteten på landsbygden genom att skapa nya arbetstillfällen och utveckla de befintliga sociala kontakterna.

Torsdag 26 mars 2009

59. Europaparlamentet anser att användningen av ny teknik och Internet bör spridas. Parlamentet betonar att ny teknik kan användas för att lämna information om de olika produkternas plats, pris och egenskaper. Detta kan bättre anpassas till efterfrågan inom en viss nisch och erbjuda konsumenten ett bredare urval. Parlamentet ställer sig positivt till att använda EU:s fonder för landsbygdsutveckling, konkurrenskraft och sammanhållning för att underlätta producenternas tillgång till marknaden genom modern teknik och Internet.

60. Europaparlamentet efterlyser åtgärder som ger konceptet med närproducerad mat bättre genomslagskraft, särskilt försäljningsfrämjande åtgärder och information till konsumenterna om de särskilda egenskaperna hos sådana produkter och om deras hälsomässiga och ekonomiska fördelar, samt stöd till traditionella marknader och traditionella former av saluföring som innebär att producenterna har direktkontakt med konsumenterna.

61. Europaparlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att i större utsträckning främja det ekologiska jordbruket. Parlamentet efterlyser dessutom en ambitiös politik med ekonomiska incitament för att främja denna typ av jordbruksproduktion och för att ge konsumenterna tillgång till produkter av hög kvalitet till skäliga priser.

62. Europaparlamentet kräver att samarbetet mellan producenter ökar, antingen genom att man utgår ifrån det traditionella upplägget med producentorganisationer eller genom att man inför nya former för samarbete för att marknadsföra jordbrukare.

63. Europaparlamentet kräver att differentieringen av jordbruksprodukterna främjas i större utsträckning som ett marknadsföringskoncept som lämnar utrymme för olika priser beroende på kvaliteten.

64. Europaparlamentet uttrycker sin oro över att en stark förhandlingsposition för livsmedelsproducenterna på bekostnad av detaljhandlarna, till följd av ett starkt varunamn eller produktdifferentiering, framställs på ett oproportionerligt negativt sätt i kommissionens ovannämnda meddelande om livsmedelspriserna i Europa i förhållande till betydligt viktigare faktorer såsom bristande konkurrens respektive oligopol eller monopol. Parlamentet anser att skapandet av ett starkt varumärke respektive produktdifferentiering är legitima metoder och att endast missbruk av en position som detta kan resultera i ska betraktas som en otillåten metod.

65. Europaparlamentet kräver en förstärkning och effektivisering av EU:s politik för skydd av ursprungs-beteckningar och geografiska beteckningar samt andra certifieringar som gör åtskillnad mellan jordbruksprodukter. Parlamentet välkomnar i detta avseende den debatt som inleddes den 15 oktober 2008 då grönboken om jordbruksprodukters kvalitet: produktnormer, produktionskrav och kvalitetsordningar (KOM(2008)0641) offentliggjordes.

66. Europaparlamentet anser att möjligheten till ett särskilt märke för jordbruksprodukter från EU måste undersökas bättre utgående från befintliga modeller. Parlamentet anser att detta märke bör garantera att EU:s produktionsnormer respekteras, exempelvis en lika behandling av alla marknadsaktörer genom hela produktions- och distributionskedjan. Parlamentet anser vidare att ett sådant märke skulle uppmuntra konsumenterna att öka konsumtionen av produkter från EU och därmed stödja EU:s producenter.

67. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att analysera de kostnader som producenterna måste bära för att följa gemenskapsbestämmelserna om tvärvillkor och i vilken utsträckning dessa bestämmelser skiljer sig åt mellan medlemsstaterna, med tanke på att dessa bestämmelser är strängare än dem som gäller för importerade produkter.

*

* *

68. Europaparlamentet uppmanar sin talman att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Torsdag 26 mars 2009

Konsekvenserna av den omfattande urbaniseringen i Spanien för EU-medborgarnas individuella rättigheter, för miljön och för tillämpningen av EU-lagstiftningen, på grundval av ingivna framställningar

P6_TA(2009)0192

Europaparlamentets resolution av den 26 mars 2009 om konsekvenserna av den omfattande urbaniseringen i Spanien för EU-medborgarnas individuella rättigheter, för miljön och för tillämpningen av EU-lagstiftningen, på grundval av ingivna framställningar (2008/2248(INI))

(2010/C 117 E/31)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av de framställningar som inkommit rörande ämnet för denna resolution, särskilt framställning 0609/03,
- med beaktande av rätten att inge framställningar som fastställs i artikel 194 i EG-fördraget,
- med beaktande av artikel 192.1 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för framställningar och yttrandet från utskottet för rättsliga frågor (A6-0082/2009), och av följande skäl:
  - A. Förfarandet för att inge framställningar ger medborgare och bosatta i EU en möjlighet till utomrättslig prövning av sina klagomål när dessa berör Europeiska unionens verksamhetsområde.
  - B. I artikel 6.1 i EU-fördraget anges att "unionen bygger på principerna om frihet, demokrati och respekt för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna samt på rättsstatsprincipen, vilka principer är gemensamma för medlemsstaterna".
  - C. Enligt artikel 6.2 i EU-fördraget ska EU respektera de grundläggande rättigheterna, såsom de garanteras i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (Europakonventionen).
  - D. Alla medborgare eller bosatta i ett land som har undertecknat Europakonventionen och som anser att deras mänskliga rättigheter har kränkts kan vända sig till Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna i Strasbourg. Ett mål får emellertid inte anhängiggöras hos domstolen förrän alla nationella rättsmedel har uttömts i enlighet med artikel 35 i Europakonventionen.
  - E. I artikel 7 i EU-fördraget fastställs de förfaranden som EU ska tillämpa vid åsidosättande av de principer som anges i artikel 6.1 och för att söka lösningar.
  - F. Enligt artikel 7 i EU-fördraget ges även parlamentet rätten att inge ett motiverat förslag till rådet för att slå fast om det finns en klar risk för att en medlemsstat allvarligt åsidosätter de värderingar som unionen grundas på.
  - G. I artikel 7 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna garanteras skyddet av privatlivet och familjelivet, även medborgarnas bostäder. I artikel 8 i Europakonventionen fastställs samma rättigheter och det klargörs att "offentlig myndighet får inte ingripa i denna rättighet annat än med stöd av lag och om det i ett demokratiskt samhälle är nödvändigt med hänsyn till den nationella säkerheten, den allmänna säkerheten eller landets ekonomiska välbefinnande, till förebyggande av oordning eller brott, till skydd för hälsa eller moral eller till skydd för andra personers fri- och rättigheter". Parlamentet, rådet och kommissionen har åtagit sig att respektera stadgan i alla sina verksamheter.

Torsdag 26 mars 2009

- H. Rätten att inneha enskild egendom erkänns som en grundläggande rättighet för EU-medborgarna i artikel 17 i stadgan om de grundläggande rättigheterna, där det fastställs att "var och en har rätt att besitta lagligen förvärvad egendom, att nyttja den, att förfoga över den och att testamentera bort den", att "ingen får berövas sin egendom utom då samhällsnyttan kräver det, i de fall och under de förutsättningar som föreskrivs i lag och mot rättmätig ersättning för sin förlust i rätt tid", och att "nyttjandet av egendomen får regleras i lag om det är nödvändigt för allmänna samhällsintressen".
- I. I artikel 18 i EG-fördraget fastställs att "varje unionsmedborgare ska ha rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier, om inte annat följer av de begränsningar och villkor som föreskrivs i detta fördrag och i bestämmelserna om genomförande av fördraget".
- J. Enligt artikel 295 i EG-fördraget ska detta fördrag "inte i något hänseende ingripa i medlemsstaternas egendomsordning", och enligt EG-domstolens rättspraxis innebär denna bestämmelse endast att medlemsstaternas befogenheter att fastställa sin egendomsordning erkänns. EG-domstolen har i sin rättspraxis bekräftat att medlemsstaternas befogenheter på detta område alltid måste tillämpas tillsammans med de grundläggande principerna i EG-rätten, såsom fri rörlighet för varor, personer, tjänster och kapital (se domen av den 22 juni 1976 i mål C-119/75, Terrapin mot Terranova [1976] REG s. 1039).
- K. EG-domstolen har emellertid konsekvent ansett att rätten till egendom visserligen tillhör gemenskapsrättens allmänna principer, men att denna rättighet inte ska betraktas som absolut utan måste bedömas utifrån sin funktion i samhället. Följaktligen kan begränsningar införas i äganderätten, förutsatt att dessa begränsningar faktiskt svarar mot mål av allmänintresse som gemenskapen eftersträvar och i förhållande till dessa mål inte utgör ett orimligt och oacceptabelt ingripande som påverkar de garanterade rättigheterna som sådana (se domen av den 10 december 2002 i mål C-491/01, British American Tobacco (Investments) och Imperial Tobacco [2002] REG I-11453).
- L. Oaktat denna rättspraxis har EG-domstolen konsekvent ansett att när det gäller bestämmelser som inte omfattas av gemenskapsrätten är gemenskapen inte behörig att avgöra huruvida dessa bestämmelser är förenliga med de grundläggande rättigheter som domstolen ska säkerställa iakttagandet av (se till exempel beslutet av den 6 oktober 2005 i mål C-328/04 Vajnai [2005] REG I-8577), punkterna 12 och 13).
- M. I artikel 1.1 i det första tilläggsprotokollet till Europakonventionen fastställs att "varje fysisk eller juridisk person ska ha rätt till respekt för sin egendom", och att "ingen får berövas sin egendom annat än i det allmänna intresse och under de förutsättningar som anges i lag och i folkrättens allmänna grundsatser". I punkt 2 i denna artikel fastställs följande: "Ovanstående bestämmelser inskränker dock inte en stats rätt att genomföra sådan lagstiftning som staten finner nödvändig för att reglera nyttjandet av egendom i överensstämmelse med det allmänna intresse eller för att säkerställa betalning av skatter eller andra pålagor eller av böter och viten". Vid tidpunkten för ratificeringen av detta protokoll reserverade sig Spanien mot artikel 1 med hänsyn till artikel 33 i den spanska konstitutionen där följande fastställs: "1. Individens rätt till privat egendom och till arv erkänns. 2. Dessa rättigheter ska bedömas utifrån sin funktion i samhället enligt lag. 3. Ingen får berövas sin egendom eller sina rättigheter annat än i det allmänna intresse och i utbyte mot lämplig ersättning enligt lag."
- N. Europaparlamentet anser att skyldigheten att avstå från privat egendom som förvärvats legitimt, när detta sker utan rättslig prövning och utan skälig ersättning, och skyldigheten att betala godtyckliga kostnader för en icke-begärd och ofta onödig utveckling av infrastrukturen, är ett brott mot en persons grundläggande rättigheter, såsom dessa fastställs i Europakonventionen och rättspraxis från Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna (se till exempel mål Aka mot Turkiet ⁽¹⁾).

⁽¹⁾ Dom av den 23 september 1998. Se även Europaparlamentets resolution av den 21 juni 2007 om resultaten från framställningsutskottets studieresa till regionerna Andalusien, Valencia och Madrid (EUT C 146 E, 12.6.2008, s. 340).

Torsdag 26 mars 2009

- O. År 2008 utfärdade de spanska myndigheterna instruktioner om tillämpningen av kustlagen från 1988. Lagen hade åsidosatts i många år, vilket ledde till omfattande miljöskador i Spaniens kustområden. De gällande instruktionerna innehåller inga tydliga genomförandeåtgärder som ska följas av de berörda lokala och regionala myndigheterna. I många av de nya framställningar som ingetts påtalas instruktionernas retroaktiva karaktär och den godtyckliga förstörelsen och rivningen av enskilda personers lagligen förvärvade egendom samt åsidosättandet av deras rättigheter till sin egendom och möjligheten att överföra dessa rättigheter genom arv.
- P. Det finns anledning att misstänka att tomtgränserna fastställs godtyckligt, till nackdel för utländska egendomsägare, till exempel på ön Formentera.
- Q. Kustlagen påverkar på ett oproportionerligt sätt enskilda egendomsägare, vars rättigheter måste respekteras fullt ut. Samtidigt är lagen inte tillräckligt sträng mot dem som bär det verkliga ansvaret för förstörelsen av kustområdena och som i många fall har gjort sig skyldiga till överdriven urbanisering längs kusterna, bland annat genom att bygga semesteranläggningar, trots att de har varit fullständigt medvetna om att de konstant agerat i strid mot bestämmelserna i den berörda lagen.
- R. Under den innevarande mandatperioden har utskottet för framställningar, som svar på ett mycket stort antal mottagna framställningar, genomfört detaljerade undersökningar. Det har rapporterat tre gånger om omfattningen av överträdelserna av EU-medborgarnas legitima rätt till lagligen förvärvad egendom i Spanien, och har även detaljerat redogjort för sin oro när det gäller de negativa effekterna på hållbar utveckling, miljöskydd, vattenkvalitet och vattenförsörjning, förfaranden för offentlig upphandling med avseende på byggkontrakt och otillräckliga kontroller av urbaniseringsförfaranden av många lokala och regionala myndigheter i Spanien.⁽¹⁾ Dessa överträdelser är för närvarande föremål för rättsliga förfaranden, såväl i Spanien som inför EG-domstolen.
- S. Det finns många exempel på fall då alla förvaltningar, både centrala, autonoma och lokala, är ansvariga för att ha genomfört en ohållbar utvecklingsmodell som har haft mycket allvarliga följder för miljön men även sociala och ekonomiska konsekvenser.
- T. Europaparlamentet har mottagit ett stort antal framställningar från enskilda personer och olika organisationer som företräder EU-medborgare. Framställningarna rör ofta olika aspekter av byggverksamhet. Det kan konstateras att många av de problem som beskrivs i de framställningar som har ingetts om expansion av byggverksamheten inte rör överträdelser av gemenskapsrätten, vilket framgår av meddelandena till medlemsstaterna. De bör därför lösas genom att de nationella rättsmedlen i den berörda medlemsstaten först uttöms.
- U. Det kommer alltfler indikationer på att de rättsliga myndigheterna i Spanien har börjat agera för att bemöta utmaningen med överdriven urbanisering i många kustområden, särskilt genom utredningar av och åtal mot vissa korrumperade lokala tjänstemän som genom sitt agerande har underlättat en oreglerad urban utveckling utan motstycke, som har skadat EU-medborgarnas rättigheter och som även har orsakat oåterkalleliga skador på den biologiska mångfalden och miljöintegriteten i många regioner i Spanien. Parlamentet har emellertid, som svar på dessa anklagelser, konstaterat att förfarandena fortfarande är skandalöst långsamma och att de domar som avkunnas i många av dessa fall inte kan verkställas på ett tillfredsställande sätt för offren för dessa oegentligheter. Många av de icke-spanska EU-medborgare som drabbats har därför stärkts i sin uppfattning att det spanska rättssystemet är överksam och/eller partiskt. När alla nationella rättsmedel har uttömts är det dock möjligt att överklaga hos Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna.

⁽¹⁾ Se ovannämnda resolution av den 21 juni 2007 och resolutionen av den 13 december 2005 om påståendena om otillbörlig tillämpning av lagen om reglering av byggaktivitet (LRAU – "Ley reguladora de actividad urbanística") och dess konsekvenser för gemenskapsmedborgarna (framställningarna 609/2003, 732/2003, 985/2002, 1112/2002, 107/2004 med flera) (EUT C 286 E, 23.11.2006, s. 225).

Torsdag 26 mars 2009

- V. En sådan allmänt utbredd verksamhet, som stöds av oansvariga lokala och regionala myndigheter genom olämplig och ibland omotiverad lagstiftning som i många fall strider mot målen för flera EU-rättsakter, har varit mycket skadlig för bilden av Spanien och för landets mer allmänna ekonomiska och politiska intressen i Europa, precis som den dåliga tillämpningen av den gällande mark- och miljölagstiftningen i de spanska autonoma regionerna när det gäller viss urbaniseringsverksamhet samt några korruptionsfall i samband med dessa oegentligheter.
- W. Regionala ombudsmän har ofta agerat under mycket svåra omständigheter för att försvara EU-medborgarnas intressen i ärenden som rör oegentligheter i samband med urbanisering, men i vissa fall kan det ha förekommit att lokalregeringarna i några autonoma regioner inte har brytt sig om deras insatser.
- X. Individens rätt till egendom fastslås i artikel 33 i den spanska konstitutionen, men det har gjorts olika tolkningar av denna artikel, särskilt när det gäller användning av egendom för sociala ändamål i motsats till individens rätt till sin lagligen förvärvade bostad. Det har inte avkunnats någon dom om tillämpningen av egendomslagarna i Valenciaregionen.
- Y. I artikel 47 i den spanska konstitutionen fastslås att alla spanska medborgare har rätt till ett värdigt och lämpligt boende, och att de statliga myndigheterna ska skapa nödvändiga förutsättningar och fastställa de normer som krävs för att medborgarna ska kunna utöva denna rättighet genom att reglera markanvändningen i enlighet med allmänintresset i syfte att förhindra spekulation.
- Z. Den nationella regeringen i Spanien är skyldig att tillämpa EG-fördraget och värna om och garantera att EU-lagstiftningen tillämpas fullt ut på det spanska territoriet, oavsett den interna organisationen av de politiska myndigheterna, vilket fastställs i Spaniens konstitution.
- AA. Kommissionen har i enlighet med de befogenheter som den tilldelas i artikel 226 i EG-fördraget inlett ett överträdelseförfarande mot Spanien inför EG-domstolen om ett ärende som rör det överdrivet stora antalet oegentligheter i samband med urbanisering som har förekommit i Spanien, och som direkt rör Valencias myndigheters genomförande av direktivet om offentlig upphandling.⁽¹⁾
- AB. Kommissionen har på begäran från utskottet för framställningar inlett en undersökning av över 250 pågående urbaniseringsprojekt som avstyrkts av de myndigheter som har ansvar för vattenfrågor och flodområden och som därför kan strida mot ramdirektivet om vatten⁽²⁾, särskilt i Andalusien, Castilla-la Mancha, Murcia och Valencia.
- AC. Många av dessa urbaniseringsprojekt är belägna långt ifrån annan bebyggelse, vilket kräver stora utgifter för grundläggande tjänster såsom el- och vattenförsörjning och väginfrastruktur. Investeringar i dessa projekt är ofta till viss del sponsrade av EU.
- AD. Kommissionen har inte agerat tillräckligt kraftfullt i många dokumenterade fall av problem i samband med urbanisering i Spanien, inte bara när det gäller genomförandet av försiktighetsprincipen i miljö-rätten, utan även på grund av de slappa tolkningarna av de åtgärder med bindande rättslig verkan som har vidtagits av behöriga lokala eller regionala myndigheter, såsom "preliminärt godkännande" av en allmän stadsutvecklingsplan av en lokal myndighet.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggtreprenader, varor och tjänster (EUT L 134, 30.4.2004, s. 114).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1).

Torsdag 26 mars 2009

- AE. Syftet med direktivet om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan ⁽¹⁾, där artikel 3 uttryckligen omfattar turism och urbanisering, är att sörja för en hög nivå på skyddet av miljön och bidra till att integrera miljöaspekter i utarbetandet och antagandet av planer och program för att främja en hållbar utveckling. Enligt ramdirektivet om vatten är medlemsstaterna skyldiga att förhindra att deras vattenresurser försämras och att främja en hållbar användning av dricksvattenresurserna.
- AF. De olika studieresor som utskottet för framställningar har genomfört har visat att dessa målsättningar ofta tycks missförstås av några lokala och regionala myndigheter (inte bara i kustregioner) när de föreslår eller godkänner omfattande urbaniseringsprogram. De flesta urbaniseringsprogram som bestrids i framställningarna rör omklassificering av ej bebyggbar mark till mark avsedd för bebyggelse – till en avsevärd ekonomisk vinst för byggherrar och projektörer. Det finns även många exempel på skyddad mark, eller mark som bör vara skyddad på grund av dess känsliga biologiska mångfald, som stryks från registren och omklassificeras eller inte registreras överhuvudtaget, just för att göra det möjligt att bebygga det berörda området.
- AG. Dessa omständigheter förvärrar de oegentligheter som tusentals EU-medborgare har utsatts för. Till följd av byggprojektörernas planer har de inte bara förlorat sin rättmätigt förvärvade egendom, utan har även tvingats betala godtyckliga kostnader för oönskade och ofta onödiga infrastrukturprojekt som direkt påverkar deras egendomsrättigheter, och slutresultatet av detta har blivit en ekonomisk och känslomässig katastrof för många familjer.
- AH. Många tusentals EU-medborgare har under olika omständigheter köpt egendomar i Spanien i god tro genom lokala advokater, stadsplanerare och arkitekter, bara för att senare upptäcka att de har fallit offer för oegentligheter som begås av skrupelfria lokala myndigheter och att deras egendomar hotas av rivning eftersom deras hem har befunnits vara olagligt byggda och därför värdelösa och omöjliga att sälja.
- AI. Fastighetsmäklare i medlemsstater som Förenade kungariket och andra leverantörer av tjänster på fastighetsmarknaden i Spanien fortsätter att marknadsföra egendomar i nya bostadsområden, trots att de måste känna till att det finns en stor risk för att projektet i fråga inte kommer att slutföras eller ens byggas.
- AJ. Spaniens naturliga Medelhavsöar och kustområden har utsatts för en omfattande förstörelse under det senaste årtiondet. Områdena har helt enkelt begravnats under cement och betong, vilket inte bara har påverkat den känsliga kustmiljön – som till stor del åtminstone formellt är skyddad enligt direktivet om livsmiljöer ⁽²⁾/Natura 2000 och fågeldirektivet ⁽³⁾, till exempel bostadsområdena i Cabo de Gata (Almería) och i Murcia – utan även den sociala och kulturella verksamheten i många områden. Det handlar om en tragisk och oersättlig förlust av den kulturella identiteten, kulturarvet och miljöintegriteten, vilket främst beror på avsaknaden av en kommunövergripande planering eller regionala riktlinjer för fysisk planering för att fastställa rimliga begränsningar av den urbana tillväxten och utvecklingen på grundval av tydliga miljöhållbarhetskriterier och på girigheten och det spekulativa beteendet hos vissa lokala myndigheter och aktörer inom byggnadsbranschen, vilka har lyckats inhösta enorma vinster på sin verksamhet som till största delen har exporterats. ⁽⁴⁾
- AK. En sådan tillväxtmodell inverkar även negativt på turistsektorn, eftersom insatserna för att skapa turism av god kvalitet urholkas till följd av att man förstör områdets särdrag och uppmuntrar till en överdriven urbanisering.
- AL. Denna modell leder till att centrala kulturella tillgångar, värden och särdrag i den spanska kulturella mångfalden urholkas. Arkeologiska fyndplatser, byggnadsminnen och platser av kulturellt intresse och den naturliga landskapsbilden förstörs.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG av den 27 juni 2001 om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan (EGT L 197, 21.7.2001, s. 30).

⁽²⁾ Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1992, s. 7).

⁽³⁾ Rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar (EGT L 103, 25.4.1979, s. 1).

⁽⁴⁾ Notera de rapporter som nyligen utgivits av Spaniens centralbank, Greenpeace och Transparency International.

Torsdag 26 mars 2009

AM. Bygg- och anläggningsindustrin, som har gjort stora vinster under åren av snabb ekonomisk expansion, har blivit det största offret för finansmarknadernas kollaps, som i sig delvis har framkallats av spekulationsaffärer i fastighetsbranschen. Detta påverkar inte bara företagen, som nu ställs inför hotet om konkurs, utan även de tiotusentals anställda inom byggindustrin som drabbas av arbetslöshet på grund av den ohållbara urbaniseringspolitik som har förts och som de nu har blivit offer för.

1. Europaparlamentet uppmanar Spaniens regering och de berörda regionala regeringarna att genomföra en grundlig översyn och granska all lagstiftning som påverkar enskilda egendomsägares rättigheter som en följd av den omfattande urbaniseringen, för att få slut på överträdelserna av de rättigheter och skyldigheter som fastställs i EG-fördraget, stadgan om de grundläggande rättigheterna, Europakonventionen och de relevanta EU-direktiven samt alla andra konventioner som EU är part i.

2. Europaparlamentet uppmanar de spanska myndigheterna att lösa problemen med alla lagliga aktörer som främjar spekulering, t.ex. byggherrar.

3. Europaparlamentet anser att de behöriga regionala myndigheterna bör se över och kontrollera alla nya urbaniseringsplaner som inte överensstämmer med de strikta kriterierna för en hållbar miljö och socialt ansvar och som inte garanterar respekten för rättmätigt förvärvat egendom, och att sätta stopp för och inställa alla befintliga byggnadsprojekt där de kriterier som fastställs i EU-lagstiftningen, särskilt när det gäller tilldelning av urbaniseringsprojekt och överensstämmelse med vatten- och miljöbestämmelser, inte har respekterats eller tillämpats.

4. Europaparlamentet uppmanar de spanska myndigheterna att se till att inga administrativa åtgärder som kan leda till att en medborgare blir tvungen att avstå rättmätigt förvärvat enskild egendom grundas på en lag som har antagits efter det att egendomen byggts. Detta skulle nämligen utgöra en överträdelse av principen om icke-retroaktivitet för administrativa åtgärder, som är en allmän princip i gemenskapsrätten (se EG-domstolens dom av den 29 januari 1985 i mål 234/83, Gesamthochschule Duisburg, [1985] REG s. 327) och skulle strida mot målen att garantera medborgarnas rättssäkerhet, motsvara deras förtroende och infria deras rättmätiga förväntningar att skyddas av EG-rätten.

5. Europaparlamentet uppmanar de spanska myndigheterna att skapa en öppenhetsskultur för att informera medborgarna om hur markförvaltningen fungerar och främja effektiva mekanismer för information och deltagande.

6. Europaparlamentet uppmanar den spanska regeringen att inleda en offentlig debatt med deltagande av alla administrativa organ och inrätta en arbetsgrupp som ska genomföra en grundlig utredning av den urbana utvecklingen i Spanien i syfte att vidta rättsliga åtgärder mot spekulering och ohållbar utveckling.

7. Europaparlamentet uppmanar de behöriga nationella och regionala myndigheterna att inrätta fungerande rättsliga och administrativa mekanismer som omfattar alla regionala ombudsmän som har befogenhet att göra det möjligt att underlätta tvistlösning och ersättning för offer för oegentligheter i samband med urbanisering som har lidit skada på grund av tillämpningen av bestämmelserna i den befintliga lagstiftningen.

8. Europaparlamentet uppmanar de behöriga finansiella och kommersiella organ som är verksamma inom byggnads- och urbaniseringsbranschen att tillsammans med de politiska myndigheterna arbeta för att söka lösningar på de problem som är en följd av en omfattande urbanisering som har drabbat många EU-medborgare som har valt att utnyttja bestämmelserna i EG-fördraget och som har utövat sin etableringsfrihet enligt artikel 44 i en annan medlemsstat än deras ursprungsland.

9. Europaparlamentet uppmanar de behöriga nationella, regionala och lokala myndigheterna att se till att de många pågående rättsprocesser som har inletts av EU-medborgare på grund av att deras hus inte har färdigställts till följd av dålig planering och samordning mellan institutionerna och byggnadsföretagen, får en rättvis lösning.

Torsdag 26 mars 2009

10. Europaparlamentet påpekar att de skadelidande parterna måste överklaga sina ärenden till Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna om deras problem inte kan lösas på ett tillfredsställande sätt i spanska domstolar, eftersom påstådda överträdelse av den grundläggande rätten till egendom inte faller inom EG-domstolens behörighetsområde.
11. Europaparlamentet uppmanar EU-institutionerna att stå till tjänst med rådgivning och stöd om de spanska myndigheterna ber om detta, för att hjälpa dem att, inom en kort men ändå rimlig tidsram, effektivt hantera de katastrofala följder som den omfattande urbaniseringen kan ha för medborgarnas liv.
12. Europaparlamentet uppmanar samtidigt kommissionen att se till att säkerställa en strikt respekt för tillämpningen av gemenskapsrätten och de målsättningar som fastställs i de direktiv som nämns i denna resolution, så att efterlevnaden tryggas.
13. Europaparlamentet uttrycker sin djupa oro och bestörtning över att de rättsliga myndigheterna i Spanien har haft svårigheter med att hantera den omfattande urbaniseringens följder för människors liv, vilket framgår av de tusentals framställningar som har mottagits av parlamentet och dess ansvariga utskott om denna fråga.
14. Europaparlamentet konstaterar med oro att framställarna tycks hysa en allmän brist på förtroende för det spanska rättssystemet som ett effektivt medel för tvistlösning och rättskipning.
15. Europaparlamentet uttrycker sin oro över att direktiven om penningtvätt⁽¹⁾, som nu är föremål för ett fördragsbrottsförfarande, inte har införlivats på ett korrekt sätt. Det bristande införlivandet har begränsat insynen och de rättsliga åtgärderna för att förhindra att olagligt finansiellt kapital är i omlopp, däribland investeringar i vissa stora urbaniseringsprojekt.
16. Europaparlamentet anser att personer som har köpt egendomar i Spanien i god tro men sedan upptäcker att transaktionen har förklarats vara olaglig bör ha rätt till lämplig ersättning genom de spanska domstolarna.
17. Europaparlamentet anser att enskilda personer som har köpt egendomar i Spanien, i vetskapen om att transaktionen sannolikt var olaglig, själva måste bära kostnaderna för sitt risktagande. Detta måste naturligtvis gälla yrkesverksamma inom sektorn i ännu högre grad. Projektörer som har ingått kontrakt trots att de borde ha varit medvetna om att de var olagliga bör inte ha rätt till ersättning för byggplaner som inte har slutförts på grund av att de inte överensstämmer med den nationella lagstiftningen och EU-rätten. De bör inte heller automatiskt ha rätt att återfå redan utbetalade belopp till kommuner när dessa utbetalningar har gjorts trots att de har varit medvetna om att avtalet sannolikt var olagligt.
18. Europaparlamentet anser emellertid att grundorsaken till många av problemen med urbanisering är att det saknas klarhet, exakthet och tydlighet i bestämmelserna om enskilda egendomsrättigheter i den befintliga lagstiftningen och att inte miljöretten tillämpas på ett lämpligt och konsekvent sätt. Detta i kombination med en viss slapphet i rättsprocessen har inte bara bidragit till att förvärra problemet, utan har även gett upphov till en ingrodd form av korruption som EU-medborgarna, återigen, är de främsta offren för, men som även har orsakat avsevärda förluster för den spanska staten.
19. Europaparlamentet stöder slutsatserna från Valenciaregionens regionala ombud ("Síndica de Greuges"), som har ett erkänt anseende när det gäller försvaret av medborgarnas grundläggande rättigheter. De förklarar att egendomsägarnas rättigheter kan ha påverkats, antingen på grund av att byggherren inte tagit hänsyn till deras rättigheter i tillräckligt stor utsträckning, eller genom att de har blivit tvungna att betala urbaniseringsavgifter som ensidigt har påförts av byggherren, och som i vissa fall har varit överdrivet höga.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG av den 26 oktober 2005 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism (EUT L 309, 25.11.2005, s. 15); kommissionens direktiv 2006/70/EG av den 1 augusti 2006 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG med avseende på definitionen av "person i politiskt utsatt ställning", samt tekniska kriterier för att kunna tillämpa lägre krav på kundkontroll och göra undantag på grund av finansiell verksamhet som drivs tillfälligt eller i mycket begränsad omfattning (EUT L 214, 4.8.2006, s. 29).

Torsdag 26 mars 2009

20. Europaparlamentet anser att det är viktigt att garantera tillgång till information och medborgerligt deltagande i utvecklingsprocessen redan från början och att medborgarna får tydlig, enkel och begriplig miljöinformation.

21. Europaparlamentet anser likaså att de behöriga myndigheterna inte heller har definierat begreppet "allmänintresse" i den gällande byggnadslagstiftningen, och att de har stött sig på detta begrepp för att godkänna miljömässigt ohållbara projekt, vilket har medfört att de i vissa fall har bortsett från miljökonsekvensbedömningar och negativa utlåtanden från de respektive ansvariga vattenmyndigheterna (Confederación Hidrográfica).

22. Europaparlamentet välkomnar och stöder de spanska myndigheternas insatser för att skydda kustmiljön och, där det är möjligt, återställa denna på ett sätt som möjliggör biologisk mångfald och regeneration av inhemska växt- och djurarter. I detta sammanhang uppmanar parlamentet de spanska myndigheterna att utan dröjsmål se över och vid behov ändra kustlagen för att skydda rättigheterna för rättmätiga egendomsinnehavare och personer som äger små tomter i kustområden som inte inverkar negativt på kustmiljön. Parlamentet betonar vidare att urbanisering i spekulationssyfte som inte bidrar till upprätthållandet av EU:s miljödirektiv inte ska skyddas på detta sätt. Parlamentet åtar sig att granska de framställningar som har ingetts om denna fråga mot bakgrund av svaren från de behöriga spanska myndigheterna.

23. Europaparlamentet uttrycker sin oro över stadsplaneringssituationen i kommunen Marbella i Andalusien, där tiotusentals bostäder har byggts olagligt. Dessa urbaniseringsprojekt, som sannolikt strider mot EU:s lagstiftning om miljöskydd, offentligt deltagande, vattenpolitik och offentlig upphandling, kommer snart att legaliseras genom en ny allmän stadsplan. Fastighetsköpare, egendomsägare och medborgarna i allmänhet ges inte något rättsligt skydd i den nya stadsplanen.

24. Europaparlamentet berömmar och stöder helhjärtat det arbete som genomförs av de regionala ombudsmännen ("síndics de greuges") och deras personal samt de mer ihärdiga allmänna åklagarna ("fiscales"), som har gjort stora insatser för att se till att de berörda institutionerna återinför korrekta förfaranden på detta område.

25. Europaparlamentet berömmar även de insatser som framställarna, deras organisationer och sammanlutningar i lokalsamhällena har gjort, som tiotusentals spanska och utländska medborgare är engagerade i, och som har uppmärksammat parlamentet på dessa frågor. De har bidragit stort till att skydda de grundläggande rättigheterna för sina grannar och alla dem som drabbats av detta komplexa problem.

26. Europaparlamentet påminner om att miljöbedömningsdirektivet⁽¹⁾ och direktivet om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan⁽²⁾ innehåller en skyldighet att genomföra samråd med den berörda allmänheten i det skede där planen i fråga fastställs och utarbetas, och inte – vilket så ofta sker i de ärenden som utskottet uppmärksammas på – efter det att planerna de facto har godkänts av den lokala myndigheten. I detta sammanhang påminner parlamentet om att detta förfarande även måste följas vid betydande ändringar av befintliga planer och att planerna måste vara aktuella och inte får innehålla statistiska felaktigheter eller vara inaktuella på annat sätt.

27. Europaparlamentet erinrar likaså om att kommissionen enligt artikel 91 i förordning (EG) nr 1083/2006⁽³⁾ har rätt att avbryta betalningar av finansiering från strukturfonderna och att den enligt artikel 92 får ställa in en sådan betalning till den berörda medlemsstaten eller regionen samt besluta om korrigeringar för projekt som har beviljats finansiering, men som därefter inte anses överensstämja fullständigt med de bestämmelser som styr tillämpningen av de relevanta EU-rättsakterna.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (EGT L 175, 5.7.1985, s. 40).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG av den 27 juni 2001 om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan (EGT L 197, 21.7.2001, s. 30).

⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 1083/2006 av den 11 juli 2006 om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden (EUT L 210, 31.7.2006, s. 25).

Torsdag 26 mars 2009

28. Europaparlamentet påminner även om att det, som budgetmyndighet, också har rätt att besluta om att medel som anslagits för sammanhållningspolitiken ska placeras i reserven om detta anses vara nödvändigt för att förmå en medlemsstat att upphöra med allvarliga överträdelser av de bestämmelser och principer som den är skyldig att respektera, antingen enligt fördraget eller till följd av tillämpningen av EU-lagstiftningen, till dess att problemet har lösts.
29. Europaparlamentet upprepar slutsatserna i sina tidigare resolutioner genom att ifrågasätta de metoder genom vilka vissa lokala myndigheter utser projektörer och överlåter, ofta alltför långtgående, befogenheter till stadsplanerare och tomtexploatörer, på bekostnad av de lokala samhällena och de medborgare som har sina hem i området.
30. Europaparlamentet uppmanar återigen de lokala myndigheterna att rådgöra med medborgarna och låta dem delta i urbana utvecklingsprojekt, i syfte att främja en rättvis, öppen och hållbar utveckling av städerna när detta är nödvändigt. På så vis beaktas de lokala samhällenas intressen och inte enbart tomtexploatörers, fastighetsmäklares och andra kapitalintressenters intressen.
31. Europaparlamentet uppmanar de myndigheter som ansvarar för urbaniseringsfrågor att utöka förfarandet för skriftliga besked med mottagningsbevis för egendomsägare varje gång det sker ändringar i klassificeringen av deras egendomar. Parlamentet föreslår vidare att kommunen ska kalla till direkta och personliga möten under handläggningen av överklaganden av stads- eller omklassificeringsplaner.
32. Europaparlamentet fördömer kraftfullt vissa tomtexploatörers metoder att med hjälp av olika knep underminera EU-medborgares lagliga äganderätt genom att påverka registreringen av äganderätten till mark och meddelanden om inskrivning i registren. Parlamentet uppmanar de lokala myndigheterna att införa ett ordentligt rättsligt skydd för att motarbeta dessa metoder.
33. Europaparlamentet upprepar än en gång att i de fall ersättning för förlorad egendom ska utbetalas, bör denna ersättning vara skäligen i enlighet med lagen och EG-domstolens och Europadomstolens rättspraxis.
34. Europaparlamentet påminner om att enligt direktivet om otillbörliga affärsmetoder⁽¹⁾ är alla medlemsstater skyldiga att tillhandahålla lämpliga möjligheter till rättslig prövning och rättsliga medel för konsumenter som har drabbats av otillbörliga affärsmetoder, samt fastställa lämpliga påföljder för sådana affärsmetoder.
35. Europaparlamentet uppmanar återigen kommissionen att inleda en informationskampanj riktad till EU-medborgare som köper fastigheter i en annan medlemsstat än den egna.
36. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till kommissionen och rådet, Spaniens regering och parlament och de spanska självstyrande regionala regeringarna och församlingarna, de nationella och regionala ombudsmännen i Spanien samt till framställarna.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter på den inre marknaden (EUT L 149, 11.6.2005, s. 22).

Torsdag 26 mars 2009

De transatlantiska förbindelserna efter det amerikanska valet

P6_TA(2009)0193

Europaparlamentets resolution av den 26 mars 2009 om de transatlantiska förbindelserna efter det amerikanska valet (2008/2199(INI))

(2010/C 117 E/32)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om de transatlantiska förbindelserna, särskilt de två resolutionerna av den 1 juni 2006 om att förbättra förbindelserna mellan EU och Förenta staterna inom ramen för ett transatlantiskt partnerskapsavtal ⁽¹⁾ och om transatlantiska ekonomiska förbindelser mellan EU och Förenta staterna ⁽²⁾ och sin resolution av den 25 april 2007 om transatlantiska förbindelser ⁽³⁾ samt den senaste resolutionen av den 5 juni 2008 om toppmötet mellan EU och Förenta staterna ⁽⁴⁾,
- med beaktande av den transatlantiska förklaringen om förbindelserna mellan EU och Förenta staterna från 1990 och den nya transatlantiska agendan från 1995,
- med beaktande av resultatet av toppmötet mellan EU och Förenta staterna i Brdo den 10 juni 2008,
- med beaktande av slutsatserna från rådets informella möte (allmänna frågor och yttre förbindelser) den 8 januari 2009, vilka behandlade de områden för transatlantiskt samarbete som prioriteras under det tjeckiska ordförandeskapet (ekonomiskt och finansiellt samarbete, energisäkerhet, förberedelserna för FN-konferensen om klimatförändringar och förstärkt dialog om Mellanöstern, Afghanistan och Iran),
- med beaktande av de gemensamma förklaringarna från den 64:e transatlantiska lagstiftardialogen i Ljubljana i maj 2008 och den 65:e transatlantiska lagstiftardialogen i Miami i december 2008,
- med beaktande av slutsatserna från Europeiska rådets möte den 11 och 12 december 2008,
- med beaktande av deklarationen från Nordatlantiska rådets toppmöte i Bukarest den 3 april 2008,
- med beaktande av sina resolutioner om EU:s förhållningssätt till bl.a. Mellanöstern, Afghanistan, Iran och Irak, FN och millennieutvecklingsmålen samt energisäkerheten,
- med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor och yttrandena från utskottet för internationell handel och utskottet för ekonomi och valutafrågor (A6-0114/2009), och av följande skäl:
  - A. Installationen av Förenta staternas nya president inleder ett nytt skede i Förenta staternas historia, välkomnas av en förväntansfull värld och kan ge en ny framåtanda åt det transatlantiska partnerskapet.
  - B. EU spelar en allt viktigare roll på den internationella arenan, och när väl Lissabonfördraget med sina utrikespolitiska verktyg träder i kraft kommer EU att kunna agera med större kraft och konsekvens i internationella sammanhang.

⁽¹⁾ EUT C 298 E, 8.12.2006, s. 226.

⁽²⁾ EUT C 298 E, 8.12.2006, s. 235.

⁽³⁾ EUT C 74 E, 20.3.2008, s. 670.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0256.

Torsdag 26 mars 2009

- C. Opinionsundersökningar visar att de flesta européer stöder tanken att EU intar en mer framträdande roll på den internationella arenan. Majoriteter i såväl EU som Förenta staterna anser att dessa båda parter bör möta internationella hot i partnerskap.
- D. Många européer förväntar sig att den nya amerikanska regeringen visar en samarbetsvillig inställning i samband med internationella frågor och att förbindelserna mellan EU och Förenta staterna stärks genom ömsesidig respekt och förståelse för de två parternas hänsynstaganden och prioriteringar.
- E. Det transatlantiska partnerskapet måste förbli en hörnsten i unionens yttre åtgärder.
- F. Det transatlantiska partnerskapet grundar sig på gemensamma grundläggande värden som demokrati, mänskliga rättigheter, rättsstatsprincipen och multilateralism samt öppna och integrerade ekonomier och hållbar utveckling. Denna grund är fortsatt fast trots vissa åsiktsskillnader under de senaste åren.
- G. EU och Förenta staterna har båda viktiga roller att spela i internationella politiska och ekonomiska sammanhang, och har ett gemensamt ansvar att främja fred, respekt för de mänskliga rättigheterna och stabilitet samt att möta olika globala faror och utmaningar, såsom den djupa finanskrisen, avskaffandet av fattigdom och uppfyllandet av övriga millennieutvecklingsmål, klimatförändringar, energisäkerhet, terrorism och spridning av kärnvapen.
- H. I en allt mer global, sammansatt och föränderlig värld är det i såväl EU:s som Förenta staternas intresse att påverka den internationella miljön tillsammans och att tillsammans möta gemensamma hot och utmaningar på grundval av folkrätten och multilaterala institutioner, särskilt FN-systemet, liksom att bjuda in andra partner att delta i detta arbete.
- I. Det är nödvändigt att ge nya aktörer ett medansvar att upprätthålla världsordningen eftersom, som dåvarande presidentkandidat Barack Obama uttryckte det i Berlin i juli 2008, ingen enskild stat – hur stor och mäktig den än är – kan ensam möta de utmaningar som världen står inför.
- J. Med tanke på hur viktiga förbindelserna mellan de två parterna är liksom deras ansvar för den internationella ordningen, och med tanke på de förändringar som såväl de som världen i övrigt undergår, är det givet att partnerskapet mellan EU och Förenta staterna måste bygga på en fast och uppdaterad grund, exempelvis i form av ett nytt partnerskapsavtal.
- K. Det transatlantiska partnerskapet och Nato är oundgängliga för den kollektiva säkerheten.
- L. Det arbete som bedrivs inom det transatlantiska ekonomiska rådet måste fortsätta mot målet att uppnå en i verklig mening integrerad transatlantisk marknad. I den rådande krisen krävs ett gemensamt ledarskap för att genomföra en beslutsam reform av de internationella ekonomiska institutionerna.
- M. Sammantaget utgör EU:s och Förenta staternas bruttonationalprodukter mer än hälften av världens totala bruttonationalprodukt (BNP). Tillsammans bildar dessa två partner världens största bilaterala handels- och investeringspartnerskap, och enligt kommissionen är nästan 14 miljoner arbetstillfällen i EU och Förenta staterna beroende av dessa transatlantiska handels- och investeringsförbindelser.

Bilaterala institutionella frågor

1. Europaparlamentet lyckönskar Förenta staternas nyvalde president Barack Obama. Parlamentet erinrar om det kraftfulla åtagande att värna om det transatlantiska partnerskapet som han gav uttryck för i sitt tal i Berlin i juli 2008, då han sa att Förenta staterna inte har någon bättre partner än Europa och att det nu var tid för dem båda att tillsammans möta 2000-talets utmaningar. Parlamentet upprepar sin inbjudan till president Obama att tala vid ett plenarsammanträde inför Europaparlamentet under sitt första officiella besök i Europa.

Torsdag 26 mars 2009

2. Europaparlamentet uppmanar rådet, EU:s medlemsstater och kommissionen att förbättra samordningen av EU:s politik gentemot Förenta staternas nya regering och göra den mer enhetlig.
3. Europaparlamentet är övertygat om att EU:s förbindelser med Förenta staterna är unionens strategiskt viktigaste partnerskap. Parlamentet anser att samordnade insatser av EU och Förenta staterna för att möta globala utmaningar i enlighet med folkrätten och för att stärka multilateralismen är av grundläggande betydelse för det internationella samfundet. Parlamentet uppmanar med kraft rådets tjeckiska ordförandeskap och kommissionen att tillsammans med Förenta staternas nya regering utarbeta en gemensam dagordning för målsättningar på kort och lång sikt i såväl bilaterala ärenden som globala och regionala frågor och konflikter.
4. Europaparlamentet välkomnar med glädje det stundande toppmötet i Prag den 5 april 2009 mellan president Obama och EU:s 27 stats- och regeringschefer, och hoppas att mötet ger ytterligare skjuts åt ansträngningarna att stärka det transatlantiska partnerskapet och medför att en gemensam dagordning kan upprättas.
5. Europaparlamentet understryker att dagens framåtanda även bör utnyttjas för att förbättra och förnya ramen för det transatlantiska partnerskapet. Parlamentet insisterar på att dagens nya transatlantiska agenda från 1995 måste ersättas med ett nytt transatlantiskt partnerskapsavtal som kan utgöra en fastare och mer uppdaterad grund för detta partnerskap.
6. Europaparlamentet anser att det är lämpligt att inleda förhandlingar om det nya avtalet så snart Lissabonfördraget träder i kraft så att de kan avslutas före 2012.
7. Europaparlamentet är övertygat om att det transatlantiska ekonomiska rådet, såsom ansvarigt för att stärka den ekonomiska integrationen och lagstiftningssamarbetet, bör omfattas av det nya avtalet. Parlamentet välkomnar det faktum att det transatlantiska ekonomiska rådet samråder med en rad olika intressenter, inbegripet företrädare för näringslivet, och kräver att man ger samma utrymme åt fackföreningsrörelsen på båda sidor av Atlanten.
8. För att ange partnerskapets strategiska inriktning och ge det nya impulser föreslår Europaparlamentet att man anordnar toppmöten mellan EU och Förenta staterna två gånger om året och att de fortsätter att inbegripa en lämplig uppföljande granskning vad avser genomförandet av de mål som tidigare fastställts.
9. Europaparlamentet anser att man genom det nya avtalet bör fastställa ett organ på hög nivå med uppgift att systematiskt samråda om och samordna ärenden som rör utrikes- och säkerhetspolitiken. Parlamentet föreslår att detta organ leds av den höge representanten/kommissionens vice ordförande och Förenta staternas utrikesminister, för EU:s respektive Förenta staternas vidkommande, och att det bör sammanträda åtminstone var tredje månad, utöver eventuella informella kontakter. Parlamentet föreslår att denna mekanism kallas det transatlantiska politiska rådet.
10. Europaparlamentet bekräftar att det nya avtalet bör uppgradera den nuvarande transatlantiska lagstiftningsdialogen till en transatlantisk församling som kan tjäna som forum för parlamentarisk dialog, fastställande av mål och gemensam granskning och kontroll av avtalets genomförande liksom för att samordna arbetet vid såväl Europaparlamentet som den amerikanska kongressen, bl.a. genom ett nära samarbete mellan utskott och föredraganden från båda parter. Parlamentet anser att denna församling bör samlas till plenarmöten två gånger om året och att den bör bestå, på lika villkor, av ledamöter från såväl Europaparlamentet som den amerikanska kongressens båda kamrar. Parlamentet anser att församlingen skulle kunna inrätta arbetsgrupper med uppgift att förebereda dess plenarmöten. Parlamentet upprepar att ett ömsesidigt rättsligt förvarningssystem bör inrättas inom ramen för denna församling. Parlamentet anser att en styrkommitté bör ha ansvaret för att främja samarbetet mellan Europaparlamentets och den amerikanska kongressens respektive lagstiftningsutskott och föredraganden i fråga avser lagstiftning som rör den fortsatta integreringen av den transatlantiska marknaden och särskilt det transatlantiska ekonomiska rådets arbete.
11. Europaparlamentet anser att det gemensamma parlamentariska utskottet bör hållas underrättat om verksamheten vid det transatlantiska ekonomiska respektive politiska rådet och ha rätt att höra företrädare för dessa råd, samt att det bör kunna lägga fram förslag för båda dessa råd och för toppmötena mellan EU och Förenta staterna. Parlamentet begär att parlamentariker vid det transatlantiska ekonomiska rådet ges en starkare roll och att den gemensamma parlamentariska församlingens båda medordförande inbjuds att delta i de första sammanträdena vid det transatlantiska ekonomiska respektive politiska rådets sammanträden och vid toppmötena mellan EU och Förenta staterna.

Torsdag 26 mars 2009

12. Europaparlamentet uppmanar Förenta staternas kongress att i fullständigt samarbete med Europaparlamentet överväga möjligheten att i Bryssel inrätta ett kontaktkontor för Förenta staternas kongress.
13. Europaparlamentet uppmanar parlamentets generalsekreterare att utan minsta dröjsmål verkställa presidiets beslut av den 11 december 2006 om att skicka en kontaktperson till Washington.
14. Europaparlamentet insisterar på fördelarna med ett gemensamt program för personalutbyte, och uppmanar parlamentets generalsekreterare att tillsammans med tjänstemän från det amerikanska representanthuset och den amerikanska senaten undersöka om det är möjligt att utarbeta en gemensam promemoria om ett personalutbyte liknande det som redan överenskommits mellan parlamentet och FN:s sekretariat.
15. Europaparlamentet understryker att det transatlantiska partnerskapet måste finna stöd i en djup förståelse av och närmare kontakter mellan de båda parternas civilsamhällen. Parlamentet anser det nödvändigt att utöka utbytet mellan de båda parterna hos studenter, akademiker och andra aktörer från civilsamhället för att säkerställa att dagens och framtida generationer uppnår en ömsesidig förståelse och engagerar sig för detta partnerskap. Parlamentet anser att stöd till detta initiativ bör tillhandahållas från EU:s budget för 2010 och från de berörda amerikanska institutionernas budget för att initiativet ska kunna utvecklas på ett effektivt sätt.
16. Europaparlamentet gläder sig åt att de amerikanska organisationerna blir allt fler i Bryssel, och särskilt att de är intresserade av Europeiska unionen, dess institutioner och ett stärkt partnerskap mellan EU och Förenta staterna. Parlamentet understryker att de europeiska organisationerna bör visa motsvarande intresse att etablera sig i Washington DC för att stärka EU:s profil och värna det europeiska perspektivet i transatlantiska och globala frågor i Förenta staternas politiska gemenskap. Parlamentet är medvetet om att de europeiska institutionerna ofta inte har lika mycket resurser till sitt förfogande som deras amerikanska motsvarigheter. Därför föreslår parlamentet att medel anslås och i första hand användas för projekt som organiseras av europeiska organisationer och som syftar till att öka medvetenheten och förståelsen för EU-frågor och EU-perspektiv i Förenta staterna.
17. Europaparlamentet uppmanar EU och Förenta staterna att stärka sitt samarbete på kulturområdet och att fortsätta att främja och arbeta för de gemensamma fördelar som ett kulturellt samarbete leder till.
18. Europaparlamentet betonar att det krävs ett närmare samarbete i fråga om rymdprogram, särskilt mellan Europeiska rymdorganisationen (ESA) och Nasa.

Globala utmaningar

19. Europaparlamentet uppmanar med kraft båda parter att medverka i en effektiv multilateralism som involverar nya aktörer, i en anda av gemensamt ansvar när det gäller att upprätthålla världsordningen, respektera folkrätten och ta sig an gemensamma problem. Europaparlamentet insisterar på att EU och Förenta staterna ökar ansträngningarna för att genomföra FN:s reformagenda, inbegripet reformen av FN:s säkerhetsråd och av andra multilaterala forum inom det globala systemet.
20. Europaparlamentet uppmanar båda parter att främja respekten för de mänskliga rättigheterna runt om i världen som ett centralt inslag i deras respektive politiska program. Parlamentet understryker att diplomatiska insatser för att förebygga och bemöta kriser, liksom samordnade och effektiva ingripanden vid pandemier och humanitära katastrofer, kräver intensiv samordning. Parlamentet uppmanar Förenta staternas nya regering att ratificera och ansluta sig till Romstadgan för Internationella brottmålsdomstolen. Parlamentet upprepar sin vädjan om att dödsstraffet avskaffas.
21. Europaparlamentet uppmanar båda parter att på ett avgörande sätt bidra till att millennieutvecklingsmålen uppfylls, särskilt i Afrika, och se till att de inte äventyras av den ekonomiska krisen, samt att se över möjligheterna för gemensamma insatser på dessa områden. Parlamentet uppmanar båda parter att leva upp till sina åtaganden att avsätta 0,7 procent av BNP för utvecklingsamarbete.
22. Europaparlamentet uppmanar båda parter att tillsammans leda de multilaterala ansträngningar som inleddes vid Washingtonkonferensen den 15 november 2008 för att i samarbete med tillväxtekonomierna lösa den pågående finansiella och ekonomiska krisen och reformera det internationella finanssystemet, Världsbanken och Internationella valutafonden, och därvid undvika protektionism samt verka för att WTO:s Doharunda avslutas på ett framgångsrikt sätt.

Torsdag 26 mars 2009

23. Europaparlamentet välkomnar det starka engagemang för att ta itu med klimatförändringarna som Förenta staternas nya president har visat. Parlamentet uppmanar med kraft EU och Förenta staterna att ta en ledande roll vid Köpenhamnkonferensen 2009 för att nå ett ambitiöst avtal för perioden efter 2012 som omfattar alla relevanta länder som släpper ut växthusgaser och som fastställer bindande mål som de har att uppfylla på medellång och lång sikt.

24. Europaparlamentet anser att EU och Förenta staterna bör utöka sitt samarbete på energiområdet. En effektiv samordning av deras strategier gentemot produktionsländerna och tryggande av ytterligare diversifiering på områdena tillgång, försörjning och transport bör ses som prioriterade frågor. Parlamentet förespråkar ett närmare vetenskapligt och tekniskt samarbete kring frågor som rör energi och energieffektivitet.

25. Europaparlamentet uppmärksammar den rapport med titeln "Global Trends 2025: A Transformed World" som Förenta staternas nationella underrättelseråd (NIC) har lagt fram. Med tanke på att det krävs en långsiktig strategisk planering inom EU:s institutioner uppmanar parlamentet med kraft det tjeckiska (januari-juli 2009) respektive svenska (juli-december 2009) ordförandeskapet att efterstäva ett analysystem som liknar det som NIC använder, i syfte att belysa långsiktiga tendenser utifrån ett EU-perspektiv, i nära samarbete med Europeiska unionens institut för säkerhetsstudier. Parlamentet är övertygat om att detta skulle främja dialogen om de överskuggande strategiska frågor som det transatlantiska partnerskapet har att bemöta på lång sikt.

Regionala frågor

26. Europaparlamentet understryker den absoluta nödvändigheten att finna en fredlig och rättvis lösning på konflikten i Mellanöstern, och välkomnar att denna strävan kommer att vara en av de frågor som den nya amerikanska regeringen ger högsta prioritet. Parlamentet uppmanar den amerikanska regeringen att i hög grad samråda med EU och engagera sig i kvartetten. Parlamentet välkomnar att Förenta staternas särskilda sändebud till Mellanöstern utsetts i ett tidigt skede, i form av före detta senator George Mitchell. Parlamentet understryker att båda parter bör göra vad de kan för att intensifiera förhandlingarna utifrån såväl färdplanen som de resultat man uppnått vid konferensen i Annapolis i syfte att nå fram till en tvåstatslösning. Parlamentet uppmanar med kraft båda parter att arbeta nära tillsammans för att göra den nuvarande, bräckliga vapenvilan i Gaza stabil och varaktig, samtidigt som man involverar regionala aktörer och bidrar till att målen i FN:s säkerhetsråds resolution 1860 av den 8 januari 2009 (S/RES/1860(2009)) – såsom omedelbar humanitär nödhjälp för befolkningen i Gaza, försäkringar om av att olaglig handel med vapen och ammunition inte förekommer samt hävande av blockaden mot Gaza – uppnås. Parlamentet uppmanar de transatlantiska parterna att stödja ansträngningarna för att uppnå interpalestinsk försoning, och understryker vikten av att förbättra levnadsvillkoren för palestinierna såväl på Västbanken som i Gaza, inbegripet Gazas återuppbyggnad.

27. Europaparlamentet uppmanar med kraft EU och Förenta staterna att arbeta tillsammans för att förnya strategierna när det gäller att – med hjälp av deras såväl ekonomiska, som "mjuka" inflytande ("soft power") i regionen – främja ansträngningarna för att stärka demokratin och respekten för de mänskliga rättigheterna i Mellanöstern.

28. Europaparlamentet understryker att den transatlantiska gemenskapens värderingar, säkerhet och trovärdighet står på spel i Afghanistan. Parlamentet uppmanar med kraft EU, Förenta staterna, Nato och FN att utarbeta ett nytt, gemensamt strategiskt koncept som omfattar alla beståndsdelar i detta internationella engagemang i syfte att förbättra säkerheten i landets alla regioner, stärka Afghanistans statliga och lokala institutioner och bidra till landets återuppbyggnad och välstånd i nära samarbete med grannländerna. Parlamentet anser att det slutgiltiga målet måste vara att successivt överlåta ansvaret för landets säkerhet och stabilitet till de afghanska myndigheterna. Parlamentet erinrar om resolution 1833 av den 22 september 2008 (S/RES/1833(2008)) från FN:s säkerhetsråd, som uppmantrar samtliga partier och grupper i Afghanistan att medverka på ett konstruktivt sätt i den politiska dialogen och att undvika att tillgripa våld.

29. Europaparlamentet uppmanar EU och Förenta staterna att tillsammans utveckla en strategi för Pakistan som syftar till att stärka landets demokratiska institutioner, respekten för rättsstatsprincipen och landets förmåga att bekämpa terrorism, och samtidigt uppmanar Pakistan till att fortsatt ta ett medansvar för att säkra stabilitet i regionen, inbegripet säkerheten vid gränsen mot Afghanistan samt fullständig statlig kontroll över Pakistans gränsområden och stamområden. Parlamentet välkomnar utnämmandet av Richard Holbrooke till särskilt sändebud för regionen Pakistan–Afghanistan.

Torsdag 26 mars 2009

30. Europaparlamentet understryker att det iranska kärnprogrammet utgör ett hot mot icke-spridningssystemet och mot stabiliteten i regionen och i världen. Parlamentet välkomnar president Obamas uttalande om att direkta kontakter med den iranska motparten kommer att övervägas, och stöder den målsättning som båda parter har om att finna en förhandlingslösning med Iran, i samråd med såväl andra medlemmar i säkerhetsrådet som Internationella atomenergiorganet. Parlamentet anser att båda parter måste se till att alla initiativ som en av dem tar i förhållande till Iran förankras hos den andre i en anda av förtroende och insyn. Parlamentet uppmanar de transatlantiska parterna att så snart som möjligt fastställa en gemensam hållning gentemot Iran, och inte invänta att man måste ta itu med frågan under brådskande förhållanden.

31. Europaparlamentet välkomnar ratificeringen av avtalet mellan Förenta staterna och Irak om de amerikanska militära styrkornas närvaro i Irak, och betonar EU:s beredskap att fortsätta hjälpa till med återuppbyggnaden av Irak, med särskilt fokus på rättsstatsprincipen, respekten för de mänskliga rättigheterna, konsolideringen av de statliga institutionerna och stöd för Iraks ekonomiska utveckling och dess återintegrering i världsekonomin. Parlamentet uppmanar parterna att genom samordnade ansträngningar fortsätta arbeta tillsammans med den irakiska regeringen och FN för att öka stabiliteten och stärka försoningsprocessen i Irak samt bidra till landets sammanhållning och självständighet.

32. Europaparlamentet uppmanar med kraft båda parter att nära samordna sina strategier gentemot Ryssland, varvid parlamentet är medvetet om Rysslands relevans som grannland, det ömsesidiga beroende som kännetecknar dess förbindelser med EU och dess viktiga roll såväl globalt som regionalt. Parlamentet betonar vikten av att etablera ett konstruktivt samarbete med Ryssland om utmaningar, hot och möjligheter av gemensamt intresse, inbegripet på områden som rör säkerhet, nedrustning och icke-spridning, samtidigt som man respekterar demokratiska principer, standarder för de mänskliga rättigheterna och folkrätten. Parlamentet betonar i detta sammanhang behovet av att stärka det ömsesidiga förtroendet mellan de transatlantiska parterna och Ryssland samt att vidareutveckla samarbetet inom ramen för Nato-Ryssland-rådet. Parlamentet uppmanar de båda transatlantiska parterna att i hög grad samordna sina strategier för reformer inom den europeiska säkerhetsstrukturen, med beaktande av OSSE-principerna och med upprätthållande av sammanhållningen inom Nato. Parlamentet anser att utvecklingen i fråga om denna säkerhetsstruktur, som även inbegriper internationella arrangemang som fördraget om begränsning av konventionella vapen i Europa, måste behandlas i en dialog med Ryssland liksom med övriga OSSE-länder som inte är medlemmar i EU.

33. Europaparlamentet välkomnar de uttalanden som Förenta staternas vice president Joe Biden nyligen gjorde vid Europeiska säkerhetskonferensen i München, varvid han uppgav att Förenta staterna kommer att fortsätta samrådet med sina Nato-allierade och med Ryssland om det amerikanska missilförsvarssystemet, varvid han tillade att den nya regeringen kommer att ta hänsyn till vad systemet skulle kosta och hur effektivt det skulle vara. Parlamentet noterar vissa signaler om att Ryssland skulle vara beredda att överge sina planer på att placera ut Iskander kortdistansmissiler i Kaliningrad.

34. Europaparlamentet uppmanar EU och Förenta staterna att utveckla en gemensam strategi för de sex östeuropeiska länderna (Moldavien, Ukraina, Georgien, Armenien, Azerbajdzjan och Vitryssland) som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken, i syfte att nå betydande och bestående resultat i genomförandet av det nya östliga partnerskapet och Svartahavssynergin.

35. Europaparlamentet uppmanar båda partner att särskilt uppmärksamma situationen i Latinamerika, och särskilt de latinamerikanska regionala organisationerna, och samordna arbetet med att främja och befästa demokratin, respekten för de mänskliga rättigheterna, god samhällsstyrning, kampen mot fattigdom, den sociala sammanhållningen, marknadsekonomier, rättsstatsprincipen inklusive kampen mot organiserad brottslighet och narkotikahandel samt den regionala integrationen och samarbetet i frågor som rör klimatförändringar.

36. Europaparlamentet rekommenderar även att en gemensam strategi utarbetas gentemot andra viktiga geopolitiska aktörer som Kina, Indien och Japan och för att bemöta de olika kriser och problem som förekommer i Afrika i områdena söder om Sahara.

Frågor som rör försvar, vapenkontroll och säkerhet

37. Europaparlamentet understryker vikten av Nato som hörnstenen i den transatlantiska säkerheten, välkomnar Europeiska rådets beslut från december 2008 om att stärka det strategiska partnerskapet mellan EU och Nato, och uppmanar båda parter att påskynda inrättandet av en högnivågrupp för EU och Nato för att förbättra samarbetet mellan dessa båda organisationer. Parlamentet föreslår att samtal ska hållas om värdet av en euroatlantisk säkerhetsstrategi inom vilken gemensamma säkerhetsfrågor och säkerhetsintressen kan fastställas.

Torsdag 26 mars 2009

38. Europaparlamentet betonar att den europeiska säkerhets- och försvarspolitiken blir allt viktigare och att man måste fortsätta förbättra den civila och militära kapaciteten i Europa. Parlamentet välkomnar att man inom ramen för Natos toppmöte i Bukarest i april 2008 erkände värdet av en stärkt europeisk försvarskapacitet när det gäller att öka den transatlantiska säkerheten.

39. Europaparlamentet uppmanar EU och Förenta staterna att anta en gemensam strategi i alla internationella forum, särskilt FN, om nedrustning av massförstörelsevapen och konventionella vapen. Parlamentet uppmanar med kraft den nya amerikanska regeringen att på nytt inleda kontakter med Ryssland på områdena vapenkontroll och nedrustning och att utvidga de två ländernas befintliga bilaterala avtal. Parlamentet betonar behovet av ett nära samarbete för att man ska kunna uppnå framsteg inför konferensen om utvärdering av fördraget om icke-spridning av kärnvapen 2010, och välkomnar den nya amerikanske presidentens åtagande att ratificera fördraget om fullständigt förbud mot kärnsprängningar.

40. Europaparlamentet understryker vikten av att stärka det transatlantiska samarbetet i kampen mot terrorism på grundval av vederbörlig respekt för folkrätten och de mänskliga rättigheterna och att stödja den roll som FN spelar när det gäller att bemöta detta hot. Parlamentet påpekar att ett nära samarbete är nödvändigt när gisslans liv står på spel.

41. Europaparlamentet välkomnar den nya amerikanske presidenten Barack Obamas beslut att stänga fånglägret i Guantánamobukten liksom övriga presidentdekret om lagliga förhör och CIA:s fångläger, och uppmanar den amerikanska regeringen att stänga alla fångläger i utlandet som står i strid med folkrätten samt att uttryckligen sätta stopp för systemet med extraordinära överlämnanden. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att, om den amerikanska regeringen så begär, bidra till att finna, från fall till fall, lösningar på frågan om huruvida EU kan ta emot vissa interner från Guantánamo, samtidigt som man respekterar skyldigheten att lojalt samarbeta och samråda med varandra i fråga om möjliga följder för den allmänna säkerheten inom hela EU.

42. Europaparlamentet betonar vikten av ett skyndsamt ikraftträdande av avtalen mellan EU och Förenta staterna om utlämningsförfaranden och rättslig hjälp, och uppmanar med kraft de medlemsstater som ännu inte har ratificerat avtalen att göra det snarast möjligt. Parlamentet understryker att ett effektivt genomförande av dessa avtal förutsätter ett stort mått av ömsesidigt förtroende som bygger på att samtliga parter respekterar sina skyldigheter i fråga om de mänskliga rättigheterna, rätten till försvar och rätten till en rättvis rättegång samt att de efterlever såväl den egna lagstiftningen som folkrätten.

43. Europaparlamentet understryker att utbyte av uppgifter och information är ett värdefullt verktyg i den internationella kampen mot terrorism och gränsöverskridande brottslighet, men betonar samtidigt att detta måste ske inom en verklig rättslig ram som säkerställer adekvat skydd för medborgerliga friheter, inbegripet rätten till personlig integritet, och att den bör bygga på ett bindande internationellt avtal, i enlighet med överenskommelser från toppmötet mellan EU och Förenta staterna 2008.

44. Europaparlamentet välkomnar den nyligen åstadkomna utvidgningen av programmet för viseringsundantag som numera omfattar ytterligare sju EU-medlemsstater. Parlamentet uppmanar dock med kraft Förenta staterna att undanta de återstående fem medlemsstaterna från viseringssystemet och att behandla alla EU-medborgare lika, på grundval av full ömsesidighet. Parlamentet uppmanar kommissionen att behandla detta som en prioriterad fråga i kontakterna med den nya amerikanska regeringen.

45. Europaparlamentet anser att det även krävs ett nära samarbete mellan EU och Förenta staterna på området för rättsliga och inrikes frågor när det gäller att successivt upprätta ett transatlantiskt område med frihet, säkerhet och rättvisa.

Ekonomiska och handelsrelaterade frågor

46. Europaparlamentet uppmanar med kraft parterna att utnyttja det transatlantiska ekonomiska rådets fulla potential för att undanröja befintliga hinder för ekonomisk integration och uppnå en enad transatlantisk marknad senast 2015. Parlamentet uppmanar kommissionen att, på grundval av den studie som beviljades och finansierades av Europaparlamentet genom 2007 års budget, utarbeta en detaljerad färdplan för de återstående svårigheter som måste åtgärdas för att man ska kunna respektera tidsfristen.

47. Europaparlamentet understryker vikten av att även utnyttja det transatlantiska ekonomiska rådet för att främja makroekonomiskt samarbete mellan båda parterna, och uppmanar de behöriga monetära instituten att stärka sin inbördes samordning.

Torsdag 26 mars 2009

48. Europaparlamentet välkomnar de senaste månadernas framsteg med att främja den transatlantiska ekonomiska integrationen. Parlamentet anser att det förbättrade samarbetet, särskilt inom områden som investeringar, redovisningsstandarder, lagstiftningsfrågor, säkerheten angående importerade produkter samt skyddet av immateriella rättigheter, redan har lett till stora framsteg och måste fortsätta.

49. Europaparlamentet anser dessutom att det transatlantiska ekonomiska samarbetet måste bedrivas med ökad ansvarskyldighet och bli mer transparent och förutsägbart. Parlamentet anser att de viktigaste aktörerna så tidigt som möjligt måste komma överens om sammanträdeskalendrar, dagordningar, färdplaner och lägesrapporter som sedan bör publiceras på en webbplats.

50. Europaparlamentet anser att det finns en stor potential för antagande av gemensamma ståndpunkter och initiativ från Förenta staterna och EU i internationella forum med tanke på de många handelspolitiska intressen som de har gemensamt, såsom ett icke-diskriminerande tillträde till råvaror på världsmarknaden, respekten för immateriella rättigheter och en världsomfattande patentharmonisering. Parlamentet föreslår att denna potential utnyttjas bättre i båda parterns intresse.

51. Europaparlamentet oroades över det nya amerikanska lagförslaget om ett stimulanspaket, men konstaterar emellertid att förslaget har ändrats så att det överensstämmer med WTO:s regler, och framhåller hur oerhört viktigt det är att möta den nuvarande krisen gemensamt och inte anta åtgärder som avskärmar EU och Förenta staterna från varandra.

52. Europaparlamentet förespråkar en gradvis integrering av finansmarknaderna genom ömsesidigt erkännande och viss samordning av det nuvarande regelverket samt punktvisa undantag när detta är möjligt. Parlamentet påminner om att fritt tillträde till marknaderna, anpassning av reglerna till globala standarder, enhetlig tillämpning av dessa regler och ständig dialog med marknadsaktörerna utgör de grundläggande förutsättningarna för en framgångsrik integrering. Parlamentet uppmanar myndigheterna i både EU och Förenta staterna att undvika att resa hinder för utländska investeringar eller stifta lagar med gränsöverskridande effekter utan föregående samråd och överenskommelser.

53. Europaparlamentet instämmer i att de hinder som försvårar investeringar och tillhandahållande av transatlantiska finansiella tjänster måste undanröjas och att EU:s och Förenta staternas marknader måste integreras ytterligare så att de kan konkurrera bättre med tillväxtmarknaderna, förutsatt att en tillfredsställande ram med tillsynsregler upprättas så att en eventuell kris på ena sidan av Atlanten inte medför en kris på den andra sidan.

54. Europaparlamentet påpekar att en integrering av marknaderna för finansiella tjänster utan att det samtidigt sker en översyn av regelverket och tillsynsnormerna skulle försvåra de behöriga myndigheternas möjligheter att utöva en effektiv tillsyn. Parlamentet förespråkar därför att man antar bestämmelser som garanterar konkurrens och säkerställer större insyn samt effektiv tillsyn av produkter, finansinstitut och finansmarknader samt inrättar gemensamma riskhanteringsmodeller, i linje med G20-ländernas överenskommelser vid mötet i november 2008.

55. Europaparlamentet instämmer i att Förenta staternas tillsynsmyndigheter har gjort framsteg vid genomförandet av Basel II-överenskommelsen när det gäller de stora bankerna, men kritiserar att det förekommer avvikelser som måste rättas till eftersom de innebär ytterligare krav på amerikanska filialer till europeiska banker så att deras konkurrensläge försämras, och konstaterar att det dessutom finns vissa frågor (finansiella holdingbolag och små banker) som snarast måste klargöras. Parlamentet uppmanar därför Förenta staternas kongress att överväga en mer sammanhållen tillsynsstruktur inom bank- och försäkringssektorerna för att underlätta samordningen mellan EU och Förenta staterna.

56. Europaparlamentet efterlyser ett ökat samarbete mellan tillsynsmyndigheterna för att övervaka de gränsöverskridande finansinstitutens verksamhet och förhindra agerande från finansinstitut med säte i insynsskyddade och icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner, samt begär att skatteparadisen ska avskaffas.

Torsdag 26 mars 2009

57. Europaparlamentet uppmanar med kraft EU:s och Förenta staternas myndigheter att reglera kreditvärderingsinstitutet i enlighet med gemensamma principer och metoder för att återställa förtroendet för värderingarna och säkerställa deras vederhäftighet. Parlamentet erinrar emellertid om att EU måste utveckla ett eget regelverk eftersom det inte vore acceptabelt att normer som har godkänts av Förenta staternas Securities and Exchange Commission tillämpas utanför Förenta staternas gränser på amerikanska institut som verkar på den europeiska marknaden.

58. Europaparlamentet stöder kommissionens uppfattning att det är nödvändigt att kräva att kreditgivningsinstitutet behåller en viss andel av de lämnade krediterna så att de tvingas ta på sig en del av de överförda riskerna. Parlamentet kräver att denna fråga tas upp i en transatlantisk dialog för att bevara likvärdiga förutsättningar på internationell nivå och begränsa systemriskerna på de globala finansmarknaderna. Parlamentet anser att en uppförandekod bör tas fram för nationella investeringsfonder.

59. Europaparlamentet uppmanar den nyvalda kongressen att ändra de amerikanska bestämmelser enligt vilka 100 procent av den last som förs in i landet ska granskas, och uppmanar med kraft kongressen att bedriva ett nära samarbete med EU för att se till att det införs ett mer mångdimensionellt sätt att hantera frågan där man utgår ifrån den faktiska risken. Parlamentet noterar att en säker handel är särskilt viktig i den allt mer integrerade globala ekonomin, men anser att denna betungande åtgärd skulle kunna bli ett nytt handelshinder i och med de avsevärda kostnaderna för de ekonomiska aktörerna, och att den inte medför några fördelar när det gäller säkerheten i leveranskedjan.

60. Europaparlamentet anser att det transatlantiska ekonomiska rådet lämpligen skulle kunna anordna seminarier om frågan om 100 procents granskning i Bryssel och i Washington för att främja en djupare förståelse mellan EU:s och Förenta staternas lagstiftare och för att nå en snar och ömsesidigt godtagbar lösning på problemet.

61. Europaparlamentet rekommenderar att det vid nästa möte i det transatlantiska ekonomiska rådet bör diskuteras huruvida det skulle vara till fördel om fler tekniska frågor förs över till rådets verksamhetsområde och om det behövs ett ökat samarbete mellan EU och Förenta staterna för att uppnå ett fungerande system för utsläppstak och handel med utsläppsrätter ("cap and trade"). Parlamentet rekommenderar att de nuvarande gemensamma internationella riktlinjerna för energiintensiva industrier utvecklas eller integreras i det transatlantiska ekonomiska rådets verksamhet.

*

* *

62. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament och till Förenta staternas president och kongress.

Förstärkning av säkerheten och de grundläggande friheterna på Internet

P6_TA(2009)0194

Europaparlamentets rekommendation till rådet av den 26 mars 2009 om förstärkning av säkerheten och de grundläggande friheterna på Internet (2008/2160(INI))

(2010/C 117 E/33)

Europaparlamentet utfärdar denna rekommendation

- med beaktande av förslaget till rekommendation till rådet från Stavros Lambrinidis för PSE-gruppen om förstärkning av säkerheten och de grundläggande friheterna på Internet (B6-0302/2008),
- med beaktande av internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (ECHR) och Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt bestämmelserna i dessa om skyddet av personuppgifter, yttrandefriheten, respekten för privat- och familjeliv samt rätten till frihet och säkerhet,

Torsdag 26 mars 2009

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter ⁽¹⁾, rådets rambeslut 2008/977/RIF av den 27 november 2008 om skydd av personuppgifter som behandlas inom ramen för polissamarbete och straffrättsligt samarbete ⁽²⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/98/EG av den 17 november 2003 om vidareutnyttjande av information från den offentliga sektorn ⁽³⁾, kommissionens förslag av den 13 november 2007 till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2002/22/EG om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, direktiv 2002/58/EG om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation och förordning (EG) nr 2006/2004 om konsumentskyddssamarbete (KOM(2007)0698), Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/24/EG av den 15 mars 2006 om uppgifter som genererats eller behandlats i samband med tillhandahållande av allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster eller allmänna kommunikationsnät ⁽⁴⁾ och Europeiska gemenskapernas domstols avgörande av den 10 februari 2009 i mål C-301/06, Irland mot parlamentet och rådet,
- med beaktande av rådets rambeslut 2005/222/RIF av den 24 februari 2005 om angrepp mot informationssystem ⁽⁵⁾, rådets rambeslut 2001/413/RIF av den 28 maj 2001 om bekämpning av bedrägeri och förfalskning som rör andra betalningsmedel än kontanter ⁽⁶⁾, rådets rambeslut 2008/919/RIF av den 28 november 2008 om ändring av rambeslut 2002/475/RIF om bekämpande av terrorism ⁽⁷⁾, kommissionens meddelande av den 22 maj 2007 med titeln "Att införa en allmän politik för kampen mot IT-relaterad brottslighet" (KOM(2007)0267) och de senaste initiativen till utredningar om allvarliga brott och terrorism (som projektet "Check the Web", Kontrollera Internet),
- med beaktande av det arbete som utförts inom ramen för Europarådet, Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) och Förenta nationerna (FN) när det gäller bekämpande av brottslighet och it-brottslighet och skyddet av de grundläggande rättigheterna och friheterna, även på Internet ⁽⁸⁾,
- med beaktande av de senaste domarna från europeiska domstolar och nationella författningsdomstolar på detta område, och i synnerhet domen från den tyska federala författningsdomstolen i vilken en tydlig rätt till skyddet av konfidentialitet och integriteten hos informationstekniksystem erkänns ⁽⁹⁾,
- med beaktande av artiklarna 114.3 och artikel 94 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor samt yttrandet från utskottet för kultur och utbildning (A6-0103/2009), och av följande skäl:
  - A. Internets utveckling visar att det håller på att bli ett oundgängligt verktyg för att främja demokratiska initiativ, en ny arena för den politiska debatten (t.ex. webbaserade kampanjer och omröstningar), ett nyckelinstrument på internationell nivå för att utöva yttrandefriheten (t.ex. bloggar) och utveckla företagsverksamhet samt ett system för att främja digital läs- och skrivkunnighet och sprida kunskap (e-lärande). Internet har också fört med sig alltför många möjligheter för människor i alla åldrar att exempelvis kommunicera med människor på olika håll i världen och har på så sätt utökat folks utrymme att lära känna andra kulturer och därigenom öka sin förståelse för andra människor och kulturer. Internet har också ökat mångfalden bland nyhetskällorna för den enskilde, som nu kan dyka ner i nyhetsflöden från olika delar av världen.

⁽¹⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ EUT L 350, 30.12.2008, s. 60.

⁽³⁾ EUT L 345, 31.12.2003, s. 90.

⁽⁴⁾ EUT L 105, 13.4.2006, s. 54.

⁽⁵⁾ EUT L 69, 16.3.2005, s. 67.

⁽⁶⁾ EGT L 149, 2.6.2001, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT L 330, 9.12.2008, s. 21.

⁽⁸⁾ T.ex. Europarådets konvention om it-relaterad brottslighet av den 23 november 2001; Europarådets konvention om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter av den 28 januari 1981.

⁽⁹⁾ BVerfG (federala författningsdomstol), 1 BvR 370/07, 27.2.2008, punkt nr 1-333.

Torsdag 26 mars 2009

- B. Regeringar, intresseorganisationer och institutioner bör tillhandahålla ett lämpligt regelverk och lämpliga tekniska medel så att medborgarna aktivt och effektivt kan delta i administrativa processer genom e-förvaltning.
- C. Internet ger full innebörd till den definition av yttrandefrihet som fastställs i artikel 11 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt när det gäller formuleringen "oberoende av territoriella gränser".
- D. Öppenhet, respekt för privatlivet och en anda av förtroende bland Internetaktörer bör betraktas som absolut nödvändiga element för att skapa en hållbar säkerhetsvision för Internet.
- E. På Internet kan yttrandefriheten och privatlivet samtidigt både förbättras och bli mer sårbara för intrång och begränsningar från såväl privata som offentliga aktörers sida.
- F. Genom den frihet som Internet ger har webben även använts som en plattform för våldsamma meddelanden, sådana som t.ex. avsiktligt uppmuntrar till terroristattacker eller webbplatser som särskilt uppmuntrar till hatbrott, och hot från it-brottslighet har ökat i hela världen mer allmänt och utsätter individer (däribland barn) och nätverk för fara.
- G. Dessa brott måste motarbetas effektivt och beslutsamt, utan att förändra Internets grundläggande fria och öppna struktur.
- H. I ett demokratiskt samhälle är det medborgarna som har rätt att dagligen iaktta och bedöma handlingar och övertygelser hos sina regeringar och de privata företag som tillhandahåller dem tjänster. Tekniskt avancerad övervakningsteknik, ibland i kombination med otillräckliga rättsliga garantier för användningen av sådan teknik, hotar denna princip alltmer.
- I. Den enskilde har rätt att uttrycka sig fritt på Internet (exempelvis användarframställt innehåll, bloggar och sociala nätverk). Internetsöktjänster och tjänsteleverantörer har gjort det avsevärt mycket enklare för folk att få information om exempelvis andra människor. Det finns dock lägen där enskilda önskar ta bort information från sådana databaser. Därför måste företagen kunna säkerställa att enskilda kan få personliga uppgifter raderade ur databaser.
- J. Stora tekniska framsteg möjliggör i allt större utsträckning en hemlig övervakning av medborgarnas aktiviteter på Internet som är mycket svår att upptäcka för den enskilde. Övervakningsteknikens blotta existens rättfärdigar inte per automatik dess användning, utan det dominerande intresset att skydda medborgarnas grundläggande rättigheter bör sätta gränserna och ange under vilka omständigheter som denna teknik får användas av offentliga myndigheter eller företag. Bekämpning av brott på Internet och de hot mot det öppna demokratiska samhället som vissa personer och organisationer utgör när de använder Internet med syftet att skada de medborgerliga rättigheterna, får inte innebära att medlemsstaterna tar sig rätten att utöva avlyssning och bevakning av all datatrafik på Internet som sker inom deras territorium, vare sig det gäller de egna medborgarna eller datatrafik från utlandet. Bekämpningen av brott måste stå i proportion till brottets karaktär.
- K. Identitetsstöld och identitetsbedrägeri är ett växande problem som myndigheter, enskilda medborgare och företag precis börjat upptäcka och som innebär stora säkerhetsproblem eftersom Internet i allt högre grad används för en mängd olika syften, såsom handel och utbyte av konfidentiell information.
- L. När man hanterar rättigheter som yttrandefrihet eller respekten för privatlivet bör det noteras att inskränkningar i utövandet av dessa rättigheter kan införas av offentliga myndigheter om de sker i enlighet med lagstiftningen, är nödvändiga, proportionerliga och lämpliga i ett demokratiskt samhälle.

Torsdag 26 mars 2009

- M. På Internet finns en stor makt- och kunskapsklyfta mellan företag och myndigheter å ena sidan och enskilda användare å andra sidan. Därför behövs en debatt om lämpliga begränsningar av "samtycke", både när det gäller vilka uppgifter företag och myndigheter kan be en användare att lämna och i vilken utsträckning enskilda bör tvingas överlåta delar av sin rätt till privatliv och andra grundläggande rättigheter för att få tillgång till vissa Internetjänster eller förmåner.
- N. På grund av Internets globala, öppna och deltagandebaserade struktur åtnjuter webben vanligen frihet, men detta utesluter inte behovet av att (på nationella och internationella nivåer, i offentlig och privat struktur) fundera över hur de grundläggande friheterna för Internetanvändarna och deras säkerhet respekteras och skyddas.
- O. De grundläggande rättigheter som påverkas av Internet omfattar, men är inte begränsade till, respekten för privatlivet (däribland rätten att permanent radera personliga digitala spår), skyddet av personuppgifter, yttrandefrihet, det fria ordet och föreningsfrihet, tryckfrihet, politisk handlingsfrihet och politiskt deltagande, icke-diskriminering och utbildning. Innehållet i dessa rättigheter, inbegripet deras tillämpningsområde och räckvidd, den skydds nivå rättigheterna ger och förbuden mot att kränka dessa rättigheter, bör styras av bestämmelserna om de mänskliga och grundläggande rättigheter som garanteras av medlemsstaternas författningar, internationella människorättsfördrag, däribland konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, allmänna principer i gemenskapslagstiftningen och Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, och/eller andra relevanta bestämmelser i nationell eller internationell lagstiftning eller i gemenskapslagstiftningen, inom deras respektive tillämpningsområden.
- P. Alla aktörer som berörs av och som är aktiva på Internet bör ta sitt respektive ansvar och delta i forum där angelägna och viktiga frågor om Internetverksamhet diskuteras i syfte att finna och främja gemensamma lösningar.
- Q. Elektronisk analfabetism kommer att bli 2000-talets nya analfabetism. En försäkran om att alla medborgare ska få tillgång till Internet kan därför jämföras med att se till att alla medborgare får tillgång till skolundervisning, och denna tillgång bör inte förvägras av regeringar eller privata företag som bestraffning. Sådan tillgång får inte missbrukas i brottsligt syfte. Det är viktigt att ta itu med nya frågor som nätverksneutralitet, driftskompatibilitet, global åtkomst till alla Internetnoder samt bruket av öppna format och standarder.
- R. Internets internationella, mångkulturella och i synnerhet flerspråkiga karaktär stöds ännu inte till fullo av den tekniska infrastrukturen och protokollen på nätet.
- S. I den pågående processen för en förteckning över rättigheter på Internet är det viktigt att beakta all relevant forskning och verksamhet på området, inbegripet färskas EU-undersökningar i ämnet ⁽¹⁾.
- T. Näringsverksamhet är viktigt för en fortsatt dynamisk utveckling för Internet, vars ekonomiska effektivitet bör säkras genom rättvis konkurrens och skydd av immateriella rättigheter, vilket bör ske på behovsanpassat, proportionellt och lämpligt sätt.
- U. Rätt balans bör bibehållas mellan vidareutnyttjande av information från den offentliga sektorn, som utgör enastående möjligheter för kreativt och kulturellt experimenterande och utbyte, och skyddet av immateriella rättigheter.

⁽¹⁾ I en färsk undersökning med titeln "Strengthening Security and Fundamental Freedoms on the Internet – an EU Policy on the Fight Against Cyber Crime" framförs bland annat tanken på en icke-bindande förteckning över rättigheter på Internet.

Torsdag 26 mars 2009

- V. Över hela världen ökar myndigheternas påtryckningar på IKT-företagen att dessa ska vara förenliga med inhemsk lagstiftning och politik. Detta sker på sätt som kan vara oförenliga med internationellt erkända mänskliga rättigheter som yttrandefriheten och rätten till privatliv. Det har tagits positiva initiativ, bland annat i form av en bred intressegrupp bestående av företag, organisationer från det civila samhället (däribland människorätts- och tryckfrihetsgrupper), investerare och forskare som utformat en samarbetsstrategi i syfte att skydda och främja yttrandefriheten och rätten till privatliv inom IKT-sektorn. För att föra detta arbete framåt har man bildat GNI (Global Network Initiative) ⁽¹⁾.
- W. Kraftfulla bestämmelser om uppgiftsskydd är oerhört viktiga för EU och dess medborgare. I skäl 2 i direktiv 95/46/EG om skydd av uppgifter anges uttryckligen att tekniken (dvs. systemen för databehandling) är "till för människornas skull" och måste respektera "grundläggande fri- och rättigheter – särskilt rätten till privatlivet – och bidra till ekonomiska och sociala framsteg, handelns utveckling och enskilda personers välfärd".
1. Europaparlamentet riktar följande rekommendationer till rådet:

Fullständig och säker tillgång till Internet för alla

- a) Medverka i insatserna för att göra Internet till ett viktigt redskap som ska ge användarna självbestämmandemakt, en miljö som möjliggör utveckling av strategier "nedifrån och upp" och e-demokrati, samtidigt som man ser till att viktiga garantier upprättas eftersom nya former av kontroll och censur kan utvecklas på detta område. Den frihet och det skydd av privatlivet som användarna åtnjuter på Internet bör finnas i praktiken och inte bara i teorin.
- b) Erkänn att Internet kan utgöra en utomordentlig möjlighet att stärka ett aktivt medborgarskap och att tillgång till nätverk och innehåll är ett av nyckelelementen i detta hänseende. Denna fråga bör utvecklas ytterligare på grundval av antagandet att alla har rätt att delta i informationsområdet och att institutioner och aktörer på alla nivåer har ett allmänt ansvar att bidra till denna utveckling, genom att man tar itu med de två nya sammanhängande utmaningarna elektronisk analfabetism och demokratisk uteslutning i den elektroniska eran ⁽²⁾.
- c) Uppmana medlemsstaterna att anpassa sig efter ett allt mer informationsmedvetet samhälle och hitta sätt att erbjuda förbättrad insyn i beslutsprocessen genom ökad tillgång för medborgarna till information som finns hos myndigheterna, så att de kan dra nytta av denna information. Samma princip bör gälla för rådets egen information.
- d) Säkerställ tillsammans med andra viktiga aktörer att säkerhet, yttrandefrihet och skydd av privatliv liksom öppenhet på Internet inte behandlas som konkurrerande mål, utan i stället tillhandahålls samtidigt inom ramen för en heltäckande vision som motsvarar alla dessa krav.
- e) Se till att minderårigas lagstadgade rätt att skyddas mot skada, som föreskrivs i FN:s konvention om barnets rättigheter och som uttrycks i gemenskapslagstiftningen, avspeglas till fullo i alla relevanta åtgärder, instrument och beslut som rör utökad säkerhet och frihet på Internet.

Kraftfulla åtaganden för att bekämpa it-brottslighet

- f) Anmoda rådets ordförandeskap och kommissionen att reflektera över och utveckla en heltäckande strategi för att bekämpa it-brottslighet, bland annat i enlighet med Europarådets konvention om it-relaterad brottslighet, däribland i fråga om tillvägagångssätt för att ta itu med frågan om "identitetsstöld" och bedrägerier på EU-nivå. Detta bör ske i samarbete med både Internetleverantörer och användarorganisationer samt polismyndigheter som arbetar med it-relaterad brottslighet, och man bör lägga fram ett förslag om hur medvetandehöjande kampanjer kan skapas och sådana brott kan förebyggas, samtidigt som man ser till att det är säkert och gratis för alla att använda Internet. Det bör skapas en EU-stödtjänst som hjälper offer för identitetsstöld och -bedrägerier.

⁽¹⁾ <http://www.globalnetworkinitiative.org/index.php>.

⁽²⁾ I Europarådets dokument med titeln "Internet – a critical resource for all" (Internet – en livsviktig resurs för alla) av den 17 september 2008 betonas det också att "säkerställa och främja rättvisa och deltagande när det gäller Internet är en grundläggande åtgärd för utvecklingen av rättvisa och deltagande i samhället i stort".

Torsdag 26 mars 2009

- g) Uppmuntra till eftertanke när det gäller det nödvändiga samarbetet mellan privata och offentliga aktörer på detta område och förstärkning av samarbetet för brottsbekämpning, tillsammans med lämplig utbildning för brottsbekämpande och rättsvårdande myndigheter, däribland utbildning om frågor som rör skyddet av de grundläggande rättigheterna. Man bör erkänna behovet av delat ansvar och fördelarna med sam- och självreglering som effektiva alternativ till traditionell lagstiftning eller som styrmedel som kompletterar denna lagstiftning.
- h) Se till att det arbete som gjorts inom ramen för projektet "Check the Web" och de aktuella initiativ som syftar till att förbättra informationsspridningen om it-brottslighet, inbegripet inrättandet av nationella larmplattformar och en europeisk larmplattform för inrapportering av överträdelse som begåtts på Internet (inrättande av en europeisk plattform för it-brottslighet genom Europol), är nödvändiga, proportionerliga och lämpliga och åtföljs av alla nödvändiga skyddsåtgärder.
- i) Uppmana med kraft medlemsstaterna att uppdatera sin lagstiftning för att skydda barn som använder Internet, särskilt för att straffbelägga så kallad grooming (det att vuxna söker kontakt med unga via nätet i syfte att utnyttja dem sexuellt) i enlighet med definitionen i Europarådets konvention av den 25 oktober 2007 om skydd för barn mot sexuellt utnyttjande och sexuella övergrepp.
- j) Stöd program som ska skydda barn och utbilda deras föräldrar, såsom fastställs i EU:s lagstiftning med avseende på nya risker på Internet, och genomför en konsekvensbedömning av hur effektiva de befintliga programmen hittills varit. Härvid bör särskild hänsyn tas till de onlinebaserade spel som främst riktar sig till barn och unga.
- k) Uppmuntra alla datortillverkare i EU att förhandsinstallera program som ska skydda barn och som lätt kan aktiveras.
- l) Gå vidare med antagandet av direktivet om straffrättsliga åtgärder till skydd av immateriella rättigheter – efter en bedömning som görs i ljuset av samtida innovationsforskning och som avser den nödvändiga och proportionerliga omfattningen – och inför samtidigt, för att uppnå detta syfte, ett förbud mot systematisk övervakning av alla användares aktiviteter på Internet samt se till att straffen står i proportion till de överträdelse som begåtts. I detta avseende bör man också respektera enskilda användares yttrandefrihet och föreningsfrihet och bekämpa incitament till immaterialrättsliga brott på Internet, inbegripet vissa orimliga tillgångsbegränsningar som införts av rättighetsinnehavarna själva.
- m) Garantera att det inte blir straffbelagt att uttrycka kontroversiella politiska åsikter via Internet.
- n) Se till att det inte finns några lagar eller förfaranden som begränsar eller kriminaliserar journalisters eller mediers rätt att samla in och sprida information i journalistiskt syfte.

Ständig uppmärksamhet när det gäller fullständigt skydd och ökade insatser för att främja grundläggande friheter på Internet

- o) Slå fast att den "digitala identiteten" blir en allt större integrerad del av vårt "jag" och att den i detta avseende förtjänar adekvat och effektivt skydd mot påverkan från både privata och offentliga aktörer. Den specifika uppsättning uppgifter som är oupplösligt förknippad med en persons "digitala identitet" bör definieras och skyddas, och dess samtliga delar bör betraktas som rent personliga och icke-ekonomiska rättigheter som inte kan köpas eller säljas. Man bör ta vederbörlig hänsyn till vikten av anonymitet, pseudonymitet och kontroll över informationsflödet för privatlivet och till att användare bör få tillgång till och utbildning om medel för att effektivt skydda detta, t.ex. genom tillgänglig integritetsfrämjande teknik av olika slag.

Torsdag 26 mars 2009

- p) Se till att medlemsstater som tar stickprov ur och övervakar datatrafiken, oavsett om detta gäller deras egna medborgare eller datatrafik från utlandet, följer strikta villkor och garantier i lag. Medlemsstaterna bör uppmanas att se till att genomsökningar på distans, om de är tillåtna enligt nationell lagstiftning, genomförs på grundval av ett giltigt beslut om husrannsakan som utfärdats av de behöriga rättsliga myndigheterna. Man bör uppmärksamma att förenklade förfaranden för genomsökningar på distans, i jämförelse med direkta genomsökningar, är oacceptabla eftersom de bryter mot rättsstatsprincipen och rätten till ett privatliv.
- q) Erkänn risken med vissa former av Internetövervakning och Internetkontroll som också syftar till att spåra en individs alla "digitala" steg, i syfte att tillhandahålla en profil av användaren och dela ut "poäng". Det bör klargöras att sådan teknik alltid ska bedömas i enlighet med dess nödvändighet och proportionalitet mot bakgrund av de mål som den är avsedd att uppnå. Behovet av en förhöjd medvetenhet hos och välinformerat samtycke från användarna när det gäller deras elektroniska aktiviteter (t.ex. i fråga om socialt nätverkande) bör också betonas.
- r) Uppmana medlemsstaterna att identifiera alla enheter som använder sig av nätövervakning och utarbeta allmänt tillgängliga årsrapporter om nätövervakning, genom vilka man säkerställer lagenlighet, proportionalitet och insyn.
- s) Granska och föreskriv gränser för det "samtycke" som antingen regeringar eller privata företag kan begära av och få fram från användare i syfte att avsäga sig en del av sitt privatliv, eftersom det finns en tydlig obalans i förhandlingsstyrka och kunskap mellan enskilda användare och dessa institutioner.
- t) Begränsa kraftigt, definiera och reglera de fall där ett privat Internetföretag kan behöva lämna ut uppgifter till myndigheterna. Vidare bör det ses till att myndigheternas användning av dessa uppgifter omfattas av mycket strikta dataskyddsnormer. Effektiv kontroll och utvärdering av denna process bör införas.
- u) Betona vikten av att Internetanvändarna ska kunna utöka sin rätt att uppnå varaktig radering av personliga uppgifter som finns på webbplatser eller något annat lagringsmedium hos tredje part. Man bör se till att ett sådant beslut av en användare respekteras av Internetleverantörer, e-handelsleverantörer och informationssamhällets tjänsteleverantörer. Vidare bör medlemsstaterna se till att effektivt genomdriva medborgarnas rätt till tillgång till sina personliga uppgifter, vilket där så är lämpligt även bör omfatta radering eller borttagande av sådana uppgifter från webbplatser.
- v) Fördom statlig censur av det innehåll som kan sökas på webbplatser, särskilt när dessa begränsningar kan få en "dämpande effekt" på politiska yttranden.
- w) Uppmana medlemsstaterna att se till att yttrandefriheten inte godtyckligt begränsas av den offentliga och/eller privata sfären och undvik alla lagstiftande eller administrativa åtgärder som skulle kunna få en "dämpande effekt" på alla aspekter av yttrandefrihet.
- x) Påminn om att överföring av personuppgifter till tredjeland måste ske i överensstämmelse med bestämmelserna i bland annat direktiv 95/46/EG och rambeslut 2008/977/RIF.
- y) Uppmärksamma att utvecklingen av "tingens Internet" och användningen av RFID-system (Radio Frequency Identification) inte bör kringgå skyddet av uppgifter och medborgarnas rättigheter.
- z) Uppmana medlemsstaterna att korrekt tillämpa direktiv 95/46/EG om personuppgifter i samband med Internet. Påminn medlemsstaterna om att detta direktiv, särskilt artikel 8, gäller oavsett vilken teknik som används för behandlingen av personuppgifter och att medlemsstaterna enligt direktivets bestämmelser måste tillhandahålla möjlighet till rättslig prövning och ersättning för personer som lidit skada (artiklarna 22–24).

Torsdag 26 mars 2009

- aa) Uppmuntra till införlivandet av grundprinciperna i dokumentet Grundläggande rättigheter på Internet i forskning om och utveckling av Internetrelaterade instrument och tillämpningar, och till främjandet av principen *privacy by design* (inbyggda skyddsmekanismer för att skydda den personliga integriteten), enligt vilken krav för skydd av privatliv och uppgifter bör införas så snart som möjligt i livscykeln för ny teknisk utveckling. Därigenom kan medborgarna garanteras en användarvänlig miljö.
- ab) Stöd och efterfråga ett aktivt engagemang från Europeiska datatillsynsmannens och artikel 29-arbetsgruppens sida vid utformning av EU-lagstiftning om Internetverksamhet som kan påverka dataskyddet.

Internationella åtaganden

- ac) Uppmana alla Internetaktörer att engagera sig i den pågående processen med dokumentet "Internet Bill of Rights" (grundläggande rättigheter på Internet), som bygger på existerande grundläggande rättigheter, främjar deras tillämpning och underlättar erkännande av nya principer. I detta avseende kan den dynamiska sammanslutningen för grundläggande rättigheter på Internet spela en ledande roll.
- ad) Se i detta avseende till att ett processinriktat flerpartsinitiativ på flera nivåer och en blandning av globala och lokala initiativ övervägs för att noga ange och skydda Internetanvändarnas rättigheter och därmed säkerställa processens legitimitet, ansvarsskyldighet och acceptans.
- ae) Uppmärksamma att Internets globala och öppna karaktär kräver världsomfattande normer för dataskydd, säkerhet och yttrandefrihet. I detta sammanhang bör medlemsstaterna och kommissionen uppmanas att ta initiativ till att utarbeta sådana normer. Man bör välkomna resolutionen om det brådskande behovet av att skydda privatlivet i en värld utan gränser och av att nå fram till ett gemensamt förslag till internationella normer för privatlivet och skyddet av personuppgifterna, som antogs vid den trettionde internationella konferensen för ombudsmän för dataskydds- och integritetsfrågor i Strasbourg den 15–17 oktober 2008. Alla berörda parter i EU (såväl offentliga som privata) bör med kraft uppmanas att delta i detta reflektionsarbete.
- af) Understryk vikten av att utforma en verklig mötesplats på Internet där EU-medborgarna kan samtala interaktivt med beslutsfattare och andra institutionella aktörer.
- ag) Uppmuntra EU att aktivt delta i olika internationella forum som behandlar globala och mer lokala aspekter på Internet, som forumet för förvaltning av Internet (IGF).
- ah) Delta, tillsammans med alla de berörda EU-aktörerna, i upprättandet av ett europeiskt forum för förvaltning av Internet, som ska granska den erfarenhet som förvärfvas vid nationella forum, fungera som ett regionalt centrum och mer effektivt sprida Europatäckande frågor, ståndpunkter och problem till de framtida internationella forumen för förvaltning av Internet.

*

* *

2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna rekommendation till rådet och, för kännedom, till kommissionen.

Torsdag 26 mars 2009

EU-strategi för bättre nedmontering av fartyg

P6_TA(2009)0195

Europaparlamentets resolution av den 26 mars 2009 om en EU-strategi för bättre nedmontering av fartyg

(2010/C 117 E/34)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens grönbok av den 22 maj 2007 om bättre nedmontering av fartyg (KOM(2007)0269),
- med beaktande av sin resolution av den 21 maj 2008 om grönboken om bättre nedmontering av fartyg ⁽¹⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 19 november 2008 om en EU-strategi för bättre nedmontering av fartyg (KOM(2008)0767),
- med beaktande av artiklarna 2 och 6 i EG-fördraget, enligt vilka miljöskyddskraven ska integreras i gemenskapspolitikens olika områden i syfte att främja en miljömässigt hållbar utveckling av den ekonomiska verksamheten,
- med beaktande av artikel 175 i EG-fördraget,
- med beaktande av Baselkonventionen om kontroll av gränsöverskridande transporter och slutligt omhändertagande av farligt avfall (Baselkonventionen), som FN antog den 22 mars 1989 som en regleringsram för internationella transporter av farligt avfall,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 av den 14 juni 2006 om transport av avfall ⁽²⁾ (förordningen om avfallstransporter),
- med beaktande av den diplomatiska konferens som kommer att hållas i maj 2009 av Internationella sjöfartsorganisationen (IMO) om konventionen om säker och miljövänlig återvinning av fartyg (konventionen om fartygsåtervinning),
- med beaktande av artikel 108.5 i arbetsordningen, och av följande skäl:
  - A. Om EU inte snarast vidtar lagstiftningsåtgärder finns det stor risk att de förhållanden som råder när fartyg monteras ned i södra Asien och som är förödande både för människor och miljö kommer att förvärras ytterligare.
  - B. Enligt Baselkonventionen (efter Europeiska rådets godkännande) kan ett fartyg skrotas, men det kan på samma gång fortfarande definieras som ett fartyg enligt andra internationella regler, eftersom flertalet fartygsägare för närvarande inte meddelar myndigheterna sin avsikt att göra sig av med sina fartyg. Därför bör fartygsägarna medverka och se till att informationen om deras avsikt att göra sig av med fartygen görs tillgänglig, tillsammans med uppgifter om farliga ämnen på fartygen.
  - C. Förordningen om avfallstransporter fortsätter att ignoreras systematiskt, och den roll som bekvämlighetsflaggstaterna spelar utgör ett erkänt stort hinder i kampen mot den illegala exporten av giftigt avfall.

⁽¹⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0222.

⁽²⁾ EUT L 190, 12.7.2006, s. 1.

Torsdag 26 mars 2009

- D. Många fartyg tas ur bruk till följd av den globala utfasningen av oljetankfartyg med enkelskrov, samtidigt som en stor mängd gamla fartyg nu tas bort från marknaden bland annat på grund av recessionen. Detta kommer att leda till en okontrollerad utbredning i södra Asien av anläggningar som inte uppfyller normerna, något som även kommer att sprida sig till afrikanska länder om inte EU vidtar omedelbara och konkreta åtgärder.
- E. Den metod för nedmontering av fartyg som kallas "strandning" och som innebär att fartyg körs upp på tidvattensstränder har fördömts världen över, eftersom metoden inte är säker för arbetarna och inte ger fullgott skydd av havsmiljön mot föroreningar från fartygen.
1. Europaparlamentet påpekar att dess ovannämnda resolution och ståndpunkterna i den fortfarande gäller och att dessa ståndpunkter i så stor utsträckning som möjligt bör återspeglas i konventionen om fartygsåtervinning, som förväntas antas i maj 2009.
  2. Europaparlamentet påpekar att återvinningen av fartygen måste betraktas som en integrerad del av deras livscykel, så att man redan på planeringsstadiet tar hänsyn till de krav som detta ställer när fartyg byggs och utrustas.
  3. Europaparlamentet betonar att uttjänta fartyg bör betraktas som farligt avfall på grund av de många farliga ämnen som de innehåller och att de därför bör omfattas av Baselkonventionen.
  4. Europaparlamentet välkomnar en EU-strategi för bättre nedmontering av fartyg, men betonar att kommissionen snabbt måste gå vidare från förstudierna och fullt ut engagera sig i insatser som kan garantera ett effektivt genomförande av förordningen om avfallstransporter. I detta sammanhang uppmanas de nationella hamnmyndigheterna att skärpa kontrollerna och övervakningen, och kommissionen uppmanas att lägga fram riktlinjer för detta arbete.
  5. Europaparlamentet understryker att det inte finns någon tid att förlora och efterlyser konkreta lags-tiftningsåtgärder på EU-nivå som går längre än IMO:s dessvärre begränsade åtgärder.
  6. Europaparlamentet kräver ett uttryckligt förbud mot "strandning" av uttjänta fartyg och anser att allt tekniskt EU-stöd till länder i södra Asien än mer bör syfta till att denna djupt ohållbara och helt förödande metod för fartygsupphuggning ska överges.
  7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att förhandla fram villkor för ikraftträdandet som garanterar att konventionen om återvinning av fartyg verkligen kommer att kunna tillämpas mycket snabbt.
  8. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att underteckna konventionen om fartygsåtervinning och snarast möjligt ratificera den efter att en överenskommelse har nåtts på IMO-nivå.
  9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, medlemsstaterna och fartygsägarna att utan dröjsmål tillämpa de viktigaste delarna i konventionen om fartygsåtervinning, så att de fartyg som skickas till nedmontering under de kommande månaderna och åren verkligen kommer att hanteras på ett säkert och miljövänligt sätt.
  10. Europaparlamentet understryker att konventionen om fartygsåtervinning, när den väl antagits i Hongkong i maj 2009, måste utvärderas så att den svarar mot den kontrollnivå som anges i Baselkonventionen om kontroll av gränsöverskridande transporter och slutligt omhändertagande av farligt avfall, som är inlemmad i EU:s förordning om avfallstransporter.
  11. Europaparlamentet stöder kommissionens förslag till åtgärder för att införa oberoende certifiering och tillsyn av anläggningar för nedmontering av fartyg. Det finns ett akut behov av sådana åtgärder, och villkoret för all gemenskapsfinansiering av sjöfartssektorn bör vara att stödmottagaren utnyttjar certifierade anläggningar av denna typ. De normer för certifiering som utarbetats av Europeiska sjösäkerhetsbyrån (EMSA) är ett steg i rätt riktning, men parlamentet förväntar sig ytterligare förbättringar inom en snar framtid.

Torsdag 26 mars 2009

12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att föreslå konkreta åtgärder, till exempel märknings-system för säkra och rena återvinningsanläggningar, som främjar spridning av kunskap och teknik och därigenom underlättar för nedmonteringsanläggningar i södra Asien att uppfylla internationella säkerhets- och miljönormer, i synnerhet de normer som kommer att fastställas i konventionen om fartygsåtervinning. Hänsyn bör tas till detta mål även inom den vidare ramen för EU:s politik för utvecklingsbistånd gentemot de länder där nedmontering av fartyg sker.

13. Europaparlamentet uppmanar kraftfullt EU och regeringarna i de länder i södra Asien där nedmontering av fartyg sker att inleda en dialog om arbetsvillkoren på upphuggningsanläggningarna, inklusive frågan om barnarbete.

14. Europaparlamentet efterlyser en finansieringsmekanism som bygger på obligatoriska avgifter från sjöfartssektorn och som är förenlig med principen om tillverkarens ansvar.

15. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att klart och tydligt fastställa att det är den stat som har jurisdiktion över avfallsägarna som är den ansvariga staten.

16. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament, regeringarna i Turkiet, Bangladesh, Kina, Pakistan och Indien samt till IMO.

Tisdag 24 mars 2009

III

(Förberedande akter)

EUROPAPARLAMENTET

Avtal EG/Nepal om vissa luftfartsaspekter *

P6_TA(2009)0146

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 24 mars 2009 om förslaget till rådets beslut om undertecknande och provisorisk tillämpning av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Nepals regering om vissa luftfartsaspekter (KOM(2008)0041 – C6-0041/2009 – 2008/0017(CNS))

(2010/C 117 E/35)

(Samrådsförfarandet)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av förslaget till rådets beslut (KOM(2008)0041),
  - med beaktande av artikel 80.2 och artikel 300.2 första stycket i EG-fördraget,
  - med beaktande av artikel 300.3 första stycket i EG-fördraget, i enlighet med vilken rådet har hört parlamentet (C6-0041/2009),
  - med beaktande av artiklarna 51, 83.7 och 43.1 i arbetsordningen,
  - med beaktande av betänkandet från utskottet för transport och turism (A6-0071/2009).
1. Europaparlamentet godkänner ingåendet av avtalet.
  2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen samt medlemsstaternas regeringar och parlament och Nepals regering parlamentets ståndpunkt.

Tisdag 24 mars 2009

Jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul (kodifierad version) ***I

P6_TA(2009)0147

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 24 mars 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om vissa delar och egenskaper på jordbruks- och skogsbrukstraktorer med hjul (kodifierad version) (KOM(2008)0690 – C6-0414/2008 – 2008/0213(COD))

(2010/C 117 E/36)

(Medbeslutandeförfarandet – kodifiering)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2008)0690),
  - med beaktande av artikel 251.2 och artikel 95 i EG-fördraget, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag (C6-0414/2008),
  - med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 20 december 1994 om en påskyndad arbetsmetod för officiell kodifiering av texter till rättsakter ⁽¹⁾,
  - med beaktande av artiklarna 80 och 51 i arbetsordningen,
  - med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor (A6-0130/2009).
- A. Enligt den rådgivande gruppen, sammansatt av de juridiska avdelningarna vid Europaparlamentet, rådet och kommissionen, gäller förslaget endast en kodifiering av de befintliga rättsakterna som inte ändrar deras sakinhåll.
1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom det anpassats till rekommendationerna från den rådgivande gruppen, sammansatt av de juridiska avdelningarna vid Europaparlamentet, rådet och kommissionen.
  2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

⁽¹⁾ EGT C 102, 4.4.1996, s. 2.

Tisdag 24 mars 2009

Gemenskapssystem för tullbefrielse (kodifierad version) *

P6_TA(2009)0148

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 24 mars 2009 om förslaget till rådets förordning om upprättandet av ett gemenskapssystem för tullbefrielse (kodifierad version) (KOM(2008)0842 – C6-0019/2009 – 2008/0235(CNS))

(2010/C 117 E/37)

(Samrådsförfarandet – kodifiering)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till rådet (KOM(2008)0842),
  - med beaktande av artiklarna 26, 37 och 308 i EG-fördraget, i enlighet med vilka rådet har hört parlamentet (C6-0019/2009),
  - med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 20 december 1994 om en påskyndad arbetsmetod för officiell kodifiering av texter till rättsakter ⁽¹⁾,
  - med beaktande av artiklarna 80 och 51 i arbetsordningen,
  - med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor (A6-0129/2009).
- A. Enligt den rådgivande gruppen, sammansatt av de juridiska avdelningarna vid Europaparlamentet, rådet och kommissionen, gäller förslaget endast en kodifiering av de befintliga rättsakterna som inte ändrar deras sakinhåll.
1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom det anpassats till rekommendationerna från den rådgivande gruppen, sammansatt av de juridiska avdelningarna vid Europaparlamentet, rådet och kommissionen.
  2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

⁽¹⁾ EGT C 102, 4.4.1996, s. 2.

Tisdag 24 mars 2009

Europeiska centralbankens insamling av statistiska uppgifter *

P6_TA(2009)0149

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 24 mars 2009 om rekommendationen till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 2533/98 om Europeiska centralbankens insamling av statistiska uppgifter (13411/2008 – C6-0351/2008 – 2008/0807(CNS))

(2010/C 117 E/38)

(Samrådsförfarandet)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Europeiska centralbankens rekommendation till rådet (13411/2008) ⁽¹⁾,
- med beaktande av artikel 107.6 i EG-fördraget, i enlighet med vilken rådet har hört parlamentet (C6-0351/2008),
- med beaktande av artikel 51 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor (A6-0119/2009).

1. Europaparlamentet godkänner Europeiska centralbankens rekommendation såsom ändrad av parlamentet.
2. Rådet uppmanas att underrätta Europaparlamentet om rådet har för avsikt att avvika från den text som parlamentet har godkänt.
3. Rådet uppmanas att på nytt höra Europaparlamentet om rådet har för avsikt att väsentligt ändra Europeiska centralbankens rekommendation.
4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och Europeiska centralbanken parlamentets ståndpunkt.

EUROPEISKA CENTRALBANKENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 1

Rekommendation till förordning – ändringsakt
Skäl 7a (nytt)

(7a) För att förbättra transparensen bör de statistiska uppgifter som ECBS samlar in från finansinstituten göras tillgängliga för allmänheten, men en hög uppgiftsskydds nivå bör garanteras.

Ändring 2

Rekommendation till förordning – ändringsakt
Skäl 7b (nytt)

(7b) Bästa praxis och relevanta internationella rekommendationer bör beaktas vid utveckling, framställning och spridning av europeisk statistik.

⁽¹⁾ EUT C 251, 3.10.2008, s. 1.

Tisdag 24 mars 2009

EUROPEISKA CENTRALBANKENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 3**Rekommendation till förordning – ändringsakt****Skäl 8**

(8) Mot bakgrund av artikel 285 i fördraget och artikel 5 i stadgan är det också viktigt att säkerställa ett nära samarbete mellan ECBS och det europeiska statistiksystemet (ESS), främst för att utveckla ett utbyte av insynsskyddade uppgifter mellan de två systemen för statistikändamål.

(8) Mot bakgrund av artikel 285 i fördraget och artikel 5 i stadgan är det också viktigt att säkerställa ett nära samarbete mellan ECBS och det europeiska statistiksystemet (ESS) **för att undvika att samma uppgifter samlas in flera gånger**, främst för att utveckla ett utbyte av insynsskyddade uppgifter mellan de två systemen för statistikändamål.

Ändring 4**Rekommendation till förordning – ändringsakt****Artikel 1 – led 2a (nytt)**

Förordning (EG) nr 2533/98

Artikel 2a (ny)

(2a) *Följande artikel ska införas:*

”Artikel 2a

Samarbete med ESS

I syfte att minimera rapporteringsbördan, undvika överlappningar och garantera en enhetlig framställning av europeisk statistik ska ECBS och ESS ha ett nära samarbete och följa de statistiska principerna i artikel 3.”

Ändring 5**Rekommendation till förordning – ändringsakt****Artikel 1 – led 4 – led g**

Förordning (EG) nr 2533/98

Artikel 8 – punkterna 11–13

g) *Följande punkter 11 till 13 ska läggas till:*

utgår

”11. Utan att det påverkar tillämpningen av nationella bestämmelser om utbyte av andra uppgifter än sådana insynsskyddade statistiska uppgifter som omfattas av den här förordningen, får överföring av insynsskyddade statistiska uppgifter mellan en ECBS-medlem som samlat in uppgifterna och en ESS-myndighet ske om överföringen är nödvändig för att effektivt utveckla, ta fram eller sprida europeisk statistik eller för att öka dess kvalitet inom ESS och ECBS respektive kompetensområde. All överföring utöver den första överföringen måste uttryckligen godkännas av den ECBS-medlem som samlat in uppgifterna.

12. Om insynsskyddade statistiska uppgifter överförs mellan en ESS-myndighet och en ECBS-medlem, ska dessa uppgifter uteslutande användas för statistiska ändamål och får endast användas av sådan personal som arbetar med statistik inom sitt respektive arbetsområde.

Tisdag 24 mars 2009

EUROPEISKA CENTRALBANKENS FÖRSLAG

ÄNDRING

13. De skyddsåtgärder som avses i artikel 19 i förordning (EG) nr [XX] ska gälla alla insynsskyddade uppgifter som överförs mellan en ESS-myndighet och en ECBS-medlem enligt punkterna 11 och 12 ovan samt artikel 20.1 a i förordning (EG) nr [XX]. ECB ska årligen publicera en rapport om insynsskyddet som beskriver de åtgärder som vidtagits för att garantera insynsskyddet för de statistiska uppgifterna.”

Ändring 6

Rekommendation till förordning – ändringsakt

Artikel 1 – led 4a (nytt)

Förordning (EG) nr 2533/98

Artikel 8a (ny)

4a) Följande artikel ska införas:

”Artikel 8a

Samarbete mellan ESS och ESCB

1. Utan att det påverkar tillämpningen av nationella bestämmelser om utbyte av andra uppgifter än sådana insynsskyddade statistiska uppgifter som omfattas av den här förordningen, får överföring av insynsskyddade statistiska uppgifter mellan en ECBS-medlem som samlat in uppgifterna och en ESS-myndighet ske om överföringen är nödvändig för att effektivt utveckla, ta fram eller sprida europeisk statistik eller för att öka dess kvalitet, inklusive statistik för euroområdet, inom ESS och ECBS respektive kompetensområde. All överföring utöver den första överföringen ska uttryckligen godkännas av den ECBS-medlem som samlat in uppgifterna.

2. Om insynsskyddade statistiska uppgifter överförs mellan en ESS-myndighet och en ECBS-medlem, ska dessa uppgifter uteslutande användas för statistiska ändamål och får endast användas av sådan personal som arbetar med statistik inom sitt respektive arbetsområde.

3. De skyddsregler och skyddsåtgärder som avses i artikel 20 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr .../2009 av den ... om europeisk statistik (*) ska gälla alla insynsskyddade uppgifter som överförs mellan en ESS-myndighet och en ECBS-medlem enligt punkterna 1 och 2 i denna artikel samt artikel 21.2 i förordning (EG) nr .../2009. ECB ska årligen publicera en rapport om de åtgärder som vidtagits för att garantera insynsskyddet för de statistiska uppgifterna.

(*) EUT ...”.

Tisdag 24 mars 2009

Kosmetiska produkter (omarbetning) ***I

P6_TA(2009)0158

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 24 mars 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om kosmetiska produkter (omarbetning) (KOM(2008)0049 – C6-0053/2008 – 2008/0035(COD))

(2010/C 117 E/39)

(Medbeslutandeförfarandet: omarbetning)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2008)0049),
- med beaktande av artikel 251.2 och artikel 95 i EG-fördraget, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag (C6-0053/2008),
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 28 november 2001 om en mer strukturerad användning av omarbetningstekniken för rättsakter ⁽¹⁾,
- med beaktande av skrivelsen av den 21 november 2008 från utskottet för rättsliga frågor till utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet i enlighet med artikel 80a.3 i arbetsordningen,
- med beaktande av artiklarna 80a och 51 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet och yttrandet från utskottet för rättsliga frågor (A6-0484/2008), och av följande skäl:
  - A. Enligt den rådgivande gruppen, sammansatt av de juridiska avdelningarna vid Europaparlamentet, rådet och kommissionen, innehåller förslaget inte några innehållsmässiga ändringar utöver dem som anges i förslaget och i fråga om kodifieringen av de oförändrade bestämmelserna i de tidigare rättsakterna tillsammans med dessa ändringar gäller förslaget endast en enkel kodifiering av de befintliga texterna som inte ändrar deras sakinnehåll.
    1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom det anpassats till rekommendationerna från den rådgivande gruppen, sammansatt av de juridiska avdelningarna vid Europaparlamentet, rådet och kommissionen, och såsom ändrat av parlamentet nedan.
    2. Europaparlamentet tar del av kommissionens förklaringar som bifogas resolutionen.
    3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
    4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

⁽¹⁾ EGT C 77, 28.3.2002, s. 1.

Tisdag 24 mars 2009

P6_TC1-COD(2008)0035

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 24 mars 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr .../2009 om kosmetiska produkter (omarbetning)

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt vid första behandlingen den slutliga rättsakten, förordning (EG) nr ...)

BILAGA

Uttalande från kommissionen

Kommissionen noterar medlemsstaternas synpunkter om omarbetning av direktiv till förordningar.

Kommissionen anser att redan befintliga direktivbestämmelser som är tillräckligt tydliga, precisa och detaljerade kan göras om till direkt tillämpliga förordningsbestämmelser genom omarbetning. Detta gäller framför tekniska bestämmelser som redan har införlivats fullt ut i nationell rätt i alla medlemsstater.

Mot bakgrund av de olika åsikter som kommit till uttryck accepterar kommissionen att det specifika fallet med kosmetikaförordningen inte kommer att användas som prejudikat för tolkningen av det interinstitutionella avtalet på denna punkt.

Kommissionen förbinder sig att klargöra situationen i fråga om internetförsäljning av kosmetiska produkter innan förordningen börjar tillämpas.

I likhet med Europaparlamentet är kommissionen bekymrad över att kosmetikasektorn riskerar att drabbas av förfalskningar som kan öka riskerna för människors hälsa. Därför kommer kommissionen att vidta åtgärder för att förbättra samarbetet mellan behöriga nationella myndigheter i kampen mot förfalskningar.

Kommissionen kommer att utarbeta en förklaring till förordningens övergångsbestämmelser och tillämpningsdatum (särskilt med hänsyn till artiklarna 7, 8, 10 och 12a).

Vidare noterar kommissionen att arbetet med en gemensam definition av nanomaterial stadigt går framåt. Kommissionen konstaterar därför att framsteg med den gemensamma definitionen bör beaktas i framtida gemenskapslagstiftning och att de kommittéförfaranden som ingår i detta förslag även möjliggör en uppdatering av förslagets definition.

Tisdag 24 mars 2009

Utsläppande av biocidprodukter på marknaden ***I

P6_TA(2009)0159

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 24 mars 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 98/8/EG om utsläppande av biocidprodukter på marknaden med avseende på förlängning av vissa tidsperioder (KOM(2008)0618 – C6-0346/2008 – 2008/0188(COD))

(2010/C 117 E/40)

(Medbeslutandeförfarandet: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2008)0618),
  - med beaktande av artikel 251.2 och artikel 95 i EG-fördraget, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag (C6-0346/2008),
  - med beaktande av artikel 51 i arbetsordningen,
  - med beaktande av betänkandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet (A6-0076/2009).
1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom ändrat av parlamentet.
  2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om kommissionen har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
  3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

P6_TC1-COD(2008)0188

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 24 mars 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/.../EG om ändring av direktiv 98/8/EG om utsläppande av biocidprodukter på marknaden vad gäller förlängning av vissa tidsperioder

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt vid första behandlingen den slutliga rättsakten, direktiv 2009/107/EG.)

Tisdag 24 mars 2009

Strukturer och skattesatser i fråga om punktbeskattning av tobaksvaror *

P6_TA(2009)0160

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 24 mars 2009 om förslaget till rådets direktiv om ändring av direktiven 92/79/EEG, 92/80/EEG och 95/59/EG när det gäller strukturer och skattesatser i fråga om punktbeskattning av tobaksvaror (KOM(2008)0459 – C6-0311/2008 – 2008/0150(CNS))

(2010/C 117 E/41)

(Samrådsförfarandet)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution,

- med beaktande av kommissionens förslag till rådet (KOM(2008)0459),
  - med beaktande av artikel 93 i EG-fördraget, i enlighet med vilken rådet har hört parlamentet (C6-0311/2008),
  - med beaktande av artikel 51 i arbetsordningen,
  - med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor (A6-0121/2009).
1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom ändrat av parlamentet.
  2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ändra sitt förslag i överensstämmelse härmed i enlighet med artikel 250.2 i EG-fördraget.
  3. Rådet uppmanas att underrätta Europaparlamentet om rådet har för avsikt att avvika från den text som parlamentet har godkänt.
  4. Rådet uppmanas att på nytt höra Europaparlamentet om rådet har för avsikt att väsentligt ändra kommissionens förslag.
  5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 1**Förslag till direktiv – ändringsakt****Skäl 2**

(2) För att säkerställa att den inre marknaden fungerar korrekt samtidigt med en hög hälsoskyddsnivå, enligt kraven i artikel 152 i EG-fördraget, och med tanke på att gemenskapen är part i Världshälsoorganisationens ramkonvention om bekämpning av tobaksmissbruk (Framework Convention on Tobacco Control, FCTC), bör olika ändringar göras beträffande denna fråga. Dessa ändringar för ta hänsyn till den rådande situationen för var och en av de olika tobaksvarorna.

(2) För att säkerställa att den inre marknaden fungerar korrekt samtidigt med en hög hälsoskyddsnivå, enligt kraven i artikel 152 i EG-fördraget, och med tanke på att gemenskapen är part i Världshälsoorganisationens ramkonvention om bekämpning av tobaksmissbruk (Framework Convention on Tobacco Control, FCTC), bör olika ändringar göras beträffande denna fråga. Dessa ändringar bör, **där så är lämpligt**, ta hänsyn till **rökförbudet och** den rådande situationen för var och en av de olika tobaksvarorna **och bör komplettera förbudet mot tobaksreklam och lanseringen av utbildningskampanjer. Hänsyn bör även tas till behovet av att bekämpa smuggling från tredjeländer och organiserad brottslighet och till upprättandet och utvidgningen av Schengenområdet.**

Tisdag 24 mars 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 2
Förslag till direktiv – ändringsakt
Skäl 3

(3) När det gäller cigaretter bör systemen förenklas så att det skapas neutrala konkurrensvillkor för tillverkarna, för att minska uppdelningen av tobaksmarknaderna **och** framhäva hälsomålen. Därför bör begreppet den mest efterfrågade prisklassen ersättas; det **prisrelaterade** minimikravet **bör avse det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset, medan minimibeloppet bör tillämpas på alla cigaretter. Av liknande anledningar** bör det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset **också** utgöra utgångspunkt för mätning av den särskilda punktskattens betydelse inom den totala skattebelastningen.

(3) När det gäller cigaretter bör systemen förenklas så att det skapas neutrala konkurrensvillkor för tillverkarna, för att minska uppdelningen av tobaksmarknaderna, **för att säkerställa lika behandling av samtliga medlemsstater, tobaksodlare och tobaksindustrin inom EU**, framhäva hälsomålen, **och efterleva de makroekonomiska målen, som målet om låg inflation, mot bakgrund av utvidgningen av euroområdet och priskonvergen- sen.** Därför bör begreppet den mest efterfrågade prisklassen ersättas. **Minimipunktskatten på samtliga tobaksprodukter i samtliga medlemsstater bör senast den 1 januari 2012 uttryckas endast som en särskild komponent som tas ut på varje enhet tobak.** Det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset **bör endast** utgöra utgångspunkt för mätning av den särskilda punktskattens betydelse inom den totala skattebelastningen. **Medlemsstater med hög punktskatt på tobaksprodukter bör föra en försiktig politik när det gäller skattehöjningar och beakta vikten av skattekonvergens inom den inre marknaden.**

Ändring 3
Förslag till direktiv – ändringsakt
Skäl 5

(5) När det gäller finskuren tobak avsedd för rullning av cigaretter bör gemenskapens miniminivåer uttryckas så att man erhåller liknande effekter som på området för cigaretter. Det bör därför fastställas att de nationella beskattningsnivåerna **både** måste överensstämma med en miniminivå **uttryckt i procent av detaljhandelspriset och en miniminivå** uttryckt som ett fast belopp.

(5) När det gäller finskuren tobak avsedd för rullning av cigaretter bör gemenskapens miniminivåer uttryckas så att man erhåller liknande effekter som på området för cigaretter. Det bör därför fastställas att de nationella beskattningsnivåerna måste överensstämma med en miniminivå uttryckt som ett fast belopp **som tas ut på varje enhet tobak senast den 1 januari 2012.**

Ändring 7
Förslag till direktiv – ändringsakt
Artikel 1 – led 1
Direktiv 92/79/EEG
Artikel 2 – punkt 1 – första stycket

1. Medlemsstaterna ska se till att punktskatten (**särskild skatt och värderelaterad skatt**) **på cigaretter motsvarar minst 57 % av det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset på de cigaretter som säljs. Punktskatten ska uppgå** till minst 64 euro per 1 000 cigaretter **oavsett det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset.**

1. Medlemsstaterna ska **senast den 1 januari 2012** se till att punktskatten **uppgår** till minst 64 EUR per 1 000 cigaretter **för alla typer av cigaretter.**

Tisdag 24 mars 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 8

Förslag till direktiv – ändringsakt

Artikel 1 – led 1

Direktiv 92/79/EEG

Artikel 2 – punkt 2

2. Från och med den 1 januari 2014 ska **medlemsstaterna** se till att punktskatten (**särskild skatt och värderelaterad skatt**) på cigaretter **motsvarar minst 63 % av det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset på de cigaretter som säljs. Punktskatten ska uppgå till minst 90 euro** per 1 000 cigaretter **oavsett det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset.**

Medlemsstater som tar ut en punktskatt på minst 122 euro per 1 000 cigaretter på grundval av det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset behöver inte uppfylla det krav på 63 % som fastställs i första stycket.

2. Från och med den 1 januari 2014 ska **samtliga medlemsstater** se till att punktskatten på **alla kategorier av** cigaretter **uppgår till minst 75 EUR per 1 000 cigaretter, eller 8 EUR mer än nivån för 1 000 cigaretter den 1 januari 2010.**

Ändring 9

Förslag till direktiv – ändringsakt

Artikel 1 – led 1

Direktiv 92/79/EEG

Artikel 2 – punkt 3

3. Det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset ska fastställas **den 1 januari** varje år, med hänvisning till år n-1, på grundval av den totala **försäljningen för konsumtion**, och priser inklusive alla skatter.

3. Det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset ska fastställas **den 1 mars** varje år, med hänvisning till år n-1, på grundval av den totala **volym som släpps ut på marknaden** och priser inklusive alla skatter.

Ändring 10

Förslag till direktiv – ändringsakt

Artikel 1 – led 1

Direktiv 92/79/EEG

Artikel 2 – punkt 5

5. Medlemsstaterna ska gradvis höja punktskatterna för att följa de krav som avses i **punkt 2 från och med den tidpunkt som fastställs i punkt 2 respektive 4.**

5. Medlemsstaterna ska gradvis höja punktskatterna för att följa de krav som avses i **punkt 1 senast den 1 januari 2012.**

Medlemsstater där punktskatten för någon prisklass i detaljhandeln per den 1 januari 2009 är högre än 64 EUR per 1 000 cigaretter, får inte sänka punktskattenivån.

Ändring 11

Förslag till direktiv – ändringsakt

Artikel 1 – led 1

Direktiv 92/79/EEG

Artikel 2 – punkt 6 – stycke 1a (nytt)

Kommissionen ska samtidigt i informationssyfte beräkna och offentliggöra EU:s minimipris för cigaretter, uttryckt i euro eller i en annan nationell valuta, genom att addera punktskatten och mervärdesskatten på grundval av ett teoretiskt cigarettpaket med ett värde på 0 EUR före skatt.

Tisdag 24 mars 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 12

Förslag till direktiv – ändringsakt

Artikel 1 – led 2

Direktiv 92/79/EEG

Artikel 2a

Artikel 2a ska ersättas med följande:

utgår

”Artikel 2a

1. När det i en medlemsstat sker en förändring av det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset på cigaretter, och denna förändring leder till att punktskatten sjunker under de nivåer som fastställs i punkt 1 respektive 2 i artikel 2, får den medlemsstaten skjuta upp justeringen av den skatten till senast den 1 januari det andra året som följer på det år under vilket förändringen inträffade.

2. När en medlemsstat höjer den mervärdesskattesats som är tillämplig på cigaretter, får denna medlemsstat reducera punktskatten upp till ett belopp som, uttryckt i en procentuell andel av det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset, motsvarar höjningen av mervärdesskatten, också uttryckt som en procentuell andel av det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset, även om denna justering medför att punktskatten sjunker under den nivå, uttryckt som en procentuell andel av det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset, som fastställs i punkt 1 respektive 2 i artikel 2.

Medlemsstaten ska dock åter höja den skatten så att den når upp åtminstone till dessa nivåer senast den 1 januari det andra året som följer på det år under vilket sänkningen gjordes.”

Ändring 13

Förslag till direktiv – ändringsakt

Artikel 2 – led 1

Direktiv 92/80/EEG

Artikel 3 – punkt 1 – styckena 8 och 9

Från och med den **1 januari 2010** ska medlemsstaterna tillämpa en punktskatt på finskuren tobak avsedd för rullning av cigaretter på minst **38 % av detaljhandelspriset, inklusive alla skatter, och minst 43 euro per kilogram.**

Från och med den **1 januari 2014** ska medlemsstaterna tillämpa en punktskatt på finskuren tobak avsedd för rullning av cigaretter på minst **50 EUR per kilogram eller 6 % mer än nivån per kilogram den 1 januari 2012.**

Från och med den **1 januari 2014** ska medlemsstaterna tillämpa en punktskatt på finskuren tobak avsedd för rullning av cigaretter på minst **42 % av detaljhandelspriset, inklusive alla skatter, och minst 60 euro per kilogram.**

Från och med den **1 januari 2012** ska medlemsstaterna tillämpa en punktskatt på finskuren tobak avsedd för rullning av cigaretter på minst **43 EUR per kilogram eller 20 % mer än nivån per kilogram den 1 januari 2010.**

Tisdag 24 mars 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 14**Förslag till direktiv – ändringsakt****Artikel 2 – led 1**

Direktiv 92/80/EEG

Artikel 3 – punkt 1 – styckena 10 och 11

Medlemsstaterna ska gradvis höja punktskatterna för att följa de nya minimikrav **som avses i det nionde stycket från och med den 1 januari 2014.**

Medlemsstaterna ska gradvis höja punktskatterna för att följa **dessa** nya minimikrav.

Från och med den **1 januari 2010** ska punktskatten uttryckt **som en procentsats**, som ett belopp per kilogram eller för ett givet antal åtminstone motsvara följande:

Från och med den **1 januari 2012** ska punktskatten uttryckt som ett belopp per kilogram eller för ett givet antal åtminstone motsvara följande:

- (a) För cigarrer eller cigariller, **5 % av detaljhandelspriset, inklusive alla skatter, eller** 12 euro per 1 000 stycken eller per kilogram.
- (b) För annan rökto bak än finskuren tobak avsedd för rullning av cigaretter, **20 % av detaljhandelspriset, inklusive alla skatter, eller** 22 euro per kilogram.

- a) För cigarrer eller cigariller 12 EUR per 1 000 stycken eller per kilogram;
- b) För annan rökto bak än finskuren tobak avsedd för rullning av cigaretter, 22 EUR per kilogram.

Ändring 15**Förslag till direktiv – ändringsakt****Artikel 3 – led 4a (nytt)**

Direktiv 95/59/EG

Artikel 9 – punkt 1 – stycke 3

(4a) I artikel 9.1 ska tredje stycket ersättas med följande:

”Bestämmelsen i andra stycket får emellertid inte hindra tillämpningen av nationell lagstiftning om övervakning av prisnivåer eller efterlevnaden av påbudna priser eller hindra en medlemsstats behöriga myndighet från att vidta lämpliga åtgärder avseende tröskelpriser som gäller för alla tobaksprodukter, inom ramen för denna medlemsstats folkhälsopolitik, för att motverka tobakskonsumtion, särskilt bland ungdomar, förutsatt att dessa är förenliga med gemenslagslagstiftningen.”

Ändring 16**Förslag till direktiv – ändringsakt****Artikel 3 – led 5**

Direktiv 95/59/EG

Artikel 16 – punkt 1

1. Punktskattens särskilda komponent får inte understiga 5 % eller överstiga 75 % av den totala skattebelastningen bestående av följande:

1. Punktskattens särskilda komponent får **från och med den 1 januari 2012** inte understiga 10 % och får inte överstiga 55 % av den totala skattebelastningen bestående av följande:

(a) En särskild punktskatt.

a) En särskild punktskatt.

(b) Den proportionella punktskatten och den mervärdesskatt som tas ut på det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset.

b) Den proportionella punktskatten och den mervärdesskatt som tas ut på det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset.

Tisdag 24 mars 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

Det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset ska fastställas den **1 januari** varje år, med hänvisning till år n-1, på grundval av den totala försäljningen för konsumtion, och priser inklusive alla skatter.

ÄNDRING

Det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset ska fastställas den **1 mars** varje år, med hänvisning till år n-1, på grundval av den totala försäljningen för konsumtion, och priser inklusive alla skatter.

1a. Punktskattens särskilda komponent får från och med den 1 januari 2014 inte understiga 10 % och får inte överstiga 60 % av den totala skattebelastningen bestående av följande:

- a) En särskild punktskatt.
- b) Den proportionella punktskatten och den mervärdesskatt som tas ut på det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset.

Det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset ska fastställas den 1 mars varje år, med hänvisning till år n-1, på grundval av den totala försäljningen för konsumtion, och priser inklusive alla skatter.

Onsdag 25 mars 2009

Gemensamma konsulära instruktioner: biometriska kännetecken och visumansökningar ***II

P6_TA(2009)0167

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 25 mars 2009 om rådets gemensamma ståndpunkt inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av de gemensamma konsulära anvisningarna angående viseringar till diplomatiska beskickningar och karriärkonsulat i samband med införandet av biometri samt bestämmelser om hur viseringsansökningar ska tas emot och behandlas (5329/1/2009 – C6-0088/2009 – 2006/0088(COD))

(2010/C 117 E/42)

(Medbeslutandeförfarandet: andra behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av rådets gemensamma ståndpunkt (5329/1/2009 – C6-0088/2009),
  - med beaktande av parlamentets ståndpunkt vid första behandlingen av ärendet ⁽¹⁾, en behandling som avsåg kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2006)0269),
  - med beaktande av artikel 251.2 i EG-fördraget,
  - med beaktande av artikel 67 i arbetsordningen,
  - med beaktande av andrabehandlingsrekommendationen från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A6-0143/2009).
1. Europaparlamentet godkänner den gemensamma ståndpunkten.
  2. Europaparlamentet konstaterar att rättsakten är antagen i enlighet med den gemensamma ståndpunkten.
  3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att tillsammans med rådets ordförande underteckna rättsakten, i enlighet med artikel 254.1 i EG-fördraget.
  4. Europaparlamentet uppdrar åt sin generalsekreterare att underteckna rättsakten, efter kontroll av att alla förfaranden vederbörligen avslutats, och att i samförstånd med rådets generalsekreterare se till att den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
  5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

⁽¹⁾ Antagna texter, 10.7.2008, P6_TA(2008)0358.

Onsdag 25 mars 2009

Gemenskapsgaranti till Europeiska investeringsbanken ***I

P6_TA(2009)0168

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 25 mars 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om beviljande av en gemenskapsgaranti till Europeiska investeringsbanken mot förluster vid lån till och lånegarantier för projekt utanför gemenskapen (KOM(2008)0910 – C6-0025/2009 – 2008/0268(COD))

(2010/C 117 E/43)

(Medbeslutandeförfarandet: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2008)0910),
  - med beaktande av artikel 251 och artiklarna 179 och 181 a i EG-fördraget, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag (C6-0025/2009),
  - med beaktande av artikel 51 i arbetsordningen,
  - med beaktande av betänkandet från budgetutskottet (A6-0109/2009).
1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom ändrat av parlamentet.
  2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om kommissionen har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
  3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

P6_TC1-COD(2008)0268

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 25 mars 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets beslut nr .../2009 om beviljande av en gemenskapsgaranti till Europeiska investeringsbanken mot förluster vid lån till och lånegarantier för projekt utanför gemenskapen

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt vid första behandlingen den slutliga rättsakten, beslut nr 633/2009/EG.)

Onsdag 25 mars 2009

Det europeiska flygsystemets kvalitet och hållbarhet ***I

P6_TA(2009)0169

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 25 mars 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordningarna (EG) nr 549/2004, (EG) nr 550/2004, (EG) nr 551/2004 och (EG) nr 552/2004 i syfte att förbättra det europeiska luftfartssystemets kvalitet och hållbarhet (KOM(2008)0388 – C6-0250/2008 – 2008/0127(COD))

(2010/C 117 E/44)

(Medbeslutandeförfarandet: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2008)0388),
  - med beaktande av artikel 251.2 och artikel 80.2 i EG-fördraget, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag (C6-0250/2008),
  - med beaktande av artikel 51 i arbetsordningen,
  - med beaktande av betänkandet från utskottet för transport och turism och yttrandet från utskottet för industrifrågor, forskning och energi (A6-0002/2009).
1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom ändrat av parlamentet.
  2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om kommissionen har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
  3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

P6_TC1-COD(2008)0127

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 25 mars 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr .../2009 om ändring av förordningarna (EG) nr 549/2004, (EG) nr 550/2004, (EG) nr 551/2004 och (EG) nr 552/2004 i syfte att förbättra det europeiska luftfartssystemets kvalitet och hållbarhet

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt vid första behandlingen den slutliga rättsakten, förordning (EG) nr ...)

Onsdag 25 mars 2009

Flygplatser, flygledningstjänst och flygtrafiktjänster ***I

P6_TA(2009)0170

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 25 mars 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 216/2008 inom området flygplatser, flygledningstjänst och flygtrafiktjänster och om upphävande av rådets direktiv 2006/23/EG (KOM(2008)0390 – C6-0251/2008 – 2008/0128(COD))

(2010/C 117 E/45)

(Medbeslutandeförfarandet: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2008)0390),
  - med beaktande av artikel 251.2 och artikel 80.2 i EG-fördraget, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag (C6-0251/2008),
  - med beaktande av artikel 51 i arbetsordningen,
  - med beaktande av betänkandet från utskottet för transport och turism (A6-0515/2008).
1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom ändrat av parlamentet.
  2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om kommissionen har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
  3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

P6_TC1-COD(2008)0128

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 25 mars 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr .../2009 om ändring av förordning (EG) nr 216/2008 inom området flygplatser, flygledningstjänst och flygtrafiktjänster och om upphävande av direktiv 2006/23/EG

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt vid första behandlingen den slutliga rättsakten, förordning (EG) nr ...)

Onsdag 25 mars 2009

Nya livsmedel ***I

P6_TA(2009)0171

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 25 mars 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om nya livsmedel och om ändring av förordning (EG) nr xxx/xxxx [enhetligt förfarande] (KOM(2007)0872 – C6-0027/2008 – 2008/0002(COD))

(2010/C 117 E/46)

(Medbeslutandeförfarandet: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2007)0872),
  - med beaktande av artikel 251.2 och artikel 95 i EG-fördraget, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag (C6-0027/2008),
  - med beaktande av artikel 51 i arbetsordningen,
  - med beaktande av betänkandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet och yttrandena från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd och utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling (A6-0512/2008).
1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom ändrat av parlamentet.
  2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om kommissionen har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
  3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 25 mars 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr .../2009 om nya livsmedel samt om ändring av förordning (EG) nr 1331/2008 och upphävande av förordning (EG) nr 258/97

P6_TC1-COD(2008)0002

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING
med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 95,
med beaktande av kommissionens förslag ||,

Onsdag 25 mars 2009

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) *Vid genomförandet av gemenskapspolitiken och med beaktande av EG-fördraget bör en hög folkhälso- och konsumentskyddsnivå säkerställas och också en hög nivå av djurhälsa och miljöskydd. Försiktighetsprincipen såsom den fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet ⁽³⁾ bör alltid iakttas.*
- (2) *Ett gott skydd för folkhälsan bör säkerställas i gemenskapens politiska strävanden och bör äga företräde framför den inre marknadens funktionssätt.*
- (3) *Enligt artikel 13 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska unionen och medlemsstaterna fullt ut ta hänsyn till djurens välfärd vid utformning och genomförande av politiken, eftersom djur är kännande varelser.*
- (4) *De standarder som fastställs i gemenskapens lagstiftning måste tillämpas på alla livsmedel som släpps ut på gemenskapsmarknaden, inklusive importerade livsmedel från tredjeländer.*
- (5) *I Europaparlamentets resolution av den 3 september 2008 om kloning av djur i livsmedelssyfte ⁽⁴⁾ uppmanas kommissionen att lägga fram förslag för att i samband med produktion av livsmedel förbjuda (i) djurkloning, (ii) avel av klonade djur eller deras avkomma, (iii) utsläppande på marknaden av kött eller mejeriprodukter som härrör från klonade djur eller deras avkomma och (iv) import av klonade djur, deras avkomma, sperma och embryon av klonade djur eller deras avkomma samt kött eller mejeriprodukter som härrör från klonade djur eller deras avkomma.*
- (6) *Kommissionens vetenskapliga kommitté för nya och nyligen identifierade hälsorisker (SCENIHR) antog den 28–29 september 2005 ett yttrande där slutsatsen var att på många viktiga områden saknas den kunskap som behövs för en riskbedömning. Det gäller bland annat hur nanopartiklar ska karakteriseras, upptäckas och mätas, hur människokroppen och miljön reagerar på olika doser av nanopartiklar samt vad som sker med dem där och hur länge de stannar kvar där, och likaså om allt som hänför sig till nanopartiklar ur toxikologisk eller ekotoxikologisk synvinkel. I yttrandet från SCENIHR anges även att dagens toxikologiska och ekotoxikologiska metoder kanske inte är tillräckliga för att lösa alla de frågor som aktualiseras av nanopartiklarna.*
- (7) *Gemenskapsbestämmelser om nya livsmedel fastställdes genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 258/97 av den 27 januari 1997 om nya livsmedel och livsmedelsingredienser ⁽⁵⁾ och genom kommissionens förordning (EG) nr 1852/2001 av den 20 september 2001 om fastställande av närmare bestämmelser om att göra vissa uppgifter tillgängliga för allmänheten och om skydd av uppgifter som ska tillhandahållas enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 258/97 ⁽⁶⁾. Av tydlighetsskäl bör förordning (EG) nr 258/97 upphävas och ersättas med den här förordningen. Den nuvarande förordningen bör omfatta åtgärder som för närvarande regleras av förordning (EG) nr 1852/2001.*

⁽¹⁾ EUT C 224, 30.8.2008, s. 81.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 25 mars 2009.

⁽³⁾ EGT L 31, 1.2.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0400.

⁽⁵⁾ EGT L 43, 14.2.1997, s. 1. ||

⁽⁶⁾ EGT L 253, 21.9.2001, s. 17.

Onsdag 25 mars 2009

- (8) För att säkerställa kontinuiteten med förordning (EG) nr 258/97 bör ett kriterium för huruvida ett livsmedel anses vara nytt vara huruvida det använts i betydande omfattning i gemenskapen före det datum då förordning (EG) nr 258/97 trädde i kraft, det vill säga den 15 maj 1997. **Med användning i gemenskapen avses användning i medlemsstaterna, oavsett tidpunkten för deras anslutning till Europeiska unionen.**
- (9) Den befintliga definitionen av nytt livsmedel bör göras tydligare, **med en förklaring av kriterierna för vad som är nytt**, och uppdateras genom att befintliga kategorier ersätts med en hänvisning till den allmänna definitionen av livsmedel i || förordning (EG) nr 178/2002 ||.
- (10) **Livsmedel och livsmedelsingredienser med en ny eller avsiktligt förändrad primär molekylstruktur, livsmedel som består av eller har isolerats ur mikroorganismer, svampar eller alger, nya stammar av mikroorganismer som inte under längre tid visat sig vara säkra att använda samt koncentrat av ämnen som förekommer naturligt i växter bör betraktas som nya livsmedel i denna förordning.**
- (11) Det bör också klargöras att ett livsmedel ska betraktas som nytt när en produktionsteknik som inte tidigare använts tillämpas. Detta gäller särskilt ny teknik inom uppfödning och livsmedelsframställning som har en inverkan på livsmedel och därmed eventuellt på livsmedelssäkerhet, och som bör omfattas av denna förordning. Till nya livsmedel ska därför räknas livsmedel från växter och djur som framställts genom icke-traditionell teknik, och livsmedel som bearbetats med nya produktionsprocesser, t.ex. nanoteknik och nanovetenskap som kan ha en inverkan på livsmedel. Livsmedel som framställts av nya växtsorter, eller djurraser som är resultatet av traditionell uppfödningsteknik, bör inte betraktas som nya livsmedel.
- (12) **Kloning av djur är oförenligt med rådets direktiv 98/58/EG av den 20 juli 1998 om skydd av animalieproduktionens djur⁽¹⁾. I punkt 20 i bilagan till det direktivet fastställs att naturliga eller konstgjorda avelsförfaranden som orsakar eller kan orsaka lidande eller skada för något av de berörda djuren inte får tillämpas. Därför bör livsmedel från klonade djur och deras avkomma inte tas upp i gemenskapsförteckningen.**
- (13) **De testmetoder som finns tillgängliga för närvarande är inte lämpliga för att bedöma riskerna med nanomaterial. Testmetoder för att testa nanomaterial som inte omfattar djurförsök bör utvecklas så fort som möjligt.**
- (14) **Europeiska gruppen för etik i vetenskap och ny teknik framhöll i sitt yttrande (nr 23) av den 16 januari 2008 om etiska aspekter på djurkloning i livsmedelssyfte att den inte anser att det finns några övertygande argument som rättfärdigar livsmedelsproduktion från kloner och deras avkomma. Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhets vetenskapliga kommitté (EFSA) kom i sitt yttrande av den 15 juli 2008 om djurkloning⁽²⁾ fram till att "hälsan och välbefinnandet hos en betydande andel kloner ... har påverkats negativt, ofta allvarligt och med dödlig utgång".**
- (15) **Endast nanomaterial som tagits upp i en förteckning över godkända ämnen bör finnas i livsmedelsförpackningar och förses med ett gränsvärde för överföring till eller på livsmedelsprodukterna i förpackningarna.**
- (16) **Livsmedel som framställs av klonade djur och deras avkomma bör emellertid inte omfattas av denna förordning. Sådana livsmedel bör regleras genom en särskild förordning som antas genom medbeslutandeförfarandet och bör inte omfattas av det enhetliga förfarandet för godkännande. Innan den tidpunkt från vilken den här förordningen ska tillämpas bör kommissionen lägga fram ett sådant lagstiftningsförslag. I avvaktan på att en förordning om klonade djur träder i kraft bör ett moratorium införas för utsläppandet på marknaden av livsmedel som framställts av klonade djur och deras avkomma.**

⁽¹⁾ EGT L 221, 8.8.1998, s. 23.

⁽²⁾ EFSA Journal (2008) 767, s. 32.

Onsdag 25 mars 2009

- (17) **Genomförandeåtgärder bör antas så att det finns ytterligare kriterier för att underlätta bedömningen av huruvida ett livsmedel använts som människoföda i betydande omfattning i gemenskapen före den 15 maj 1997. Om ett livsmedel uteslutande använts i eller som kosttillskott enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/46/EG av den 10 juni 2002 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kosttillskott⁽¹⁾ före det datumet kan det släppas ut på marknaden efter datumet för samma användning utan att betraktas som nytt livsmedel. Denna användning som eller i kosttillskott ska dock inte beaktas vid bedömningen av huruvida det använts som människoföda i betydande omfattning i gemenskapen före den 15 maj 1997. Andra användningar av det berörda livsmedlet, till exempel som annat än kosttillskott, måste därför godkännas i enlighet med denna förordning.**
- (18) Livsmedelsprodukter som framställts av befintliga ingredienser som är tillgängliga på gemenskapsmarknaden ska inte betraktas som nya livsmedel, särskilt *den som framställts genom ändring av sammansättningen hos eller mängden av sådana livsmedelsingredienser.*
- (19) **Bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel⁽²⁾ bör tillämpas när en produkt, med beaktande av alla dess särdrag, kan omfattas såväl av definitionen för läkemedel som definitionen för produkter som omfattas av annan gemenskapslagstiftning. Om en medlemsstat i enlighet med direktiv 2001/83/EG fastställer att ett ämne är ett läkemedel, kan den i detta avseende begränsa utsläppandet på marknaden av en sådan produkt i överensstämmelse med gemenskapslagstiftningen.**
- (20) Nya livsmedel som godkänts enligt förordning (EG) nr 258/97 bör behålla sin status som nya livsmedel, men för nya användningsområden ska nytt godkännande krävas.
- (21) Livsmedel som är avsedda för teknisk användning eller som är genetiskt modifierade bör inte omfattas av denna förordning **så länge dessa livsmedel genomgår en säkerhetsbedömning och godkänns i enlighet med övrig gemenskapslagstiftning.** Livsmedel som enbart används som tillsatser som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1333/2008 av den 16 december 2008 om livsmedelstillsatser⁽³⁾, aromer som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1334/2008 av den 16 december 2008 om aromer och vissa livsmedelsingredienser med aromgivande egenskaper för användning i och på livsmedel⁽⁴⁾, extraktionsmedel som omfattas av rådets direktiv 88/344/EEG av den 13 juni 1988 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om extraktionsmedel vid framställning av livsmedel och livsmedelsingredienser⁽⁵⁾, enzymer som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1332/2008 av den 16 december 2008 om livsmedelsenzymer⁽⁶⁾ och genetiskt modifierade livsmedel som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 av den 22 september 2003 om genetiskt modifierade livsmedel och foder⁽⁷⁾ bör därför inte omfattas av denna förordning.
- (22) Användningen av vitaminer och mineraler regleras av annan särslagstiftning på livsmedelsområdet. Vitaminer och mineraler som omfattas av rådets direktiv 89/398/EEG av den 3 maj 1989 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om specialdestinerade livsmedel⁽⁸⁾, direktiv 2002/46/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1925/2006 av den 20 december 2006 om tillsättning av vitaminer och mineralämnen och av vissa andra ämnen i livsmedel⁽⁹⁾ bör därför inte omfattas av denna förordning.

(1) EGT L 183, 12.7.2002, s. 51.

(2) EGT L 311, 28.11.2001, s. 67.

(3) EUT L 354, 31.12.2008, s. 16.

(4) EUT L 354, 31.12.2008, s. 34.

(5) EGT L 157, 24.6.1988, s. 28. ||

(6) EUT L 354, 31.12.2008, s. 7.

(7) EUT L 268, 18.10.2003, s. 1. ||

(8) EGT L 186, 30.6.1989, s. 27. ||

(9) EUT L 404, 30.12.2006, s. 26.

Onsdag 25 mars 2009

- (23) Nya livsmedel, andra än vitaminer och mineraler, avsedda för särskilda ändamål, för berikning av livsmedel eller som kosttillskott bör, bedömas i enlighet med de säkerhetskriterier och krav som gäller alla nya livsmedel. Samtidigt bör de även i fortsättningen omfattas av bestämmelserna i direktiv 89/398/EEG och i de särdirektiv som avses i artikel 4.1 i det direktivet samt i bilaga I till direktivet, i direktiv 2002/46/EG och i förordning (EG) nr 1925/2006.
- (24) I de fall kommissionen inte har någon information om användning som människoföda före den 15 maj 1997 bör **den fastställa** ett enkelt och tydligt förfarande, där medlemsstaterna **deltar**. **Detta förfarande bör fastställas senast sex månader efter det att den här förordningen har trätt i kraft.**
- (25) Nya livsmedel bör bara släppas ut på gemenskapsmarknaden om de är säkra och inte vilseleder konsumenten. **Bedömningen av dessa livsmedels säkerhet bör grundas på försiktighetsprincipen som fastställs i artikel 7 i förordning (EG) nr 178/2002.** De bör inte heller skilja sig från det livsmedel de är avsedda att ersätta på ett sätt som är näringsmässigt ofördelaktigt för konsumenten.
- (26) Det behövs ett harmoniserat centraliserat förfarande för säkerhetsbedömningar och godkännanden som är effektivt, tidsbegränsat och tydligt. För att ytterligare harmonisera olika godkännandeförfaranden för livsmedel bör säkerhetsbedömning av nya livsmedel och införandet av dem i gemenskapsförteckningen ske i enlighet med förfarandet i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1331/2008 av den 16 december 2008 om fastställande av ett enhetligt förfarande för godkännande av livsmedelstillsatser, livsmedelsenzymmer och livsmedelsaromer⁽¹⁾. **Vid godkännandet av nya livsmedel bör man även beakta andra faktorer som är relevanta i sammanhanget, bland annat etiska faktorer.**
- (27) För att undvika djurförsök bör försök på ryggradsdjur för de ändamål som avses i denna förordning endast utföras som en sista utväg. Denna förordning bör säkerställa att försök på ryggradsdjur görs i så liten omfattning som möjligt och att dubblering av försöken undviks samt främja försöksmetoder av annat slag än djurförsök, och likaså intelligenta försöksstrategier. Det bör vara obligatoriskt att dela med sig av befintliga testresultat från försök på ryggradsdjur i samband med att nya livsmedel utvecklas. I enlighet med rådets direktiv 86/609/EEG av den 24 november 1986 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om skydd av djur som används för försök och andra vetenskapliga ändamål⁽²⁾ måste dessutom försök på ryggradsdjur ersättas, begränsas eller förbättras. Denna förordnings genomförande bör när så är möjligt grundas på användningen av lämpliga alternativa testmetoder. Senast sju år efter det att denna förordning har trätt i kraft, bör kommissionen se över bestämmelserna för dataskydd avseende resultat från försök på ryggradsdjur, och i förekommande fall ändra dessa bestämmelser.
- (28) Det bör även fastställas kriterier för bedömningen av potentiella risker som nya livsmedel kan ge upphov till. För att säkerställa en harmoniserad vetenskaplig bedömning av nya livsmedel bör sådana bedömningar göras av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (nedan kallad "myndigheten") i **samarbete med medlemsstaternas myndigheter.**
- (29) **Etiska aspekter och miljöaspekter måste ingå i riskbedömningen under förfarandet för godkännande. Dessa aspekter bör bedömas av Europeiska gruppen för etik i vetenskap och ny teknik och Europeiska miljöbyrån.**
- (30) För att förenkla förfarandena bör en sökande tillåtas lämna in en samlad ansökan för livsmedel som omfattas av särslagstiftning på livsmedelsområdet. Förordning (EG) nr 1331/2008 **||** bör därför ändras i enlighet med detta.
- (31) Där så är lämpligt bör det, grundat på slutsatserna från säkerhetsbedömningen, införas krav på övervakning efter försäljningen för användning av nya livsmedel.

⁽¹⁾ EUT L 354, 31.12.2008, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 358, 18.12.1986, s. 1.

Onsdag 25 mars 2009

- (32) Införandet av ett nytt livsmedel på gemenskapsförteckningen över nya livsmedel bör ske utan att det påverkar möjligheten att utvärdera effekterna av den totala konsumtionen av ett ämne som tillförs ett livsmedel, eller som används för att framställa livsmedlet eller en jämförbar produkt i enlighet med artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1925/2006.
- (33) Under vissa omständigheter, för att stimulera forskning och utveckling inom jordbruks- och livsmedelsindustrin och därigenom även innovation, **är det lämpligt att skydda de investeringar som innovatörer gjort i samband med insamling av information och uppgifter som utgör underlag för en ansökan enligt denna förordning.** Nya vetenskapliga rön och egna vetenskapliga uppgifter som tillhandahållits i samband med en ansökan om införande av ett nytt livsmedel i gemenskapens förteckning under en begränsad period **bör** inte få användas så att det gynnar en annan sökande, utan den första sökandens godkännande. Skyddet av vetenskapliga uppgifter som en sökande tillhandahållit bör inte hindra andra sökande från att ansöka om att ett nytt livsmedel förs in i gemenskapsförteckningen, baserat på deras egna vetenskapliga uppgifter. **Dessutom bör skyddet av vetenskapliga uppgifter inte hindra insyn och tillgång till information om de uppgifter som används vid säkerhetsbedömningen av nya livsmedel. Immaterialrätten bör emellertid respekteras.**
- (34) Nya livsmedel omfattas av de allmänna märkningskraven i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG av den 20 mars 2000 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om märkning och presentation av livsmedel samt om reklam för livsmedel ⁽¹⁾. I vissa fall kan det bli nödvändigt med ytterligare märkning, särskilt för att informera om livsmedlet, dess ursprung och hur det ska användas. För att ett nytt livsmedel ska föras in i gemenskapsförteckningen kan det därför bli aktuellt med särskilda krav för användning eller märkning.
- (35) Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1924/2006 av den 20 december 2006 om näringspåståenden och hälsopåståenden om livsmedel ⁽²⁾ harmoniseras medlemsstaternas bestämmelser om näringspåståenden och hälsopåståenden. Påståenden om nya livsmedel får därför endast göras i enlighet med den förordningen. **Om en sökande vill förse ett nytt livsmedel med ett hälsopåstående som måste godkännas i enlighet med artikel 17 eller 18 i förordning (EG) nr 1924/2006, och om ansökningarna om godkännande av det nya livsmedlet respektive hälsopåståendet inbegriper en begäran om skydd av egna uppgifter, bör tidsperioderna för uppgiftsskydd inledas samtidigt och löpa parallellt om sökanden begär det.**
- (36) Avseende säkerhetsbedömning och hantering av traditionella livsmedel från tredjeländer bör det beaktas om den tidigare användningen i ursprungslandet varit säker. När det bedöms huruvida den tidigare användningen av ett livsmedel varit säker ska användning för annat än livsmedel eller för annat än normala kostvanor inte beaktas. Om medlemsstaterna **eller** myndigheten inte lägger fram några motiverade säkerhetsinvändningar grundade på vetenskapliga rön (t.ex. information om negativa hälsoeffekter) **kommer det att vara tillåtet att släppa ut** livsmedlet på gemenskapsmarknaden efter det att avsikten att göra detta anmälts, **såvida det inte finns några etiska invändningar.**
- (37) Europeiska gruppen för etik i vetenskap och ny teknik som inrättades genom ett kommissionsbeslut den 16 december 1997 (SEK(97) 2404) **bör i motiverade fall** rådfrågas i etiska frågor i samband med **användningen av ny teknik och** utsläppandet på marknaden av nya livsmedel.
- (38) Nya livsmedel som släppts ut på gemenskapmarknaden under förordning (EG) nr 258/97 bör även fortsatt kunna släppas ut på marknaden. Nya livsmedel som godkänts enligt förordning (EG) nr 258/97 bör tas upp i den gemenskapsförteckning över nya livsmedel som inrättas genom den här förordningen. Vidare bör ansökningar som inkommer enligt förordning (EG) nr 258/97 ¶ före det datum då den här förordningen träder i kraft **betraktas som en ansökan enligt den här förordningen om den första utvärderingsrapport som avses i artikel 6.3 i förordning (EG) nr 258/97 ännu inte har överlämnats till kommissionen, samt i de fall en kompletterande utvärderingsrapport krävs i enlighet med artikel 6.3 eller 6.4 i den förordningen.** När myndigheten eller medlemsstaterna bör **avge ett yttrande ska de beakta resultatet av den första utvärderingen. Andra ansökningar som lämnas in i enlighet med artikel 4 i förordning (EG) nr 258/97 före det datum då den här förordningen bör tillämpas bör behandlas i enlighet med bestämmelserna i förordning (EG) nr 258/97.**

⁽¹⁾ EGT L 109, 6.5.2000, s. 29. ¶

⁽²⁾ EUT L 404, 30.12.2006, s. 9. ¶

Onsdag 25 mars 2009

- (39) Eftersom målen med den föreslagna åtgärden inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och därför bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (40) Medlemsstaterna bör anta regler om vilka påföljder som ska gälla vid överträdelse av bestämmelserna i denna förordning och bör vidta nödvändiga åtgärder för att se till att bestämmelserna genomförs. Påföljderna måste vara effektiva, proportionella och avskräckande.
- (41) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som ska tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽¹⁾.
- (42) Kommissionen bör särskilt få befogenhet att fastställa de kriterier enligt vilka livsmedel kan anses ha använts som människoföda i betydande omfattning inom gemenskapen före den 15 maj 1997. Eftersom dessa åtgärder har en allmän räckvidd och avser att komplettera denna förordning med nya icke väsentliga delar, måste de antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.
- (43) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd ⁽²⁾ innehåller allmänna krav för de offentliga kontroller som görs för att fastställa att livsmedelslagstiftningen efterlevs. Medlemsstaterna ska därför utföra offentliga kontroller i enlighet med förordning (EG) nr 882/2004 för att säkerställa att bestämmelserna i denna förordning följs.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Kapitel I

Inledande bestämmelser

Artikel 1

Syfte

Genom denna förordning fastställs harmoniserade bestämmelser för utsläppande av nya livsmedel på gemenskapsmarknaden i syfte att säkerställa en hög skyddsnivå för **människors liv och hälsa, djurs hälsa och välbefinnande, miljön och konsumenternas intressen**, samtidigt som det säkerställs **en öppenhet och** att den inre marknaden kan fungera effektivt **och innovation inom livsmedelsindustrin stimuleras**.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Denna förordning ska gälla utsläppandet av nya livsmedel på gemenskapsmarknaden.
2. Denna förordning ska, **om inte annat föreskrivs**, inte gälla för
  - a) livsmedel om och när de används som
    - i) livsmedelstillsatser som omfattas av förordning (EG) **nr 1333/2008**,

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23. ||

⁽²⁾ EUT L 165, 30.4.2004, s 1. ||

Onsdag 25 mars 2009

- ii) livsmedelsaromer som omfattas av förordning (EG) nr 1334/2008,
  - iii) extraktionsmedel som används vid framställning av livsmedel och som omfattas av direktiv 88/344/EEG,
  - iv) livsmedelsenzymer som omfattas av förordning (EG) nr 1332/2008,
  - v) vitaminer och mineraler som omfattas av direktiv 89/398/EEG, direktiv 2002/46/EG eller förordning (EG) nr 1925/2006, **med undantag av vitaminer och mineralämnen som redan godkänts och erhålls genom produktionsmetoder eller användning av nya källor som inte beaktades när de godkändes enligt särskild lagstiftning, om metoden innebär sådana betydande förändringar som avses i artikel 3.2 a.iii.**
- b) livsmedel som omfattas av förordning (EG) nr 1829/2003.
- c) **livsmedel som härrör från klonade djur och deras avkomma. Före den ... (*) ska kommissionen lägga fram ett lagstiftningsförslag för att förbjuda utsläppandet på marknaden av livsmedel som härrör från klonade djur och deras avkomma. Förslaget ska överlämnas till Europaparlamentet och rådet.**

3. Trots punkt 2 ska denna förordning gälla livsmedelstillsatser, livsmedelsenzymer, livsmedelsaromer och vissa livsmedelsingredienser med aromgivande egenskaper, för vilka en ny produktionsmetod som inte använts före den 15 maj 1997 ska tillämpas, och som innebär betydande förändringar av sammansättningen eller strukturen på livsmedlet, såsom konstruerade nanomaterial.

4. Huruvida ett livsmedel omfattas av denna förordning får vid behov avgöras i enlighet med de föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 20.3. **Om ett nytt livsmedel kan påverka människokroppen på ett sätt som är jämförbart med påverkan från ett läkemedel, ska kommissionen låta Europeiska läkemedelsbyrån (EMA) yttra sig om huruvida produkten omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 726/2004 ⁽¹⁾.**

Artikel 3

Definitioner

1. Vid tillämpningen av denna förordning ska definitionerna i förordning (EG) nr 178/2002 gälla.
2. Dessutom gäller följande definitioner:
  - a) "nytt livsmedel":
    - i) Livsmedel som inte användes som människoföda i betydande omfattning i gemenskapen före den 15 maj 1997.
    - ii) Livsmedel av vegetabiliskt eller animaliskt ursprung om en ej traditionell förökningsteknik som inte användes före den 15 maj 1997 tillämpats på växten eller djuret, **med undantag av livsmedel som framställts av klonade djur och deras avkomma.**

(*) Sex månader efter det att denna förordning har offentliggjorts.

(1) EUT L 136, 30.4.2004, s. 1.

Onsdag 25 mars 2009

iii) Livsmedel för vilka en ny produktionsmetod som inte använts före den 15 maj 1997 tillämpats, om metoden innebär betydande förändringar av sammansättningen eller strukturen på livsmedlen vad beträffar deras näringsvärde, ämnesomsättning eller halt av icke önskvärda ämnen.

iv) *livsmedel som innehåller eller består av konstruerade nanomaterial som inte använts för livsmedelsproduktion inom gemenskapen före den 15 maj 1997.*

Användning av ett livsmedel som, eller i, kosttillskott ska dock inte vara tillräckligt för att det ska anses att livsmedlet använts som människoföda i betydande omfattning i gemenskapen före den 15 maj 1997. Om ett livsmedel uteslutande använts som, eller i, kosttillskott före det datumet får det dock släppas ut på gemenskapsmarknaden efter det datumet för samma användning utan att betraktas som ett nytt livsmedel. Ytterligare kriterier för bedömning av huruvida ett livsmedel använts som människoföda i betydande omfattning i gemenskapen före den 15 maj 1997, som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning bland annat genom att komplettera den, får antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 20.3.

b) "traditionellt livsmedel från tredjeland": Nytt livsmedel som historiskt använts som **ett naturligt icke-konstruerat** livsmedel i ett tredjeland, det vill säga livsmedlet i fråga har ingått i och ingår i den normala kosthållningen **sedan minst 25 år före den ... (*)**, för en stor del av landets befolkning.

c) "tidigare säker användning": Innebär att det bevisats, genom sammanställda data och erfarenhet av livsmedlet som del av den **vanliga** kosthållningen för större delen av ett lands befolkning **i minst 30 år**, att livsmedlet i fråga är säkert.

d) "klonade djur": *djur som framställts genom en metod för asexuell konstgjord reproduktion i syfte att framställa en genetiskt identisk eller nästan identisk kopia av ett enskilt djur.*

e) "avkomma av klonade djur": *djur som framställt genom sexuell produktion där minst en av föräldrarna är ett klonat djur.*

f) "konstruerat nanomaterial": *avsiktligt tillverkat material som har en eller fler dimensioner i storleksordningen 100 nm eller mindre eller som består av åtskilda funktionella delar, antingen internt eller yttligt, varav många har en eller flera dimensioner i storleksordningen 100 nm eller mindre, inbegripet strukturer, koncentrationer eller aggregat, som kan vara större än 100 nm men bibehålla egenskaper som är utmärkande för nanonivå.*

Egenskaper som är utmärkande för nanonivå inbegriper

i) *de egenskaper som avser de stora särskilda ytorna hos det berörda materialet och/eller*

ii) *särskilda fysisk-kemiska egenskaper som skiljer sig från egenskaperna hos samma materials icke-nanoform.*

3. *Mot bakgrund av olika internationella organs varierande definitioner av nanomaterial samt den ständiga tekniska och vetenskapliga utvecklingen på nanoteknikens område ska kommissionen justera och anpassa punkt 2 f till de tekniska och vetenskapliga framstegen och med definitioner som överenskommit på internationell nivå. Denna åtgärd, som avser att ändra icke väsentliga delar i denna förordning, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 20.3.*

(*) Sex månader efter det att denna förordning har offentliggjorts.

Onsdag 25 mars 2009

Artikel 4

Insamling av information om **klassificeringen** av ett **nytt** livsmedel ■

1. Kommissionen **ska** samla in information från medlemsstaterna och livsmedelsföretagen **och övriga berörda parter** för att fastställa **om ett livsmedel omfattas av denna förordning. Medlemsstater, livsmedelsföretag och övriga berörda parter ska informera kommissionen om** i vilken omfattning ett livsmedel använts som människoföda i gemenskapen före den 15 maj 1997.
2. **Kommissionen ska offentliggöra dessa uppgifter och de slutsatser som dragits utifrån insamlingen av uppgifter och de icke konfidentiella uppgifter som stöder slutsatserna.**
3. **Genomförandeåtgärder om hur man ska gå till väga i de fall kommissionen inte har någon information om användning som människoföda före den 15 maj 1997, som avser att ändra icke väsentliga delar i denna förordning, bland annat genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 20.3 senast den ... (*).**
4. Genomförandeåtgärder för tillämpningen av punkt 1, som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning **bland annat** genom att komplettera den, får antas i enlighet med föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 20.3.

Kapitel II

Krav och införande i gemenskapsförteckningen över nya livsmedel

Artikel 5

Gemenskapsförteckning över nya livsmedel

Endast nya livsmedel som förs in i gemenskapsförteckningen över nya livsmedel (”gemenskapsförteckningen”) får släppas ut på marknaden. **Kommissionen ska offentliggöra och uppdatera gemenskapsförteckningen på en därför avsedd offentligt tillgänglig sida på kommissionens webbplats.**

Artikel 6

Förbud mot nya livsmedel som inte uppfyller kraven

Nya livsmedel får inte släppas ut på marknaden om de inte uppfyller kraven enligt bestämmelserna i denna förordning.

Artikel 7

Villkor för införande i gemenskapsförteckningen

1. Ett nytt livsmedel får införas i gemenskapsförteckningen endast om det uppfyller följande villkor:
  - a) Det utgör enligt tillgängliga vetenskapliga bevis ingen hälsorisk för konsumenten **och för djurhälsan, vilket innebär att kumulativa och synergistiska samt eventuell negativa effekter för särskilda befolkningsgrupper kommer att beaktas vid riskbedömningen.**
  - b) Det ■ vilseleder inte konsumenten.

(*) Sex månader efter det att denna förordning har trätt ikraft.

Onsdag 25 mars 2009

- c) I de fall livsmedlet är avsett att ersätta ett annat livsmedel, att det inte avviker från detta livsmedel **så** att normal konsumtion av det skulle vara näringsmässigt ofördelaktig för konsumenten.
  - d) *Europeiska miljöbyråns yttrande om i vilken utsträckning produktionsprocessen och normal konsumtion påverkar miljön negativt ska beaktas i bedömningen.*
  - e) *Yttrandet från europeiska gruppen för etik i vetenskap och ny teknik om i vilken utsträckning det finns etiska invändningar ska beaktas i bedömningen.*
  - f) *Ett nytt livsmedel som kan ha negativa effekter på särskilda befolkningsgrupper får bara godkännas om specifika åtgärder som ska förhindra sådana negativa effekter har genomförts.*
  - g) *En övre gräns för intag av ett nytt livsmedel som sådant eller en del av ett annat livsmedel eller kategorier av livsmedel ska fastställas om det krävs av säkerhetsskäl.*
  - h) *Det har gjorts bedömningar av de kumulativa effekterna av nya livsmedel som används i olika livsmedel eller kategorier av livsmedel.*
2. *Livsmedel som har framställts med hjälp av produktionssätt som kräver särskilda metoder för riskbedömningar (t.ex. livsmedel som framställts med nanoteknik) får inte ingå i gemenskapsförteckningen förrän sådana metoder har godkänts för användning, och en lämplig säkerhetsbedömning på basis av dessa metoder har visat att användningen av respektive livsmedel är säker.*
3. *Ett nytt livsmedel får införas i gemenskapsförteckningen endast om det föreligger ett yttrande från den behöriga myndigheten om att livsmedlet inte utgör någon hälsorisk.*

Livsmedel som framställts från klonade djur eller deras avkomma ska inte tas med i gemenskapsförteckningen.

4. *I tveksamma fall, t.ex. om det inte finns tillräcklig vetenskaplig säkerhet eller saknas uppgifter, ska försiktighetsprincipen tillämpas och det aktuella livsmedlet får inte föras in i gemenskapsförteckningen.*

Artikel 8

Gemenskapsförteckningens innehåll

1. Gemenskapsförteckningen ska uppdateras i enlighet med det förfarande som fastställs i förordning (EG) nr 1331/2008 och kommissionen ska offentliggöra den på en särskild sida på sin webbplats.
2. För ett livsmedel som förs in i gemenskapsförteckningen ska **följande anges:**
  - a) En specifikation av livsmedlet,
  - b) *Den avsedda användningen,*
  - c) Villkoren för användningen,
  - d) *Datum då det nya livsmedlet fördes in i gemenskapsförteckningen, och det datum som ansökan inkom,*

Onsdag 25 mars 2009

- e) Sökandens namn och kontaktuppgifter,
- f) Datum och resultat från den senaste inspektionen enligt de krav på övervakning som anges i artikel 13,
- g) Uppgift om att införandet sker på grundval av nya vetenskapliga rön och/eller egna vetenskapliga uppgifter som skyddas i enlighet med artikel 15,
- h) Uppgift om att det nya livsmedlet endast får släppas ut på marknaden av den sökande som nämns i led e, om inte en efterföljande sökande får ett godkännande för livsmedlet utan att hänvisning görs till de egna uppgifter som den ursprungliga sökanden lämnat.

3. Krav på övervakning efter försäljningen ska gälla alla nya livsmedel. Alla nya livsmedel som har fått tillstånd att släppas ut på marknaden ska ses över efter fem år och när ytterligare vetenskapliga uppgifter görs tillgängliga. Vid övervakningen ska särskild uppmärksamhet riktas mot de befolkningsskategorier som har den högsta livsmedelskonsumtionen.

4. I de fall som anges i artikel 2.3 ska det enhetliga förfarandet tillämpas oberoende av tidigare användning eller godkännande av det ämne som framställts med en produktionsmetod som normalt används.

5. Om ett nytt livsmedel innehåller ett ämne som utgör en risk för människors hälsa vid överkonsumtion ska maximigränser ingå i godkännandet för vissa livsmedel eller livsmedelskategorier.

6. Alla ingredienser i form av nanomaterial ska tydligt anges i förteckningen över ingredienser. Namnen på sådana ingredienser ska följas av "nano" inom parentes.

7. Produkter som är framställda av djur som har utfodrats med genetiskt modifierat foder ska märkas "framställd av djur som har utfodrats med genetiskt modifierat foder".

8. Uppdatering av gemenskapsförteckningen ska bestämmas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 20.3.

||

9. Innan den tidsperiod som avses i artikel 15 löper ut ska gemenskapsförteckningen uppdateras för att ändra icke väsentliga delar i denna förordning i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 20.3 ||, så att de uppgifter som avses i punkt 2 g i den här artikeln stryks, förutsatt att det godkända livsmedlet fortfarande uppfyller kraven i denna förordning.

10. När det gäller uppdateringen av gemenskapsförteckningen genom införande av nya livsmedel, om det nya livsmedlet inte består av eller innehåller livsmedel som omfattas av uppgiftsskydd i enlighet med artikel 15 och

- a) det nya livsmedlet motsvarar befintliga livsmedel i sammansättning, ämnesomsättning och halt av icke önskvärda ämnen, eller
- b) det nya livsmedlet består av eller innehåller livsmedel som tidigare godkänts för livsmedelsanvändning i gemenskapen, och om den nya avsedda användningen rimligen kan förväntas att inte öka konsumenternas konsumtion, inklusive konsumenter i utsatta grupper,

Onsdag 25 mars 2009

ska det anmälningsförfarande som avses i artikel 10 i denna förordning även vara tillämplig med undantag av artikel 7.3 i förordning (EG) nr 1331/2008.

Artikel 9

Märkning av nya livsmedel och livsmedelsingredienser

Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna och kraven i direktiv 2000/13/EG ska alla specifika uppgifter om nya livsmedel redovisas och framgå av märkningen för att garantera en god konsumentupplysning i enlighet med det följande:

- a) *Alla nya livsmedel som släpps ut på marknaden för försäljning ska vara försedda med en tydligt utmärkande, klar och lättläst märkning som anger att det rör sig om ett nytt livsmedel.*
- b) *Det nya livsmedlets samtliga kännetecken eller egenskaper, såsom dess sammansättning, näringsvärde och användningsområde, ska finnas tydligt, klart, lättläst och lättbegripligt angivna på produktens förpackning.*
- c) *Om ett nytt livsmedelsämne eller en ny livsmedelsingrediens ersätter ett ämne eller en ingrediens i ett livsmedel ska detta, oavsett om livsmedlet ersätts av ett nytt livsmedel eller inte, finnas tydligt, klart, lättläst och lättbegripligt angivet på etiketten.*

Om ett nytt livsmedel innehåller ett ämne som kan utgöra hög risk för människors hälsa vid överdriven förtäring ska konsumenten informeras om detta genom en tydlig, klar och lättläst märkning på produktens förpackning.

Artikel 10

Traditionella livsmedel från tredjeländer

1. Ett livsmedelsföretag som har för avsikt att släppa ut ett traditionellt livsmedel från ett tredjeland på gemenskapsmarknaden ska informera kommissionen om detta och ange livsmedlets namn, sammansättning och ursprungsland.

Anmälan ska åtföljas av dokumenterade uppgifter som visar att tidigare användning av livsmedlet i **ett tredjeland** varit säker.

2. Kommissionen ska utan dröjsmål vidarebefordra anmälan, tillsammans med de uppgifter om tidigare säker användning av livsmedlet som avses i punkt 1, till medlemsstaterna och myndigheten **och offentliggöra den på sin webbplats**.

3. Inom fyra månader från det datum då den anmälan som avses i punkt 1 vidarebefordras av kommissionen *enligt punkt 2* får medlemsstaten och myndigheten informera kommissionen om de har motiverade invändningar på vetenskaplig grund mot att det traditionella livsmedlet släpps ut på gemenskapsmarknaden.

I sådana fall ska livsmedlet inte släppas ut på gemenskapsmarknaden, och artiklarna 5-8 ska tillämpas. Den anmälan som avses i punkt 1 i denna artikel ska betraktas som en ansökan enligt artikel 3.1 i förordning (EG) nr 1331/2008. **Alternativt får sökanden välja att dra tillbaka anmälan.**

Onsdag 25 mars 2009

Kommissionen ska **utan onödiga dröjsmål och på ett sätt som kan styrkas** informera det berörda livsmedelsföretaget inom **högst** fem månader från det datum *då den anmälan som anges i punkt 1 inkom.*

4. Om inga motiverade invändningar som rör säkerheten läggs fram på vetenskaplig grund, och det berörda livsmedelsföretaget inte informeras om detta i enlighet med punkt 3, får det traditionella livsmedlet släppas ut på gemenskapsmarknaden fem månader efter det datum *då den anmälan som anges i punkt 1 inkom.*

5. Kommissionen ska på en därför avsedd sida på kommissionens webbplats offentliggöra en förteckning över traditionella livsmedel från tredjeländer som får släppas ut på gemenskapsmarknaden i enlighet med punkt 4. **Denna webbsida ska kunna nås från och vara länkad till den webbplats om gemenskapsförteckningen över nya livsmedel som avses i artikel 5.**

6. Detaljerade bestämmelser för genomförandet av denna artikel, som ändrar icke väsentliga delar av förordningen, till exempel genom att komplettera den, **■** antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 20.3 **före den ... (*)**.

Artikel 11

Tekniskt stöd

Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 9.1a i förordning (EG) nr 1331/2008 och före den ... (*) ska kommissionen, där så är lämpligt, i nära samarbete med myndigheten, **livsmedelsföretag och små och medelstora företag** tillhandahålla tekniskt stöd och verktyg för att hjälpa livsmedelsföretagen, särskilt små och medelstora företag, att förbereda och lämna in ansökningar enligt denna förordning. **Kommissionens rekommendation 97/618/EG av den 29 juli 1997 om de vetenskapliga aspekterna på och utformningen av information som skall lämnas som stöd för ansökningar om att släppa ut nya livsmedel och nya livsmedels ingredienser på marknaden, samt utarbetandet av de första utvärderingsrapporterna enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 258/97 ⁽¹⁾ ska vara tillgänglig för sökandena fram till dess att den ersätts med ett reviderat tekniskt stöd som tillhandahålls i enlighet med denna artikel.**

Det tekniska stödet och verktygen ska offentliggöras senast den ... (**) på en därför avsedd offentlig tillgänglig sida på kommissionens webbplats.

Artikel 12

Yttrande från myndigheten

Vid säkerhetsbedömningen av nya livsmedel ska myndigheten **på basis av de krav som anges i artikel 6**

- a) **undersöka om det nya livsmedlet, oavsett om det är tänkt att ersätta ett livsmedel som redan finns på marknaden eller inte, medför någon risk för skadliga effekter för människors hälsa eller är giftigt för människor, och samtidigt beakta konsekvenserna av eventuella nya egenskaper,**
- b) för traditionella livsmedel från tredjeländer, beakta huruvida tidigare användning av livsmedlet varit säker.

(*) Sex månader efter det att denna förordning har offentliggjorts.

(¹) EGT L 253, 16.9.1997, s. 1.

(**) Sex månader efter det att denna förordning har trätt i kraft.

Onsdag 25 mars 2009

Om det finns några etiska förbehåll ska ett yttrande från Europeiska gruppen för etik i vetenskap och ny teknik inhämtas som komplement till säkerhetsbedömningen.

Artikel 13

Livsmedelsföretagens skyldigheter

1. Kommissionen *ska* av skäl som rör livsmedelssäkerheten och efter myndighetens yttrande införa ett krav på övervakning efter försäljning. *Denna övervakning ska ske fem år det att ett nytt livsmedel har förts in i gemenskapsförteckningen och beakta aspekter gällande livsmedelssäkerhet, djurs hälsa och välbefinnande samt miljöeffekter. Särskild uppmärksamhet ska riktas mot de befolkningskategorier som har den högsta livsmedelskonsumtionen.*

Kraven på övervakning ska också gälla nya livsmedel som redan finns på marknaden, inklusive nya livsmedel som redan har godkänts enligt det förenklade förfarandet (anmälan) som föreskrivs i artikel 5 i förordning (EG) nr 258/97.

Medlemsstaterna ska utse behöriga myndigheter som ska ansvara för övervakningen efter försäljning.

2. Tillverkaren *och livsmedelsföretagen* ska informera kommissionen om

- a) nya vetenskapliga eller tekniska rön som kan påverka bedömningen av det nya livsmedlets säkerhet,
- b) eventuella förbud eller begränsningar som utfärdats av en behörig myndighet i det tredjeland där det nya livsmedlet släppts ut på marknaden.

Alla livsmedelsföretag ska informera kommissionen och de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där de bedriver sin verksamhet om eventuella hälsoproblem som konsumenter eller konsumentskyddsföreningar har underrättat dem om.

Medlemsstaternas behöriga myndigheter ska rapportera till kommissionen senast tre månader efter avslutad kontroll. Kommissionen ska lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet senast ett år efter den dag då den femårsperiod som avses i punkt 1 har löpt ut.

3. För att undvika djurförsök, ska försök med ryggradsdjur för de ändamål som avses i denna förordning endast ske som en sista utväg. Användningen av metoder som inte omfattar djurförsök och intelligenta försöksstrategier ska främjas.

Artikel 14

Europeiska gruppen för etik inom vetenskap och ny teknik

När så är lämpligt får kommissionen, på eget initiativ eller på en medlemsstats begäran, rådfråga Europeiska gruppen för etik inom vetenskap och ny teknik om etiska frågor som rör vetenskap och ny teknik och som är etiskt viktiga.

Kommissionen ska göra yttrandet från Europeiska gruppen för etik inom vetenskap och ny teknik tillgängligt för allmänheten.

Onsdag 25 mars 2009

Kapitel III

Allmänna bestämmelser

Artikel 15

Uppgiftsskydd

1. Om den sökande begär det och bifogar lämplig och verifierbar information i ansökan får nya vetenskapliga rön eller egna vetenskapliga uppgifter inte återopas i en annan ansökan under en period av fem år från det datum det nya livsmedlet fördes in i gemenskapsförteckningen, **om inte den senare sökanden har kommit överens med den tidigare sökanden att dessa uppgifter får användas samt om**

a) ifrågavarande vetenskapliga data och övrig information har förklarats äganderättsligt skyddade av den tidigare sökanden när den tidigare ansökan lämnades in,

b) den tidigare sökanden hade ensamrätt att använda de äganderättsligt skyddade uppgifterna när den tidigare ansökan lämnades in samt

c) det nya livsmedlet inte kunde ha godkänts utan de äganderättsligt skyddade data som lämnats in av den tidigare sökanden.

2. Uppgifter från forskningsprojekt som delvis eller helt och hållet finansieras av EG och/eller offentliga institutioner, samt riskstudier eller data som hör samman med riskstudier, såsom utfodringsstudier, ska offentliggöras tillsammans med ansökan och ska kunnas användas fritt av andra sökande.

3. För att undvika upprepade försök med ryggradsdjur får en senare sökande hänvisa till försök med ryggradsdjur och andra undersökningar som kan förebygga djurförsök. Innehavaren av uppgifterna får kräva rimlig ersättning för användningen av uppgifterna.

Artikel 16

Enhetligt uppgiftsskydd

Utan hinder av godkännandet av ett nytt livsmedel i enlighet med artiklarna 7 och 14 i förordning (EG) nr 1331/2008 eller godkännandet av ett hälsopåstående i enlighet med artiklarna 17, 18 och 25 i förordning (EG) nr 1924/2006 ska datumen för godkännande och offentliggörande av godkännande i Europeiska unionens officiella tidning överensstämja med varandra och tidsperioderna för uppgiftsskydd löpa parallellt, om en ansökan har lämnats in om godkännande av ett nytt livsmedel respektive ett hälsopåstående för detta livsmedel och om uppgiftsskydd är berättigat i enlighet med bestämmelserna i båda förordningarna och den sökande begär sådant skydd.

Artikel 17

Inspektions- och kontrollåtgärder

För att säkerställa att bestämmelserna i denna förordning följs ska officiella kontroller genomföras i enlighet med förordning (EG) nr 882/2004.

Artikel 18

Påföljder

Medlemsstaterna ska anta regler om vilka påföljder som ska gälla vid överträdelse av bestämmelserna i denna förordning och vidta nödvändiga åtgärder för att se till att bestämmelserna tillämpas. Påföljderna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna ska anmäla dessa bestämmelser till kommissionen inom tolv månader och eventuella senare ändringar av dessa utan dröjsmål.

Onsdag 25 mars 2009

Artikel 19

Medlemsstaternas privilegier

1. Om en medlemsstat, till följd av ny information eller efter en omvärdering av tidigare information, har välgrundade skäl att anta att användningen av ett livsmedel eller en livsmedelsingrediens som uppfyller kraven i denna förordning medför risker för folkhälsan eller för miljön, får denna medlemsstat tillfälligt begränsa eller uppskjuta handeln med eller användningen av livsmedlet eller livsmedelsingrediensen i fråga inom sitt territorium. Medlemsstaten ska omedelbart informera övriga medlemsstater och kommissionen om detta samt ange skälen för beslutet.
2. Kommissionen ska i nära samarbete med EFSA och så snart som möjligt undersöka de skäl som avses i punkt 1 och vidta lämpliga åtgärder. Den medlemsstat som har fattat ett sådant beslut som avses i punkt 1 får upprätthålla det till dess att dessa åtgärder har trätt i kraft.

Artikel 20

Kommitté

1. Kommissionen ska biträdas av ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa, som inrättats genom artikel 58 i förordning (EG) nr 178/2002 ||.
2. När det hänvisas till denna punkt, ska artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG ska vara tre månader.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5a.1–5a.4 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Artikel 21

Översyn

1. Senast den ... (*) och mot bakgrund av den erfarenhet som vunnits ska kommissionen till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport om tillämpningen av denna förordning, särskilt **artiklarna 10 och 15**, i förekommande fall åtföljd av förslag.
2. Senast den ... (**) ska kommissionen till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport om alla aspekter av livsmedel som framställts från djur som erhållits genom användning av en kloningsteknik och från deras avkomma, åtföljd i förekommande fall av lagstiftningsförslag.

Rapporten och de eventuella förslagen ska offentliggöras.

Kapitel IV

Övergångs- och slutbestämmelser

Artikel 22

Upphävande

Förordning (EG) nr 258/97 ska upphöra att gälla från och med den dag den här förordningen ska tillämpas.

(*) Tre år och sex månader efter det att denna förordning har offentliggjorts.

(**) Ett år efter det att denna förordning har trätt i kraft.

Onsdag 25 mars 2009

Artikel 23

Upprättande av gemenskapsförteckningen

Senast den ... (*) ska kommissionen upprätta gemenskapsförteckningen **genom att i denna förteckning föra in** de nya livsmedel som godkänts i enlighet med förordning (EG) nr 258/97 **och som omfattas av denna förordnings tillämpningsområde i enlighet med artiklarna 2 och 3**, tillsammans med eventuella befintliga villkor för godkännande.

Artikel 24

Övergångsbestämmelser

|| Alla ansökningar om att släppa ut ett nytt livsmedel på marknaden som inlämnas till en medlemsstat enligt artikel 4 i förordning (EG) nr 258/97 **för vilket den första utvärderingsrapport som föreskrivs i artikel 6.3 i den förordningen ännu inte har översänts till kommissionen** före den ... (**) ska anses vara en ansökan under denna förordning. **Andra ansökningar som lämnas in i enlighet med artikel 3.4 samt artiklarna 4 och 5 i förordning (EG) nr 258/97 före den ... (**) ska behandlas i enlighet med bestämmelserna i förordning (EG) nr 258/97.**

I

Artikel 25

Ändringar av förordning (EG) nr 1331/2008

Förordning (EG) nr 1331/2008 ska ändras på följande sätt:

1. Titeln ska ersättas med följande:

"Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1331/2008 av den 16 december 2008 om fastställande av ett enhetligt förfarande för godkännande av livsmedelstillsatser, livsmedelsenzym, livsmedelsaromer och nya livsmedel"

2. I artikel 1.1 ska första meningen ersättas med följande:

"1. I denna förordning fastställs ett enhetligt förfarande för bedömning och godkännande, nedan kallat 'det enhetliga förfarandet', av livsmedelstillsatser, livsmedelsenzym, livsmedelsaromer och ursprungsmaterial för aromer som används eller är avsedda att användas i eller på livsmedel samt nya livsmedel, nedan kallade 'ämnen eller produkter', som bidrar till den fria rörligheten för livsmedel inom gemenskapen och till en hög skyddsnivå för människors hälsa och konsumentintressen."

3. Artikel 1.2 ska ersättas med följande:

"2. I det enhetliga förfarandet fastställs de regler som ska gälla vid uppdateringar av förteckningarna över ämnen och produkter i enlighet med förordning (EG) nr 1333/2008, förordning (EG) nr 1332/2008, förordning (EG) nr 1334/2008 samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr .../2009 av den ... om nya livsmedel (nedan kallade 'särslagstiftningen på livsmedelsområdet') får släppas ut på marknaden i gemenskapen."

(*) Sex månader efter det att denna förordning har trätt i kraft.

(**) Sex månader efter det att denna förordning har offentliggjorts.

Onsdag 25 mars 2009

4. I artikel 1.3, 2.1 och 2.2, 9.2, 12.1 och 13 ska ordet "ämne" eller "ämnen" ersättas med "ämne eller produkt" eller "ämnen och produkter".

5. Rubriken till artikel 2 ska ersättas med följande:

"Gemenskapsförteckning över ämnen eller produkter"

6. I artikel 4 ska följande punkt läggas till ||:

"3. En enda ansökan som avser ett ämne eller en produkt får göras för att uppdatera de olika gemenskapsförteckningar som regleras av särlagstiftning förutsatt att ansökan uppfyller kraven i de olika bestämmelserna."

7. Följande mening ska införas i början av artikel 6.1:

"Om det finns vetenskapliga rön som ger anledning till oro beträffande säkerheten ska behovet av ytterligare upplysningar gällande riskbedömning fastställas och sådana upplysningar begäras in från den sökande."

Artikel 26

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från ... (*).

Artikel 23 ska dock tillämpas från ... (**).

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i ||

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

(*) Sex månader efter det att denna förordning har offentliggjorts.

(**) Det datum då denna förordning träder i kraft.

Onsdag 25 mars 2009

Ämnen som bryter ned ozonskiktet (omarbetning) ***I

P6_TA(2009)0172

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 25 mars 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ämnen som bryter ned ozonskiktet (omarbetning) (KOM(2008)0505 – C6-0297/2008 – 2008/0165(COD))

(2010/C 117 E/47)

(Medbeslutandeförfarandet – omarbetning)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2008)0505),
- med beaktande av artikel 251.2 och artiklarna 133 och 175.1 i EG-fördraget, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag (C6-0297/2008),
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 28 november 2001 om en mer strukturerad användning av omarbetningstekniken för rättsakter ⁽¹⁾,
- med beaktande av skrivelsen av den 17 december 2008 från utskottet för rättsliga frågor till utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet i enlighet med artikel 80a.3 i arbetsordningen,
- med beaktande av yttrandet från utskottet för rättsliga frågor om den föreslagna rättsliga grunden,
- med beaktande av artiklarna 80a, 51 och 35 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet och yttrandet från utskottet för rättsliga frågor (A6-0045/2009), och av följande skäl:
  - A. Enligt den rådgivande gruppen, sammansatt av de juridiska avdelningarna vid Europaparlamentet, rådet och kommissionen, innehåller förslaget inte några innehållsmässiga ändringar utöver dem som anges i förslaget, och i fråga om kodifieringen av de oförändrade bestämmelserna i de tidigare rättsakterna tillsammans med dessa ändringar gäller förslaget endast en kodifiering av de befintliga rättsakterna som inte ändrar deras sakinnehåll.
    1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom det anpassats till rekommendationerna från den rådgivande gruppen, sammansatt av de juridiska avdelningarna vid Europaparlamentet, rådet och kommissionen, och såsom ändrat av parlamentet nedan.
    2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om kommissionen har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
    3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

⁽¹⁾ EGT C 77, 28.3.2002, s. 1.

Onsdag 25 mars 2009

P6_TC1-COD(2008)0165

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 25 mars 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr .../2009 om ämnen som bryter ned ozonskiktet (omarbetning)

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt vid första behandlingen den slutliga rättsakten, förordning (EG) nr 1005/2009.)

Avtal om ekonomiskt partnerskap mellan EG-Cariforum-staterna ***

P6_TA(2009)0183

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 25 mars 2009 om förslaget till rådets beslut om ingående av avtal om ekonomiskt partnerskap mellan Cariforum-staterna, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan (5211/2009 – KOM(2008)0156 – C6-0054/2009 – 2008/0061(AVC))

(2010/C 117 E/48)

(Samtyckesförfarandet)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av förslaget till rådets beslut om ingående av avtal om ekonomiskt partnerskap mellan Cariforum-staterna, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan (KOM(2008)0156),
  - med beaktande av avtalet om ekonomiskt partnerskap mellan Cariforum-staterna, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan (5211/2009),
  - med beaktande av rådets begäran om parlamentets samtycke i enlighet med artiklarna 57.2, 133.1, 133.5 och 181 i EG-fördraget jämförda med artikel 300.3 första och andra stycket däri (C6-0054/2009),
  - med beaktande av artikel 75 och artikel 83.7 i arbetsordningen,
  - med beaktande av rekommendationen från utskottet för internationell handel och yttrandet från utskottet för utveckling (A6-0117/2009).
1. Europaparlamentet ger sitt samtycke till ingåendet av avtalet.
  2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen samt regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och Cariforum-staterna parlamentets ståndpunkt.

Onsdag 25 mars 2009

Inledande avtal om ekonomiskt partnerskap EG-Elfenbenskusten ***

P6_TA(2009)0184

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 25 mars 2009 om förslaget till rådets beslut om ingående av det inledande avtalet om ekonomiskt partnerskap mellan Elfenbenskusten, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan (5535/2009 – KOM(2008)0439 – C6-0064/2009 – 2008/0136(AVC))

(2010/C 117 E/49)

(Samtyckesförfarandet)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av förslaget till rådets beslut (KOM(2008)0439),
  - med beaktande av det inledande avtalet om ekonomiskt partnerskap mellan Elfenbenskusten, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan (5535/2009),
  - med beaktande av rådets begäran om parlamentets samtycke i enlighet med artiklarna 133 och 181 jämförda med artikel 300.3 andra stycket i EG-fördraget (C6-0064/2009),
  - med beaktande av artikel 75 och artikel 83.7 i arbetsordningen,
  - med beaktande av rekommendationen från utskottet för internationell handel och yttrandet från utskottet för utveckling (A6-0144/2009).
1. Europaparlamentet ger sitt samtycke till ingåendet av avtalet.
  2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen samt regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och Elfenbenskusten parlamentets ståndpunkt.

Torsdag 26 mars 2009

Utdelning av livsmedel till de sämst ställda (ändring av ”enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden”) *

P6_TA(2009)0188

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 26 mars 2009 om förslaget till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1290/2005 om finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitik och förordning (EG) nr 1234/2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter (enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden) när det gäller utdelning av livsmedel till de sämst ställda i gemenskapen (KOM(2008)0563 – C6-0353/2008 – 2008/0183(CNS))

(2010/C 117 E/50)

(Samrådsförfarandet)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till rådet (KOM(2008)0563),
  - med beaktande av artikel 37 i EG-fördraget, i enlighet med vilken rådet har hört parlamentet (C6-0353/2008),
  - med beaktande av artikel 51 i arbetsordningen,
  - med beaktande av betänkandet från utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling och yttrandet från utskottet för regional utveckling (A6-0091/2009).
1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom ändrat av parlamentet.
  2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ändra sitt förslag i överensstämmelse härmed i enlighet med artikel 250.2 i EG-fördraget.
  3. Rådet uppmanas att underrätta Europaparlamentet om rådet har för avsikt att avvika från den text som parlamentet har godkänt.
  4. Rådet uppmanas att på nytt höra Europaparlamentet om rådet har för avsikt att väsentligt ändra kommissionens förslag.
  5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen parlamentets ståndpunkt.

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 1**Förslag till förordning – ändringsakt
Skäl 1**

(1) Rådets förordning (EEG) nr 3730/87 av den 10 december 1987 om allmänna bestämmelser för leverans av livsmedel från interventionslager till utsedda organisationer för utdelning till de sämst ställda i gemenskapen², senare upphävd och införlivad i rådets förordning (EG) nr 1234/2007, har under mer än två decennier utgjort en tillförlitlig grund för livsmedelsutdelning till de sämst ställda i gemenskapen.

(1) Rådets förordning (EEG) nr 3730/87 av den 10 december 1987 om allmänna bestämmelser för leverans av livsmedel från interventionslager till utsedda organisationer för utdelning till de sämst ställda i gemenskapen², senare upphävd och införlivad i rådets förordning (EG) nr 1234/2007, har under mer än två decennier utgjort en tillförlitlig grund för livsmedelsutdelning till de sämst ställda i gemenskapen. **Förordningen har bidragit positivt till sammanhållningen i EU-regionerna genom att de ekonomiska och sociala skillnaderna mellan regioner med olika utvecklingsnivåer har kunnat minskas.**

Torsdag 26 mars 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 2**Förslag till förordning – ändringsrättsakt****Skäl 2**

(2) I målen för gemensamma jordbrukspolitiken ingår enligt artikel 33.1 i fördraget att stabilisera marknaderna och att tillförsäkra konsumenterna tillgång till varor till skäliga priser. Under årens lopp har planerna för utdelning av livsmedel inom ramen för ordningen framgångsrikt bidragit till att förverkliga båda målen och har, genom att minska otryggheten när det gäller livsmedelstillgången för de sämst ställda i gemenskapen, visat sig vara ett viktigt redskap som har kunnat bidra till att garantera att det finns en god tillgång till livsmedel inom gemenskapen samtidigt som man har kunnat minska interventionslagren.

(2) I målen för gemensamma jordbrukspolitiken ingår enligt artikel 33.1 i fördraget att stabilisera marknaderna och att tillförsäkra konsumenterna tillgång till varor till skäliga priser. Under årens lopp har planerna för utdelning av livsmedel inom ramen för ordningen framgångsrikt bidragit till att förverkliga båda målen och har, genom att minska otryggheten när det gäller livsmedelstillgången för de sämst ställda i gemenskapen, visat sig vara ett viktigt redskap som har kunnat bidra till att garantera att det finns en god tillgång till livsmedel inom gemenskapen samtidigt som man har kunnat minska interventionslagren. **Det nya gemenskapsprogrammet för utdelning av livsmedel till de sämst ställda bör fortsätta, så att målen för den gemensamma jordbrukspolitiken kan uppnås, samtidigt som programmet även bör bidra till att uppfylla de sammanhållningspolitiska målen genom att säkra en balanserad, harmonisk och hållbar utveckling för alla regioner.**

Ändring 3**Förslag till förordning – ändringsakt****Skäl 5**

(5) Det nuvarande livsmedelsutdelningsprogrammet bygger på utdelning av varor från gemenskapens interventionslager, kompletterat med tillfälliga uppköp på marknaden. **Den successiva reformeringen av den gemensamma jordbrukspolitiken och den gynnsamma utvecklingen av producentpriserna har dock lett både till en fortlöpande minskning av interventionslagren och till en variation av de produkter som finns att tillgå.** Följaktligen bör uppköp på marknaden också kunna bli en permanent källa till leveranser inom ramen för ordningen som ett komplement till interventionslagren, om lämpliga lager inte finns att tillgå.

(5) Det nuvarande livsmedelsutdelningsprogrammet bygger på utdelning av varor från gemenskapens interventionslager, kompletterat med tillfälliga uppköp på marknaden. **De ökade spänningarna på världsmarknaden för jordbruksråvaror, liksom avvecklingen av produktionsstyrnings- och lagringsinstrumenten inom ramen för de successiva reformerna av den gemensamma jordbrukspolitiken, har dock minskat EU:s självförsörjningsgrad när det gäller produktkvantitet och variationen av de produkter som finns att tillgå samt unionens kapacitet att tillgodose livsmedelsbehoven hos de sämst ställda och hantera livsmedelskriser eller internationell spekulation. Det är emellertid omöjligt för EU att stoppa ett redan sjösatt program från den ena dagen till den andra.** Följaktligen bör uppköp på marknaden också kunna bli en permanent källa till leveranser inom ramen för ordningen som ett komplement till interventionslagren, om lämpliga lager inte finns att tillgå. **Uppköp på marknaden bör göras på ett konkurrensutsatt sätt, men köp av produkter från gemenskapen bör uppmuntras.**

Ändring 4**Förslag till förordning – ändringsakt****Skäl 6**

(6) En gemenskapsordning kan inte ensam tillgodose det ökande behovet av livsmedelsstöd i gemenskapen. Åtgärder som vidtas av myndigheterna på nationell nivå och det civila samhällets engagemang är lika viktiga för att garantera en trygg livsmedelsförsörjning till de sämst ställda. En gemenskapsordning med ett starkt sammanhållningsinslag kan dock utgöra en modell för livsmedelsutdelningen till de sämst ställda, bidra till

(6) En gemenskapsordning kan inte ensam tillgodose det ökande behovet av livsmedelsstöd i gemenskapen. Åtgärder som vidtas av myndigheterna på nationell nivå och det civila samhällets engagemang är lika viktiga för att garantera en trygg livsmedelsförsörjning till de sämst ställda. En gemenskapsordning med ett starkt sammanhållningsinslag kan dock utgöra en modell för livsmedelsutdelningen till de sämst ställda, **särskilt i**

Torsdag 26 mars 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

att skapa synergieffekter och uppmuntra offentliga och privata initiativ som syftar till att öka tryggheten när det gäller livsmedelsförsörjningen för de behövande. Med tanke på den geografiska spridningen av de reducerade interventionslager som finns att tillgå i medlemsstaterna kan den vidare bidra till att dessa lager utnyttjas optimalt. Gemenskapsordningen bör därför inte heller påverkas av några som helst nationella åtgärder.

mindre utvecklade regioner, bidra till att skapa synergieffekter och uppmuntra offentliga och privata initiativ som syftar till att öka tryggheten när det gäller livsmedelsförsörjningen för de behövande. Med tanke på den geografiska spridningen av de reducerade interventionslager som finns att tillgå i medlemsstaterna kan den vidare bidra till att dessa lager utnyttjas optimalt. Gemenskapsordningen bör därför inte heller påverkas av några som helst nationella åtgärder.

Ändring 5

Förslag till förordning – ändringsakt
Skäl 7

(7) För att till fullo dra nytta av sammanhållningsdimensionen i gemenskapsordningen, stärka synergieffekterna och säkerställa en god planering bör medlemsstaterna kunna samfinansiera livsmedelsutdelningsprogrammet. De högsta beloppen för gemenskapens samfinansiering bör fastställas och gemenskapens ekonomiska bidrag bör läggas till i förteckningen över åtgärder som får finansieras av Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) i enlighet med artikel 3.1 i rådets förordning (EG) nr 1290/2005. Högre belopp för samfinansieringen bör gälla under de första åren då den ändrade ordningen tillämpas för att säkra ett fortsatt högt utnyttjande av medel, en gradvis anpassning av samfinansieringen för att badda för en mjuk övergång och undvika risken att ordningen läggs ner på grund av eventuell brist på medel.

utgår

Ändring 7

Förslag till förordning – ändringsakt
Skäl 9

(9) Erfarenheten har visat att vissa förbättringar av förvaltningen av ordningen är önskvärda, särskilt att ge medlemsstaterna och de utsedda organisationerna ett längre tidsperspektiv genom fleråriga planer. Kommissionen bör därför upprätta treårsplaner som bygger på de önskemål som medlemsstaterna anmäler till kommissionen samt övrig information som kommissionen anser relevant. Medlemsstaterna bör bygga sina önskemål när det gäller de livsmedelsprodukter som ska delas ut inom ramen för treårsplanen på sina nationella program för **utdelning av livsmedel**, där de anger sina syften och prioriteringar för utdelningen av livsmedel till de sämst ställda. Kommissionen bör fastställa objektiva metoder för tilldelningen av tillgängliga medel.

(9) Erfarenheten har visat att vissa förbättringar av förvaltningen av ordningen är önskvärda, särskilt att ge medlemsstaterna och de utsedda organisationerna ett längre tidsperspektiv genom fleråriga planer. Kommissionen bör därför upprätta treårsplaner som bygger på de önskemål som medlemsstaterna anmäler till kommissionen samt övrig information som kommissionen anser relevant. Medlemsstaterna bör bygga sina önskemål när det gäller de livsmedelsprodukter som ska delas ut inom ramen för treårsplanen på sina nationella program för **livsmedelsstöd**, där de anger sina syften och prioriteringar för utdelningen av livsmedel till de sämst ställda. Kommissionen bör fastställa objektiva metoder för tilldelningen av tillgängliga medel. **I undantagsfall, när antalet personer som behöver hjälp överskrider beräkningarna, kan medlemsstaterna uppmana kommissionen att se över planerna.**

Torsdag 26 mars 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 8**Förslag till förordning – ändringsrättsakt****Artikel 2 – led 1**

Förordning (EG) nr 1234/2007

Artikel 27 – punkt 1

1. Produkter i interventionslager ska göras tillgängliga eller livsmedel köpas upp på marknaden så att dessa produkter kan delas ut till dem som har det sämst ställt i gemenskapen, genom de organisationer som utses av medlemsstaterna.

1. Produkter i interventionslager ska göras tillgängliga eller livsmedel **av gemenskapsursprung** köpas upp på marknaden, **varvid lokalt producerade färska livsmedelsprodukter ska prioriteras**, så att dessa produkter kan delas ut till dem som har det sämst ställt i gemenskapen, genom de organisationer som utses av medlemsstaterna.

Livsmedelsprodukter får köpas upp på marknaden endast om interventionslager lämpade för livsmedelsutdelningsprogrammet inte finns att tillgå.

Livsmedelsprodukter **av gemenskapsursprung** får köpas upp på marknaden endast om interventionslager lämpade för livsmedelsutdelningsprogrammet inte finns att tillgå.

Ändring 9**Förslag till förordning – ändringsakt****Artikel 2 – punkt 1**

Förordning (EG) nr 1234/2007

Artikel 27 – punkt 2

2. De medlemsstater som vill delta ska till kommissionen anmäla sina nationella **livsmedelsutdelningsprogram**. Av anmälan ska framgå önskemål om de kvantiteter livsmedel som ska delas ut under en treårsperiod och övrig relevant information.

2. De medlemsstater som vill delta ska till kommissionen anmäla sina nationella **livsmedelsstödprogram**. Av anmälan ska framgå **huvuddragen och de viktigaste målen, berörda organisationer**, önskemål om de kvantiteter livsmedel som ska delas ut under en treårsperiod och övrig relevant information.

Ändring 10**Förslag till förordning – ändringsakt****Artikel 2 – punkt 1**

Förordning (EG) nr 1234/2007

Artikel 27 – punkt 3 – stycke 2

Gemenskapens årliga medelstildelning till respektive medlemsstat **och medlemsstaternas lägsta årliga bidrag** ska anges i treårsplanen. **Dessa** ska bestämmas av kommissionen enligt de metoder i kommissionens tillämpningsföreskrifter som ska antas i enlighet med artikel 43 g. Tilldelningen av medel för programmets andra och tredje år ska vara vägledande. De medlemsstater som deltar ska varje år bekräfta sina önskemål i enlighet med punkt 2. Efter en sådan bekräftelse ska kommissionen besluta om den definitiva tilldelningen av medel för varje nästkommande år inom ramen för de anslag som står till förfogande i budgeten.

Gemenskapens årliga medelstildelning till respektive medlemsstat ska anges i treårsplanen. *Den* ska bestämmas av kommissionen enligt de metoder i kommissionens tillämpningsföreskrifter som ska antas i enlighet med artikel 43 g. Tilldelningen av medel för programmets andra och tredje år ska vara vägledande. De medlemsstater som deltar ska varje år bekräfta sina önskemål i enlighet med punkt 2. Efter en sådan bekräftelse ska kommissionen besluta om den definitiva tilldelningen av medel för varje nästkommande år inom ramen för de anslag som står till förfogande i budgeten.

Torsdag 26 mars 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 11**Förslag till förordning – ändringsakt****Artikel 2 – led 1**

Förordning (EG) nr 1234/2007
Artikel 27 – punkt 4 – stycke 3a (nytt)

Organisationerna ska sätta upp en informationstavla på utdelningsplatserna eller ett självhäftande anslag på de rörliga utdelningsplatserna, för att informera om att de mottar stöd från gemenskapens livsmedelsstödprogram. Genom dessa anslag informeras stödmottagarna om att de får del av gemenskapsstöd.

Ändring 12**Förslag till förordning – ändringsakt****Artikel 2 – punkt 1**

Förordning (EG) nr 1234/2007
Artikel 27 – punkt 5 – led b

b) *i god tid* underrätta kommissionen om sådan utveckling som påverkar genomförandet av livsmedelsutdelningsprogrammen.

(b) underrätta kommissionen om sådan utveckling som påverkar genomförandet av livsmedelsutdelningsprogrammen.

Ändring 13**Förslag till förordning – ändringsakt****Artikel 2 – led 1**

Förordning (EG) nr 1234/2007
Artikel 27 – punkt 6 – stycke 1 – led b

b) kostnaderna för de produkter som köps upp på marknaden.

b) kostnaderna för de produkter som köps upp på marknaden **genom ett konkurrensutsatt förfarande**.

Ändring 14**Förslag till förordning – ändringsakt****Artikel 2 – led 1**

Förordning (EG) nr 1234/2007
Artikel 27 – punkt 6 – stycke 2 – led b

b) Kostnader för transport av de produkter och för de utsedda organisationernas administrativa kostnader som är direkt förknippade med genomförandet av ordningen.

b) Kostnader för transport **och lagring** av de produkter och för de utsedda organisationernas administrativa kostnader som är direkt förknippade med genomförandet av ordningen.

Ändring 15**Förslag till förordning – ändringsakt****Artikel 2 – led 1**

Förordning (EG) nr 1234/2007
Artikel 27 – punkt 6a (ny)

6a. Medlemsstaterna ska för de totala transport- och lagringskostnaderna och de administrativa kostnaderna (inbegripet kommunikationskostnader), vid behov med beaktande av de lokala särdragen, fastställa ett tak motsvarande en viss procentandel av de produkter som köpts upp eller utväxlats. Medlemsstaterna ska fördela det finansiella anslaget mellan dessa tre utgiftsposter. Oanvända medel från detta anslag får användas till inköp av livsmedel.

Torsdag 26 mars 2009

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 16**Förslag till förordning – ändringsakt****Artikel 2 – punkt 1**

Förordning (EG) nr 1234/2007

Artikel 27 – punkt 7 – stycke 1

7. Gemenskapen ska **samfinansiera** de kostnader som är bidragsberättigande enligt ordningen.

7. Gemenskapen ska **finansiera** de kostnader som är bidragsberättigande enligt ordningen.

Ändring 17**Förslag till förordning – ändringsakt****Artikel 2 – punkt 1**

Förordning (EG) nr 1234/2007

Artikel 27 – punkt 7 – stycke 2 – inledningen

Gemenskapens samfinansiering får

utgå

Ändring 18**Förslag till förordning – ändringsakt****Artikel 2 – punkt 1**

Förordning (EG) nr 1234/2007

Artikel 27 – punkt 7 – stycke 2 – led a

a) *för den treårsplan som inleds den 1 januari 2010 inte överstiga 75 procent av de bidragsberättigande kostnaderna eller 85 procent av dessa kostnader i de medlemsstater som är berättigade till finansiering från Sammanhållningsfonden under perioden 2007–2013 i enlighet med förteckningen i bilaga I till beslut 2006/596/EG, och*

utgå

Ändring 19**Förslag till förordning – ändringsakt****Artikel 2 – punkt 1**

Förordning (EG) nr 1234/2007

Artikel 27 – punkt 7 – stycke 2 – led b

b) *för följande treårsplaner inte överstiga 50 procent av de bidragsberättigande kostnaderna eller 75 procent av dessa kostnader i de medlemsstater som är berättigade till finansiering från Sammanhållningsfonden under ett givet år i enlighet med förteckningen i bilaga I till beslut 2006/596/EG och i senare beslut.*

utgå

Ändring 20**Förslag till förordning – ändringsakt****Artikel 2 – punkt 3**

Förordning (EG) nr 1234/2007

Artikel 184 – punkt 9

"9) senast den **31 december 2012** till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av den ordning för livsmedelsutdelning till de sämst ställda i gemenskapen som avses i artikel 27, tillsammans med lämpliga förslag."

"9) senast den **31 december 2011** till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av den ordning för livsmedelsutdelning till de sämst ställda i gemenskapen som avses i artikel 27, tillsammans med **ett förslag till beslut om en fortsättning av ordningen efter den nuvarande finansieringsperioden samt alla övriga lämpliga förslag som är nödvändiga.**"

2010/C 117 E/17	Avtal om ekonomiskt partnerskap EG-Cariforum-staterna Europaparlamentets resolution av den 25 mars 2009 om avtalet om ekonomiskt partnerskap mellan Cariforum-staterna, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan	101
2010/C 117 E/18	Inledande avtal om ekonomiskt partnerskap EG-Elfenbenskusten Europaparlamentets resolution av den 25 mars 2009 om det inledande avtalet om ekonomiskt partnerskap mellan Elfenbenskusten, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan	106
2010/C 117 E/19	Inledande avtal om ekonomiskt partnerskap EG-Ghana Europaparlamentets resolution av den 25 mars 2009 om det inledande avtalet om ekonomiskt partnerskap mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater å ena sidan, och Ghana å andra sidan	112
2010/C 117 E/20	Interimsavtal om ekonomiskt partnerskap EG-Stillahavsområdet Europaparlamentets resolution av den 25 mars 2009 om interimsavtalet om partnerskap mellan Stillahavsstaterna, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen, å andra sidan	118
2010/C 117 E/21	Interimsavtal om ekonomiskt partnerskap EG-de avtalslutande SADC-staterna Europaparlamentets resolution av den 25 mars 2009 om ett interimsavtal om ekonomiskt partnerskap mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och de avtalslutande SADC-staterna, å andra sidan	124
2010/C 117 E/22	Interimsavtal om ekonomiskt partnerskap EG-östra och södra Afrika Europaparlamentets resolution av den 25 mars 2009 om interimsavtalet om ekonomiskt partnerskap mellan länderna i östra och södra Afrika, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan	129
2010/C 117 E/23	Avtal om ekonomiskt partnerskap EG-EAC:s partnerstater Europaparlamentets resolution av den 25 mars 2009 om ramavtalet för ett avtal om ekonomiskt partnerskap mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater å ena sidan, och partnerstaterna i Östafrikanska gemenskapen å andra sidan	135
2010/C 117 E/24	Inledande avtal om ekonomiskt partnerskap EG-Centralafrika Europaparlamentets resolution av den 25 mars 2009 om det inledande avtalet om ekonomiskt partnerskap mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater å ena sidan, och Centralafrika å andra sidan	141
2010/C 117 E/25	EIB:s och EBRD:s årsrapporter för 2007 Europaparlamentets resolution av den 25 mars 2009 om årsrapporterna för 2007 för Europeiska investeringsbanken och Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling (2008/2155(INI))	147
2010/C 117 E/26	Bilindustrins framtid Europaparlamentets resolution av den 25 mars 2009 om bilindustrins framtid	157
Torsdag 26 mars 2009		
2010/C 117 E/27	Vitbok om skadeståndstalan vid brott mot EG:s antitrustregler Europaparlamentets resolution av den 26 mars 2009 om vitboken om skadeståndstalan vid brott mot EG:s antitrustregler (2008/2154(INI))	161

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2010/C 117 E/28	Frihandelsavtal mellan EU och Indien Europaparlamentets resolution av den 26 mars 2009 om ett frihandelsavtal mellan EU och Indien (2008/2135(INI))	166
2010/C 117 E/29	Socialt ansvar för underleverantörsföretag i produktionskedjan Europaparlamentets resolution av den 26 mars 2009 om underentreprenörernas sociala ansvar i produktionskedjan (2008/2249(INI))	176
2010/C 117 E/30	Livsmedelspriserna i Europa Europaparlamentets resolution av den 26 mars 2009 om livsmedelspriserna i Europa (2008/2175(INI))	180
2010/C 117 E/31	Konsekvenserna av den omfattande urbaniseringen i Spanien för EU-medborgarnas individuella rättigheter, för miljön och för tillämpningen av EU-lagstiftningen, på grundval av ingivna framställningar Europaparlamentets resolution av den 26 mars 2009 om konsekvenserna av den omfattande urbaniseringen i Spanien för EU-medborgarnas individuella rättigheter, för miljön och för tillämpningen av EU-lagstiftningen, på grundval av ingivna framställningar (2008/2248(INI))	189
2010/C 117 E/32	De transatlantiska förbindelserna efter det amerikanska valet Europaparlamentets resolution av den 26 mars 2009 om de transatlantiska förbindelserna efter det amerikanska valet (2008/2199(INI))	198
2010/C 117 E/33	Förstärkning av säkerheten och de grundläggande friheterna på Internet Europaparlamentets rekommendation till rådet av den 26 mars 2009 om förstärkning av säkerheten och de grundläggande friheterna på Internet (2008/2160(INI))	206
2010/C 117 E/34	EU-strategi för bättre nedmontering av fartyg Europaparlamentets resolution av den 26 mars 2009 om en EU-strategi för bättre nedmontering av fartyg	214

III Förberedande akter

Europaparlamentet

Tisdag 24 mars 2009

2010/C 117 E/35	Avtal EG/Nepal om vissa luftfartsaspekter * Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 24 mars 2009 om förslaget till rådets beslut om undertecknande och provisorisk tillämpning av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Nepals regering om vissa luftfartsaspekter (KOM(2008)0041 – C6-0041/2009 – 2008/0017(CNS))	217
2010/C 117 E/36	Jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul (kodifierad version) ***I Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 24 mars 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om vissa delar och egenskaper på jordbruks- och skogsbrukstraktorer med hjul (kodifierad version) (KOM(2008)0690 – C6-0414/2008 – 2008/0213(COD))	218
2010/C 117 E/37	Gemenskapssystem för tullbefrielse (kodifierad version) * Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 24 mars 2009 om förslaget till rådets förordning om upprättandet av ett gemenskapssystem för tullbefrielse (kodifierad version) (KOM(2008)0842 – C6-0019/2009 – 2008/0235(CNS))	219

2010/C 117 E/38	Europeiska centralbankens insamling av statistiska uppgifter *	
	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 24 mars 2009 om rekommendationen till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 2533/98 om Europeiska centralbankens insamling av statistiska uppgifter (13411/2008 – C6-0351/2008 – 2008/0807(CNS))	220
2010/C 117 E/39	Kosmetiska produkter (omarbetning) ***I	
	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 24 mars 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om kosmetiska produkter (omarbetning) (KOM(2008)0049 – C6-0053/2008 – 2008/0035(COD))	223
	P6_TC1-COD(2008)0035	
	Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 24 mars 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr .../2009 om kosmetiska produkter (omarbetning)	224
	BILAGA	224
2010/C 117 E/40	Utsläppande av biocidprodukter på marknaden ***I	
	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 24 mars 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 98/8/EG om utsläppande av biocidprodukter på marknaden med avseende på förlängning av vissa tidsperioder (KOM(2008)0618 – C6-0346/2008 – 2008/0188(COD))	225
	P6_TC1-COD(2008)0188	
	Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 24 mars 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/.../EG om ändring av direktiv 98/8/EG om utsläppande av biocidprodukter på marknaden vad gäller förlängning av vissa tidsperioder	225
2010/C 117 E/41	Strukturer och skattesatser i fråga om punktbeskattning av tobaksvaror *	
	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 24 mars 2009 om förslaget till rådets direktiv om ändring av direktiven 92/79/EEG, 92/80/EEG och 95/59/EG när det gäller strukturer och skattesatser i fråga om punktbeskattning av tobaksvaror (KOM(2008)0459 – C6-0311/2008 – 2008/0150(CNS))	226
Onsdag 25 mars 2009		
2010/C 117 E/42	Gemensamma konsulära instruktioner: biometriska kännetecken och visumansökningar ***II	
	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 25 mars 2009 om rådets gemensamma ståndpunkt inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av de gemensamma konsulära anvisningarna angående viseringar till diplomatiska beskickningar och karriärkonsulat i samband med införandet av biometri samt bestämmelser om hur viseringsansökningar ska tas emot och behandlas (5329/1/2009 – C6-0088/2009 – 2006/0088(COD))	232
2010/C 117 E/43	Gemenskapsgaranti till Europeiska investeringsbanken ***I	
	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 25 mars 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om beviljande av en gemenskapsgaranti till Europeiska investeringsbanken mot förluster vid lån till och lånegarantier för projekt utanför gemenskapen (KOM(2008)0910 – C6-0025/2009 – 2008/0268(COD))	233
	P6_TC1-COD(2008)0268	
	Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 25 mars 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets beslut nr .../2009 om beviljande av en gemenskapsgaranti till Europeiska investeringsbanken mot förluster vid lån till och lånegarantier för projekt utanför gemenskapen	233

2010/C 117 E/44	Det europeiska flygsystemets kvalitet och hållbarhet ***I	
	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 25 mars 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordningarna (EG) nr 549/2004, (EG) nr 550/2004, (EG) nr 551/2004 och (EG) nr 552/2004 i syfte att förbättra det europeiska luftfartssystemets kvalitet och hållbarhet (KOM(2008)0388 – C6-0250/2008 – 2008/0127(COD))	234
	P6_TC1-COD(2008)0127	
	Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 25 mars 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr .../2009 om ändring av förordningarna (EG) nr 549/2004, (EG) nr 551/2004 och (EG) nr 552/2004 i syfte att förbättra det europeiska luftfartssystemets kvalitet och hållbarhet	234
2010/C 117 E/45	Flygplatser, flygledningstjänst och flygtrafiktjänster ***I	
	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 25 mars 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 216/2008 inom området flygplatser, flygledningstjänst och flygtrafiktjänster och om upphävande av rådets direktiv 2006/23/EG (KOM(2008)0390 – C6-0251/2008 – 2008/0128(COD))	235
	P6_TC1-COD(2008)0128	
	Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 25 mars 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr .../2009 om ändring av förordning (EG) nr 216/2008 inom området flygplatser, flygledningstjänst och flygtrafiktjänster och om upphävande av direktiv 2006/23/EG	235
2010/C 117 E/46	Nya livsmedel ***I	
	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 25 mars 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om nya livsmedel och om ändring av förordning (EG) nr xxx/xxxx [enhetligt förfarande] (KOM(2007)0872 – C6-0027/2008 – 2008/0002(COD))	236
	Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 25 mars 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr .../2009 om nya livsmedel samt om ändring av förordning (EG) nr 1331/2008 och upphävande av förordning (EG) nr 258/97	236
2010/C 117 E/47	Ämnen som bryter ned ozonskiktet (omarbetning) ***I	
	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 25 mars 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ämnen som bryter ned ozonskiktet (omarbetning) (KOM(2008)0505 – C6-0297/2008 – 2008/0165(COD))	255
	P6_TC1-COD(2008)0165	
	Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 25 mars 2009 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr .../2009 om ämnen som bryter ned ozonskiktet (omarbetning)	256
2010/C 117 E/48	Avtal om ekonomiskt partnerskap mellan EG-Cariforum-staterna ***	
	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 25 mars 2009 om förslaget till rådets beslut om ingående av avtal om ekonomiskt partnerskap mellan Cariforum-staterna, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan (5211/2009 – KOM(2008)0156 – C6-0054/2009 – 2008/0061(AVC))	256
2010/C 117 E/49	Inledande avtal om ekonomiskt partnerskap EG-Elfenbenskusten ***	
	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 25 mars 2009 om förslaget till rådets beslut om ingående av det inledande avtalet om ekonomiskt partnerskap mellan Elfenbenskusten, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan (5535/2009 – KOM(2008)0439 – C6-0064/2009 – 2008/0136(AVC))	257

Torsdag 26 mars 2009

2010/C 117 E/50

Utdelning av livsmedel till de sämst ställda (ändring av ”enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden”) *

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 26 mars 2009 om förslaget till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1290/2005 om finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken och förordning (EG) nr 1234/2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter (enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden) när det gäller utdelning av livsmedel till de sämst ställda i gemenskapen (KOM(2008)0563 – C6-0353/2008 – 2008/0183(CNS)) 258

Teckenförklaring

- * Samrådsförfarandet
- **I Samarbetsförfarandet (första behandlingen)
- **II Samarbetsförfarandet (andra behandlingen)
- *** Samtyckesförfarandet
- ***I Medbeslutandeförfarandet (första behandlingen)
- ***II Medbeslutandeförfarandet (andra behandlingen)
- ***III Medbeslutandeförfarandet (tredje behandlingen)

(Det angivna förfarandet baserar sig på den rättsliga grund som kommissionen föreslagit)

Politiska ändringar: ny text eller text som ersätter tidigare text markeras med fetkursiv stil och strykningar med symbolen █.

Tekniska rättelser och justeringar gjorda av ansvariga enheter: ny text eller text som ersätter tidigare text markeras med kursiv stil och strykningar med symbolen ||.

PRENUMERATIONSPRISER 2010 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 100 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på cd-rom	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	770 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på cd-rom	22 officiella EU-språk	400 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, cd-rom, 2 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	300 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig cd-rom med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Cd-rom-format ersätts av dvd-format under 2010.

Försäljning och prenumeration

Prenumerationer på olika tidskrifter, såsom *Europeiska unionens officiella tidning*, kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

